

میران ئه براھام

www.iqra.ahlamontada.com

منتدی اقرأ الثقافی

نیشتمانی سارا

رؤمان

چاپی دووهم

پۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مەختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربی ، فارسی)

نیشتمانی سارا

پڙهڻ

نیشتمانی سارا

میران ئه براهام

به هاوکاری: ناوهندی که پر و پروژهی کولتور

نیشتمانی سارا
میران ئه براهام
نۆبه ی چاپی دووهم سالی ۲۰۲۰

ژماره ی سپاردن: له به پێوه به رایه تی کتییخانه گشتیه کان ژماره ی
(۳۲۷) ی سالی (۲۰۱۹) ی پی دراوه.

ئهم کتیه له لایه ن (ناوه ندی پۆشنییری په هه ند) ه وه دابه ش
ده کریت

به بی په زامه ندی نووسه ر، ه یچ که س و لایه نیک به ه یچ شتوازیك
مافی له به رگرته وه و بلاوکردنه وه ی ئهم کتیه ی نییه.

چاپی دووهم

بۆ پۇرى باپىره خايم

بەشى يەكەم

كتىپىك بۆيادەۋەرىيە شەرمنەكان

له سهرده می مندا لیمه وه بهرده وام پیاوینکی پشسپیی کورته بالا،
پهنگی چاوه کانی قاوه می و لووتینکی قنچ، کهوا و سه لته ی له بهردایه
و مشکیه کی پهشی به توندی به سهریه وه پتچاوه، که لیک جار
فهره نجیه کی پهنگ بوری له بهردایه و فقیانه سپیه کانی زوو زوو
له بازوی توند دهکات و به لاجاوینک به سهرنجه وه لیم دهروانیت،
ده توانم بلیم، پیاوینکی جرپنه و جهسته و قسه کانی بهرده وام
په له پهلان پیوه دیاره، کاتیک دهرویت هه ناسه ی بونی رازیانه ی
لی دیت.

له وه ته ی بیرم کردو ته وه نه و کابرایه زوو زوو دیته خونم، یان
له ناکاو لیژره وله وئ دیته سهر پینگام.

ئه گهر باش له بیرم بیت، نه و پیاوه پشسپیه کورته بالایه له دوا ی
ئه و پوژده وه له ژیان و ناو خهون و خه یاله کانی مندا پهیدا بوو،
که دایکم خهونینکی خوی بۆ من و باو کم گیرایه وه، گوا یا به قسه ی
دایکم بیت، پیاوینک له و شتواز و چه شنه هاتبووه خهونی دایکم و
پتی وتبوو، "پتویسته خایمی کوپت بیت به حاخام!"

چاوه روان بووم، که پوژینک له پوژان پیم بلیت، تر ده بیت بیت
به حاخام! نه و هم لی نه بیست، به لام هه موو جارینک هه مان قسه ی
دووباره ده کرده وه و پتی ده وتم، 'کو په ناگادار به! هه موو شتینک
له وئ پوو ده دات، ده ستوبردی لی بکه و تر ده بیت له وئ بیت!'

ئەو پیاوھ پیرە گرگنە، تەنھا جارێک چییە بواری پێ نەداوم
وەلامی بدەمەو، یان بتوانم پرسبیاری ئەوێ لێ بکەم، ئاخۆ هەموو
شتیک لەکوێ پوو دەدات و من دەبێت لەکوێ بم؟
دوای مردنی دایکم و باوکم، جارێک ئەو خەونەم بۆ مامە
سلیمانم گێرایەو، لە وەلامدا پیتی وتم، 'ئەو تەنھا ترسە و هیچی تر
نییە! ئەو ترسە یە کە دایکت خستویەتیە دڵتەو و وەکو میراتییە ک
و دێوێ زەمە ی خەونەکانی خۆی بۆی جێ هێشتویت!'

گه په کی جووله کان، به درېژایی ته مه نم له بهرچاوی مندا
 گه په کیکی بچوک و داخراو بووه، سالانی سه رده می مندالیم و
 دواتر کاتیک که لاو بووم، به رده وام به پوژی نیوه پو و به چاوی
 کراوه وه خه ونم به به زانندی سنووری نه و گه په که وه ده بینی، نه و
 سنووره ی که ترس و دوودلی له و گه په که دا به ده وری نیمه ی
 جوودا کیتشابوویان.

باش له بیرمه، کاتیک ته مه نم شش سالان بوو، پوژانه ده چوومه
 سه ربانی ماله که مان و له وپوه له مندالانی گه په که کانی چوارباخ و
 سه رشه قامم ده پروانی، له دووره وه دوو مندالی پروته له له نیویاندا
 ده ستنیشان کردبوو، که رانکوچو غه یان له بهر دا بوو، نازانم بچی
 هه میسه چاوم له سه ر نه و دووانه بوو، پیم وا بیت ته نها له بهر نه وه
 بوو بیت، که نه و دوو منداله له هه موو نه وانی تر بزیتو تر بوون، له
 خه یالی خو مدا ناوی نه حه و خوله م لی نابوون، به خه یال به رده وام
 به دواپانه وه بووم و به ناوی خو مه وه بانگیان ده کردم و پیکه وه
 یاریمان ده کرد، چنگ و گیرفانی شه روا له کانمان پر بوون له بهر د،
 هه موو پوژیک شه په به ردمان له گه ل مندالانی گه په که کانی تر دا
 ده کرد، پیکه وه به ردمان ده گرت هه موو غه ریپیک، یان په له وه و
 گیانداریک، که پیکای لی هه له ببوایه و به و ناوهدا تپه پریایه،
 له بیرم دیت نه و دوو ناوهم له ده می باوکه وه وه ر گرتبوو، نه و سا
 باوکم ده یوت: مندالی کورده موالییه کان زوربه یان نه حه یان

خوله‌یان ناوه. له کورتا مانگی هاوینی ئەو سالەدا، کاتیک له‌گەل مامە سلیمانم چووم بۆ دەشت، بینیم لەناو پەلەگەنمەکه‌یدا دوو داھۆلی داکوتابوو، مامە سلیمان وتی، 'ئەو داھۆلانە پاسەوانن، بۆ ئەو‌هی پەلەورەکان بترسینن و گەنمەکه نەخۆن.'

چەند ھەفتەیکە دوای ئەو پۆژە، دروینە دەستی پێ کرد و بە‌ھەرەو‌ەزی گەنمەکه‌یان دوورییەو، منیش دوو داھۆلەکم له‌گەل خۆمدا بۆ مالەو ھێتایەو، جلەکانیانم گۆپی و له‌ ژووریکدا و له‌ شانێ یەکه‌وێ دامت، بە‌ردەوام له‌و ژوورەدا بە‌تەنیا بووم و یاریم له‌گەل داھۆلەکاندا دەکرد و له‌گەلیاندا دەوام، له‌ خەیاڵی خۆمدا ناوی ئەحە و خولەم له‌ داھۆلەکان نابوو، له‌و پۆژانەدا، کاتیک له‌گەل ئەحە و خولەیی هاوڕێم سەرقالی یاریکردن بووم، بێشاکا بووم لەو‌هی دایکم و باوکم لەناو'دەرگای ژوورەکه‌دا وەستاوان و لێم دەپوانن، بە‌مەزەندەیی ئەوان من منداڵێکی نوقسانم و له‌گەل خێو و جنۆکه‌دا قسە دەکەم، ئەو پۆژە باوکم بە‌توورەیییەو پشتملی ئەحە و خولەیی هاوڕێمی گرت و دوای ئەو‌هی جلەکانی لە‌بەر داکندن، ھەموو ئازای گیانیانی بە‌ پێلەقە تیک شکاند و بێرەحمانە چوارپەلیانی کرد بە‌ قورگی زۆپاکەماندا، ئێوارەیی ئەو پۆژە دایکم و باوکم بۆ کێشەت پیش خۆیان دام و تەسلیمی حاخامیان کردم، پێکەوێ باسی ئەو‌ەیان بۆ حاخام دەگێرایەو، کە چۆن من بە‌تەنیا له‌ ژووریکدا دادەنیشم و لە‌بەر خۆمەوێ قسە له‌گەل دوو پارچە داردا دەکەم، دایکم بە‌دەم گریان و نزاکردنەوێ بە‌ حاخامی وت، 'جنۆکه چۆتە ناو جەستەیی کۆرەکه‌مەوێ!'

لە‌دوای ئەو پۆژەوێ، ھەموو پۆژیک بە‌یانی زوو پیش خۆرکەوتن دایکم دەبیردم بۆ کێشەتەکە و بە‌تەنیا له‌ سووچیکدا دای دەنام، جاجمیکێ رەشوسپیی بە‌سەردا دەدام و منیش لە‌ترساندا

توند لچکی جاجمه کهم دهگرت و له بهرخومه وه بهردهوام ئه و نزایه م دهخویند، که حاخام فیږی کردبووم، له دووره وه بیدهنگ و به لاجاو له و مندالانهم دهپوانی، که پوژانه له کنیسه ته که وانه یان دهخویند، له بیرم دیت حاخام چهند جاریک به خویندکاره کانی وت، 'که س توخنی ئه و به لایه نه که ویت!'

چهند مانگیکم به و جوړه تنیه پراند، پوژیکیان دایکم له ته شتیک ئاوی شله تیتدا به سابوونی رهقی شوردی و رانکوچوغه یه کی نویی له بهر کردم، دایکم پیی وا بوو جنوکه کان جهسته ی منیان جی هیشتووه و ئیتر کاتی ئه وه هاتووه له کنیسه تیکه لاوی منداله کانی تر بیم و وانه یان له گه لدا بخوینم، له دوا ی ئه و پوژه وه نه مویرا بچمه سهربانی ماله که مان، تا کو بووم به هه رزه کار و ته مهنی بالقبوونیشم تنیه پراند، نه مویرا له مندالانی گه ره که کانی تر بپروانم، ته نانه ت ئه حه و خوله ی هاوړیشم له خانه ی ئیو خه یاله کانمدا سربیه وه و جاریکی تر بیرم لئ نه کردنه وه و ئیدی چاوم بق نه گپران.

‘کورگه‌ل گیان، له بازار پ لیم دور نه‌که‌ونه‌وه با لیم ون نه‌بن.’
 مامه سلیمانم کاتیک ئه‌مه‌ی به من و یاقوویی کوری وت، پیکه‌وه
 گه‌یشتبووینه سهر شیوه‌که‌ی قازی و بق بازار به‌پیوه بووین، ئه‌و
 پوژه بردینی تاکو پیللومان بق بکریت، منیش له و کاته‌دا ده‌ستم بق
 چه‌ند مندالیک‌ی هاوته‌مه‌نی خۆم پاکیشا و وتم، ‘ئهری مامه سلیمان
 ونبوونی چی، ئه‌وه نییه مندالانی هاوته‌مه‌نی ئیمه بق خویان به‌ته‌نیا
 له بازار پ؟’

‘ناخر پوژه‌که‌م ئیوه جیاوازن!’ دوا‌ی ئه‌وه‌ی مامه سلیمانم
 ئه‌مه‌ی وت، به‌ده‌م پیکاه به‌سهرنجه‌وه له هه‌موو که‌سیکم ده‌روانی،
 به‌تایبه‌تی له و مندالانی له پیکا بینیم، پوخسار و جله‌کانیانم له‌گه‌ل
 خۆم و یاقوویی ئامۆزادا به‌راود ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌به‌رخۆمه‌وه
 ده‌موت، ‘ئهری کام جیاوازی!’

ئه‌و پوژه یه‌که‌م جارم بوو له سنووری گه‌ره‌کی جووله‌کان بچمه
 ده‌روه، نازانم چه‌ندی پێ چوو تاوه‌کو له مه‌به‌ستی ئه‌و قسه‌یه‌ی
 مامه سلیمانم تیگه‌یشتم، هه‌رچه‌نده تا ئه‌م‌پو‌ش له خه‌یالی خۆمدا
 به‌رده‌وام ئه‌و پرسیاره له خۆم ده‌که‌م، ‘ئایا بۆچی به مه‌زه‌نده‌ی
 مامه سلیمانم ئیمه‌ی مندالانی جوو جیاواز بووین له منداله‌کانی
 تری ئه‌و شاره‌؟’

پاشان له ته‌مه‌نی شه‌ش سالی‌مه‌وه هه‌موو دوانیوه‌پوانیک باوکم
 له‌گه‌ل خۆیدا بق سهر دوکانه‌که‌ی ده‌بیردم، که له قه‌یسه‌ریی نه‌قیب

بوو، ده توانم بلټم چندين سال تهو قسه يه ي مامه سلټمان تهواوې
خه يالې منې داگير كړدبوو، بهر دهوام له بير كړدنه وه و گهړاندا بووم
به دواوې تهو جياوازيه ي تهو باسې لټوه ده كړد، به لام به چاو و
زهني سهرده مي منداليم هيچ جياوازيه كم له نيوان خوم و مندالاني
تري تهو شارهدا نه ده بيني.

باوكم له گوشه ي پشته وه ي دوكانه كه ي سندووقيكي داري
بق دانابووم و ده بووايه زور به ورياييه وه شاگاداري كړين و
فروشته كاني تهو بوومايه، هه موو پوژنيك پټي ده وتم، 'نيره بق تو
جيكاي فير بوونه و نيشي تو ته نها نه مه يه: دانيشه و بړوانه و گوي
بگړه، فير به، فير، فيري كار و كاسپي ببه!'

نيوارانيش كاتيک به رهو ماله وه ده پوښتين، لټي ده پرسيم،
'ناده ي پټم بلې گوي پروت، نه مړو چي له كار و كاسپي فير بوويت؟'
به دريژايي تهو چند كاتژميره له ترسي باوكم نه م ده ويرا
له جيكاي خوم بجووليم، نه وهنده قنج و قيت له سهر تهو سندوقه
داره په قه دانيشتبووم، نيواران كاتيک دوكانه كه مان داده خست
و به رهو ماله وه ده چووين، به گيړه گيړ ده پوښتم، پاشان باوكم
زه ميله يه كي حه سيري قورسي پټ هه لده گرتم و ده ستي ده كړد
به ناموژگار ي كړد، نينجا تاكو ده گه يشتينه وه ماله وه پرسياي
ژميړياي لئ ده كړد، كاتيک وه لاهه كه م دوا ده كه وت، له پي ده ستي
به توندي ده كيشا به بناگويمدا، نه گه ر هه نه مزانيايه، تهوا به نووكي
كلاشه كه ي شه قيني توندي تن هه لده دام.

زياتر له دوو سالم بهو جوړه گوزهراند، نيواره يه ك مامه سلټمان
هات بق لاي باوكم و پټي وت، 'توركه كان شاگاداريان پټ داوين
و پټويسته له سهرمان منداله كانمان بق قوتاخانه ي پوشدييه ي
سهربازي بنيرين!'

کاتیک مامه سلیمان ئەمەیی بە باوکم وت، مانگی ئابی سالی ١٩٠٨ بوو، پاشان بە درێژایی ئەو ھاوینە باوکم نارازی و توورە دیار بوو، دەمزانێ بەو پەڕی نێیە من بچم لە دەرهوێ کێشەت و لە قوتابخانەیکە ھاوشێوەی پووشدییە سەربازی بخوینم، بەلام باوکم ئەوسا نەیدەتوانی دواکاریی حاخام و مامه سلیمان پشتگوێ بخت، هەر وەک مامه سلیمانم دەیوت، 'هیچ دەسەلاتمان نێیە و لەلایەن کاربەدەستانی سەربازی تورکەو ئەو داوایەمان لێ کراوە، پێویستە لەسەر ئێمەیی جوو منداڵەکانمان بۆ قوتابخانەیی پووشدییە بنێژین.'

دوای ئەوێ دانیشتوانی گەرک ئەو فرمانەیی تورکەکانیان لە کێشەت تاووتوێ کردبوو، پێکەو بەریاری ئەوێان داو، شەش منداڵی تەمەن ھەوت بۆ ھەشت سالان بەناچاری بۆ قوتابخانەیی تورکەکان بنێژن.

باوکم دەیوت، 'خویندن لەو مەکتەبە بۆ ئێمەیی جوولەکە و مەسیحی و تەنانەت بۆ کوردە موالییەکانیش زۆر زەرەرە، تورک بەو جۆرە زمان و کولتووری ئێمە دەسپێتەو و منداڵەکانمان لەدەست دەر دینێت و لە مەکتەبیکی ھەربیی لەو جۆرەدا بۆ مەرامی خۆی پەرورەدیان دەکات!'

باوکم تاوێک مەدیش بە کوردە موسولمانەکانی دەوت، 'کوردە موالییەکان!'

بەگەم پۆژی چوونم بۆ قوتابخانەیی پووشدییە باش لەبیرە، لە ھەوشەکە تێکەلاوی کۆمەڵیک قوتابی تریان کردین، ئێمە شەش منداڵی جوو بووین، دوای ئەوێ کۆمەڵیک قوتابی بەتەمەن لە ئێمە گەورەتر چەند سروودیکی تورکییان بە کۆرس خویند، ئالای عوسمانی و بە قسەیی قوتابیەکان بیت ئالای ئیسلامیان ھەلکرد،

وهكو چۆن هه موو مندالێكى كوردی موسولمان له مالهوه ئاوا فێر كرابوو.

پۆلهكهى ئێمه سێدوو قوتابى بووین، هه موو بێدهنگ و وشك وهستا بووین و زیتى چاومان دههات و له قوتابییه گهرهكان و مامۆستاكانمان دهروانى، چهند پۆلیسیكیش لهولاوه به تهنكى درێژهوه پارهستا بوون، له سه رهتاوه ههچكام له قوتابییه جووهكان تورکیمان نه دهزانی، ئه و مامۆستایانهى وانهیان به زمانى توركى پێ دهوێنهوه، هه موو پۆژیک له سه ره نه زانیمان سزایان ده داين، ههروه ها هاو پۆلهكانمان جێتویان پێ ده داين و به ته مه به ل و نه زان بانگیان ده كردین، سالى يه كه مى خوێندنمان به ههچ جۆریك په یوه ندىمان له گه ل هاو پۆلهكانماندا نه بوو، ئیتر ئێمه و ئه وانهیش له مالهوه ئاوا په ره وه ده كرابووین، باوكم زوو زوو پێى ده وتم، 'له مه كته ب ئاگات له خۆت بێت و هه ول بده تهنكه لى مندالى بێگانهكان نه بێت!'

له راستیدا له سه رهتاوه ده ترسام و ئاكام له وانهكان نه بوو، نه مه ده وێرا هه نكاوێك له سیمانه سه عادهت و خامى موشى عه تار دوور بکه ومه وه، كا تیکیش ده چوون ده ست به ئا و بگه یه نن، ده چووم له ته نیشتیانه وه را ده وه ستام.

له دواى قوتابخانه به غاردان به لای گه ره كى سه ره شه قام و چوارباخدا تیده په پێن، به رده وام مندالانى ئه و دوو گه ره كه به ردیان تیده گرتین و تاكو سنوورى گه ره كى جوولهكان دوامان ده كه وتن، پاشان ئێمه ش چنگمان پر ده كرد له به رد و شه ره به رد تاكو ده مه و ئیواره درێژه ی ده كیشا، تاكو ده گه شته ئه وه ی زۆر به ی ژن و پیاو ی گه ره كیش به شدارییان ده كرد.

له قوتابخانه ی روشدییه، سالى يه كه ممان به بێدهنگى و

دووره پهریزی تپه پاند، سالی دووهم خامی موشی عه تار نه هاته وه و وازی له قوتابخانه هینا، پژانه له گهل باوکیدا ده چوو بق قهیسهری نه قیب و ئیشی عه تاری ده کرد، له سهر ئه وهی کورپه کهی وازی له قوتابخانه هینابوو، موشی عه تار چهند جاریک بانگ کرا بق مه خفه ره کهی سه ره شه قام و لپرسینه وهی له گهلدا کرا، پاشان باو کم وتی، 'تورکه کان دوو لیره ی زیر سه رانه یان له موشی سه ندووه!'

له قوتابخانه ی پوشدییه و پژی یه که می سالی دووهمی خویندتم، کاتیک هه موو چووین بق پوله که مان، قوتابییه کان دوو دوو چوون و ره حله یه کیان گرت و بیده نگ پیکه وه دانیشتن، من به ته نیا مامه وه و له دووره وه چهند جاریک له ماموستاکه م پوانی، چونکه سالی پینشو له گهل خامی موشی عه تار له سهر ره حله یه ک دانیشتبووین، ئه وه بوو خامی وازی له قوتابخانه هینا و منیش سالی دووم به ته نیا مامه وه، کاتیک ماموستاکه ئاماژه ی به ره حله یه کی به تال کرد، چووم له ته نیشتی ره حله به تاله که وه پراوه ستام، کورپکی سپیکه لانه ی باریکه له به رامبه رم وه ستابوو، به رده وام له یه کتریمان ده پوانی، نه مویرا دانیشتم و دیار بوو ئه ویش هه مان ههستی هه بوو، له و کاته دا ماموستاکه هات و دهستیکی خسته سهر شانی من و وتی، 'دانیشن دهی، پیکه وه دانیشن.'

من خیرا به ترسوله رزیکه وه گویرایه لی بووم و دانیشتم، کورپه که هیشتا به پیوه وه ستابوو، به هه ردوو دهستی توند قه راغی ره حله کهی گرتبوو، به رده وام به توورپه بییه وه له منی ئه پوانی، ماموستاکه چهند جاریک داوای لی کرد دانیشیت، به لام ئه و کورپه، وه کو ئه وهی شه خته لان بیت و خوینی به سستی، نه ییده توانی له ته نیشتی منه وه دانیشیت، کاتیک ماموستاکه چوو بق لای، زور به نا ره حهت توانی

دهستی له قهراغی په حله که بکاته وه، ناچار ووو گوڼی گرت و به دهسته که ی تری دوو شه پازله ی توندی کیشا به بناملیدا و به زور له تهنیشتی منه وه دای نا، منیش به لاچاو لیم دهروانی، ته وای جهسته ی ده لرزی و فرمیسک به چاویدا ده هاتنه خوار، ماموستاکه گه پرایه وه لای ته خته په شه که و بیده نگ به رامبه رمان پراوه ستا، پروانیم قوتابییه کانی تر هه موو له منیان دهروانی، منیش له و کاته دا خوم پی رانه گیرا و دهستم کرد به گریان، له خه یالی خومدا وتم، 'به هوی منه وه نه و کوپه داماره لیدانی خواردا!'

دوای نه وه ماموستاکه یه ک یه ک ناوی خویندینه وه، نیمه ش هه لده ستاینه سهر پی و به لیمان بق ده کرد و له جینگای خومان داده نیشتی نه وه، ماموستاکه دوای ناوی من، ناوی فوئاد مه عرووفی خوینده وه، قوتابییه که ی تهنیستم به ترسوله رزیکه وه هستایه سهر پی، ههستم پی کرد، که زوری له خوی ده کرد تاکو به لی بق ماموستاکه بکات، سهری داخستبوو له بهرپی خوی دهروانی، به بیزاریه که وه سهری هه لبری و له ماموستاکه ی پروانی و پاشان له ژیر لیوه وه و به نووزه نووزیک وتی، 'به لی.'

له دوای نه و پرژه وه و تاکو کرتایی نه و ساله له گه ل قوتابییه که ی تهنیستم، که ناوی فوئاد مه عرووف بوو یه کتریمان نه دواند.

کاتیک له ماله وه نه و به سهرهاته م بق دایکم گتپرایه وه، نه و به دهم گریان و نزاخویندنه وه پی وتم، 'نه خه له تابیت و توخنی نه و کوپه نه که ویت!'

زوربه ی نه و پرژانه م باش له بیر، کاتیک له گه ل فوئاد مه عرووف له تهنیشتی یه که وه دانیشتبووین، نه وه ی له و ساتانه دا به خه یالمداد گوزه ری ده کرد، نه وه بوو، که به رده وام بیرم له وه ده کرده وه ناخو چی پروو ده دات نه گهر شانم بهر شانی نه و کوپه موسولمانه

بکه ویت، وا بزنام چەندین جار ئەوەم تاقی کردەوه و شانم بە شانی
 فوئاد مەعرووفەوه دەنوساند، ئەو کردەوهیەم بەنهیتی لە دلی
 خۆمدا هێشتەوه و لای کەس باسم نەکرد، هەستم بەوه کردبوو، کە
 فوئاد مەعرووف زۆر خۆی لە من دەپاراست و بگرە لێم دەترسا،
 لە کاتیکدا دەمویست لە نەیتی جیاوازی نیوان ئیمە و ئەوانی
 موسولمان تێبگەم، دایکم هەموو پۆژیک پیش خۆرکەوتن لە خەو
 هەلی دەساندم، پیش ئەوهی برۆم بۆ قوتابخانە بە دەم گریانەوه
 تاویک نزای بەسەردا دەخویندم، پاشان پرچی بۆ لول دەکردم و
 کاپلاکە ی لەسەر دەکردم.

ئەو پۆژەم باش لەبیرە، پێم وا بیت لە کوتایی سالی دووهمی
 خویندنماندا بوو، دوانیو پۆی ئەو پۆژە بەتەنیا لە قوتابخانە مابوو مەوه
 و هاوڕێکانم هەموویان گەرابوونەوه بۆ گەرەکی جوولەکان، منیش
 هەرچیم دەکرد نەمدەوێرا بەتەنیا سەر لە قوتابخانە ی روشدییە
 بیتنە دەرەوه، نازانم چۆن ئەوه هات بە خەیاڵمدا، چووم بۆ لای ئەو
 مامۆستایە زمانی تورکی پێ دەوتینەوه، هەرچەندە لە وانەکە ی
 ئەودا زۆر خراپ بووم، بەلام خاتری زۆر دەویستم و مرقفیکی
 زۆر لەسەرخۆ بوو، کاتیک گەیشتمە ژووری مامۆستایان، بینیم
 فوئاد مەعرووف لەوێ دانیشتبوو، مامۆستای زمانی تورکی قسە ی
 بۆ دەکرد، ویستم بگەرێمە دواوه، لەو کاتەدا مامۆستا کە سەری
 هەلبێی و بانگی کردم، خێرا چووم وەک سەرباز قاچیکم دا بە
 عەرزدا و سلاویکم لێ کرد، داوای لێ کردم لەلای فوئادەوه دانیشم،
 پیش ئەوهی قسە لەگەڵ مندا بکات، لە فوئاد مەعرووفی پوانی و
 پێی وت، 'لە مالی خۆمان چاوه پوانتانم.'

داوای ئەوه چاوی لەسەر فوئاد مەعرووف گوێزایەوه و لە منی
 پوانی و لێی پرسیم، 'خێره کوپه، ئاده ی بزنام!'

به جۆريک ئه مه ی لی پرسیم و لی پوانیم، له ترساندا له بیرم
چوویهوه بۆ چیی چووبووم، هه رچهند زۆرم له خۆم کرد نه متوانی
دهم بکه مه وه، فوئاد مه عرووف هه ستایه سه ر پین و خواحافیزی
له مامۆستاکه کرد و له ژووره که چووه ده ره وه.

کاتیک دهستی خسته سه ر شانم، تاویک هیواش بوومه وه و
له ژیر لیوه وه و به ترسه وه پیم وت، 'ناویرم به ته نیا بۆ گه ره کی
جووله کان برۆمه وه.'

له گه ل ئه مه م پین وت، هه ستایه سه ر پین و دهستی گرتم و
به دوا ی خۆیدا بۆ ناو پارپه وی قوتابخانه که پای کیشام، له بهر
خۆیه وه چهند جاریک بانگی له فوئاد مه عرووف کرد، ئه وه ندهم
نه زانی فوئاد له بهرده مماندا پهیدا بوو، مامۆستاکه به فوئادی وت،
'له گه ل خایم بۆ گه ره کی جووله کان بچۆ، تاوه کو بهرده رگای مالی
خۆیان دهستی لی بهر نه یهیت.'

'ئەوێ لە مشک بوویت جەوال دەدریت!'
 کاتێک باوکم ئەمە ی وت، من لە وەلامدا پێم وت، 'مەرج نییه
 حەمەجان لە حاجی سەلیمی باوکی بچیت!'

حەمەجان، کوپی حاجی سەلیم پێنجوینی، دراوسێ دوکانمان
 بوو، باوکمان نێزیکەی دە سال دەبوو دراوسێ دوکان بوون،
 قسەیان لەگەڵ یەکتەری نەدەکرد و بەردەوام دژایەتیی یەکتەریان
 دەکرد، کاتێک من و حەمەجان سەلیم بەتەنیا لەسەر دوکانەکانی
 باوکمان دەماینەوێ و چاوی ئەوانمان لێوێ دیار نەدەبوو، پێکەوێ
 دادەنێشتین و بە زمانی عەرەبی کتێمان دەخویندەوێ، ئەگەر
 کتێبی عەرەبیمان دەست نەکەوتایە، حەمەجان بە تورکی کتێبی بۆ
 دەخویندەوێ و دێر بە دێر بە زمانی کوردی یان عەرەبی ماناکە ی
 پێ دەوتم.

باوکمان شاگاداری پەڕەندیی ئێوان ئێمە نەبوون و من و
 حەمەجان بەنهیانی هاوڕێ و دۆستی یەکتەری بووین.

لەو پۆژانەدا بەیانییەکیان زوو بەدەم گریان و کڕووژانەوێ
 دایکەوێ لە خەو ڕاپەڕیم، بێنیم دایکم بەرامبەر باوکم هاتبووێ
 سەر چۆک و دەستی بەرەو ڕووی پان کردبووێ و پێی دەوت،
 'لەوێتە ی خایم لێ بووێ پیاوچاکێک هەموو شەویک دێتە خەونم و
 پێم دەلێت، خوا ئەو کوڕە ی پێ بەخشیویت بۆ ئەوێ لە پاشەپۆژدا
 بێت بە حاخام.'

ههروه‌ها دایکم باسی له‌وه ده‌کرد، گویا ئه‌و پیاوچاکه له خه‌ونیدا پێی وتوو، ئه‌گەر ئه‌وان ئه‌و داواکارییه‌ به‌جێ نه‌هێنن، ئه‌وا خوا کوپه‌که‌یان لێ ده‌سه‌نیت.

بۆ ئه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی دایکم به‌هێنمه‌ دی، باوکم زۆری لێ کردم تاکو واز له‌ قوتابخانه‌ی پوشدیه‌ بێنم و بچم له‌ که‌رکووک یان له‌ به‌غداد بۆ حاخامی بخوینم.

ئه‌و پۆژه‌ باوکم ناردمی بۆ لای مامه‌ سلیمانم و چۆن ئامۆژگاریی کردبووم بێن که‌م و زیاد پێم وت، مامم له‌ وه‌لامدا وتی، 'کوپێ گیان، تۆ و حاخامیان نه‌وتوو! به‌لام مادام باوکت سووره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ و دایکت خه‌ونیکێ له‌و جۆره‌ی بێنیوه، ئیتر بپۆ به‌ختی خۆت تاقی بکه‌ره‌وه‌.'

ئێواره‌ی ئه‌و پۆژه‌ مامه‌ سلیمانم هات بۆ مالی ئیمه‌ و به‌ باوکمی وت، 'ده‌زانی ئه‌گەر کوپه‌که‌ت واز له‌ مه‌کته‌بی پوشدیه‌ بێنیت تۆ لای تورکه‌کان تووشی چه‌رمه‌سه‌ری ده‌بییت.'

له‌و کاته‌دا باوکم به‌تووپه‌یییه‌وه‌ له‌ منی پوانی و وتی، 'ئێ، سلیمان گیان چی بکه‌م، کوپه‌که‌ خۆی نایه‌وێت بخوینیت، خۆ به‌زۆر ناینێرم بۆ مازوو، ئه‌گین ئه‌و نا‌ره‌سه‌نه‌ به‌ دارا هه‌لنا‌پوانیت؟' 'ئیت‌ر خێری پێوه‌ بێت، به‌لام تورکه‌کان ئه‌وه‌ نازانن و تووشی سه‌رئێشه‌مان ده‌که‌ن.'

'ئه‌گەر مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نها به‌ده‌ل بێت! ئه‌وا پازیم کوپه‌که‌م پۆژانه‌ له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌ بۆنی گوی شیخ و ئاغا‌کان هه‌لمژیت، لای من له‌وه‌ باشتره‌ له‌ مه‌کته‌بی تورکه‌کان بخوینیت، سلیمان گیان مادام به‌ پاره‌ چاره‌سه‌ر ده‌بییت، ئیت‌ر خه‌می ناوێت.'

دوای ئه‌و پۆژه‌ باوکم به‌نه‌خۆشی چه‌ند چاریک له‌گه‌ل مامه‌ سلیمان چوو بۆ سه‌را و لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا کرد، پاشان وه‌ک

به‌دهل بق وازه‌یتانی من له قوتابخانه‌ی پوشدیه، دوو لی‌ره‌ی زی‌ری به تورکه‌کان دابوو.

ئو شه‌ش منداله جووه‌ی پیکه‌وه بق قوتابخانه‌ی پوشدیه‌ی سه‌ربازی چووبوین، چوارمان وازمان لهو قوتابخانه‌یه هیتا، شیمۆن شاول و حایم عه‌زرا، ئو دوو هاوته‌مه‌نه‌ی ئیمه له خویندن به‌رده‌وام بوون و دوای قوتابخانه‌ی پوشدیه‌ی سلیمانی چوون بق به‌غداد و پاشان له‌ویوه بق ئه‌سته‌مبول نێردران، ئه‌وانیش وه‌کو سه‌دان گه‌نجی تری شاری سلیمانی له‌ پیزی سوپای عوسمانیدا بوون به‌ ئه‌فسه‌ر. فوئاد مه‌عرووف و چه‌ند هاوپۆلیکی ترم سالانی دوایی به‌ جلی ئه‌فسه‌رییه‌وه له‌ سلیمانی بینیه‌وه، له‌و پۆژانه‌دا ئو گه‌نجانیه‌ی بوون به‌ ئه‌فسه‌ر و ئو خه‌لکانه‌ی سه‌ردانی ئه‌سته‌نبولیان ده‌کرد و پاشان گه‌رانه‌وه، به‌ جۆریک باسیان له‌ شاری ئه‌سته‌مبول ده‌کرد، که‌ خوایش بق خۆی له‌ کتێبه‌ پیرۆزه‌کانیدا به‌و چه‌شنه‌ گوزارشتی له‌ به‌هه‌شت نه‌کردبوو، ئیتر له‌ناو خه‌لکی شاردا ته‌نها باس باسی چوون بق ئه‌سته‌نبول بوو، شیخ و مه‌لا و واعیزه‌کان به‌ پایته‌ختی خه‌لافه‌تیان ناو ده‌برد و له‌ویوه به‌ چوونیان بق هه‌ج خه‌لات ده‌کران، بازرگانه‌کان پاره‌ و مولکیان له‌ پیتاودا ده‌دا، گه‌لیک که‌سیش له‌و پیتاوه‌دا نۆکه‌رییان بق تورکه‌کان ده‌کرد، لاوه‌کانیش به‌رده‌وام خه‌ونیان به‌ قولی ڤووت و چاوی گه‌شی کچ و ژنه‌ تورکه‌کانه‌وه ده‌بینی، منیش سالانیک ئو نه‌خوشیه‌م گرتبوو، به‌تایبه‌تی ئو دوو ساله‌ی له‌ قوتابخانه‌ی پوشدیه‌ بووم.

دوای ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ی پوشدیه‌ وازم هیتا، ئیتر له‌دوای ئو پۆژه‌وه‌ باوکم ته‌واو په‌وشتی له‌گه‌لمدا گۆرا و به‌ زمانیکی تر قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم، دایکم له‌خوشییاندا چه‌ندین شانامه‌ی بق هۆنیبوومه‌وه و له‌به‌رخۆیه‌وه به‌رده‌وام ده‌یوتنه‌وه، به‌ جۆریک

قسه کانی باو کم و دایکم کاریگه رییان له سهر خه یالم هه بوو، به بی
ئه وهی هیچی لئ تیگه م شه و پوژ خه ریکی خویندنه وهی ته لمود
بووم، شه وانه خه وم لئ نه ده که وت و به پوژیشدا وه کو حاخامیکی
به چکوله ره فتمارم ده کرد.

پاشان دایکم به و هاوینه گهرمه زوری له باو کم کرد، فه خری
عاره بانه چی بۆ به کری گرتین و به ره و ئه لقوش بۆ سهر گۆپی
پتغه مبه ر ناحوم که وتینه پئ، به هه ردووکیان چهند دپریک
نزیان پئ له بهر کردم، بۆ ئه وهی له سهر گۆپه که ی ناحوم چهند
جاریک له بهر خومه وه بیلیمه وه، تاکو ئه و پیاوچاکه پنگای به ره و
حاحامبوونم بۆ ئاسان بکات.

له کۆیه چووینه مالی شوهر ناویک، دایکم دهیوت، 'جووه کانی
کۆیه هه موویان خزمی خومانن!'

به درێژایی ئه و شه وه خاوه نمال نه یه یشت پشو و بدهین و
تاویک بخه وین، به دیارمانه وه دانیشتبوو باسی نازییه تی خوی بۆ
ده کردین، که چۆن له سه رده می لاویتییدا به پئ له کۆیه وه تاکو
فه له ستین چوو بوو، پوژی دوا ی ئه و شه وه به یانی زوو به ماندویتی
به ره و هه ولیتر به پئ که وتین، به درێژایی پنگای نێوان کۆیه و
هه ولیتر من نوستبووم و ئاگام له هیچ نه بوو، کاتیک دایکم له خه و
به ئاگای هیتام، له ناوشاری هه ولیتر نزیک بوو بووینه وه و قه لامان
لیوه دیار بوو، به ره و قه لا به پتوه بووین، له ناکاو چهند که سیک
خه نجر و کوته ک به ده ستمان لئ پهیدا بوو، کاتیک به سهر و پرچی
مندا لایان ئاشکرا بوو ئیمه جووله کهین، پیش خویان داین و به ره و
ناو قه لا بردینیان، به ده م پگاوه چهند جاریک پیاوه کان که وتنه
هه ره شه کردن و زوو زوو داره کانی ده ستیان تپوه ده ژه ندین، چهند
جاریک ویستم قسه یان له که لدا بکه م، پتیان پئ نه دام و هه ره شه ی

ئەو ەيان لى دەكردم، ئەگەر يەك جارى تر وشەيەك لە دەمم بىتە
دەرەو ە دەمكوژن، يەككىيان وتى، 'ئەنگو جوولەكەن و لەو پوژە
موبارەكەى مەلودى پىڧەمبەرى لوتان نىيە سەرتان لە مارى بىننە
دەرى!'

من و داىكم و فەخرى عارەبانەچى لە مەبەستى پىاوەكان
تەنەگەيشتىن و ئەوانىش نەيان هەشت پەرسىاريان لى بگەين، داىكم
بەردەوام لەبەرخۆيەو نەزاي دەكرد و دوعاى ئەو ەى لە پىاوەكان
دەكرد، كە خوا تاعوون بۆ چاك و خراپيان بنىريت.

گەيشتىنە ناو قەلا و لە دوورەو ە بىننم بەردەمى مزگەوتەكە
خەلكىكى زورى لى پاوەستابوو، لەسەر شۆستەى سەر حەوزى
مزگەوتەكە دوو پىاو كەسىكىيان بالەست كەردبوو، مەلايەك و چەند
فەقتەيك بەدىاريانەو ە وەستابوون و زياتر لە پەنجا كەسىكىش
دەورەيان لى دابوون و لىيان دەروانين، ئەو پىاوانەى ئىمەيان بۆ
ناو قەلا هەتابوو، بە پالنان بردىنيان بۆ بەردەمى ئەو شۆستەيەى
خەلكەكە بە چواردەورىدا وەستابوون، پاشان بۆ سەر شۆستەكە و
بەردەمى مەلاكە چووين، يەككىك لەو پىاوانەى لەگەل ئىمە بوو وتى،
'قوربان ئەمانەيش جوولەكەن.'

لەگەل كابرا ئەمەى وت، مەلاكە، كە كابرايەكى لاوازى گەنمەنگى
بالاكورت بوو، چاويكى كويز و لووتى زل بوو، لىمان ھاتە پىشەو ە،
'چما ئەنگو پوژەكتان نەدىتتەو ە بىنە كتمان لەو پو زياتر كە پوژى
مەلودى موبارەكى پىڧەمبەرى ئاخىرى زەمانە، ئەدى پىمان
نەگوتن ئەو پو لە مارى خوتان نەيەنە دەرى، ئەدى نازانن لەو
پوژە پىروژەيدا ئەمە حەز ناكەين چەوچاو و پەزاكورسى وەكى
ئەنگو بىننن؟'

لەو كاتەدا لە من ھاتبوو ە پىشەو ە و زوو زوو تف لە بەينى لىو ە

وشکبه لاتووہ کانیوہ دہر دہ پیری و دەیدا بە پرومدا، منیش خیرا
وہ لأم دایوہ، 'قوربان ئیمہ خەلکی سلیمانین و ئەوہی جەنابت
دەفەر موویت لئی بیتاگاین.'

لەگەل من ئەمەم وت، هاتە سەر نووکی پێکانی و خۆی هەلبێری
و دەستی لئ داھێنامەوہ، بەتوو پەییەوہ وتی، 'ئەنگو خودا سەری
لئ شیواندینە و لە راستیەکان بیتاگان، ئەگەر لە راستیەکان بەئاگا
بوونایە... ئەبوونە موسرمان!'

لەو کاتەدا لەولای ئیمەوہ کابرای بالەستراویان خستە حەوزەکە
و سێ جار لە ئاویان هەلکێشا، دوو پیاو بەسەریەوہ پاوەستابوون
و زوو زوو بە دارەکانی دەستیان لێیان دەدا، پاشان دایکمیان لە
ئیمە جیا کردەوہ، دووان لە فەقێکان من و فەخریی عارەبانەچییان
برد بۆ لای حەوزەکە، لەسەر لیواری حەوزەکە وەستابوون و لە
کابرای بالەستراومان دەپوانی، یەکیەک لە داربەدەستەکان پرووی
کردە مەلای کوێرە و وتی، 'قوربان ئەو جوولەکە کافرە شایەدمان
ناینین؟'

'بیبەن، ببیبەن فری بدەنە ئەو تەویلەیه.'

دوای ئەوہی مەلاکە ئەمەمی وت، کابرای بالەستراویان لە
حەوزەکە هێنایە دەرەوہ و قۆلیان گرت و بەپراکێشان بەرہو
دەرگایەکی دارینی مالیکی تەنیشتی مزگەوتەکە بردیان، دیار بوو
کابرای بالەستراو نەیدەتوانی بە پێی خۆی بپروات، بەسەرئەوہ
لێم دەپوانی و نازانم لەو کاتەدا بیرم لە چی دەکردەوہ، لەناکاودا
یەکیەک لە فەقێکان پالێکی پێوہ نام، نووکی پێلاوہکانم لە قەرەغی
حەوزەکە هەلکەوت و بەدەما کەتمە ناو ئاوہکە، کاتیک بەپەلەقاژی
خۆم راست کردەوہ و هەلسامە سەر پێ، پروانیم بە دوو فەقی
پالیان بە فەخریی عارەبانەچیەوہ دەنا، تاکو ئەویش وەکو من

بخنه ناو حهوزهكهوه، نه مده زانی هۆكار چپیه و بۆچی ده مانخه نه
ئهو حهوزه، فهخری بهرنگاریی فهقیكان بوویه وه و له بهر خۆیه وه
دهیوت، 'كوپه من موسولمانم مالتان به قوپ گیریت!'

فهقیكان كۆلیان لێ نه دا و خۆیان به شان و ملی فهخریدا
ههلواسیبوو، ئهوهندهم زانی فهخری له گهڵ دوو فهقیكه دا بازیان
دایه ناو حهوزهكه، فهخری ههردوو فهقیكه ی وهكو پارچه په پۆیه کی
ته پ زوو زوو له حهوزهكه هه لکیشا و له بهر خۆیه وه پیتی وتن، 'گوپه
سه گبابینه ئیوه بیدین، ئاده ی باوه حیزینه شایه تومانم بق بپین!'

لهو کاتدا دوو کابرا داربه دهسته که و چوار پیاوی تر پیدا بوون
و په لاماری فهخریان دا و له حهوزهكه دهریان هینا و بالبهستیان
کرد و له گهڵ خۆیان بردیان، منیش به ته نیا له ناو حهوزهكه دا به
پتیه وهستا بووم و له مه لاکه م دهروانی. پاشان یه کیک له پیاوه
داربه دهسته کان گه پرایه وه و له دووره وه هاواری له مه لاکه کرد،
'ده ی قوربان ئه وه یان چ لێ بکه یین؟ به خودای به سه ر و فه ساری پا
دیاره کوپه جووله که بپین.'

دایکم چوو بووه بهردهمی مه لاکه و لیتی ده پرایه وه، پاشان چهند
پیاویکی داربه دهسته هاتن و چواردهوری حهوزه که یان گرت، یه کیک
له داربه دهسته کان زوو زوو داره که ی دهستی لێ را ده وه شاندم، منیش
له ترساندا زوو زوو دهستم به ده موچاومه وه ده گرت، پاشان پیاوه
داربه دهسته کان قاقا پتیه که نین، خه لکه کهش هاواریان لێ ده کردم و
به کورس ده یانوت، 'جه بان، جه بان.'

مه لاکه هاته پتیه وه و پیتی وتن، 'گوناحتان ده گات، منداره و
عزیه تی مه دن، له بهر خاتری پهحمی خودای و ئهو پیریژنه ی
داکی وازی لێ بپین و با شایه دمان ببینن و ئیدی مه ره خه سی بکه ن
و با که س توخنی نه که وی.'

کاتیک مه لای کویر ته مه ی وت، گویم له هاوار و نژای دایکم بوو،
یه کیک له فقیکان هاته سهر چیچکان و به تورپه ییه وه له ناو چاومی
پوانی و پتی وتم، 'نادهی شایه دمان بینه!'
له ژیر لیوه وه پیم وت، 'چونچونییه؟'

کاتیک ته مه وت، مه لاکه دوو جار له شوینی خوی هه لبه زییه وه،
وه کو بلتی زهرده واله پیوه ی دابیت، چهند جاریک له بهر خوی وه
به دهنگی بهرز وتی، 'هه ی کافری به دناو، کوو شهرمن له خوت
ناکهیت شایه دمانی حق نازانیت؟'

داریکی له دهستی یه کیک له پیاوه کان وهرگرت و کاتیک
لنی داهیتامه وه خیرا ههنگاو یک چوومه دواوه، 'هو پیاوانه ی له
پشتمه وه وه ستابوون، به نووکی پیلاره کانیا ن پالیان به پشتمه وه نا
و خستمیانه وه به رده می مه لاکه، 'هویش توند به داره که ی دهستی
له ناوچه وانمی سره واند، نازارم زور پین گه یشت و له تاواندا هاوارم
له مه لاکه کرد، 'باشه، باشه، چی بلیم؟'

مه لا دانه وییه وه و لنی پوانیم و به هیمنییه که وه وتی، 'عافه ریم،
لق خوم ده مزانی په حمی نیسلامه تی چوویته دریوه.'

چاویکی به ناو پیاوه کاندا گتړا و پتی وتن، 'نیدی نهنگو لوق خوتان
شایه دی هه نووکه و قیامه تم بن، بزائن که چهند که سی بیثمان
له سهر دهستی من بوون به موسرمان.'

له پیر ناله یه که هات و یه کیک له پیاوه کان به سهر دا که وته
ناو حه وزه که، مه لا خیرا له شوینی خوی هه لسا یه سهر پین و
پیاوه کان هه ریه که و به لایه کدا رایان کرد، سه یرم کرد چوار پولیس
تفهنگه کانیا ن به دهسته وه یه و دایکم له دوا یانه وه ده پوات، خوینی
کابرای پیکراو ته واوی ناوی حه وزه که ی سوور کرد و بیگیان له سهر
دهم له لامه وه که وتبوو، منیش به ترسه وه لیم ده پوانی، کاتیک دایکم

که‌یشته لای حه‌وزه‌که، ده‌ستی بۆ درێژ کردم و ڕایکیشامه ده‌ره‌وه،
یه‌کێک له پۆلیسه‌کان پیاوه‌کانی پیش خۆی دا و بردنی، دوانیان
چوونه ناو مزگه‌وته‌که و به‌دوای مه‌لای کوێره‌دا ده‌گه‌ڕان، پۆلیسی
چواره‌م به‌گوردی پێی وتین، 'ئه‌و مه‌لا خدره‌ کوێره، تا خوا حه‌زکات
به‌دناوه، ده‌ی مه‌ویستن و به‌چن به‌ پێگای خۆتانه‌وه.'

دایکم له‌به‌رخۆیه‌وه به‌رده‌وام نزای ده‌کرد، منیش له پۆلیسه‌که‌م
ڕوانی و پێم وت، 'هاوه‌لیکمان له‌گه‌له، تاویک پیش ئیستا بردیان بۆ
ئه‌و خانووه‌ی ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که، وا بزنام له‌وێ به‌ندیان کردووه
و ئیمه به‌بێ ئه‌و ناڕۆین.'

دوای ئه‌وه‌ی پۆلیسه‌که ئه‌وه‌ی پێ وتین، گویا ئه‌و کورده
و خه‌لکی که‌رکوکه، به‌لام ئه‌وان که ده‌یان خیزانی کوردن و
به‌ڕیاریان دواوه له‌نێوان خۆیاندا ته‌نها به زمانی تورکی قسه بکه‌ن،
له به‌رامبه‌ردا مانگانه‌یان پێ ده‌دریشت، پاشان پێشمان که‌وت و بۆ
ناو حه‌وشه‌ی خانووی ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که چووین، پیش ئه‌وه‌ی
ده‌رگای ماله‌که بکاته‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئه‌وه مه‌لا ئه‌بۆبه‌کر
ئه‌فه‌ندی مانگیکه بۆ ئه‌سته‌مبول چوینه، ئیتر ئه‌و مه‌لا خدره‌ کوێره‌ی
چاوی وی له دیار نینه، بزانه چ به‌و خه‌لکه فه‌قیره ده‌کاتن!'

کاتیک چووینه ناو حه‌وشه‌ی ماله‌که، بینیمان فه‌خری به
قه‌دی دارتوویه‌که‌وه به‌سترا‌بوویه‌وه، ئه‌وه‌نده‌یان گوریس به
ده‌وریدا ئالاندبوو به‌ئه‌ستم ده‌یتوانی هه‌ناسه بدات. دوای ئه‌وه‌ی
گوریسه‌که‌مان له کرده‌وه، هه‌ستایه سه‌ر پێ و خێرا وه‌کو شیت
به‌و ناوه‌دا ده‌ستی کرد به‌ ڕاکردن، په‌لاماری چلێک داری دا و له
ده‌رگای ماله‌که‌وه ڕای کرده ده‌ره‌وه، فه‌خری عاره‌بانچی ئه‌وه‌نده
تووه‌ ڕوو، له‌و کاته‌دا له‌ناو قه‌لاتیدا ڕیکه‌وتی هه‌رچ که‌سیکی ده‌کرد
دارکاری ده‌کرد، پاشان پۆلیسه‌کان ناچار بوون فه‌خرییان باله‌به‌ست

کرد و له گهل چهند پياويک و مه لا خدره کوړدا بهر و مه خفهری
 پولیس بردنیا. من و دایکشم ره شوی نه سپه که ی فه خریمان گرت
 و دوايان که وتین، نه و شه وه فه خری عاره بانچی له بهندینخانه
 مایه وه و من و دایکشم له ناو عاره بانه که ی فه خریدا و له بهر
 مه خفهری قه لاتیدا خه وتین.

پوړی دوايي پيش نه وهی خور هه لیت، چهند پولیسک من
 و دایکميان به خه بهر هیتا، دایکم به دهم ککه کک و هینج دانه وه
 به خه بهر هات، پاشان چهند جاریک له سر یه ک رشایه وه، کاتیک
 فه خری هات بق لمان، بهرده وام له بهر خویه وه جنیوی دده و هیتا
 بیزاری به پوویه ديار بوو، کاتیک دایکمی بینی پنی وتم، 'دایکت
 تووشی سکچوون و رشانه وه بووه.'

له گهل فه خری بریاری که رانه وه مان دا، دایکم ناگای له خوی
 نه مابوو تاوه کو بهر په رچی بریاره که ی من و فه خری بداته وه، نه و
 پوړه که راینه وه بق کویه و له ویوه بهر و سلیمانی بهرچ که وتین.
 کاتیک که یشینه ماله وه دایکم له جیگادا کهوت و له ماوهی تنها
 دوو پوړدا نه وندده لاواز بوو بوو پیستی به نیسقانه کانی جهسته یه وه
 نووسابوو، نیت دایکم له توانیدا نه بوو باسی سه فده که بق باوکم
 بگپرته وه و منیش هیچم له باره وه نه وت، له شهوی سپه مده باوکم له
 خه و به خه بهری هیتام و به دهنگیکی تیکشکاوه وه پنی وتم، 'خایم، پوله
 دایکت مرد.'

نه و به یانیه دهر و در اوسن و خرمان پژان به سرماندا و له بهر
 هه یوانه که سن کورسییان بق من و باوکم و که تانی خوشم دانابوو،
 باوکم له ناوه راستماندا دانیشتبوو، به دریاویی نه و به یانیه به لچکی
 مشکیه که ی فرمیسه که کانی وشک ده کرده وه، نه وه بق یه که م جارم بوو
 باوکم بینم بگری، دواي نه وهی لاشه ی بیکیانی دایکميان بق میکه ی

کنځسه ته که برد، چهند ژنځک ده ستیان کرد به گسکدان و پاککردنه وهی
ماله که، زوری پی نه چوو چهند پیاویک هاتن به دواماندا و بق سهر
قهبران دواي جه نازه که ی دایکم که وتین، دواي کادیش، هه موو پی که وه
له گهل حاخامدا نزمان بق دایکم کرد و داوامان له خوا کرد، 'یادی نهو
به زیندوویی له خه یالی ئیمه دا به یلښته وه.'

مامه سلیمان یه که م خاکه ناز گلی هه لدایه ناو گوږه که و سهر
نهرمه که ی دایکم، پاشان چوار پیاو به په له پهل گلیان کرد به سهر دا و
تاشه به ردیکیان لای سهریه وه چه قاند.

بیده نگ بووم و زوو زوو له باوکم دهرپوانی، مامه سلیمان چهند
جاریک هاته لاهه وه و دهستی به سهرمدا هیتا، کاتیک به ره و ماله وه
دهرپویشترین، که تانی خوشکم دهستی له دهستم هه لپیکا و تاکو گه یشتینه
ماله وه زوو زوو دهستی دهگوشیم، پاشان له بهر خویه وه چهند جاریک
لیی پرسیم، 'کاکه، یانی ئیتر من و تر هه تیو که وتوین؟'

له و کاته دا نه مزانی چ وه لامیکی که تان بدهمه وه، کاتیک گه یشتینه
ماله وه، دیسان که سوکار له سهر کورسییه کان دایان ناینه وه،
بیده نگ به شانی یه که وه دانیشتبووین، وا ههستم ده کرد به زور
له ویدا دانراوین و بزمان نییه له جیگای خومان بجوولین، زوو زوو
جامیک ناو یان دویان بق دههیتانین، نهو ئیواره یه نه وان خواردنیا
بق دروست کردین، تاکو نیوه ی شهو لامان بوون و وهکو مندال
بردینیا نه ناو جیگاوه و پاشان به جیتان هیتشین، نهو شه وه چهند
جاریک له دهنگی گریانی باوکم به خه بهر هاتم.

پوژی دواي نهو پوژه، به یانی زوو له خه هه لیان ساندین و
دیسان چووین و بیده نگ له سهر کورسییه کانمان دانیشتینه وه.

نه وه م باش له بیر، که دایکم وه سیتی بق باوکم کردبوو له
گوږستانی شاروچکه ی قهره داخ لای گوږی که سوکاریه وه بینځښت،

به لام مامه سلیمان ریځای به وه نه دا و نهو به یانیه به باو کمی وت،
 'جا نیستا کي دهویریت به رهو قهره داغ بکویته ری، به خوا ده لین
 په له وه ره له ده ست نهو هه مه وهندیانه دهر ناچیت و نهک هر پروتی
 ده که نه وه، به لکو سریشی له لاشه ی ده که نه وه، ټیتر قابیله نهو
 چه ته زالمانه رحم به تر بکن، له بهر خاتری نه وه ی جه نازه ی
 ژنه که تت پیته؟'

سئ پوژ دوا ی مردنی دایکم، باو کم کلیلی دوکانه که ی رادهستی
 موشی عه تار کرد و پوژانه من به پړوهم دهر د و نهویش چاو دیری
 ده کردم، پوژیک حه مه جان سه لیم هات بق لام و پی و تم، 'ده ته ویت
 زمانی کوردی فیر بیت؟'

من به بی نه وه ی هیچ وه لامیکی بده مه وه، نهو به رده وام بوو له
 قسه کردن و باسی نه وه ی بق ده کردم، که هه موو شه ویک ده چیت بق
 مالی مامو ستایه ک و له وئ له گهل چند هاورپیته کیدا وانه ی زمانی
 کوردی ده خوینیت، ټیتر زیاتری پی نه و تم، که نهو مامو ستایه و
 هاورپیکانی کتن.

نهو چند پوژه ی باو کم له دوکان نه بوو، نهو وشه و پرسته
 کوردیانه ی حه مه جان شه وانه فیریان دهبوو، پیکه وه به سه ریاندا
 ده چوپینه وه و له ده فتریکدا دووباره دهمان نووسینه وه، لهو
 پوژانه دا حه مه جان پی و تم، 'نه گهر ناوی خوت بگوریت و
 پاشان لای خه لکی بلیت موسولمانم، نهوا من نامادم ته کلیف له
 مامو ستاکم بکه م، تا کو تویش بیت بق مالیان و له وئ وانه ی زمانی
 کوردی بخوینیت.'

کاتیک حه مه جان سه لیم نه مه ی پی و تم، بروسکه یه ک بهر ته و قی
 سه رم که وت و به ناو ته و او ی دهماره کاندا کشا و له بهر پیتمه وه
 دهر چوو، لهو کاته دا نهو قسه یه ی باو کم بیر که وته وه، که زور

جار دهیوت، 'نیمه ی جوو، نه به د وهکو دږست یان هاوړې قبول
ناکړین، نه گهر زور پیاوخراپیش بین، نه وا به موسولمانبوونمان
هموو بپړه وشتی و ناشیرینییه کانمان چاوپوښی ده کړین!'

تاوړیک بوو بیده نگ بووم و له بهرېښی څومم دهروانی، وا بزنام
له و کاته دا هیچ وهلامیکي همه جانم نه دایه وه، پوړیک دواى نه و
پوړه، همه جان دیسان نه وه ی پې وتم، گواپا پرسى به ماموستاکه ی
کردبوو، ماموستاکه له وهلامدا به همه جانی وتبوو، 'ناتوانم وانه به
مندالی جووله که بلیمه وه!'

پوړیک پېش نه و پوړه ی باوکم بریار بدات و له گه لمد بې سهر
دوکان بیت، به همه جان سه لیم وت، 'پنویستیم به فیربوونی
زمانی کوردی نییه و دهمه ویت بیم به حاخام!'

نازانم نه و پوړه بېچی نه مېم به همه جان سه لیم وت؟

دوو هفته به سهر مردنی دایکدا تپه پری، سهره تاي وهرزی
پایز بوو، دواى مردنی دایکم که تانی خوشکم ئیشوکاری ماله وه ی
ده کرد، به پوړدا نه وهنده ماندوو ده بوو، ئیواران به دانیشتنه وه
خه وی لئ ده که وت، هروها دواى مردنی دایکم باوکم ته واو
گورپا، سه روړیشی لئ هیشته وه و نانی له څوی حرام کردبوو،
مانگیک به و جوړه تپه پری و پیکه وه پوړانه بیده نگ بې سهر دوکان
ده چوون، نه و له سهر نه و صندوقه داره بیده نگ داده نیشت، که
پېشتر له قوژبنی دوکانه کهیدا بې منی دانابوو، قوړوقه پې لئ کرد و
نه له دوکان و نه له ماله وه قسه ی له گه ل کهس نه ده کرد.

پوړیک له گه رانه وه ماندا بې ماله وه، باوکم نه و بیده نگییه ی
نیوانمانی شکاند و له بهر څویه وه پېی وتم، 'له مړې به دواوه پیت
بنیته دهره وه ی سنووری گه رېکی جووله کان نه ژتوکانت ده شکینم!'
له دهنکی راجله کیم و به سه رسامیه وه لیم روانی. وهکو باوکم

ئاگادارى ھەموو لىدوانەكانى نىوان من و ھەمەجان سەلىم بووبىت،
لەو پۇژە بەدواو ھەخۆى بەتەنھا بۆ سەر دوكانەكەمان دەچوو،
مىنىش دوو مانگ لە ئاشەكەى مامە سلىمانم لە گەپەكى جوولەكان
ئىشم کرد، چونكە لە پايزاندا باراشەكان دووقات دەبوون و مامە
سلىمان بەتەنیا ئىش و كارەكانى بۆ بەپىتو ھەدەچوو.

سهره‌تای وهرزی زستانی ئه‌و ساله باوکم له‌گه‌ل مامه سلیماندا
 بق شاری که‌رکووی ناردم، ئه‌و به‌یانیه‌ی ئیمه له‌ که‌ره‌کی
 جووله‌کانه‌وه به‌پێ که‌وتین، سه‌دان سه‌ریازی تورک پ‌ژابوونه ناو
 جاده و کولانه‌کانی شار و له‌ زور که‌ره‌کدا ماله‌کانیان ده‌پشکنی،
 مامه سلیمانم وتی، که‌ تورکه‌کان به‌دوای ئه‌و که‌نجانده‌دا ده‌که‌پین،
 که‌ کاتی سه‌ربازیان هاتووه و نه‌چوون په‌یوه‌ندی به‌ پیزه‌کانی
 سوپاوه‌ بکه‌ن، یان ئه‌و جووله‌که‌ و مه‌سیحییانه‌ی له‌بری چوونیان
 بق ریزی سوپای عوسمانی، به‌ده‌لیان نه‌داوه.

کاتیک که‌وتینه‌ پێ، دوو هاوپی مامه سلیمانمان له‌گه‌لدا بوو،
 تاوه‌کو که‌یشتینه‌ ناوچه‌ی قهره‌داخ، زوو زوو خۆمان ده‌شارده‌وه
 و له‌ ترساندا کوو‌ره‌کوو‌ ده‌پویشتین، خۆمان شارده‌بووه‌ و له‌لای
 مامه سلیمانمه‌وه پال که‌وتبووم و له‌ دووره‌وه‌ پیکه‌وه‌ له‌ تووله
 پ‌یگایه‌کی باریکمان ده‌پوانی، له‌و کاته‌دا چه‌ند سواریک به‌تفه‌نگه‌وه
 پ‌یتیدا تیده‌په‌پین، له‌ مامه سلیمانم پرسیی، 'ئه‌رێ مامه ئیمه له‌ چی
 ده‌ترسین؟'

'ئا ئه‌و چه‌تانه، ده‌ی نایبینیت ئه‌وه‌ هه‌مه‌وه‌ندییه‌کان؟'

دوای ئه‌وه‌ی سواره‌ تفه‌نگچیه‌کان تپه‌پین و ئیمه‌یش که‌وتینه
 پێ، مامه سلیمانم له‌به‌رخۆیه‌وه‌ پ‌یی وتم، 'ئه‌وه‌ته‌ی من له‌بیرم بیت
 و ته‌نانه‌ت به‌ بیره‌وه‌ریی باوکیشم، ئه‌م ناوچه‌ی قهره‌داغه‌ ژیان
 تیتدا ناهه‌موار بووه، که‌لێک له‌ هه‌مه‌وه‌ندییه‌کان مانای پیکه‌وه‌ژیان

نازانن و ئه‌وه‌ته‌ی هه‌ن له‌سه‌ر مالی ئه‌وانی تر خۆیان ده‌ژینن و له‌چه‌ته‌یی زیاتر هیچ کار و پیشه‌یه‌کی تر نازانن، تاوانبارن، هه‌تاوه‌کو خوا حه‌زکات تاوانبارن و ده‌ستیان سووره به‌خوینی هه‌زران بیگوناخ!

دوای ئه‌وه‌ی مامه‌ سلیمان ئه‌مه‌ی وت، زیاتر له‌ دوو کاتژمێر بێده‌نگ به‌دوای یه‌کتریندا به‌تووله‌پێگاکانی شاخه‌کانی قه‌رده‌داغدا به‌پێوه‌ بووین، پاشان له‌ پێگا مامه‌ سلیمان له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'ئه‌گه‌ر توانیمان له‌ شارۆچکه‌ی قه‌رده‌اغ لا ده‌یه‌ین و سه‌ردانی مالی خزمان ده‌که‌ین.'

زیاتر به‌رده‌وام بوو و وتی، که‌ ده‌یه‌وێت شه‌ویک له‌وێ بمینێته‌وه‌، به‌لام کاتیک گه‌یشتیته‌ نزیکێ شارۆچکه‌ی قه‌رده‌اغ، پێگامان گۆڕی و له‌وێ لامان نه‌دا، له‌ پێگا یه‌کێک له‌ هاوڕێکانی مامه‌ سلیمان وتی، 'له‌م زرووفه‌دا باشت‌ره‌ که‌س به‌پێیواری پێگای نه‌که‌وێته‌ ئه‌م ناوچه‌یه‌.'

دوانیوه‌پۆی پۆژی دوایی گه‌یشتیته‌ ناو شاری که‌رکووک و به‌گه‌ڕه‌کی په‌حمیاوادا تێپه‌ڕین، له‌و گه‌ڕه‌که‌ من به‌چاوی خۆم که‌سم له‌سه‌ر جاده‌ و ناو کۆلانه‌کاندا نه‌بینی، کاتیک چووین بۆ گه‌ڕه‌کی جووله‌کان و له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌رده‌می کنێسه‌ته‌که‌ لامان دا، مامه‌ سلیمان ده‌رگای کرده‌وه‌ و به‌ته‌نیا چووه‌ ژووره‌وه‌، زیاتر له‌ کاتژمێرێک له‌گه‌ل دوو هاوڕێکه‌ی مامه‌ سلیماندا بێده‌نگ له‌ شانی یه‌کترینه‌وه‌ پاهه‌ستا‌بووین، دیار بوو ئه‌وانیش وه‌کو من ماندووی پێگا بوون، کاتیک مامم له‌گه‌ل کابرایه‌کی بالا‌به‌رزی سه‌روپیشه‌اتوودا گه‌ڕایه‌وه‌، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و لێی پوانیم و پێی وتم، 'ئه‌مه‌ شارۆنی حاخامه‌ و له‌م‌ڕۆ به‌دواوه‌ هه‌موو به‌یانیه‌ک له‌لای ئه‌م پیاوه‌ ده‌رس ده‌خوینی!'

دواى ئه‌وه‌ى ئه‌مه‌ى پىن وتم، ده‌ستى ته‌وقه‌ى به‌ره‌و پړوى
 حاخام دريژ كرد و مالئاوايى لى كرد، ديار بوو ئه‌و پړژه مامه
 سليمان زورى په‌له بوو، چونكه بوارى به‌كس نه‌دا قسه بكات، يان
 ته‌نانه‌ت خوى و هاوپړيكانى پشوو بده‌ن، هيتشتا له‌سهر پرسته‌جاده‌ى
 به‌رده‌مى كنښه‌ته‌كه بووين، دواى سه‌د مه‌تريك گه‌يشينه‌ مالى
 ماتانى دارتاش، به‌په‌له پښى ناساندم و پاشان به‌ ماتانى وت، 'ئوه
 خايمى برازامة و ته‌سليمى توى ده‌كه‌م، گوشتى بۆ تو و ئيسقانى بۆ
 من و باوكى، ئه‌وه‌ى گرنگه ده‌ييت هموو پړژيک بچيت بۆ كنښه‌ت
 و له‌ دهرس و ده‌ور دوا نه‌كه‌ويت.'

دواى ئه‌وه‌ى ئه‌مه‌ى به‌ ماتان وت، مالئاوايان لى كردين و
 له‌گه‌ل دوو هاوپړيکه‌يدا به‌ره‌و به‌غداد به‌پړى كه‌وتن.

پړژى دوايى چووم بۆ كنښه‌ت و ده‌ستم كرد به‌ خوښندنى
 ته‌ورات، كاتيك دوانيوه‌پو بۆ ماله‌وه گه‌رامه‌وه، ماتان داواى لى
 كردم له‌ دارتاشيدا به‌رده‌ستى بكه‌م، چهند پړژيكي به‌سهر‌دا
 تيپه‌پى و من و ماتان به‌بيده‌نگى له‌ دووره‌وه له‌ يه‌كترمان ده‌پوانى،
 شارونى خاخامى كنښه‌ته‌كه‌ى شارى كه‌ركووكيش هاوپړنى نزيكى
 مامه سليمانم بوو، چونكه چهند جاريك باسى يادگارې خوى و
 مامه سليمانى بۆ كردم، مه‌به‌ست له‌ چوونم بۆ كه‌ركووك تاوه‌كو
 شارونى خاخام وانهم پىن بليته‌وه و بۆ خوښندنى ته‌لمود ئاماده‌م
 بكات، هه‌روه‌ها ماتانى دارتاشيش زېږناموزاى باوكم بوو، هه‌رچه‌نده
 بۆ جارى په‌كه‌مم بوو ببينم، به‌لام به‌ مامه ماتان بانگم ده‌كرد، ماتان
 ژوورپكي ماله‌كه‌ى خوى كړدبوو به‌ جىگاي دارتاشى و ژوورپكي
 ترى بۆ په‌يكه‌رتاشى ته‌رخان كړدبوو، شه‌وان تاكو ده‌مه‌و به‌يانى
 شه‌رابى ده‌خواردوه‌وه و له‌ دار په‌يكه‌رى ده‌تاشى، كه‌ دوو ولاخدار
 له‌ شاخه‌كانى قه‌رده‌داغه‌وه كوته‌ره و په‌گى داربه‌پرويان بۆ ئه‌هيتا،

ئەو پۇژەي بۇ يەكەم جار ژووری پەیکەر تاشییەكەي ماتانم بینی،
سەرم لەو ھەموو پەیکەرە ناوازیە سوور ما، چونکە بۇ ھەستی
بینینی من نوێ بوون و ھیچیان پەیکەری مرۆفی ئاسایی نەبوون،
پەیکەرەکان ھەموو پووت بوون و جەستە و پوخساریان لەگەڵ
شیواز یان ئەندامی لەشی گیانداریکدا تیکەل کرابوو، ئەو شەو
تاکو بەیانی نەموێرا بخەوم و ئەو جانەوەرانی کە ماتان لە دار
تاشیبوونی، ھەموویان لە پێشچاومدا بە مالهەدا دەگەرێن.

بە جۆریک کاریگەرییان لەسەرم ھەبوو، کە تاکو ئەمرۆیش ئەو
فیگورانی لە خەیاڵمدا بەردەوام دووبارە دەبنەو، ماتان بەتەنیا ئەزیا
و ژن و مندالی نەبوو، من لە ژووری دارتاشییەكەي دەخەوتم و
خۆیشی لەناو پەیکەرەکانیدا زۆرینەي کاتی بەسەر دەبرد، ئەو ھەندە
ئیشی دارتاشیی دەکرد، تاکو بەشی دابینکردنی بژێویی ژیانی خۆی
بکات.

ئەو ھەي زۆر سەرنجی پراکتیشام پەیکەری ئەو پیاو ھاوئارانە
بوو، کە لە ئێوانیاندا پەیکەری شیخ سەعید و چەند پاشایەکی بابانم
بینی، ھەروەھا پەیکەری حاکم و کاربەدەستە تورکە یەک بەدوای
یەکەکانی شاری کەرکووکی تاشیبوو، لە ڕەگی کۆتەرەداریک
پەیکەری شیخ سەعیدی تاشیبوو، تاکو خۆی پێی نەوتم ئەو شیخ
سەعیدە، من نەمزانی.

لەبیرم دیت، ئەو پۇژەي ھاوایی کوشتنی شیخ سەعید لە موسڵەو
گەشتەو سلیمانی، من لە قوتابخانەي پوشتییە بووم، زیاتر لە
حەفتە یەک نەچووینەو بۇ قوتابخانە و دوکان و بازار داخرابوون،
پوخساری پەیکەرەكە دەموچاویکی ڕێک و سمبلیکی ئەستووری
پێو بوو، بەپووتی بە پێو و سەتابوو و سەری داخستبوو، ھەردوو
ھێلکەگونی لەناو دەستی گرتبوو لێی دەروانی، بەرامبەری شیخ سەعید

به هه مان شیوه په یکه ری سولتان عه بدولمه جید دانرابوو، کاتیک نهوهم
بینی دهستم کرد به پیکه نین، ماتان وتی، 'چییه سهیره به لاتوه، بق
نازانیت شیخولاکان زور له نیمه و مروقی ئاسایی جیاواز ترن، خوا
نهوانی به تایبه تی خولقاندووه و تنهها گون و هه وه سی پین داوون،
کیره که ی بق هه لگرتوون بق نهودونیا!'

خوی پیکه نینی به قسه که ی خوی نه هات و له به رخویه وه وتی، 'ئیت
من وای ده بینم.'

زور به ی په یکه رهکان رهنگ و شیوازی لاشه یان پیستی پوی و
گورگ و که متیار و گیانداری تر بوون، بق یه که م جار لای ماتان
جهستی ئافره تم به پروتی بینی، زور به ی ئافره ته کان پیستیان
په له په له ی په نگیکی سهوزی قه وزه یی و هاوشیوه ی پیستی که متیار
بوو، زوو زوو لئی دهروانیم و پپی دهوتم، 'ته ماح نه که یته ژنه کانم و
دهستیان بق نه به ییت، نه گینا کیرت ده برم!'

دوای نهو هی دوو هفته له مالی ماتان بووم، ئیواره یه که له گهل
نانخواردنی ئیواره دا جامیک شه رابی بق تیکردم و پاشان فهرمووی لی
کردم، به بیرم دیت تاو یک بوو به سه رنجه وه له ماتانم دهروانی، پاشان
بیته نگ جامه که م له ناو دهستم گرتیوو، نهو له به رخویه وه پپی وتم،
'بیخوره وه با تو زیک ترست بشکیت!'

کاتیک قومیکم له شه رابه که دا، بیجکه له بونی تریکه، ههستم
ده کرد ورده داری تی کرابوو، لئی پرسیم، 'ئی، چون شه رابی که؟'
له وه لامدا پیتم وت، 'نایابه، به لام وایزانم ورده داری تی که وتووه!'
دهستی کرد به پیکه نین و له وه لامدا وتی، که دهستکردی
خویه تی و کاتیک که یشتوته نهو هی شه رابه که ته وای پین بگات
ته لاشی ماسوولکه ی دارقه زوانی تی کردووه.

له دوای نهو ئیواره یه وه، کردبووم به پیشه ی دایمیم و هه موو

شه‌ویک له‌گه‌ل ماتان شه‌رابم ده‌خواردوه. له‌یه‌کیک له‌و شه‌وانه‌دا داوام‌لی کرد فیزی په‌یکه‌رتاشیم بکات، له‌وه‌لامدا پتی وتم، 'پتیسته جاری تو په‌گه‌ز و سروشتی داره‌کان باش بناسیت، هه‌روه‌ها فیز به‌وه‌کو موقوف توانای هه‌سته‌کانت به‌کار بیته!'

هه‌روه‌ها ماتان زوو زوو لیتی ده‌پرسیم، 'له‌ترسی باوکت ده‌چیت بق کنیسه‌ت، یان خۆت پیت خۆشه و باوه‌پت پتیته‌تی؟'

ئه‌وسا نه‌مده‌زانی چیی وه‌لام بده‌مه‌وه و ئایا مه‌به‌ستی ئه‌و له‌و پرسیاره‌ چیه‌، ناچار ته‌نها سه‌رم بق راوه‌شاند و له‌ژیر لیۆه‌وه زوو زوو ده‌موت، 'نازانم!'

کاتیک باسی خه‌ونه‌که‌ی دایکم بق ماتان گتپایه‌وه، ئه‌ویش وه‌کو مامه‌ سلیمانم وتی، 'ئه‌وه ته‌ئسیری ئه‌و خه‌ونه‌ی دایکه‌ به‌سه‌ر پۆخته‌وه، چونکه‌ تو و حاخامیان نه‌وتوه‌!'

دوانیوه‌پۆیه‌ک، کاتیک له‌ کنیسه‌ت گه‌پامه‌وه، ماتان له‌ناو ده‌رگای حه‌وشه‌ی ماله‌که‌یدا راوه‌ستا بوو چاوه‌پوانی ده‌کردم، پاشان ده‌ستی گرتم و بیده‌نگ له‌گه‌ل خۆی بردمی بق ژیرزه‌مینى خانووه‌که‌ی، ژیرزه‌مینه‌که‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی مال و حه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی به‌رین بوو، ده‌توانم بلیم پانییه‌که‌ی سه‌د مه‌تریک چوارگۆشه‌ بوو، پر بوو له‌ گۆزه‌ی گه‌وره‌ و هه‌موو جیا کرابوونه‌وه و به‌سه‌ر چه‌ندین به‌شدا دابه‌ش کرابوون، هه‌ر به‌شه و په‌نگ و ژماره‌ی تایبته به‌ خۆی هه‌بوو، پاشان ماتان به‌سه‌ر گۆزه‌یه‌که‌وه وه‌ستا و سه‌ری گۆزه‌که‌ی لا دا و به‌ جامیک شه‌رابی لی هه‌له‌پنجا و دایه ده‌ستم، دواى ئه‌وه‌ی قومیکم لی دا و تامی شه‌رابه‌که‌م کرد، سه‌رم بق راوه‌شاند و دیسان چه‌ند قومیکى ترم لی دا، لیتی پوانیم و جامه‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرتم و به‌پیکه‌نینه‌وه وتی، 'ئه‌وه‌ی خواردت هه‌وینه‌که‌ی میزی خۆمه‌!'

به سه رنجه وه لیم پوانی، پاشان ئه و بهرده وام بوو و وتی، 'ئه وه
باوكم دروستی كردووه، ئه و چل سال ده بیټ مردووه، ئیتر بزانه
ئه م شه رابه چهند كونه!'
دیسان جامیكى پر له شه رابی له گۆزه كه ده ر هیتا و لئی
پرسیم، 'ته نها بوونی كتیى پیروژ به یی شه راب ئارامی به پو حمان
نابه خشیټ؟'

'هەر کەسێک بۆ سەفەر بەلیک بڕوات، ئیتر بەتەمای گەڕانەوەی مەبن!'

ئەو پۆژەى شارۆنى حاخام لە ژێرزەمینی کێشەتەکە ئەمەى بێ وتین، پۆژیک دواى ئەو پۆژە بوو، کە سەربازە تورکەکان لە پۆژى شەمەدا بە پێبەری چەند تورکمانى شارى کەرکوک، هەلیان کوتایە سەر کێشەتەکە، ئیتر ئەوەى توانای پۆیشتن یان کارکردنى هەبوو دەستگیریان کرد و لەگەڵ خۆیان بێردنیان، یەکیک لە تورکمانەکان وتیوى، دەیاننێرین بۆ سەفەر بەلیک، ئەوانەى ئەو پۆژە لە ژێرزەمینی کێشەتەکە ئامادە بوون، من و ماتان و شارۆنى حاخام و دوو پیری پەککەوتە بوون، ماتان لەبەر خۆیەوه وتی، 'جاران سەروخوارى ئەم کێشەتە کەسێکى تری نەدەگرت، ئەوەتا ئێستا دانیشتوانی گەرەکی جوولەکان سى کەس و لەتیکین!' یەکیک لە ئامادەبووان کابرایەکی پیری بەسالاچووی پشتچەماوە بوو، کە بە سوبحى بانگیان دەکرد، سوبحى لەبەر خۆیەوه وتی، 'دوو سال پێش ئێستا من و ژنەکەم و هەردوو کۆرەکەمیان لەناو بازاری کەرکوکدا گرت، دواى ئەوەى لە مەخفەرى خاسە داوایان لى کردم، گفتیان بێ بدەم و ئیمزایان بۆ بکەم، کە لەگەڵ مال و مندالدا زمانى تورکى لەجیاتى ئارامى بەکار بێنم، دواى ئەوەى من ئەوەم پەفز کردەوه، کۆرەکانیان لە من و ژنەکەم جیا کردەوه و ئیتر نەمان بێنینهوه، خۆم و ژنەکەمیان بێرد بۆ عەمارى سەربازى

له موسل و لهوئ کاریان پښ کردین، ژنه کهم لهوئ له تاو برسیتی و بارگرانی گیانی سپارد، خویشم نه و تا په کم که وتووه، پاشان بیستم، که کورپه کانم بق سه فربه لیک نیردراون، وتیان به رهو سنووری پووسیایان ناردوون، نه و تا هه موو نه لین هه رچ که سیک له گهل تورکه کان بروات بق نه و دوزه خه ی ناویان لی ناوه سه فربه لیک، ئیتر جاریکی تر ناگه پیته وه!

ماتان پرووی له سوبچی کرد، 'لالو گیان، ئیتر خویان و قیسمه تیان، کن ده لیت کورپه کانت ناگه پینه وه، تق قهت هیوا براو مه به!'

سوبچی، له ماتان هاته پتیشه وه و خوی پاست کرده وه و دهستی خسته سهر شانی، پیلووی چاوه کانی ته پ دیار بوون، به دهنگیکی تیکشکاوه وه وتی، 'نه مرق من بق نه وه نه هاتووم بق ئیره، تاوه کو جیگای به زه بیی ئیوه بم و قسه ی زهره و سوورتان لی بیستم، به لام هاتووم له کنیسه ت و له گهل ئیوه دا نزیان بق بکه ین، کاتیک کرتینیان کورپه کانم ته مه نیان شانزده و حه فده سال بوو، ئیتر برام من ته واو هیوا براوم، به لام له ژیانمدا له هیچ په شیمان نیم و باوه رم به خوی نه وه ی ئیسرائیل به هیزه، ئینجا باوه ر نا کهم خوا کورپه کانی منی بق مه رامی نه و تورکانه خولقاندیت!'

دوا ی نه وه ی سوبچی نه مه ی وت، سهری داخست و تاویک بوو به کول ده گریا، له و کاته دا ماتان دهستی خسته سهر شانی من و پیی وتم، 'ده لیم برپینه وه بق ماله وه باشته ره!'

نه و پینچ ساله ی له مالی ماتان و له شاری که رکوک ژيام، سالانی جهنگ و گرانییه گوره که بوو، وشه ی سه فربه لیک و یردی سهر زوبانی هه موو که سیک بوو، به دریزایی نه و سالانه قاتوقپی و برسیتی به رده رگای به هه موو که سیک گرتبوو، له سلیمانیه وه ته نها هه والی تاعوون و پرشانه وه و مردنم پښ ده که یشته، بیچکه

له وهی چهند جاریک به شه ودا چته دابوویان به سهر ناشه که ی مامه سلیماندا و باراشی جووتیاره کانیان بردبوو، باوکم له نامه یه کیدا نووسیووی، دوکانه که ی چؤل کردووه و هموو شره و شیتالی هیتاوه ته وه ماله وه و کهس ناویریت له ترسی تاعوون و دز و چته له مال سهر بیتته دهر، شه وانه پیاوان پاسه وانی گه رهک و کنیسه ته که ده کهن، باوکم هموو جاریک له کوتایی نامه کانیدا ناوی نه و دقست و ناسراوانه ی دهنووسی، که به نه خوشی دهمردن.

له گه رهکی جووله کانی شاری که رکوک، زیاتر له بیست پیاوی جوو به زور کرابوون به سهریاز، هرچه نده هموویان چهند جاریک پاره ی به ده لیان به تورکه کان دابوو، به لام سالانی جهنگ تورکه کان گوینیان به و یاسایه ی خویان نه ده دا، که سالی ۱۸۵۰ دهریان کردبوو، به گویره ی نه و یاسایه جووله که و مه سیحیه کان به سهریاز نه ده گیران و له به رامبه ر نه وه دا بریک پاره یان لی ده ساندن، که تورکه کان ناوی به ده لیان لی نابوو، له و سالاندا چهند جوویه ک به مال و مندا له وه له که رکوک هه له اتن و پوویان له شاخه کانی ناوچه ی قهره داغ کرد.

له دواساله کانی جهنگدا، نه و جووانه ی له که رکوکدا مابوونه وه ته نها پیر و په ککه وته کان بوون، نه و انیش هموو پتکه وه پاسه وانی گه ره که که یان ده کرد، سهر بانی کنیسه ته که به سهر هموو ماله کانی گه ره کدا ده پیر وانی و به رده وام یه کتیک له وی ئیشکی ده گرت و کاتیک سهر بازه کان له دووره وه دهر ده که وتن خیرا همووانی لی ناگادار ده کرایه وه، دواسالی جهنگ و گرانی، سهر بازه تورکه کان زوو زوو بۆ گه ره کی جووله کان ده هاتن، که بۆ سهر بازه کانیان له به ره کانی شه پ له گهنم و جۆ و خوارده مه نی ده گه ران، گه لیک جار دار و

قاپوقاچاغی ناو ماله کانیشیان له گهل خویاندا دهبرد.

به بیرم دیت کاتیک سهربازهکان له دهرگای مالی ماتانیان ددها، منی دهکرده ژیرزه مینهکه و خوی داریکی دهگرت به دهستیوه و دهمی گیت دهکرد و به شله شله دهچوو به رهو پیریان، نازانم چون هه موو جاریک بهو شیوهیه پازیی دهکردن، نهو سالانه له شاری کهرکووک بیجگه له نهخوشی و گرانی، چهتهکان شهوانه حاکمی شار بوون، له سالانی جهنگدا چوار جار کنیسه ته که یان تالان کرد، ماتان بهردهوام بهدهم پهیکه رتاشیهوه تفهنگیکی له شاندا بوو، دوو جار چند چهتهیهک هاتنه ههوشهکه و بانگیان کردین، که پرووت ببینهوه و خومان بدهین به دهستهوه، ههپه شهی نهوه یان لی دهکردین، ناگر له مالهکه بهر ددهن، کاتیک ماتان له پهنجهرهوه پرووی تفهنگی تی کردن و تهقهی لی کردن، چهتهکان ههلهاتن و نیتز نه مان ببینهوه.

نهو چند سالهی له کهرکووک نهخوشی سکچوون و پشانهوه له نارادا بوو، بهلا و دهرد تاکو ناو ههوشهی مالی ماتان هاتبوو، داوای لی کردم ناوی بیرهکه نهخومهوه و لهجیاتی ناو تهنها شهرباب بخومهوه، نیتز منیش هه موو نهو پرژه سهختانهی سالانی جهنگ و گرانیم بههستی گوزه راند.

شهویک له نیوه شهوا له دهنگی هاوار و بانگی ماتان بهخه بهر هاتم، ببینم له بهردهم دهرگای پاپه وه که دا وهستابوو، تفهنگه که ی بهدهستهوه و له پهسا له بهرخویهوه هاواری دهکرد، 'کوپه کنی زهلام؟'

گویم لی بوو که سیک له ویدیو دهرگا که وه بهنوزه نووز بانگی کرد، 'لیقه ومیاوم، خاتر خوا قاپیم لی وه که!'

له و کاته دا ماتان به هیواشی به منی وت، تاکو بجم له په نجه رهی ژووری دارتاشیه که وه لئی بړوانم و بزائم کتیه و ټاخو به تهنه خویه تی.

کاتیک چووم و له ویوه لیم پړوانی، له بهر پړوناکی مانگه شه وه که دا کابرایه کی پوته له ی کورته بالام بینی، زیاتر له ناو حه وشه کم پړوانی، نه وهک به پلان بیت و بیان ویت به و جوړه په لامارمان بدهن، کاتیک که پرامه وه بۆ لای ماتان و ده رگا که مان لئ کرده وه، کابرای غریب به سهر دهست و پئی ماتاندا که وت و دهستی کرد به پارانده وه، کابرا وتی، ټه و خه لکی شاری مهربوانه و عوسمانیه کان چهند مانگیک پیش ټه و پوژه له شاری مهربوانه وه به پئ بۆ شاری که رکوک هیتابوویان، دواى ټه وه ی له سهربازگه یک پاهیتانیان پئ کردوون، ناماده یان کردوون بۆ ټه وه ی بۆ سه فهر به لیک بیانننن، ټه ویش ټه و شه وه فرسه تی هیتابوو و هله اتیوو، کابرا وتی ناوم ستار حه سهنه، کاتیک هیتامانه ژووره وه و ماتان دوو پارچه نانی بۆ هیتا، ستار حه سهن داواى جامیک ټاوی لئ کردین، ماتان دهستی خسته سهر شانی و پئی وت، 'ټاوی خاوین شک نابین، به لام شه را بمان هیه!' 'شه راب، ټهم دنیا م له کیس چووه، توخوا بۆ ټه و دونیا یشم له دهست ده رنا که یت، وه لا حه رامه و نایخوم.'

'ټه ری پئیوار، ټه وه نییه بۆ ټه وه ی ټهم دنیا ت له کیس نه چیت له ترسی مردن له دهست تور که کان هه لاتووی، ټه گهر تو وه کو هاودینه کانت باوه پت به و دونیات هه بوايه ټه و له گهل تور که کان بۆ جیهاد ده چوویت، دیاره باوه پت له قه بۆیه هه لاتوویت!'

'نا به خواى مندا لم ورده و بۆیه هه لاتووم!'

'ټینجا من ټه وانه ی نازانم، شه را بمان له گهل ده خویه ته وه باشه، نایخویه ته وه هر ټیستا ده تبه مه وه بۆ به ردهستی تور که کان، ټیتر

که یفی خۆته، لای من ئه وهی ناخوات، ئیتر یه کێکیان ههلبژێره، خوا
یان شهراب.

'برا دهخيلتم وای نه لێیت، کۆره به خوای نهک شهراپ ئامادهم
گوی بخۆم، به مهرجیک له دهستی ئه و تورکه زالمانه پزگارم بێت
و وهگه پێم بۆ ولات و مهسکه نی خۆم.'

ماتان جامیک شهراپی بۆ تی کرد و له بهرخۆیه وه به ستار
حه سه نی وت، 'خۆم زانیم یه کجار ئه وهنده ده ربایسی ئه و دنیات نیت
و بۆت ده ر که وتوو ئیدعای قیامهت هه مووی ته ئسیری هه وه سه
و درۆ و ده له سه یه!'

ستار حه سه ن قومیکی له شهرا به که دا و له بهرخۆیه وه وتی، 'به
خودای شهراپی چاکه.'

ماتان دهستی خسته سه ر شانی و لێی پرسى، 'بۆ پێشتر
شهراپت خواردۆته وه؟'

'ئای بێقه زاییت، حه یفت نه کرد، ده ی چۆن!'
'ده ی بۆچی جه نابت له سه ره تاوه خۆت لی کردبووم به
ئه سحابه؟'

'ئێ ئاغا گیان چیی بکه م، گۆتم نه وه کی خوا نه کات بپێزیی بێت
به جه نابتان.'

ستار حه سه ن بێ ئه وه ی ئیمه پرسیارمان لی کردبیت
له بهرخۆیه وه هه ناسه یه کی قوولی هه لکێشا و باسی ئه وه ی بۆ کردین،
که تورکه کان پیاویان له ناوچه ی مه ریواندا نه هیشتوو، هه موویان
وه کو میگه ل پێش خۆیان داوه و بۆ که رکوک و مووسلیان هێتاون،
دوای ئه وه ی مانگیک و دووان فێریان ده که ن چۆن بتوانن تفهنگ
بته قێنن، پاشان به کۆمه ل په وانه ی سه فه ره به لیکیان ده که ن، ستار
حه سه ن باسی له وه ده کرد، که برا و برازا و هه موو ئاموزاکانی

په وانه ی سه فربه لیک کراون، به قسه ی ستار حه سەن بیت له
ته وای ناوچه ی مەریواندا ته نه ا ئافره ته کانیان له ماله وه ماون.
پوژی دوی ئه و شه وه، کاتیک له گه ل ماتان له خه ون به خه به ر
هاتین، سه یرمان کرد ستار حه سەن پوژیشتبوو، له ماتانم پرسى،
'ئه بیت ئه و پیاوه بۆ کوێ چووبیت؟'

ماتان له ژیر لێوه وه وتى، 'به خوا که ریت، قابیله بۆ کوێ چووبیت،
دلنایم له ترسى خوا بۆ لای تورکه کان که پراوه ته وه!'
له و پوژانه دا شه وان له گه ل ماتاندا ئه وه نده شه ربام ده خوارده وه،
به یانیان به لاروله نجه و گۆرانیوتنه وه بۆ کنیسه ت ده چووم، جاریکیان
شارۆنى حاخام پتی وتم، 'تویش خولقه تی ماتانی دارتاشت گرتوه
و گالته ت به دنیا و دین دیت.'

پوژی یه کی مانگی نازاری ئه و ساله شارۆنى حاخام هه موو
قوتابییه کانی یه شیفای نارد وه ماله وه، له بیرم دیت پتی وتین،
'باشتره هه موو له مالی خۆتان بن، چونکه به برسیتی و نه خۆشی
ده رستان پین ناخوینریت!'

له دوی ئه و پوژه وه یه شیفاکه ته نه ا من و ئه لیاسی برزای
حاکامی لئ ماینه وه، کاتیک ئه و پوژه له یه شیفاکه پامه وه، ماتان
پتی وتم، 'بۆ به رچایی ئیواره موشووری خۆت بخۆ و من له و
ده شته قارچکم بۆ خۆم هیناوه.'

له وه لامدا پیم وت، 'قارچک، منیش حه زم لیه تی!'
به توو په ییه وه پتی وتم، 'نا، نا، ئه وه خواردنی تو نییه!'
وه کو پیشه ی دایمیان دوانیوه پوان کاتیک له کنیسه ت
ئه گه پامه وه، له گه ل ماتان له سه ر پارچه داریک کاری په یکه رتاشیمان
ده کرد، ده ستم به گرتنی شفره و چه قۆکان پراها تبوو، تاشینی
قۆرم و فیکوره کان فێر بوو بووم، هه رچه نده هاو شتیه ی ئه و لای

راستیانم جیاواز له لای چه پیاو ده تاشی، به لام ماتان دهیوت، نه وه کیشی نه وهیه، که من له سهره تاوه تا کو کوتایی به وردی سهرنجم له سهر فیگور و فورمه کان پاناگرم و بق کاری په یکه رتاشی جاریکا خه یالم پهرته، به تایبه تی، کاتیک ده مه ویت نه و فورم یان فیگوره یه ی خه یالما ناماده م کردووه ئیشی له سهر بکه م و وه کو خوی بیگه یه نم، هه روه ها ماتان به رده وام دهیوت، 'پووناکی هه موو فورم و پهنه کان ده خولقینن!'

ماتان نه و پوژه زور بیده نگ بوو، ته نها نه وهنده نه بیت زوو زوو له به رخویه وه دهیوت، 'تاقه تم نه ماوه و کوتایی به م ژیا نه بیمانایه بیتم با شتره!'

به سهرنجه وه لیم روانی، 'چون، چون؟ مه به ست خوکوشته؟'
'بیگومان؟'

'کوپه شتی ئاوا مه لئ، خوکوشتنی چی و شتی چی!'
هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و بی نه وه ی لیم بروانیت پی و تم،
'حه یاتم ئیتر خوم ئاوام گه ره که!'

دوای نه وه ی نه مه ی پی و تم، گه را و نه و په یکه ره ی که به پورتریتی خوی ناوی ده برد، هه لی گرت و بق ژیرزه مینه که چوو، کاتیک چووم بق لای و بینیم، دانیشتبوو په یکه ره که ی به رامبه ر خوی دانابوو، زوو زوو به جامیک شه را بی ده خواره وه، کاتیک چووم له لای په یکه ره که وه دانیشتم، که له شیوازا له که متیاریکی دووگیان ده چوو، ماتان به نه ستم دهیتوانی لیم بروانیت و به رده وام به لای راست و چه پیدا ده که وت، له په سا قومی ده دا له شه را به که و له گه لیدا پارچه یه ک له قارچه که ی ده خسته ده می، چه ند جاریک نه وه ی دووباره کرده وه و پی و تم، 'نه لیم خایم، نه و په یکه ره پورتریتی خومه!'

پاشان زور به سستی له بهرځویه وه پیکه نې و بهرده وام بو و
پښې وتم، 'کورې گویم لڼ بگره. نو قارچکه خواردنې تو نښه و لڼې
نه ځویت!'

نوهې پاستې بیت له و کاته دا نوه نډې تر قارچکه کم له لا
شیرین بوو بوو، چاوه پوانې نوه بووم، ماتان چاو دابخات و منیش
تامې قارچکه که بکم، پاشان پښې وتم، 'نمه قارچکې دو مبه لانی
حه مرینه و له هه زار دانه دانه یه ک یان دوانې له سر وشته وه پرې
له زهر، باوه پم پښ بکه سه گیش بونی پتوه ناکات و ځوې لڼ
ده پاریزیت، به لام بق نیستای من ده وایه!'

تاوینک بوو بیده نگ لڼې ده پوانیم، له ژیر لڼوه وه به دهنکی کز
پښې وتم، 'باوکم لیره دا نیژ راوه، دوايې منیش لیره بنیژه و با یه کیک
له و گزوه ی شهر ابانه کیلی قه بره کم بیت.'

دوايې نوه ی نهمه ی وت، چاوی داخست و دهمی که فیکې سپدی
لیوه هاته دهر، ده سستی به سر دلپه وه گرت و له سر پشت پاکشا.
له و کاته دا له جامولکې قارچکه کم پوانې، له بهینی پانه کانیدا
به به تالی که وتبوو، نوه ی پاستې بیت، له و کاته دا چاوه پوانې بووم
تا کو هه لسیته وه، له خه یالی څومدا بیرم له وه ده کرده وه، ناڅو نوه
پوژه چ جیاوازی یه کی له گه ل پوژه کانی تر دا هه بوو، قاچی تا کو
به رده می من پاکیشابوو، له سه ره تا وه به څوم وت، 'له وانه یه
خه وتبیت، یان وه کو پیشه ی دایمی، دوايې کاترمیژیک خه وتن
هه لسیته وه و دیسان ده ست به شهر ابخواردنه وه و په یکه رتاشین
بکاته وه!'

نووکې پیلا وه که یم گرت و توند راموه شانند و چهند جاریک
بانگم لڼ کرد، له بهر ورکه هه لئاو ساوه که ی دهمو چاوی ماتانم لڼوه
دیار نه بوو، کاتیک راست بوومه وه و بینیم، بهر چاوه کانی شین

هه‌لگه‌پا‌بوون و هه‌موو سه‌رسنگ و ملی که‌فێکی لینجاوی سپیی
پیا پ‌ژابوو. دیسان چهند جاریک پاموه‌شاند و بانگم لێ کرد، سه‌رم
له‌سه‌ر سنگی دانا و بۆ چهند هه‌ناسه‌یه‌ک گویم له‌ ترپه‌ی دلی گرت،
دوا‌ی ئه‌وه به‌پاک‌کردن چووم بۆ کنتیسه‌ته‌که و شارۆنی حاخام
لێ ئاگادار کرده‌وه، کاتیک له‌ پێگا باسی پ‌وداوه‌که‌م بۆ حاخام
گیرایه‌وه، لێی پرسیم، 'چی خواردووه؟'

ئهو قارچه‌کی ماتان ناوه‌که‌ی بێ وتبووم، هه‌رچهند هه‌ولم دا
نه‌که‌وته‌وه یادم، کاتیک من هه‌شتا له‌ بیرکردنه‌وه‌دا بووم، حاخام
وتی، 'قارچه‌کی دۆمه‌لانی هه‌مرین؟ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی خواردبیت، ئه‌وه
ماتان به‌ئاگاییه‌وه ئه‌وه‌ی کردووه و مه‌به‌ستی خۆکوشتن بووه!'
کاتیک پێکه‌وه گه‌یشتی نه‌ ژێرزه‌مینه‌که و له‌ ماتانمان پ‌وانی، وه‌کو
مانگیك بیت له‌ویدا گیانی ده‌ر چووبیت، پ‌ستی په‌ش هه‌لگه‌پا‌بوو،
لووت و گوێکانی خوێنیان پ‌توه‌ بوو، شارۆنی حاخام بێ ئه‌وه‌ی
هیچ هه‌ولێکی له‌گه‌لدا بدات، به‌سه‌ریه‌وه وه‌ستا و ده‌ستی کرد به
نزاخوێندن.

پاشان زۆر له‌ شارۆنی حاخام پا‌پامه‌وه، تاكو هاوکاریم بکات و
وه‌سته‌که‌ی ماتان به‌یشتی باوکیه‌وه و له‌مه‌له‌که‌ی
خویدا بینێژین، ئه‌وه‌م ده‌زانی، که‌ شارۆنی حاخام نه‌ک هه‌ر به‌وه
پازی نه‌بوو، به‌لکو چاره‌ی ماتانی نه‌ده‌ویست و خۆی و باوکی به
لاده‌ر له‌ دیانه‌تی جوو ده‌بینی، پاشان له‌گه‌ل حاخام چوین پاچ و
خاکه‌نازمان هه‌تا و له‌ ژێرزه‌مینه‌که و له‌نیوان گ‌وزه‌ی شه‌رابه‌کاندا
چالمان بۆ هه‌لکه‌ند و ناشتمان، شارۆنی حاخام به‌رده‌وام
له‌به‌رخۆیه‌وه ن‌زای ده‌خوێند، منیش هه‌ولم ده‌دا تاكو بتوانم دیمه‌نی
ماتان به‌مردووی له‌ خه‌یالی خۆمدا بس‌رمه‌وه.

چهند پ‌وژیک به‌ته‌نیا به‌دیار گ‌وره‌که‌ی ماتانه‌وه دانیشتم و

به دهم شه رابخوار دنه وه وه بیرم له و جۆری خۆکوشتنه ده کرده وه،
زیاتر بیرم له وه ده کرده وه ئاخۆ بۆچی که سێکی وه کو ماتان، خۆی
په وانه ی دۆزه خ ده کات، وه کو چۆن حاخام ئاوی پین وتم.

کاتیک باوکم له گه ل مامه سلیمان و دوو خزمی ترماندا گه یشتن،
حه فته یه ک به سهر مردنی ماتاندا تێپه پیبوو، دیار بوو بیتاگا بووم
له کات و به درێزایی ئه و هه فته یه به مهستی به دیار گۆره که ی
ماتانه وه دانیشتبووم، پۆژی مردنه که ی ماتان شارۆنی حاخام
جوابی بۆ مامه سلیمان ناردبوو.

باوکم و مامه سلیمانم له ماوه ی چه ند پۆژیکدا مال و
که ره سه ته کانیا ن هه راجفروش کرد و له هه وشه ی ماله کهیدا ئاگریان
له په یکه ری پاشا و شیخ و مه لا و واعیز و ژنه ناوداره پرووته کان
به ر دا.

به دیار ئاگره که وه دانیشتم تا په یکه ره کان سووتان و بوون به
خۆل، له پرچ و مه مک و پانی پرووتیانم ده پوانی، نازانم عه شقی
کام له ژنه پرووته کانی ماتان بووم، وا بزاتم مه ستوره بوو که
به رده وام هه وه سم لێی هه لئه ستا و خۆم پین ره حه ت ده کرد.

پاشان باوکم و مامه سلیمانم و ئه و دوو پیاوه ی له سلیمانیه وه
هاتبوون، ئه و چه ند پۆژه به رده وام له ژێرزه مینه که خه ریکی
شه رابخوار دنه وه بوون، پاشان گۆزه و دیزه کانیا ن به بازرگانیکی
مه سیحی فروشت، پیاوه کان شه را بیا ن له مه شکه کرد و نایان له
کولیا ن، منیش که ره سه ته ی په یکه رتاشیه که ی و ئه و په یکه ره ی به
پۆرتزیتی خۆی ناوی ده برد کردمه تووره که یه که وه و راست و
چه پ کردمه کۆلم، په یکه ره که له پێشچاوی مندا زیاتر له که ریک
ده چوو، که به پێوه وه سه تابیت و سکی پر بیت، ئه وه ی راستی بیت

ھېچ ئەندامىكى لەشى نەدەچوۋە سەر ماتان، ماتان خۇي دەپوت،
'ئەۋە پەيكەرى خۇمە، ۋەكو چۇن لە خەيال و خەۋنەكانمدا خۇم
ئەيىنم!'

لە پىگەي قەرەداغەۋە لە ترسى چەتە و پىگر دى بە دى
دەپۇشتىن، سى پۇژمان پى چوۋ تاكو گەيشتىنەۋە سلىمانى.

مهینه‌تی سالانی جهنگ و گرانی، دانیش‌توانی گه‌په‌کی
 جووله‌ک‌هی کردبوو به خزم و دوستی نزدیکی یه‌کتری، ژن و
 منداله‌کان بووبوون به لیپرسراو و گه‌وره‌ی مال، نه‌و پیاوانه‌ی
 تاعوون و پشانه‌وه نه‌یکوشتبوون یان له‌لایه‌ن تورکه‌کانه‌وه
 ده‌ستگیر نه‌کرا بوون، له ژیرزه‌مینه‌کاندا وه‌کو جرج و مشکی ناو
 زیرابه‌کانی شار نه‌ژیان، خه‌لکی گه‌په‌که‌کانی تری شار ته‌واو لیک
 دابرا بوون و کولانی گه‌لیک له گه‌په‌که‌کان چۆل بوون و ده‌رگای
 زۆربه‌ی ماله‌کانی شاری سلیمانی داخرا بوون. گه‌په‌کی جووله‌کان
 بیجگه له بۆگه‌نی شیوه‌که به‌رده‌وام بۆنی لاشه‌ی مردووی لئ
 ده‌هات، چهند جار لیک پیاوان کو بوونه‌وه و یه‌ک به یه‌کی ماله‌کان
 گه‌ران، له بیرم دیت مامه سلیمان ده‌یوت، 'مه‌گه‌ر بارانیکی زۆر و
 لا‌فاوینکی به‌هیز نه‌و بۆگه‌نه‌مان له‌کۆل بکاته‌وه.'

مامه سلیمانم له کاتیکدا نه‌مه‌ی وت، که شیوه‌که چهندین لاشه‌ی
 مردووی تیدا بوو.

له‌گه‌ل خامی و سیمانه ته‌نها گه‌نج بووین له گه‌په‌ک مابووینه‌وه،
 نه‌وانی تر مردبوون یان له‌لایه‌ن تورکه‌کانه‌وه ده‌ستگیر کرا بوون و
 بۆ سه‌فه‌ربه‌لیک نێردرا بوون، له‌بیرم دیت ئیمه‌ش چهند مانگیک له
 ژیرزه‌مین نه‌هاتینه‌ ده‌ره‌وه و پووناکیمان نه‌بینی، چونکه سه‌ربازه
 تورکه‌کان به‌رده‌وام به گه‌په‌ک و ناو بازاردا ده‌گه‌ران و نه‌و که‌سه‌ی
 ده‌ستی تفه‌نگی بگرتایه ده‌ستگیریان ده‌کرد، مه‌لاکان چاوساخ

و داردهستی سهربازه تورکه‌کان بوون و مال به مال له‌گه‌لیاندا ده‌گه‌پان، ئەو که‌سانه‌ی ده‌ستگیر ده‌کران په‌وانه‌ی سهربازگه‌کانی که‌رکووک و مووسلیان ده‌کردن، بی‌جگه له‌وه‌یش ئەو ماله‌ی له دوو ژهم زیاتر خواردنی تێدا بووایه لی‌یان ده‌سه‌ند و بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگیان ده‌نارد، له‌و چوار ساله‌ی سه‌رده‌می گرانی و جه‌نگدا، گه‌لێک له‌ شیخ و مه‌لاکانی شاری سلیمانی له‌لایه‌ن سولتانه‌وه خه‌لات کران، هه‌ندیکیان به‌ مه‌دالیای زیر و ئەوانی تر دوا‌ی جه‌نگ خه‌رجیی چوونی جه‌جیان بۆ کرا.

گه‌لێک جار مامه سلیمانم به‌ من و یاقووبی کوپی ده‌وت، 'پۆله خۆتان له‌ چاوی مه‌لا و شیخه‌کان بپاریزن، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی به‌هه‌شت یان بۆ ئافه‌رینیک لای خه‌لیفه‌ تورکه‌کانیان به‌گرتان ده‌یه‌ن.'

زۆربه‌ی خه‌لکی شار و دیهاته‌کانی کوردستان خۆیان له‌ پیزی له‌شکری شیخ مه‌حمودا ناو‌نووس کردبوو، ئەو پۆژه‌ی له‌شکر له‌ سلیمانیه‌وه به‌ره‌و پێنجوین که‌وته پێ، ئیتر هه‌موو ئەو که‌سانه‌ بوون که‌ پشانه‌وه و تاعوون زه‌فه‌ری پێ نه‌به‌ردبوون، چه‌ند پۆژیک پێش ئەو پۆژه‌ مه‌لاکان له‌ناو خه‌لک و له‌ بلندگۆی مزگه‌وته‌کانیان‌وه خه‌لکیان بۆ غه‌زا بانگه‌یشت ده‌کرد، ده‌یان وت، هه‌رچ که‌سیک به‌ خوین به‌شداری ناکات، ئەرکی سه‌رشانیه‌تی به‌ مال به‌شدار بێت، چه‌ند جارێک به‌ جاپدان به‌ناو بازاڕ و کووچه و کۆلانه‌کاندا گه‌پان، کاتیک هاتن بۆ گه‌په‌کی جووله‌کان، مووشی عه‌تار به‌ناوی جووه‌کانه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل کردن، پاشان له‌ کنێسه‌ته‌که به‌ دانیشتووانی گه‌په‌کی جووله‌کانی وت، 'وه‌کو پشتگیریه‌ک بۆ له‌شکره‌که‌ی شیخ و چوونیان بۆ غه‌زا له‌ دژی پروسه‌کان، داوا‌ی

پنج لیره ی زږيان لږ کړدوین، بۇ پیداکړدنې ټو بره لیره یه دوو
پوځیان مۆلت پښ داوین.

کاتیک موشی عه تار له کنیسه تهمه ی وت، من خوم له وی
بووم، پاشان حاخام به خه لکه کوی وت، 'نیمه ی جوو، له تهره فی
شیخ مەحمودا بین له لایه نگرېی تورکه کان باشتره!'

نیواری پوځی نه ورؤزی ټو ساله، جاده وکولانه کانی شار چول
بوون و دهرگای زوربه ی ماله کان داخراوون و له هیچ جیگایه ک
دووکلی ټاکرم نه بینې، پوځی دوی نیواری نه ورؤز له گه ل سیمانه
و خامیدا به پښ و گرداوگرد چوون بۇ سره کانییه کانی سرچنار،
خه لکی شار ټوهه ی گرانی و تاعوون نه یکوشتبوو یان له غزا
که پابویه وه له وی بوو، گرانی و تاعوون هیشتا به رؤکی خه لکی
شاری سلیمانې بهر نه دابوو، به ده گمهن ده تیښی که سیک پؤشاک
نوی پؤشییت، ده وت ټو خه لکه هه موو له مردن گه پاونه ته وه،
زؤرینه په نگره رد و لاواز بوو بوون و پیستیان به ټیسقانیانه وه
نوسابوو.

له دامینې کانییه کانه وه و له سره سه وزای و به رزاییه ک، چهند
که سیک خه ریکی پاختنی فهرش و به په ی په نگاوپه نگ بوون، له
ته نیشتی ټوانه وه دوو پیاو چهند مه نجه لیکیان له سره سیتا دانا و
ټاگریان له ژیردا کړدنه وه، زؤری پښ نه چوو بؤنی قرچاندنی پیاز و
پؤن و کولانی گوشت ټو خه لکه ی هه موو سه رسام و بیتدنگ کړد،
هه موومان بیست که سیک ټه بووین و پیکه وه بؤنی خواردنیکمان
ټه کړد، که سالانیک بوو که سمان بؤن و تاممان نه کړدبوو، وه کو
که متیار لووتمان له حه وادا هه لخت، هه موومان به پراکړدن چوون
و چوارده ورمان له مه نجه له کان دا، زؤری پښ نه چوو چهند پیاویکی

تفهنگه‌شان په‌یدا بوون و پرووی لووله‌ی تفهنگه‌لانیان تی کردین، من و سیمانه و خامی پیش هه‌موویان دوور که‌وتینه‌وه و چووین له که‌ناره‌وه وه‌ستاین و له دووره‌وه لی‌مان ده‌پوانین، پیاوه چه‌کداره‌کان له‌گه‌ل چهند گه‌نجیک به‌شه‌پ هاتن و په‌لاماری به‌کتریان دا، پاشان ده‌یان سواری تفهنگه‌شان گه‌یشتن و خه‌لکه‌کیان له‌و ناوه‌ده‌ر کرد، من و هاو‌پیکانم له‌ شیخ مه‌حمود ده‌گه‌پاین، زۆربه‌یان جامانه و مشکیی تیکه‌لیان به‌ستیوو، رانکو‌چۆغه له‌به‌ردا و راست و چه‌پ فیشه‌کدانیان له‌خویان دابوو، هه‌موو سمیل‌شۆپ و ریش‌تاشراو بوون، سیمانه ده‌یوت، گویا ئه‌و پیشتر شیخ مه‌حمودی بینیه و ده‌یناسیت‌ه‌وه و شیخیان له‌گه‌ل نییه.

من و خامی پیمان وا بوو به‌کیک له‌و چه‌ندین پیاوه‌ی خه‌نجه‌ریان به‌ به‌ر ورگه‌وه بوو له‌وانه‌یه شیخ مه‌حمود خۆی بیت، تفهنگه‌شانه‌کان و پیاوانی شیخ مه‌حمود زیاتر له‌ سه‌د که‌سیک ده‌بوون، سفره‌یان بۆ داخرا و چوار‌مشقی لئی دانیشتن و ئیمه‌یش له‌ دووره‌وه لی‌مان ده‌پوانین.

له‌و کاته‌دا هه‌مه‌جان سه‌لیم و کو‌پیکی زه‌رده‌له‌ی لاواز له‌ به‌رده‌مماندا قوت بوونه‌وه، کو‌ره‌که به‌ ته‌مه‌ن زۆر له‌ ئیمه‌ گه‌وره‌تر دیار بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چۆنی و چاکیمان کرد، هاو‌پیکه‌یان به‌ ناوی خه‌لیل ئیسحاق خۆی پی ناساندین، هه‌مه‌جان سه‌لیم له‌ پیتش‌چاوی هه‌موواندا لئی پوانیم و به‌پیکه‌نینه‌وه لئی پرسیم، 'بووی به‌ حاخام؟' نازانم له‌ویدا چ وه‌لامیکی هه‌مه‌جانم دایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چهند جاریک خه‌لیل ئیسحاق به‌ملاولای خۆیدا پوانیی، له‌ژێر لیوه‌وه پیتی وتین، 'ئه‌مانه‌و‌یت جه‌معیه‌ک دابه‌زه‌ریتین!'

هه‌مه‌جان له‌ ئیمه‌ی پوانی و وتی، 'بۆ ده‌ستگیرویی کردنی لیقه‌وماوانی شار.'

خامی موشی عه‌تار ده‌ستی خسته سەر شانی همه‌جان
سه‌لیم و پیتی وت، 'کام فه‌قیر؟ بۆ فه‌قیر له‌م شاره‌دا ماوه‌ تا‌کو
ده‌ستگیرییان بک‌ریت، یان ئیوه‌یش خه‌ریکی کو‌کردنه‌وه‌ی تپوتفا‌قن
بۆ شینخ و خه‌لیفه‌ تورکه‌ کانتان!'

'نه‌خیر، برا پۆ‌حی میلیی ئیمه‌ نه‌وه‌نده‌ لا‌واز نییه‌ تا‌کو ته‌نها
بیرمان لای ورگ و باخه‌لی خۆمان بیت.'
سیمانه‌ له‌ژێر لیوه‌وه‌ وتی، 'ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستتان حاس‌ل‌کردنی
به‌هه‌شته‌، ئه‌وا به‌ به‌رتیل به‌ده‌ست نایه‌ت!'

همه‌جان ده‌ستی خسته‌ سەر شانی من و لێی پروانیم، پاشان
به‌رده‌وام بوو و وتی، 'خایم من باش ده‌ناسیت!'

له‌ ده‌نگی شریخه‌ی تفه‌نگه‌کان را‌چله‌کین و هه‌موو بیده‌نگ له‌
مه‌جلیسی شێخانه‌مان ده‌پوانی، چه‌ند تفه‌نگچییه‌ک پووی لووله‌ی
تفه‌نگه‌کانیان کردبووه‌ حه‌وا و چه‌ند فیشه‌کێکیان ته‌قاند. کاتێک
ئه‌وان له‌سه‌ر سف‌ره‌کان هه‌لسان و ده‌ستیان له‌ خواردن گ‌رت‌ه‌وه‌،
به‌ لای ئیمه‌دا و به‌ که‌ناری جۆگه‌ی ئاوه‌کاندا ده‌ستیان کرد به‌
پیا‌سه‌کردن، خه‌لیل ئیسحاق، له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'جه‌نابی شینخ
مه‌حموودیان له‌گه‌ل نییه‌.'

کاتێک ئه‌وان لی‌مان دوور که‌وتنه‌وه‌، بی‌جگه‌ له‌ ئیمه‌ و همه‌جان
و هاو‌پێکه‌ی، ئیتر ته‌واوی ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌وێدا ئاماده‌ بوون،
به‌پاک‌کردن چوون و په‌لاماری به‌رماوه‌ی خۆراکی سه‌ر سف‌ره‌کانیان
دا، بینیم چۆن ئه‌و گه‌نجانه‌ به‌ چنگ برنجیان نه‌کرده‌ گیرفانی
شه‌رواله‌کانیان، پاسه‌وانی سف‌ره‌کان به‌سه‌رسووپمانه‌وه‌ لی‌تانیان
ده‌پوانین، کاتێک له‌سه‌ر پاشماوه‌ی خواردنه‌کان بوو به‌ شه‌پ، چه‌ند
پیاوێکی تفه‌نگه‌شان خه‌لکه‌که‌یان له‌سه‌ر سف‌ره‌کان دوور خسته‌وه‌،
خه‌لیل ئیسحاق له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ له‌ جه‌معییه‌که‌دا

بینه ئەندام، پتۆیستە لە پێشوا زمانی کوردی بخوێنن.^۱
سیمانه هەلی دایە و وتی، 'ئەوە نییه ئێمە بە کوردی قسان
دەکەین!'

خەمەجان سەلیم باسی ئەوێ بۆ کردین، کە مەبەستی
هاوڕێکەیی لە خوێندنی زمانی کوردی تەنھا ئاڤاوتن نییه، ئێتر کاتی
ئەو هاتوو ئێمەیی گەنج فێری نووسین و خوێندنەوێ زمانەکەیی
خۆمان ببین.

خامی وتی، 'نا برا، ئێمە دەمیکە نووسین و خوێندنەو بە
زمانەکەیی خۆمان دەزانین!'

'کۆرە ئێو تەوێ تورکی و عەرەبی و ئێستابێت چێتان لە
کوردی داو؟'

سیمانه کاتیک ئەمەیی وت، خەمەجان سەلیم و خەلیل ئێسحاق
بە سەرئێوە لێیان دەپوانی، پاشان خەمەجان دەستی خستە سەر
شانی و پێی وت، 'تورکی و عەرەبی زمانی عێلم و مەعریفەتە و
بیان زانیت زەرەر ناکەیت!'

'مەگەر بۆ ئێو، ئەگین ئەو عێلم و مەعریفەتەیی تۆ باسی لێو
دەکەیت، عەرەب و تورک لە کتێبەکانی ئێمەو وەرێان گرتوو!'

دوای ئەوێ من ئەمەم بە خەمەجان وت، هەموومان تاوێک
بێدەنگ بووین و لە چوار دەوری خۆمانمان دەپوانی، پاشان خەلیل
ئێسحاق باسەکەیی گۆپی و هاتە سەر باسی سوپای عوسمانی و
ئەو جەنگەیی ئەوسا لە ئارادا بوو.

خامی پێی وت، 'مالتان بە قور بگێریت، ئێستا کەیی کاتی
تورکچێتی و دامەزراندنی جەمعییە، ئێمە هاتین تاوێک تۆزێک
بۆنوبەرامی گووی شیوەکەیی گەرەمان لە لووت دەرچێت!'

من و سیمانه دامانە قاقای پێکەنین و خەمەجان و خەلیل ئێسحاق

به سهرنجه وه له خامتيان پروانی، پاشان بووین به دوو دهسته و قۆلمان کرد به قۆلی یه کتریندا و به ناو خه لکه که دا پیاسه مان ده کرد، همه جان سه لیم چپاندی به گویمدا و پیتی وتم، 'که ی و یست له که لمان بییت بق وانه خویندن پتویست به ناوگوپین و دیانه تگوپین ناکات!'

له و کاته دا سهرم بق همه جان له قاند و هیچم نه وت، کاتیک که پاینه وه بق که ره کی جووله کان، به ئه سته م به رپیتی خۆمان ده بیینی، شه و داهاتبوو، له پیکا له هاو پیکانم پرسی، 'پیتان چۆنه له داهاتوودا نووسین و خویندنه وه به زمانی کوردی فیر بیین؟' سیمانه به قسه که م پیکه نی و خامی له وه لامدا پیتی وتم، 'خۆ بق کار و کاسبی پتویستمان پیتی ده بییت.'

حه فته یه که دوا ی پۆزی نه ورۆز به ته نیا له سه ر دوکانه که ی باوکم بووم، ئه که ر باش له بیرم بییت، به دریزایی ئه و هه فته یه ده رگای دوکانه که ی حاجی سه لیمی باوکی همه جان داخرا بوو، دوانیوه پۆی پۆزی هه یینی بوو، داودی چایچی پیتی وتم، گوا یا چهند پۆزیک پیش ئه و پۆزه دوو پیاوی تفه نگه شان له که ل چهند هه مالی که دا هاتوون و شتومه کی ناو دوکانه که ی حاجی سه لیم پیتنجوینیان بر دوه وه، ده مه و ئیواره ی ئه و پۆزه همه جان هات بق لام و پیتی وتم، 'باوکم مرد.' پیلوی چاوه کانی سوور هه لکه را بوو، به رده وام بوو به ده نگیکی تیکشکا وه وه وتی، 'دوکانه که یان لی ساندینه وه.'

همه جان باسی ئه وه ی بق کردم، که شیخ حسینی خاوه نی قه یسه ری نه قیب که سیک ی لی پاسپاردوون و به همه جانی وتبوو، 'ئیمه دوکانمان به حاجی سه لیم پیتنجوینی به کرێ دا بوو، ئیستا ئه و مردوه و ئیتر ئیمه مه جبوور نین به عه ولاده کانی به کرێ بده یینه وه.'

حه مه جان به بېزار بيه كه وه پټى وتم، 'نهوا باوكم مرد و دوكانه كه مان لئ سهندرايه وه، ئيتړ مه جبورم له كار و كاسبى بگه پيم، تاكو بژيوى دايك و خوشكه كانم داين بگه م.'

پيش نه وهى بيه و پټ بروات، پيم وت، 'حه مه جان، نه لئى چى لاي مامه سلیمانم بى بژيوى بړيك پارهت بى وه ربگرم؟'

لئى پوانيم و به پشتى دهستى چاوى هه لكوفى و به دهنگيكى ټيکشكاوه وه وتى، 'خوزگه نهو چاكه يه له گهل ده كردم، دواى نه وهى دوكانه كه ت گرت، بى مالى ئيمه له گه لم وه ره و كوزه رانمان ببينه، پاشان دواى نانخواردن پيكه وه بى مالى عه بدوللا نه فهندى ده چين.'

'عه بدوللا نه فهندى كټيه... خو!'

'عه بدوللا زيوهر نه فهندى مو عه ليم.'

ليم پوانى و سهرم بى راوه شانده، هه رچه نده هه ولم له گهل خوم دا، نه مو پرا گفتى نه وه به حه مه جان بدهم، تاكو له گهلدا بچم بى مالى نه وان و نانى ئيواره له وى بخوم، ئازاى گيانم كه وتبووه سهر ئاره قه يه كى سارد و له پسا ده له رزيم، ته نانه ت نه متوانى هيچ وه لاميكى بده مه وه، داواكار بيه كه ي ته واوى خه يالمى داگير كړدبوو، به رده وام نه مه م له خه يالى خومدا ده و ته وه، 'يانى منيكى جوو نهو سنووره ده شكينم و بى يه كه م جار ده چم بى مالى موسولمانيك و نانى دهستى نه وان ده خوم؟'

كاتيك حه مه جان ويستى بروات، دهستم خسته سهر شانى، 'پيم بلئ مالى عه بدوللا نه فهندى مو عه ليم له كوټيه؟ له وانه يه خوم شه وى پيم بى نه وى.'

'دهر گايه كى ته خته ي دووتايه و پړيك به رامبه رى مزگه وتى حاجى حانه، له و ماله كق نه بينه وه و ئيتړ با به نه پټى بيت!'

ئەو ئىۋارەيە كاتىك گەيشتمەۋە مالەۋە، ھەۋالى مردنى سەلىم
پىنجوئىنىم بە باۋىك پراگەياند، بەبى ئەۋەي لىم بېروانىت لەبەرخۆيەۋە
ۋتى، 'سەد شوکور ئەو پىۋىيەمان لەكۆل بوۋەۋە.'

ئەو شەۋە دۋاي نانخوارن كاتىك لە مال دەرچووم، پىش ئەۋەي
بەرەۋ گەرەكى حاجى حان بەپى بىكەۋم، چووم بۇ لاي خامى
موشىي عەتار، كاتىك بۇم باس كىر بەنيازى چى بووم، خىرا خۆي
كۆ كىرەۋەۋە و پىش كەۋت و پىي وىم، 'دېم لەگەلت و نايەلم بەتەنيا
بېۋىت.'

خامى لە پىگا پىي وىم، 'خەمت نەبىت، خەنجەرم پىيە و ھەر
بزانم نىازيان خراپە، گەرە و بچووكيان خەلتانى خوين دەكەم!'
باسى ھەمەجان سەلىم بۇ خامى كىر، پىم وى، 'داۋەتى كىرەۋم
بۇ مالى خويان!'

ھەرۋەھا باسى ئەۋەم بۇ گىرايەۋە، كە بەتەمام لاي مامە سلىمانم
داۋاي ھاۋكارى بۇ ھەمەجان بىكەم، خامى لە ۋەلامدا ۋتى، 'منىش
دوۋ ماجىدىي لە باۋىك بۇ ۋەردەگرم!'

پاشان دەستى كىر بە پىكەننن و لەبەرخۆيەۋە ۋتى، 'بەلكو خوا
بە خىر بۇ مامە و باۋىكى بنووسىت و ھەجىكىيان بەقىستەمەت
بىكات.'

پاش چەند ھەناسەيەك لە مەقسەدى قەسكەي خامى تىگەيشتم،
پاشان دەستم كىر بە پىكەننن.

كاتىك بەرەۋ مالى مامۇستا عەبدوللا ئەفەندى بەپىۋە بوۋىن،
خامى بە جۆرىك قەسەي دەكەرد دەتوت بۇ گىرەپانى جەنگ دەچىت،
داۋام لى كىر تاكو بەردەرگاگە بىت لەگەلمدا و پاشان بگەرپىتەۋە،
بەلام كاتىك گەيشتىنە بەردەمى مالەكە خۆي لى توۋرە كىرەم و
دەنگى لى ھەلپىرى، منىش ناچار بووم لەگەل خۇمدا بىردەمە ژوۋرەۋە.

حه مه جان سه لیم دهرگای ماله که ی کرده وه، کاتیک چووینه ژووری دانیشتنه که، زیاتر له بیست گهنجی هاوته مهنی ئیمه و گهره تری لی بوو، چهند که سیکم له نیویاندا ناسییه وه، ئه وانیش فوئاد مه عرووف و خلیل ئیسحاقی هاوپی حه مه جان و ماموستا عه بدوللا ئه فهندیش له وی بوو، هه موو به سه رنجه وه له ئیمه یان ده پوانی، له گه ل خامیدا به سه ریاندا گه پاین و ته وقه مان له گه ل هه موواندا کرد، پاشان لای حه مه جانه وه و له خوارووی ژووره که وه پیکه وه دانیشتن.

له پریکدا مه لایه ک و دوو فقهی خویان کرد به ژووردا و هه موو به په له په ل به بریان هه لسان، ویستم له شوینی خۆم بیزویم و وه کو ئه و خه لکه له بهر مه لا و فقهیکانی هه لسمه سه ر پی، خامی توند دهستی گرتم و له جیگای خۆم داینامه وه، هه رچه نده به ته و په بییه وه لیم پوانی و خۆم لی راپسکاند، نه متوانی خۆمی له دهست پرزگار بکه م، هه موو دانیشتنه وه و چهند گهنجیک چون له به رده می مه لاکه دا نووشتانه وه و دهستیان ماچ کرد و دیسان بۆ جیگای خویان گه پانه وه، پاشان هه موو بیده نگ بووین و له مه لاکه مان ده پوانی، دوا ی ئه وه ی تاویک له ژیر لیوه وه و زۆر به هینواشی چهند نزیاه کی خویند، هه ردوو دهستی به رز کردنه وه و هینانی به ده موچاویدا و وتی، 'ئامین'.

پاشان دهستی کرد به ئایه تخویندن، هه موو بیده نگ بووین و به سه رنجه وه له مه لاکه مان ده پوانی، له و کاته دا خامی توند لاپانی گویشیم و به ته و په بییه که وه به زمانی ته رجوم پی وتی، 'هه تیو تر منت بۆ کو ی هیناوه؟'

دهستم خسته سه ر پانی و داوام لی کرد تا کو بیده نگ بیت، پاشان خامی زیاتر دهنگی هه لپری، 'ئه مه حو جره یه یان چی؟'

کاتیک پروم له خامن وەر گټرا، بینیم هه موو له ئیمه یان ده پروانی، گهنجیک بهرام بهرمان لیمان راست بوویه وه و به دهنگی بهر ز هاواری لئ کردین، 'دهی خوا گهر و گولتان بکات.'
 یه کیکی تر هه لیدایه، گویا چۆن ویراومانه قسه به مه لاکه بپرین، له کاتیکدا حاجی مه لا علی خه ریکی ئایه تخویندن بووه؟
 گهنجیک له ته نیشتی همه جانه وه و له پیزه که ی ئیمه دا دانیشتبوو، له خه لکه که ی پروانی و دهستیکی بۆ لای من و خامن درێژ کرد و به دهنگی بهر ز وتی، 'مه گهر ئیوه جووله که ی بیدین نه بن؟'
 'کورپه خۆو بیدینیت، نانه جیب!'

دوای ئه وه ی خامن ئه مه ی به دهنگی بهر ز به گهنجه که وت، خامن له جینگای خۆی راپه پری و هه لسا یه سه ر پین، ئه وه ندهم نه زانی له چه ند لایه که وه چه ند گهنجیک راست بوونه وه و بهرام بهرمان وه ستان، دوو فه قیکه ی له گه ل مه لاکه دا هاتنه ژووره وه، له پیش هه موویانه وه په لاماری خامنی موشنی عه تاریان دا و که وتنه لیدانی، من و همه جان سه لیم و چه ند که سیک ی تر که وتینه به ینه وه و خامنمان له ژیر ده ستیاندا ده ر هینا و له ده رگای ژووره که وه خیرا بۆ هه وشه که بر دمان، فه قیکان و دوو گهنجی تر بۆ ناو هه وشه ی ماله که به دواماندا هاتبوون، خامن خه نجه ریکی به دهسته وه بوو، زوو زوو به لای راست و چه پیدای دهستی رانه وه شاندا، بواری ئه وه مان نه بوو پیتاوه کانمان له پین بکه یین، کاتیک همه جان و فوئاد مه عرووف بهریان له فه قی هیرش به ره کان گرتبوو، له گه ل خامیدا خیرا پیتاوه کانمان به ده ستمانه وه گرت و به و کولانانه دا به ره وخوار پامان کرد، شه ویکی تاریک بوو، باران به لیزمه ده باری و بهر پیتی خۆمان نه ده بیننی و چه ند جار یک هه لخراین و که وتین و هه لسا ینه وه

و له ترساندا به رده وام بووین له ږاگردن، تاكو گه یشتینه ناو گه ږه کی
جووله كان چهند كه سټك به دوامانه وه بوون و به رده وام هاواریان
لئ ده گردین، 'نره وه لا قووچانی، جووله كه ی پیس قووچانی.'
كاتیک پټكه وه له تنیشت دیواری مالی ماتاندا ږزه لټېږاو و
ماندوو ده ستمان خستبوه كه له كه مان و هه ناسه ږکتمان بوو،
خامی پټی وتم، 'ئا نه وانه هاوړئ دلسوزه کانت بوون؟ هه ی له
قوونی په کبه کیان به م!'
'مالت به قور گیریت، هه مووی خه تای تو بوو.'
تاویک بټدهنگ و به تووړه پییه وه له په کترینمان ږوانی، کاتیک
ویستمان به ره و ماله وه ږړینه وه، به خامیم وت، 'با به گه لوگیپالی
قور اویمان وه نه ږړینه وه.'
پټكه وه چووین و به سهر دیواری ناشه كه ی مامه سلیماندا
چووینه خه وشه ی پشته وه ی ناشه كه و له خه وزه كه خومان له قور
و لټه ی ږیگا پاک كرده وه.

حاخام و مامه سلیمانم به یانیان زوو، پاشان دووباره شه و درهنگ ئه هاتنه وه و سهردانی باوکیان دهکرد، ئه وان چاوه پروانی مردنی باوکیان دهکرد، مردنیک که بیدهنگ به بین پرسى ئیمه و له ناکاو به سهر دیواری ماله که ماندا بیت و دواساته کانی ته مهنی باوکیان لی بدزیت، یان مردن باوکم له دهست ئازاری جهسته ی ماندووی پزگار بکات، هه موو جاریک به حاخام و مامه سلیمانی دهوت، 'قورباتان بم، ئاگاتان له خایم بیت!'

ته نها ئه وهندی بین دهوتن، جاریک گویم لی نه بوو ناوی که تانی خوشم بینیت، یان خه می بخوات، نه خوشی ته واو په کی خستبوو، بۆ دوو مانگ ده چوو له ناو جیگادا که وتبوو، ئیشوکاری دوکانه که مان له ئه سستوی من بوو، گوزهرانی خه لکی شار له سالانی پیشوو باشتر نه بوو، به چوار پینچ پۆژ بایی دوو ماجیدیم نه ده فروشت، پۆژانه ژمارهی ئه و سوالکه ر و هه ژارانه ی ده هاتنه بهر دوکانه که مان له قه یسه ری نه قیب، ده قاتی موشته رییه کان ده بوون، بیجگه له و چه کدارانه ی به پۆژی نیوه پۆ به ناوی شتکرینه وه ئه هاتنه دوکان و داوای سابوون یان شه کر و چایان دهکرد، کاتیک ده هاته سهر نه وه ی حق و حسابیان له گه لدا بکهیت، تفهنگه کانیان له شانیان داده گرت و پووی لوله که یان تیده کردیت.

جوله که دوکانداره کانی قه یسه ری نه قیب و ئه وانیه ی پۆژانه بۆ کار و کاسبی ده چوونه ده ره وه ی گه په کی جوله کان، بریارمان دا

پوڙانه پيڳهه و بڙين و ڪهس به ته نيا بڻ سهر دوڪان يان ڪاره ڪي نه چيٽ، داودي چاچي به رده وام هه وال و گوزه راني بازار پي بڻ دهيتاينه وه، من پوڙانه له ماله وه چاوه پواني نهوم ده ڪرد.

به لام باوڪم به هيچ جوڙيڪ به وه پازي نه بوو، هر چنده موشي عه تار و داودي چاچي هاتن بڻ لاي و لهو بارهيه وه قسه يان له گه لدا ڪرد، گوڻي له وان نه گرت و موشي عه تار له گه ل باوڪمدا بوو به شهريان، باوڪم وتي، 'ناگريش بياريت تو دهيت دوڪانه ڪه بڪه يته وه، چونڪه هه موو پوڙيڪ، ڪه ده رگاي دوڪانه ڪت داخراييت موشتريه ڪت له ڪيس ده چيٽ.'

زوو زوو له گه ل باوڪمدا دهنگمان تيك ده گيرا و ده بوو به شه پمان، نيتر بچو و مائه و نه چو و مائه بڻ سهر دوڪان، نه وه هر ناپازي بوو، نيوارهيه ڪيان پئي وتم، گوايا من به ڪه لڪي دوڪانداري نايه م و يه عقوبي ڪوري مامه سليتمانم ده خاته سهر دوڪانه ڪي، هر چنده هه ولم دا نه متواني دلي پازي بڪم و لهو بپياره ي په شيماني بڪه م وه، نه ساتانه ي باوڪم له ناو جيگادا ڪه وتبوو، ڪه تاني خوشڪم نه وهنده ماندوو ده بوو به ده ستيه وه، له پ و لاواز بوو بوو، ژناني خزم و ده رودراوسي پوڙانه سهر دانيان ده ڪردين و زور به ي نيواره ڪان خوار دنمان له مالي مامه سليتمان و خزماني تره وه بڻ ده هات.

له ناو شاري سليتمانيدا گراني و فقهيري يه خه ي خه لڪي بهر نه دابوو، نه خوشي پشانه وه و سڪچوون له نارادا بوو، هه موو پوڙيڪ سهر قهبران ڪان بڻ شاردنه وه ي مردو وه ڪان پر بوو له خه لڪ، گه په ڪي جووله ڪان له هه موو گه په ڪه ڪاني تري شار زياتر نه خوشي تييدا بالو بوو، مامه سليتمان ده يوت، 'نه وه درد و به لايه

هه مووی لهو شیوه وه پیمان دهگات، نهو شیوه ی گوو و میزی هه موو خه لکی شاره و به ناو دهماره کانی ئیمه ی جوودا تیده په ریت! پوژ نه بوو له سهر جاده و ناو کولانه کاندلاشه ی مردوو نه بینیت، شیوه که ی بهر مالی ئیمه لاشه ی ژن و منداو و پیری له گهل خویدا نه هیتا، مالیک له سهر شیوی قازی، که یه کیک بوو لهو پریزه ماله ی ئیمه پوژانه له بهرده میه وه بق ناو بازار پیتدا تپه په ده بووین، کاتیک ده که یشتینه بهرده می ماله که، به لچکی مشکیه کانمان دهمولو و تمان توند هه لده به ست، پوژیک داودی چایچی وتی، گویا خیزانیک پازده کسه ی لهو ماله دا بوون و نه وه بق زیاتر له شهش مانگ ده چیت هه موویان مردوون و کسه پتی نه زانیون.

به درېژایی نهو ساله بیتجه له ساوهر و پپاز هیچی ترمان نه خوارد، نه ویش مالی ئاشه که ی مامه سلیمان ئاوا بیت، خوم چهند جاریک به دیاریه وه بووم، کاتیک خه لک بق هارین باراشیان ده هیتا، له بری نه وه ی پاره یان لی وهر بگریت، کیلویه ک یان دووان یان زیاتر گهنم و جوی له جیاتی حه قده ست لی وهر ده گرتن، بهو جوره پوژانه به زیاده وه به شی خواردنی مالی ئیمه و خویانی دابین ده کرد، بیتجه له وه ی ژیزرهمینه که ی ئیمه زیاتر له ده فهرده ی گوره گهنم و نیسک و نوکی لی بوو، باوکم هه موو پوژیک چاوی لی سوور ده کردمه وه و هه په شه ی نه وه ی لی ده کردم، که لای کسه باسی نه که م و به شی کسه ی لی نه دم، هه روه ها ده یوت، 'بق پوژی رهش به که لکمان دیت.'

حه مه جان سه لیم به یانیان ده هات بق خانی ولاخه کانی قه یسه ری نه قیب و ئیشی حه مالیی ده کرد، به دزییه وه زوو زوو سه ردانم ده کرد و پیکه وه ده چووین لای داودی چایچی داده نیشتن، داود

پوژیکیان پتی وتین، 'ئەری پیم نالین ئتوہ چ خویەک کردوونی بە
پەفیقی یەکتەری؟'

حەمەجان سەلیم بەبێ وەستان لە وەلامدا وتی، 'خوای ئینسان!'
لەو کاتەدا داودی چایچی بە پەپۆیەک تەپلەکەکە ی بەردەممانی
پاک کردووە و لەبەر خۆیەووە وتی، 'خوای چیی؟'

دەستم خستە سەر دەستی داود و بەپیکەنینەووە پیم وت، 'ئەری
پیم نالیت داود، تۆ چایچیت یان خواچی؟'

داود دایە قاقای پیکەنین و پاشان بۆ بەردەم وەجباخ و
سەماوەرەکی گەپرایەووە.

لەناو شارێ سلیمانیدا نەک تەنھا قەیسەری نەقیب، بەلکو
زۆربەیی دوکان و بازارەکان داخرا بوون یان بەتال و بیتتوو مەک
بوون، حەمەجان سەلیم هەموو پوژیک لە بەیانی تاکو ئتواری نە
باریکی دادەگرت و نە کەسێک رای دەسپارد کۆلێکی بۆ بەریت،
لەو پوژانەدا خوشکێکی حەمەجان بە پشانەووە مرد، من و خامی و
داودی چایچی لەگەڵ حەمەجان چووین و مەیتەکەیمان شارەووە،
تەمەنی ئەو خوشکەیی چوار دە ساڵ بوو، حەمەجان پارەیی کفنودفنی
نەبوو بۆ خوشکەیی بیکریت، ئەو پوژە مەلایەکی دەست نەکەوت
تاوێکو بۆ سەر قەبران لەگەڵمان بیت و تەلقین لەسەر قەبرەکەیی
بخوینیت، ئیمەش بەلامانەووە ئاسایی بوو مردوو بە جلۆبەرگی
خۆیەووە بنیژریت، داودی چایچی بە حەمەجانی وت، 'ئەگەر رازیت
ئەوا دەچم بەدوای حاخامدا، تاکو نزا بۆ خوشکە مردوووەکەت بکات!'
حەمەجان سەری هەلبێری و چاوە تەپەکانی چەند جارێک
هەلگۆفی و بەسەر نەووە لە داودی چایچی پوانی و هیچی نەوت.

لەو سالانەدا گرانی و نەخۆشی خەلکیکی زۆری لە شاردا کوشت،
خەلک بەناچاری مردوووەکانیان لە دەورووبەری شار بەبێ کفنودفن و

تهلقين له هه‌رچ جینگايه‌ک بووايه ده‌کرد به‌ژير گله‌وه.

دوو جار پارهم له مامه سلیمانم بۆ حه‌مه‌جان سه‌لیم وه‌رگرت، شه‌وانیش کاتیک باوکم خه‌وی لێ ده‌که‌وت، ده‌چومه ژیرزه‌مینه‌که و تووره‌که‌یه‌کم له گه‌نم یان نیسک و تۆک پڕ ده‌کرد، که‌تان ده‌سکی ده‌رگای ژیرزه‌مینه‌که‌ی بۆ ده‌گرتم و منیش به‌ئه‌سپایی به‌ پلێکانه‌کاندا ده‌چومه خواره‌وه، باوکم هه‌مووی دوو مه‌تریک له‌ولای ده‌رگای سه‌رقایی ژیرزه‌مینه‌که‌وه پاکشابوو، چه‌ند فه‌رده‌یه‌کم له ژیره‌وه کون تی کردبوون و به‌و جۆره هه‌موو جارێک چه‌ند کیلویه‌کم لێ ده‌ره‌ه‌تان، به‌یانیان زوو پێش ئه‌وه‌ی باوکم به‌خه‌به‌ر بیت، له مال ده‌ر ده‌چوم و بۆ حه‌مه‌جانم ده‌برد.

باوکم هه‌موو دوکانداره‌کانی لێ پاسپاردبووم، به‌ پڕۆدا هه‌رچیم ده‌کرد و چۆن ده‌هاتم و بۆ کوێ ده‌چوم، له‌پێش خۆمه‌وه هه‌واله‌کان ده‌که‌یشتنه‌وه، چه‌ند جارێک پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی لێ کردم، 'ئه‌رێ کو‌په‌ گۆپرووته‌که‌ی حاجی سه‌لیم پێنجوینی دیته‌ ئه‌و ناوه؟'

کاتیک باسی گۆزه‌رانی حه‌مه‌جان و دایک و خوشکه‌کانیم بۆ باوکم گێڕایه‌وه و پاشان لێم پرسی، 'ئه‌رێ باوکه بۆچی شینخ حه‌سه‌ن دوکانه‌که‌ی له حه‌مه‌جانی حاجی سه‌لیم سه‌نده‌وه و دای به‌ په‌فائیل یایر؟'

له وه‌لامدا چاوی لێ سوور کرده‌وه و له‌ بێزاریدا چه‌ند جارێک کوکی و به‌تو‌په‌یییه‌وه پێی وتم، 'ئاخ‌ر تو‌ ئاوا بیر ده‌که‌یت‌وه بۆیه من هه‌یج هیوایه‌کم پێت نییه، به‌خوا تا‌کو تو‌ له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌قله‌ بیت هه‌یجت به‌ هه‌یج نابیت، هه‌ی قو‌پ به‌سه‌ر من بۆ به‌شم!'

ئه‌و پڕۆه باوکم دیسان هاته‌وه سه‌ر باسی خه‌ونه‌که‌ی دایکم و خه‌را که‌تانی به‌دوای مامه سلیماندا نارد، تا‌کو مامه سلیمان گه‌یشت، باوکم له‌به‌رخۆیه‌وه گله‌یی له‌ به‌ختی خۆی ده‌کرد و منیش بێده‌نگ

سهرم داخستبوو له ږهنگی گولی سهر قالیه کهم دهپوانی، کاتیک
مامه سلیمان له ده رگا کهوه دهر کهوت، باوکم له ناو جیگا کهوه وتی،
'سلیمان، له شه و ږوژیکدا هم هه تیوهم له م شاره بڼ دوور
بخهروه و بینیره بڼ به غداد با له وی بڼ حاخامی بخوینیت.'

مامم لای جیگا کهیهوه دانیش و دهستی خسته سهر دهستی،
'جا برا بهم ناگرباران و شه پو شوږه کئ دهچیت بڼ به غداد، ئیتر
له گهل کیدا بینیرم؟'

'دهستم به دامانت سلیمان، یان له و ژیرزه مینه بوم چهس که،
یان تاکو زوه له م شاره بوم دوور بخهروه، تاکو مالی ویران
نه کړدوم!'

باوکم همهی به تووږه پییه وه وت، نه وهنده زوری له خوی
دهکړد، به ردهوام دهکوکی و تهواو هه ناسهی له بهر برابوو، من و
مامه سلیمانم له یه کترینمان دهپوانی، پاشان که نهفت و ږزه لپیږاو
چاوی داخست، له گهل مامم و که تانی خوشکدا به سهریدا
نوشتابوینه وه، مامه سلیمان به ردهوام بانگی دهکړد و زو زو
ږای ده وه شاند، من و که تانی به دیاریه وه که وتبوینه سهر نه ژنډ
و ده گریان، زو زو مامه سلیمانم به تیلهی چاو له منی دهپوانی
و دانه کانی لئ جیر ده کړده وه، له ږر باوکم دهنگیکی لټوه هات و
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، چاوی له بنمیچی ژووره که بریوو،
له بهر خویه وه دهستی کرد به نزا کردن، مامه سلیمان خیرا هه لسیاه
سهر پئ و دهستی منی گرت و له گهل خویدا بردمی، به دهم ږیگاوه
پنی وتم، 'هاروونی باوکم به زور منی کرد به ناشه وان، که نه وسا
من ده مویت پیشه یه کی تر فیر بیم یان دوا ی عیلم بکهوم، باوکم
ته نها بڼ جاریکیش چیه گوئی له قسه کانی من نه گرت و ږیگای
پئ نه دام ته نانهت بیریشی لئ بکه مه وه، ئیتر به زه بری دار کړدمی

به ئاشه‌وان، وتم ئه‌گه‌ر خۆم منداڵم بوو زۆریان لێ ناکه‌م، تاوه‌کو جینگای من بگرنه‌وه و ئه‌وانیش بینه ئاشه‌وان. ئه‌وه‌تا چه‌ندین ساله له‌گه‌ل یه‌عقوبی کو‌پم خه‌ریکم تا بخوینیت و پاشان پیشه‌یه‌کی باشتر فێر ببیت، به‌لام ئه‌و له ئاشه‌وانی زیاتر هیچ پیشه‌یه‌کی تری ناویت، هاروونی ئاشه‌وانی باوکم به‌په‌رحمه‌ت بیت ته‌بیعه‌تی باوکی تۆی هه‌بوو.

'دایکیشم هه‌ر به‌خه‌می منه‌وه سه‌ری نایه‌وه، مامه سلیمان ئیستا من چی بکه‌م تا‌کو بتوانم دلی باوکم له‌خۆم پازی بکه‌م؟'

کاتیک ئه‌مه‌م به‌ مامه سلیمانم وت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم به‌ر دا‌بوو، له‌ شانی یه‌که‌وه به‌ قه‌راغی شیوه‌که‌دا به‌ره‌و ئاشه‌که ده‌پۆشیتین، 'تو قه‌ت ناتوانیت دلی باوکت له‌ خۆت پازی بکه‌یت، ئیتر خوای ده‌کرد ته‌ستیره‌ت بۆ داده‌گه‌رته‌ ناو ماله‌که‌ی، مردنی دالیای دایکیشت به‌ ئه‌مری خودا بووه و ئه‌و خۆی دوا‌ی خه‌ونه‌کانی که‌وت و ئه‌و پێکا دووره‌ی به‌ره‌و ئه‌لقوش گه‌رت به‌ر. ئیتر خوا تۆی له‌به‌ر خاتری ئه‌وان خۆلق نه‌کردوه!'

کاتیک گه‌یشتی‌نه به‌رده‌می ئاشه‌که، زیاتر له‌ په‌نجا که‌س له‌به‌رده‌م ئاشه‌که‌دا وه‌ستا‌بوون، له‌بن دیواره‌که‌یدا چه‌ندین که‌ر و هه‌یستر به‌ باره‌وه را‌گیرا‌بوون، خه‌لکه‌که‌ کاتیک ئیتمه‌یان بینی زۆربه‌یان به‌ره‌و پوومان هاتن و پێکای چوونه‌ژووره‌وه‌ی ئاشه‌که‌یان لێ گرتین، چه‌ند پیا‌ویکی‌ش له‌سه‌ر فه‌رده‌کانیان به‌پرز دانیشتبوون و له‌ دووره‌وه‌ لیان ده‌پوانین، یه‌ک یه‌ک له‌ جینگای خۆیا‌نه‌وه سلاو‌یان له‌ مامه سلیمان کرد، خه‌لکه‌که‌ چواره‌دو‌ریان لێ دا و هه‌ریه‌که‌ و به‌ جو‌ریک لێی ده‌پارایه‌ و سکا‌لای خۆی بۆ ده‌کرد، په‌نگیان په‌ش هه‌لکه‌پا‌بوو ده‌توت له‌ توونی چه‌مام هاتوونه‌ته‌ ده‌ر و له‌پ و لا‌واز و پێستی سه‌ر پوومه‌ته‌کانیان به‌ ئیسقانه‌کانیا‌نه‌وه نووسا‌بوو، چا‌ویان زه‌ق و پێستی چنگ و په‌لیان بۆر

و قلیشاو دیار بوو، بۆگه‌نیان له‌گه‌ل بۆنی گوواوی شیوه‌که‌دا تیکه‌ل
بوو بوو.

گویم له ژنیک بوو به چاوی پر له فرمیسکه‌وه و به‌دهم گریان‌وه
ده‌یوت، 'توخوا مامۆ گیان، ته‌نها به‌شی ژه‌میکم پێ بده، می‌ردم مردووه
و خاوه‌نی چوار منداڵم و به‌خوا دوو پۆژه ئه‌و قوربه‌سه‌رانه ده‌میان
له زایی ئیلاهی نه‌یاوه.'

پیاویک وه‌کو چله‌داریکی وشک و درێژ، ئه‌وه‌نده بالای به‌رز بوو
له‌ناو هه‌موویاندا دیار بوو، به‌سه‌ر هه‌موویاندا هاواری کرد، 'لالۆ
سلیمان، من حه‌مه‌فه‌ریقی مه‌لا ئه‌حمه‌ی بازیانم، قوربانو بم، به‌خوا
باوک و باپیره‌یشم هه‌ر له‌و ئاشه‌ی جه‌نابتان باراشیان هه‌ریوه.'

مامه سلیمان هه‌رچه‌ند هه‌ولی ده‌دا، نه‌ی ده‌توانی خۆی
له‌ده‌ستیان پزگار بکات، هه‌روه‌ها پێگایان پێ نه‌ده‌دا قسه‌یان بۆ
بکات، هه‌موویان له‌یه‌ک کاتدا قسه‌یان ده‌کرد و یان به‌دهم گریان‌وه
ده‌پارانه‌وه، هه‌ریه‌که و له‌لایه‌که‌وه شان و چه‌مکی چۆغه‌که‌یان
پاده‌کیشا، 'ئه‌ری مالتان وێران بیت، وه‌کو چۆن وێران بووه و بگره
هه‌ر نیشته‌نه، بیه‌لن با منیش قسه‌یه‌ک بکه‌م!'

مامم کاتیک ئه‌وه‌ی به‌دهنگی به‌رز و توو‌په‌یییه‌وه پێ وتن،
هه‌موو بیده‌نگ بوون و به‌چاوه زه‌قه‌کانیان لێیان ده‌پوانی، پاشان
به‌دهنگی به‌رز وتی، 'منیکی ئاشه‌وان چیتان لێ بکه‌م و چۆن
ده‌توانم هه‌موو پۆژیک ورگی ئه‌و هه‌موو برسییه‌ تێر بکه‌م، بۆ
ناچن بۆ جیگایه‌کی تر، خۆ من ئێوه‌م خولق نه‌کردووه تا‌کو له‌ ژیان
و گوزه‌رانتان به‌رپرس بم!'

له‌گه‌ل ته‌واو‌بوونی قسه‌کانی مامه سلیماندا، هه‌موو دیسان
ده‌ستیان کرده‌وه به‌پارانه‌وه، مامم هه‌رچۆنیک بوو خۆی له
ده‌ستیان پزگار کرد و چووه به‌رده‌می ئاشه‌که و ئاو‌پێ له‌ من

دایه‌وه و پټی وتم، 'ناده‌ی پوله بق وا ده‌سته‌وسان وه‌ستاویت،
دووریان بخه‌روه لیم.'

به هه‌مان شیوه له‌و پیاوانه‌ی پوانی، که تاکو ټو ساته بیتاک
له‌سهر فهرده‌ی باراشه‌کانیان دانیشتبوون و له ئیمه‌یان ده‌پوانی،
بانگی له‌وانیش کرد، 'ناده‌ی براگه‌ل، یارمه‌تیمان بدن با هاپینی
باراشه‌که‌ی ئیوه‌یش نه‌که‌وېته شه‌و!'

کاتیک ټو خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ناشه‌که‌ی بوو، له‌گه‌ل
پیاوه‌کان به‌رمان له‌خه‌لکه‌که‌گرت و به‌پال دوو هه‌نگاو له‌ده‌رگای
ناشه‌که‌مان دوور خسته‌وه، من هیشتا له‌به‌رده‌می خه‌لکه‌که‌دا
وه‌ستا‌بووم و قوله‌کانم بلاو کردبووه‌وه و پټی چوونه‌ژووره‌وه‌م
لی گرتبوون، مام فهرده‌یه‌کی راکتیشایه به‌رده‌می ده‌رگای ناشه‌که و
جامیکی گلینی به‌ده‌سته‌وه بوو، سه‌ری هه‌لبری و داوای له‌خه‌لکه‌که
کرد تاکو ریز بگرن، له‌وکاته‌دا ټو خه‌لکه‌له‌ر و لاوازه هه‌موو بالیان
لی په‌یدا بوو، بوو به‌پاکه‌پاکه و پالنان و ټیتر له‌توانای مندا نه‌ما
پټیان لی بگرم، هه‌موو وه‌کو گورگی برسی دانه‌کانیان له‌یه‌کتری جپر
ده‌کرده‌وه و په‌لاماری یه‌کیان ده‌دا، چهند ژن و مندالیک که‌وتبوونه
ژیر پی و پیاوه‌کان به‌سه‌ریاندا خویان گه‌یانده لای مامه سلیمان، دوی
ټه‌وه‌ی چهند پیاویک به‌شی خویان وهر گرت، هیشتا له‌ده‌وری مام
وه‌ستا‌بوون و پیکایان به‌وانی تر نه‌ده‌دا بچه‌پیشه‌وه، ههر که‌سه و
جامیکی پری بق ده‌کردنه کوش یان ناو تووره‌که‌کانیانه‌وه، بینیم مامه
سلیمان به‌جامه گلینه‌که‌ی ده‌ستی چهند جاریک له‌سهر و گوڼلاکی
پیاوه‌کانی سره‌واند، له‌وکاته‌دا من له‌دوایانه‌وه بووم و بیده‌نگ لیم
ده‌پوانین، ناچار بووم چووم و یه‌ک یه‌ک ټه‌وانه‌ی به‌شی خویان وهر
ده‌گرت، وه‌کو چۆن پولیسیک پشته‌ی ملی دزی گرتبیت، یه‌ک یه‌ک پیش
خۆم ده‌دان و له‌ناشه‌که‌م دوور ده‌خسته‌وه، له‌نه‌نجامدا به‌جۆریک

ناچار یان کردم، که بچم دارنیک له حهوشه‌ی ناشه‌که بیتم و ئه‌وه‌ی
 گوپراه‌لم نه‌بووایه چهند دارنیکم پیدایا ده‌کیشا.
 چهند که‌سیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌شی خویان وەر گرت، پویشتن و
 له دووره‌وه جنتویان پچ ده‌داین، هه‌ندیکیش تا‌کو له چاو ون ده‌بوون
 نزیان بۆ ده‌کردین، مامه سلیمانم کاتیک له گه‌نمه‌که به‌شی هه‌موویانی
 دا، پاشان بانگی لی کردن و پتی و تن،
 'جاریکی تر لیره نه‌تانیمنه‌وه، سبه‌ی بچن بۆ به‌رده‌می مالی شیخ
 و به‌گزا‌ده‌کان، نان له‌وتیه له‌وی!'

هه‌زاران بلا‌وه‌یان لی کرد و ئیمه له ژووره‌وه هه‌موو بیده‌نگ به‌دیار
 به‌رداشی ناشه‌که‌وه وه‌ستا‌بووین و گویمان له هاره‌هاری به‌رده‌که و
 خو‌په‌ی ئاوه‌که ده‌گرت، یه‌ک‌یک له پیاوه‌کان فه‌رده‌یه‌کی نابوو به‌ر ئه‌و
 ته‌خته‌یه‌ی گه‌نمه هاره‌وه‌که‌ی لی‌وه ده‌هاته خوار و بیده‌نگ له بن‌میچی
 ناشه‌که‌ی ده‌پوانی، مامه سلیمان له نیوان ئه‌و دوو پیاودا وشک
 وه‌ستا‌بوو، ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانی یه‌کیکیان دانا‌بوو، پیاوه‌کان له‌ویان
 ده‌پوانی و مام به‌ده‌سته‌که‌ی تری زوو زوو پشتی سه‌ری ده‌خوراند،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت شتی‌کمان بۆ باس بکات، هه‌موومان به‌سه‌رنجه‌وه
 له‌ومان ده‌پوانی، له نا‌کا‌و یه‌ک‌یک له پیاوه‌کان ئه‌و بیده‌نگیه‌ی شکاند و
 له‌به‌رخ‌ویه‌وه هاواری کرد، 'کو‌په ئه‌و گو‌تینه‌ی پچ بوو، هه‌ی مال‌خرا‌و!'
 کاتیک پوانیم، گو‌تینه‌ی به‌رده‌می ته‌خته‌ی ناشه‌که پچ بو‌بو‌و لی ده‌پژا.
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی باراشه‌کانمان هاری و پیاوه‌کان یه‌ک یه‌ک پویشتن،
 مامه سلیمان ده‌رگای ناشه‌که‌ی داخست و چوو له عه‌ماره‌که
 گوزه‌یه‌ک و دوو په‌رداخ‌ی گلینه‌ی هیتا و شه‌رابی بۆ هه‌ردوو‌کمان
 تینکرد و فه‌رمووی لی کردم، هیتا ده‌ستم بۆ په‌رداخه‌که‌م نه‌بر‌د‌بوو،
 به‌سه‌رنجه‌وه له مام پوانی، ئه‌و په‌رداخه‌که‌ی خوی هه‌لگرت و پیش

ئەو ھەي قومی لىن بدات پىتى وتم، 'بىخۆرەو ھە تاكو بتوانىت نىيازى دلى
خۆتم پىن بلىت!'

ھەردووكمان لە پەرداخى سىتھەمدا بووين و بىدەنگ لە يەكترىنمان
دەپوانى، مام لە بەر خۆيەو ھە وتى، 'دوو جۆر مندال ھەن، يەكەمیان بۆ
خۇيان بەرچاوپوونن و ھەقلیان بە راستى و ناپاستىيەكان دەشكىت،
جا ئەو جۆرە مندالانە زۆر ئەستەمە دەستەمۆ بکرىن و پەشۇيان لە مل
بکرىت، دووھەمیان ھەر لە مندالىيەو ئەبىت دەستت بە قوونيانەو ھە
تاكو ئەبنە جاحىل و بگرە پىرىش ئەبن ھەر پىتوستان بە ئامۆزگارىيە!'
'تو بلىت من لە کامیان بم؟'

'بە مەزەندەي باوكت، تو لە تەرەفى دووھەمیانىت.'
'بەخوا مامە گيان، خۆىشم گەلىك جار لە خۆم ناپازىم و دلم ھەردەم
پرە لە دوودلى و گومان.'

'من پىتم وایە تو لە تەرەفى يەكەمیانىت، چونكە تو بى ئەو ھەي كەس
دەرسى دادابىت، ناپازىت لە پەفتارى خۆت و گومان لە پەوشتى
ئىنسانەكانى چواردەورت دەكەيت!'

'جا ئەو ھە چ سوودىكى ھەيە و دەمگەيەنیت بە كوئ؟'
'ئەو ھەندى من بزانم پەرورەدە لە ديانەتەكانى تردا بەو جۆرە نىيە، تو
خۆت لە كنىسەت خۆىندووتە و ئەو دەزانىت، بەتاييەتى ئەو مندالانەي
دواي خۆىندى سەرەتايى دەگەنە يەشيفا، ئىتر بۆيان ھەيە پرسىار بگەن
و پاستگويانە گومانىيان لە دىن لەلاي حاخام ئاشكرا بگەن، كۆپى خۆم،
ئەو پەرورەدەيە كاريگەرىي لەسەر تو ھەبوو ھە ئەو ھەتا تو ئىستا ھەكو
جاھىلىك سەر بۆ ھەموو راستى و ناپاستىيەك پاناو ھەشنىت و پرسىار
يان گومانەت لىيان ھەيە، بزانە ئەوانەي پەرورەدەي حوجرەكانن چۆن
بىر دەكەنەو ھە، بە جۆرىك ھەستى مەرقانەي خۇيان لە دەست داو ھە،
چاويان بەرپىي ئىستانيان ناپىنىت و كویرانە بەس لە ھەوا دەپوانن و

خه یالیان تهنه لای شه و دونه یه.

‘کام دونه؟’

‘کوپه شه و دونه یه ی به قه ولی دیانه ته کان دوا ی مردن دهست یی

دهکات و له وی پیاو له هه وه سه کانی تیر ده بیت!’

کاتیک مامم شه می وت، دوا دلوی شه رابی ناو گوزه که ی کرده

ناو په رداخه کان و له به رخویه وه وتی، ‘به رداخه وه، شه و نیعمه ته ش ته واو
بوو.’

‘دایکت راستی ده کرد تو و که سابه تیان نه وتووه، تو خوا بق
 حاخامی خولقی کردوویت!’ باوکم به و نه خوشی و بارگرانیهی
 خویه وه هه موو پوژیک ئاوی پی ده وتم.

پاشان ده یئاردم به داوی مامه سلیمان و حاخامدا و ته گیری پی
 ده کردن. ئاخو چون بتوانیت پیش مردنی ئه و دایکم بیتته دی و
 من بق به غداد بنیتریت، له و پوژانه دا چهند جاریک مامه سلیمان به
 باوکی وت، ‘ئیتسا هه موو پینگاکان به ره و به غداد گیراون، باشتره
 چوونی خایم بق به غداد دوا بخهین.’

باوکم قسه که ی خوی برده سهر و یه عقووبی کوپی مامه سلیمانم
 هاتبووه سهر دوکانه که ی ئیمه و ئیتر من وه کو به رده سستیکی ئه و به
 پوژدا له وئ بووم، له و پوژانه دا دوانیوه پویه ک له گهل مامم پیکه وه
 چووین بق که نیسه ی مریه م، به مه به سستی ئه وه ی له گهل هاوپتییه کی
 مه سیحیی خویدا بق به غدادم بنیتریت، به پیکه وت به به رده رکی سهرادا
 تیه پین، کومه لیک خه لک به رامبه ری ئاپارتمان ی سهر و ه ستابوون و
 ژماره یان له سه د که سیک زیاتر ده بوو، به رده وام هاواریان ده کرد،
 ‘خه لیل پاشا حاکمی کول، خه لیل پاشا حاکمی کول.’

هه موو وشک له جیگای خویان وه ستابوون و په نگزه رد و
 جلدپاو و پتخاوس بوون، له مامه سلیمانم پرسی، ‘ئه وانه داوی
 چی ده که ن؟ ئه ری مامه: خه لیل پاشا کییه؟’

‘کو په ئیمه کارمان به سه ریانه وه چیه، ئیتر خه لکی ئه م شاره

هه‌رچ سولتان و پاشایه‌ک حوکوم ده‌گریتته ده‌ست، ئەمان لی‌ره ده‌پژیتته سه‌ر جاده و شانامه‌ی بۆ ده‌خوینن!

کاتیک گه‌یشیتنه کۆلانی که‌نیه‌ی مریه‌م، ده‌یان ژن و پیاو و مندال وه‌ستابوون و چاوه‌پوانی وه‌رگرتنی فه‌قیرانه بوون، مام منی پیش خۆی دا و به‌ناو ئەو خه‌لکه‌دا به‌ره‌و ده‌رگای که‌نیه‌که چووین، خه‌لکه‌که ده‌ستیان لی‌ پان ده‌کردینه‌وه و لی‌مان ده‌پارانه‌وه و داوای خێریان لی‌ ده‌کردین. دوو پیاو له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوون و به‌ریان له‌و خه‌لکه‌ گرتبوو، یه‌کێک له‌وانه‌ی ناو ده‌رگا‌که‌ مامه سلیمانمی ناسییه‌وه و بۆ ژووره‌وه فه‌رمووی لی‌ کرد، کاتیک چووینه ژووره‌وه بینیم له‌ناو حه‌وشه‌که‌دا چوار مه‌نجه‌لی فافۆنی گه‌وره له‌سه‌ر سێپا دانرابوون و ناگریان له‌ ژێردا کرابۆوه، کابرایه‌کی ریشنی بالا‌به‌رزی چله‌ش هات به‌پیرمانه‌وه و داوی ئەوه‌ی سلای لی‌ کردین، مام پێی وتم، 'خایم پۆله، ئەم پیاوه قه‌شه مه‌تییه.'

قه‌شه مه‌تی، توند ده‌ستی گو‌شیم و به‌ زمانی عه‌ره‌بی هه‌والی ته‌ندروستی پرسم، پاشان ده‌ستی به‌ر نه‌دام تا‌کو وه‌لام دایه‌وه، له‌ حه‌وشه‌ی که‌نیه‌که‌دا کابرایه‌کی ته‌مه‌ن په‌نجاساله قۆلی لی‌ هه‌ل‌کردبوو، له‌گه‌ل چێشتلی‌ته‌ره‌کاندا خه‌ریک بوو، هات به‌ره‌و پیری مامه سلیمانم و باوه‌شیان کرد به‌ یه‌ک‌تردا، مام ده‌ستی کابرای گرت و وتی، 'عه‌بدولکه‌ریم ئەوه خایمی برا‌زاهه و کو‌پی شولومۆی بازرگانه.'

عه‌بدولکه‌ریم خه‌لکی شار به‌ که‌ریمی عه‌له‌که ناویان ده‌برد، ته‌پووشیکی په‌نگی سووری له‌سه‌ردا بوو، که‌وا و سه‌له‌ته‌به‌ر و قۆلی سه‌له‌ته‌که‌ی هه‌ل‌کریوو، فه‌قیانه سپیه‌کانی له‌ بازوویدا توند به‌ستبوو، داوی ئەوه‌ی مامه سلیمانم باسی نیازی باوکمی بۆ عه‌بدولکه‌ریم باس کرد، عه‌بدولکه‌ریم پووی له‌ من کرد و پێی وتم،

‘دوو پوژی تر خۆت ئاماده بکه و له گهل کاروان به رهو به غداد ده پوین.’

پاشان له گهل مامدا باسی گرانی و شه پ و داکه وتنی دهد و به لایان دهست پین کرد، منیش به دیاریانه وه وه ستابووم و گویم لئ گرتبوون، له و کاته دا قه شه مه تی جامیک گهنمه کولای دایه دهستم، شله ی ته ماته و په لپینه ی به سه ردا کرابوو، سوپاسی قه شه مه تیم کرد و خیرا به سه ر په نجه کانم پاروو یه کم لئ گرت، له و کاته دا مامه سلیمانم دهستی خسته سه ر شانم و پیتی وتم، ‘ده پوین.’

هیشتا له حه وشه ی که نیسه که ده ر نه چوو بووین، مامه سلیمانم جامی گهنمه کولاهه که ی لئ وه ر گرتم و دایه دهستی پیریژنیک، که له و کاته دا له پیزه که دا بۆ خواردن وه رگرتن وه ستابوو، پاشان لئی پوانیم و پیتی وتم، ‘ئه ری پۆله خۆ تۆ برسی نیت؟’

ئیواره ی ئه و پوژه له گهل یه عقووبی ئامۆزام خه ریکی پیکه خسته وه ی دوکانه که بووین، که تاوه کو ئه و پوژه ییش زۆربه ی که رهسته کان، وه کو، چا و شه کر و قسل و قلی و خوچ له ماله وه بوون، باوکم پیش گرانییه که له ترسی برسی و جه رده برده بوونییه وه بۆ ماله وه، حه مه جان سه لیم و فوئاد مه عرووف هاتن بۆ لام و پتان وتم، گوا یا مامۆستا عه بدوللا ئه قه ندی ئه وانی به دوا ی مندا نارد وه و ده یه ویت ئه مشه و چاوی پینم بکه ویت. له و کاته دا یه عقووبی ئامۆزام گوئی لئ گرتبووین، منیش هیچ چارم نه ما و داوام له یه عقووب کرد له لای که س باسی نه کات، دوا ی ئه وه ی ده رگای دوکانه که مان داخست، له گه لیان چووم بۆ هه مان ئه و ماله ی جاری پیشوو له گهل خامی بۆی چوو بووین، مه به ستم له و شه وه بوو له گهل فه قیکاندا تووشی شه پ بووین، به ده م پیکاهه له حه مه جانم برسی، ‘کچی تری لێیه؟’

حه‌مه‌جان له‌وه د‌ل‌ن‌ی‌ای کرد‌مه‌وه، که تهن‌ها مام‌ز‌ستاکه‌یان و فوئاد مه‌عرووف و له‌وانه‌یه جه‌مال عه‌بدول‌لا و ئه‌مین زه‌که‌یش له‌وی میوان بن.

کاتیک ئیمه‌ گه‌یش‌تین، کاتی نان‌خواردنی ئیواره بوو، سفره‌که‌یان داخ‌ستبوو، به‌لام ه‌یش‌تا قاپه‌کان به‌تال بوون، دوو به‌سته نانی تیری و چه‌پ‌ک‌یک پیازی ته‌ر له‌سه‌ر سفره‌که‌ دان‌رابوو، عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی، که پ‌یش‌تر له‌ قوتابخانه‌ی پ‌وش‌دییه ناسیبووم و عه‌بدول‌لا زی‌وه‌ریشیان پ‌ی ده‌وت، به‌خ‌یرهاتنی کردم و پ‌تی وتم، 'من قه‌ت ده‌ست له‌ قوتابی خ‌ۆم به‌ر نایه‌م!'

کابرایه‌کی لاوازی بالا‌به‌رزی گه‌ن‌م‌ر‌ه‌نگ له‌ شانیه‌وه وه‌ستابوو، ده‌ستی ته‌وقه‌ی ب‌ۆ در‌ی‌ژ کردم و وتی، 'عه‌بدول‌لا ئه‌م کو‌ره‌ ک‌ینه‌؟' عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی له‌ منی پ‌وانی، 'خایم، کو‌پ‌یکی جووله‌که‌ی خو‌ینه‌واره.'

منیش ده‌ستی ته‌وقه‌م ب‌ۆ در‌ی‌ژ کرد، کاتیک ده‌ستی به‌ ه‌ردوو ده‌ستی گرتبوو، لی‌ی پ‌وانیم و پ‌تی وتم، 'جا جووه‌کانی ئه‌م شاره‌ کامیان نه‌خو‌ینه‌وارن؟'

عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی موعه‌لیم کاتیک جه‌مال عه‌بدول‌لا‌ی پ‌ی ناساندم، به‌ جه‌مال عی‌رفان ناوی برد، ه‌ردوو‌ک‌مان ده‌ستی ته‌وقه‌مان ب‌ۆ یه‌ک‌ترین در‌ی‌ژ کرد، جه‌مال عه‌بدول‌لا جلو‌به‌رگی ئه‌فسه‌ری عوسمانی له‌به‌ردا بوو، کو‌پ‌یکی گه‌نجی بالا‌به‌رزی سمیل‌ره‌ش له‌ ته‌ن‌یش‌تیه‌وه پاوه‌ستابوو، کاتیک ده‌ستی ته‌وقه‌م ب‌ۆ در‌ی‌ژ کرد، توند ده‌ستی گو‌شیم و به‌ زاراوه‌ی کرمانجی پ‌تی وتم، 'ئه‌ز زه‌کی ئه‌فه‌ندی‌مه.'

جه‌مال عه‌بدول‌لا ده‌ستی خ‌سته‌ سه‌ر شانی زه‌کی ئه‌فه‌ندی و له‌ منی پ‌وانی و وتی، 'کاک زه‌کی دامه‌ز‌ریته‌ری جه‌معیه‌ی ته‌له‌به‌ی کوردی موته‌قه‌دیمه و جه‌معیه‌که‌یان ناوی هیوایان ل‌ی ناوه، جا

به‌نیازه خه‌لکی لای خۆمان به‌وه پازی بکات به‌و کاره‌ی هه‌لسن،
تاوه‌کو جه‌معه‌ی هیوا سه‌رتاسه‌ری بیته.

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌م له‌ جه‌مال عه‌بدوللا بیست، ده‌ستی زه‌کیم
جاریکی تر پاره‌شاند و له‌به‌رخۆمه‌وه پیم وت، 'ئه‌گه‌ر به‌دوور بیته
له‌ سیاسه‌تی تورکه‌کان کاریکی زۆر پێویسته.'

کاتیک له‌سه‌ر سفره‌ی نانخواردن دانیشتبووین، له‌ سه‌ره‌تاوه
هه‌موو بێده‌نگ بووین، دیار بوو له‌زه‌تی یا‌پراخه‌که هه‌موومان
سه‌رسام و بێده‌نگ کردبوو، من له‌ نێوان فوئاد مه‌عرووف و
حه‌مه‌جان سه‌لیمدا دانیشتبووم، فوئاد مه‌عرووف به‌هیواشی و
له‌ژێر لیوه‌هه‌ پێی وتم، 'ئه‌و پیاوه، هه‌مه‌ئهمین زه‌کی به‌گه‌.'

چه‌ند جاریک ئه‌و ناوه‌م له‌به‌رخۆمه‌وه وته‌وه، له‌و کاته‌دا له
مه‌به‌ستی فوئاد مه‌عرووف تێنه‌گه‌یشتم و نه‌مزانی بۆچی ئه‌و
به‌سه‌رنجه‌وه ئاماژه‌ی به‌ ناوی، 'حه‌مه‌ئهمین زه‌کی به‌گ' کرد.

دوای نانخواردن ئیمه‌ بۆ ماوه‌ی چه‌ند کاتژمێرێک گوتیبیستی
قه‌سه‌کانی عه‌بدوللا ئه‌فهن‌دی و هه‌مه‌ئهمین زه‌کی بووین، بێجگه
له‌ جه‌مال عه‌بدوللا، چه‌ند جاریک پرسیا‌ری کرد و به‌شداریی
لێدوانه‌کانی ئه‌وانی کرد، زه‌کی ئه‌فهن‌دی کاتیک ویستی باس و
به‌سه‌ره‌اتی خۆی و خه‌لکی دیاره‌که‌ر بگێڕێته‌وه، خێرا جه‌مال
عه‌بدوللا داوای لێ کرد به‌تورکی قسه‌ بکات، تاوه‌کو به‌باشی لێی
تێبگه‌ن، بێجگه‌ له‌ من، هه‌موو زمانی تورکییان باش ده‌زانی و له
لێدوانه‌کاندا به‌شدار بوون، زوو زوو له‌ژێر لیوه‌هه‌ پرسیا‌رم له
حه‌مه‌جان سه‌لیم ده‌کرد ئاخۆ باسی چی ده‌که‌ن، له‌ وه‌لامدا وتی،
'کو‌په‌ باسی دیمه‌نی شاری ئه‌سته‌مبول و گوزه‌ران و ته‌قه‌دومی
خه‌لکی ئه‌وه‌ی ده‌که‌ن.'

له‌ کورتاییی دانیشه‌که‌ماندا زه‌کی ئه‌فهن‌دی له‌ گیرفانیدا چه‌ند

کاغەزىكى بۇرى دەر ھېنا و لە بەردەمىدا كىردىەو، دواى ئەو ەى چاۋى پىدا كىتاپىن وتى، 'ئەقە گۇقارا پۇژى كوردە و جەمىەى ھىوا دەرئ دەخاتن.'

گۇقارى پۇژى كورد، وەكو ھەموو پۇژنامەكانى ئەو سەردەمە، ھىلكارى لەتەمانگىكى پەمىزى موسولمانانى لەسەر بوو، ھەموو ھاتىبوینە سەر چۆك و لە دەست و پەنجەى زەكى ئەفەندىمان دەپوانى، كاتىك دەستى بەسەر پوۋى كاغەزەكەدا دەگىرا، لەبەرخىەو وتى، 'دەرەنگ بىت يان زوو پۇژى كورد ھەر دىت!' دەرەنگاتىك لەگەل ھەمەجان سەلىم و فوئاد مەعرووفدا لە مالەكە ھاتىنە دەرەو، لەسەرى كۆلانەكە و پىش ئەو ەى بەجىيان بەلىم، پىم وتن، 'مەن لە كۆر و كۆبوونەو ەكانى داھاتوودا بەشدارى ناكەم، چۆنكە بۇ خويۇندە دەچم بۇ. بەغداد.'

پاشان لەبەر مالى عەزمى ئامە شەلدا لە يەكتەر جىا بوۋىنەو، مەن بەرەو خوار بەپچ كەوتم و بە تارىكىى بن دىوارەكاندا خىرا دەپۇشىتم، تاكو بمتوانىايە خۆم لە پووناكىى چراى مالەكان دەپاراست، لە دوورەو ەى بىنىم قىلەيەك لەپال دىوارىكدا دەگرا، سىتەرى ئەوانەى لە چواردەوورى بوون لە دىوارە گلەكەدا دىار بوو، وىستم پاشەوپاش بگەپىمەو ەواو ە خۇمىان لى دوور بگرم، نەو ەكو كەسىك بىناسىتەو ە بەتەنھا تووشى گىچەلىكم بكات، كاتىك بە تارىكىيەكەدا وىستم بىدەنگ بە لاياندا تىپەم، بىنىم چوار مىندال تەمسىلىيان دەكرد و زىاتر لە دە مىندالىكىش لەسەر ئەرزەكە و بەرامبەريان چوارمىشقى دانىشتبوون و بىنەريان بوون، گەشىتمە نىزىكىان و ئەوان ئاگادارى مەن نەبوون، بىدەنگ چەند مەترىك لەدواى مىندالانى بىنەرەو ە لە بندىوارەكەدا راوەستام و لىم پوانىن، بىنىم، يەككىيان بە تۆپەلىك خورى پەش سىملى بۇ

خوی دروست کردبوو، چله داریکی کردبوو به بهر ورگیدا و دهستی نابوو ههردوو لاقه برغی و راست وهستابوو، مندالیکی تریان کلاویکی دریژکۆلای پهنگسوری له سهر نابوو، داریکی به دهسته وه بوو، دوو مناله کهی تریان کپنۆشیان له بهر پێشاندا بردبوو.

مندالی یه کهم، 'به ئه مری خوا فه لاقه یان بکه.'

دار به دهست، 'به ئی ئه مر ده کهیت گه وره م.'

داره کهی دهستی داده هیتایه وه و یهک یهک به هیتاوشی دهیدا به پشتی کپنۆش به رهکاندا.

کپنۆش به رهکان، 'ئه ی هاوار، ئه ی هاوار.'

مندالی یه کهم، 'باش لێیان ده، جاسووسن، به دناون.'

دار به دهست، 'به ئی ئه مر ده کهیت گه وره م.'

دیسان خیراتر داره کهی دهستی له کپنۆش به رهکان ههله ده هیتایه وه و له بهر خۆیه وه دهیوت، 'ئه وه تا، ده بیخۆن ده ی، جاسووسی ده کهن.'

کپنۆش به رهکان، 'بۆ خاتری خوا، بۆ خاتری خوا.'

مندالانی بینهر، هه موو دابوویانه قاقای پێکه نین و زوو زوو یه کێکیان هاواری ده کرد، 'لێیان دهن، بیانکوژن.'

چهند مندالیکی بینهر چوونه شوپینی نماییشه که و چهند نووکه شه قێکیان له کپنۆش به رهکان هه لدا، له و کاته دا ئه وانیش لێیان راست بوونه وه و په لاماریان دان، له چهند هه ناسه یه کدا منداله کان بهر بوو بوونه یه کتری و له ناو خۆل و ته پوتۆز و تاریکی ئه و شه وه دا له چارم ون بوون، ناچار به جێم هێشتن و به ره و سه رشه قام و له وێهه بۆ گه ره کی جوله کان به پێ که وتم.

کاتیک گه یستمه سه ر شیوه که، یه کێک له دواوه به ناوی خۆمه وه بانگی کردم، له و کۆلانه تاریکه دا به ئه ستم بهر چاوی خۆم ده بینێ.

له ترساندا دهستم به ډاګردن ګرد، هرچنده ګوږم ددهايه بهر خوم
 دهنگه که زياتر ليم نيزيک دهبويه وه، له ناکاو کاږای ناو خه ونه کانی
 دايکم لڼ پهيدا بوو، بهين ټوهی له چاوم بږوانيت له بهر خوږه وه
 پتي وتم، 'هموو شتيک له وي ږوو ددهات، نيتر تو دهبيت له وي
 بيت.'

ټوهنده ليم نزيک بووبويه وه خهريک بوو لووتمان به لووتی
 په که وه دهنوسا، هه ناسه ی بونی رازيانه ی لڼ ددهات، کاتيک پشتي
 تنيکردم و ويستی بږوات، به دهنگی بهرز له دواوه بانګم ګرد،
 'مامه گیان، تو کيت؟ ټو شوينه کوينه، که هموو شتيک لڼی ږوو
 ددهات؟'

ټاوږی لڼ نه دامه وه و له ناو تاريکی ټو شه ودها ليم ون بوو.

۲۰ی مانگی دووی سالی ۱۹۱۷ له گهل کاروانه که ی عهبدولکه ریم ئه لياس به ره و به غداد که و تمه پئی، باو کمم به نه خوشی له ناو جیگادا به جی هیشته و مالثاوا بیم له خزم و دوست کرد، مامه سلیمان ئه و به یانییه پئی و تم، 'ده پویت، به لام گه پانه و ته له بیر نه چیت، ته و ته له بیر نه چیت که سانییک هه ن دلان له پئی تویه.'

ئه و به یانییه خامی و سیمانه ی هاو پیم تاکو سه ره چه می تانجه رو له گه لم هاتن، کاتییک کاروانه که گه یشتنه لای ئیمه، عهبدولکه ریم ئه لياس ره شوی بارگیریکی دایه دهستم و پئی و تم، که ئیتر منیش له و ساته وه و لاخدارم و له و بارگیره و باره که ی به رپرسیارم. ههروه ها ئه وهشی پین و تم، که کاروانه که مان به ره و قه ره داغ و له و یوه بق که رکوک ده روات.

به من و عهبدولکه ریم ئه لياس هه په نجا پیاویک ده بووین و زۆربه ی پیاوه کان تهنه گیان پین بوو، عهبدولکه ریم ئه لياس پرسیار ی باو کمی لئ کردم، له وه لامدا پیم و ت، 'نه خوشه و له جیگادا که و توه.' به سه ر نه وه لئی پوانیم، 'وه کو من بزانه تو ته نها عه ولادی نیرینه ی شولوموی بازرگانیت، جا ئه و په کی که و تبیت کئ دوکانه که ی بق به پئوه ده بات؟'

'قوربان، یه عقوبی ئاموزام، کوپی مامه سلیمانم.'

'سلیمان پئی و تم، گوا یا بق خویندن ده چیت!'

'به لئ وا به نیازم.'

‘جا له م قاتوقرى و گرانييه دا باشتَر نه بوو له نزيكى كه سوکارت
بيت؟’

‘قوربان تو پاست ده فهرموويت، به لام نه مه به فهرمانى باوکم
بووه.’

‘مالى باوکت تاوا بيت، چون بق ناو نه و ناگرت ده نيريت؟’
‘مامه سليتمانم ده ليت، گوزهرانى به غداد زور له سليتمانى باشتَره!’
‘به خوا برا، نه و دهر و گرانييه له سليتمانى ههيه، له هيج
جنگايهک وينه نيه، له و چند سالي رابردودا نه وهى من به
چاوى خوم بينيم، سه د دهفتهر به شى نووسينه وهيان ناکات، با
ناحهقى و زولموزورى تورکه کان له ولاوه بوستيت.’

‘به لئ پاست ده فهرموويت، سئ به شى خه لکى نه و شاره نانى
نيه بيخوات!’

‘نيتَر مه گهر ته نها خه لکى نه م شاره به رگه ي نه و هه موو برسيتى
و نه هه م تيبه بگرئ!’

له و کاتدا عه بدولکه ريم نه لياس ده پوشت و سه رى به به رپنى
خويدا شوږ کردبووه وه، منيش پاش نه وهى ليم روانى، له به رخومه وه
وتم، ‘به خوا پوژى وا هه بووه بايى ماجيديهک چيه نه مفروشتووه،
هه ليان کوتاوه ته سه رم و باجى خويان لئ گرتووم و باوه ريان پئ
نه کردووم، که نه و پوژه سوفتاحم نه کردووه.’

‘به مه زنده ي نه وان، نيمه هه موو که سانى موفاق و دروزنين،
نيتَر به و جوړه پيکه وه ريان پاشه پوژى باش نابيت، نه وهى نيتستا
به سه ر خه لکى نه و شاره ديت کئ لئى به رپرسياره؟ خو نه گهر
باوه رمان به قزا و قه دهر هه بيت و هه مووى بنينه مى خوا، نيتَر
له کوتايدا کئ لئى زهره رهنده؟’

شه و درهنگ گه يشينه قهره داغ، به دريژايى نه و پوژه به پئ

پښتم و سوارۍ ولاڅه کم نه بووم، عه بدولکه ریم ته لیا سیش به
 هه مان شتوه ی من و پټکه وه له شانی یه که وه بووین و بهرده وام
 قسه مان ده کرد و دواۍ کاروانه که که وتبووین، نهو شه وه له که ناری
 شار لامان دا و یه کټک له ولاخداره کان به عه بدولکه ریم ته لیا سی
 وت، 'نیمه نایهینه ناو دئ، ته پوتووشی نییه و له جیگایه کی نه دیو
 باره کان داده گرین و نالیک به ولاخه کان ده یهین.'

داوام له عه بدولکه ریم ته لیا س کرد بق مالی یه کټک له خال یان
 پوره کانم له گه لم بیت، پټم وت، که هه موویان له گه په کی جووله کان
 ده ژین، عه بدولکه ریم ته لیا س پټی وتم، 'تو برو بق مالی قومه کانی
 خوت و خه می منت نه بیت، من له هه موو شار و گوندیکی عیراق و
 نیراندا بنکه یه کم داناوه.'

گه شتمه گه په کی جووله کان و له کولانی کاریزه که وه ستا بووم
 و نه مده زانی له دهرگای مالی خاله موسام بدهم یان بچم بق مالی
 یه کټک له پوره کانم، بیجگه له وه ی نهو کولانه ته مبر و نهو بهر
 هه موو ماله کان که سوکاری دایکم بوون، تاوټک بوو له بهرده می
 مالی خاله موسا وه ستا بووم، چند جاریک ویستم له دهرگا که بدهم،
 له سهر دیواره که وه سټیبه ره کانیانم ده بینی کاتیک به بهر پروناکی
 چرا که دا تیده په پین، له خه یالی خومدا له خوتاماده کردندا بووم، ده
 سالیک پیش نهو شه وه سهردانی نهو گه په کم کردبوو، لهو شه وه
 تاریکه دا دهرگا په نگشینه که ی مالی پوره فهریده م ده ناسییه وه،
 هه ستم ده کرد گه رمییه که له ناو دلمه وه شه پولی به خوټنم ددها،
 تاوټک به لای راست و چه پی کولانه که دا پوانیم، له وسهری
 کولانه که به نه ستم چند کیله به ردیکی سپی گورستانه کم له بهر
 شه وقی مانکه که دا لیوه دیار بوو، نازانم نایه ته وه خه یالم بچی لهو
 کاته دا و بهو شه وه به ماندو ویتی به ره و پووی گورستانه که چووم،

زۆربەي كىلى گۆرەكان لەبەر پرووناكىي مانگەشەوئەكەدا ديار بوون، زۆربەي گۆرەكاني ئەو گۆرستانە لە گلى ھەلداروئە و گۆرپى تازە پىڭ ھاتبوو، لەو كاتەدا دايكەم ھاتەوئە ياد، كە وەسيتى بۆ باوكم كردبوو لەو گۆرستانە بينيژىت، كاتىك لە تاشەبەردە تاشراوئەكانم دەپوانى، لە دلى خۆمدا وتم، 'خۆزگە ئىمەي چوو ناومان لەسەر كىلى گۆرپى مردووئەكانمان دەنووسى.'

گەرئەوئە بەردەمى مالەكان و چوومە بەردەم مالى پورە فەرىدە و بىن دوودلى لە دەرگاگەم دا، قاتى سەرەوئە و خوارەوئەى بالاخانەكە چراي تىدا دەرگا، لە دلى خۆمدا وتم لەوانەيە ميوانيان ھەبىت، كاتىك لە خەيالدا ناوى مێردەكەي پوورم چەند جارىك لەبەرخۆمەوئە وتەوئە، ھەرچىم كرد ناوى يەكەي كە لە دوو كچەكەيم بىر نەكەوتەوئە، بەلام ناوى كچە گەرەكەي 'كانىشا'م دەزانى، چونكە ئەو ھاوتەمەنى خۆم بوو، پىنج سالىك پىش ئەو پۆژە ھاتن بۆ سلىمانى و چەند شەويك لە مالى ئىمە بوون، كچەكەي تريان ئەوسا تەمەنى شەش سالىك دەبوو، لەم خەيالانەدا بووم، دەرنگىي گەر لەودىو دەرگاگەوئە، 'كىيت؟'

لەژىر دەرگاگەوئە پرووناكىي فتىلەكەي دەستىم بىنى، 'خايم، كۆرپى داليا.'

كاتىك دەرگاگە كرايەوئە، خىرا پۆلاكى مێردى پورە فەرىدەم ناسىيەوئە، تەنگىي لە شاندا بوو، ھاتە بەردەرگاگە و لە پاست و چەپى كۆلانەكەي پوانى، خىرا دەستى گرتەم و بردمى ناو ھەوشەكە و بەپەلە دەرگاگەي داخست، لەناو ھەوشەكەدا پياويكى ترم بىنى تەنگىي لە بالاي خۆي درىژترى بەدەستەوئە بوو، يەكەي لە بەرھەيوانى قاتى خوارەوئە بانگى كرد، 'پۆلاك، كى بوو؟' تاكو ئەو ساتە پۆلاك ھىچى لەگەل من نەوتبوو، دواي ئەوئەي

له به رخزيه وه وتی، 'له خۆمانه!'

دهستيكي خسته سهر شانم و ئه ملالامی ماچ کرد، 'ئه وه بهم
ئاگر بارانه له کوپوه هاتوویت، به ته نیايت؟'
'له گه له کاروان هاتووم، هاوه له کانم له دهري شار باریان
خستوه.'

'خوا مالتان ئاوا کات، کاروانی چی و ده ره وهی شاری چی،
به خوا همه رهش جوامیتر همه وه ندیی چه ته، خۆی و تفهنگچیه کانی
چهند حهفتهیه که چواردهوری شاریان گرتوه و همه وو شه ویک
هه لده کوتنه سه زمان.'

پیکه وه چووینه به ره هیوانه که، خۆی هه لبریه سهر نوکی پیکانی
و فتیله که ی دهستی له ناو ده لاقهیه ک دانا، له و کاته دا کردنه وهی
یه کیک له و چوار ده رگایه ی ده که وتنه سهر ئه وه هیوانه سه رنجی
پاکیشام، کچیکی بالابه رزم بینی، که پووناکیی فتیله که له چاره
که وره کانیدا شه و قی ده دایه وه، قژی له پهنگی تاریکیی ئه وه شه وه
ده چوو، له دهنگی پاچله کیم کاتیک پرسیی، 'باوکه کن بوو؟'
'خایمی کوپی پوره دالیا ته.'

له گه له پۆلاک ئه مه ی وت، پوره فه ریده له ده رگا که وه ده ر
په پی و باوه شی پیا کردم و دهستی کرد به گریان، به دهم گریان وه
دهستی کرد به لاواندنه وهی دایکم و مه تحکردنی. منیش له سه ر شانی
پورمه وه پوانیم، بینیم که چه کان بوو بوون به دووان و هه ردووکیان
له منیان ده پوانی، بیثاگا بووم له وهی پورم زیاتر چی پین وتم،
چونکه کاتیک ئه وه قسه ی بۆ ده کردم من له چاوی پهش و گه شی
پورزاکانم ده پوانی، که له و کاته دا هه ردووکیان هاتبوون و له دهم
ده رگا که دا له شانی یه که وه پاوه ستابوون.

بالایان وه کو یه ک به رز بوو، له خه یالی خۆمدا بیرم له وه

ده کرده وه، 'ئاخو ئه بیټ کامه یان کانیشا بیټ؟'

کاتیک پوورم لیم جیا بوویه وه و بهرام بهرم وهستا، له بهر پوناکی فتیله که دا بینیم پرومه ته ته په کانی شهوقیان دایه وه، له و کاته دا پولاک هاته شانمه وه و دهستی بۆ لای دوو کچه که ی پراکیشا، 'ئاده ی بزانه ئه دوو خاتونه ده ناسیته وه؟'

بیده نگ بهرام بهریان وهستا بووم و لیم ده پروانین، هیچ جیاوازیه کت له نیتوانیدا نه ده بینی، بالا و پهنگی قژ و شتوازی ده موچاویان، ههردووکیان هه مان کراس و سه لته یان له بهر دا بوو، له و کاته دا یه کیکیان لیم هاته پیتشه وه و شانی ماچ کردم، بۆنی میخه کم کرد، به هیواشی به گویمدا چپاندی، 'من ساشام.'

کاتیک ئه وه م بیست، خیرا له وی تریانم پروانی و چوومه بهرده می، ئه و دهستی ته وه قه ی بۆ دریز کردم، دهستیم توند گرت و بۆ لای خۆم پراکیشا و له بهر خۆمه وه وتم، 'کانیشا'

ئه و هیچی نه وت، ته نها ئه وهنده نه بیټ لئی پروانیم، پولاک و پوورم پیتشمان که وتن و چووینه ژووره وه، هیتشتا دهستی کانیشام بهر نه دا بوو، له و کاته دا ساشا خۆی خسته به ینمانه وه و دهستی نا به پشتی منه وه و بۆ ژووره وه پیتش خۆی دام، له گه ل پولاک له شانی یه که وه دانیشتبووین و زوو زوو پرسپاری که سوکارمی لئ ده کردم، ده یویست ئه وه بزانت ئاخو کئ ماوه و کئ به دهر د و برسیتی مردوه، پاشان باسی گوزه رانی خۆیانی بۆ گیرامه وه، وتی، 'تا کو ئه مرۆ چواره که سمان لئ مردوه، بیتجگه له و چوار جووه ی له پینگای که رکوک به دهستی هه مه وه ندیه کان پروت کرانه وه و پاشان سهریان بهرین.'

ههروه ها پولاک باسی ئه وه ی بۆ کردم چون له دهستی چه ته پزگاری بوو بوو، له و کاته دا سه رنجم چوو سه ر چاوی کانیشای

کچی و له قسه کانی ئه و بیئاگا مام، کاتیک پوورم جامیک ماست و دوو پارچه نانی له بهرده ممدانا، بهرچاوی گرتم و له خه یاله کانم دایبیریم. پووره فهریده له لامه وه دانیش و دهستی خسته سه ر پانم و پرسیی، 'ئه وه چی گه یاندیتییه ئیره؟'

دهستم برد و پارچه یه کم له نانه تیرییه که کرده وه و ژهندم به ماسته که دا، پیتش ئه وه ی بیبه م بۆ دهمم پیم وت، 'سیله ی به حم.' پۆلاک دهستی کرد به پیکه نین، 'جا به م ئاگر بارانه؟' 'پووری گیان به نیازم بۆ به غداد بجم.' 'وام زانی خسوسی بۆ کن ئیمه هاتوویت.' 'گرنگ ئه وه یه چاوم پیتان که وت.' 'کورپه، ماله که ت پووناک کرده وه.'

پوورم ئه مه ی وت و دهستی لیک هه لگۆفین و پرسیی، 'ده ی که سوکار چۆن؟ کئ ماوه کئ نه ماوه؟'

'چیتان بۆ باس بکه م، ئه وه ی راستی بیت، گرانی و نه خوشی شاری ته نک کردووه، ئه وه نده ی من بزائم ته نها له که ره کی جووله کان بیست که سی لئ مردووه، گرانییه که له و شاره دا خه لک له برساندا گۆشتی پشیل و که ر ئه خۆن، ته نانه ت راوی سه که کانیش ده که ن. ئه وه با دزیوفزی له ولاره بۆستیت!'

'کورپه لیتره خه لک به دهست هه مه وه ندیییه که انه وه گیران خواردووه، ئه لیت گه له گورگن و هه رچ که سیکیان به رده ست بکه ویت گۆشتی ده خۆن و ئیسقانی ده پرویتن.'

له و کاته دا پۆلاک تهنه که کی گرت به دهسته وه و چووه دهره وه، کاتیک ئه و پۆیش، پوورم وتی، 'ئه وه بۆ دوو سال ده بیت ئیمه ئاوا پیاوه کانمان به شه و و پۆژ ئیشک ده گرن.'

پوورم هه ستا و به دهم نزاخویندنه وه به جیی هیشتین، له و کاته دا

من سهرم داخستيوو، 'بۆچی بۆ بهغداد دهچیت؟'
کاتیک سهرم ههلبێ و لیم پروانین، نه مزانی کامیان بوون ئه و
پرسیاره یان لێ کردم. له و کاته دا ههردووکیان لێیان ده پروانیم،
له به رخۆمه وه وتم، 'بۆ خویندن.'

کانیشا وتی، 'زۆرت پێ دهچیت؟'
'چهند سالتک.'

له چاوه کانی دا زیاتر له و پرسبارة ها که زاییه م ده بیینی، که پێ
ده چو و باوکی یان پووریشم هه مان ئه و پرسبارة یان لێ بکردمایه،
به سه رنجه وه لیم پروانی و له خه یالی خۆم دا بۆ وه لامیکی گونجاوتر
ده که پام، 'سالتک یان دووانم پێ دهچیت، به لام ئه که ر بکه پیمه وه،
ئه وای بێزه دا تیده په پم.'

'هیواخوازم زۆرت پێ نهچیت!'

چهند هه ناسه یه ک بیده نگ مام و له وه دا بووم وه لامی بده مه وه،
ویستم له که پانه وه م دانیای بکه مه وه، له و کاته دا باوکی ها ته
ژووره وه و به دوایدا ژووره که پر بوو له که سوکاری دایکم، ئه وه نه ده
باسی گرانی و تاعوون و چه ته یان کرد، ماندوو بووم و به رده وام
باویشکم ده دا و خه ریک بوو خه و ده بییرمه وه، خۆم له پووره
فه ریده نزیک کرده وه و به گوئی دا چپاندم، 'من ده بیت تاوکی تر
به ره و که رکوک له که ل کاروان به رێ که وم.'

خێرا هه لسا یه سه ر پێ و بانگی له کانیشا و پۆلاکی میژدی کرد
و داوای لێ کردن له که لم بین بۆ قاتی سه ره وه و له وێ جیگام بۆ
پابخه ن، داوای یارمه تیم کرد و له ویدا مالتاوا ییم له هه ندیکیان کرد،
خاله موسا له و کاته دا ها ته ژووره وه و خێرا باوه شی پێ دا کردم،
داوای هه واپرسی ن، سه ره خوشیی مردنی دایکمی لێ کردم و پێی
وتم، 'ئاگات له خۆت بیت و متمانه به هه موو که سیک نه که یت!'

خاله موسام ویستی دريژّه به باسه‌کانی بدات، منیش ده‌ستم
خسته سەر شانی و پیم وت، 'سبه‌ینی ده‌بیت تاریکوپوون به‌رهو
که‌رکووک به‌پڠ بکه‌وم و پتویستم به‌پشوو هه‌یه.'

پاشان پۆلاک چرایه‌کی گرت به‌ ده‌ستیه‌وه و پیتشم که‌وت بۆ
حه‌وشه‌که و له‌ویوه به‌ پلیکانه‌کاندا چووینه هه‌یوانی قاتی سهره‌وه،
ده‌رگای ژووریکێ کرده‌وه، سندوقیکێ بۆراق، چه‌ند پارچه‌ راخه‌ر و
لیفه‌یه‌کی قه‌دکراوی له‌سەر بوو، چراکه‌ی له‌ سووچیکێ ژووره‌که‌وه
دانا و ویستی ده‌ست بداته نوینه‌کان، ته‌کانم دایه به‌ر خۆم و ویستم
ده‌ستی بگرم و پتێ بلیم، که‌ خۆم جیگا بۆ خۆم پاده‌خه‌م و پتویستم
ناکات تو عه‌زیت بکیشیت، له‌و کاته‌دا له‌ ده‌نگی کانیشا راپه‌له‌کیم، له
ته‌نیشتمه‌وه ده‌ستیکێ خسته سەر بالی من و به‌ ده‌سته‌که‌ی تری
راخه‌ره‌که‌ی له‌ ده‌ستی باوکی وه‌ر گرت و پتێ وت، 'نا باوکه‌ وازی
لی بیته بۆ من.'

پۆلاک ده‌ستی گێژپایه‌وه و لێی پرسیم، 'سبه‌ی که‌ی به‌پڠ
ده‌که‌ویت؟'

'پیش خۆرکه‌وتن.'

له‌گه‌ل پۆلاک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستابووین، دیار بوو من و
ئه‌و گه‌یشتبووینه کوتایی قسه‌کردنمان و بیده‌نگ له‌ بالاخانه‌کانی
به‌رامبه‌رمان ده‌پوانی، کاتیک کانیشا جیگا که‌ی راخست و فهرمووی
لێ کردم، ئه‌وان پینکه‌وه له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ چوونه ده‌ره‌وه و
منیش چووم له‌سەر جیگا که‌م راکشام، قاچم راکیشا و ده‌ستم
دایه‌ متلی لیفه‌که و ویستم راپیکتشم و بیده‌م به‌سەر خۆمدا، له‌و
کاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ کرایه‌وه و کانیشا به‌ گۆزه‌یه‌کی ملباریک
و جامیکه‌وه گه‌پایه‌وه، گوپم دایه به‌ر خۆم و ویستم توژیک خۆم
راست بکه‌مه‌وه، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه و به‌بێ ئه‌وه‌ی لیم به‌روانیت،

وتی، 'وتم نه وهک شه و تینووت بیت.'

سو پاسم کرد و گۆزه که ی له لای جیگا که مه وه دانا، له و کاته دا
پاست بوو بوومه وه و له سهر جیگا که م دانیشتبوم، پیش نه وه ی
بروات هه لویتسته یه کی کرد و بی نه وه ی لیم بروانیت، له بهر خویه وه
لئی پرسیم، 'چاوه پوانت بم؟'

سهری داخستبوو و له بهر پنی خوی ده پوانی، منیش ماندوو بوونی
پیکا و قسه و باسه کانی نه و پۆژه ته وای خه یالمیان داگیر کردبوو،
تاویک به بیتهنگی لیم پوانی، چوو بوو له ناو ده رگا که دا وه ستابوو،
پتیه کی نابوو نه و دیو ده رگا که و له و یوه لئی ده پوانیم، ده مزانی
چاوه پوانی وه لامی من ده کات، نازانم بق تاوام پی وت، 'نه گهر خوا
بۆم پیک بخت!'

'نژات لای خوا بق ده که م، په لکو جاریکی تر به پیتواری پیگات
بختا وه سهر مالی ئیمه.'

'نه گهر له نسیم نوو سراپیت، به تاییه تی بق دیتیتان دیمه وه.'

'خا زیارم له مه قسه دم گه یشیتیت!'

هه موو گیانم که و تبووه سهر ئاره قه و ده م ته ته له ی ده کرد،
ویستم له وه دلنای بکه مه وه، که به دلناییه وه به تاییه تی بق لای
نه و ده گه پیمه وه، له و کاته دا هه ردوو کمان له دهنگی ته قه ی تفهنگیک
راچله کین، کاتیک من پروم له وهر گتیا و سهر نجم له په نجه ره ی
ژوره که دا، نه و له ده رگا که چوو ده ره وه و منیش تاویک به ده وری
خۆمدا پوانیم، پاشان له دلی خۆمدا که و تمه سهر زه نشترکردنی خۆم،
له ده ره وه گویم له دهنگی پیاوه کان بوو پیکه وه قسه یان نه کرد،
له سهر پشت پال که و تبووم و له بنمیچی ژوره که م ده پوانی، بیرم
له کانیشا ده کردوه و قسه کانی له بهر گویمدا به رده وام دووباره
ده بوونه وه، شتوازی ده موچاوی له پیشا و مدا لا نه ده چوو، له

خه یالی خۇمدا دەستیم گرت و چەندین وەلامی جۆراوجۆرم دایەوہ.
 کاتیک پۆلاک لە خەون بەخەبەری هێنام، لەگەڵ خالە موسام
 پێکەوہ لە تەنیشتی جینگاکەمەوہ وەستابوون، دیار بوو چراکە ی
 تەنیشتم کوزابۆوہ، خالە موسا فتیلە یەکی بەدەستەوہ بوو، دەرەوہ
 هیشتا تاریک دیار بوو، خالە موسا وتی، 'ئەو پیاوانە قەیریکە
 چاوەروانی تۆن.'

خێرا مالتاواپیم لە پوورە فەریدەم کرد و سەرخواز چاوم بە
 مالهەکاندا بۆ کچەکان گێژا، ویستم لە پوورم بپرسم، دە ی کچەکان
 لەکوین؟

پاشان قسەکم گۆڕی و لەژێر لێوہ و بەشەرەمەوہ پێم وت،
 'پووری گیان، من وەلامیکی کانیشا قەرزارم!'

بەسەرئەوہ لێی پوانیم و ناوچاوی چرچ کرد و برۆکانی لێک
 نێزیک کردنەوہ، پێش ئەوہی وەلام بەداتەوہ، پۆلاک دەستی دایە
 بالم و پێش خۆی دام و بەرەو کۆلان پۆیشتین، بەناچاری لەگەڵیاندا
 پۆیشتم، هەردووکیان دوو تەنگی درێژیان لە شان کردبوو،
 پیاویکیش دووراودوور لە دوامانەوہ بوو، کاتیک گەیشتینە لای
 کاروانەکە، هەموو لە دوورەوہ لە ئێمەیان دەپوانی و عەبدولکەریم
 ئەلیاس بە دەنگیکی بەرز وتی، 'ئەگەر تۆزیک بچووینایەتەوہ سەر
 باوکت، ئەوا ئێمەت ئەوەندە ماتل نەدەکرد.'

داوای لێبوورنم لێ کرد و لەگەڵ خالە موسا و پۆلاک ئەملاولای
 یەکمان ماچ کرد و لەگەڵ کاروان کەوتە پێ.

تاوہکو گەیشتینە ناو شاری کەرکووک، پێبەرەکەمان چەند
 جاریک پێگاکە ی گۆڕی، کاروانچییەکان پەشۆی و لاخەکانیان لە
 پستی یەک بەست و قیتاریکیان لێ دروست کردن، پێبەرەکە پەشۆی
 و لاخەکە ی پێشەوہی گرتبوو، من و عەبدولکەریم لە راست و چەپی

ولاخه كانه وه ده پوښتین، سهرجه م پیاوه کانی تر به چوارده ورماند
 بلاوه یان لئ کردبوو، تفهنگه کانیان له ناو دهستیان گرتبوو، به و
 جوړه دووړاودوور بازنه یه کی گه وریان به ده وری ئیمه دا کیشا
 بوو، پیش خورئاو ابون له لاپړوه گه یشینه ناو شاری که رکوک،
 کاتیک له گه په کی په حیمواوا گه یشینه خانی نه ولا، عه بدولکه ریم پنی
 وتم، 'لیره ده مینینه وه تا کو کاروان له موسل و هه ولیره وه ده گات،
 نه وسا پیکه وه به ره و به غداد ده پوښ'.

پیم وت، 'ده چم بق کنیسه ته که و نه مشه و له وی ده مینینه وه و
 به یانی زو ده گه پیمه وه'.

'نا، نا، سبه ی لیره ده مینینه وه، دوو سبه ی پیش خورکه وتن
 باشه لیره بیت، کوړه دوا نه که ویت'.

سهرم بق عه بدولکه ریم نه لپاس. له قاند و لای نه وان پوښتم،
 دهسته دهسته له سهر جاده و ناو کولانه کاند سهر بازه تورکه کان
 به سهر ماله کاند ده گهران، هر وه کو چون مامه سلیمانم
 ئاموژگاری کردبوو، تا کو توانیم خوم لئ پاراستن و به لاپړی
 و بندیواری ماله کاند خوم گه یانده گه په کی جووله کان، کاتیک
 به به رده می مالی ماتاندا تنپه پیم، تاو یک له سهر دیواره که وه
 له ناو حه وشه و ماله که م پروانی، جینگای سووتانی په یکه ره کانی
 ماتان ئاسه واری په له یه کی ره شی گه وری له ناو باخه که دا به جی
 هیشتبوو، به جوړیک، که ته واری باخه که و دیواری حه وشه که ش
 په ش دیار بوو، کاتیک گه یشتمه کنیسه ته که، شارونی حاخام
 به ته نها له وی بوو، ناو کنیسه ته که زور چول دیار بوو، بونی گه چ
 و قوپ و لینه ی لئ ده هات، شارون سهری پیچراو و ده ستیکی به
 مشکیه ک راستوچه پ له ملیدا هه لبه ستیوو، کنیسه ته که بیجگه له
 پینچ کورسی و میزیک، هیچی تری تیدا نه بوو، شارونی حاخام

به‌رده‌وام به‌دهوری کورسی و میزه‌که‌دا ده‌گه‌را و له‌به‌رخویه‌وه
 نزای ده‌کرد، کاتیک منی بینی، به‌بیزارییه‌وه لئی پوانیم و وتی،
 'ئه‌وه‌ی کنیسه‌ت بسووتیتیت، بپیزی به‌خوای خوی ده‌کات.'
 کاتیک سلوم لئ کرد، وه‌لامی نه‌دامه‌وه و به‌رده‌وام بوو، وتی،
 'شینخولاکان، هه‌موویان عه‌بدی خه‌لیفه‌ تورکه‌کانیان!'

'ئوستاز، چی پووی داوه؟'

'کاتیک ئه‌وان دین و به‌ناوی خواوه‌ موقه‌ده‌ساتی ئیمه
 ده‌سووتینن، ئیتر چیتز قابیلی ئه‌وه‌یه، که پوو نه‌دات، ئه‌و خوایه‌ی
 ئه‌م جوړه زولمانه‌ی لا قبوله، پین ناچیت خوی له‌عه‌ره‌بیک یان
 تورکیک زانتر بیت.'

ئو حاخامه پیره‌ چاوه‌کانی پر بوون له‌فرمیسک، هاتبووه
 به‌رده‌می من و ده‌ستیکی خستبووه‌ سه‌ر شانم، پاش تاویک بیده‌نگی،
 وتی، 'حه‌فته‌ی پیشوو، له‌گه‌ل قوتابییه‌کانم مه‌شغوولی ده‌رسخویندن
 بووم، له‌ناکاو مه‌لا شه‌مه‌دینی گه‌یلانی و ده‌رویشه‌کانی هاتن،
 هه‌موو شمشیزیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، وه‌کو قه‌لای عه‌ده‌نیان گرتیت،
 له‌پیش چاوی خۆمدا ئه‌لیاسی برازا و قوتابیمیان سه‌ر به‌ری، ئیتر
 کاریکیان پین کردین ئیسلام به‌دوژمنی خوی نه‌کردیت، ئه‌گه‌ر ئه‌و
 مه‌خفه‌ره‌ نزیکمان نه‌بوایه‌ هه‌موومانیان به‌ده‌ردی ئه‌لیاس ده‌برد،
 کاتیک حه‌یته‌ تورکه‌کان گه‌یشتن، دوانیان له‌ژووره‌وه‌ مانه‌وه‌ و
 خویان نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ و ئاگریان له‌خویان و کنیسه‌ته‌که‌ به‌ر دا،
 تاوه‌کو بوون به‌خۆل هاواریان له‌خوا ده‌کرد، وه‌کو ئه‌و خوایه‌ی
 ئه‌وان بانگیان لئ ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ نه‌زان بیت، به‌کوشتنی مه‌زلومیک
 ئه‌وان خه‌لات بکات.'

دوای ئه‌وه‌ی حاخام هه‌موو به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و پوژه و پوژانی
 دواتری بۆ گێڕامه‌وه، پیکه‌وه‌ چوینه‌ ژووی پشته‌وه‌ و له‌ویوه‌ له‌

دهرگایه که وه چووین بۆ ماله که ی خۆی، ماله که ی ده که وه پشته
کنیسه ته که وه، به ده م پیره له بهرخۆیه وه وتی، 'ئه گهر ئه م ده روازه یه
نه ده بوو هه مو مانیان قه تلوعام ده کرد!'

ئه و ئیواره یه دوو نانی هیتا و پۆنی پیا سوین و پیازی جنینه
سه ر، دوا ی ئه وه ی نانمان خوارد، گۆزه یه ک شه راب و دوو جامی
هیتا و له سه ر سفره که داینا و له بهرخۆیه وه وتی، 'ئه وه یش شه رابی
ماتان، ئه زانم به خه یالت غه ریب نییه!'

دوو پۆژ له که رکوک مامه وه، ئه و به یانییه ی لای شارۆنی
خاхам پۆیشتم، ده ستیم ماچ کرد، ئه و یش ده ستی هیتا به سه رمدا
و تاوێک سه رم نا به سنگیه وه، جله کانی بۆنی باوکمیان لێ ده هات،
هه ستم پێ کرد، ده ستی له سه ر سه رم ئه له رزین، کاتیک سه رم
له سه ر سنگی هه لپری و لیم پوانی، خۆی پێ پانه گیرا و بیده نگ
چه ند دلۆپێک فرمیسک به پوومه ته کانیدا گل بوونه وه و تیکلاو
به بنجی پیشه سپییه که ی بوون. پاشان به ده نگیکی تیکشکاوه وه،
له بهرخۆیه وه وتی، 'هه موومان لیتره برۆین باشه، پتۆیسته ئیمه
له وئ بین، چونکه هه موو شتیک له وئ پوو ده دات!'

له و کاته دا هه چم نه وت، به لام قسه کانی شارۆنی خاхам ته واوی
خه یالیا ن داگیر کردم، لای ئه و پۆیشتم و به ده م پێگاوه خه ریکی
لیکدانه وه ی قسه کانی ئه و بووم، کاتیک ئه وه م بیر که وه ته وه، که
ئه و قسه یه ی خاхам پێشتر بیستبوو، له گه ره کی جووله کان ده ر
چوو بووم، پاشان تاوێک وه ستم و له دووره وه له ماله قورینه کانی
گه ره کی جووله کانم پوانی، له بهرخۆمه وه وتم، 'من ئه بیته له وئ بم،
چونکه هه موو شتیک له وئ پوو ده دات!'

کاتیک گه یشتمه لای کاروانچییه کان له خانه که ی ئه ولا، پوانیم
ژماره ی و لاخه کان زیاتر له دوو سه د و لاخ ده بوون و خه لکیکی زۆر

له وئې بۆرېشتن خۇيان ئاماده كړدېوو، ديار بوو كاروان له هه ولير
و مووسله وه گه يشتېوو، نزيكې سې سډ پياو ده بوو، كاتيك
كه وتينه پې عه بدولكه ريم ئه لياس پېي وتم، 'تو له گهل كاروانه كې
شه معون شومر كويي بازركان ده بيت!'

ئو كاروانه ي له هه ولير هه هاتېوو، ژماره يان له سډ كه س
زياتر ده بوو، شه معون شومر هر له دووره وه به ناوې خومه وه
بانگي كړدم و ده يانې كيم و كوپې كيم، پيم وا بوو عه بدولكه ريم
ئه لياس باسې منې بۆ كړدېوو، هه ولير يه كان بيتجكه له كول و
باره كان، چوار خيزان ي شيان له گهلدا بوو، له ويدا پيتج ژن و دوانزه
مندالم بژارد، داوايان له من كړد له پيكا هاو كار يان بكم، پاشان
كاتيك گه يشتينه به غداد، ليره يكي زيرم پې بدن. به دريژاي ئو
پيگايه له خه يالي بينينه وه ي كان ي شادا بووم، ئيتر دوا قسه ي و چاره
په شه كانې كان ي شادا ته واوې خه يالميان داگير كړدېوو.

ئو پوژه بۆ ژن و منداله كان چهند بارگيريك و دوو
عاره بان يان دا بين كړدېوو، ژنه كان به توره سواوې بارگيره كان
ده بوون و منداله كان ي ش له ناو عاره بانه كه دا دان يشتوون، له پيكا له
ژنيك پرسی، 'بۆچي ئو پيكا دووره تان گرتوته بهر و خيره به ره و
به غداد ده پوځ؟'

ژنه كه له وه لاما ناوې پې وتم، 'له سهر فه توای مه لا ئه بوبه كړي
له ناو خانووه كانې قهراتې دهر كراين. دواي ئه وه ي حوچره كې
مزگه وتي گه وړه ي ناو قهراتې سووتا، سامويلي زاوامان و ميژدي
خوشكميان به وه تومه تبار كړد، گوايا ئو حوچره كې سووتاندييه،
دواي ئو به زمه ي خه ركي ناو قهراتې سامويليان گرت!'

له و كاته دا ژنه كه قوپكي پې بوو له گريان و نه يتواني له
قسه كانې به رده وام بيت. ئيتر ژنه كان به كومه ل ده ستيان كړد به

شین و واوه‌یلا و له‌خودان، به‌جۆریک زۆربه‌ی کاروانچییه‌کان له ئیمه‌یان ده‌پوانی، له‌و کاته‌دا کابرایه‌کی پریشنی کوته‌بالا لێم هاته پێشه‌وه و ده‌ستی گرتم و له‌ ژنه‌کانی دوور خسته‌وه و پێی وتم، 'ئه‌ڕی برا ئه‌و شاره‌هه‌نگه‌ت لۆ ورووژاند و هه‌رت کردن، به‌ خودای ئه‌و داماوانه‌ له‌ هه‌ولێریوه‌ تا‌کو که‌رکووکی ده‌میان لێک نه‌نایه، هه‌ر شین و واوه‌یلایان بووه، لۆ خۆم به‌دیاریانه‌وه‌ بووم و به‌و چاوانه‌ی خۆم بینیم ئه‌و داماوانه‌ چییان لێ به‌سه‌ر هات.'

کابرا به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ کلار و جامانه‌که‌ی له‌ سه‌ری داگرت و نایه‌ بنبالی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکێشا لێی پوانیم و وتی، 'به‌ ساموێله‌ شهل مه‌شه‌وور بوو، به‌ خودای ئه‌وه‌نده‌یان لێ دابوو هه‌ر چوار په‌لیان شکاندبوو، داویان لێ کردبوو ببیته‌ موسرمان و ئه‌وانیش لێی خۆش ده‌بن، ئه‌ویش به‌وه‌ پازی نه‌بووه، پاشان به‌رده‌بارانیان کرد و کوشتیان، ئیدی هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ خه‌رکه‌که‌ په‌لاماری ماری جووه‌کانی ناو قه‌راتیان دا، دوا‌ی تارانکردن و سووتانی ماره‌کانیان، ئه‌وه‌تا به‌ چاوی خۆت ده‌ببینیت که‌ کوو به‌ ده‌ستی به‌تار ده‌ربه‌ده‌ریان کردن، جووه‌کانی ئێو قه‌راتی هه‌موویان قه‌ومی یه‌کتری بوون، ئه‌وه‌تا ناچار کراون به‌ره‌و به‌غدایه‌ بچن و له‌م گرانی و نه‌گه‌تییه‌دا ئه‌و پێگایه‌ی بگرته‌ به‌ر، به‌ خودای برا چوار پیاوی ئه‌و خێزانه‌ی له‌ سه‌فه‌ربه‌لیکن و خودا ده‌زانیتن که‌نگی ده‌گه‌رێته‌وه‌ ئێروکانه‌؟'

ده‌مه‌و ئێواره‌ی ئه‌و پۆژه‌، کاتیک له‌ دوورخورماتوو لامان دا، له‌ ژنه‌که‌م پرسسی، ئایا ئێوه‌ ده‌میکه‌یه‌ له‌ هه‌ولێر ده‌ژین، ئه‌و له‌ وه‌لامدا پێی وتم، 'ئهمه‌ی جووله‌که‌ زیاتر له‌ ده‌ بنه‌چه‌مان له‌ناو قه‌راتیدا بپاوه‌ته‌وه‌ و قه‌ریان کردن.'

پینجی سێی سالی ۱۹۱۷ له‌گه‌ل کاروان گه‌یشتمه‌ به‌غداد،

عەبدولكەرىم ئەلىياس ناوونىشانى دوكانىكى لە شۆپىجە پىن دام و پىنى وتم، 'كەى وىستت ھەوالم بزانىت، دەتوانىت پىرسىارى من لەوان بگەيت.'

كاتىك وىستم بېرۇم، بانگى كردم و پارچە پەپۆيەكى پىچراوھى دايە دەستم و پىنى وتم، 'ئەوھش ئامانەتییەكەت، سلىتمان پىنى داوم و دەستگىرۆيى بگە و بەفیرۆى مەيە.'

لە خەيالى خۇمدا لە خۇئامادەكردندا بووم و وىستم پىنى بلىتم، 'خەقم لای ئەو خىزانە ھەولئىرىيە و چۆن بتوانم لىيان ھەر بگرم؟' ئەو بواری قسەكردنى پىن نەدام و دەستى تەوقەكردنى بۆ درىژ كردم و خواخافىزى لىن كردم، ئىتر منىش بىجگە لە سوپاسكردنى، ھىچم نەوت.

كاتىك ئەوانم بەجى ھىشت، بىنىم ھەموو كۆلان و جادەكانى شار پىر بوون لە سەرباز و خەلكى مەدەنى، ھەموو پىكەوھ خەرىكى سەنگەرلىدان بوون، دواى چوار كاتزمىر بە پىرسىار و گەپان گەيشتمە گەپەكى تەورات و چوومە بەردەمى مالى مامە ئىسماعىل، كاتىك لە دەرگام دا، ژنە تازەكەى دەرگای كىردەوھ و بەساردوسىرىيەكەوھ پىتشوازى لىن كردم، دواى ئەوھى لەبەرخۆيەوھ چەند جارىك وتى، پىاومان لە مالىەوھ نىن، پاشان لە پىتش منەوھ چووه ژوورەوھ و دەرگای مالىەكەى بە پرومدا داخست، ناچار بەتەنيا لەسەر كورسىيەك و لەناو باخەكەياندا دانىشتم، پىتش خۇرئاووبوون مامە ئىسماعىل لەگەل پەھىم و پەھمان لە بازار گەپانەوھ، كاتىك مامە ئىسماعىل دەرگای ھەوشەكەى كىردەوھ، پىنى وتم، 'دەمىكەيە ھاتوويت؟ بۆچى نەچوويتەتە ژوورەوھ؟ دەى بۆ رىفكا خولقى نەكردوويت خۆ تۆ بىگەنە نىت؟'

لە ۋەلامدا پىتم وت، 'ئەوھندە نايىت گەيشتووم و خولق كراوم و

خۆم نه چوومه ته ژووره وه!

رهحيم و رهحماني كورې هاوته مهني من بوون و ههردووكيان به يهك سك له سليتماني له دايك بووبوون، چهند پوژيک دواي له دايكبووني شهوان دايكيان مردبوو، پيکه وه چهند ساليك له كنيتسه ته كه ي جووله كاني سليتماني خويندبوومان، پاشان مامه ئيسماعيل شهو ژنه تازه يهي هيتا و له بهر خاتري شهو بۆ به غداد گويزايه وه، شهوسا له دايكم بيسست، كه كه سوکاري پازي نه بوون ريفكا بيت له سليتماني دانيشيت.

ئيسماعيل ئيسحاق، له شاري سليتماني به سمهي ئالتونچي ناسراو بوو، شهو پياوه نه براي باوكم بوو نه ئاموزاي، به لكو له گهل باوكمدا هاوړتي منداليي يه كتر بوون و له جووله كان درواسي مالمان بوو، ئيمهش ههر له مندالييه وه به مامه بانگمان ده كرد، ههروه ها رهحيم و رهحمانيش به باوكميان شهوت مامه شهلمو.

خيتر پرسياړي شهوهم لي كړدن، ئاخو شهو هه موو سه رباز و خه لكه چه كداره له سه ر جاده و ناو كۆلانه كاندا چي ده كه ن؟

رهحمان باسي شهوه ي بۆ كردم، كه سوپاي ئينگليز له چهند قوليكه وه هيرشيان بۆ سه ر شاري به غداد هيتاوه، موختاري گه ره كه كان داوايان له خه لكي كردووه هه موو چهك هه لگرن و دژي ئينگليز بوه ستنه وه، له و كاته دا مامه ئيسماعيل له بهر خويه وه وتي، 'وه كو ئيمه زور له تورك پازي بين، تاكو بۆ پاراستني خه ليفه كه يان خۆمان به كوشت بدهين.'

رهحمان له وه لامدا وتي، 'شهوندهيان هيز هيتاوه ته ناو شاري به غداد، مه گه ر خوا بۆ خوي بزائيت!'

باوكي له رهحماني پواني و به بيژارييه كه وه، 'كورې خۆم، شهوه زياتر له سه د ساله تورك زولممان لي دهكات، جا نازانم مه گه ر

یه کیک زور نه قام بیت به دل بۆ ئەوان بجه نگیته.^۱
 'مامه گیان وا مه لی، لای زۆرینه ی خه لک تورکه کان زۆر
 موقه ده سن.'^۲
 'خوای نه وه ی ئیسرائیل خو یان و خه لیفه کان یان ته فروتو نا
 بکات.'^۳

درهنگانی شهو کورپه کان جیگایان له ژووره که ی خو یان بۆ
 چاک کردم، ئەو شه وه بۆ یه که مین جار له ژیاندا گویم له دهنگی
 عوود بوو، په حیم و په حمان هه ردووکیان له تیپکی موزیکدا بوون
 و یه کیکیان عوودی ئەژهند و ئەوی تریان ته پلای لێ ده دا، ئەو
 شه وه ئەوهنده سه رسام بووم به دهنگی ته پل و عوود، تاکو به یانی
 نه خه وتین و به رده وام داوام لێ ده کردن گۆرانی بلێن و موزیک
 بژهن.

پۆژی دوایی پیکه وه بۆ بازارپی مسوول له شۆرچه چوین،
 ئەو بازارپه بیجگه له موشته ریه کان هه موو خاوه ن دوکان و
 ده سنگی پیه کانیش جوو بوون، چهند جارێک له پاسته وه بۆ چه پی ئەو
 بازارپه گه رام، ئەوه ی زۆر سه رنجی پاکیشام مسگه ر و سه رپافه کان
 بوون. دهنگی لێدانی مس و زیوه کانم له دووره وه ده بیست، کاتیک
 دوا ی دهنگه کان که وتم، بینیم چۆن زهنگوله ی دهنگی بهرکه وتنی
 قه له مه ئاسنه کان له سه ر پووی مسه کاندای به رده وام ده زینگانه وه،
 تاوێک به سه رنجه وه لیم ده پوانین، سه رسام بووم به ده سترهنگینی
 ئەو مسگه رانه، کاتیک نه خشی سه ر مسه کان یان هه لده کولی، لای
 سه رپافه کان ئەوه ی له سه ره تاوه جیگای سه رسوپمانم بوو، ئەو
 هه موو پاره جۆراوجۆره بوو، که له به رده میاندا دانرا بوون و به پی
 ئەوه ی ترسیان هه بیت له دزین یان فراندن، سه رپافه کان هه موو
 به پیز دانیشتبوون و ته پپووشی په نگسوریان له سه ردا بوو،

سهرتاپا جله‌کانیان که‌وا و سه‌لته‌ی سه‌ی بوو، سمیلیان باریک و
 پیشیان تاشیبوو، له‌برده‌میاندا پارچه‌کاغز و دراوی ناوازم
 ده‌بینی، که‌ئوسا نه‌مده‌زانی ئاخۆ بۆچی به‌کار دین یان له‌چ
 ولاتیکه‌وه‌هاتوون، ئه‌و پۆژه‌چهند جاریک له‌پاسته‌وه‌بۆچه‌پ به
 بازاری مسوالدا که‌پام و له‌و خه‌لک و کارکه‌رانه‌م ده‌پوانی.

به‌و جۆره‌چهند هه‌فته‌یه‌ک تیپه‌پی، شه‌ویکیان له‌ده‌نگی ناله‌و
 ته‌قه‌کردن به‌ئاگا هاتین، خه‌لکی که‌په‌ک هه‌موو هاتبوونه‌برده‌رگا
 و پۆل پۆل وه‌ستابوون و قسه‌یان ده‌کرد، باس له‌وه‌ده‌کرا گویا
 سوپای ئینگلیز هێرش بۆ سه‌ر شاری به‌غداد هه‌تاوه‌.

سه‌رله‌به‌یانی پۆژی ۱۱ی ئازاری سالی ۱۹۱۷ سوپای
 به‌ریتانی شاری به‌غدادیان داگیر کرد، شه‌قامی شوپچه‌به‌
 جووه‌کانی دانیشتووی به‌غداد ته‌نرابوو، منیش له‌گه‌ل په‌حمان
 و په‌حیم له‌که‌ناره‌وه‌وه‌ستابوین، هه‌موو چاوه‌پوانی هاتنی
 سه‌ربازه‌ئینگلیزه‌کان بووین، دوور له‌ئیمه‌وه‌ده‌ست کرا به‌هاوار
 و بانگ له‌و سه‌ربازه‌عوسمانییانه‌ی له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه‌به‌دیل
 گیرابوون، کاتیک گه‌یشته‌به‌رده‌می ئیمه‌، له‌ناکاوه‌ناو هاور و
 بانگی خه‌لکه‌که‌دا ده‌نگی شریخه‌ی ته‌قه‌ی تفه‌نگ هات و چهند
 سه‌ربازیکی تورک له‌پیزه‌کاندا که‌وتنه‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌و سه‌ربازه
 ئینگلیزه‌ی له‌ملاولای سه‌ربازه‌تورکه‌دیلکراوه‌کانه‌وه‌ده‌پوشتن،
 پووی تفه‌نگه‌کانیان کرده‌خه‌لکه‌که‌و ده‌ستیان کرد به‌هاوارکردن،
 به‌و جۆره‌چهند جاریک ته‌قه‌له‌سه‌ربازه‌دیله‌کان کرا و زیاتر له
 بیست سه‌رباز له‌به‌رپینی ئه‌وانی ترده‌که‌وتبوون، خه‌لکه‌که‌له‌مبه‌ر
 و ئه‌وبه‌ری جاده‌که‌وه‌به‌ردیان له‌سه‌ربازه‌دیله‌کان ده‌گرت، چهند
 جاریک به‌چه‌ق هێرش کرایه‌سه‌ر دیله‌کان، سه‌ربازه‌ئینگلیزه‌کان
 ناچار بوون پووی تفه‌نگه‌کانیان له‌خه‌لکه‌که‌کرد و چهند جاریک

به سهرياندا ته قهيان كرد، له و كاته دا كه س نه يده زانی له كوڼو ته قهنگ به سربازه توركه كانه وه، دهنريت، پاشان چه ندين سهربازی هيندي به پاكړدن خويان كرد به بالاخانه يكي به رامبر ټو و جیگایه یی ټيمه یی لی وه ستابووين و دوو گه نجیان باله به ست كرد و له گهل خوياندا بردنيان، له و كاته دا په حيم پټی وتم، 'ټو دوو كه سه یی ته قهيان له سهربازه توركه كان كرد، ټه ندامی بزووتنه وه یی خه لټوزن.'

ويستم پرسياړی ټو له په حيم بكم، 'ټایا بزووتنه وه یی خه لټوز چييه؟'

له و كاته دا سهربازه ټينگليزه كان هيرشيان هيتايه سر خه لكه كه و ټيمه ش بلاوه مان لی كرد و بؤ دوكانه كهی مامه ټيسماعيل له شه قامی مسوال گه پايڼه وه.

ټو ټيواره يه، كاتيک دهرگای دوكانه كه مان داخست، مامه ټيسماعيل ټالټوون و كه ره سته یی ناو دوكانه كهی له گهل خويدا هيتايه وه، دواي ټو پوږه حه فته يه ك زياتر نه يه ټيشت ټيمه ش له مال بچينه دهره وه، زياتر له مانگيک ټالووزی و شه پ و ټوله سه ندنه وه له لايه نگرانی عوسمانيه كان و ټه فسر و كار به ده سته كانيان به رده وام بوو، شه و پوږ له ناو گه په ك و سر جاده كانی شاری به غداد گویت له دهنگی ته قه یی قهنگ ده بوو، چند مزگه و ټيک سووتيتران و چه ندين مه لای لايه نگری توركه كان كوژران. دواي دوو مانگ ټينگليزه كان به زه بري هيز توانييان ټارامی بؤ شاری به غداد بگه پيڼنه وه.

دواي ټو وه یی سی مانگ بوو له شاری به غداد بووم، چووم بؤ كنيتسه تی ټيسحاق له گه په كی ته ورات و ټو نامه يه یی مامه سليتمانم پټی دابووم گه ياندم، پاشان حاخامه كه سه ری بؤ له قاندم و پټی وتم، كه چند مانگيک پيش ټو پوږه له هاتنی من ټاگادار كراوه ته وه،

پاشان پرسپاری ئه وهی لی کردم، 'بۆچی ئه وهنده دوا که وتوویت؟'
له وهلامدا باسی شه پ و ناآرامیی پێگا و ناو شاری بهغدادم بۆ
کرد، حاخام سه ری راوه شاند و له بهرخۆیه وه وتی، 'خۆ من پۆزانی
شه پ و نه هامة تی ده رگای کنیسه ت داناخه م!'

له و کاتدا وام زانی حاخام له مه بهستی قسه که م تینه که یشتبوو،
هر بۆیه کاتیک قسه که م دووباره کرده وه، ته نها سه ری بۆ
راوه شاندم و هیچی نه وت، حاخام دانیال کابرایه کی کورته بالایی
که نمپه نگ بوو، ئه وهنده به هیواشی ده دوا، ناچار بووم زۆر خۆمی
لی نزیک بکه مه وه تاکو له قسه کانی تییگه م.

له دوا ی ئه و پۆژه وه هه موو به یانییه ک ده چووم بۆ کنیسه تی
ئیسحاق، دوانیوه پوانیش له گه په کی ته وراته وه به یی به که ناری
په وباری دیجله دا بۆ دوکانه که ی مامه ئیسماعیل له شه قامی مسوول
ده چووم، شه وانی هه یینیش له گه ل په حیم و په حماندا ده چووم بۆ
یه کییک له و یانانه ی تییی مۆسیقا که ی ئه وان ئاهه نگیان لی ده گێرا.

دوانیوه پوان له بهر ئه وه ی کاتم زۆر بوو، به جاده و کۆلانه کانی
شاری بهغدادا ده گه رام، له یه کییک له و پۆزانه دا له بازاری سه رای
چوومه کتیبخانه ی سهردهم، خاوه نه که ی به ناوی مهحمود حیلمه وه
خۆی یی ناساندم، قاوه ی گه رمی پێشکهش کردم و چه ند کتیبیک
و دوو گۆفاری خسته بهردهستم، پاشان پێی وتم، 'ئه م گۆفارانه له
میسره وه بۆمان هاتوون،'

کاتیک قسه ی بۆ ده کردم، کتیبیک قه باره ئه ستوری له ناو
ده ست گرتبوو، له سه ر بهرگه که ی نوسرابوو 'رأس المال'. زیاتر
له سی کاتژمیر له کتیبخانه ی سهردهم بووم، بێجگه له من، که سی
تر سهردانی ئه و کتیبخانه یان نه کرد، کاتیک ویستم بهرۆم، مهحمود
حه لیم کتیبی 'رأس المال' ی به دیاری دایه دهستم.

شەش مانگ بوو له بەغداد بووم، ئیوارە یەکیان مامە ئیسماعیل
نامە یەکی قەدکراوی خستە ناو دەستم و پێی وتم، 'سلیمانی
هاروونی ئاشەوان بۆی ناردویت.'
نامە که پارچە کاغەزیکی بۆر بوو، تەنها ئەمە ی لەسەر
نووسرابوو،
'باوکت لە سەرەمەرگدا یە و بە زووترین کات خۆت بگە یەنەرەو
سلیمانی، خاقل نەبییت!
سلیمانی هاروونی ئاشەوان.'

ئىتوارەى پۇژى ھەينى مانگى نۆى سالى ۱۹۱۷، باوكم له تەمەنى ۸۴ سالىدا كۈچى دوايى كرد، ئەو پۇژە گەرەكى جوولەكان تەواو خرقشابوو، له مالى ئىمەدا تفت ھەلدايە نەدەكەوتە سەر ئەرن، كاتىك له كنىسەت بەديار مەيتەكەيەو بووين، بينيم ھەموو ئەو خەلكە له منيان دەرۋانى، خامىنى موشىنى عەتار خۆى لى نزيك كردمەو و بە گويمدا چپاندى، 'ھەتيو، تۈزىك بگرى و دوو دلۈپ فرمىسك بە چاوتا بىتە خوارا' .

لەو ساتەدا ويستم گۆى له ئامۆزگارىي ھاوپىكەم بگرم، بەلام لەبەر ئالۈزىي خەيالەكانم و تىتەگەيشتم له ماناي مردن، نەمتوانى بۆ باوكم بگريم، خەمى من زۆر جياوازتر بوو له خەمى ئەو خەلكەى ئەو شەوہ له كنىسەتەكە ئامادە بوون، ئەوان ھەموو خەمى خۆيان بوو، خەمى لەدەستدانى سەرگەرە و دەمراستەكەيان دەخوارد، پياويكيان لەدەست دابوو بە ھەموو تەمەنى له خزمەتى ئەواندا بوو، شەو و پۇژ مال و دوكانەكەى كردبوو بە جىگاي چارەسەرکردنى كىشەكانى ئەوان.

نانيان نەدەما، بۆ لاي باوكم دەھاتن.

گرانى و شەر له شاردا دادەكەوت، بەردەرگايان بە ئىمە دەگرت. دەمزاني ئەوان لەبەر لەدەستدانى بەشەكەى خۆيان دەگريان، دەمويست له خەيالى خۇمدا باوہر بەوہ بگەم ئيتىر باوكم مردووہ و زىندوو نابىتەوہ، تاوہكو ترسم لەوہ نەبىت جارىكى تر پەلامارم بدات

و بۆ ھەموو شتیک سەرزنەنشتەم بکات، ئەو ھەم دەزانی و دەمبەینی
 لاشەى بێگىانی لەویدا کەوتوو، وىستم پڕ بە ھۆلى کنىسەتەکە
 ھاوار بکەم و بەو خەلکە بلێم، خەلکینە داواى لیبورتان لى دەکەم،
 من وەکو باوکەم پى ناکریت و ئیتر ئیوہ لەمۆ بەدواوہ موشووری
 خۆتان بخۆن، ترسم لە لاشەى بێگىانی باوکەم خەيالەکەیان پى
 گۆریم، پاشان لەژێر لیوہوہ بەچپە بەخۆم وت، 'ئەرى باوکە بۆ
 مردیت و پەلەت چى بوو، دەى نەتەدەزانی من جارێکا ئامادە نیم و
 ناتوانم کارەکانى تۆ پاپەڕینم.'

پاشان بە گوتى خامى موشى عەتاردا چپاندم، 'ئەرى ئەو
 خەلکە کەى دەپۆن؟'

چاوى لى داچریم و توند لاپرانی گویشیم، لەژێر لیوہوہ و بە
 گۆریمدا چپاندى، 'ئای جارێ لەکویتە قورب بەسەر، ئەوہ ھەتیویش
 کەوتیت!'

دەمەو بەیانى پۆژى دواتر، پێش خۆرکەوتن تەرمەکەیمان
 گەياندە گۆرستان، باوکەم وەستى بۆ کردبووین لە تەنیش
 بارئاموونى باپیرەيەوہ لە گۆرستانى جوولەکان بە خاکی بسپیرین،
 کاتیک تەرمەکیمان لەگۆرنا و چەند پیاویک گلیان بەسەردا دەکرد،
 لەگەل حاخامدا نزای کادیشمان لەسەر گۆرەکەى خویند، دواى
 ئەوہ مامە سلیمان پى وتم، 'باپیرە خواجە خینۆ یەکەم جوو بووہ
 لە سەرەتای دروستبوونى سلیمانیدا بەردى بناغەى خانووى لە
 گەرەکی جوولەکان داناو، ھەرۆھا سەرکاری پێکخستن و
 دروستکردنى بازاری سلیمانیش بوو. کاتى خۆى مەحمود پاشای
 بابان بۆ چەند مانگیک کۆدەتا بەسەر سلیمان پاشای برابردا دەکات
 و دەسەلات دەگریتەوہ دەست، بە تۆمەتى ئەوہى باپیرە خواجە
 خینۆ لە دژی مەحمود پاشا بە پارە پشتگیری سلیمان پاشای

برای کردبوو، سالی ۱۸۳۰ چند پیاویک دهنتریت به دواى باپیره
خواجهدا و هر نهو شهوه لاشهکەیان به سهربراوى له بهردهم
کنیتسه ته که دا فری دابوو.

چند ههنگاوێک له خه لکه که دوور که وتینه وه و مامه سلیمانم
به ردهوام بوو له قسهکانی و وتی، گوايا ئەمەى له هاروونی
ئاشهوانی باوکیه وه بیستوه، مامه سلیمانم باسی خواجه خینۆی
باپیره گه وره مانى زۆر بق کردم، پاشان هاته سه ر باسی باپیره
بارئاموون و دیسان گلهیی زۆری له هاروونی ئاشهوانی باوکی
کرد. مام کاتیک ناوی ئەوانی ئەهینا، منیش له گه لیدا ناوه کانیانم
به دواى ئەودا دهوته وه، به مه بهستی ئەوه ی له و جیگایه ههستی
خۆم به پۆحیانه تی مردوه کانمان پابگه یه نم، تاوه کو ئەوه یان بق
دوو پات بکه مه وه که یادی ئەوان هه ردهم له خه یالی ئیمه دا زیندوه.
له دواى ئەو پۆژه وه بق ماوه ی حه فته یه ک شیفه مان بق باوکم گێرا،
منیش له گه ل مامه سلیمان و یاقووبی کورپیدا چند پۆژیک له
کنیتسه ت بووین و پاشان له مالی مامه سلیمانم پیشوازیمان له
میوانان ده کرد.

پۆژیک دواى مردنی باوکم، مالی پووره فه ریده و پۆلاکی میزدی
و که چه کانی له قه ره داغه وه هاتبوون، کانیشا کاتیک بق مردنی باوکم
دلنه وایى دامه وه، دهستی له دهستم هه لپیکا و له ژیر لیوه وه پیتی وتم،
'زۆر چاوه پروانت بووم، ئیتیر هه ر نه هاتیت؟ به لام ئیستا به مردنی
باوکت ده ته به خشم.'

له و کاته دا ته زوو یه کی سارد به چه سته مدا هات و له تاواندا
ده ستیکم به سه ر سنگمه وه گرت، پاشان ئەو پرسیاره له خه یالدا قوت
بوویه وه، 'ئایا خوا منی ته نها له به ر ئەوه خولقاندوه، که بێم به حاخام

و پېشپړه وی و ږا به رایه تیی که له که م بکه م؟ یان... چون و ئیستا چی
بکه م باشه؟'

له و کاته دا کانیشا توند دهستی گوښیم، له خه یاله که م دایپریم و خیرا
له به رخومه وه پښم وت، 'به نیاز بووم.'

'له گهل دایکم و باو کم باسم کردووه، هردو وکیان به وه ږازین.'
'چیت بق باس کردوون؟'

له و کاته دا مامه سلیمانم دهستی خسته سهر شانم و داوای لی
کردم تا کو ناشه که له گه لی بچم. کاتیک له شانی مامه وه ده پویشتم
چهند جاریک ئاورم له کانیشا دایه وه، بیده نگ تنها له چاوی به کتریمان
ده پروانی.

کاتیک گه یشتینه به رده می ناشه که، مامم پالی دا به ده رگای
ناشه که وه و له به رخویه وه وتی، 'ئیر کاتی ئوه هاتووه موشووریکي
خوت بخوت، چونکه من پښم باشه له و نږیکانه دا که تان شوو به یاقوب
بکات و بق خویان خیران دروست بکن، ئیر پویشتم ناکات بق به غداد
بکه پښته وه، پویشته ژنیک بیتیت و بق خوت دانیشیت و خه ریکی کار
و کاسپی بیت.'

'مامه گیان، ویستم پرسپارت له و باره وه لی بکه م!'

'دهی بزنام، بلی.'

'نه و ئه رکه ی له سهر شانمه، به پویشتم ده زانم جیبه جی بکه م!'

'کام ئه رکه، نازانم تو به ته مای چیت؟'

'ده مه ویت بیم به حاخام و خونه که ی دایکم و باو کم بهیتمه دی.'

'یانی به نیازیت بق به غداد بکه پښته وه؟'

'به لی.'

'کوړی گیان، له مه ولا ئه وهت بق ناگونجیت و پویشتم به

خه رچی ده بیت، ئیستا پویشته تو ئه رکه کانی شه لموی باوکت له

ئەستۆ بگريت، ئەگەر خاترى منت لايە ليرە بمىنەرەو، ئىنجا لە
كنىسەتەكەى خۇمان لە بەردەستى حاخامدا دەتوانىت بخوینىت.

لەو كاتەدا بىدەنگ بەرامبەرى مام پراوەستابووم و لىم
دەروانى، ھەرچەندەم دەکرد نەمدەتوانى دانى پىدا بنىم و بە مردنى
باوكم پازى بىم، ھەستم دەکرد مردنى ئەو بۆشايىھەكى گەورەى
لەدواى خۆى بەجى ھىشتىبوو، ئەوھى من تاكو ئەو پۆژە دەربارەى
باوكم بىستىبووم و ھەكو كۆپى يان كەسىكى نزيكى ناسىبووم،
ئەو بازىرگانىكى زۆر لىھاتوو بوو، بە ھەموو تەمەنى ھەولى ئەوھى
لەگەل مندا دەدا، تاكو منىش ھەك ئەو بىر بگەمەو و كەسىكى
كاسىكار و باوھەدارم لى دەر بچىت، بەوھە دلگران بووم نەمتوانى
دلى پازى بگەم و بىمە ئەو كۆرە نمونەبىيەى ئەو دەيوست.

پاشان دوايىن ھىوا و خەونى باوكم ئەوھە بوو، كە بخوینم و بىم
بە حاخام، ئەوسا خۆىشم تەواو باوھەپم بەوھە بوو، كە لە چارەمدا
نوسراوھە و من تەنھا بۆ ئەوھە لەدايك بووم كە بىم بە حاخام، بەلام
لە بەغداد پەھىم و پەھمان پىرەوى ئەو خەون و خەيالەى منيان
گۆپى، نازانم بۆچى بەردەوام دەموست بۆ بەغداد بگەپىمەوھە،
ئايە بۆ خویندن بوو يان خوازىارى گوئىستى نەغمەى مۇسىقا
و مەپتۇشىن بووم، لەو كاتەدا لە خەيالەى ئەوھەدا بووم و ويستم
پاستگويانە ئەو پاستىيە بە مامە سلىمانم بلىم، بەلام كاتىك مام
دەستى خستە سەر شانم و بەھىواشى پىتى وتم، 'كۆپى گيان، ئەگەر
من پازى نەبم تۆ بۆ بەغداد بگەپىتەوھە! خۆ دلنيام تۆ بىگويى
مامت ناكەيت؟'

كاتىك مام ئەمەى پىن وتم، تاويك بىدەنگ لىم پراوانى و لە دلى
خۇمدا وتم، 'تۆ بلىى مامە سلىمان تواناى ئەوھى ھەبىت ھەست بە
خەيالەكانم بكات؟'

مامم بهردهوام بوو، له بهرخویه وه وتی، 'بزانه باوکت چی له
پاش خوی بۆ بهجن هیشتوویت؟'
پاشان سهرم داخست و له خه یالمدای بیرم له باوکم ده کرده وه،
له و کاته دا بیرم له وه ده کرده وه، ئاخو باوکم بیجگه له خانویه ک
و دوکانه کی له قهیسهری نه قیب، ده بیت چی تری له پاش خوی
بۆ بهجن هیشتیم؟

باوکم بهردهوام له ژیانیدا تووړه و بیزار دیار بوو، زوو زوو
گلهیی ئه وهی له بهخت و ژیاڼی خوی ده کرد، که به دريژایی
ته منی زیاتر له نیوهی پهنج و ماندووبوونی بۆ... به دهردی خوی
دهیوت، 'بۆ ئاغا کهم بووه.'

باوکم مه بهستی له شیخ سه عیدی هفید بوو، له بیرم دیت
خوی ئاواي بۆ گتړامه وه، 'له سالی ۱۸۵۰ به دواوه، عوسمانیه کان
برپاری سهندنی جزیه یان له سهر مه سیحی و جووه کان هه لگرت،
ئیتړ جووله که و مه سیحیه کان سهرانه یان به موسولمانه کان نه ده دا،
هر له و سالانه دا عوسمانیه کان برپاری ئه وه یشیان دهر کرد، که
که نه جووله که کان ئیتړ له و ساله به دواوه به سهرباز ناگیرین،
به لام ده بیت له بری ئه وه به ده ل بدهن، زۆربه ی شیخ و ئاغا کان
گوڼیان به و برپاره نه دا و به جیا سهرانه ی خویان له جووله که کان
وهر ده گرت، هه روه ها له به رامبه ر ئه وه شدا شیخه کان ژیان و مالی
جووله که کان یان ده پاراست.'

هه روه ها شیخ سه عید چه ند سالتیک پیش ئه وه ی به یت بۆ موسل
و له وئ بکوژریت، خوی به باوکی وتبوو، 'ئیه ئه هلی زیمه یه ن و
جزیه ی خوتان بدهن و ئیمه ش چاومان لیتان ده بیت!'
'من ناتوانم لیره بمیتمه وه و وه کو باوکم بیمه کویله ی مالی
شیخان! کاتیک ته مه م به ده نگی به رز و به تووړه یی به مامه سلیمانم

وت، پاشان خوښم ههستم به تهریقبوونهیهک کرد و له تاواندا هه موو جهستم کهوته سهر ئارهقهیهکی سارد.

مامه سلیمان دهستی خسته سهر شانم و بهبئ ئهوهی لیم پروانیت له بهرخویهوه وتی، 'چهند پوژیک پیش مردنی باوکت یهکیک له پیاوهکانی شیخ قادری حهفید هات بۆ دوکان و پتی وتم، گویا ئیستا حاجی سهید حهسهن حاکمی شاری سلیمانییه و له مرق بهدواوه ئیمه زیمهیهی ئهوین.'

'جا ئهوه گوزهرانه ئیمهی جووی تیدا دهژین، بچین بۆ بهغداد باشتر نییه؟'

'نا نا، ئهم شاره زیدی باووبابپیرانمانه و پوچیانتهی مردوووهکانیشمان لیزهن، پوچی ئهوان پابهنده بهم شوینهوه و ناتوانن له گهلماندا بۆ بهغداد رهو بکن، ئیتر لهوئ کهسمان نییه ئاگای لیمان بیت!'

'لهویاندا له گهلتام و منیش باوهپرم وایه، بهلام دهی جهنابی شیخ سهید حهسهن چی لیمان دهویت؟'

'لهمهودوا دهبیت جزیه بهو بدهین، یانی دابینکردنی شهکر و چای دیوهخانهکهی جهنابی لهسهر شانی ئیمهیه، پاشان پاراستنی سهرومالی ئیمهیش له ئهستوی شیخ حاجی سهید حهسهنه و ههرچی کیشیهکمان ههبیت بۆ لای جهنابی دهچین.'

'مامه گیان، چهند پوژیک کاتم بدهرئ، با باش بیرى لى بکهمهوه، ئیستا زۆر ههست به بیزاری دهکهم و بهپراستی نازانم چیت وهلام بدهمهوه، بیجگه لهوهی دهزانم پرم له تووپهیی و بیزاری.'

'هیچ پهلهم لیت نییه، ئهگهر بتوانیت پراستگۆ بیت له گهلهکانیشای کچی فهریده و دهسپدهسیی پچ نهکهیت!'

مانگیک به سەر مردنی باوکمدا تێپەڕی، بۆ ئەوەی مردنی باوکم لەبیری خۆم بەرمەو، زۆربەی کات بە خەیاڵ لە کووچە و کۆلانەکانی بەغداد بووم، حەفتهیهک پێش ئەو پڕۆژەی مامە سلێمانم زەماوەند بۆ یاقووبی کوڕی و کەتانی خوشکم و من و کانیشا پێک بخات، لێی پرسیم، 'ئەرێ کوڕێ گیان تۆ بە نیازیت کێ بۆ سەر زەماوەندە کەت بانگ بکەیت؟'

پڕۆژی زەماوەندە کە بە یانینی پڕۆژی پێنجشەممە بوو، حەمەجانی حاجی سەلیم ئەو پڕۆژە پێش خۆرکەوتن ھاتبوو بۆ گەرەکی جوولەکان، کاتیک لە دەرگای دا، ھێشتا تاریک بوو، دەنگیم ناسییەو و پێش ئەوەی دەرگاکی لێ بکەمەو بۆنی عەترە کەیم کرد، دەرگام لێ کردەو و بێنیم چۆغەیهکی بۆری بە سەر کراسیکی سپیی بێ قوچەدا لەبەر کردبوو، شەروالێکی ڕەش و جووتیک کلاشی سپیی لە پێدا بوو، مشکییەکی بیکلاوی راستوچەپ لە سەریەو ئەلاندا، بە بالایدا ھەلم ڕوانی و لێم پرسی، 'ئەرێ جانە گیان پەنگی تەرت شک نەبرد تا تێکەلی کەیت؟'

'کوڕە چی بکەم مردووت مریت، بە خوا مشکێ و شەروالە کەم بە ئەمانەت وەر گرتوو!'

'ئەو گەلوگپالە و سەر زەماوەندیان نەوتوو.'

دوای ئەوەی ئەمەم بێت و، پێکەو چووین بۆ ژوورە کە ی باوکم و دوو بوخجە ی پێچراوە ی پڕ لە جل و بەرگم خستە بەردەمی حەمەجان و پێم وت، 'ئەو میراتی باوکمە لە دوای بەجێ ماو!'

کاتیک بوخجەکانمان کردەو، حەمەجان قاتیک ڕانکوچۆغە ی باوکمی لەبەر کرد، پێشتینیکی ڕەشی گۆلدار ی بە سەردا بەست، خەریکی داخستنی قوچە ی چۆغە کە ی بوو، بە بێ ئەوەی لێم بڕوانیت لێی پرسیم، 'لێم دیت؟'

‘ئەلئى...’

‘ئەلئى بە بالاي خۆت براۋە!’

لە دەنگى مامە سلىمانم پاپەرىم و خىرا ھەلسامە سەر پىن و
ئاۋرۇم دايەۋە، لەناۋ دەرگاي ژوورەكەدا ۋەستابوو لە ھەمەجانى
دەپوانى، لەگەل خۇيدا ژوورەكەى پىر كىرد لە بۆنى سابوونى
سورەيا، زەرەخەنەيەكى خستە سەر لىۋەكانى و بەسەرنجەۋە بە
بالاي ھەمەجاندا ھەلى پوانى، كاتىك ئاۋرۇم لە ھەمەجان دايەۋە،
بىنىم چۆن بەپەلە خەرىكى كىردنەۋەى قۇپچەى چۆغەكەى بوو.

‘ئادەى كۆرگەل دەستوبردى لى بىكەن و ئەۋە من لە ئاشەكە
ئىتتىزارتان ئەكەم.’

دواى ئەۋەى مامە سلىمانم ئەمەى وت، پوۋى لى ۋەرگىپراين
و لە ژوورەكە چوۋە دەرەۋە، ھەمەجان چۆغەكەى لە بەرى
داكەند و خەرىكى كىردنەۋەى بەنەخوئىنى شەرۋالەكەى بوو، كاتىك
بەنەخوئىنەكەى كىردەۋە و شەرۋالەكەى كەۋتە بەر پىنى، پاشان كلاۋ
و مشكىيەكەى لە سەرى داگرت و فرىي دايە سەر ئو بەستە جەلى
لەسەر بوخچە كراۋەكە دائىراپوون، سەرى داخست و لەبەرخۆيەۋە
وتى، ‘ئەك پوۋى نەبوونى پەش بىت!’

‘كۆرە چەلتەچەلت، كەى كاتى ئەۋ بەزم و بالۆرانەيە، خۆت
بگۆرە و با بېرۆين بۆ ئاشەكە و مامە سلىمانم چاۋەپوانمان دەكات.’
كاتىك لەگەل ھەمەجان گەيشتىنە ئاشەكە، سىمانەى سەعادەت
و خامىي موشىي عەتارىش لەۋى بوون، لەبەر ئەۋەى پۇژىك پىش
ئەۋ پۇژە ھەموۋانم لە ھانتى ھەمەجان ئاكاڧدار كىردبۆۋە، كەسىيان
بە ئامادەبوونى ھەمەجان سەرسام نەبوون، بەلام ھەمەجان
بىزارى و دوورەپەريزىي پىۋە ديار بوو، كاتىك مامە سلىمان كارى
پىن پاسپاردىن، ھىچى بە ھەمەجان نەۋت، كارى من و سىمانە ئەۋە

بوو بچين له قه سابخانه کې خوار گهړه کې جووله کان گوشت بڼ
مالی مامه سلیمان بهرین، له و کاته دا همه جان تاوه کو ناو دهرگای
ناشه که دواى نیمه کهوت، مامه سلیمان بانگی له همه جان کرد،
'همه جان نه مړو تو به رده سستی مامی خوټ ده که یت، تاویکی تر
من و تو نه و شه کر و پونه ده بهین بڼ مالی نیمه.'

کاتیک مامه سلیمان نه مې به همه جان وت، ده سستی بڼ لای
سی فهرده و دوو تهنه که پون پاکیشا، که له تهنیشت بهر دلاشی
ناشه که وه دانرابوون.

کاتزمیر دووی دوانیوه پړی نه و پوړه له ناو حهوشه ی کنیسه ت
بووین، له وې چوار کوله که چه قیندرابوون و پاشان جاجمیکى
سپیان به سهردا گرتبوو، له گهل کانیشا و له تهنیشتی یاقووب و
که تانی خوشکمه وه به رامبه ر حاخام وه ستابووین و نه و نرای بڼ
ده خویندین و نیمه یش له دوايه وه به کورس ده مانوته وه.

دواى دوو کاتزمیر، له کنیسه ت هاتینه دهر و بهر و لای ناشه که
که وتینه پې، حاخام به تهراته لولکراوه کې ده سستیه وه له
پیشمانه وه ده پویشیت، دوو پیاو به ده وول و زورپناوه له پشتمانه وه
بوون، دهنګى ده وول و زورپناکه و نزاکانی حاخام تیکهل به یه کرترین
ده بوون، یاقووب و که تانی خوشکیشم له دواى من و کانیشاوه
بوون، له و کاته دا کانیشا توند ده سستی له ده ستم هه لپیکابوو، هه ستم
پېن کرد چون هه موو گیانی ده له رزی و ده سستی ثاره قه یه کی ساردی
کردبوو.

به درېژی گزړه پانی به رده مې ناشه که سفره داخرابوون و
هاوپې و دوست و که سوکارمان پیکه وه نانمان خوارد و پاشان
تاوه کو دره نگانیکى شه و سه مامان کرد و گورانیمان وت، کاتیک
ژنان کانیشایان برد بڼ ژووریکى مالی خومان، هاوپیکانم منیان

خسته سەر شانیان و تاوهکو بەردەرگای ژوورەکه بردمیان، وەکو
ئەودێو دەرگاکی گۆرەپانی جەنگ بێت، داوایان لێ کردم ئازا بێ و
پیاوشتی خۆم بنوێنم، کاتێک چوومە ژوورەو، بینیم کانیشا لەسەر
دۆشەکی پەڕە گۆلینەکی دایکم پال کەوتبوو، تەنانەت پێلاوێ کانیشم
دانەکەند و بەبێ ئەوەی هیچ بێم چووم لە تەنیشتی کانیشاوێ
پاکشام، کاتێک دەستیم گرت هەستم بە ساردوسپری جەستە
کرد، دیار بوو ئەویش وەکو من زۆر ماندووی ئەو پۆژە بوو، یان
کاریگەریی شەرابەکی مۆردەخای بوو هەردوو کمانی لە پەلوپۆ
خستبوو.

مانگی تشرینی سالی ۱۹۱۸ ئینگلیزه‌کان گه‌یشتنه شاری سلیمانی، پاش دوو هفته و دوی ئه‌وه‌ی بارودوخه‌که نارام بوویه‌وه، نوئیل ناویک کرا به پراویژکاری سیاسی و میجر دانلیس وه‌کو پراویژکاری سهربازی شیخ مه‌حمود داترا، چهند پوژیک دوی هاتنیان مامه سلیمان و حاخام له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه بق مالی شیخ مه‌حمود بانگ کران، مامه سلیمانم پتی وتم، 'خایم تو له ئیمه سهربه‌ده‌رتیت، پیم باشه له‌گه‌لماندا بیت!' کاتیک ئیمه گه‌یشتینه به‌ر ده‌رگای مالی شیخ، چه‌کداریکی زور له‌ویوون و له‌گه‌ل سهربازه ئینگلیزه‌کاندا تیکه‌ل به‌یه‌کترین بووبوون،

سمیلی شوڤ و جامانه و مشکیه تیکه‌له‌کانی تفه‌نگچییه‌کانی شیخ مه‌حمود زوریان له‌گه‌ل سهربازه پونجاییه‌کاندا جیاوازتر نه‌بوو. ئه‌وه‌ی له‌یه‌کترین جیای ده‌کردنه‌وه شه‌روال و مرادخانی و خه‌نجه‌ری به‌ر ورگیان و ئه‌و چه‌ندین فیشه‌کلزغی له‌که‌مه‌ر و شانیانه‌وه پتچابوویان، کاتیک له‌کرلان و سهربانه‌کانم پوانی، له‌به‌رخمه‌وه له‌مامه سلیمانم پرسی، 'ئه‌و هه‌موو پیاوه سمیلباره، تفه‌نگچی شیخ مه‌حمودن؟'

مامه سلیمانم له‌به‌رخویه‌وه و به‌هتواشی، 'زۆربه‌یان کاسه‌لیسی مالی شیخن.'

کاتیک گه‌یشتینه به‌رده‌رگای مالی شیخ، یه‌کیک له‌ده‌رگاوانه‌کان

به ته وسټکه وه لټی پرسین، 'ئټوه جووله کهن؟'

'به لټی، دوینی خولق کراین تاکو بو مالی جه نابی شیخ بټین.'

کاتیک مامه سلیمان ئه مهی وت، یه کیک له پاسه وانه کان هاته
به رده ممان و یه کیک تریان خیرا پرووی لووله ی تفهنگه که ی تیکردین،
کابرایه کی سملره شی بالابه رز له پشتمانه وه پنی وتین، 'به ئه مری
جه نابی شیخ حه سەن، ئټوه ی جوو پرووی ئه م مه جلیسه تان نییه.'

حاخام پرووی تیکرد و لټی پرسی، 'جه نابی شیخ مه محمود
خوی، یان مه ندوبی ئینگلیز ئاگاداری ئه م ږیگیریه ن؟'

'ئیتړ ئه وه ئه مری جه نابی شیخ حه سەنه و فهرمون بږون و
ئټوه هیچ کارتان بټره نییه.'

مامه سلیمان له کابرا چووه پټشه وه، له و کاته دا چهند پیاویک
تفهنگه کانیا ن له شانیا ن داگرت و بټی ئه وه ی هیچ بلټن، هاتن له نزیکي
مامه سلیمان مه وه وهستان و پرووی لووله ی تفهنگه کانیا ن تیکرد،
مامم پشتی له من بوو، بینیم چو ن تفهنگه چیه کان به توږه پییه وه
له ئیمه یان ده پروانی، حاخام له به رخویه وه چهند جاریک وتی، 'ده ی
خوای ئیمه بو خوی پاداشتی ئه م کرده وه یه تان بداته وه.'

مامه سلیمان به بیده نگی سه ری داخست و به ناو خه لکه که دا
ږویشته، من و حاخامیش جټپیکانی ئه ومان هه لگرته وه و به ره و
که ږه کی جووله کان به ږی که وتین، ئیتړ به درټزایی ئه و ږیگایه
قسه مان له گه ل یه کتر نه کرد.

دوو ږوژ دوا ی ئه و ږوژه، به که ږه کدا جاږ درا و هه موو
خه لکی که ږه کی جووله کانیا ن له کنټسه ته که کو کرده وه، کاتیک من
که یشتمه ئه و ږی، چهن دین سه رباز به تفهنگه وه له پیش کنټسه ته که
وه ستابوون، ته نانه ت سه ربانی کنټسه ته که ش دوو سه ربازی هن دیی

لئ بوو، له ناو حه وشه که دا میجر نوئیل له گهل موشنی عه تار قسه ی ده کرد، کابرایه کی پښته ی بالابه رزی مووزه رد، کاتیک حاخام و مامه سلیمان گه یشتن و پیکه وه بۆ ناو حه وشه ی کنیسه ته که چوون، کوپیکي گهنج، که تاکو نه و کاته به رده وام له شانی نوئيله وه بوو، خامنی موشنی عه تار له کاتی چوونه ژووره ویدا چووه به رده می و پیکای چوونه ژووره وه ی لئ گرت، کوپه که به تووړه بییه وه وتی، 'من موته رجیمی په سمیم.'

دیار بوو میجر نوئیل ټاگاداری نه وه نه بوو، که پیکه یان له چاوساخ و موته رجیمه که ی گرتبوو، خامنی شانی کوپه که ی گرت و به تووړه بییه وه پالیکي پیوه نا و پتی وت، 'تو بۆ جاسووسی هاتویت و نیمه پیوستان به ته رجومه ی جه نابت نییه!'

کاتیک خامنی کوپه که ی به پال له کنیسه ته کرده دهره وه، له به رده رگا سهر بازه کان له خامنی راست بوونه وه و پووی لوله ی تفهنگه کانیان تیکرد، کوپه که ش کزه له و بیده نگ له شانی سهر بازه کانه وه پاره ستا، خامنی گه پایه وه بۆ لای نیمه و وتی، 'نه وه ناوی په فیک حیلیمیه و که رکوکیه و نیستاش جاسووسی بۆ تورکه کان ده کات.'

کاتیک من چوومه ناو کنیسه ته که، گویم له حاخام بوو وتی، 'داوامان لیتان نه وه یه، وه کو عوسمانیه کان مامه له مان له گهل نه که ن، فرق و جیاوازی له نیوان خه لکی نه م شاره دا نه که ن!'

عه زیزی حه کیم له شانی میجر نوئيله وه وه ستابوو، ټاماده بووان ههرچییه کیان ده وت، پووی دهمی ده کرده کابرای ټینگلیز و به دهنکی نزم پتی ده وت، له و کاته دا نه مده زانی عه زیزی حه کیم به چ زمانیک قسه ی له گهل میجر نوئیلدا ده کرد، پاشان مامه سلیمان نه وه ی بۆ باس کردم، که عه زیزی حه کیم زیاتر له ده سال له

هندستان ژباوه و له وی فیری دهرمانسازی و زمانی ټینگیزی بووه. مامه سلیمانم به دهنگی بهرز وتی، 'نیمه و خه لکی هه ژاری ئه م شاره ئه وهی ئیستا زور به گرنگی بزانی، وهکو ته نه داوایه ک له هه رمانپه وای ټینگیزمان هه بیت، نان و ناوی خاویڼ بو ئه و خه لکه هه ژاره دابین بکړیت. ئیتر نه گهر کورده موالییه کان داواکاری یان قسه ی تریان کردبیت، ئه وه هیچ په یوهندی به نیمه ی جووله که وه نییه.'

ئو خه لکه ی ئه و پوژه له کنیسه ت ناماده بوون، ده توانم بلیم ته وای پیاوان و گه نجانی گهره کی جووله کان بوون، له دوا ی ئه وهی مامه سلیمانم ئه وهی وت، چه ند که سیک هه لسانه سه ر پې و گله یی و گازنده ی ئه وه یان کرد، که ئه وان نایانه ویت له مه ولا سه رانه به شیخه کان بدن، له و کاته دا له چه ندین لاه ده ست کرا به پارانه وه و بیزاریده ربړین، به جوړیک، که حاخام ناچار بو هاواریان لی بکات و بیده نگیان بکات، دوا ی ئه وهی عزیز ی حکیم تاو یک له گه ل میچه ر نو ئیلا دوا، کاتیک هه موومان له کنیسه ته که هاتینه دهره وه، چه ند سه ربازیک په شوی چه ند ئه سپیکیان به دهسته وه بوو به ره و به رده رگای کنیسه که هاتن، دوا ی ئه وهی میچه ر نو ئیل و ئه فسه ره کانی هاوه لی سواری ئه سپه کان بوون، ده یان سه رباز و ئه و که سانه ی له گه لیان هاتبوون به پې به دوا یاندا به ره و ناو شار گه رانه وه.

مامه سلیمانم له شانی حاخامه وه وه ستابوو، له بهر خو یه وه وتی، 'دا گیر که ره هر دا گیر که ره و باوه پ نا که م ئه مانیش هیچ جیاوازییه کیان له گه ل عوسمانیه کاند ا هه بیت، ئیتر پیویسته نیمه ش پشت به خومان ببه ستین و چاوه روان نه بین ټینگیز خیرمان پې بکه ن.'

چەند مانگىك دواى ھاوسەرگىریمان و ئەو پۇژەى زەماوەندمان
تېدا کرد، کانیشای ھاوژینم دەردىكى گرانى گرت و لەناو جىگادا
كەوت، پۇژى جارىك عەزىزى حەكىم ئەهات و دەواى بە كانیشا
دەدا، كەتانی خوشكم بە پۇژدا خزمەتى دەکرد و منیش كاروبارى
دوكانەكەم بە پێوە دەبرد. ئىتوارانىش كاتىك دەگەپامەو مالهەو تاكو
دەرنگانىك بە دیاریەو دەدەنىشتم.

‘كاكە گيان، وا بزانم كانیشا دووگيانە!’

كاتىك كەتانی خوشكم ئەمەى پىن و تم، خۆر ئاوا بووبوو، دیار
بوو كەتان لە بەردەرگای مالهەمان چاوەپوانم بوو تاكو ئەو
هەوالەم پىن بلیت.

دلم لەو هەوالە داخوړپا و تەزوویەك بە گيانمدا هات، دەستى
كەتاتم گرت و پىنم وت، ‘كەتان گيان وا مەلئ و دووگيانى چى، ئەو
بەسەزمانە هیزى تېدا نىبە و قومىك ئاوى پىن قووت نادىت!’

‘كوړه، سىن یان چوار مانگە دووگيانە!’

‘وا مەلئ خوشكى گيان، بەخوا نە خۆى و نە كوړپەكەى ژيان
دەر نابەن.’

‘ئىتر ئاوايە كە پىنم وتیت، كاكە گيان درۆت لەگەل ناكەم!’

ئەو شەو چووم بۆ لای عەزىزى حەكىم، كاتىك گوزەهراى كانیشام
بۆ باس کرد و لەژێر لىووەو و تم، ‘قوربان كانیشا دووگيانە،
عەزىزى حەكىم لە وەلامدا پىن و تم، ‘كوړه وا مەلئ، ئەو توفە

به سه زمانه سیلیه تی و ئه مرق و سبه ی چاوه پوانی مردنه، ده ی جه نابت نه ده بوايه ئاگاداری ئه وه بوویتایه، که ئه و ئافره ته ناساخه و باشته جه نابت سواری نه بیت، یان ئیتر تو نیره که ریت و کارت به سه ر ئه وه نه یه.

'نا نا قوربان، کانیشا سی بق چوار مانگ ده بیت دوو گیانه!'
'ده ی ئیستا ئیمه چی بکه ین، ئه وه چه ند پوژینگه ده وای پین ده ده م، پیوستی به ویه چه ند حه فته یه کی تر ئه و ده وایه به کار بیتیت، چونکه سییه کانی له سه ر سنگیدا هه لئاوساون، جا مادام دوو گیانه، ئه و من ئه و زه هره به قورگیدا نه که م باشته ره، چونکه له بری ئه وه ی چاکی بکه مه وه، ده ترسم بیکوژم!'

'ده ی چار چیه و ئیستا چی بکه ین؟'
'وه کو پیم وتیت، مادام دوو گیانه، ئیتر من هیچم پین نا کریت، که واته ئه وه ی ئه مینیته وه ئه وه یه بانگی حاخام بکه تا نزای بق بکات.'
'یانی چاوه پوانی مردنی بکه م؟'
'بق هه تیو باوه ر نا که یت خوا شفای بق بنیتریت؟'
'نه گهر بینیریت، ئه وه بق به نده یه کی زه بوونی خویه تی و من ناتوانم ریگای لی بگرم!'

'ناخر تو ئاوا بیر ده که یته وه بویه حالی قوونت جوانه!'
'مالی تو م به قور گرت، من بق ده واهاتووم و تو چیم پین ده ده یت؟'
به بین مالئاوایی له مالی عه زیزی هه کیم ده ر چووم، له خه یالی خو مدا چه ندین جار پرسیا ری ئه وه م له خو م کرد، 'تو بلنی عه زیز پاست بکات و کانیشا به ختی ژیا نی نه مابیت؟'
کاتیک که یستمه به رده رگای ماله وه، که تان له ناو ده رگا که دا چاوه پوانی ده کردم، لیی روانیم و له به رخوا یه وه وتی، 'ئه ری تو له بیرت چوه، که من مال و میردی خو م هه یه؟'

'دهزانم، نهزانم، كه تان گيان، ئی چی بكم لای عهزیز بووم،
 نهوه نه بیته ئه ویش نه وهنده دهم و دوامانی پاک بیت.'
 'ئیتستا خهوی لی كهوت، باشته، له ئیواره گوزهرانی باشته و
 چه ند كه وچكیک شوربای خوارد.'
 'بهراسته كه تان گیان، بهراستی نهوه خه بهریکی خوشه، دهی
 برۆ ئازیزم، برۆ با له وه زیاتر مائل نه بیت، كه وشه کانت له پین كه و
 نهوه منیش تاكو سهر شیوه كه له گهلتا دیم.'
 'باش ده بیت، له و پرۆه وهی کانیشا نه خوشه، هه موو پرۆژیک
 ده چم بق کتیتسه و نزای بق ده کم.'
 'هیوادارم به نزای تو بیت خوشکی گیان.'
 كه تان قتیله یه کی به دهسته وه بوو له پیتشمه وه به ره و ده رگای
 حه وشه كه ده پرۆیشته، له ناو ده رگای حه وشه كه دا ئاو پرۆیکی لی
 دامه وه و پیتی وتم، 'توخوا کاکه گیان ئاگات له کانیشا بیت و خافلی
 نه کهیت.'
 'بیخه م به كه تان گیان.'
 'چونكه نه و دوودله له وهی تو نه وت خوش بویت!
 'چون؟ کانیشا خوی نه وهی پین وتیت؟'
 'نه ری.'

پاشان له بهر مالی خۆمان له سهر شیوه كه وه ستام، تاكو كه تان
 ده رگای مالی مامه سلیمانمی كرده وه و چوه ژووره وه، بیرم
 له قسه كه ی كه تان ده كرده وه، پوانیم پووناکی مانگ به به رزی
 بالای كه نده لانی شیوه كه دا شوپ بوو بووه وه و تاكو سهر پووی
 ئاوه كه گه یشتبوو، نازانم بلیم ئاوه كه یان باشته بلیم میزاوه كه،
 شنه بایه ك به پیچاوپیتی شیوه كه دا گیقه ی كرد و له خواره وه بق

سەر بۆن و بەرامى گىواوى لەگەل خۆى هېتا و پېتش ئەوهى
 بېرژىتت بەسەر ماله کاندانە من يەكەم کەس بووم ئەو شەوه بۆنى
 پاشەپۆى خەلکى شارم کرد، کاتىک پې بە سىيەکانم بۆنم هەلمزى،
 لە خەيالى خۆمدا وتم، 'ئىستا دەزانم بۆچى کانیشا سىلپەتى و
 سىيەکانى هەلئاوساون، کچىک لە قەرەداخ لەناو ئەو سىرووشتە پاک
 و بىگەردەدا گەورە بووبىت و ناچار لەبەر دلدارەکەى هاتىتە ئەم
 گەپەکە، بىچگە لەوهى کە لە مێردەکەى دوودلە، ئىتر ئەوه دەردى
 گران کردووه!'

کاتىک گەپامەوه، تاويک بوو لە تەنىشتى جىگاگەى کانیشاوه
 دانىستبووم، ماله کە بىدەنگ بوو، کانیشا لەسەر پشت لىنى کەوتبوو،
 بىئاگا بوو لەوهى من هاتبوومەوه، دەستىم گرت و لەبەر خۆمەوه
 وتم، 'مردن، مردن، وهکو من لەم تەمەنەمدا لە مانای مردن باش
 تىگەيشتبم، يان ئەو کولتور و ديانەتەى لەلايەن کە سوکارمەوه
 بەمىراتى بۆم بەجئ ماوه، مانای تەواويان بە وشەى مردن
 بەخشىبىت، تاوهکو من وهکو خۆى قبولم بىت و دوودل نەبم لىنى،
 کاتى خۆى بە مردنى دايکەم باوهپم و بوو، خۆى تەمەنناى مردنى
 دەکرد و بەردەوام خەيالى لای ئەو ژيانە ئەبەدىيە بوو کە لە دواى
 ئەم ژيانەوه دەست پى دەکات، پاشان لە پۆزى مردنى باوکەدا،
 ناچار بووم بەوهى پەپەرەوى ئامۆزگارىيەکانى خۆى بم، هەروەها
 مردنم بە مافىکى پەوا زانى بۆ کەسىکى گىرۆدەى وهکو ئەو، چونکە
 پىم و بوو ئەو جۆرە باوکانە ئەگەر نەمرن، ژيانى نەوهکانى دواى
 خۆيان دەست پى ناکات.'

زىاتر لە کاتژمىرىک تىپەراند و هيشتا بىدەنگ بەدىار کانیشاوه
 دانىستبووم، چرای ژوورەکە لە بىتەوتیدا کز دەگرا، لە لای کانیشاوه
 پراکشام و سەرم خستە سەر لایەکى سەرىنەکەى و دەستىم گرت

و له دلى خۇمدا وتم، 'ناتوانم به ئاسانى دەستبەردارى تۇ بېم،
هەروەھا نايشتوانم بەرەوپوو خۇشەويستىي خۇمت بۇ دەر بېرم،
بەلام ئەگەر مردن تۇم لىق بىسەنئەت، ئەوكات ژيان و مردن هېچ
جياوازييه كيان لاي من نامىنئەت.'

له گهل حه مه جان سه لیم و خامی موشی عه تاردا په نجا هوقه
 شه کرمان به شه ریکی کریوو، حه مه جان سه لیم وتی، 'خیروبیری
 نه و قه نده بۆ جه معییه خیرخوازییه که مان خه رج ده که ین!'
 خامی له وه لامدا پتی وت، 'جه معییه ی چی و ته په ماشی چی،
 نه وه تو باسی چی ده که یت؟ به خوا برا من به شی خوم ناکه م به
 خیر!'

حه مه جان سه لیم به سه رنجه وه له منی روانی، منیش پیم
 وت، 'با قازانجه که ی بۆ لیتقه و ماوان بیت، به لام به هیچ شیوه یه که
 ده سته برداری ده ستمایه که م نابم!'

کاتیک ئیمه له م قسه و باسانه دا بووین، سنی پیاوی چه کدار
 له ناو دوکانه که ی خۆیدا په لاماری موشی عه تاریان دا، هه رسیکمان
 چووین به هانایه وه و چووین له ننیوان چه کداره کان و موشی عه تاردا
 راوه ستاین، به لام تا کو ئیمه گه یشتین لیتان دا و دوکانه که یان
 به سه ری که دا شیواند، دوا ی نه وه ی پرووی لووله ی تفه نگه کانیا ن کرده
 ئیمه و هه ره شه ی کوشتنیا ن لئ کردین، ناچار بووین و پریگامان پین
 دان و چووینه که ناره وه، یه کیک له چه کداره کان مشکیه که ی خسته
 ملی و به دوا ی خۆیدا بۆ بهر دوکانه که ی رایکیشا، له و کاته دا من و
 حه مه جان سه لیم به هه ردوو کمان خامی کوپی موشی عه تارمان
 گرتوو، خامی نه وه نده توو په بوو، له بهر خۆیه وه جنیوی به پیاوه
 تفه نگچییه کان ده دا، ناچار بووم توند ده می خامی بگرم بۆ نه وه ی

پیاوه‌کان گوئیان له دهنگی نه‌بیت، به‌لام خامی ئه‌وه‌نده به‌هیز بوو
 خۆی له دهستی ئیمه‌ ده‌ر هینا و په‌لاماری یه‌کیک له تهنه‌نجه‌یه‌کانی
 دا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند کۆله‌مستیکی تیسره‌واند، کابرا که‌وته سه‌ر
 ئه‌رزه‌که و خامی تهنه‌نگی کابرای به‌ده‌سته‌وه گرت و پووی
 لووله‌که‌ی کرده‌ دوو کابرا تهنه‌نجه‌یه‌که، له‌و کاته‌دا له‌ناو قه‌یسه‌ری
 نه‌قیدا بوو به‌ هاوار هاوار و پ‌اکردن، له‌ناکاو داودی چاچی بازی
 دایه‌ نێوانیان و خۆی خسته‌ به‌ر لووله‌ی تهنه‌نگه‌کان، کاتیک ئیمه
 ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی داودمان بینی، له‌گه‌ل حه‌مه‌جاندا چووین و له
 شانی داودی چاچییه‌وه و به‌ره‌و پووی دوو پیاوه‌ تهنه‌نجه‌یه‌که
 پاوه‌ستاین، یه‌کیکیان به‌توورپه‌یییه‌وه هاواری لی کردین و وتی،
 'وه‌لا که‌ون، سه‌گابیینه‌ وه‌لا که‌ون.'

پاشان له‌ به‌ینی من و حه‌مه‌جانه‌وه په‌لاماری خامی دا و دهستی
 له‌ یه‌خه‌ی گیر کرد، ئه‌وی تریان لووله‌ی تهنه‌نگه‌که‌ی کرده‌ حه‌وا
 و فیشه‌کیکی ته‌قاند، له‌ راست و چه‌پمانه‌وه چه‌ند دوکانداریک
 ده‌ستیان کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌ی دوکانه‌کانیان، ته‌پوتۆز له
 بنمیچی قه‌یسه‌رییه‌که‌وه به‌سه‌رماندا هاته‌ خوار، چه‌ند دوکانداریک
 ده‌رگای دوکانه‌کانیان داخست و به‌پ‌اکردن به‌ لاماندا تپه‌پین،
 یه‌کیک له‌ تهنه‌نجه‌یه‌کان له‌گه‌ل خامی موشی عه‌تاردا ده‌ستیان
 دا‌بووه‌ یه‌خه‌ی یه‌کتری و زوو زوو جینۆیان ده‌دا و هه‌په‌شه‌ی
 کوشتنیان له‌ یه‌کترین ده‌کرد، من له‌و کاته‌دا به‌ترسه‌وه له‌ خامی
 و پیاوه‌ چه‌کداره‌که‌م ده‌پوانی، له‌ناکاو چوار پیاوی تهنه‌نگه‌ده‌ست
 په‌یدا بوون، خێرا پ‌ایان کرد و به‌ هه‌موویانه‌وه په‌لاماری خامی
 موشی عه‌تاریان دا، به‌ قوناغی تهنه‌نگه‌کانیان ئه‌وه‌نده‌یان به
 جه‌سته‌ی خامیدا کێشا، بیهۆش که‌وته به‌ر پشیان و خوین له‌ ده‌م و
 لووت و گوێکانیه‌وه ده‌پویشت، موشی عه‌تار یه‌ک یه‌ک به‌سه‌ریاندا

دهگه‌پا و لټيان ده‌پاراپه‌وه، من و حه‌مه‌جان سه‌لیمیش هه‌ولمان ده‌دا ده‌ستی تفه‌نگچییه‌کان بگرین و نه‌هیلین خامی هاورپیمان بکوژن، پیاوه تفه‌نگچییه‌کان له‌به‌رخویانه‌وه زوو زوو هاوریان ده‌کرد، 'بیکوژن، وهک سهک بیتوپټن'.

له‌کاتی ئه‌و پووداوهدا، هه‌چکام له‌و پیاوه تفه‌نگچیانه قسه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده گونجاو یان باشیان له‌دهم نه‌هاته دهر تاکو لټره‌دا شایه‌نی تو‌مارکردن بیت، ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌بیت، کاتیک یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان له‌ حه‌مه‌جان سه‌لیم هاته‌ پټشه‌وه و هه‌ره‌شه‌ی لټ کرد و پټی وت، 'ئه‌رئ خوټی، تو‌کارت چییه‌ به‌سه‌ر ئه‌م جووله‌کانه‌وه؟'

له‌و کاته‌دا، حه‌مه‌جان سه‌لیم ده‌سته‌سپټکی له‌ گیرفانی پانکوچه‌که‌ی دهر هیتا و ئاره‌قه‌ی نیتوچه‌وانی پټ سپری و به‌بیزارییه‌که‌وه له‌به‌رخویه‌وه وتی، 'خوا زولم له‌ که‌س قبول ناکات!'

یه‌کیکی تریان به‌ حه‌مه‌جانی وت، 'کو‌ره‌ باوه‌حیز جاوه‌جاو.' ئه‌و کابرا تفه‌نگچییه‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خامی په‌لاماری دا و تفه‌نگه‌که‌ی لټ سه‌ندبوو، تاوه‌کو ئه‌و ساته‌یش بیهۆش له‌به‌ر پټماندا که‌وتبوو، له‌ناکاوه‌ستایه‌ سه‌ر پټ و دوا‌ی ئه‌وه‌ی تاویک به‌ده‌وری خۆیدا خولایه‌وه، پاشان که‌وته‌ شه‌قتیه‌لدانی خامی، ناچار بووم باوه‌شم کرد به‌ کابرای توو‌په‌دا و له‌ خامی موشی عه‌تارم دوور خسته‌وه، دووان له‌ پیاوه‌کان چوونه‌ بنبالی خامی و هه‌لیان سانه‌ سه‌ر پټی خۆی و له‌گه‌ل خۆیاندا بردیان، موشی عه‌تار چاری پر بوون له‌ فرمیشک و به‌رده‌وام له‌به‌رخویه‌وه نزای ده‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌وان پویشتن، من و حه‌مه‌جان سه‌لیم شتومه‌کی دوکانه‌که‌ی موشی عه‌تارمان کو‌کرده‌وه و پټکه‌وه‌ چووین بۆ گه‌ره‌کی گا‌وران، له‌ به‌رده‌می که‌نیه‌ی مریه‌مدا رټکه‌وتی عه‌بدولکه‌ریم ئه‌لیاسمان

کرد، کاتیک ئەو هەوالەمان بۆ عەبدولکەریم ئەلیاس گێڕایەو، هەناسەیهکی قوولی هەلکێشا و بێدەنگ هەردوو دەستی لە پشتی هەلپێکان و بە کۆلانی دەستی کرد بە گەپان، من و حەمەجان سەلیمیش لە دوورەو سەرسام لیتمان دەپوانی، پاش تاویک، بەبێ ئەوێ هیچمان پێی بلێت، پێشمان کەوت و بەرەو سەرا کەوتینە پێ، عەبدولکەریم ئەلیاس لە پێگا هیچی نەوت، من لەبەر خۆمەو پێم وت، 'زۆریان لە خامی کۆپی موشی عەتار داو!'

بەبێ ئەوێ لێم بپوانیت، سەریکی بۆ لەقاند و هەنگاوێ کانی زیاتر خێرا کردن و بەردەوام بوو لە پۆیشتن، دەنگی خشە نووکی کەوشەکانی دەهات، کاتیک بەر لکی کەوا شۆپەکەی دەکەوت، زوو زوو لە پێگا هەناسە قوولی هەلکێشا و پاشان فەقیانە سەپپەکانی یەک یەک دەکردنەو و دیسان لە بازویدا توند گرتی دەدانەو، کاتیک گەیشتی ئەو حەوشە سەرا، عەبدولکەریم ئەلیاس بەتەنیا چووە ژوورەو، من و حەمەجان لەناو حەوشە سەرادا زیاتر لە دوو کاتر میتر دەبوو پیاسەمان دەکرد و چاوەپوان بووین، کاتیک عەبدولکەریم ئەلیاس هاتە دەرەو خەریک بوو خۆر ئاوا دەبوو، وەکو مندالێک دەستی موشی عەتاری گرتبوو، لەگەڵ خۆیدا هێنای بۆ لای ئێمە و عەبدولکەریم ئەلیاس وتی، 'بە ئەمری سەید عومەری مۆتەسەرێف گیراوه، چونکە موشی کەمتەرخەم بوو لە بەرانبەر حەق و حیسابی و داپینکرنی خەرجیی دیوێخانەکەی جەنابی مۆتەسەرێفدا، دەبێت هەر ئێستا و پێش خۆرئاواوون مشوری مانگیک کەرەستە بۆ بخۆین. ئێتر بەو مەرجە مەرەخەسیان کردووه!'

لە عەبدولکەریم ئەلیاسم پرسی، 'ئەو خامی کۆپی؟'
بەبێزارییەو لێی پوانیم و پێی وتم، 'سەبەینی!'

موشی، ئەو پیاوێ پیرە زەردە لە بێهێزە، بێدەنگ لێ دەروانین و لە
نێوانماندا وەستابوو، وەک ئەوێ ئاگای لە قسەکانی عەبدولکەریم
ئەلیاس نەبووبێت، چەند جارێک لە بەرخۆیە وە وتی، 'ئەڕی، کلاو و
مشکییەکیان لێ ساندووم!'

له دواى پوږى زه ماوه نده كه مانه وه كانيشا نه خوښ كه و تېوو،
له گهل كه تانى خوشكمدا شه وانه به دياريه وه بووین، چونكه
به رده وام ده پشايه وه و له تاو نازارى سكي دهنگى گريانى دهگه شته
كولان، هه موو پوږيك عه زيزى حه كيم سهردانى ده كرد و ده وای
ده رځوارد ددها، ئه و پوږانه تهنه ئه وهم له عه زيزى حه كيم ئه بېست،
كه ده وایه كى چاره سهر كهرى بق كانيشا نيه و ده رده كهى زور
گرانه، كانيشا تهنه له بنمىچى ژووره كهى ده پروانى و زو و زو
له به رځويه وه ده يوت، 'مردنم زور له ژيان پى باشته'.

حه فته يه ك دواى پوږى زه ماوه نده، حه مه جان هات بق مالمان و
پى و تم، 'كارى كى زور گرنگ و چاره نوو سسازم پته!'

پيتشر حه مه جانم به و شپړ زه بيه وه نه بېنېيوو، پهنگى زه رد و
زو و زو قسه كانى ده برى و هه ناسهى قوولى هه لده كيشا، به تهنه
بردميه ژوورېك و ده ستى گرتم و پى و تم، 'ده بېت پيش هه موو
شتېك گفى ئه وهم پى بده يت، كه تاوه كو دوا هه ناسهت دىفاع له
مه سېرى ئيمه ده كه يت.'

به رده وام ده ستى ده گوشيم و لى ده پروانيم، منيش له ناچاريدا
سهرم بق راوه شانده و پى و تم، 'برا گف بېت! به لام جانه گيان، دىفاع
له كى بكه م و ئيوه كين؟'

'من و ساشا.'

'چون؟ تو و كام ساشا؟'

‘کورە خۆتم لڤ گیل مەکه، ساشای خوشکی کانیشای ژنت!
 ‘نەری حەمەجان بۆ خاتری حەزەرەتی دواد شتی ئاوا نەلیت!
 ‘بۆ برا بەخوا لەبەر خاتری داود بیت یان محەمەد، ئیتەر ئیمە
 دلمان چۆتە سەر یەک و گفتمان بە یەکتەرین داوہ بۆ یەک بین.
 ‘دەوی ناموبارەک، ئەمە لە کەپەوہ؟’

‘لە پوژی زەماوەندەکەئێ تۆ و کانیشاوہ.
 ‘کورە جانە گیان بۆ خۆت هەلدەخەلەتینیت، ساشا جوولەکە و
 تۆ مسولمان، بەخوا گیانیشت دەر چیت پوورم و پۆلاکی باوکی ئەو
 کچەت نایەن، ئینجا جانە تۆ دەبواوە ئەوەت لە پیشچاو بگرتایە.
 ‘ئیتەر مالی عەشقم وێران کرد، خایم کار لەوەدا نەماوہ لئی
 پەشیمان بیمەوہ، تۆ تەنھا کەسی دەزانیت، هەر خۆت سەبەب
 بوویت و دەبیت خۆیشت حەلتیکمان بۆ وەدۆزیت.’

‘نەری هەئێ ناپەسەن، من بۆ سەبەب بووم؟’
 ‘ئەگەر تۆ نەبوویتایە منیکی مسولمان لە گەرەکی جوولەکان
 پێگام نەدەکەوتە سەر زەماوەند.’

‘تۆ راست دەکەیت، جانە گیان مەسیری ساشای پوورزام
 بەدەست من بووایە ئەوا کەسم لە تۆ پێ باشتر نەبوو، بەلام ئەگەر
 دەتانەویت بۆ یەک بن، ئەوا حەلی ئێوہ تەنھا ئەوہیە ساشا ببیت
 بە مسولمان، یان تۆی کورە حاجی دەبیت بۆ کچە جوولەکەیک لە
 دینی ئیسلام وەر گەپیت.’

‘عەشق بەلایە خایم گیان، ئیتەر تۆ چیت پێ باشە من پەتی
 ناکەمەوہ.’

‘من ئیستا مالم وێران بووہ و ئەوەندە نابیت باوکم مردووہ،
 ئەوەتا لە شەوی بووک و زاوایەتیمانەوہ کانیشای ژنم زەلیلە و
 لەناو جێگادا کەوتووہ، ئیتەر جانە گیان دەبیت تۆیش تۆزیک لە حال

و گوزهرانی من بېروانیت، نازانم بلیم چی! نه گەر له ئیستادا جه نابت
تهنها خه یالت لای که لوگونی خۆت بیت، ئەوا تو بۆ من پره فیکتی
سپله و بیکه لکیت.

دوای ئەو هی بیده نگ لئی پوانیم، سهری پاره شاند و پاشان
توند باوهشی پێدا کردم.

حه مه جان له و پۆژانه دا به ته نیا له گه ل دایکیدا ژووریکیان له
که ره کی مه لکهندی له مالی شیخ خالید به رزنجی به کرئ گرتبوو، یان
باشتره بلیم به بئ کرئ له و ژووردا بوون، ئەویش به هۆی ئەو هی
خوشکه که ی حه مه جان سه ره به هوی شووی به شیخ خالیدی خاوه ن
مال کردبوو، به بیرم دیت حه مه جان پئی وتم، 'پابه ی خوشکم شووی
کردوو به پیاویک په نجا سال له خۆی گه وره تره، به په چه له ک
له شیخه کانی به رزنجه یه و سه ره تداره و زۆر پیاوی چاکه.'

نزیکه ی شه ش مانگ کانیشا زه لیل له ناو چیگادا که وتبوو، عه زیزی
حه کیم پئی وتم، 'ژنه که ت ئەمریت یان ئەبیت چاوه پوانی به هار
بکه ین، تاوه کو له گژوگیای ئەو هه رده دهوای بۆ دروست بکه م.'
له پۆژانی سه ره تای مانگی دووه می به هاردا بووین، کاتیک له گه ل
مامه سلیمان خوازی بئینی ساشامان بۆ حه مه جان کرد، پۆلاکی خه زوورم
پئی وتین، 'نه گەر ببت به جووله که ئەوا که چه که می پیروژ بیت.'
کاتیک له چایخانه که ی داود ئەو هه واله م به حه مه جان پراگه یاند،
دهستی توند گویشیم و به دهنگیکی گریاناو ییه وه له ژیر لئوه وه وتی،
'زۆر خه مه خوا له خۆم بپه نجیتیم!'

'کو ره جانه گیان، نه گەر ته نها مه به ستت له خوا په رستی بیت،
ئەوا تو بئ داود و حه مه دیش ده توانیت په یوه ندییت له گه ل خوای
خۆتدا هه بیت، چونکه جوو بیت یان موسولمان خوا هه ر خوایه،

خۆت غەشىم مەكە و بە عەقلى ئەو عەرەبە چەكلانە بېر مەكەرەو!'
'دەترسم ئەودونىام لەكىس بچىت!'

كاتىك حەمەجان ئەمەى وت، توند دەستىم گرت و بۆ لای خۆم
پاكتىشا و پىم وت، 'كۆرە ناپىا، دەى جەنابت باسى عەشقى چىم
بۆ دەكەيت، ئەگەر تۆ كىرت بە دەستەوہ بىت و وەكو شىخ و
مەلاكان تەنھا خەيالت لای خۆرىيەكانى ئەودونىات بىت، كەواتە بۆ
درۆ لەگەل خۆت و ئەو كچە قورپەسەرە دەكەيت، من وام زانى
عاقلىت و لەگەل ساشادا لەم دونىات بە عەشق بەهەشتىك بۆ خۆت
و دلخوازەكەت دەخولقەيتىت.'

حەمەجان سەرى خستبووہ سەر تەپلەكەكەى نىوانمان و بەكول
دەگريا، داودى چايىچى لەولامانەوہ و لەبەردەم مىز و مەقەلىيەكەيدا
بىتەنگ وەستابوو گۆيى لى گرتىووين، پاشان دوو پيالە چای بۆ
هيتاين و پيالەكانى لەسەر تەپلەكەكە دانا و لە حەمەجانى پروانى
لەبەرخۆيەوہ وتى، 'ئەوہ چىيە؟ ئەو پياوہ بۆ خوا دەگرى يان بۆ
خورما؟'

حەفتەيەك بەسەر خوازبىتنيکردنى ساشا بۆ حەمەجاندا
تەپەپىيوو، ديار بوو گزۆگىاي قەدپالى شاخى گۆيژە دەوا بوون،
كانىشا دەيتوانى ھەلسىتە سەر پىن و شەوانە بەئارامى دەخەوت،
دوانىوہپۆى پۆژى پىنجشەممە بوو، چوومە بنبالى كانىشا و لەگەل
مامە سلىتمان و خەلكى گەرەكدا چووين بۆ كنىسەت، پوورە فەرىدە
و پۆلاكى خەزورم لە قەرەداغەوہ ھاتبوون، دواى ئەوہى حاخام
نزاي بۆ ساشا و حەمەجان كرد و ھاوسەرگىرى پىن پەوا كردن،
پاشان بەپىن زەماوہندگىپران ساشا و حەمەجان لە كنىسەتەوہ لەگەل
خەسوو و خەزورىدا بەرەو شارۆچكەى قەرەداغ پویشتن.

مه به ست له پړوښتنې همه جان شوینونې ژنهنانه کې بوو،
ویستی که سوکاري و خه لکې شار نه زانن و پاشان دواي شهش
مانگ يان سالتک له گه ل ساشا بڼ سلیماني بگه پینه وه. به دايکی
وتبوو، چهند مانگیک ده چیت له به غداد کریکاري ده کات! نه و پوږه
له کنیسه ت دوو لیره ی په شادییم کرده ناو چنگی همه جان و پیم
وت، 'نه وه پشتگیری منه و نه گهر ده ستگیری بکیت، دوو سال
بیټانوئاو نابیت.'

له سالانی حوکمرانی شیخ مهحموددا، له گهل کانیشا له بهغداد بووم، له گهړه کی تهورات و له تهنیشت مالی مامه ئیسماعیله وه خانویه کم به کرئ گرتبوو، پوژانه له بازاری مسوال خه ریکی گورینه وه و فروشتنی زیږ و زیو بووم و بیتاگا بووم له وهی له سلیمانی چی دهگوزهریت.

نه و پوژهی هوالی بوردومانکردنی شاری سلیمانیمان پین گه یشت، له بازاری مسواله وه به ږاکردن بوشه قامی شوږیجه چووم، له وی سهدان کورد کز بوو بوونه وه و پل پل پیکه وه وه ستابیون و قسه یان ده کرد، له پیکاوه کابرایه کی په قله ی بالابه رز وتی، 'دهلین نه و شاری سلیمانیه خاپور بووه!'

که سیکي تر له ناو خه لکه که وه به دهنگی به رز وتی، 'دهلین شار بوته ویرانه.'

مه لایه کی گه نچ هردوو دهستی به رز کردنه وه و هاواری کرد و وتی، 'ئینگلیز خوانه ناس و بیویژدانن، ئیتر سهد خوزگه م به حوکمی جارن.'

'دهیان فرقه سلیمانیه بوردومان کردوه، شار ویران بووه و پرحله بهری به زیندوی لئ دهر نه چووه!'

کاتیک نه مه م له کابرا په قله بالابه رزه که بیست، ویستم پرسپاری نه وهی لئ بکه م ثایا گهړه کی جووله کان بوردومان کراوه؟ به لام له بهر زوری خه لکه که ږیگام نه بوو له کابرای هوالبه ر نیزیک

بیمه‌وه، چۆن چووبووم بۆ شه‌قامی شوڤرچه، ئاوايش به‌پاکردن
 بۆ بازاري مسوال گه‌پامه‌وه، ئه‌و ئیواره‌یه له بيزاری و خه‌می
 كه‌سوکارمدا له‌گه‌ل په‌حیم و په‌حماندا له‌سه‌ر كه‌ناری پرووباری
 دیجله بۆ یانه‌ی شه‌وانه‌ی مه‌یحان چووين، یانه‌ی مه‌یحان ته‌نها
 شاگردێك و ئیمه‌ی لێ بووين، به‌ده‌م عاره‌قخواردنه‌وه‌وه ته‌نها باسی
 بۆردومه‌كه‌ی شاری سلیمانیمان ده‌کرد، له دره‌نگانی شه‌ودا چوار
 سه‌ربازی ئینگلیز هاتن و له‌سه‌ر میزێك له ته‌نیشته ئیمه‌وه دانیشتن،
 دوو جار له‌سه‌ریه‌ك دوو پێکی خه‌ستم به‌بێ ئاو له عاره‌قه‌كه تیکرد
 و خێرا خواردمه‌وه، نه‌مده‌توانی چاو له‌سه‌ر سه‌ربازه ئینگلیزه‌كان
 لا به‌رم، ئاره‌قه‌یه‌کی سارد ته‌واوی جه‌ستمی ته‌پ کردبوو، په‌حیم
 و په‌حمان پێیان وتم، 'ئه‌وه چیه‌ی مالت به‌ قور گیریت خۆ ئه‌و
 سه‌ربازانه سلیمانیمان بۆردومان نه‌کردوه‌!'

خێرا هه‌ستامه سه‌ر پێ و به‌لای میزی سه‌ربازه‌كاندا چووم
 بۆ باخی پشته‌وه‌ی یانه‌كه، دواي ئه‌وه‌ی چهند جارێك له راسته‌وه
 بۆ چه‌پ به‌ باخه‌كه‌دا گه‌پام، تاویك به‌سه‌ر دیواری باخه‌كه‌دا له
 پرووباری دیجله‌م پوانی، كاتیك گه‌پامه‌وه په‌حمان لێی پوانیم و
 ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌ستم و پێی وتم، 'ئێتر تاوه‌كو كورد خه‌ریکی
 غه‌زا و حه‌لیفی توركان بیت، ئه‌وه مه‌سیری ده‌بیت!'

به‌تووه‌پیه‌وه ده‌ستم له‌ژێر ده‌ستی په‌حماندا ده‌ر هێنا و له
 سه‌ربازه‌كانم پوانی و وتم، 'ئێتر من ئه‌وانه نازانم و ئه‌مشه‌و توله‌ی
 ئه‌و قه‌تلوعامه‌ی سلیمانی له‌م ئینگلیزه خوێپرانه ده‌كه‌مه‌وه!'

په‌حیم و په‌حمان نا‌هه‌زاییی خۆیان ده‌ر ب‌پ‌ی و ئاماده نه‌بوون
 هاوکاریم ب‌كه‌ن، پاشان شو‌مای شاگردم برده باخی پشته‌وه‌ی
 یانه‌كه و بۆردومه‌كه‌ی شاری سلیمانیم بۆ باس كرد، شو‌ما پێی
 وتم، كه‌ باوکی به‌ گوله‌ی ئینگلیز بریندار كراوه و ئه‌وه بۆ سالێك

دهچیت زهلیله و له ناو جیگادا که وتوووه.

بهو جزره ئه و شهوه له گهل شوهای شاگردی یانهی مه یحاندا
پیک که وتم، که پیکه وه ههردوو ده رگای یانه که بگرین و ناگری
تن بهر بدهین، پاشان من پارهی گه پانه وهی بۆ زاخو پین بدهم،
کاتیک ئیمه ده ستمان کرد به نه وتپشتن، په حیم و په حمان به جیتان
هیشتم، ئه وه نده مان نه وت پشتموو تا وه کو بهر پین و ژیر میزی
سه ربازه کان چووبوو، به لام دیار بوو ئه وان مه ست بوون و ناگایان
له چوارده وریان نه مابوو، کاتیک شوهای شاگرد ناگری له یانه که
بهر دا من به به له میک په پیوومه وه و له وه بهری پرووباری دیجله وه
له گری ناگره کهم ده پروانی، دلم پر بووبوو له گریان و بهرده وام
خه یالم لای که سوکارم بوو.

دوو پوژ دواي ئه و شهوه، موشینی عه تارم له بازارپی مسوال
بینی و هه والی ئه وهی پین راگه یاندم، که که سوکارم له کاتی
بۆردومانه که دا بیوهی بوون، موشینی عه تار پیی وتم، 'ئه وهی من
بیناسم و به تاییه تی دانیشتیوی گه په کی جووله کان بیت، کهس
خوین له په نجهی نه هاتوووه.'

پوژی دووی مانگی چواری سالی ۱۹۲۶، له به غداد، حه کیمی
کوپم له دایک بوو، دواي له دایک بوونی حه کیم، باری دهروونی
کانیشای خیزانم تیک چوو، به جوړیک که نه یده توانی خزمه تی
خوی و کۆرپه که ی بکات، مه جبوور بووم ئه و سالانه کاره کهر بگرم،
تا وه کو بتوانم بۆ کار و کاسپی بپۆم و ئه و له ماله وه خزمه تی
کانیشا و حه کیم بۆ بکات. خه لوه ی کاره کهرمان کچیکی عه ره بی
شیعه مه زهه ب بوو، سالانی گرانی و جهنگ له شاری نه جه فوه
له گهل دایکیدا بۆ به غداد هه له اتیوون و له گه په کی ته ورات ده ژیان.
پوژی چواری مانگی ئه یلوولی سالی ۱۹۲۹، کانیشا له ناو جیگادا

گیانی دەر چوو، کاتیک ئەو بەیانییە بەخەبەر هاتم، وام زانی هێشتا ئەو خەوتوو، پاشان چووم خەلوەم لە ژوورەکەی خۆی بانگ کرد، بەبێ ئەوەی لە کانیشا بروانیت پێی وتم، 'گیانی دەر چوو!'

پاشان خەلوە پێی وتم، کە کانیشا خۆی دەرمانخوارد کردوو! لە سەرەتاوە لە مەبەستی خەلوە تێگەیشتم، پاشان پێی وتم، کە کانیشا دوو پۆژ پێش ئەو بەیانییە خەلوە ی راسپاردبوو تاوەکو زەهری بۆ پەیدا بکات، بەدەم گریانەو پێی وتم، 'وام زانی دادە کانیشا ئەو زەهری بۆ کوشتنی جرجەکان دەوێت!'

نەمتوانی بۆ کانیشا بگیریم، بەلام لەبەرخۆمەوێ خەم و تووڕەییی خۆم بەسەر لاشەی بیگیانیدا دەر بری، بەبیرم دیت، پێم وت، 'تو پۆژیک وەکو هاوسەری ژیانم پوویەکی خۆشت نەبوو، بەردەوام خەمبار و گۆشەگیر بوویت، لەوەتەی پێکەوێن مردنت لە ژیان پێ باشتر بوو، قەرزارم بیت، چونکە ئامادە نەبوویت پێکەوێ لەزەت لە ژیان ببینن!'

ئەو پۆژە لەگەڵ پەحیم و پەحماندا تەرمەکەیمان برد بۆ کنیسەت و دواي ئەوەی حاخام نزای بۆ کرد لە گۆرستانی گەڕەکی تەوارت بە خاکمان سپارد، مامە ئیسماعیل ئامادە ی پرسە و ناشتنی کانیشای هاوسەرم نەبوو، چونکە بە نەخۆشییەکی کوتو پەر لە جینگادا کەوتبوو، منیش لەو پۆژانەدا لەنتوان شاری بەسەر و بەغداددا بازرگانیم دەکرد، وشک هەلگە پابووم و گەرمای پێگا بە جۆریک کاری تێ کردبووم، هاو پێ و دۆستەکانم نەیانەناسیمەو، تینویتییم بە هیچ جۆریک نەدەشکا، بەردەوام سەرم دەئیشا و پێستم وشک هەلھاتبوو، دواي ناشتنی کانیشا، پوورە فەریدە و پۆلاکی خەزوورم ئاگادار کردەو، بە نیازی دلی خۆم کانیشام بەکاتی ناشتوو، بەو مەبەستە ی لە داھاتوویەکی نێزیکدا تەرمەکە ی بۆ سلیمانی بەرمەو.

به جتيان هيشتم و بۆ كوردستان گه پانه وه، ريفكاي ژني مامه
 ئيسماعيل رهدوي كابرايه كي بازرگاني جووي خهلكي به سره
 كهوتبوو، كاتيک رهميم و رهمان نه وه واله يان پين وتم، دلشكاوي
 و بيزاري به پرويانه وه ديار بوو، رهميم باسي نه وه بۆ كردم،
 كه ده چيت بۆ به سره و ريفكا به زۆر له و پياوه ده سينتته وه، پاشان
 رهمان به دهنگيكي گر و گرياناييه وه له به رخويه وه وتي، 'باشتره،
 به يه كجاري بۆ سلیماني بگه پينه وه.'

له دواي نه و پۆژه وه، وهكو جاران شهواني پۆژي ههيني پيکه وه
 ده چووين بۆ يانه ي خه موود و به دريژاييي نه و شه وه نه وان
 خه ريكي ژه نيني عوود و ته پل بوون، منيش له كه ناره وه دانيشتبوو
 و عاره قم ده خواره وه، كاتژمير دوانزه ي شه و، دواي نه وه ي يانه كه
 به ته واوي چۆل ده بوو، پيکه وه له گه ل تيبی مؤسيفكاكه ياندا ده چوپنه
 باخي پشتي يانه كه و له وچ تاكو ده مه و به ياني ئاهه نگمان ده گيتر،
 باخي يانه و ئوتيلي خه موود ده كه وته سه ر پروباري ديجه، پاشان
 به دريژاييي پۆژي شه ممه له ئوتيلي خه موود ليتي ده خه وتين،
 ئاهه ننگيتران و مه شرووبخواردنه وه كاريكي كرد رهميم و رهمان
 له بيريان چوويه وه به نيازي چي بوون و منيش دواي مردني كانيشا
 وازم له بازرگاني هيتابوو.

خه لوه ي كاره كه رم په روه رده كردني خه كي مي گرتبووه نه ستي
 خۆي، خه ليمه ي داكي هيتابوو له ي خۆي و له ماله كه ي مندا پيکه وه
 ده ژيان، وهكو خه ونيك نه و شه وانم ديته وه ياد، چونكه به رده وام
 مه ست بووم و ئاكام له خۆم نه بوو، چه ند جاريك له گه پانه وه مدا
 بۆ ماله وه دواي نه وه ي به مه ستي ده چوومه ناو جيگاوه، خه لوه
 ده هات و به دريژاييي شه و خۆي له باوه شم توند ده كرد و له سه ر
 بالم ده خه وت، نه متواني له زهت له جه سته ي بيبينم و باوه پ به و

په یوه نډیبه مان بیتنم، چونکه به رده وام بونی کانیشای لی ده هات و کاتیک لیم ده پروانی زوو زوو پوخساری کانیشا ده هاته پیتش چاوم. په حیم و په حمان ده یانو یست دوکانه که یان به جوویه ک بفروشن، نه ویش نه و گریه سته سه رزاره کیه بوو باوکیان له گه ل دراوسی دوکانه کانیان کردبووی، نه و ندی من له بیرم بیت چند جاریک کپاری عه رب هاتن و زیاتر له و پاره یان پی دان که داوایان ده کرد، له دوا ییدا به هرزان به جوویه کی خه لکی زاخویان فروشت، نه و نیواریه ی دوکانه که یان فروشتبوو، له سه ر میزی خوار دنه وه بوو به شه پیان و له فروشتنی دوکانه که یان په شیمان بوونه وه، به بیرم دیت پیم وتن، 'نه و پاره یی وهرتان گرتووه ده تانن له سلیمانی پریزیک دوکانی پی بکړن!'

کاتیک من نه و هم پی وتن، بیده نگ بوون و په حمان لپی پوانیم و له ژیر لیوه وه وتی، 'بیجگه له پاره یی دوکان و خانووه که، باو کم حه فتا لیره ی زیپی په شادیی له دوا ی خوی بۆ به جی هیشتوون.' هه رسیکمان بیده نگ بوو بووین و من له و کاته دا خه ریکی تیگردنی پینکیک عاره ق بووم، په حیم له ناکاو دهنگی هه لبری و به توو په بییه وه وتی، 'نازانین پیفکا کاتیک هه لگیراوه بیجگه له ثالثوون چندنی پاره له گه ل خویدا بردووه!'

دوا ی نه وه ی په حیم نه مه ی وت، هه رسیکمان بیده نگ بووین، دیار بوو له خه یالی خوماندا بیرمان له پیفکا ده کردووه.

سالیک به سه ر مردنی کانیشادا تیپه پیبوو، له گه ل په حیم و په حماندا خومان بۆ گه رانه وه ناماده کرد، حه کیمی کوړم له چاره که یه کدا پتچایه وه و په حیم راست و چه پ له کولی خوی به ست، خانووه که م بۆ خه لوه و دایکی به جی هیشت و پتسه کی کرپی سالیکم دا به خاوه نماله که، نه و به یانییه ی له مال دهر چووم خه لوه

دهستی گرتم و پټی وتم، 'هيوات له سهر هه لچنم؟ ئايا ده گه پښته وه؟'
به بڼې ته وهی لټی بپروانم له بهر خومه وه پټم وت، 'به نیازم، به لى
به نیازم!'

گه یشتینه وه شارى سلیمانى، له مالى خومان ژووریکم بڼې پرهیم
و پرهیمان ئاماده کړد، هه کیمى کوږم برده لای که تانى خوشکم،
پوژانه له گهل پرهیم و پرهیماندا بڼې قهیسهری نه قیب ده چوین،
هه ردوکیان له کارى کړین و فروشتندا له گهل من و هه مه جان و
خامی موشی عه تاردا بوون به شهریک، نهو پوژانه سهره تای
مانگى ته یلوول بوو، له به غداد حکومت پټک هینرا و چهند کوردیک
له مه جلیسى نه وابدا بوو بوونه مهندووبى کورد، هه واله کانم له
هه مه جان سه لیم و خامی موشیوه پټ ده گه یشت، لهو پوژانه دا
نه وان به رده وام به سهر خه لکیدا ده گه پان و قسه یان بڼې ده کړدن،
وه کو خویان ده یانوت، 'نیمه به ناماقولیی نهو به ناو وه فده پازی
نین، که به ناوی کورده وه له به غدادن و خه ریکن مامه له به مافی
میللت و نیشتمانی نیمه وه ده گهن.'

نئواره ی پوژى هینی بوو، له بهر کوږوکال پټگام نه بوو بچمه
ناو دوکانه که ی خوم، دواى ته وهی داوام لى کړدن و له دوکانه که م
کړدمنه دهره وه و دهرگای دوکانه که م گرت، پاشان هه مه جان و
خامی موشن پټشپړه ویان کړدن و پټکه وه چوون بڼې به رده م
چایخانه که ی داود، له وچ هه مه جان هه لى کوتابووه سهر ته پله کټک
و قسه ی بڼې نهو خه لکه ده کړد، نهو نه ده خه لکى له چوارده وری
خوی کو کړدبووه وه، پټگام نه بوو لټی نزدیک بېمه وه و له دووره وه
وه ستابووم و لټم دهروانی، به جوړیک پټگای دهرگای خواره وهی
قهیسهری نه قیبیان گرتبوو، ناچار بووم له گهل پرهیم و پرهیماندا
له دهرگای سهره وهی قهیسهری نه قیبیه وه دهر چوین، نهو نئواره یه

له ته واوی کولان و شه قامه کانی شاردا و له هر جینگایه که وه
دهر ویشیتیت، خه لکی شار دهسته دهسته کړ بوو بونه وه و پیکه وه
قسه یان ده کرد.

کاتیک گه یشینه بهرده می مزگه وتی خانه قا، بینیم مه لایه ک
چووبوه سهر بهرزییه ک و قسه ی بق خه لکه که ده کرد، مه لاکه
کلاو و میزه ره که ی له سهری داگرتبوو، خستبوویه بنبالی و له
کاتی قسه کردندا دهستی له هه وادا با دها، پیزی یه که م ئه وانه ی
چوارده وریان له مه لاکه دایوو، هه موو جلی خاکریان له بهردا بوو،
تا کو دواقو پچه ی چوغه کانیاں له بهر ملیاندا داخستبوو، فه قیانه کانیاں
توند له سهر بازوویان شه ته ک دابوو، پشتیتیک ی باریکیان له
که مهریانه وه ئالاندبوو، کلاویتی پهنگ سووری قوته لایان له سه یان
نابوو، ئه ژنویان دادابووه سهر شوسته ی بهرده می مزگه وته که
و بیده نگ گوئیان له مه لاکه گرتبوو، مه لاکه دوا ی ئه وه ی چند
شیریک ی به زمانی عهره بی خوینده وه، دهستی کرد به نزاخویندن
و زوو زوو خه لکه که له دوا یه وه ده یانوت، 'نامین'.

مه لاکه تاو یک بوو بیده نگ گوئی له هاوار و بانگی گوینگرانی
گرتبوو، دوا ی ئه وه ی خوی راست کرده وه و به سه رنجه وه له
هه مووانی پوانی، دهنگی هه لبری و پر به قورگی نه پاندى، 'مه حوی
ئاوای وت، خه لکینه گوئ پادیزن، مه حوی ده فهرمویت:

به جی نای، ده بی پوو کهینه سارا،

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا

که چه رخ ئه سکه ندهری دی دهرده داره

وتی: ئه م همم بووه همم دهردی دارا

ههتا حه ق ناسیره، هه ر حه قمه مه نزوور

وه کوو مه نسوور ئه گه ر بمکه ن به دارا'

کاتیک له گډل په حېم و په حمان بۇ گډه کی جووله کان به پړوه
بووین، دیمه نی ئه و خه لکه ی له ده سلات و حکومه تی به غداد
ناپازی و تووړه بوون له پېش چاومدا لا نه ده چوو، به جوړیک له
کاتی پوښتندا به نه ستم به رپې خوم ده بیڼی، دوو دپړی په که می
ئو شیعړه ی مه لاکه ی مزگوتی خانه قا خویندیه وه به رده وام
له به رخومه وه ده موته وه:

‘به جی نایڼ، ده بی پوو که یڼه سارا،

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا’

که یشتینه وه ناو گډه کی جووله کان و له به رده می مالی خومان،
بینیم حه مه جان و خامی له گډل دوو کوړی گهنجی تردا له وی
وه ستابوون و قسه یان ده کرد، منیش کاتیک لیتان نزیک بوومه وه،
بانگم لی کردن، ‘ئهری ئه م چه له حانیه نه بپایه وه مالتان به قوړ
گیریت؟’

‘خو جه نابت خوتمان لی جیا ناکه یته وه، ئیتر سبه یڼی ده بیت
له پېش ئیمه وه له به رده رکی سهره بیت!’

‘کوړه ناماقولیت کرد، سبه ی پوړی شه ممه یه و من له ماله وه م
و ئیسرا حه تم.’

‘سبه ی ئه وی له و ته زاهوراته به شدار نه بیت، ئه وی پشتگیر ی
له ویستنی حه قمان نه کات، ئه و که سه ده بیت شهرم له خوی بکات!’
‘ئی باشه حه مه جان گیان، ته زاهورات و سه دنی حه قی میلله ت،

خو ئه وه سبه یڼیه، ده ی ئیستا بۇچی به رده رگاتان لی گرتووم؟’
‘ئم دوو پیاوه له که رکووکه وه هاتوون و میوانی ئیمه ن،
ئهمشو له قه لاکه ی جه نابت ده خون و سبه یڼی له ته زاهوراته که دا
به شدار ی ده که ن.’

شه مسه دین عیزه ت و خالید نه چمه دین، دوو کوړی بالا به رزی

باریکه‌له‌ی ره‌شتاله بوون، ته‌وقه‌م له‌گه‌لدا کردن و دوا‌ی نه‌وه‌ی
به‌خیرها‌نتم کردن، پیم وتن، 'من خاوه‌نمال نیم و ئیتر میوانیک
له‌ که‌رکووک و شاره‌که‌ی ماتانی په‌یکه‌رتاشه‌وه هاتبیت، ده‌رگای
ماله‌که‌م به‌ پوویدا کراوه‌یه و له‌ خزمه‌تیدام.'

خالد نه‌جمه‌دین زۆر که‌مدوو بوو، به‌لام شه‌مسه‌دین عیزه‌ت
له‌به‌رخویه‌وه له‌ وه‌لامدا پیی وتم، 'مه‌قسه‌دت ماتانه‌ شیتی دارتاش
نه‌بیت؟'

'به‌لن به‌لن، خویه‌تی، وه‌کو جه‌نابت فه‌رمووت، ماتانه‌ شیتی
دارتاش!'

پاشان ده‌رگای حه‌وشه‌که‌م کرده‌وه و پیکه‌وه چووینه ژووره‌وه،
کاتیک له‌ ژووری دانیشته‌که بووین، پروم کرده حه‌مه‌جان و پیم
وت، 'ئیت‌ر میوانیک ناوه‌خت هاتبیت و پرووی له‌ مالی بیکه‌بیانوو
کردبیت، نه‌وه له‌ نانی تیری و که‌ره زیاتر ده‌بیت چاوه‌پوانی هیچ
نه‌کات.'

'کوپه‌ ئیمه‌ له‌ نانی تیری و که‌ره زیاتر هیچمان ناویت، مه‌که‌ر
ئیره‌ مالی جووله‌که نه‌بیت!'

کاتیک شه‌مسه‌دین عیزه‌ت نه‌مه‌ی وت، هه‌ردووکیان له
حه‌مه‌جانیان پوانی و پیکه‌نین، به‌بیزارییه‌که‌وه له‌ حه‌مه‌جان سه‌لیم
پوانی و نه‌ویش به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه پرووی کرده میوانه‌کانی و له‌ ژیر
لیوه‌وه پیی وتن، 'پتو‌یستی به‌و ناماقوولیه‌ نه‌ده‌کرد!'

خامی‌ی مو‌شینی عه‌تار له‌و کاته‌دا به‌ زمانی ئارامی له‌گه‌ل په‌حیم
و په‌حماندا قسه‌ی ده‌کرد، پاشان له‌به‌رخومه‌وه پیم وتن، 'وا بزانه‌م
ئیه‌وه دوا‌ی کلاوی با‌بردوو که‌وتوون، چونکه‌ نه‌و چه‌ند پیاوه‌ به‌ناو
ماقوولانه‌ی له‌ به‌غدان، له‌بری هه‌موومان برپاریان داوه‌ مه‌سیری
ئیمه‌ چون ده‌بیت.'

‘قابيله ئېمه له مافى په‌واى خۆمان بېدهنگ بين، هه‌تاكو نه‌وان ته‌سپېتى حه‌قى مېله‌ت جېته‌جې نه‌كهن، ئېمه به ئىنتىخابات پازى نابېن.’

‘جا ئه‌گه‌ر نه‌وان مه‌سله‌حه‌تجى و وه‌ته‌نفروشيان ناو بېت، ده‌ى ئېمه ده‌بېت له مېژودا چ ناو و ناتوره‌يه‌كمان پې بېرېت؟’

خامېى موشېى عه‌تار كاتېك ئه‌مه‌ى وت، چوو بۆ ژوورى پشت دالانه‌كه، هه‌موومان له‌و كاته‌دا بېدهنگ بووين، وه‌كو نه‌وه‌ى ئه‌و لېدوانه‌ى خامېى موشېى عه‌تار كاريگه‌رى له‌سه‌ر پۆخى هه‌موومان به‌جې هېشتېت، يان خه‌يالى هه‌مووانى بزواندېت.

كاتېك خامېى موشېى عه‌تار كه‌پايه‌وه، نانه‌شانه‌يه‌ك نانى تېرىى له‌سه‌ره‌له‌چنراوى به‌ده‌سته‌وه بوو، شه‌مه‌سه‌دين عېزه‌ت وه‌كو چاوه‌پروانى خامېى موشېى عه‌تارى كرديت، له‌وى پروانى و پاشان چاوى پېدا گېراين و پېى وتين، ‘زۆر هه‌له‌ه‌يه له مېژودا پاست ناكرېته‌وه، ئېتر جيل دواى جيل ده‌بېت كه‌رانه‌ى ئه‌و هه‌له‌يه بده‌ن!’ ئه‌لېم حه‌مه‌جان له‌گه‌ل خامېى خزمه‌تى ئه‌و پياوانه بكه‌ن، من ده‌بېت له‌گه‌ل په‌حېم و په‌حمان بۆ كه‌په‌كى سه‌رشه‌قام بېم، چونكه ئه‌و كوړانه به‌نيازن له‌گه‌ل نه‌جاتى عه‌به سېس و نه‌واندا پېكه‌وه تېپېكى مۆسېقا دروست بكه‌ن.’

‘ئه‌رى وتم ئاخۆ ده‌بېت ئه‌م دووانه چ پياوماقوولېك بن، نه‌مزانى، كه‌جه‌نابيان لۆتين! توخوا ئه‌مرو پۆزى نه‌وه‌يه، ئېمه به‌ته‌ماى چين و تويش به‌چېيه‌وه سه‌رقالېت!’

كاتېك حه‌مه‌جان سه‌لېم ئه‌مه‌ى وت، له‌گه‌ل خامېى موشېى عه‌تاردا خه‌رىكى ته‌پكردنې نانه تېرىيه‌كه بوون، منېش لېى چوومه پېشه‌وه و ده‌ستم خسته سه‌ر شانى و پېم وت، ‘كوړه هه‌ى بېقه‌پ، نه‌قام، ئه‌گه‌ر بقرانيايه ئه‌و دوو كوړه چيان له باره‌دايه ناماقوولې

ئاوات نەدەکرد! ئەو ئەو ئىمە دەپۆين و تاوئىگمان پى دەچىت، ئىتر
ناپياو ئاگات لەو مال و ميوانانە بىت.

گەشتىنە مالى نەجاتى عەبە سىس، زياتر لە دە پياوى جافى
خرمى نەجات ميوان بوون، دواى ئەوەى پەحيم و پەحمانم بە
نەجات ناساند، پاشان ميوانەکانى نەجات زياتر لە کاتزميرىک
لەدەورى پەحيم کۆ بوونەو و يەک يەک عوودەکەيان دەگرت بە
دەستيانەو و هەولى ژەننەيان دەدا، پاشان يەککە لە ميوانەکان
دەستى کرد بە هۆرەى جافى و داواى لە پەحيم کرد عوودى بۆ
بژەنيت، پەحمانيش لە شانى لای راستى منەو دانىشتبوو، زوو
زوو دەستىکى دەکششا بە پووى چەرمى تەپلەکەيدا و زرمى
لە هەلدەستاند، وەکو ئەوەى بىهويت پىيان بليت ئەرى خەلکىنە
منيش لىرەم و تواناى تەپلەيدانى باشم هەيه، دواى ئەوەى هەموو
بەسەرئەو لىيان دەروانى، سەرى بە سەر کوشيدا شوپ دەکردهو
و هەردوو دەستى بەمالولای چەرمى تەپلەکەيدا دەگرت، لەو کاتەدا
نەجات دەستى کرد بە گۆرانىوتن و پەحيم و پەحمانيش لەگەل
پىتمى دەنگى ئەودا مۇسقىيان بۆ ژەند، نەجات دەنگى هەلبەرى،

'سەبەينى کە پوژ هەلەات

کوپان لەگەل گزنگى خۆر

ئەپژىنە ناو شەقامى شار

سروودى بانگى ئازادى...

يەککە لە ميوانە جافەکانى نەجات گۆرانىيەکەى بە نەجات بېرى
و دەستى کرد بە هۆرەکردن، ديار بوو ميوانەکانى کەيفيان بە
گۆرانىيەکانى نەجات نەدەهات، منيش لەو کاتەدا خۆم خستە سەر
چۆک و لە نەجات نزىک بوومەو و پىتم وت، 'ئىمە دەپۆين و
جارىکى تر ميوانداریيت دەکەينهو.'

'کوره ئەم دووانه بەرهکتن و خوا بەتایبەتی بۆ منی ناردوون!
 کاتیک نەجات ویستی لە قسەکانی بەردهوام بیت، یەکیک لە
 میوانەکان دەستی کردەوه بە هۆرەکردن. پاشان میوانەکان زیاتر
 بواریان بە ئیمە ئەدا و لە مائی نەجات هاتبووینە دەرەوه، نەجات
 داوای لە پەحیم و پەحمان کرد، تاوەکو پێکەوه پراھێتان لەسەر چەند
 گۆرانیشەک بکەن و پاشان تۆماریان بکەن. لەو کاتەدا هەردووکیان
 لە منیان دەپوانی، منیش دەستم خستە سەر دەستی نەجات و پێم
 وت، 'ئێتر ئەم دوو پیاوێ لێرەن و ئەگەر ژیان باقی بیت ئەوا ئێوە
 پێکەوه ئاھەنگ ساز بکەن.'

پۆژی دواى ئەو شەو و بەیانى زوو پێش خۆرکەوتن، کاتیک
 من لە خەون هەلسام میوانەکانم پۆشیتبوون، تەنانت پەحیم و
 پەحمانیشیان لەگەڵ خۆیاندا بۆ بەردەرکی سەرا بردبوو، بەبێ
 ئەوەی خۆم بگۆرم بە شەروال و کراسیکەوه و بە سەری پووتی
 چووم بۆ مائی کەتانی خوشکم، یاقووب ئەو پۆژە بریاری داو
 نەچیت بۆ بازار و دوکانەکەى نەکاتەوه، لە کاتیکدا هەرسێکمان
 لەسەر سفەرەى نانخواردنەکە کۆ بووبووینەوه و نانوماستمان دەخوارد،
 لەناو شارەوه دەست کرا بە تەقەکردن، لە سەرەتاوە دەنگى تەقەى
 تەقەنگەکان ناوازه بوون، پاشان دواى نانخواردن لەگەڵ یاقووبى
 ئامۆزامدا چووبووینە بەر هەیوانى مالهە و لە دوورەوه لە ناو
 شارمان دەپوانی، بێجگە لە دووگەلى ئاگرێک، کە لە ئیمەوه دیار
 بوو، بەردهوام دەنگى تەقەى شەستتیر و مەتەرلیۆز دەهات.

کەتانی خوشکم هاتبوو لە شانمەوه وەستاوو، لەو کاتەدا
 حەکیمی کۆرمى بە باوہشەوه بوو، لە کەتانی پوانى و پێم وت،
 'خوشکى گیان ئێتر ناچارم، ئەرکى بەخێوکردنى حەکیم خستۆتە
 سەر شانى تۆ!'

که تان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له به رخزیه وه وتی، 'نا، نا، کاکه گیان ئه رکی سهر شانمه، خۆ ئیتر ئیمه مندالمان نابیت و له وه دهچیت وه جاحمان کوێر بیت.'

له کاتیکدا ویستم وه لامی که تان بدهمه وه، بینیم هه مه جان به پراکردن به وه بهری شیوه که دا داده گه پرا، کاتیک من و یاقووب بانگمان کرد، له پردی بهردهمی مالی ئیمه وه په پیه وه و به ره و لای ئیمه هات، کاتیک گه یشته ناو هه وشه که، بینیم هه مه جان دهسته کانی سوور بوون و بن پشتین و به سهری پروتی له ناو هه وشه که دا پراوه ستا، هه مه جان دهویست پیمان بلیت چی پروی داوه، بهردهوام هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا و به کول ده گریا، کاتیک من و یاقووب چووینه خواره وه، هه مه جان چۆکی دادا بووه سهر کاشیه کان، شهروال و کراسه سپیه که ی په له ی خوینیان پتوه دیار بوو، به دهم گریان هه بهردهوام دهیوت، 'ئه و زالمانه قه تلوعامیان کردین!'

کاتیک له گه یاقووب دهستمان خسته بنبالی هه مه جان و هه لمان سانه سهر پێ، ئاسه واری هه ردوو دهستی خویناوی هه مه جان له سهر کاشیه کان به چی مان، دیسان به دهم گریان هه لئی پوانیم، 'به خوا خایم گیان نه متوانی پرزگاریان بکه، خۆ ئه وان له پتیشمان هه نه بوون، که چی له پیش هه موومان هه ئه وان پیکران و به گولله کانه وه بوون!'

'کی پیکرا؟'

'ده ی مالوێزان خۆم، کوپه رحیم و رحمان، خایم باوه پم پێ بکه، ویستم پرزگاریان بکه، به خوا له وه بهردهرکی سهرایه پوژی هه شر هه لسا بوو!'

زۆری پێ چوو تاوه کو له مه بهستی هه مه جان تیگه یستم، یان

نەمدەویست باوەڕ بەو قسانەى ھەمەجان بێنم، تاوەکو چوومە
سەر جەستەى بێگیانى ھەردووکیان.

کوژرانى پەھیم و پەحمان ئاسەوارى برینتکیان لەسەر سنگمدا
بەجێ ھێشت، کە بە درێژایی تەمەنم لە یادی ئەواندا بەردەوام
برینەکە تازە دەبوویووە و ئازارى دەھات، ئەو پۆژەى ھەمەجان
ئەو ھەوالەى بۆ ھێتنام نەتوانى لێى تووڕە بێم و پێى بلێم تۆ
بۆچى ئەو دوو کوپەت لەگەڵ خۆت برد و بەکۆشت دان،
بەردەوام دەمویست ئەو گلەییە لە ھەمەجان بکەم، بەلام کوژراو
و بریندارەکانى پۆژى شەشى ئەیلوولى سالى ١٩٣٠ ئەوەندە زۆر
بوون، تاوەکو ھەفتەیەک ئاوى شیوەکەى گەرەکی جوولەکان لە
خوێنى کوژراوەکاندا سوور بوو.

کاتێک تەرمەکەیانمان وەر گرتەو، حاخام پێى وەتم، کە
ھەردووکیان لە دواوە پێکراون، لە قەبرستانی جوولەکان
ھەردووکیانمان ناشت، لەسەر کیلى گۆرەکیان بە عیبرى نووسیم،
'ئێوەیش لێرە بوون!'

بیجگه له پرووداوه‌کانی پوږی شه‌شی ته‌یلول، له هه‌مان سالدا سیمانه سه‌عاده‌ت ته‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی خوی ناوا بۆ گټیرامه‌وه، ئیتر له زمانی ته‌وه‌وه وه‌کو خوی،

"۲۳ی مانگی ئابی سالی ۱۹۳۰ بوو، دوانیوه‌پوږی ته‌و پوږه، دوا‌ی ته‌وه‌ی له کتیسه‌ت ته‌وراتمان خویند و نزامان کرد، له‌گه‌ل خامی و عه‌زیز و چه‌ند هاو‌پیشه‌کی ترماندا، خواردن و مه‌زه و عاره‌قمان برد و وه‌کو پیشه‌ی دایمیمان پوږی شه‌ممان پیکه‌وه گه‌نجان کو ته‌بووینه‌وه و ده‌چووین بۆ ده‌شت، له‌ودیو گردی مام هه‌باس و له نه‌دیویدا بووین، سفره‌مان لی داخست و ده‌ستمان کرد به گۆرانیوتن و عاره‌قخواردنه‌وه، هیشتا تامی عاره‌قی ناو په‌رداخه‌کانمان نه‌کردبوو، خامی خه‌ریکی زه‌لاته دروستکردن بوو، له‌ناکاوه‌ده‌یان که‌س له‌ملاولامانه‌وه په‌یدا بوون، هه‌موویان سه‌روگو‌یلاکیان به‌جامانه هه‌لبه‌ستبوو، له سه‌ره‌تاوه ئیمه‌ خۆمان تیک نه‌دا و بیخه‌به‌ر له دووره‌وه لی‌مان ده‌پوانین، له‌ناکاوه‌هاواریان لی کردین و به‌کۆمه‌ل به‌ره‌و پرومان به‌پاکردن هاتن، کاتیک بینیم هه‌موو دار و خاکه‌نازیان به‌ده‌سته‌وه و به‌ده‌م پاکردنه‌وه هاواریان لی ده‌کردین، 'بیان کوژن، لی‌یان ده‌ن، چوله‌که‌ی پیس، مه‌لعوونه‌کان.'

له‌و کاته‌دا من له هاو‌پیکانم بی‌ئاگا مام و له ترسان هه‌لسام و به‌پاکردن به‌ره‌و مال رام کرد، کاتیک به‌ده‌م پاکردنه‌وه چه‌ند

جاریک ئاوڤم دایه‌وه، بینیم خامی و عزیز و هاوڤیکانم له‌گه‌ل
هیرشبه‌راندا ده‌ستیان دابووه یه‌خه‌ی یه‌کری و له یه‌کریان ده‌دا،
یه‌کیک له هیرشبه‌ره‌کان تاكو نزیکی گه‌ره‌کی جووله‌کان دوام كه‌وت
و ته‌نها جاریک توانی لیم نزیك بیته‌وه و به داره‌كه‌ی ده‌ستی له
دواوه جاریک له ناوشانی دام، له تاو ئازار و له ترساندا، ئه‌وه‌ندی
تر خیرا رام ده‌کرد، کاتیک نزیکی گه‌ره‌ک بوومه‌وه کابرا کولی
لی دام و به پینگای خزیدا گه‌رایه‌وه، به هه‌ناسه‌برکی گه‌یشتمه
به‌رده‌می کنیسه‌ته‌که و بینیم، مامه بارئاموون له‌گه‌ل چه‌ند پیاویکی
تردا وه‌ستابوون، ویستم به‌راکردن به‌لایاندا تیپه‌رم و هیچیان
بێ نه‌لیم، تاوه‌کو زوو خۆم بگه‌یه‌نمه ماله‌وه و تفه‌نگه‌کی باوکم
به فیشه‌کدانه‌که یه‌وه به‌رم و به فریای هاوڤیکانم بکه‌وم، مامه
بارئاموون بانگی لی کردم، ”وه‌ره، وه‌ره، وه‌ره بۆ وا بال‌ت لی په‌یدا
بووه، چی ږووی داوه؟“

له خه‌یالدا ئه‌وه‌م ئاماده‌ کردبوو، که بلیم هیچ نییه و له ده‌شتین
و چه‌خماخمان له‌بیر چوو، به‌لام ئه‌وه‌نده په‌شوکابووم، له پریکدا
به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکیوه و تم، ’قه‌تلوعامیان کردین، جه‌رده، کوته‌ک، بیل
و ته‌نانه‌ت خه‌نجه‌ریشیان پینه!‘

ئه‌وه‌نده‌م وت و به‌ره‌و ماله‌وه رام کرد، کاتیک گه‌یشتمه ماله‌وه،
دایکم و ږووره‌ه‌رداو له به‌رده‌رگای حه‌وشه وه‌کو پیشه‌ی هه‌موو
عه‌سرانیکیان پیکه‌وه دانیشتبوون، له گه‌رمه‌ی قه‌سه‌وباسدا بوون،
ئه‌وه‌نده خیرا به‌لایاندا تیپه‌ریم، له‌بیرم دیت، که ئه‌وان به‌جوت
له‌ناو ده‌رگاکه‌دا دانیشتبوون، خیرا به‌سه‌ر شانی هه‌ردووکیاندا بازم
دا و چوومه ژووره‌وه، چووم بۆ ژووری دیوه‌خانه‌که‌مان و له‌ژیر
فه‌رشه‌کانه‌وه سه‌رقایی ژیرزه‌مینه‌که‌م هه‌لدایه‌وه و بێ ئه‌وه‌ی په‌تی
په‌یژه‌که‌ی راکیشم و پیتدا هه‌لی سه‌پترم، خۆم به‌لیواره‌که‌یدا شۆڤ

کرده وه و بازم دایه خواره وه، ژیرزه مینه که به نه ستم پروناکیی تی دهکوت، چونکه هیچ په نجره یان پاره وی تری له سهر نه بوو، نه و پروناکییه یی تیی دهکوت له وه دلاقه بچوکه وه بوو، که نه که و ته سهر ژووری دیوه خانه که مان، من ده میک بوو به دزیی باوکه وه ته وای نه و ژیرزه مینه که پابووم و نه مزانی چیی تیدایه، بیجکه له وه یی پیشتر چه ندین جار تفهنگه ماوزه په که یی باوکه م کردبو وه شانم و به و ژیرزه مینه تاریکه دا پتو هی که پابووم، ده ستم دایه فیشه کدانه که و راست و چه پ له خۆم به ست و تفهنگه که م گرت به ده ستم وه، کاتیک په یژه که م نا به لیواری دلاقه که وه، ویستم به خیرایی پیتدا سهر که وم، لووتم بوو به لووتی دایکه وه، پووره فهداو و دایکه پیشیان لی گرتم و ده ستیان کرد به پرسیارکردن، دایکه پرسیی، 'نه وه چیه، نه و تفهنگه یی باوکه بق کوئی ده بهیت، له و دهر و ده شته په وه به رازتان تووش بووه؟'

کاتیک له نیوانیاندا وه ستابووم و ویستم تفهنگه که بکه مه شانم و به ره و دهر وه برۆم، تفهنگه که نه وه نده دریژ بوو، نیو مه تریکی له سهر سهر مه وه پرت بوو بوو، له ناوردانه وه مدا لووله که یی بهر لاچاوی پووره فهداو که و و هاواری لی بهر ز بوویه وه، ناوړم نه دایه وه و به ره و دهر گای دهر وه له ده ستیان هه له اتم، دایکه له دواوه بانگی لی کردم، 'نه پوی، نه پوی، جا کی ده لیت باوکه به وه پازیه.'

کاتیک له مال دهر چووم، له خه یالی نه وه دا بووم، که ناخو دواپی له گهل باوکه مدا تووشی چ دهر دیسه ریبه که ده بم، به لام نه وه یی هیزی ده دایه بهر نه ژنوکانم و به ره و دهر وه یی که په کی جووله کان و گردی مام هه باس پیکانیان ده جوولاندم، ته نها فریا که وتی هاوړیکانم بوو، له ریگا، به لاچاو چه ند که سیکم بینی لیان ده وړانیم

و بانگیان لی دهکردم، بهلام من وهکو سهربازیک که فهرمانیکی
 گرنگی پی سپیتردرایت و بهرهو شوینی پرووداوهکه بهپاکردن
 بهپویه بووم، کاتیک گهیشتمه سرگردهکهی مام ههباس، پوانیم
 له دوورهوه هیرشبهرهکان و خامی و عزیز و ئهوان بهرانبهری
 یهکتری وهستاوون و خره بهردی ئهو شیوهیان دهگرته یهکتری،
 له دوورهوه بینیم کهسیک لهو جیگایه دا و لهدهوری سفره رهنگ
 شینهکهی ئیمه کهوتبوو، ئهژنویهکم دادایه سر زهوی و تفهنگهکه
 له شانم داگرت و میلم هینایه وه، پاشان هاوارم بهرهو پروی
 هیرشبهرهکان کرد، پیم وا بیت هیشتا دهنگهکه نهگهیشتبوهه گویی
 ئهوان، له ترسان و بی ئهوهی خۆم بمهویت، پهنجهم بهر پهلهپیتکهی
 تفهنگهکه کهوت، به هوی ئهوهی هیرشبهرهکان لهو کاته دا له یهک
 شویندا کۆ بووبوونه وه، ئاگام لی بوو، یهکیکیان به لادا هات و
 لهسهر دهم کهوته سر زهوی، لهناو خۆیاندایه بووه هاتوهاوار و
 پاکردن، دووانیان پیکراوهکهیان به دهسته بهره هه لگرت و له چهند
 هه ناسه یه کدا له چاو ون بوون، کاتیک گهیشتمه لای هاوپیکانم و
 لیم پوانین، به ئهسته م ناسیمنه وه، هه موو سه روگوییلاکیان له خوین
 هه لکشا بوو، عه زیزی کوپی مام بیکیان له ته نیشت سفره که
 کهوتبوو، زه لاته که بهو ناوه دا پڑابوو، شووشه ی عاره قه که مان
 شکابوو، پیکه وه په لاماری عه زیمان دا و خامی تفهنگه که ی له
 دهست وه رگرت و پی و تم، 'ده بیت ئه م به لایه له م ده شته وه شارین!'
 عه زیزم له کۆل کرد و له دووره وه گه په کی جووله کان و
 بهرده رگای کتیه سه ته که مان لیوه دیار بوو، کاتیک له ناو باخه که ی مام
 مارۆدا بووین، کهوتینه نه دیوی و گه په کمان لیوه دیار نه ما، خامی
 خیرا تفهنگ و فیشه کدانه که ی له نزیک که پر و جیگای حه وانه وه ی
 باخه که له ژیر خۆلدا شارده وه، پاشان گه پرایه وه لامان و پی و تین،

”ئېتىر سەرىشتان بېرىن باسى ئەو تەنەنگە ناكەن و ئېمە چەكمان پىن
نەبوو، ئەو كەسەى تەنەنگى بەوانەو نەو ئېمە نەبووین!“

كاتىك خامى ئەمەى وت، ھەموو سەرى پەزەمەندىيمان بۇ لەقاند
و كەوتىنە پىن، لە دورەو كەسوكار و ھارپى ھاتن بەرەو پېرمان
و عەزىزىيان لە كۆل داگرتم و بردىيان بۇ ھەوشەى كنىسەتەكە،
لەوئ لە كاتىكدا خامى و ھارپىكانم خەرىكى خۇپاككردنەو
و پېچانى برىنەكانىيان بوون، ناردىيان بەدواى كافەى برىنپېچى
ئامۇزەمدا، كافە كچى بنىامىنى مامم بوو، تەمەنى خۇى دەدا لە
پەنجا سال و دواى مردنى بارامى مېردى بېرىارى دابوو جارىكى
تر شوو نەكاتەو، مامە بنىامىن ئەوھەندى خۇش دەوىست و پىزى
لى دەگرت، دەمىك بوو داواكەى قېوول كىردبوو، ھەرچ كەسىك
دەچوو دواى دەرى دەكردە دەرەو، كاتىك پۇژانە لە مال دەر
دەچوو تاكو بۇ نەخۇشخانە بۇ سەر كار بېچىت، نەك ھەر گەنجانى
گەرەكى جوولەكان، بەلكو كورپانى چوارباخ و سەرشەقامىش لەسەر
پىكاي دەوھەستان و پۇژيان بە نىكايەكى كافە دەست پىن دەكرد.

لەناكاو بىدەنگى كەوتە نىو ئەو خەلكەى لەو كاتەدا لە ھەوشەى
كنىسەتەكەدا ئامادە بوون، كاتىك سەرم ھەلېرى بىنىم كافە لەنىو
دەرگای كنىسەتەكەدا پاوھەستا بوو، ھەموو لىمان دەپوانى، بىدەنگى
ئەو خەلكە درىژەى كىشا و كەسىك نەبوو ھەرمووى لى بكات، تاكو
ئەویش بتوانىت بىتە ناو كنىسەتەكەو، لەو كاتەدا مامم لە دوايەو
پەيدا بوو، بەھەلەشەبىيەكەو بە كافەى كچى وت، ”بۇ پاوھەستاوئ
كچم؟ بىرۇ بەلایانەو دەى.“

كافە، ھەر زوو پىنى وتىن، كە عەزىز ماوھ و جارىكا دلى لى
دەدات، مامە بنىامىن و باوكم لە منىان پىرسىي، تاكو لە سەرەتاوھ
تەواوى پووداوەكەيان بۇ بگىرەمەو، كاتىك بە راستى و پەوانى

بۆم باس كردن، مامە بارئاموون وتى، "ئۆۋە تەنەنگان پىن نەبوۋە و نازانن كى تەنەنگى بەوانەۋە ناۋە!"

باۋكم پرسىياري تەنەنگەكەى لىن كردم، منىش لە ۋەلامدا پىم وت، 'نازانم.'

بەتۈرپەيىيەكەۋە لىنى پوانىم و پىنى وتم، 'گرنگ ئەۋەيە باش شارديتتانهۋە!'

ئىمە لە ۋە قسانەدا بووين، چوار پۇلىس خۇيان كرد بە حەۋشەى كنىسەتەكەدا، مامە سلىمان و حاخام چوون بەرەو پىرييان و كەۋتنە گفتوگى، پاشان تاۋىك بەسەر ئىمەدا گەپان و لىيان پوانىن و پۇشتىن، مامم پىنى وتىن، "ئەمەقۇيان سبەى، دەبىتت بچن بۇ مەخفەرى پۇلىس، چونكە ئەۋانەى لەگەلىان بەشەپ ھاتوون شكايەتيان لىن كردوون." مامە بىيامىن پىنشىياري ئەۋەى كرد، من نەچم لەگەلىان و لە مالى پوورە فەرداۋ تاكو چەند پۇژىك خۇم بشارمەۋە.

دۋاى ئەۋەى عەزىزمان بىردەۋە بۇ مالى خۇيان، من لەۋىۋە چووم بۇ مالى پوورە فەرداۋ، زۇرى پىن نەچۈو كاسىكاران لە ناۋ شارەۋە گەپانەۋە، باۋكم داۋاى لىن كردم، كە دان بە خۇمدا بگرم و لە مالى پوورم نەيەمە دەرەۋە، پوورە فەرداۋم بىردەۋام لە بەردەرگا ۋەستابوو، ھەرچ كەسىك پوۋى لە گەپەك دەكرد و بە بەردەمى مالى ئەۋاندا تى دەپەپى، ھەۋالى لىن دەپرسى و پاشان ئەۋىش دەھاتە ژوورەۋە و بۇ منى باس دەكرد، دۋاى ئەۋەى ھىرشبەرەكان بە بىرىندارىك و سەرۋوگىلاكى شكاوۋەۋە بۇ ناۋ شار گەپابوونەۋە، ئىتر كەۋتبوونە لىدانى چوۋە كاسىكارەكان و كەلوپەل و مېزەكانيان سوتاندېبون، دەمەۋ ئىۋارەى ئەۋ پۇژە كاتىك پوورە فەرداۋ شۇرباى نىسكىتىنى بۇ تىكردم و لەسەر نانەشانەيەك چەند نانكىكى تىرىي تەپنەكراۋى بۇ ھىتام، گويم لىن بوۋ لە بەردەمى مالى ئەۋاندا

بوو به هاوار هاوار، به په له نانه کهم به جی هیتشت و خۆم که یانده
 قاتی سهره وهی بالاخانه که و له ویره له نه دیویدا وه ستام و له سهر
 شیوه که و بهر ماله کانم پوانی، نه وهی له منه وه دیار بوو، زیاتر له
 چل بۆ په نجا گنج و منډال ده بوون، زورینه یان دار یان به ردیان
 له ناو ده ست بوو، چه ندین که سیان به جامانه ده موچاوی خویان
 هه لپنچا بوو، چه ند پۆلیسیکیش له وه بهری شیوه که وه وه ستا بوون،
 تا کو پۆلیسه کان هه لکه پران بۆ نه وهی به سهر پرده که ی نژیکی
 که په کی سهر شه قامدا بپه پنه وه، خه لکه که پژانه ناو کولانه کانی
 که په کی جووله کان، به دار و به رد که وتنه لیدانی ده رگای ماله کان
 و به رد تیگر تتی په نجه رکان، له و کاته دا من داوام له پوورم کرد،
 تا کو جامانه په کم بداتی، کاتیک بۆی هیتام، له سهر و گوینا که وه
 نالاندم و به سهر دیواری ماله که دا بازم دا و چووم خۆم تیکه لی نه و
 خه لکه کرد، دلم وه خته بوو له قه قه زهی سنگمدا ده فری، هه ستم بپ
 کرد هه موو گیانم ئاره قهی لی ده چۆرا، نه وان چیان ده وت منیش
 له که لیاندا نه موته وه، ”کافرن، کافرن، جووله که ی پیس و کافرن.“

چه ند که سینکم لی ناسینه وه و ده مزانی کین و کوپی کین،
 زور به یان ده موچاویان به لچکی جامانه کانیان هه لبه ستبوو، به لام له
 نیتواناندا خه سره وهی سهر دار به گ و هه مه ی حاجی سعید ئاغا و
 کاکه په شی سهر شه قامم زوو ناسیه وه، نه وهی سهرنجی پراکتشام،
 مه لا نه حمه دی خانه قا بوو، پیش هه موویان که وتبوو، مه لا نه حمه د
 نه داری بپ بوو نه به ردی ده هاویشته، به لام پیش په وهی ده کردن و
 خه لکه که ی بۆ به رده می کنیسه ته که برد، تا کو که یشتنه نه وچ، به دم
 پښاوه به رده بارانی ماله کانیان ده کرد، له و کاته دا ده رگای کنیسه ته که
 داخرا بوو، تا ویک ده رگا که یان دایه بهر دار و به رد، پاشان به سهر
 دیواره که یدا خپه به ردیان فری دایه ناو هه وشه ی کنیسه ته که، له نا کاو

دهرگای کښتسه ته که کرایه وه و حاخام له یفی له گهل مامه بنیامین
 هاتنه بهرده رگا که و بهرام بهر خه لکه که راوهستان، چهند گهنجیک
 که و تنه بهرد تیگرتنیا، مه لا نه حمده پیشی لئ گرتن و خوی چو
 له گهل حاخام و مامه بنیامیندا راوهستا، خه لکه که دواي مه لا نه حمده
 که و تن و له چوارد هوری حاخام و مام کړ بوونه وه، تووړه یی نه و
 خه لکه له وه دا نه مابوو به که سینی و هکو مه لا نه حمده پښگای لئ
 بگیریټ، بهرده وام داره کانی دهستان بهره و پرووی حاخام بهرز
 ده کرده وه، چهند گهنجیک له دووره وه بق ناو حوشه ی کښتسه ته که
 خه ریکی بهرده اویشتن بوون، کاتیک پؤلیسه کان له سهره وه ی
 کولانی کښتسه که وه پیدا بوون، به دهم پښگاوه پؤلیسک لولوی
 تفهنگه که ی کرده حه و دوو فیشه کی ته قاند، له دهنگی ته قه کان
 چهن دین که س له هیرشبه ره کان که و تنه خؤدزینه وه و ږاکردن،
 به تاییه تی نه وانه ی و هکو من ته نها ته ماشاکر بوون، پؤلیسه کان
 پښگیان لئ گرتن و پرووی تفهنگه کانیان تیگردن، تا نه و کاته ی چهند
 که سیک بهردیان گرتنه پؤلیسه کان، گویم له دهنگی ته قه کان بوون و
 له دووره وه بینیم دوو گهنج به لادا که و تن، منیش ناچار پاشه وپاش
 که ږامه دواوه و به دهم پښگاوه جامانه که م له سه روگو ښلاکم کرده وه،
 کاتیک که یشتمه وه بهرده می مالی پووره فهداو، بینیم چوار پؤلیسی
 تر به ږاکردن به که ناری شیوه که دا داگه ږان و بهره و ناو ماله کانی
 که ږهک و بهره و کښتسه ته که ده چوون.

نه و نیواړه به له بهرده م کښتسه ته که دا گهنجیک کوژرا و هه شتی
 تریش بریندار بوون، بیتجه له وه ی پؤلیسه کان ۲۲ که سیشیان لئ
 ده سنگیر کرد بوون، نه و شه وه تا کو پوژی دواي له ته وای که ږه کی
 جو له کاندنا چهن دین پؤلیس نیټشکی بوون، دواي نه و ږوژه، کاتیک
 خامی و نه و ان به سه روگو ښلاکی شکاوه وه بق مه خفه ری پؤلیس

چووبوون، يهك يهك ليڤرسينه وهيان له گه لدا كرابوو، هر وهكو
بريارمان له سهر دابوو، ئهوان له وهلامدا وتبوويان ئيمه بيښاگان
له وهى كه سيك به فيشهك بريندار كراييت.

حهفته يهك دواى پوژى پروداوه كان، له كاتى نانخواردنى
ئيوارهدا، باوكم باسى ئه وهى بڅ كردم، كه سمكوخانى شكاك
مانگيك پيش پروداوه كانى ئه و پوژهى گه په كى جووله كان، له
شارى شفق كوژراوه، ههستم به باوكم كرد به كوژرانى سمكو زور
دلتهنگ بوو، چونكه باوكم چه ند ساليك پيش ئه و پوژه بڅ سهردانى
خوشك و براكانى سهردانى شارى شنوى كړدبوو، ههروه ها ئه وهى
بڅ باس كړدبووم چوڼ له نزيكه وه سمكوخانى شكاكى بينيوه و
پيژى له باوكم گرتووه و ميوانداريى كړدووه.

پاشان باوكم باسه كهى گوږى و له بهر خويه وه ئه وهى پڼ وتم،
كه ئه و گه نجان هى حهفته ي پيشوو له بهر دم كنيسه ته كه دا گيران،
هه موويان سزاي گرانيان به سهردا دراوه، سى كه سيان به سى سال
زيندانى سزا دراوه، ههروه ها چند كه سيكي شيان له سليتمانى دور
ده خرينه وه.

بڅ ليكولينه وه له و پروداوه ليژنه يه كى تايبه ت له بهر دده وه بڅ
سليتمانى هاتبوون، ليژنه كه سهردانى گه په كى جووله كانيان كړد
و ليدوانيان له گه ل زورينه ي دانيشتوانى گه په كدا كړد، مانگيك
دواى پروداوه كه، له مالى عه بدوللا ناغاي سهر شه قام، مه لاي
مزه گه و ته كانى ناو شار و حاخام و مامه بنيامين و چه ندين له
كاسبكاران و هرمز يوسف شمعوون قه شهى كه نيسه ي مريه م
پيكه وه كو بوونه وه، ئه و ئيواره يه خوځم له وي بووم و چا و ناوم
ده گيټرا، بيجكه له وهى هه موو نا په زايى خويان له سهر ئه و پروداوه
دهر برى، پيكه وه بپاريان دا پاره بڅ مالى كوژراوه كه كو بكه نه وه

و هاوکاری برینداره‌کان بکه‌ن، کاتیک باس هاته سه‌ر باسی
نازادکردنی گیراوه‌کان، حاخام له وه‌لامدا وتی، 'من بۆ ئه‌وه‌مه‌به‌سته
قسم له‌گه‌ل مه‌ندوبی مه‌لیک فه‌یسه‌لدا کردووه، به‌لام ئایا تا‌کو
چهند، له‌ به‌غداد گوی له‌ ئیمه‌ ده‌گیریت، له‌ کاتیکدا گیراوه‌کان بۆ
گرتووخانه‌ی که‌رکووک گویزاون‌ه‌ته‌وه، بۆ مه‌علوماتی هه‌مووان
ئیمه‌ لای پۆلیس ده‌عوامان له‌سه‌ر که‌سیان تۆمار نه‌کردووه، به‌ل‌کو
پۆلیسه‌کان خۆیان به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ شایه‌ت بوون!'

سالانیک تیپه پین و چەندین گۆپانکاری پروویان دا و من هیتشتا
 دواى کوژرانی پەحیم و پەجمان بە مال و شارى سلیمانی گەشبین
 نەبووم، چەند جارێک ویستم بەتەنیا و بەبێ ئەوەى کەس ئاگادار
 بکەمەوێ سەرى خۆم هەلگرم و بپۆم، پاشان بە پێکەوت مانگی
 دووی سالی ۱۹۳۶ لە بەغداد لە شەریکەى تۆماس کوک بیتاقەى
 قیتارم بپێ، بەگوێزەى ئەو زانیارییانەى لە نووسینگەى وەرم گرت،
 گویا لە پێگای ئەستەنبۆلەوێ بە حەوت پۆژ دەگەمە شارى پارێس.
 پێش ئەوەى بچم بۆ بەغداد و سەفەر بۆ ئەوروپا بکەم، حەکیمی
 کوپم و کلیلى دوکان و مالم دایە دەستی کەتانی خوشکم و پێم
 وت، 'خوشکى گیان بەنیازی سەفەرم، دەزانم دەپۆم، بەلام نازانم
 کەى دیمەوێ.'

'چۆن؟ قەرزارم بیت ئەگەر بپۆیت و نەگەریتتەوێ، ئەوا قەت
 لێت خوش نابم!'

کەتانی خوشکم ئەمەى بەدەم گریانەوێ پێ وتم، پاشان توند
 دەستی لە دەستم هەلپێکا، داواى لێ کردم پەیمانی پێ بەدەم و بۆ
 لای بگەریتەوێ، منیش بە ناچارى پێم وت، 'خوشکى گیان پەیمان
 بیت، درەنگ یان زوو دەگەریتەوێ.'

ئەو چەند پۆژە بیتجگە لە حەمەجان سەلیم سەردانی کەسم
 نەکرد و خۆم لە بینینی ناسراو و دۆستەکانم پاراست، لەبیرم دێت
 حەمەجان سەلیم پێى وتم، 'قەرزاری دونیا و قیامەتم بیت ئەگەر

نهگه پښتوه، يان نهگه ر به نيازى مانه وهيت له نه وروپا با منيش
له گه ل ټيم.

‘باوه ر ناکه م به ټيم نه م شاره و دوور له ئيوه بتوانم له غه ريبيدا
زيان به سهر به رم.’

حه مه جان داواى لى کردم کاميزايه کى وينه گرتنى به ديارى
بق بټيم، پټى وتم، با وهکو نه وهى کابراى ئينگليز بټت، مه به ستي
حه مه جان سه ليم له و کاميزايه بوو، که ئينگليزيک ده ساليک پيش
نه و پوژه وينه ي هره دوو کمانى له به رده رکى سه را پى گرتبوو.

پوژى يه کشه ممه کاتزمير شه شى سه رله به يانى پوژى ١٦
مانگى دووى سالى ١٩٣٦ له ويسگه ي باکوورى به غداد سواري
قيتار بووم، له گه ل سى که سى ترده له کابينه ي ژماره هه شت
بووم، تورکمانى کى دانىشتووى شارى که رکوک و دوو ئاشوورى
دانىشتووى شارى به غداد بوون، کابراى تورکمان وتى، که بق
شارى نه سته نبول ده چټت و له وى به داواى ژنه که يدا ده گه پټت، که
ده ساليک پيش نه و پوژه په دووى سه ربازى کى تورک که وتوه
و به ره و نه سته نبول پوښتون، دوو هاوه له که ي ترم برا بوون
و هر زوو ئاشکرايان کرد، که به نيازى نه وهن بچن بق ئيتاليا و
له ويوه سه ردانى فاتىکان بکن.

قيتاره که مان گه يشته تکريت و له ويوه بق مووسل به پچ که وت،
تاوه کو له مووسليش ده ر چووين زور قسه مان له گه ل يه کترين
نه کرد، کاتيک له قاميشلى ده ر چووين و له شارى ماردين نزىک
بووينه وه، يه کيک له ئاشوور ييه کان له به رخويه وه وتى، ‘کاتى خوى
نه م شاره ته واوى مه سى حى بوون، ئيتر زهر و زورى ده سه لاتی
تورک زور يه ي خه لکه نه سه لکه يان ده ر يه ده ر کرد.’

کابرای تورکمان دهنگی هه لبرى و به توورده یییه وه پیتیوتن، 'راست ناکهیت، هه مووی درۆده له سهیه، مه سیحی چی و ته په ماشی چی!'
له و کاته دا تورکمانه که له جیگا کهى خۆى راست بوویه وه و بهرامبهریان پاره ستا و دهیوست په لاماری ئاشوورییه کان بدات، پاشان هه په شهى ئه وهى لى ده کردن له ویستگى غازى عهنتاب به گرتیان دهدات، ئه وهى له بیرم مابیت، کابرای تورکمان به ئاشوورییه کانى دهوت، 'تاوه کو عیراق مولکی ئیمهیه و ته وایى سهه به ئیمپراتوریه تی عوسمانیه و ئیوهى مه سیحیش ژێردهسته و بگره کویلهى ئیمهى موسولمانن، ئیتر چاوه پوان بن ئه مرق یان سبهى سوپای ئیسلام هه لدهستیته وه و ئینگیزی داگیرکه ته فروتونا دهکات.'

یه کیک له دوو کابرا ئاشوورییه که وتی، 'مه گهر به زولم و زۆر بتوانن جاریکی تر دهسه لات له عیراقدا بگره وه دهست، ئه گین ئیوهى تورک له ناوچه که دا دینی ئیسلامتان کردۆته حوجه بۆ به هیزکردنى قهوارهى خۆتان، هه وه کو چۆن عه ره ب له ژیر ئالا و ناوی دیندا کردی.'

کاتیک کابرای تورکمان په لاماری یه کیک له ئاشوورییه کانى دا، هه ره له سه ره تاوه دیار بوو ئاشوورییه کان زال بوون و تاوه کو یه کیکیانم ده گرت ئه وى تریان سواری سه ری کابرای تورکمان ده بوو، زیاتر له کاتژمێرێک به و جۆره شه ره له نیوانیاندا به رده وام بوو، له ئه نجامدا دوو کابرا ئاشوورییه که زۆریان له تورکمانه که دا، من له جیگا کهى خۆمدا دانیشتبووم و بیده نگ گویم لى ده گرتن و لیم ده پوانین، کابرای تورکمان له به رپیتی ئاشوورییه کاندا که وتبوو، له دهم نه ده که وت و به رده وام جنۆی پى دهدان، ئه وانیش ناچار بوون وازی لى بینن و له جیگای خۆیان دانیشتنه وه، به درێژایی

ئەو ڤىنگايە ھاوسەفەرەكانم لە شەركردن و لىدوان بەردەوام بوون، كاتىك دواى سىن پوژ گەيشتىنە شارى ئەستەنبول و قىتارەكە لە وىستگەى حەيدەر پاشا وەستا، ھاوسەفەرەكانم ئەوەندە ماندوو بوون، ھەرسىتيان لە پرخەى خەودا بوون، كاتىك من لە دابەزىندا بووم، يەكئىك لە ئاشوورىيەكان بەخەبەر ھات، خىرا بەچپە داواى لى كردم، كە كابراى توركمان بەخەبەر نەھيتم، نەوھكو لای پۇليس شكاتيان لى بكات و تووشى كىشە بىن و سەفەرەكەيان دوا بكەوئت. كاتژمىر دووى دوانيوھ پو بوو، لەگەل دوو كابرا ئاشوورىيەكە چووين بۆ ميوانخانە، پىكەوتى كابراى توركمانمان نەكردەوھ و پوژى دوايى پىكەوھ بە بەلەم بۆ بەشى ئوروپاى ئەستەنبول پەپىنەوھ، لەوئوھ بە قىتارىكى تر بەرھو بولقاريا بەرئ كەوتىن، قىتارەكە دوو پوژ بىتوان بەنتوان شاخى بەفرىن و دارستاندا تىپەرى، گەيشتىنە ئەلمانيا لە وىستگەى شارى مونشن شەويك لەناو قىتارەكەدا نووستىن، پاشان پوژى دوايى قىتارمان گوپى بۆ لوكسەمبۇرگ و لەوئوھ كاتژمىر دووى دواى نيوھ پو گەيشتىنە وىستگەى شارى پارىس. كاتىك دابەزىن دوو ھاوپرئ ئاشوورىيەكەم لەناو جەنجالى وىستگەى پارىسدا لى ون بوو، ديار بوو ديمەنى بىناسازيى و شىتواز و جلو بەرگى خەلك بە جۆرىك سەرساميان كردبووم ئاكام لای خۆم و ھاوپرئكانم نەمابوو.

لەناو ھۆلى وىستگەكەدا تاويك چاوم بۆ گىتران، پاشان كاتىك لە وىستگەى پارىس چوومە دەرەوھ خۆر ئاوا بووبوو، تاكو شەو دەرەنگ بە شەقام و بازارەكانى پارىسدا گەرام، ھەستەكانم غەرىب بوون بەو جىھانە نوئيە و بەردەوام ھەموو شتىكم لەگەل بەغداد و سلیمانیدا بەراورد دەكرد، جياوازيەكان ئەوەندە زۆر بوون و سەرسام بووم پىيان، ئاكام لە بەسەرچوونى كات نەمابوو، دواى

ئەو ەى چوار مېوانخانە گە پام، ەەر زوو لە دەستکەوتنى جىگا بېيىوا
 بووم، پاشان دواى کاتژمىر دوانزەى شەو لە چەند کەسىک پرسىارى
 جىگای خەو و مانەو ەم کرد، ديار بوو نەمتوانى بەباشى تىيان
 بگەيەنم، ناچار بووم ئەو شەو ە کە تەنھا چوار کاتژمىرى تەمەن
 مابوو، لە کووچەيەک و ژىر پردىکدا بخەوم، پوژى دواى بە زمانى
 عىبرى ەممو کەسىکم دەدواند و پرسىارى بازاپى جوو ەکان يان
 کنىسەتم لى دەکردن، بە رىکەوت لە شانزەليزەى چوومە بەردەمى
 کنىسەتيک و بە ئەستىزەکەى داودا ناسىمەو ە، ئەو پوژە لە ئەلمانىا
 و چەند ولاتىکى ەرىمى بەلقانەو ە نىزىکەى دە خىزانىک ناچار
 کرابوون و بۆ پارىس ەلھاتبوون. کاتىک کەوتمە لىتوان لەگەلياندا
 و باسى خۆم بۆ کردن و پىم وتن، کە دەمەويت بەيەکجارى لە
 پارىس بىيتمەو ە، پياويکى بەتەمەن، کە لە شارى کىيف حاخامى
 کنىسەت بووبوو، توند يەخەى گرتم و ھاواری کرد بە سەرمدا و
 بەتورپىسەو ە پىي و تەم، پوژ بە پوژ بىرى نازىيەت لە ئەوروپادا پەرە
 دەسەنىت، لە ھیچ ولاتىکدا ئىمەى جوو پارىزراو نابىن و مەجبوور
 دەبىن بۆ ئەمرىکا يان پوژەللاتى ناو ەپاست بېوین، ئىتر توش
 لەوێو ە ھاتوویت و دەتەويت لەم دۆزەخە بىيىتەو ە؟

ئىوارەى پوژى يەکەم لەو کنىسەتە لە کاتى نانخواردندا بە
 رىکەوت پووم بوو بە پووى ئافرەتىکى قژزەردى چاوشىنەو ە، خىرا
 دەستى تەوقەى بۆ درىژ کردم و خۆى بە مارتا ئادەم پى ناساندەم،
 بۆ دوو مانگ دەچوو لە پراگەو ە ھاتبوو ە پارىس و لە بىدەرامەتیدا
 لەو کنىسەتە دەژيا، مارتا کوپىکى تەمەن ەشت سالانى پى بوو،
 ەەرچەند لە لای من وتى کوپى خوشکەم، بەلام لەفى ەشت
 سالان مارتای بە دايکە بانگ دەکرد، ئەو شەو پىکەو ە چووین بۆ
 کافترىاى پىير لە شانزەليزەى و شەرابمان خواردەو ە، پاشان پوژى

دووه م له ئوتیلکی نزیك کنتیسه ته که ژووریکم به کری گرت، پاشان مارتا و له یقیم برده لای خۆم، مانگیك تیپه پری و له گهل مارتا ته نها خه ریکی شه را بخواردنه وه و پابواردن بووین، به بیرم دیت زۆربه ی کاتمان له ناو جیگادا به سهر ده برد، به بن ئه وه ی ته نها بۆ جارێك چیه وشه ی خۆشم ئه ویت به یه کتری بلین، ته نها ئه وه نده نه ییت مارتا زوو زوو پتی ده وتم، له گه لم وه ره بۆ ئه مریکا، یان پاره ی پۆشتم بۆ خه رج بکه.

مارتا و له یقی کورپی، پارسیان به جی هیش و به قیتار به ره و هۆله ندا به پچ که وتن، پاشان بریار وا بوو له شاری پۆتر دامه وه به پا پۆر به ره و نیویۆرک برۆن، دوا ی پۆشتمی مارتا مانگیك له پاريس مامه وه، به لام به رده وام به کووچه و کۆلانه کانی پاريسدا به مهستی بۆ مارتا ده گه رام، له په وانه کردنی و دابرا نم لئی زۆر په شیمان بووم، ویستم هه مان پێگا به ره و ئه مریکا بگره به ر و به دوا ی ئه ودا برۆم، به لام وه کو گه پیده یه ک پێگای ولاتم گرت به ر و چۆن چووبووم، ئاوايش بۆ عیراق گه رامه وه، له گه پانه وه مدا زۆر سه رمه ست و غه ربییی مارتام ده کرد، ههستم ده کرد عه شقی مارتا گۆرانه کاری به سهر خه یال و پۆخی مندا هینابوو، تا وه کو له ویستگه ی به غداد له قیتار دابه زیم له گه پانه وه م په شیمان بووم.

ته‌مموزی سالی ۱۹۳۹ بوو، پیش نیوه‌پۆی ئه‌و پۆژه،
 فرنسیس هات بۆ دوکانه‌که‌م له قه‌یسه‌ری نه‌قیب و پتی وتم، 'کاک
 عه‌بدولکه‌ریمی برام له به‌غداده‌وه‌ که‌پاوه‌ته‌وه و دوانیوه‌پۆ له
 که‌نیه‌ی مریه‌م له گاوران چاوه‌پروانت ده‌کات و ده‌یه‌وێت ب‌تینیت.'
 نزیکه‌ی سالتیک پیش ئه‌و پۆژه، له به‌غداد میوانداری عه‌بدولکه‌ریم
 ئه‌لیاسم کرد، مانگیك پیش ئه‌و پۆژه‌یش عه‌بدولکه‌ریم به‌ نامه‌یه‌ک
 ئاگاداری کردبوومه‌وه، که به‌ سه‌ردان دیت بۆ سلیمانی و پتکه‌وه
 له‌گه‌ل حاجی توفیقدا به‌خیرهاتنی قه‌شه‌ی نویی که‌نیه‌ی مریه‌می
 عه‌ززا ده‌که‌ین، حه‌فته‌یه‌ک بوو قه‌شه‌ی عمانوئیل حداد له که‌نیه‌ی
 مریه‌م ده‌سته‌کار بوو.

دوانیوه‌پۆی ئه‌و پۆژه، له ئه‌سحابه‌سپییه‌وه خۆم کرد به‌ کۆلانی
 که‌په‌کی قه‌زازه‌کاندا، له‌تاو که‌رما وه‌خته بوو هه‌ناسه‌م له‌به‌ر ده‌براه،
 بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ئاره‌قه و تۆزی پێگا له پووم نیشتبوو له خۆم پاک
 بکه‌مه‌وه، خۆم کرد به‌ مزگه‌تی قه‌زازه‌کاندا، پاش ئه‌وه‌ی سه‌رئاویکم
 کرد چووم بۆ لای حه‌وزه‌که، روانیم، کوپیکی گه‌نجی پرچدریژ
 سه‌ری شۆر کردبۆوه بۆ به‌ر پلووسکی ئاوه‌که، دیار بوو ئه‌ویش
 که‌رما زۆری بۆ هینابوو، له پشتیه‌وه پاوه‌ستام و تاویک لێی ورد
 بوومه‌وه، به‌ سه‌ر و هه‌یکه‌ل و جله‌کانیدا دیار بوو خه‌لکی شار
 نییه، له کاتیکدا ئه‌و زۆری پێ چوو، چووم له سته‌به‌ری که‌پری
 دارمیوه‌که‌دا پاوه‌ستام، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ملاولای خۆیدا شۆر

کردبۆوه و جوولهی له خۆی بڕی بوو، بێجگه له خوڤه‌ی ئاوه‌که، هیچی تەرت نەدەبیست، کابرایه‌کی پیری کورته‌بالای ڕه‌شتاله، له ده‌رگای هۆلی مزگه‌وته‌که‌وه به‌کۆکه‌کۆک هاته‌ ده‌ر، ده‌رپێه‌کی سه‌رخه‌رمانی سپیی له‌ پێدا و چۆغه‌یه‌کی بۆری له‌به‌ردا بوو، به‌په‌له‌په‌ل جووتیک نه‌علی کرد به‌ سه‌ر پێه‌وه و به‌پاکردن به‌ لای مندا تێپه‌ڕی، بێ ئه‌وه‌ی لێم بڕوانیت و هیچ بلیت، ده‌ستیکی بۆ به‌رز کردمه‌وه، کاتیک من له‌ خه‌یالی ئه‌وه‌دا بووم، ئاخۆ ده‌بیته‌ قه‌شه‌ی نوێی که‌نیه‌ی مریه‌م کن بیت و له‌ کوێه‌ هاتیته‌، دیسان کابرای پیر له‌ به‌رده‌مدا قوت بوویه‌وه.

'سه‌لام بڕای خاس، ئه‌وه‌ خێره‌ وا قه‌یریکه‌ لێره‌ ویستیای؟'
'سه‌لام مامه‌ گیان، ئینتیزاری ئه‌و بڕایه‌ ده‌که‌م، له‌ سه‌رشۆردن ته‌واو بیت و منیش ده‌ست و ده‌موچاوێک بشۆم، ئه‌وه‌ له‌وه‌ته‌ی من لێره‌م، ئاوا به‌و چه‌شنه‌، نه‌ ده‌جوولیت و نه‌ ته‌واویش ده‌بیته‌.'
'کۆره‌ خۆ ئێره‌ حومام نییه‌، مزگه‌وته‌ و مالی خوا و جینگای هه‌موو موسولمانیکه‌.'

چوو به‌سه‌ر کۆره‌ گه‌نجه‌که‌وه‌ وه‌ستا و به‌سه‌ریدا دانه‌ویییه‌وه و ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر شانی، 'ئه‌ڕی بڕا، تو خه‌ریک چیت؟ ئه‌و پلوسکه‌ ئاوه‌ جینگای ده‌ستتوێژگرتنه‌ نه‌ک سه‌روگوێلاک شۆرین.'
گه‌نجه‌که‌ هه‌لسه‌مییه‌وه، وه‌کو له‌ خه‌ونیکی قوول ڕاپه‌ربییته‌، کاتیک هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، گه‌نجیکی که‌له‌گه‌تی سه‌روپیشه‌اتوو، لووتناوساو و به‌رچاو و سه‌ر پوومه‌ته‌کانی سوور دیار بوون، له‌ج و لێوی مۆر هه‌لگه‌پا بوو، به‌رۆکی کراسه‌که‌ی خوێن پێوه‌ی مه‌لاسه‌ی کردبوو، کابرای پیر له‌ تاوان پاشه‌وپاش دوو هه‌نگاوێک چووه‌ دواوه‌، 'ئه‌وه‌ چیه‌ مالخراو؟ چیت لێ قه‌ومیاه؟'
گه‌نجه‌که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ردووکه‌مان ورد بوویه‌وه، به‌عه‌ره‌بی

وتی، 'لینان داوم، غه دریان لئ کردووم!'
دیار بوو کابرای پیر لئی تینه گیشته، چونکه له و کاته دا له منی
پوانی و هردوو دهستی پان کرده وه، 'ئه وه یه ژئ چی؟'
'ده لیت لینان داوم!'

سهیری گه چه که م کرد، 'خه لکی کویت؟'
دوای ئه وه ی به سهیری په چه کانی چاوی خوینتیزاو و
هه لئاوساوی هه لگوفی، به دهنگیکی تیکشکاو و گریاناییه وه وتی،
'که پیده م و له سووریاوه هاتووم، دوینی شه و گیشته ئیره و
له گه پراچیک مامه وه، له نیوه ی شه ودا و له خه ودا په لاماریان دام
و چیم پئ بوو لینان ساند م و ئیتر ئاویان لئ کردم، ته نانه ت
ئینجیله که شیان بر دم.'

پرووم له کابرای پیر کرد و ویستم به سه رهاتی کوپه که پیده که ی
بو باس بکه م، گه چه که قسه که ی پئ بریم، 'من له که نیسه ی مریه می
عه زرا ده که پیم!'

کابرای پیر هه لی دایه و به په شوکاوییه وه، 'کوپه، با بیگه یه نینه
جینه ک، یان لای دۆختوریک!'

'لالو گیان، ئه م کوپه گه چه مه سیحیه، غه ریه و له سووریاوه
هاتووه و له که نیسه که ی گه په کی گاوران ده که پیت!'

'کوپه خوی ده کرد جووله که ده بوو، عه بدی خوا نییه؟'
کابرای پیر دهستی خسته سه ر قولی گه چه که و ویستی به ره و
دهرگای حه وشه ی مزگه وته که پیش خوی بدات، بانگم له کابرای پیر
کرد و پیم وت، 'لاله گیان، مادام ئه م غه ریه ده توانیت به پتی خوی
بروات، که واته ئا ئه وه که نیسه که یه و لیره وه نزیکه، بیگه یه نینه ئه وی
باشتره، خو من هر نیازی ئه ویم هیه و له گه ل خومدا ده یبه م.'
'بو تویش گاوریت؟'

‘نه خيږ.’

‘دهی له قسوورم عه فووکه، دياره موسولمانيت؟’

‘نه خيږ لاله گيان موسولمانيتش نيم!’

‘يه ژم خو نه کرده جووله کيش نه ویت؟’

‘به لئ پاستت فەرموو، باشی بڼ چو ویت.’

‘نەری یه ژم نه گەر جووی چیت دایه له مزگوت و مالی خوا؟’

‘وهکو خوت نه لیت، نه گەر نیره مالی خودا بیت، نه وه منیش

وهکو تر و نهو برا مه سیحیه غریبه به شمان پیوه یه تی.’

‘کوږه ناماقولیت کرد.’

‘دياره جه نابت لیره دهمراستی خوابت؟’

کابرای پیر، تاوینک لئی پروانیم و به تووږه ییبه وه قولی چوغه که ی

هه لکرد، ‘کوږه بیتین، نەری وه لا من لیره مجه ورم و خوم کولفی

کولم!’

به دهوری خزیدا پروانی و به تووږه ییبه وه به رهو ده رگای هولی

مزگوت که چوو، له و کاته دا فرسه تم هیتا و چووم له بهر پلوسکی

ناوی حوزه که پر به چنگم چند جاریک تاوم کرد به ده موچاومدا،

له ناو هولی مزگوت که وه گویم له دهنگه دهنگ بوو، دیار بوو

له ژووره وه کابرای مجه ور له گهل که سیکي تردا ددهوا، بالی

که پریده که م گرت و پیکه وه له ده رگای مزگوت که چووینه ده ره وه،

به کولانه که دا لای پاستی ده رگای مزگوت که مان گرت بهر، تاکو له

کولانه که پرت بووین چند جاریک تاویم دایه وه.

کاتیک له گهل که نهجه غریبه که گیشینه که په کی گاوران و کولانی

که نیسه که، پروانیم له بهر ده می که نیسه چوار که س وه ستابوون، له

دوره وه حاجی توفیق و همه نه مین زه کی و عه بدولکه ریم نه لیا سم

ناسیبه وه، که سی چواره م کابرایه کی به ته مه نی سه رو پیش دریژ و

قاتیکى جلی سهرتاپا رهشی له بهردا بوو، تهپلهیهکی مۆری له سهردا بوو، له دوورهوه کابرای جلرهش له گهل ئیمه ی بینى بههله داوان به رهو پیرمان هات، گه یشته نزیکمان، بچ ئه وهی له من بهروانیت، به عه ره بى له گه نجه که ی پرسى، "ئه وه کوپم، چى پوو ی داوه و چۆن گه یشتوویت ته ئیره ؟"

گه نجه که کاتیک وه لامى قه شه ی دایه وه، به ترسه وه و وه کو مندالیک، که لاسارییه کی کرد بیت، له ژیر لئوه وه، "باوکی به پیزم، بۆ خزمه تی تر هاتووم!"

له خه یالی خۆمدا وتم، 'پن ده چیت ئه م گه پیده یه کوپى ئه و پیاوه بیت؟'

عه بدولکه ریم ئه لیا س و ئه وان گه یشتنه لامان و پتکه وه کوپه گه پیده که مان له گهل خۆماندا برده ناو حه وشه ی که نیسه که وه.

به ده م پرگاوه خۆم به قه شه عه مانوئیل حداد ناساند، قه شه باسى کرد، که چهند سالیگ قه شه ی که نیسه ی دیره زوور بووه و ئه و گه نجه له وئ قوتایی خۆی بووه. دواى ئه وه ی قه شه عه مانوئیل حداد له که نیسه ی دیره زوور له سووریا ده پوات، ئه و گه نجه شوینپی ماموستاکه ی هه لده گریت و به و جۆره خۆی ده گه یه نیته شارى سلیمانى، له گهل گه یشتنیدا و شه و ی یه که مى مانه وه ی له گه راجى سه عید ته ها کوپى، پرووتیان کرد بۆوه و زۆریان لى دابوو، عه بدولکه ریم ئه لیا س فره نسيسى به دواى خالیدی برینپچدا نارد، دواى ئه وه ی فره نسيس گه پیده که ی له گهل خۆیدا برد، ئیمه چوارقۆلى له ژوورى تایبه تی قه شه دانیشتىن، دواى چاخواردنه وه عه بدولکه ریم ئه لیا س وتى، 'گوزه رانى که مایه تییه کانى وه کو مه سیحی و جووله که له ته وای عیرا قدا له ژیر هه ره شه ی عه ره به شوڤینسته کاندایه، له وانه یه ئیوه باشتتر ئه وه بزائن، ئه و به لایه

گەشتۆتە سلیمانی و شار و گوندەکانی تری کوردستان، ئەگەر
ئاوا بروات، لە پاشەپۆژدا، خێزانیکی جوو یان مەسیحی مەزەهەب،
لەم ولاتەدا ناتوانیت بەئاسوودەیی بژی.

پۆژانە هەوالی ھووداوەکانی ئەوروپا و جیھان دەگەشتن، لەو
چەند پۆژەیی پابردوودا ئەوەندەم لەسەر زولم و زۆری ئەلمانەکان
بیستبوو، لەویدا نەمزانی لەویوە دەست پێ بکەم و کام ھوودا
بکەمە نمونەیی قسەکانم.

کاتێک عەبدولکەریم ئەلیاس وتی، 'ئێتر ئینگلیز و ئەلمان
ھەردووکیان وەک یەک زالم و داگیرکەرن.'

بیزارییەک دایگرتم و تەواوی جەستەم گەرم داھاتبوو، چەند
جاریک بەبیزارییەکیوە دەستەکانم لێک ھەلگۆفین و چاوم پێدا گیران
و وتم، 'لە ئەوروپا و بگرە لە تەواوی جیھاندا بەھۆی بیروبۆچوونی
نازییەکانەو بەتایبەتی بەرامبەر جووھەکان، بۆ زانیاریتان بەپێزان
زیاتر مەلۆیترانییەکی بۆ جووھەکان، ئەگەر بزانی چی ھووی داوہ لە
ولاتانی ئەوروپادا، چۆن ئەلمانەکان و گەل و گروپە ناوچەییەکانی
ئەوروپا جووھەکان پەشەکوژ دەکەن، پێم وا بێت ئەمە سەرھەتای
گرژی و ئالۆزییەکانە و لە داھاتوودا خراپتر دەبێت و ئەوە خەریکە
بەرایی ئەو پق و کینەییە دەگاتە ئێرەش.'

ھەمەئەمین زەکی پرسی، 'ئەرچ دەلێن، پەشید عالی چووہ بۆ
ئەلمانیا و سەردانی ھیتلەری کردوہ، تۆ بلی ئەوہ پاست بیت؟'

حاجی توفیق ھەناسەییەکی ھەلکێشا و وتی، 'بەلێ پاستە، زولم
و زۆری ئینگلیز داخیکی ئەوەندە گرانیان کردۆتە دلی خەلکییەوہ،
ئەوہتا نەتیجەکی لە سلیمانی و تەواوی شارەکانی تری عێراق بە
پەوشتی ئەو خەلکەوہ دەبینرێت، ھەرچ کەسیک ئەبێت سەپلێکی
ھیتلەری داناوہ و گۆرانی بە بالای ھیتلەردا دەلێت، جا مەلۆیترانییەکی

له‌وه‌دایه‌ه‌موو‌چین و توێژه‌کانی گرتۆته‌وه، ته‌نانه‌ت نووسەر و
 ڕۆشنی‌بیره‌کانیشمان ه‌موو‌خۆیان به‌قه‌ومی ئاری ده‌زانن.^١
 حاجی توفیق ویستی به‌رده‌وام بیت، عه‌بدولکه‌ریم ئه‌لیاس
 قسه‌که‌ی پێ ڤری، بیری ناشیونالستی کوردی و خۆتیکه‌لکردنیان
 له‌گه‌ل عه‌ره‌به‌کاندا، جا برایان عه‌رزتان بکه‌م... خه‌ته‌ره‌که‌ ئا
 لی‌ره‌دایه، ئه‌وه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک له‌ سالحی خه‌لکی کوردستاندا نییه،
 به‌تایبه‌تی شاری سلێمانی، ئه‌وه‌ی بۆ من ئاشکرا بووه، عه‌ره‌به‌کان
 ده‌یان‌ه‌وێت زۆرینه، که‌ موسولمانه‌کانن، بکه‌ن به‌ گۆ که‌مایه‌تییه‌کانی
 تردا، نابیت ئه‌وه‌مان له‌بیر بجێت، که‌ ده‌ سالی‌ک پێش ئێستا چی
 له‌ مووسڵ ڤووی دا و چۆن کورده‌ موسولمانه‌کانیان ه‌ان دا و
 قه‌تلوعامی مه‌سیحیه‌ ئاشورییه‌کانیان پێ کردن، له‌ سالانی ١٩٣٠وه
 بیری ناشیونالستی عه‌ره‌بی به‌رده‌وام جووه‌کان و مه‌سیحیه‌کان،
 ئه‌م دوو که‌مایه‌تییه‌یان به‌هێز و ڤه‌ڤه‌ی بیری سیاسی و ئابووری
 گه‌لانی کوردستان زانیوه، جووه‌کان و مه‌سیحیه‌کانی کوردستان و
 عێراق برینی سه‌ر زمانی ئه‌وانن، له‌هیچ جێگایه‌ک ئه‌و کۆمه‌لکوژییه‌ی
 ئاشوورییه‌کانی مووسڵ تۆمار نه‌کراوه، له‌ کاتی‌که‌دا باس له‌ کوشتنی
 زیاتر له‌ ٦٠ هه‌زار ئاشوری ده‌کریت، عه‌ره‌به‌ شۆڤینیسته‌کان
 به‌رده‌وام ڤه‌ڤاگه‌نده‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن و به‌گوێی هاودینه‌ کورده‌کاندا
 ده‌دن، گوا‌یا دانیشتووانی ڤه‌سه‌نی کوردستان ته‌نها موسولمانن،
 هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌یش به‌ پلانه و ئه‌وان موسولمانه‌کانی کوردستان به
 برا و هاودینی خۆیان ده‌زانن. بۆ له‌به‌ریه‌که‌ه‌لوه‌شاندنی بته‌مای
 ئابووری و هێزی سیاسی ته‌وه‌کانی کوردستان، ته‌نها له‌به‌ر
 هۆکاری ئاین و زمان و جیاوازییان.^٢
 'من هه‌والی ئه‌و ڤه‌شه‌کوژییه‌ی ئاشوورییه‌کانم بیستبوو، به‌لام
 بیتاگا بووم له‌و ژماره‌ زۆره‌ی کوژراوان که‌ تۆ باسی لی‌وه‌ ده‌که‌ی!'

کاتیک همه‌نمین زه‌کی ئەمە‌ی وت، بۆ چەند هەناسە‌یە‌ک
 بێدەنگی کەوتە نێوانمان، پاشان من دەستم خستە سەر پانی
 عەبدولکەریم ئەلیاس و پێم وت، 'بە‌راستی کارە‌ساتە، بە‌لام ئەو‌ه‌ش
 پە‌یوە‌ندیی بە‌ توانای ئە‌قڵی خە‌لکی ئە‌م ناوچە‌یە‌وه هە‌یە، ئێ‌تر ئە‌وه
 پە‌هوشتی مە‌ژۆفە و لە هەر جێگایە‌ک دە‌سته و تاقمێ‌ک زۆ‌رینه بێ‌ت
 بێ‌یۆ‌زدانانە غە‌در لە کە‌مینه‌کانی تر دە‌کات!'

تاوێ‌ک هە‌موومان بێ‌دەنگ بووین، من لە‌و کاتە‌دا بیرم لە
 قسە‌کانی عەبدولکەریم ئە‌لیاس دە‌کرده‌وه، بیرم لە‌و پووداوانە
 دە‌کرده‌وه، کە لە مووسڵ پوویان دا‌بوو، پاشان لە‌بەر‌خۆ‌مه‌وه وتم،
 'لە سەر‌دە‌مانی جە‌نگ و گرانییە‌ گەرە‌کە‌دا، کاتیک ئاشووری و
 مە‌سیحییە‌ ئاوارە‌کان ها‌تتە ناوچە‌ی مووسڵ، مە‌به‌ستم لە ئە‌رمە‌نییە
 ئاوارە‌کانە، بە‌ هاو‌کاری لە‌گە‌ڵ مە‌سیحییە‌کانی ئە‌و ناوچە‌یە‌دا
 پە‌لاماری مال و مولکی جوولە‌کە‌کانیان دا و زە‌ویوزاریان لێ زە‌وت
 کردن، بۆ نمونە گون‌دە‌کانی عە‌ردین و عە‌ین شاخ و عە‌ق‌لیش
 و تە‌واوی ئە‌و ناوچە‌یە، کە زیاتر لە هە‌زار ساڵە جوولە‌کە‌نشین
 بوون، ئێ‌ستا ئە‌رمە‌نی و ئاشوورییە‌کانی لێ نیش‌ته‌جێ بوون، ئە‌وه‌تا
 مس‌ق‌یل خۆی ماوه و لە‌ده‌ست زولم و زۆ‌رداریی مە‌سیحییە‌کان رای
 کردوه و ئێ‌ستا لە سلێ‌مانی ده‌ژی، بۆ‌ن خۆتان قسە‌ی لە‌گە‌ڵدا بکە‌ن
 بزانی چۆ‌ن باسی بێ‌رە‌حمیی ئە‌وان دە‌کات، ئێ‌تر لە‌م ناوچە‌یە‌دا هەر
 سەر‌دە‌مه و یە‌کی‌ک دە‌بی‌ته کە‌لە‌گا بە‌سەر ئە‌وانی تره‌وه!'

'مە‌گەر خوا بۆ خۆی ب‌توان‌یت ئێ‌س‌لا‌ح‌مان بکات!'

دوا‌ی ئە‌وه‌ی حاجی توفیق لە‌بەر‌خۆ‌یە‌وه ئە‌مە‌ی وت، نامە‌یە‌کی لە
 گیرفانی پ‌التۆ‌کە‌ی دەر هێ‌تا، لە کاتی کردنە‌وه‌ی نامە‌ قە‌د‌ک‌راوه‌کە‌دا،
 وتی، 'ئە‌م نامە‌یە‌م لە توفیق وە‌ه‌ب‌ییە‌وه بۆ ها‌تووه، کە حا‌لی حازر
 لە فە‌له‌ستینە و دە‌لێ‌ت ئێ‌ستا لە ئێ‌ست‌گە‌یە‌کی رادیۆ لە حە‌ی‌فا پێ‌که‌وه

له گهل عهبدوللا گوران و په فېق چالاک کار ده که ین، توفیق وهیې
باس له وه ده کات، گویا موفتې قودس به شه خسی خوی سهر دانی
کردون و سوپاسی کردون.

حاجی توفیق دواي شهی سهریکی منی کرد، به رده وام بوو
وتی، 'هروه ها له نامه کېدا هاتوه، که جووه کان پښه یان تاکو
دیت له زیادبووندایه و بېرهمانه قه تلوعامی برا فله ستنییه کانمان
ده که، به جوړیک ټینگلیز توانای کونترولکردنی نه ماوه، پښه ده چیت
شهش به ده سیسه ی ټینگلیز خوی بیت.'

کاتیک حاجی توفیق شهی وت، هه ستم به خوم کرد، هه موو
نازای گیانم که وته سهر ټاره قه، خوم پښه را نه گیرا و به بېزاریه که وه
قه کانم به حاجی توفیق بری و پښه وت، 'جا شه کورده دلسوزانه
له فله ستن چي ده که، حال و گوزهرانی میلله ته که ی خویان زور
خوشه، ټایا له م کاته دا خه لکه داماوه که ی خویان پښو سستی به وان
نییه؟'

'نیر برا که لینه، تاکو تورک و شه ستمبول بوو، هه موومان پیاو
و کویله ی تورکه کان بووین و شه ستمبولمان به قودسی خومان
ده زانی، مه لا و شیخ و واعیزمان له خزمه تی تورکه کاندا بووین،
شه و هتا ټیستا سیاسه تمه دار و خوینه واره کانمان مالیان له گهل
عهر به شوقینسته کاندا ټیکه ل کردوه و دواي به رژه وندی و
داواکانی شه وان که وتوون، میژوومان شه مان بق ده سه لمیتیت، که
شه کویلایه تییه له روانگی دین و مه سه له ته شه خسیمانه وه
سهرچاوه ی گرتوه.'

حه شه من زه کی دواي شهی شهی وت، ده ستمکانی پان
کردنه وه و له قه شه عه مانو ټیل هه دای روانی و لښی پرسې، 'به پښت
به گویره ی شهی له سوریا و ټیران و تورکیاش ژیاویت، ټهری

گوزهرانی کورد و کهمایه تییه کانی تر له وی چۆنه؟

‘لێره باشتەر نییه، ئەو خەلکە دینیان کردۆتە حوجەیهک، بۆ پەلاماردان و کوشتنی یەکتەری، هەرچ کە سێک هەڵدەستێت بە ناوی خوا و دینهوێ خۆینی ئەوی تر حەلال دەکات، بە جۆریک ئەو خەلکە تەفسیر بۆ کتێبه پیرۆزهکان دەکەن، وەکو ئەوەی ئەو کتێبانه تەنها بۆ هەوێ سبازی و شەڕ و کوشتار نووسرابن، خۆی گەورە نەرمی و پەحم بخاتە دلی هەمووانەوه، تاکو لەسەر زەمینی خوا ئەمن و ئەمان بەرقەرار بێت.’

لەم کاتەدا کابرایهکی بەتەمەنی پێشسپی سینییەک چای هێنا، دواي ئەوەی هەریهکە و پیاڵهیهک چای لە بەردهمماندا دانا، پیاڵه بەتالەکانی کۆ کردەوه، تاویک هەموو بێتەنگ بووین، دیار بوو هەریهکە و لەخەیاڵی خۆیدا بە جۆریک قسە و بەسەرھاتەکانی لێک دەدايهوه، ئەوەی من لەو کاتەدا بیرم لێ دەکردەوه، نامەکەي توفیق وەهیبی بوو، کە بۆ حاجی توفیقی نووسیبوو، چونکە سالیکی پێش ئەو پۆژه لە بەغداد پێکەوه لەسەر کەناری ڕووباری دیجلە عارەقمان خواردەوه، ئەو پیاوێ تەمەنیک دوژمنی سەرسەختی ئینگلیز بوو، ئەو پۆژه لە بەغداد دەرکەم بەوه کرد، کە توفیق وەهیبی بەتەواوی ڕاوبۆچوونی گۆڕابوو، بەتایبەتی بەرانبەر بە سیاسەتی ئینگلیز لە ناوچەکەدا و تا ڕادەیهک پەشیمان بوو لە ڕابردووی خۆی و پێی وا بوو، کە گەلی کورد لە سەردەمی ڕووخانی عوسمانییەکاندا سیاسەتیکی چەوتی پەیرەو کرد، ئەوەتا ئیستا باجەکەي دەدەین و بێ دەچیت دەیان نەوه دواي ئێمەش پێوێ بنالین، توفیق وەهیبی بێکاری و بێ پلەوپایە تەواو بێزاری کردبوو، چوونیشی بۆ فەلەستین، دیارە لە بێکاری و بێزاریدا بووبێت، هەرچەندە ئەو ئیستاش خەون بە دەسلەلات و سوپای گەورەي عوسمانییەوه

دهبښت و وهكو جاران خوی به سهربازی عوسمانی دهزانت و
ئوسا كه ميک سوزيشی بۆ هیتله ر هه بوو.

تاویک بوو هه موو بیدهنگ بووین، دیار بوو پرا و بۆچوونه کانمان
وهكو جاران له یه کتر نئزیک نه بوون، قه شه عه مانوئیل حداد وتی،
'خوا تروی نارامی و پیکه وه زیانمان له نیتواندا بهیئت.'

هه موو پیکه وه وتمان، 'ئامین.'

کاتیک له که نیسه ی مریه م هاتینه دهر، حاجی توفیق پرووی له
من و عه بدولکه ریم ئه لياس کرد و پتی وتین، 'ئوه خۆ من بۆ
ژین به ته مای پیتاکی ئیوه بووم، ئه ری براگه لینه ئیوه که ی ئه وهنده
چرووک بوون، ئاده ی چیتان بۆ کردم؟'

مانگی تەمموز و ئابى سالى ۱۹۴۱ بە پېژەيەكى بەرچاۋ
 زۆربەى جوۋەكان لە خۆپيشاندان و كۆپ و كۆبوونەۋەكانى ئەو
 سالەدا بەشداریيان كرد، بەتايبەتى ئەو خۆپيشاندانانى لەلایەن
 ناشیۋنالیستە كورد و عەرەبە شۆفیتستەكانەۋە پێك خرابوون، لە
 ترسى ئەۋەى بە نۆكەرى ئىمپىرالىزم و ئیسرائیل تاوانبار نەكرتین
 بەشدار بووین، لەبیرم دیت لە خۆپيشاندانەكاندا ھاۋاریان لە دۆى
 ئینگلیز و مەلىكەت دەكرد و راستەوخۆ سۆزى خۆيان بۆ ھیتلەر
 دەر دەپى.

ئەو دوو مانگە بۆ جوۋەكانى تەۋاۋى عىراق زۆر بە گران
 تىپەپى، ئەۋەى پەخنى بگرتايە و دوورەپەریز بوۋايە تووشى
 ھەپەشە و گرتن دەبوۋیەۋە، بە جۆرىك، كەسێك نەبوو لە شارى
 سلیمانیدا بتوانیت دەردەدلى خۆتى لەلا بكەیت، يان بویریت پەخنى
 لە كوردەۋەكانى سەركرەدى پاپەپینەكان پەشىد عالى گەیلانى
 بگريت، ئەۋەندە ناۋى لەسەر زارى خەلكى شاردا پیرۆز كرابوو،
 ۋەكو بلیت ئەو پیاۋە ناموبارەكە ئەسحابیە و خوا ناردویتی بۆ
 ئیسلامى ئیمە و ئەو لە دەست دەسەلاتى ئینگلیز پزگارمان دەكات،
 'كابرایەكى بالابەرزى بۆركەلە و قسەزان و دەمبەپێكەنین
 دیار بوو، كاتێك من گەیشتمە چایخانەكەى خاسە، ئەو قسەى
 بۆ كۆمەلىك گەنج دەكرد، خۆ من پێشتر نە دیبووم و نە ناویم
 بیستبوو، بەلام سەلامى كۆیخا ئاۋای وتبوو، كە ئەو پیاۋە مەندوبى

پرهشید عالی گیلانی، فرماندهی گنجانی پارتی نازی و ناوی یونس سه عاویسه.

حه‌مه‌جان سه‌لیم کاتیک ئه‌مه‌ی پێ و تم، پێگه‌وه له دوکانه‌که‌ی مندا دانیشتیوین، له وه‌لامدا به‌ هه‌مه‌جانم وت، 'بێتاگا بووم له‌وه‌ی ئه‌و زاته نا موشه‌په‌فه سه‌ردانی که‌رکوکی کردووه، به‌لام هه‌مه‌جان گیان، خۆ به‌نهیتی بۆ سه‌لیمانیش هاتبوو، هه‌روه‌ها چاوی به‌ ناشیۆنالیسته‌کانی لای خۆشمان که‌وتبوو.'

ئهری خام به‌راسته؟'

’ٹہری خایم بہ راستہ؟‘

‘دهی بیقه‌زا بیت، دروٲ عه‌رز ناکه‌م!’

‘يانى ئەو قەسە قۇرپانەى من بە گۆنى خۇم لە كەركووك گۆيم
ئېتيان بوو، لىرەش ئەو ناماقوولییەى بە خەلکى ئەم شارە وتووہ.
‘بەلى، بەلى، داودى چاچى خۇى لەوئ بووبوو، كۆرە دەيوت،
وہكو سەرکردەيەكى نەتەوہیى گەلى كورد پېشوازيان لى كردوہ.
‘دەى ياخوا برا، سەد سەرکردەى وامان لى بەمىرات كەويت،
ياشە!’

‘به‌لی، به‌لی، داودی چاچی خۆی له‌وێ بووبوو، کۆپه ده‌یوت، وه‌کو سه‌رکرده‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی گه‌لی کورد پێشوازییان لێ کردوه‌.’
‘ده‌ی یاخو! برا، سه‌د سه‌رکرده‌ی واما لێ به‌میرات که‌ویت،
باشه‌!’

‘دهی یاخوا برا، سهد سهرکردهی وامن لی به میرات که ویت،
باشه!’

’نيتر چي بڪين و دھسھ لائمان چيھ، ٺھگر ٿاوا ٻھوات نيتھ
دھبيھ بزنھ گھڙھڪھ!
’خا گھورھيھ‘

’خواگہ ورہیہ‘

‘نہم به یانییہ بانگیان کردم بق سہرا!’

‘بوجی؟’

‘ئېتىراپ ۋە ھەقىقەت مەمە سەلىمانم نەخۇشە مەن بۈيۈك دەپمەن ئاستى
جۈۋەكەننى ئىم شارە، جا، ھەمەجان گىيان دەپىت بۆچى بېت؟
بە غەيرى ئىۋەى بەھانەمان پەن دەگىرەن ۋ دەيانەۋىت پروتەمان
كەنەۋە.’

ئەو رۆژە و پېش ئەوھى ھەمەجان يېت بۆ لام و باسى

که رکوکم بۆ بگپیتتهوه، له و پۆژانه دا موته سه پرف و دوو پۆلیس
 بۆ سه را بانگیان کردم و داوای ۱۰۰ لیڤه ی زیڤ سه رانه یان له
 جووه کانی شاری سلیمانی لڤ کردم، پتیا و تم، وه کو پشتگیریه ک
 بۆ شوڤشه که ی په شید عالی گه یلانی، عوسمانی عه زه سه رخواری
 نه فسه ری پۆلیس پتیی و تم، 'فه رمانه که له جه نابی په شید عالییه وه
 ده ر چووه و ده بیت له ماوه ی هوت پۆژدا ۱۰۰ لیڤه ی په شادی
 بده ن.'

ئیواری ئه و پۆژه کاتیک گه پامه وه بۆ گه په کی جووله کان، پیش
 ئه وه ی بچمه وه بۆ ماله وه، یان بچم سه ردانی مامه سلیمانم بکه م،
 چووم بۆ کنیسه ت و چاوم به زۆربه ی پیاوه کانی گه په کی جووله کان
 که وت، به یڤ وه ستان و دوودلی هه واله که م پڤ راگه یاندن، له یفی
 حاخام دوا ی ئه وه ی گوئی لڤ گرتم، به ئاماده بووانی وت، 'ئه وه
 ته نها به هانه یه و ئه گه ر ئه وانه ده سه لات بگرته ده ست، ئیمه ی جوو
 گه زه رانمان باش نابیت و ژیا ن ده ر نابیه ی ن.'

پۆژی دوا ی ئه و پۆژه ییش دیسان پیاوانی گه په ک له کنیسه ت
 کۆ بوونه وه، ته نها باس باسی کۆ کردنه وه ی ئه و بڤه پاره یه بوو،
 مامه سلیمانم پتیی و تم، 'بچۆ بۆ کنیسه ت و به پیاوه کان بلی با
 ئالتوونی ژنه کانیا ن بفروشن، به لکو له و به لایه پزگاریان ببیت.'

پاشان ماله و مال گه پام و داواکارییه که ی مامه سلیمانم پڤ
 راگه یاندن، هه ندیکیا ن وتیا ن، ئیمه خۆمان بۆ پویشن ئاماده
 کردووه و ئه و پاره یه بده یڤ به پتیه ریک باشته ر، تاکو بمان گه یه نیته
 فه له ستین.

چه ند که سیکیش پتیا ن و تم، 'خۆ ئه گه ر سوور بزانی ن ده خرینه
 زیندان ئه و بڤه پاره یه مان نییه.'

ئەوسا لە مەبەستی حەمەجان سەلیم تێنەگەیشتم، دەستم خستە
سەر شانی و پێم وت، 'ئەڕئ حەمەجان گیان، تو حالی قوونت زۆر
خۆشە!'

'حەمەجان دەیهوێت ئەو بەلایەت لە کۆل بکاتەوہ.'
'تێناگەم!'

'ئەڕئ بۆ تێناگەیت برا، ئەمشەو ئەو ناپیاوہ دەکەین بە قوربانی
گوللەبەک، ئەوہ ئێمە چەند پۆژیکە سەرقالی ئەوہین و پالانمان بۆ
داپشتوہ.'

لەو کاتەدا لە حەمەجان سەلیم چوومە پێشەوہ و بەبیزارییەکەوہ
لیم پوانی، 'من وام زانی جەنابتان لەوہ ئاگادار نیین، حەمەجان گیان
نابیت شتی ئاوا پوو بەدات، من نامەوێت تو ژبانی خۆت بۆ ئێمە
بخەیتە مەترسییەوہ، جا ئەگەر کێشەبەکی ئاوا بە پارە چارەسەر
بکریت ئێتر چ پێویستە تو ئەو سەرکێشییە بە ژبانی خۆت بکەیت!'
'کۆپە برا ئەوہیش ھەر بە پارە دەکریت و ھەر دەبێت خۆت
حەقەکەئ بەدەیت، ئێتر خۆ لەم شارەدا ئەوہندە بیکاری تێداہە.'

حەمەجان سەلیم ئەمەئ وت و پاشان پێکەنی و دەستی خستە
سەر شانم، لەو کاتەدا خامتی موشنی عەتار لەبەرخۆیەوہ وتی،
'یانئ پۆنی خۆت دەدەینەوہ لە سمیلی خۆت.'

'جا کئ دەلیت من رازیم ئێوہ بین بە دەمراسەت لە کاروباری
مندا.'

'بەخوا برا، رازی بیت یان نا، ئەوہ ئێستا یان تاوێکی تر عوسمانی
عەزە سەرخوازی حەیتە خۆمان خۆش.'

کاتیەک حەمەجان سەلیم ئەمەئ وت، خەریکی کۆکردنەوہ و
گرتنی دەرگای دوکانەکە بووین، پێکەوہ گەیشتینە بەردەم قەیسەریی
وہسمان پاشا، مالتاواپیمان لە حەمەجان سەلیم کرد و لەگەڵ خامتی

موشی عه‌تاردا به به‌رده‌م گوزهری ئاسنگه‌ره‌کاندا چووینه خوار، تاکو ئه‌و کاته دره‌نگانه‌یش ئاسنگه‌ره‌کان خه‌ریکی کوتانی ئاسنه سووره‌وه‌بووه‌کانیان بوون، زه‌نگوله و ده‌نگی به‌ریه‌ککه‌وتنی ئاسنه‌کان، کاریکیان کردبوو، که من و خامی موشی عه‌تار تاکو له‌و گوزهره‌ده‌ر چووین په‌کتریمان نه‌دواند و گویمان له‌هه‌وادا بق هه‌لخستبوون، که‌یشتبووینه سهر‌پاسته‌جاده‌ی سهر‌شه‌قام، خامی موشی عه‌تار له‌به‌رخویه‌وه‌پئی وتم، 'دوایی له‌مالی ئیمه‌میوانیت، چونکه‌چهند که‌سینکی تاییه‌ت له‌پایته‌خته‌وه‌هاتوون!'

ئه‌و ئیواره‌یه‌وه‌کو پیشه‌ی هه‌موو پوژیکم، له‌پێگاوه‌چووم بق لای مامه‌سلیمانم، له‌ناو دالانه‌که‌دا هه‌کیمی کوپم پئی وتم، 'باوکه‌سبه‌ینێ له‌گه‌لت دیم بق سهر‌دوکان!'

کاتیک به‌بالایدا هه‌لم روانی، بینیم کوپه‌که‌م بووبوو به‌هه‌زه‌کار، به‌لام تاکو ئه‌و پوژه‌من هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی باوکانه‌م له‌گه‌لیدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ی پاستی بیت له‌دوای مردنی کانیشای دایکیه‌وه، نه‌ک هه‌ر نه‌م ده‌ویست قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، به‌لکو هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌یشیبینم، هه‌رچه‌نده‌که‌تانی خوشکم زوو زوو پئی ده‌وتم، 'له‌تو زیاتر دلی به‌که‌س نا‌کریته‌وه'.

تاکو ئه‌و پوژه‌که‌تان و یاقووبی ئاموزام مندالیان نه‌ده‌بوو، منیش له‌دوای مردنی کانیشای خه‌زانمه‌وه‌برپارم دا‌بوو، که‌هه‌کیمی کوپم له‌مالیان و له‌لای ئه‌وان بیت.

له‌و کاته‌دا ده‌ستم خسته‌سهر‌شانی هه‌کیم و پێم وت، 'ئێ باشه، سبه‌ینێ له‌گه‌ل یاقووب وه‌ره‌بق دوکان.'

مامه‌سلیمانم هه‌ر له‌پێگاوه‌پرسیاری ئه‌وه‌ی لی کردم، 'ئه‌و سه‌ده‌لیره‌یه‌تان بق نازییه‌کان ده‌بر کرد؟'

'نه‌خێر، که‌س به‌ده‌نگمه‌وه‌نایه‌ت، منیش مه‌جی‌بوورم...'

‘چون به دهنگته وه نایه ن، دهی تو به نیازی چیت؟’
‘چوم، چوم بق سهر و بهو نا عینسانم وت چهند پوژیکي
ترمان مؤلّت پین بدات!’

مامه سلیمانم زور بیزار دیار بو، له بهرخویه وه وتی، ‘گوزهرانی
ئو خه لکه باش نییه، ئه وه تانی چهند خیزانیک له دهست زولم و زور
به سه لتی له به غدا ده وه هلهاتوون.’

له مامه سلیمانم نه پرسى ئایا ئه وانه ی له به غدا ده وه ئاواره ی
شاری سلیمانی بوون کین؟ که تان سفره ی راخست و خه ریکی
نانخواردن بووین، له بهرخومه وه به یاقووبی ئاموزام وت، ‘یاقووب
پیت باشه، ئه گهر له مه پو به دوا وه نه چیت بق دهره وه ی شار و
واز له کاری ده سگیتری بیتیت و له سهر دوکانه کهم دانیشیت؟
نیشوکاره کانم زورن و پیتان پاناگم.’

یاقووب لئی پروانیم و سه ری بۆله قاندم، که تان ئو ئیواره یه
کفته ی دروست کردبوو، وه کو پیشه ی دایمی هاتبوو له شانمه وه
دانیشتبوو، پانی به پانمه وه نووساندبوو، زوو زوو له بهرخویه وه
لئی ده پرسیم، ‘کاکه گیان، کاکه گیان.’

کاتیک به به لئ وه لامم ده دایه وه، ئو به پرویه کی گه شه وه لئی
ده پروانیم، ‘خواردنه کهت به دله.’

له که تانم پروانی و پیم وت، ‘تازیه کهم له توانای مالداریی خوت
دوودل مه به، تو هه رچییه ک دروست بکهیت، من به پلاوی مالی
شیخانی ناگۆپمه وه.’

له کاتی نانخواردندا مامه سلیمانم باسی گوزهرانی جووه کانی
دانیشتووی شاری به غدا دی بق کردم، منیش لیم پروانی و
له بهرخومه وه وتم، ‘ئیتتر چی بکهین جهنگه و هه موومان له ژیر
هه ره شه داین!’

دوای نانخواردن ویستم بۆ مالی موشی عه تار برۆم، له ناو ده رگا که دا هه لویسته یه کم کرد و له یاقووبی ئامۆزام پوانی، پاشان دهستم کرد به گیرفانی بن باخه لی چۆغه که مدا و کلیلی دوکانه که م دهر هیتا و به ره و پرووی یاقووب فریم دا و پیم وت، 'ئیتتر خۆت خاوه ن دوکانیت و له سبه ینیه وه هه کیمیش له گه ل خۆت به ره!'

له به رده رگای مالی موشی عه تار پیکه وتی خامی و سیمانه ی سه عاده ت و میوانه کانم کرد، چوار گه نجی هاوته مه تی خۆم بوون، خامی موشی عه تار له به رخۆیه وه وتی، 'میوانه کانم برد، وتم با کنیشه که مان ببینن!'

له گه ل دووان له میوانه کان یه کترینمان ناسییه وه، خیرا یه کیک له وان پتی وتم، که له بازاری میسوال منی بینیه و ئه وان هاو پتی نزیکي په حمان و په حیمی جوانه مه گ بوون، یه کیک له میوانه کان کوپیکی موزه ردی بالا به رزی لاواز بوو، دهستی خسته سه ر شانم و پتی وتم، 'پیکه وه عاره قی مراویمان خواردۆته وه.'

پاشان دهستی بۆ پاگرتم، کاتیک دهستم خستبووه ناو دهستی ئه و، وتی، 'من هه سق میکائیلیم.'

ئه و گه نجی له شانی هه سق میکائیل وه وه ستابوو، که به قسه ی ئه و یه کترینمان له به غداد دیبوو، وتی، 'ساموئل کوهین.'

دووانه که ی تر به ناوه کانی، عه زرا و عه زهم یۆنا خۆیان پین ناساند، خامی موشی عه تار له به رخۆیه وه وتی، 'ئه م دووانه برای یه کترین.'

دوای ئه وه ی یه ک یه ک ناوی خۆیان وت، منیش چاوم پیتدا گێران و وتم، 'من خایم شه له مۆم.'

به پتیه بووین بۆ ژووره وه، له به رخۆمه وه پرسیم، 'ئه ری ده نگوباسی به غداد چۆنه.'

‘بۆ موسولمانى سوننە زۆر ئارام و ئەمانە!’

حەسەن مىكائىل كاتىك ئەمەى لەبەرخۆيە وەت لە پىش منەو
دەپۆشت و پىكەو گەيشتبوونە ژوورى دانىشتەكە، دواى ئەو
دانىشتىن حەسەن لە بىناخەلدا چەند كاغەزىكى پىچراوەى دەر هێنا
و لەبەرخۆيە وەت، ‘ئىتر بەگوێرەى پلانى عەرەبە شوقىنەستەكان
بەت، لەمەولا كەس لە عىراقدا ژيانى پارىزراو نابەت.’

حەسەن مىكائىل لەو كاتەدا خەرىكى كردنەوەى يەكەك لە كاغەزە
پىچراوەكان بوو، پاشان بەردەوام بوو وەت، ‘ئەم نامانە شاىەتەى
ئەو دەدەن، كە هاوشىوەى پارتى نازى لە پۆژەلەتى ناوەرەستە
دروست بوو، ئەو بەتە بزانە پەشىد عالى كەيلانى لە كۆبوونەو
پارتهكەياندا چى دەلەت، “جوووەكان كۆسپەن لەبەردەم بىرى
ناشىقنالىستەى عەرەبەدا، بۆ ئەو ئەتەوئەكى عەرەبەى يەكگرتو
دروست بکړیت، پتووسته جوووەكان دوور بخړینه وە يان لەناو
ببرين!” هەلبەتە ناماقولەيهەكانى زۆر لەو زياترن، بىجگە لەو
بەيانانەدا نووسراو، يوسف ئاموون، كە خۆى لە كۆبوونەوكاندا
ئامادە بوو، باسى لەو دەكرد، كە ميشيل عەفلەق ناوێك لە
سووریاو ميانى كۆبوونەوكان بوو، پاشان ميشيل عەفلەق لە
لیدوانىكيدا وتوویەتى، گوايا بۆ دروستبوونى يەكەتەى نىشتىمانى
عەرەبى كوردەكان لە سووریا و عىراق كۆسپىكى گەرەن. هەرەها
يوسف ئاموون باسى لەو دەكرد، كە ئەو ميشيل عەفلەقە لە سووریا
سەرکردەى حزب الاخاء العربى الوطنيه و لەو كۆبوونەوكاندا بپارى
ئەو دراو حركە نصرە العراق دروست بکړیت، كە لە پەپەرە و
پەرگراو هاوشىوەى پارتهكەى ميشيل عەفلەقى سوورى دەبەت.
‘ئەرى پەم نالەت يوسف ئاموون كەتە و چۆن توانیوئەتى بچیتە
ناو كۆبوونەوئەى ئەو شوقىنەستانەو؟’

دواى ئوۋەى من ئو پرسیارەم لە ھەسۆ میکائیل کرد، سیمانە
سەعادەت لە ۋەلامدا وتی، 'گرنک ئوۋەیە ئیمە بزانین دوژمنەکانمان
خەریکی چ پلانگێڕییەکن!'

دەستم خستە سەر شانی سیمانە سەعادەت و لێم پرسى، 'جا
ئو کەسە باوەڕپێکراوە؟'

'بەلێ بەلێ، ئیمە لە ھەموو کۆر و کۆبوونەیک لەم عێراقەدا
گوێگێرێکمان ھەیە!'

لە سیمانە سەعادەتم پوانى و پێم وت، 'جا ئو ھە چ پێویست
دەکات؟'

خامى موشى عەتار وتی، 'ئای بێقەزا بیت، چۆن، بۆ دامەزراندنى
پارتیک یان ڕیکخراویک، ئیتر ھەر ھەشە و پلانگێڕییەکان دژی ئیمە
ئو ھەمان پێ دەلێن، کە کاتى ئو ھاتوو ئیمەى جوو پارێزگارى
مانە ھەمان لە عێراقدا بکەین.'

'ئو ھەندەى من لە ئیو تیکە یشتیم، دیارە ئیو دەتانەوێت پارتیک
دامەزرێن، ئایا پێم نالین لەم بارودۆخەدا چۆن پارت بە ئیمە
دروست دەبێت؟'

ھەسۆ میکائیل لێی پوانیم و لە ۋەلامدا وتی، 'ئو ھە ئیمە بۆ ئەم
مەبەستە چەند سالتیکە سەرقالین، ھەلبەتە باو و باپیرانمان پێشتر
پارتیکی لەو جۆرەیان ھەبوو، بۆ پارێزگاریکردن لە سەر و مالی
خوێان، ئیستا ئیمە تەنھا ئو ھەمان لەسەر شانە ئو پارتە و بیرى
ئەوان سەرلەنوێ زیندوو بکەینەو، جا من پێم وایە ئیستا لە
ھەموو کاتیک گونجاوترە، ئیمە ئو ھیش دەزانین، کە ھاوڕەگەزە
زایو نیستەکان دژمان دەوێستنەو، چونکە ئیمە دەمانەوێت لەسەر
زیدی باو و باپیرانمان وەک جوو بمێنێنەو و بەرگری لە خۆمان
بکەین، بەلام بیرى زایو نیستی دژی ئو ھەن و مەبەستیانە ھانى

هه‌موو جووه‌کان بدهن تاوه‌کو به‌ره‌و ئیسرائیل کۆچ بکه‌ن، له ئیستادا لی‌ره زایۆنیسته‌کان له ئی‌مه ده‌سه‌لاتیان به‌هیز‌تره، چونکه ئه‌وان ئه‌ندامیان زیات‌ره، به‌لام ئاشکرایه ئه‌وانه‌شی ده‌یان‌ه‌وێت له عێراق بمێننه‌وه ژماره‌یان که‌م نییه.

سیما‌نه سه‌عه‌ده‌ت ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'که‌واته‌ بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی پار‌تی خه‌لتووز.'

به‌سه‌رسامیه‌وه‌ لێم پ‌وانین، 'خه‌لتووز؟'
'به‌لێ خه‌لتووز، له‌ به‌غداد چاومان به‌ هه‌ندیک له‌ ئه‌ندامه‌ کۆنه‌کان که‌وت، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وان پیر بوون و توانای هه‌لس‌وپاندنی کاروباریان نه‌ماوه، به‌لام بۆ پ‌اوێژ‌کردن پ‌تیان پ‌یویستیمان پ‌تیان ده‌بی‌ت.'

'گرن‌گ به‌رنامه‌ی پار‌تی خه‌لتووزه، که‌ ئی‌مه‌ ب‌توانین کاری پ‌ی بکه‌ین.'

من له‌و کاته‌دا سه‌رم داخستبوو له‌ پ‌ه‌نگی گولی سه‌ر فه‌رشه‌که‌م ده‌پ‌وانی، نه‌مزانی کام له‌ دوو براکه‌ عه‌زه‌م یان عه‌زرا یۆنا ئه‌مه‌ی وت. هه‌سق میکائیل خۆی پ‌است کرده‌وه و چاوی پ‌یدا گیراین و وتی، 'برایان، ئه‌وه‌ی گرن‌گه‌ لی‌ره‌دا باسی بکه‌ین، که‌ ئی‌مه‌ له‌ به‌غداد‌ه‌وه‌ به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ بۆ سلیمانی هاتوین، ئه‌ویش ئه‌و خاله‌یه‌ له‌ په‌یره‌وی پار‌تی خه‌لتووز‌دا، که‌ گوا‌یا پار‌تی‌که‌ ته‌نها سه‌ر به‌ جووه‌کانی ته‌وا‌ی عێراقه‌ و بۆ پارێزگاری له‌ سه‌رومالی جووه‌کان دامه‌زراوه، به‌لام ئی‌مه‌ لی‌ره‌دا ده‌مانه‌وێت، گ‌ورپ‌انکاری له‌و خاله‌دا بکه‌ین، تا‌کو پ‌ی‌گا به‌ کورده‌ مه‌سیحی و موس‌ولمانه‌کان بدریت له‌ خه‌لتووز‌دا بب‌نه‌ ئه‌ندام و له‌و پ‌ی‌گایه‌وه‌ ب‌توانین پ‌ی‌که‌وه‌ خ‌ۆمان له‌ پ‌لانی عه‌ربه‌ شۆڤێنیسته‌کان ب‌پارێزین.'

'جا هه‌سق ئه‌وه‌ی تۆ باسی لێ‌وه‌ ده‌که‌یت، ئی‌مه‌ هه‌موومان باش

ئەو دەزانىن، بۇ ئەو مەبەستە و ئەنجامدانى ئەو كارە پىويستىمان
بە خايمە.

'ئەرى خامى، بىرام، لە بوارى سياسەتدا من زۆر كۆلم عازىزم!
'تو پەيوەندىيەكانت بۇ پارتى خەلتووز گىرنگن، ئىمە دەمانەوئەت
لە پىگای كەسىكى وەكو توو، ئەندام و ھاوپى كورد و مەسىحى
و كلدانى و ئىتر ئەندامان لەناو ھەموو كەمەنەتەوايەتییەكانى
دانىشتووى كوردستاندا ھەبىت، دەمانەوئەت ئاگادارىان بکەينەو
و بەلگەيان بخەينە بەردەست، كە ھەموومان لەژىر ھەپەشەى
لەناوبردنداین، ھەروەھا ئەوەيان بۇ پوون بکەينەو، كە ھىچ
كەسىك لە ئىمە ناتوانىن بەتەنیا بەرەنگارى ئەو شەپەنگىزىيەى
ئەوان بىيەنەو، كە لەلایەن عەرەبە شۆفئىستەكانەو پلانى بۇ
داپىژراو.

ھەسۆ مىكائىل دواى ئەوەى ئەمەى وت، تاوئىك بوو بىدەنگ لئى
دەروانىم، وەكو چاوەروانى وەلامم لئى بکات، لەبەرخۆمەوە پىم وت،
'تىناگەم، ئایا من چىم پى دەكرىت؟'

خامى موشى عەتار ھەستايە سەر پى و پىش ئەوەى بىروات
و لە ژوورەكە بچىتە دەرەو، لئى پروانىم و پىنى وتم، 'تو چەند
ھاوپىيەكى كورد و مەسىحى ئىزىكت ھەن، ئەگەر بتوانىت بانگيان
بکەيت تاكو پىكەو گەتوگۆ بکەين!'

لە دواو بانگم لئى كرد، 'خامى، خامى، دەلیم، ھاوپى كورد و
مەسىحى، ئەرى مەبەستە لە كىتە؟'

دوو پوژ بەسەر ھاتنى میوانەكاندا تىپەپىبوو، ھەمەجان سەلیم
بانگ كرده دوكانەكەم و وىستم لە نوپىوونەوەى پارتى خەلتووز
ئاگادارى بکەمەو، بەلكو بىت بۇ گەپەكى جوولەكان و لەگەل

هاوپىكانمدا گفتوگو بکات، پىش ئەوھى من ئەو باسەى لەگەلدا
بکەمەو، ئەو پىى وىم، ئەوھ حۆقەيەک چاىى و نىو حۆقە قەند
قەرزارىت!

‘بۆ بىفەق خۆ من باوکت نىم، تاكو دەمرىت دەبىت دەستم بە
قوونتەوھ بىت؟’

‘كۆرە بۆ خۆم نىيە، بۆ حەقدەستى تۆپاندنى عوسمانى عەزە
سەرخوارى حەيتەيە!’

‘ئەرى بەراستە حەمەجان، ئەو حەيتە باشىيە كۆژاوە؟’
‘دەى بۆ لە خۆت ناپرسىت بۆچى تاوھكو ئەمەق ئەو سەگبابە
پۆلىسى نەئاردووە بەشوىنتا؟’

‘دەترسم جەنايت قورەكەمان زياتر بۆ خەست بکەيتەوھ و تىى
چەقین و بە ھىچ كۆچىك لىى دەر نەچىن!’
‘بەخوا تۆ جەبانىت، پىم نالىيت سەد لىرەى زىر بە كى پەيدا
دەبىت؟’

‘لەوھياندا تۆ راست دەكەيت، بەتايبەتى لە پۆژىكى وەكو
ئەمەردا، كە زۆربەى جووھكان بەتەماى پۆشىشتن!’
‘پۆشىشتن، بۆ كۆى؟’

‘بۆ فەلەستىن، قابىلە ئەو قوربەسەرانە بۆ كۆى تر دەتوانن
بەقۇن؟’

‘بەراستە، دەى تۆ؟ ئەرى خايم، خۆ خوانەخواسە تۆش بەنياز
نىت بەقۇيت؟’

‘نەخىر، بۆ پىگرى لەو كۆچە بەكۆمەلە ھەولىك لە ئارادايە،
ئەگەر دەتەوئىت ھاوکارمان بىت ئەوا ئىوارە بۆ مالى خامىنى موشىنى
عەتار لەگەلم وەرە.’

ئەو ئىوارەيە پىش ئەوھى حەمەجان سەلىم بىت بۆ مالى ئىمە

و له‌ویوه پټکه‌وه بڼ مالی موشی عه‌تار بچین، چووم بڼ لای مامه
سلیمانم و به‌سه‌ره‌اته‌کانم وه‌کو خوی بڼ گټراپه‌وه.
دوای شه‌وی تاویک پی‌ده‌نگ لیی پروانیم، پاشان له‌به‌رخویه‌وه
پټی وتم، 'دوو هه‌والی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ت بڼ هیتاوم!'
'نیت‌ر ناوایه، که عه‌رزم کردیت.'

'په‌نجا سالیک پیش شه‌مړو، من له به‌غداد بووم به شه‌ندامی
پارتی خه‌لتووز و به هه‌مان شه‌وه‌له‌کانم رایان سپاردم، تا‌کو
بکه‌پیمه‌وه کوردستان و خه‌لکی خومان هان بدهم، تاوه‌کو بینه
شه‌ندام و پیتاکیان لی کو بکه‌مه‌وه، شه‌وسا ئیمه مه‌به‌ستمان ته‌ن‌ها له
جووه‌کان بوو، به‌لام شه‌وه‌ی به‌لامه‌وه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه، شه‌وه‌یه،
که ئیوه ده‌تانه‌ویت ره‌ش و بۆر له خه‌لتووزدا بکه‌ن به شه‌ندام،
جا من نا له‌وه تیناگه‌م، که‌سیک به خوین جووله‌که نه‌بیت چۆن
ده‌توانیت له خه‌لتووزدا ببیت به شه‌ندام!'

'مامه گیان پوژگار که گورپاوه و ئیستا له‌م هه‌ریمه دژی هه‌موو
که‌سیکی غه‌یره عه‌ره‌ب پلانی تر له‌گورپین، که‌واته ئیمه هه‌موومان
یه‌ک چاره‌نوس چاوه‌پروانمان ده‌کات، نیت‌ر بڼچی نابیت له پارتی
خه‌لتووزدا یه‌ک بگرین و ده‌نگمان بکه‌ین به یه‌ک، دژی دوژمنیک که
ده‌یه‌ویت لیکمان دابېریت و ته‌فره‌قه بخاته به‌ینمانه‌وه.'

'ئه‌و لایه‌نه کټیه؟ که دوژمنی هه‌موو لایه‌کمانه؟'

'عه‌ره‌به شوق‌نیت‌سته‌کان.'

'هه‌ست نا‌که‌یت بڼ شه‌و مه‌به‌سته زۆر دره‌نگه و ده‌بوایه بیست
سی سال پیش شه‌مړو شیخ مه‌حمودی حه‌فید به‌و کاره هه‌لسایه
و شه‌و به‌ره‌یه‌ی دروست بکړدایه، ده‌ی ئیوه هه‌ست به‌و لیک‌ترازانه
نا‌که‌ن، که له‌نیوان مه‌سیحی و جووله‌که و موسولمانه‌کاندا دروست
بووه؟'

'يانى مامه گيان تو پيټ وايه، هيچ نه نجاميكي نابيت؟'
 'ئيوه نه وهى نوين و پښ ده چيټ جياواز بير بکه نه وه، ئه وه
 نيه کورديكي موسولمان له پيټاوى ئيمه ي جووله که دا پوليسيكي
 هاوديني خوى کوشتووه، من تاكو ئيستا شتي ئاوام نه بيستووه،
 که واته سوز و موحيهت له نيتوانمدايه. هر وهکو وتم، ئيوه نه وهى
 نوين و نه گهر موسولمان بيت يان جووله که يان مه سيحي، ئيتر
 باوه رټ به هر ديانه تيكي تر هه بيت، نه گهر بته وټ ببيته خاوه نى
 گيان و نيشتمانى خوت، پيويسته له نيتوان خوا و خورمادا يه کيکيان
 هه لټيريت، نه گين واز له پستنى نه و خه په که بينى باشته!'

بیرکردنه وه له نوێکردنهوهی پارتی خەلتووژ هەڵەیهکی گەوره بوو، بەتایبەتی له کوردستان، له ماوهی ئەو هەشت ساڵەدا من و هاوڕێکانم بێجگە له سەرئێشه و لێدان و بەندکردن هیچی ترمان پێ نه‌بڕا، گەلیک پاره‌یشمان له‌و پێتواوه‌دا خەرج کرد، بەبێ ئەوه‌ی بتوانین له‌ ڕێگای پارتی خەلتووژوه‌ خەزەتیکی پێشکەش به‌ خەلکی دانیشتووی کوردستان بکه‌ین، له‌ شاری سلێمانی بێجگە له‌ حەمه‌جان سه‌لیم، هیچ که‌سیکی تر ئاماده‌ نه‌بوو له‌ پارتی خەلتووژدا بیهێت به‌ ئەندام، سەرکی‌شیمان به‌ ژبانی خۆمان ده‌کرد و به‌ناشکرا و به‌نه‌یتی بانگه‌شه‌مان ده‌کرد، ویستمان خەلکی له‌ پلانکێڕیه‌کان ئاگادار بکه‌ینه‌وه، له‌دوای ئەو ئیواره‌یه‌وه‌ که‌ له‌ نادیی فه‌رمانبه‌ران شه‌ڕ و پێکدادان له‌نیوان ئێمه‌ و چه‌ند که‌سیکدا دروست بوو، سیمانه‌ سه‌عه‌ده‌ت چه‌ند نووکه‌ چه‌قویه‌کی به‌ر که‌وتبوو، من له‌ دوو لاه‌و سه‌رم شکابوو، ئەوان زیاتر له‌ ده‌ که‌س ده‌بوون و به‌ ناوی پارتی هیواوه‌ قسه‌یان ده‌کرد، له‌بیرم دێت من پێم وتن، 'ئێمه‌ نامانه‌وێت ئێوه‌ بینه‌ لایه‌نگری ئێمه‌ و پارتی خەلتووژ، ئەوه‌ی گرنگه‌ و پێویسته‌ بیزانن، ناوه‌ڕۆکی ئەو نامه‌ و دۆکۆمێنتانه‌یه‌ که‌ ده‌ست ئێمه‌ که‌وتوون!'

به‌لام شه‌وی گوتمان لیتی ده‌بوو، ئیمه‌یان به به‌کرئگی‌راو و جاسووس تاوانبار ده‌کرد و باسوخواسی دروستیبوونی ده‌وله‌تی ئیسرائیل و ریکخستنی کبانی سه‌هون‌بیان ده‌خسته ئه‌ستۆی ئیمه.

حه مه جان سه لیم و خامی موشی عه تار بق ئه و مه به سته
 سه ردانی هه ولیریان کرد، پاش دوو حه فته له هه ولیر گه پانه وه
 و باسی ئه وه یان بق کردم، گویا له گه په کی عه ینکاوه له لایهن
 مه سیحیه کانه وه شکاتیان لی کرابوو، پاشان ده ستگیر کرابوون و
 دوو حه فته له به ندینه خانی هه ولیر بوو بوون.

له دوای چه ند پروداویک، من کشابوومه دواوه و به شداری
 کوپ و کوپوونه وه کانم نه ده کرد، هه مه جان و خامی له چه ند
 جیگایه ک له ده ست لیدان و هه په شه ی خه لکی هه له اتبوون و خویان
 شارده بووه.

خۆم و هاوپیگنم زیاتر له حه وت سالی ته مه نمان بق پارتی
 خه لتوو ته رخان کرد، سالانیکی پر له شه پ و پروداو بوو،
 ئاسه واری ئه و کاره ساتانه له سه ر پۆحم به جی مان، به داخه وه م
 نه متوانی وه کو سالانی پیشوو له ده فته ری یاده وه ریبه کانمدا
 تواریان بکه م، به تاییه تی پروداوه کانی سالی ۱۹۴۸ ئه وه نده زۆر
 بوون، ئه گه ره له سه ره تای ئه و ساله وه ده ست پی بکه م، ئه و مانگی
 یه کی ئه و ساله له گه له هه مه جان سه لیم له به غداد بووین و ئیمه یش
 له خۆپیشاندا نه کاند به شدار بووین، کاتیک له شه قامی سه عدوون
 به ره و پووی زریپۆشه کانی سوپا وه ستابووین، له ترساندا خیرا
 ده ستی هه مه جان سه لیم گرت و به دوای خۆمدا رامکیشا، به زۆر
 به دوای خۆمدا کیشم کرد و برده ناو کولانیکه وه، ئیستایش نازانم
 بوچی ئه وه م کرد و له و کاته دا چیم به خه یالدا هات، پاشان پیکه وه
 به ره و بازاری شۆریجه پۆشتین، هه مه جان سه لیم به وه رازی
 نه بوو، بینیم بیزاری به پووینه وه دیار بوو، له به رخویه وه گله یی
 ده کرد و ده یوت، که ئه وه خۆدزینه وه یه و ده بیته ئیمه شه رم له
 خۆمان بکه ین.

کاتیک ئیمه به پویه بووین گویمان له دهستریژی تهنه گه کان بوو. ئیوارهی ئه پوژه هه والمان پی گه یشت، که زیاتر له دوو سه د کهس له خۆپیشانده ران له سه ر شه قامی سه عدوون کوژرابوون، به دهستی ئه و سه ر بازانه ی بۆ دامرکانده وه ی خۆپیشانده کانی ناو شاری به غداد له کوردستانه وه هینرابوون.

بیجگه له پرووداوه کانی ئه و پوژه ی به غداد، له چه ند شاریکی تری عیراقدا شه پ و پیکدادان پروی دابوو، که زیاتر له پینج سه د کهس کوژران و نزیکه ی هه زار برینداری لی که وتوه.

یه کپیزی و هاوده نگیی له نیوان خۆپیشانده راندا نه بوو، له شاریکه وه بۆ شاریکی تر وتاری خه لک له یه کترین جیاواز بوون، هه رچه نده زۆربه ی راپه رینه کان به بیرۆکه ی لاوانی پارتی شیوعی ریک خرابوون، به لام ئه وسا یه کیک دژی ده سه لاتی به ریتانی و یه کیک تر داوای پرووخانی ده سه لاتی پاشایه تییه ده کرد، بیجگه له شیعه و سوننه کان، که دژی یه کترین رژابوونه سه ر شه قامه کان و شه پی کونی ناو مالی عه شره تی قوره یشیان له به غداد ده کرد.

دوای ئه و هه موو کوشتار و خوینپرشته، سه روکوه زیران: سالح الجه بر، بۆ عومانی پایته ختی ئه رده ن هه له ات، پاشان بریاری مانه وه ی ده سه لاتی به ریتانیا ئیمزا کرا و سه رله نوێ حکومه تیکی نوێ پیک هینرایه وه.

له بیرم دیت له لاپه په ی یه که می پوژنامه کاندایه گه وره یی وشه ی بازدان نووسرابوو، هه روه ا له ژیر ئه م ناو نیشانده نا نووسرابوو، گه لی عیراق ئه و پوژه ره شانیه تییه راند و ئیتر هه موو که مه نه ته وایه تییه کان له سایه ی حکومه تیکی دیمۆکراتدا پیکه وه به ئاسووده یی ده ژین.

بۆ پیشوازیکردن له م هه واله، خه لکی به سه ر جاده و شوسته

خویناوییهکاندا دهستیان کردهوه به ئاههنگگیران و دهربرپینی
خۆشییهکانیان.

خۆم ئهو پۆژه له بازاری مسوال بووم، بینیم عهزرا مهناحیم
دانیاڵ یهك یهك بهسهر دوکاندارهکاندا دهگهرا و باسی پویشن یان
مانهوهی لهگهڵدا دهکردن، ئهو پۆژه لای یهکتیک له دوکاندارهکان
سندوقیکیان بۆ ههژاران دانا، بۆ هاوکاریکردنی ئهو جوانه
پارهیان نهبوو بۆ فهلهستین برۆن، عهزرا مهناحیم ئهوهی به
دوکاندارهکان وت، که ئهو وازی له سیاسهکردن هیناوه و چهند
پۆژیک پێش ئهو پۆژه وهکو ئهندام پهڕلهمانی عیراق دهستی له
کار کیشاوهتهوه، تاوهکو خۆبهخشانه بۆ گهڕانهوه بۆ فهلهستین
هاوکاری جووهکانی عیراق بکات.

پۆژی دوايي حهمهجان ههوالی مردنی مامه سلیمان بۆ هینام،
لهبیرم دیت به حهمهجانم وت، 'ئێستا خۆم به ههتیو و باوکمردوو
دهزانم!'

بۆ سالیک دهچوو مامه سلیمان له جیگادا کهوتبوو، له دهم
و زمان کهتوو، بۆ چهند سالیک بوو ئهو کهسایهتییهی جارن
له ژیانی مندا نهماوو، ههستم دهکرد دهمیک بوو مالتاوايیم لێ
کردبوو، زیاتر لهگهڵ یادهوهرییهکانی پابردوویدا دهژیام، ئهو
یادهوهرییهی ژیانی منیان بهتهواوی گۆپی.

دواي ئهوهی ئهو ههواله مان بیست، لهگهڵ حهمهجاندا له ههولێ
گهڕانهوهدا بووین، دهمهو ئیوارهی پۆژی یهکشهممه حهمهجان
سهلیم هات بۆ بازاری مسوال و پتی وتم، که خۆم کۆ بکهمهوه و
قوتبهدینی شوفیر لهسهر شهقامی شۆپیجه چاوهپوانمانه و تاکو
شاری کهرکووکمان دهبات، لهو پۆژانهدا جووهکان بهترسهوه له
بازاری مسوال دهر دهچوون، کاتیک لهگهڵ قوتبهدینی شوفیردا له

به‌غداد دەر چووین، قوتبه‌دین له‌به‌رخویه‌وه وتی، 'ئه‌وه که‌ریمی
عه‌له‌که‌یش خۆمان خۆش!'

به‌ده‌نگینکی به‌رز و به‌بیزارییه‌که‌وه پرسیارم له‌قوبه‌دینی شوفێر
کرد، 'چۆن؟ به‌راسته؟'
'به‌لێ، ئه‌م‌پۆ.'

'ئه‌رێ کۆپه‌حه‌مه‌جان، ته‌رمه‌که‌ی بۆ سلێمانی ده‌به‌نه‌وه؟ و
باشتر نییه‌ ئێمه‌یش له‌گه‌لیدا بین؟'

'بۆسته‌برام، قوتبه‌دین، برام بگه‌پێوه، خێرا بگه‌پێره‌وه!'
حه‌مه‌جان ئه‌مه‌ی وت و قوتبه‌دینی شوفێر، لای دایه‌ لاپتی
شه‌قامه‌که‌ و ئۆتومبیله‌که‌ی پاوه‌ستان، پاشان له‌به‌رخویه‌وه‌ پرسى،
'ئه‌رێ زه‌لام پێم نالین ئێوه‌ به‌نیازی چین؟'
'ناخۆ به‌نیازی چین؟ ده‌مانه‌وێت له‌گه‌ل ته‌رمى ئه‌و پیاوه‌دا بۆ
سلێمانی وه‌گه‌پێین.'

کاتیک من ئه‌وه‌م وت، قوتبه‌دینی شوفێر پێی وتین، 'کۆپه‌ ئه‌وه
ئێوه‌ باسی چی ده‌که‌ن؟ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستان له‌عه‌بدولکه‌ریم ئه‌لیاسه
ئه‌وا خۆ ئه‌و پیاوه‌...'

حه‌مه‌جان سه‌لیم قسه‌که‌ی پێی بپێی، 'ئه‌وا چی؟ ئێتر هه‌رچیه‌ک
هه‌یه‌ و نییه‌، تۆ وه‌گه‌پێی، ده‌ی خێرا وه‌گه‌پێی برام.'
'ئه‌رێ مالت به‌ قوڕ گیریت بۆ نایه‌لیت قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م و
وه‌کو عینسان له‌یه‌کتری تێبگه‌ین؟ ته‌رمى ئه‌و پیاوه‌ لێره‌ له‌ به‌غداد
نیژراوه‌.'

حه‌مه‌جان سه‌لیم پرسى، 'چۆن؟ ده‌ی نایه‌گه‌پێننه‌وه‌ بۆ سلێمانی؟'
'سلێمانی چی! کۆپه‌ خۆم ئه‌م دوانیوه‌پۆیه‌ ناگام لێ بوو کاتیک
بۆ گۆرستانیان برد.'

'خه‌مبارم به‌وه‌ی ته‌رمى ئه‌و پیاوه‌ له‌ سلێمانی به‌ خاک

ناسپېردرېت، ئېتر لەوانەيە ئەوەش پەيوەندىي بەووە هەبوو،
کە عەبدولکەریم ئەلیاس پیاویکی دیندار بوو! لەوانەيە بۆ گەپانەوێ
تەرمەکەى بۆ شارى سلیمانى بپارى خۆى بوو،
دواى ئەوێ من ئەمەم وت، هەرسێکمان بێدەنگ بووین و
قوتبەدینى شوفىریش ئۆتومبیلەکەى لىخوڤى.

‘پتویسته دهستوبرد بکهین و موشووریکى خۆمان بخۆین، تاوهکو کات بهسەر نهچوو و ئهمرۆمان لى نهبووه به سبهین!’

ئهو پۆژه ئاوام به عهزیزى حهکیم وت، چووبووم بۆ لای تاکو باسى گۆزههانی خۆمانى بۆ بکهیم، باسى رووداوهکانى بهغداد و شارهکانى ترى عێراقى بۆ بگێرمهوه، ئهو پۆژه مال به مال بهسەر جووهکانى گهپهکى جوولهکاندا گهپام و ههوالى رووداوهکانى شارهکانى ترى عێراق و کوردستانم بى پێچوپهنا بۆ گێرانهوه، پاشان لهگهلیاندا باسى پۆیشن یان مانهوهمان کرد، ئهو پۆژه عهزیزى حهکیم پێى وتم، ‘نازانم تۆ بۆچى بۆ لای من هاتوویت؟’

زۆر بێزار و توورپه دیار بوو، شووشهیهکى بهتالى عارهقى له بهردهمدا بوو، لهو کاتهدا خهريکى ههلهچینى شووشهیهکى پرى عارهق بوو، ههولم دا له چاوى بهروانم و تێى بگهیهنم، که پتویسته ئێمه به ههمومان ههولیک بدهین بۆ ئهوهى بهر له لێشاوى رقى لایهنگرانى عهربه شۆڤتینىستهکان بگرین، عهزیز دواى ئهوهى پهرداخیک عارهقى تێکرد و له گۆزهیهک ئاوى بۆ زیاد کرد، بهبى ئهوهى لیم بهروانیت له وهلامدا پێى وتم، ‘من تهواوى ئهو شارى سلیمانییهى دهناسم و کێشهم لهگهڵ کهسیاندا نییه، ئیتر کى دیت و به ناحهقى بهردهرگام بى دهگریت، خوا سووک و پيسواى بکات.’

لهو کاتهدا ئهژنۆم دادابوووه سهه قهراغى فهرشهکه، لێى نزیک

بوومهوه و دهستم خسته سهر رانی و پټم وت، 'کهواته تو تهنها خه می خرتته!'

کاتیک ئه مه ی لئ بیستم، په رداخه عاره قه که ی به یه ک جار خوارده وه و به بیزاریه که وه پټی وتم، 'ئیسنا جه نابت بۆ چ دهوایه ک بۆ لای من هاتوویت؟ ئه گهر سکت دیشیت، ئه وه قومیک له ئاوی ئه و هاز و سیره بده، ئه گهر دانت دیشیت، ئه وه ده نکیک میخه کی وشکی بخهره سهر و تهواو، نازانم، به راستی نازانم...'

تف له بهینی لیوه وشکه له اتوو ده که یه وه دهر په پری و کهوته سهر پرووی فهرشه که، پاش ئه وه ی هه ردوو له پی دهستی به ده موچا ویدا هینا، ماسو لکه کانی ناوچه وانی هیتانه وه یه ک و به دهنگی به رز پنی وتم، 'ئه گهر بۆ دهوا و چاره سهری ئه وه بۆ لای من هاتوویت، که وه کو جووله که یه ک له بق و دلپه شبی ئه وانی تر بقتاریزیت، ئه وه تهنها ژه قنه مو وتم لایه، ئه وه تا، ئا ئه وه تانی، چهند دلۆپیکی لئ بکه ره سهر زمانت و ئیتر هیچ خه مت نه بیت، به لام ئه گهر بریاری ئه وه ت دا له و زه هره بخۆیته وه، خیرا هه لسه و لیزه بری با من تووشی سهر ئیش نه بم و بۆگه نه که ت به سهر مندا به جی نه مینیت، ئا ئه وه تانی شیوه که نیزیکه و خۆت هه لده ره ناو میز و گووی شیخه ناموباره که کان، ئیتر به قه ولی ئه وان راسته و راست بۆ قیامه تت ده بات.'

عه زیزی حه کیم له و کاته دا ئه وه نده لیم نزیک بوو بووه وه بۆنی هه ناسه یم ده کرد، بۆنی رازیانه ی عاره قه که یم ده کرد، چاوی له چاوم برپیوو، توند شانی گویشیم و به رده وام بوو، 'ئه گهر بمزانیایه خه لکی ئه م اشاره ئه وه نده نه که حه رامیان لئ دهر ده چیت، هه موویانم دهرمانخوارد ده کرد!'

'من تهنها بۆ ئه وه هاتووم تا کو پیکه وه بتوانین خه میکی خۆمان و خزم و که سوکارمان بخوین.'

‘وهكو پټم وتیت، لهه پوژه ره شه دا باشتړین د هوا تهنه نړشینی
ژه قنه موته!’

‘نهری مالت به قور گیریت، بهه پوژی نیوه پویه کاتی
عاره قخواردنه وهیه.’

عه زیزی حکیم بهی نه وهی لیم پروانیت، پرووی کرد به لای
نیرگه له که یه وه و به سهری په نجه کانی خه لووزی سهر نیرگه له که ی
هه لگړپایه وه، پاشان مژیکي قوولی لی دا و دوو که له که ی له ژیر سمیله
ره شو سپیبه که یه وه به ره و پرووی من به هه وای ژووره که دا کرد، کاتیک
ویستم هه ناسه بدهم، سپیبه کانم پر بوون له بونی پتخانه ره شه.

نیواره ی نه و پوژه چووم بقه یسهری نه قیب، له ناو دهرگای
خوارووی قه یسهریبه که دا پووم بوو به پرووی حه مه جان و
عه بدولمه جیدی حاجی نه مینه وه، پیش نه وهی چاکوچونیم له که لدا بکات
زه رده خه نه یه کی خسته سهر لیوه کاتی و له ژیر لیوه وه وتی، ‘له که ل نه م
پیاوه نیستا له به غداد که پاینه وه!’

دوای نه وهی ته وقه م له که ل کردن، له حه مه جانم پروانی و پرسیم،
‘بق خیر بوو؟’

‘کوړه پاره و پوولی خزمان و نه و جووه هه ژارانه مان برد، تاوه کو
له پیکا لیتان نه سه نن.’

‘نه وانه ی بقه له ستین دهرقون؟’

‘به لی.’

‘دهی به خیر بوتان بنووسریت!’

به‌شی دووهم

نیشتمانی من

مەلا ھەسەن قەرەداغى، كاربەدەستى فەرمانگەى ئەوقاف، خۇي
ئاۋاي بە باپىرە خايم وتبوو، 'ئىتر بېيارىكە و لە بەغداۋە دەر چوۋە،
ئەو بېيارە ژمارەى نىيە و لە مەلەفەكاندا جىگىر ناكىرەت، لە ئەوقاف
يەككىك سەرۆكارى كاروبارى جوۋەكان دەكات و ئىتر بەو جۆرە
بېيارەكە جىتەجى دەكرەت.'

پاشان پۇژنامەيەكى لە چەكمەجەى مىزى ژوورى دانىشتەكەى
دەر ھىتابوو، ئاماژەى بە سەردىرپىك لە لاپەرەى سەرەكىي
پۇژنامەكە كردبوو. كە بە بېيارى نوورى سەعیدى سەرۆك
ۋەزىرانى عىزاق جوۋلەكەكان ھەمويان دەستبەسەرن و مولك و
مالیان دەستى بەسەردا دەگىرەت، ھەروەھا مەلا ھەسەن وتبووى،
'لە سلىمانى دائىرەى ئەوقاف پاسپىردراۋە تاۋەكو ھەل و فەسلى
سەرۋەت و مالى ئۆۋە بكات.'

ئەو پۇژە مەلا ھەسەن قەرەداغى، لە كۆتايى قسەكانىدا بە
باپىرە خايمى وتبوو، 'ئەو پووداۋانە بە پىكەوت نىن و خوا خۇي
پەزامەندىي لەسەرە.'

باپىرە خايم لەو كاتەدا ھىچ ۋەلامىكى نەدابۆۋە و تەنھا بىدەنگ
لە مەلا ھەسەنى پوانىبوو، ويستىۋوى پىيى بلىت، 'ئەگەر تۆى مەلا
ھەموو تاۋانەكان بخەيتە ئەستۆى خوا، كەۋاتە ئەو خوايەى تۆ ناۋى
دىنىت زۆر لە تۆ و ھاۋشىۋەى تۆ بىدەسەلاترە!'

له و مانگه دا کنیسه ته کان به بریاری ئه وقاف بق مه بهستی
 نۆژهنکردنه وه داخران، پاشان ئاسهوار و کلتووری دینی جووله کەیان
 له پوو دامالین و بیدهنگ کران به مزگهوت و مهلا و مجهوریان
 بق دهستنیشان کردن، کنیسه ته که ی گه په کی جووله کانی شاری
 سلیمانی له سه ره تای دروستبوونی ئه و شاره وه بنیاد نرابوو، سالی
 ۱۹۵۵ دوا ی ئه وه ی سی سال داخرا بوو، نۆژهن کرایه وه و ناوی
 مزگهوتی شیخ عهباسی لی نرا.

قه برسانه کان، به پلان کران به شوینی نیشته جیبوون و
 خانوویان له سه ر دروست کرا، یان هه ندیکیان به بریاری میری بهر
 جاده که وتن، ئه وسا گۆرستانی جووه کانی شاری سلیمانی له نیوان
 گه په کی سه رشه قام و جووله کاندا بوو، سالی ۱۹۵۳ جاده یه کی
 سی مه تر پانی به نیواندا کیشرا و ته واوی گۆرستانه که له سه ر
 نه خشی شاره که سه رایه وه، ئه و بریاره راسته وخۆ له به غداده وه
 ده ر چوو بوو، به پێوه بهر و کارمه ندانی شاره وانیی سلیمانی لئی
 ئاگادار نه بوون.

له ته واوی شار و شارۆچکه و گونده کانی کوردستاندا، زۆرینه ی
 خه لکی به شدار بوون له هه لدانه وه و وێرانکردنی گۆپی جووه کاندا،
 که واته زۆرینه ی خه لکی کوردستان له جێبه جێکردنی پلانی عه ره به
 شو قینیسته کاندا به شدار بوون.

باپیره خایم له دوا له په په کانی یاداشتنامه که یدا نووسی بووی،
 'زۆرینه ی خه لکی کوردستان له سه رینه وه ی کولتور و ئاسه وار و
 هه لدانه وه ی گۆپی باو و باپیرانماندا به شدار بوون!'

پۆژی هەینی، ۱۰ی تشرینی سالی ۱۹۴۸ بوو، کاتژمێر شەشی سەرلەبەیانێ لەیفی عەمانوێل، حاخامی کنیسەتی گەرەکی جوولەکانی شاری سلێمانی، لەناو حەوشە ی کنیسەتەکەدا کاتژمێریک زیاتر دەبوو بەتەنیا لە پاستەووە بۆ چەپ دەچوو، توورەکە یەکی پەشی بەدەستەو بوو، دەرگای حەوشە ی کنیسەتەکە ی خستبوو سەر پشت، چەند جارێک لەناو دەرگاکی دا پاوەستا و بە پاست و چەپی کۆلانی بەردەمی کنیسەتەکەیدا پروانی، بە درێژایی کۆلانی کە لەلایەن ئەو میوانانە ی لە سەرتاسەری کوردستانەووە بۆ گێڕانی ئاھەنگی سالی نوێ ھاتبوون، چادر ھەلدراو، لەیفی حاخام چاوەپروانی ئەوێ دەکرد وەکو پێڕێک لە کاتی خۆیدا ئەو پۆژە جوولەکان بۆ کنیسەت بانگھێشت بکات، پاش تاویک چاوەپروانی، گەراییەو ناو حەوشەکە و دەرگاکی بەکراوہیی بەجێ ھێشت، پاشان بەرەو ئەو پەژە دارە چوو، کە بە گۆیسەبانی کنیسەتەکەو نرابوو، گەیشتە بەردەمی پەژەکە و توورەکەکی کردە شانی و بە پەژەکەدا بۆ سەربان ھەلگەرا، لە سەربانی کنیسەتەکە ھەلوێستە یەکی کرد و بە چواردەوری کنیسەتەکەدا لە گەرەک و سەربانە گلەکانی گەرەکی پروانی، لە دوورەووە گلۆپەکانی ناو شار تاقوتەرا دەگەران، دەنگی قەسبەکانی قەسابخانەکی سەر شەقامی دەبیست، ئەو بەیانییە ھەوریکی پەشی لیخن بەسەر شاردا کشابوو، بە جۆریک لە گەرەکی جوولەکانەووە ئەزم و گۆژەت لێ دیار نەبوو، توورەکەکی لە

شانی داگرت و شۆفاره‌که‌ی دهر هیتا، ئەو شۆفاره ئەنتیکه، که سالی جارێک ڕووناکیی دەبینی، پیرانی گەرەکی جووله‌کان ده‌یانوت، 'تەمەنی ئەو شۆفاره زیاتر لە سێ هەزار ساله'!

کاتێک لەیفی عەمانوێل فووی بە شیفاردا کرد، دەنگی شۆفاره‌که له ناوشاره‌وه دەبیسترا، ئەو دوکاندار و دەستگیرانە‌ی بەو بەیانیه زووه له بازار بوون، باسیان له‌وه دەکرد، که ئەو بەیانیه گوتیان له دەنگێکی غەریب بووه، بەلام هیچ که‌سیک نه‌یده‌زانی ئاخۆ به دەنگی چ گیاندارێک به‌راوردی بکات، ئەو دیتاينانە‌ی ئەو بەیانیه به‌روبوومی شیرەمەنیان بۆ مه‌یدانی ماسته‌که هیتابوو، وتبوویان له لووره‌ی گیاندارێکی کتوی ده‌چوو.

کنیسه‌تی گەرەکی جووله‌کانی شاری سلیمانی سه‌د سال زیاتر بوو بێجگه له کۆڕ و کۆبوونه‌وه و خواپه‌رستی، سالانه سه‌ری سالی نوێی تێدا پیرۆز ده‌کرا، له‌دوای سالی ١٩٤١وه جووه‌کان له سه‌رانسه‌ری کوردستان و عێراقه‌وه ڕوویان تێ ده‌کرد، کنیسه‌ته‌که قوتابخانه‌یه‌ک بۆ منداڵانی تا‌کو تەمەنی ده سالان و یه‌شیفایه‌ک بۆ گه‌نجانی تێدا بوو، کچانیش بۆیان هه‌بوو له‌وێ بخوینن، پاشان تازه‌پێگه‌یشتوو‌ان بۆ درێژه‌دان به‌ خویندن تا‌قوته‌را بۆ به‌غداد یان بۆ مووسڵ ده‌چوون، ئەوانی تر له ناوشاردا ده‌بوون به‌ شاگردی زه‌هنگه‌ر و جۆلابی و خومچی یان چه‌خماخسازي و دارتاشیان ده‌کرد.

ئەو پۆژه بێجگه له جووه‌کانی کوردستان، بۆ گێرانی ئاهه‌نگی سه‌ری سال، له به‌غداد و شاره‌کانی خوارووی عێراقه‌وه چه‌ند خێزانی‌ک هاتبوون، به‌تایبه‌تی ئەو شوێنانە‌ی کۆڕ و کۆبوونه‌وه‌ی جووه‌کان یاساغ کرابوون و کنیسه‌ته‌کانیان داخرابوون.

پیش ئەوه‌ی خۆر هه‌لبێت، له‌ئاو مال و کۆلانه‌کانی گەرە‌کدا

گه وره و بچووک پيشوهخت بۆ ئاههنگى پۆز الحسنا به ئاگا
 هاتبون، ئهوانهى له ههوليز و كويه و قهلا دزى و پانييه وه هاتبون
 له كۆلانى كنيسته يان بهرامبه ر كنيسته تهكه چادريان هه لدا بوو،
 جووهكانى هه له بجه له بهردهم مالى شلومى بوون، ئه و جووانهى
 له بهغداد و چيگاكانى ترى عيراقه وه هاتبون له بهردهم ئاشهكهى
 هاروون و ناو ئاشهكه دا بوون، بيچگه له وهى گه پهك هه ر ماله و
 ميوانداريى خيزانيك يان دووانى كردبوو. سه رقالى و په له پهلوك
 به هه موويانه وه ديار بوو، به كۆمه ل و به تاك له بهر ماله كان و
 سه ربان و سه ر كوچهى كۆلانه كاندا راوه ستابوون، ژن و پيار و
 مندال و پير خويان گۆرپبوو، له گه ل بيستنى دهنگى شوقاردا پۆل پۆل
 به ره و كنيسته تهكه چوون، يان له كۆلانى كنيسته تهكه دا تيكه ل به وانى
 تر ده بوون، گه په كه كانى ترى شار، هيشتا خامۆش و بيدهنگ بوون،
 ژنانى گه په كى جووله كان جلى زهنگاو پهنگيان پۆشيبوو، هه ياسه
 و لاغيرهى زيو و ئالتوونيان له پهفته و هه ورييه كانيان دابوو،
 سه لتهى قهيفه و كۆلوانهى بريسه كه داريان له بهردا بوو، قهيره كان
 كه مه ربه ندى زيويان به ستبوو، بۆنى سمل و ميخه كى مليان تيكه ل به
 بۆنى گرواوى شيوه كه ده بوو، ئه و شيوهى، كه به نيوان ماله كانياندا
 تيده په پى و زيترابى ته و اوى شارى ده كه وته سه ر، دانيشتووانى
 گه په كى جووله كان له گه ل ئه و بۆنوبه رامى پاشه پۆيه دا له داىك
 ده بوون و گه و ره ده بوون، جياواز له ميوانه كان، كه به دريژايى ئه و
 پۆژه پياران له كى جامانه كانيان و ژنه كان سه رپۆشه كانيان له ده م
 و لووتيانه وه ئالاندبوو، خه لكى گه پهك به بۆنى شيوه كه راهاتبون
 و ئيدى هه ستى بۆنكردى ئه وانى نه ده شتواند.

هه موو بيدهنگ له حاخاميان ده پروانى و چاو ه پروان بوون
 ده ست به ته و راتخويتنه وه بكات، حاخام ته و راته گرمۆله كراوه كهى

کرده وه و به ناو ناماده بوواندا گه پا و به دهنگی بهرز دهستی کرد به خوینده وهی، گه لیک به له بهر و هه ندیکیش دهوریان له ته وراتیک دابوو، پیکه وه به کورس له گهل حاخامدا دهیانوته وه.

بق به شداریکردنی ژنان حه وشه که ته نافیکی به نیواندا کیشرابوو، به چهند به تانییه کی سهوز پیاوانی له ژنه کان جیا ده کرده وه، دهنگی یه کتریان به ئاسانی ده بیست و نزاکانیان تیکهل به دهنگی حاخام و پیاوه کانی تر ده بوو، ماله کان چۆل بوون و ته وای دانیشتوانی گه رهک و میوانه کان له ناو کنیشه ت و ئه ترافی کنیشه ته که بوون.

کاتژمیر دهی پیش نیوه پۆی ئه و پۆژه پاش نوێژ و نزاکردن شاهنگ له گۆره پانی به رامبه ر کنیشه ته که دهستی پین کرد، دهنگی ده هۆل و زورنا له ناو شاره وه ده بیسترا، له ناو حه وشه ی مالی سه عاده تدا مه نجه لی فافۆنی گه وره خرا نه سه ر سئیا و ئاگریان له ژیردا کرایه وه، له قه سا بخانه که ی خوار گه ره کی جووله کانه وه چوار قولینه ی پر له گوشت بق مالی سه عاده ت هینران، له ناو حه وشه که دا ژنان فه قیانه ی کراسه کانیان لئ هه لمالیبوو، له که ناره وه فه رده برنج و سندوقی داری پر له ته ماته و کووله که و باینجان دانرابوون، له و کاته دا خایم شه لومۆ به ته شوێنه ک خه ریکی هه لچرینی ته نه که پۆنه کان بوو.

له به ره به یانیی ئه و پۆژه وه مندالانی گه ره کی سه رشه قام و چوارباخ له سه ر سنووری گه ره کی جووله کان له دووره وه له شاههنگه کیان ده پوانی، ئه و پۆژه مندالانی ئه و دوو گه ره که تیکلاو به یه کدی نه بوون و دووراو دوور به رده وام به ردیان ده گرت یه کتری، بێجگه له وه ی هه ردوو لایان هه رچ که سیک له ناو گه ره ک و کۆلانه کانی جووله کانه وه به دیار ده که وت، به رده بارانیان ده کرد.

پیش نیوه پۆ له کنیشه ته که وه دوو پیاو به دوو تووره که ی سپیه وه

چوون بۆ لای مندالەکان و نوقلی ترشوشیرین و کورسینه‌نا و کلۆی شه‌کریان به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن، دواى ئه‌وه‌ی پیاوه‌کان بۆ کنیسه‌ته‌که‌ گه‌رابوونه‌وه، وتبوویان، گوايا زۆر له‌ مندالەکان نوقلیان لى وه‌ر نه‌گرتوه و پێیان وتبوون، 'ئامانه‌وێت پیسه‌!'

چه‌ندیین مندالیش له‌ دووره‌وه‌ نوقله‌کانی ده‌ستیان گرتبووه‌وه‌ سه‌روگۆیلاکی پیاوه‌کان، چه‌ند مندالیکیش تاكو ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه‌ نوقله‌کانیان له‌ناو ده‌ستیاندا توند گرتبوو، یان له‌ گیرفانی شه‌روال و پانک و چۆغه‌کانیاندا شارده‌بوونیانه‌وه‌.

به‌یانی ئه‌و پۆژه‌ بیست گه‌نجیک له‌ به‌رده‌رکی سه‌راوه‌ به‌ هوتافکیشان به‌ جاده‌ی مه‌له‌ویدا بۆ به‌رده‌می قه‌سه‌رکه‌ی توفیق قه‌زاز چووبوون، ئه‌و گه‌نجانە لایه‌نگری بیرى ناشیونالیست بوون و به‌ په‌شید عالیی گه‌یلانی سه‌رسام بوون، که‌ له‌و پۆژانه‌دا بۆ جاری دوهم به‌ کوده‌تا ده‌سه‌لاتی گرتبووه‌ ده‌ست و بووبووه‌ سه‌رۆک وه‌زیرانی عێراق.

گه‌نجه‌کان زۆرینه‌یان سمیلی هاوشیوه‌ی هیتلهریان دانابوو، ژماره‌یان تاكو ده‌هات له‌ زۆربووندا بوو، چه‌ند ئه‌فه‌ندی و ته‌پۆش له‌سه‌ر یه‌ك یه‌ك ده‌چوونه‌ سه‌ر شۆسته‌ی به‌رده‌می دوكانه‌که‌ی فه‌قێ په‌شیدی قه‌شان و قه‌سیان بۆ ئاماده‌بووان ده‌کرد، چه‌ند که‌سیکیش به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی شیعریان خوێنده‌وه‌، کابرایه‌ک به‌هه‌له‌داوان به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌پۆشت و هاواری ده‌کرد،

”له‌ بیرم دێ، سوله‌یمانی، که‌ دارالموکی بابان بوو

نه‌ مه‌حکومی عه‌جه‌م، نه‌ سوخره‌کنشی ئالی عوسمان بوو“

پیره‌پیاویکی زه‌رده‌له‌ی به‌سالاچوو، که‌ گورجوگۆل و پڕ له‌ وزه‌ دیار بوو، به‌ ده‌نگیکی به‌رز ئه‌و دوو دێره‌ی ده‌یان جار له‌سه‌ر یه‌ك

وتەو، بە جۆرىك سەرنجى خەلكەكەى بەلای خۆيدا پاكىشابوو، كه
هەموو بەسەرنجەو لەيان دەپوانى.

گەنجىك لەسەر شوستەى بەرانبەر خەلكەكەو ھاوارى لە
كابرانى پىرى شىعرخوين كرد، 'كورە ھەى پىرى خەيال پوچ،
سولەيمانى چى و بابانى چى، تۆ لە گوڤى گايا نووستوويت، ئىستا
سەردەم سەردەمى پەشىدە، پەشىد.'

گەنجەك دەستى ھەلبىرى و ھاوارى كرد، 'پەشىد عالىي گەيلانى
دوژمنى وەتەنفروشانى.'

خەلكەكەيش بە كۆرس بەدوايدا وتیانەو.

ئەو پۆژە ئاھەنگەكەى گەپەكى جوولەكان و كۆپ و
كۆبوونەوكان لە ناوشار درىژەيان كىشا، لە سەرەتاو لە
بەردەركى سەرا ژمارەى پۆلىسەكان لە خۆپىشاندەران زياتر بوو،
خۆپىشاندەران لە كۆمەلىك گەنج پىك ھاتبوون و لە بەردەمى
ئوتىلى شەعبدا وەستابوون، كاتژمىر يەكى دواى نيوەپۆ و دواى
نويژى نيوەپۆى ئەو پۆژە، دواى ئەو ھى نويژى مزگەوتى گەورە و
خانەقا و مزگەوتەكانى ترى ناو شار كوتايى ھات، خەلكى بەكۆمەل
بەرەو بەردەركى سەرا ھاتن و تىكلالو بە كاسبكاران بوون. چەند
شاعىر و نووسەر پىك قسەيان بۆ خۆپىشاندەران كرد، قسەكەرەكان
نيو مەترىك بەرزتر لە خۆپىشاندەران شىعريان دەخويندەو،
كۆمەلىكى تر دەورەيان لە شىخ مەلا سالىح بەرزنجى دابوو، كە ئەو
كات خەتیبى مزگەوتى خانەقا بوو، شىوعىيەكانىش بەجيا لەبەر
سىتەرى دىوارى بەرىدەكەدا وەستابوون و ھەرچ پىبوارىك لەوێرە
تیدەپەپى، پىگەيان لى دەگرت و قسەيان بۆ دەکرد يان پارچەپەك
كاغەز يان دەداپە دەست.

ئەو پۇژە زۆرىنە ناشىۋنالىستەكان و خاۋەن بەرژەۋەندىيەكانى
 شار بوون و لە بەردەم قوتابخانەى فەيسەلىيەدا گەنجىكى پىكىۋش
 چووبوۋە سەر قەراغى سىياجى باخەكە و قسەى بۆ دەکردن، ئەو
 خەلكەى سەرلەبەيانىي ئەو پۇژە لە بەردەمى قەسرەكەى تۇفيق
 قەزازدا كۆر بووبوۋنەۋە و لايەنگرى بىرى ناشىۋنالىستى و دژى
 دەسەلاتى ئىنگلىز بوون و خۇيان بە ھاۋخەبات و ھاۋبىرى پەشىد
 عالى گەيلانى دەژمارد لەۋىدا ئامادە بوون.

ھەندىك لە ناشىۋنالىستەكان ھىرشىيان كرده سەر شىۋىيەكان
 و جىگاگەيان داگىر كردن و بە كۆلان و جادەكانى شاردا پراۋيان نان،
 كاتىك ناشىۋنالىستەكان پەلامارى شىۋىيەكانىيان دا، پۇلىسەكان لە
 دوورەۋە لىيان دەپوانىن، ئەو خەلكەى لە بەردەمى ئوتىل شەعبا
 كۆر بووبوۋنەۋە، دواى ئەۋەى چەند مەلا و نووسەرىك قسەيان بۆ
 كردن، پاشان بلاۋەيان لى كرد و ھەندىكىيان جىگاگەيان كۆپى و تىكلو
 بە ناشىۋنالىستەكان بوون، لە سەرەتاۋە وتار و ناپەزايەتتەكان دژ
 بە نوپىكردنەۋەى ئىنتىدبابى بەرىتانييەكان لەسەر عىراق بوون. داۋايان
 دەكرد سەربازە بەرىتانييەكان لە عىراق بچنە دەرەۋە، گەنجىكى
 پەقەلەى بالا بەرزى سووركار، لە لىدوانەكانىدا باسى گەۋرەى ھىزى
 ئەلمانىاي كرد و پاشان ھاتە سەر باسى زولموزورى جوۋەكان لە
 فەلەستىن، باسى لەۋە دەكرد، كە چۆن براكانىيان لە فەلەستىن ژيان
 بەسەر دەبەن و دژى زولم و زۆردارىيى جوۋەكان شەپ دەكەن،
 باسى لە شارى حەيفا دەكرد، كە گوايا خۆى چەند سالىك پىش ئەو
 پۇژە سەردانى ئەۋىي كىدوۋە و چەند سالىك ماۋەتەۋە، باسى لە
 زولموزورى داگىركارىيى جوۋەكان دەكرد، كابرا لە سەرەتاۋە خۆى
 بە مامۇستا پەفىق شاپاز ناساند، قاتىكى پەشى خەتخەتى لەبەردا و
 بۆينباخىكى پەشى لەسەر بەستىۋو، قژى بە لادا خستىۋو و سىملىكى

هیتله ری دانا بوو، په فیک شاباز له دریژهی قسه کایندا وتبوی،
 'جووه کانی عیراق هم موو به شدارن له و داگیرکاری و تاوانانه ی له
 فهله ستین به رامبه ر برا موسولمانه کانمان ده کریت، جووه کان به پاره
 و پول پشتگیری له زایونسته کان ده کهن، ته و تا ته وای ته وروپا له و
 پیس و جانه وهرانه پاک ده کریته وه،'

له و کاته دا له ناو خو پیشانده ره کانه وه هاوار ده کرا، 'مردن بق
 جووله که، مردن بق جووله که!'

دوای ته وه ی زورینه به کورس ته وه یان و ته وه، هه ندیک له و
 خه لکه ی له ویدا ثاماده بوون بلاوه یان لی کرد و کوره کیهان به چی
 هیشت، پاشان چهند گهنجیک پیشره وی خو پیشانده کیهان کرد و
 به ره و ته سحابه سپی و له و ته به جاده ی کاو دا بق خانه قا به بانگدانی،
 'مردن بق جووله که،' به پړیوه بوون.

له پړیگا هه رچ دوکانیکی جوویان ده هاته پیش هه ولی تالانکردن یان
 سووتانیان ده دا، کاتیک گه یشته ناو گه په کی جووله کان، ژماره یان
 له دوو سه د کهس زیاتر ده بوو، به ناو گه په کدا بلاو بوونه وه و
 هه لیان کوتایه سهر چهند مالیک و ده رگا و په نجه ره کانیان شکاندن،
 بیجکه له زهره ر و زیانی مالی، که سیان به رده ست نه که وت، چونکه
 له و کاته دا هم موو دانیشتقوانی گه په کی جووله کان له کنیسه ت
 خه ریکی ثاهه ننگگیران بوون.

کاتیک گه یشته به رده می کنیسه ته که، جووه کان له وچ هیشتا
 سه رقالی ثاهه ننگگیران بوون و له سه ر سفره ی نانخوارنه کیهان
 دانیشتبوون، له و کاته دا بوو به ده نگه ده نگ و چهند پیاویک، ژن
 و مندا له کانیان بق ناو حه وشه ی کنیسه ته که برد، ناشیونالیسته کان
 له گه ل گه یشتنیاندا جووه کانیان به رداران کرد. پاشان به رانه ری
 یه ک وه ستابوون و هه ردو و لا له دووره وه به رد و داریان ده گرت

یه‌کتری، له‌یفی حاخام به‌ته‌نیا به‌ره‌و پرووی خۆپیشانده‌ره‌کان چوو، له‌پیشیاندا وه‌ستا و به‌ده‌نگی به‌رز هاواری لێ کردن، 'برایان، هاوشاریه‌کانم، ده‌توانم لیتان بپرسم، ئایا ئێوه له‌چی توورهن و کێ ئێوه‌ی هان داوه تاکو بێن بۆ ئێره؟'

زۆرینه‌ فیکه‌یان بۆ له‌یفی حاخام لێ ده‌دا و له‌چه‌ند لایه‌که‌وه به‌ردیان تێگرت، پاشان سێ گه‌نج هیزشیا‌ن کرده‌سه‌ری و جله‌کانیان له‌به‌ریدا ده‌ی، ئه‌و حاخامه‌ پیره‌یان دایه‌ به‌ر شەق و له‌به‌رپیشاندا که‌وتبوو، تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ش حاخام هیشتا تووره‌که‌ی شو‌فاره‌که‌ی له‌شاندا بوو و توند هه‌ردوو ده‌ستی پێوه‌ گرتبوو، کاتیک هیزی لێ بڕا، تووره‌که‌که‌ی ده‌ستی که‌وته به‌ر پێی گه‌نجه‌کان و شو‌فاره‌که‌ی ناویان به‌پێله‌قه‌ وردوخاش کرد، چه‌ند گه‌نجیک په‌لاماری تووره‌که‌ ده‌راوه‌که‌یان دا و پارچه‌ی شو‌فاره‌ شکاوه‌که‌یان ده‌ر هینا، کاتیک ئه‌وه‌یان بینی، دیسان هیزشیا‌ن کرده‌وه‌سه‌ر له‌یفی حاخام و پشیا‌ن ده‌وت، 'وامان ده‌زانی تووره‌که‌ی بنه‌نگلت لیره‌ی په‌شادی تیدا، که‌چی قۆچی بزنت تیدا هه‌لگرتوه‌.'

یه‌کیک له‌هیزشبه‌ره‌کان پرووی کرده‌ جووه‌کان و هاواری لێ کردن، 'هاتووین تو‌له‌ی برا موسو‌ل‌مانه‌ فه‌له‌ستینییه‌کانتان لێ بسه‌نین!'

یه‌کیکی تریان وتی، 'که‌ ئێوه‌ی جووله‌که‌ قه‌تلوعامیان ده‌که‌ن و خا‌که‌که‌یان داگیر ده‌که‌ن.'

حاخام، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستی چه‌ند گه‌نجیکدا خۆی راپه‌سک‌اند و خۆی پاست کرده‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز پێی وتن، 'ئه‌وانه‌ی ئه‌و درۆ و بوختانانه‌ بۆ ئیمه‌ هه‌لده‌به‌ستن، که‌ گوا‌یا به‌پاره‌ و پیتاکی ئیمه‌ جووه‌کان له‌سه‌ر خاکی پیرۆزی فه‌له‌ستین شه‌ر ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ زایۆنیسته‌کانن، ب‌رایانم مه‌رج نییه‌ هه‌موو جوویه‌ک زایۆنست

بیت. ئیمە لەگەل ئەوەدا نین مالی کەس داگیر بکریت، راستە ئیمە جووین، بەلام ئیستا خاکی ئیمە کوردستانە نەک ئیسرائیل، ئەگەر ئیوە باوەرتان بە خوای خۆتان هەیه، ئەبەد خوا لە هیچ کتیبیکدا ئەمر بە بەندەکانی خۆی ناکات تاکو زوڵم لە یەکتەری بکەن، ئەوەی ئیوەی هان داوە ئەوە خوانەناسە و دوژمنی هەموومانە، تکایە بگەڕێنەوێ و ناو مالی خۆتان و غەدرمان لێ مەکەن.

کاتیک ناشیونالیستەکان لەوەدا بوو هێرش بکەنە سەر جووەکان، لەناکاو لەجیگای خۆیان وەستان و لە خوارووی گەڕەکیان پووایی، لەوکاتەدا زیاتر لە پەنجا پیاوی پیشسپیی بەسالاچوو، لە پێدەشتی باخەکانی خوار گەڕەکی جوولەکانەو بەرەو ناو گەڕەک و کێشەتەکە بەپاکردن بەپێوە بوون، مشکیلەسەر و ڕانکۆچۆغەلەبەر، ڕەنگی پیستیان سپی وەک بەفریکی تازەیی لەسەر باریبیت، هەموو کورته‌بالا و گورجوگۆل بوون، لەگەل گەیشتنیاندا هەندیکیان بەناو خەلکەدا بلالو بوونەو و قسەیان بۆ ناشیونالیستەکان دەکرد، یەکیک لە پیرەکان کابرایەکی پیشسپیی پشتچەماوە بوو، دەستی دایە بنبالی لەیفی حاخام و هەلی ساندە سەر پێ، لەیفی حاخام لێی پرسى، 'ئەرێ لالو گیان ئیوە چکارەن و لەکوێرە تەشریفتان هێناوە و چۆن بە فریادپەرسی ئیمەیی زەبوونەو هاتن؟'

کابرای پیر، لە وەلامدا وتی، "وەلێ، ئیمە سۆفی خواوەندین و لە هەورامانەو وەدەنگی نزاکانی ئیوەو هاتگین."

لە چەند هەناسەیکدا خۆپیشاندرەکان بلالووەیان لێ کرد، پاشان لە گۆڕەپانی بەردەمی کێشەتەکەدا حاخام بەچۆکدا هاتبوو، پارچەیی شۆفاره شکاوەکەیی لەناو خۆل و توژی گۆڕەپانەکەدا کو دەکردەو، ژن و پیاو و هەموو دانیشتوانی گەڕەکی جوولەکان بەدەوری حاخامدا بازەنەکیان دروست کردبوو، حاخام دەستی بە

پشتینی یه کیک له سۆفیه کانه وه گرت و ههستایه سه ر پێ، چنگی
 پر له پارچهی شکاوی شۆفاره که بوو، دهستهکانی به رهو حهوا
 ههلبهرین و به دهنگیکی تیکشکاو و قوڕگی گریاناو ییه وه هاواری
 کرد، 'پیاوچاکان، برایان، خوشکهکانم، ئه ی نه وه ی ئیسرائیل، ئه و
 سیمبۆله ی نزیکه ی سه ه زار سال پیش ئه مڕۆ له گه ل خۆماندا له
 خاکی پیروژه وه هینابوومان و جیگای فه خر و شانازی ئیمه بوو،
 ئه و شۆفاره ی هه موو سالیک پوژی الحه سنمان پێ پیروژ ده کرد،
 شکینرا، دیاره خوای نه وه ی ئیسرائیل وای خواستوه و ئیتر ئه و
 پووداوه به پیکه وت نییه، نزا له خوا ده که م لیژه و له تهواوی
 سه رزه مینی خۆیدا پشتیوانی ئیمه ی که مینه و لیقه و ماو بیت.'

هه موو ئاماده بووان له و گۆره پانه دا به سۆفیه کانیشه وه به
 کورس وتیان، 'ئامین.'

سەرەتای مانگی ههشتی سالی ۱۹۴۷، شەش مانگ دەبوو، سابات شووی بە حکیم کردبوو، بەلام هیشتا غەریبی و سۆزی بۆ پینجۆین و دایک و باوک و خوشکەکانی نەرەوییونەو، ژیانی لەگەڵ حکیمی میژدی و لە شارێ سلیمانی جیگای خۆیان لە دلی ئەودا نەگرتبوو، هۆکارەکی بۆ ئەو دەگەرپایەو نەیدەتوانی سوارە مەولوودی دلخوازی لە خەیاڵی خۆی دەر بکات و شێوەی لە پێش چاویدا لای نەدەچوو، شەوانە دەهاتە خەونی و یادەوهریپەکانی لەگەڵ سوارەدا بەردەوام لە خەونەکانیدا دووبارە دەبوونەو.

سوارە مەولوود، ئەو کۆرە گەنجەیی هاوتەمەنی سابات خۆی بوو، باوکی دۆست و ناسراویکی نزیکی ئەورامە جووی باوکی سابات بوو، ئەو دوو سالەیی سابات و سوارە مەولوود پەيوەندیان هەبوو، زۆربەیی دانیشتوانی گەرەکی جوولەکانی پینجۆین بەو دلدارییە کالۆکرچەیی ئەوانیان زانیبوو، کاتێک تەلای دایکی سابات بە ئەورامە جووی میژدی وتبوو، ئەورام بە ساباتی کچی وتبوو، 'لە خەیاڵی خۆتی دەر بکە و قەت بەتەما نەبیت شوو بە کۆمەنیست یان موسولمانێک بکەیت.'

کاتێک مەولوودی چەرچی باوکی سوارە خواریتیی ساباتی لە ئەورامە جوو کردبوو، لەناو بازارەکی پینجۆین و لەسەر شۆستەیی بەر دوکانەکی ئەورامدا پیکەو وەستاوبوو، ئەورامە جوو لە مەولوودی چەرچی توورە بووبوو، دەستیان دابوو یەخەیی

یه‌کتری و دوکاندار و مشتەری ئەو بازارەیان بەسەردا پڑابوو، ئەو پامە جوو ھاواری لە مەولوود کردبوو، 'بە چ پوویەکەوێ داوای کچ لە من دەکەیت، خۆت و کۆرەکەت خوانەناس و کۆمەنیستن، نابووت، سووالکەر، نانت نییە بیخۆیت!'

دوو مانگ دواى ئەو پوژە، باپیرە خایم لە لای ئەو پامە جوو خوازینی ساباتى بۆ حەکیمی کۆری کردبوو، بەبێ ئەوێ سابات پەزەماندیی لەسەر بیت، داواکردن و گواستەوێ بەسەردا تێپەری، سابات وشەیک چییە نەبوت، پاشان بەبووکی بۆ شارى سلیمانینان برد، چەند مانگیک بەسەر ھاوسەرگیریاندا تێپەری و هیشتا سابات پێگای بە حەکیم نەدابوو وەکو میزدی دەستی بەر دەستی بکەویت، حەکیمی نەدواند و تەنانت بۆ جارێکیش چییە لێی نەپوانیبوو.

کاتیک ئەم هەوالە گەیشتەوێ لای دایک و باوکی سابات، حەفتهیه‌ک پیش پوژی نەوروژ و لە دەموو ئیوارەیه‌کدا ئەو پامە جوو و تەلای دایکی گەیشتنە گەرەکی جوولەکانی شارى سلیمانی، ئەو ئیوارەیه تاوێکو دەموو بەیانی پێکەوێ قەسیان لەگەل ساباتدا دەکرد، هەولیان دابوو سابات بەوێ پازی بکەن واز لەو خەیاڵی بیتیت و سواره مەولوود لە خەیاڵی خۆی دەر بکات، بەوێ پازی بیت ئەو ئیستا بەش و ژنی حەکیم خایمە، بە درێژایی ئەو شەوێ سابات هیچ وەلامیکی دایک و باوکی نەدایەوێ، بەردەوام فرمیسکی دەپشت و سەری بەسەر کوشیدا شۆر کردبوو، پوژی دواى ئەو شەوێ خایم داوای لە ئەو پامە جوو کرد، کە بۆ چەند پوژیک لەگەل خۆیدا سابات بۆ پیتجۆین بەریتەوێ، بەلکو لەوێ بتوانن کاریگەرییان لەسەری هەبیت، بیجگە لەوێ خایم بە خەمی تەندروستی ساباتەوێ بوو، حەکیمی کۆپیشی بەردەوام ناپەزایی و

بیزاری لای باوکی دەر دهبړی و گلهیی له سابات دهکرد.
 پوژی دوی ئو شهوه سابات لهگهل دایک و باوکیدا بق
 پینجوین گهپایهوه، پهکیک له خوشکهکانی ئهوهی به سابات وتبوو،
 که سواره مهولود پینجوینی بهجی هیشتووه و ئیستا له شاری
 سلیمانی دهژی.

دوی سی پوژ ئهوپام ساباتی لهگهل خویدا هینابووهوه بق
 سلیمانی و پیکهوه چووبوون بق قهیسهری نهقیب، کاتیک سابات
 و ئهوپامه جووی باوکی گهیشتبوونه دوکانهکی خایم، خایم و
 حکیمی کوپی پیکهوه لهوی بووبوون، ئهوپام سابات لهوی بهجی
 دههیلیت و خوی هر ئو پوژه دوی کرینی پیدایستی، بهرهو
 پینجوین دهگهپایتهوه، ئو پوژه بق پهکهم جار سابات سلاو له
 حکیم و خایمی باوکی دهکات و دهیاندوینتیت.

چهند مانگیک بهسهر ئو پوژانهدا تپهپریوو، حکیم بهردهوام
 گلهیی ئهوهی له سابات دهکرد، که بیتدهنگه و دهسترهنگین نییه
 له مالداریدا و ناتوانیت ئو خواردنانه دروست بکات که حکیم
 حزی لیان بوو، پوژانه کهتانی خوشکی خایم و ژنانی خزم و
 دراوسی دههاتن و له مالداریدا پینماییی ساباتیان دهکرد، ههولیان
 لهگهل سابات دهدا تاوهکو فیری بکهن چون گفته و شفته و یاپراخ
 و بهتایبهتی برنج و ساوهر و شوربا بق حکیمی میردی و خایمی
 خهزوری دروست بکات.

سابات له مالداریدا دهسترهنگین نهبوو، بهلام له چنن و
 درووماندا لیهاوتو بوو، ئو دوانیوهپویه سابات خریکی چننی
 بهپهیهک بوو، لهو کاتهدا و له خهیا لیدا لهگهل خوشکهکانیدا دهدا،
 خوشکهکانی سابات تاوهکو ئو پوژه لهسهر مال بوون و شوویان
 نهکردبوو، ههروهها شیواز و چاوه پهشهکانی سواره مهولود له

پووی به پره پهنگاله که دا بهرده وام دهره وشایه وه، ناوبه ناو ئه مه ی
به خوی دهوت، 'حه کیم له سواره به هه یبه تتر و ده ستره نگیتره.'
'سابات، سابات، ئه ری ژنه که تو له کویت؟'

حه کیم له هه وشه ی ماله که یاندا وه ستابوو، هه ردوو دهستی
نابوو که مه ری و له قاتی سه ره وه ی ده پروانی و له په سا بانگی له
سابات ده کرد، 'سابات، هه سابات.'

کاتیک سابات به هه له داوان هاته بهر هه یوانه که و وه لامی
حه کیمی میزدی دایه وه، هه کیم بهرده وام بوو، پی و، 'لیقه و ماویک
به ناوی خینق قه دووری به ژنیک و چوار منداله وه له به غداده وه
هه له اتوو و له کنیتسه ت به موقت دالده دراوان، حاخام ئه مرق داوی
لی کردین، که هه رکه سه و لای خوی وه و به گویره ی توانای خوی
هاریکاری ئه و خیزانه لیقه و ماوه بکات، منیش به سلیمان خینقم
وت، که ئه م ئیواره یه خوت و مال و مندالت بۆ نانخواردنی ئیواره
له مالی ئیمه ن.'

'ئه ری هه کیم، خوت ده زانیت ئه مرق پوژی شه ممه یه، نه ختیک
یاپراخی گه لامیوی دویتن شک ده به م، خق خوانه خواسته به نیاز نیم
به م پوژی شه ممه یه ئاگر بکه مه وه و خواردن بۆ میوان حازر بکه م.'
'به خوا ژنه که، ئیتر بووم به قسه ی خومه وه و گفتم پی دان،
کوچه خوا گه وره یه و په ک ناکه ویت، ئه وه من ده چم بۆ سه رشه قام
بۆ مالی مۆرده خای بریک شه راب و عاره ق دینم، وا بزانه عاره قمان
نه ماوه، ده لیم سابات، ده ی شه راب، خق وا بزانه شه رابیشمان
نه ماوه؟'

'نه خیر، ئه ری خق تو کردت به پاست، توخوا هه کیم به م پوژی
شه ممه یه که ی کاتی میوانه!'

له و کاته دا خایم له ده رگای ژیرخانه که یانه وه هاته ده ره وه، له و

دەرگا داره قوببه پیزکراوهی دهگه و ته سکر خوشه که و له وینه
 دهچویه ناو دالانی قاتی یه که می ئه و بالاخانهیه، دوو شفره ی
 پهیکه رتاشینی به دهسته وه بوو، سه رسنگ و شهرواله که ی به توز و
 ته له زمی ته لاشه دار داپوشرابوو، وه کو پیشتر گوئی له لیدوانه که ی
 سابات و حکیمی کوپی بوو بیت، سه ری هه لبری بق قاتی سه ره وه
 و له ساباتی پروانی و وتی، 'بق ده سگیر و یی کردنی لیتقه و ماوان
 دەرگامان کراوه یه، ئه ری پۆله سابات خۆ گویت له حکیمی میژد
 بوو، ده لیت لییان قه و ماوه و دهر به دهر بوون، خۆ ئه و قوربه سه رانه
 به تاییه تی ئه مپریان هه لته بژاردوو، تاوه کو تیتدا له ده ست زولم
 و زۆرداری له سه ر مالو حالی خویان هه لبین، په ک ناکه ویت پۆله
 گیان.'

سابات به ییزارییه که وه سه یریکی حکیمی میژدی کرد و هه ردوو
 دهستی لی پان کرده وه، پرووی وه ر گپرا و بیده نگ چوه ژووره وه.
 خایم له حکیمی کوپی پروانی و پتی وت، 'ده ی کوپم تو
 بچۆ به لای ئیشه ته وه، وا من ته واد ده بم و ده چمه سه ره وه و تتی
 ده گه یه نم.'

ئیواره ی ئه و پۆژه، سابات له ناو دەرگای چیشته خانه که دا بیده نگ
 به پتوه وه ستابوو له که تانی خوشکی خایمی ده پروانی، له و کاته دا
 که تان له ته شتی که دا خه ریکی شۆردنه وه ی که وه ر و که ره وز و
 ته په تیزه بوو، که تان له به رخویه وه وتی، 'پۆله گیان، نانیکی زۆر
 و سه وزه و مه نجه لیک یا پراخ، ئیتر خۆ شه ممه یش نه بووایه و
 ئاگریشمان بکر دایه ته وه هه ر ئه وه نده مان پین حازر ده کرا.'

'چی بکه ین ئیتر، میوانی ناوه خت گله یی له سه ر خویه تی.'

'ئه مپۆ له ناوشار خۆ پیشاندان بووه!'

'دیسان!'

‘یہ عقوب و تی، خەلک دژی بپیری نەتەوہ یە کگرتووەکان
نارەزاییان دەر بپروە.’

‘بپیری چی؟’

‘گوا یا ولاتی فەلەستین بەسەر جوولەکە و عەرەبە موسولمانەکاندا
دابەش دەکەن.’

‘جا فەلەستین لەکوێ و خەلکی ئەم شارە لەکوێ، ئەمان حەقیان
چییە بەسەرەو، حالی پاشەلی خۆیان زۆر جوانە!’

‘یە عقوب دەیوت بە هۆی ئەو بپیارەو، لە سەرانسەری
عێراقدا دەنگی نارەزایی و توندوتیژی بەرامبەر بە جووەکان ڕوو
لە زیادبوونە.’

‘باوەڕ ناکەم خەلکی ئەم شارە ئێمە ی جوو بکەنە ئامانج! لە
شارەکانی تری عێراق جووەکان سەدان سالا دژایەتی دەکەین و
زولمیان لێ دەکەیت!’

‘بەخوا ئیتر چی بکەین پۆلە گیان، خوا خراپتر نەیات.’

کاتیەک سفرە ی نانخواردنەکە پاشا، خێنق قەدووری میوان و تی،
‘بارودۆخەکە تا بیت ئالۆزتر دەبیت، ئیتر خۆ هیچ چاریکی ترمان
نەماوە لەوە زیاتر، کە خۆمان ناو نووس بکەین، مالممان تیا چوو
تا کو سەریشمان دانەناوە.’

حەکیم بەبێ ئەوێ لە میوانەکە ی بپوانیت، دوو چل کەوهری
خستە دووتویی پارچە یەک نانەو و بە دەم خواردنیووە پرسیی،
‘ئەڕێ کاک خێنق، چۆن میری هێشتی بگاتە ئەوێ شۆفینستەکان
ئەو کارە دەرەق بە ئێو بکەن، چۆن و چی پووی دا برا؟’

‘من ئەو بیست سالا لە گەرەکی تەوراتی شاری بەغداد دەژیم و
دوکانەکەشم دەکەویتە سەر حەوشە ی ماله کەم، بەخوا من ئاگاداری
هیچ نەبووم، ئەوا بوو بە پێڕی، عەرەبەکان هەلیان کوتایە سەرمان

و مال و دوكانه‌كه‌يان تالان كردم و پاشان به به‌رچاوى خۆمانه‌وه
ئاگريان تى به‌ر دا، هه‌ر به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان و هه‌رشيان كرده
سه‌ر خۆم و مال و منداڵم، كۆپه‌ ئه‌گه‌ر چه‌ند خه‌رخوازيك نه‌بوونايه
له‌ويا ده‌يانكوشتين.

خايم لى پرسی، 'ده‌ى بۆچى شكايه‌تت لى نه‌كردن و به‌گرتت
نه‌يان؟'

'قوربان تۆ ئاگات له‌ چيه‌، شكايه‌تى چى و به‌گرتداني چى،
جا شكايه‌تم له‌ چه‌ند كه‌س بگردايه‌، خوا ئاگاداره‌ له‌ دوو سالى
پاڤردودا دوو جار شكايه‌تم له‌ چه‌ند كه‌سيك كردووه‌، كه‌ ئه‌هانه‌يان
كردبووم و به‌ پۆژى نيوه‌پۆ هاتبوونه‌ سه‌ر مال و دوكانه‌كه‌م،
به‌لام ئاخيره‌ن هه‌ر خۆم مه‌جبوور بووم په‌شيمان بيمه‌وه‌ و
پاشان قه‌رزاربازيان كردم، ئيتىر له‌ شارى به‌غداد و به‌تايبه‌تى له
مه‌خفه‌رى پۆليس كه‌س به‌ ده‌نگى ئيمه‌ى جووله‌كه‌وه‌ نايه‌ت!'

'پووداوه‌كان هه‌موو به‌ ئاراسته‌يه‌كى نادروستدا ده‌پۆن، به‌ره‌و
ئاراسته‌يه‌ك، كه‌ ئيمه‌ى جووله‌كه‌ له‌گه‌لى نين و هه‌موومان زه‌ره‌رمه‌ند
ده‌بين، ئه‌مانه‌ هه‌مووى پلانه‌ و له‌لايه‌ن زايۆنيسته‌كانه‌وه‌ پيشه‌وخت
و به‌رده‌وام كارى بۆ كراوه‌، بيجگه‌ له‌وه‌ى عه‌ره‌به‌ شوقينيسته‌كان
به‌ به‌رنامه‌ تاوانه‌كان ئه‌نجام ده‌ده‌ن.'

خايم له‌ كاتيكدا ئه‌مه‌ى وت، هه‌موو بێده‌نگ به‌ده‌ورى سفه‌رى
نانخواردنه‌كه‌دا دانیشتبوون و چاوه‌پوانيان ده‌كرد ئاخۆ كه‌ى ئه‌و
سينيه‌ى ياپراخه‌كه‌ى له‌سه‌ر هه‌لپيژرابوو ده‌گات، له‌و كاته‌دا، كه‌تان
هه‌ناسه‌يه‌كى قولى هه‌لكيشا و له‌ژير ليوه‌وه‌، 'ده‌ى خوا په‌حمان
پى بكات.'

‘مالت به قور گیریت مام ئەمین، ئیتەر خۆ ئەوه پاسته، که دهلین
تیر ناگای له برسی نییه!’

کاتیک نازدار ئەمە ی له بهرخۆیه وه وت، له گهل که تاندا له
تهنیشتی یه که وه له ژیر که پرێکدا دانیشتون، له دامینی باخه که ی
ئەمینی مریه مدا چوار دار چه قینرابوون و به چەند چله داریکیش
پاست و چهپ له سه ره وه پیکه وه به سترابوون، دوو حه سیری
کونی دپاوی به سه ردا گیرابوو، کریکاره کان شه ش ژن و دوو کوپی
گەنج بوون، له و کاته دا ژنه کان له کار ته واو بوو بوون و چاوه پروانی
ئەمینی مریه می خاوه نی باخه که یان ده کرد، دوو کوپه گه نجه که ش
سه وزه پناه وه که یان خستنبوووه دوو تووی شه لته یه که وه و له پشتی
که ریکیان نابوو، له وه دا بوون بۆ بهر به له دییه که ی ناو شار به پێ
که ون، کریکاره کان پۆژی پینجشه ممان چاوه پروانی خاوه ن کاریان
ده کرد، تاکو بێت و کرێی کاره که یان پێ بدات، دوو کوپه گه نجه که
به که ر و باره وه پۆیشن، دوا ی ئەوه زیاتر له دوو کاتژمیر ژنه کان
له ژیر که پره که دا چاوه پروان بوون، نازدار و که تان به جیا و دوور
له ژنه کانی تر پیکه وه دانیشتبوون. نازدار له بهرخۆیه وه وتی، ‘خوا
به خیرت نه هینیته وه مام ئەمین، ده وه ره و حه ق و حیسابمان پێ
بده با فریای بازار بکه وم کیلویه ک برنج بۆ ئەو هه تیوانه بکرم.’
نازدار ئەو کات وه کو که تان به سی منداله وه له مالی ئەمینی
مریه می باخه واندا ژووریکی به کرێ گرتبوو، خۆی ئاوا ی بۆ که تان

گېږابووه، که دواى مردنى خوله پيرانى ميږدى، له دې ټاروزهري ناوچه ى شارباژيره وه له گڼل منډاله کانيډا هاتبووه شاري سلیماني و له مالي خانمى سهعه ى سهه مومون ژوورېکى به کړى گرتبوو، کاتيک له وي کړى ژووره که ى له سهر گران ده کهن، مام ټه ميني خاوڼ کاره که ى ژوورېکى به کړى ده داتى، پيشتر نازدار له دې قوخه ماموى سهر به شاري ټارمردى کوردستاني پوځه لات ژيابوو، دايکى دوو کوږ و کچېک بوو، ټوبه ره که ى ناوى په سول بوو، هاوته من و هاودهنگى سالارى کوږى که تان بوو، ټه ویش وه کو که تان له سهر کار و له ناو گهړهک و ژنانى دهرودراوسيدا خوى به غه ريب ده زانى، نازدار به قسه کانيډا ديار بوو، که خه لکى پوځه لات و له گهړهک و سهر کاره که ى به ژنه ټيرانيه که ناسراو بوو.

له ژير که پرى باخه که ى مام ټه ميندا نازدار باسى ټه وه ى بو که تان ده گېږايه وه، که به نيازه ژن بو په سولى کوږى بينيت، کاتيک که تان لى پرسى، 'جا به چى ژنى بو ده هيتيت، تو پاره ى شيرباى و زه ماوه ندت له کوږى بوو؟'

'کوږه، ټاميني کچمى بو ده يه م به شوو.'

'چون؟'

'يانى، ژن به ژن!'

'ټه مه که ى به ته مان؟'

'به خوا ټيتر قسه مان لى کردووه و بزانيڼ که ى خوا بو مان پړک ده خات.'

'خوشکى خوم، نازدار گيان، په لى لى مه که و ټاميني کچت هيشتا زور منډاله!'

'ده زانم خوشکى، کوږ به سهرم، ده ليم با ژن بو ټه وه تيوهم

بیتم به شکیکم بق خوی بیقره دانیشیت.^۱
'لهگل کی ژن به ژنی بق دهکیت؟ کهسی نیزیک و خزمی
خوتن؟'

'کورپه، ناشکوری نه بیت لای خوا، قورپه سه ریکی وهکو من لهم
ولاته خزم و کهسم لهکوی بوو، پهسول خوی دوزیویتییه وه و ئا
ئوه تا لهولا مالی خومانه وهن، دهلین خوشک و برابه کی ته نیان.
ئوانیش وهکو ئیمه لیقه و ماون.^۲
'ئی، ئی خیری پیوه بیت.'

'چی بکهم خوشکی خۆم، ئوهههلی کورپم دوو هفته ده بیت
بووه به شاگردی نانه واخانه، به خوا ئوههلی عهلی هفته یی بکهم
به شاگردی په یای کردبوو، له دهستی دهر هیتاین و ههر نه مزانی
چۆن ته فروتونای کرد، ئیتر دهلیم با ژنی بق بیتم و بهلکو ئهمه
خوایه خو بداته کار و کاسبی!'

'نازدار گیان، خۆزگه کاتی خوی ئه و مندا لانهت ده نارده بهر
خویندن، ئیستا ئه وانیس وهکو سالاری من بق خویان ده بوونه
خوینه وار.'

'کورپه خویندنی چی، قورپه به سه ر باوکیان، به خوا کاتیک هاتمه
ئهم شاره تا وهکو چهند سالیکیش خیر و سه دهقه یی دهرودراوسی
نه بووايه نانمان نه بوو بیخوین و مندا له کانم له برسان دهرمدن.^۳
'ده زانم نازدار گیان، خۆم دهردی بیتیاویم زور چه شتووه.^۴
'مالی ئه مینی مریه م ئاوه دان بیت و خوا خیری بنووسی، ئه و
ته نیا ژووره ی پی دام.'

دوای ئه وهی نازدار ئهمه ی وت، که تان تاویک بیده نگ پووی
لی وهر گیترا، به بی ئه وهی بیه لیت ههستی پی بکات، چهند دلۆپه
فرمیسیک بکه سه ر پوومه ته کانیدا هاتنه خوا، دیار بوو نازداریش

له و کاته دا له ناو خه ياله کانی خویدا نو قم بوو بوو، که تان ناوړی لی دایه وه و ویستی به نازدار بلیت، 'نازدار،' ته و خانووه ی ته مینی مریه م، که ئیستا پینچ خیرانی تیدا ده ژی، ته وه مالومولکی باوکی من بووه و ئیستا ئیمه خومان لئی بیبه ری بووین و من وه کو کرچی تیدام!

له و کاته دا نازدار سهری داخستبوو، بیډهنگ له بهر پیته کانی خوی ده پوانی و به لچکی فقیانه که ی چاوی وشک ده کرده وه، پاشان که تان دهستی خسته سهر پانی و له بهر خوی وه پی و ت، 'خوشکی گیان، با بریڼه وه، وا خه ریکه تاریک دادی و تازه مام نه مین و عه بدوللای کوړی نایه ن.'

کریکاره کان تووله ریگای قه راغی جوگه له ی ته نیشتی باخه که یان گرته بهر و بهر وه مال وه که و تنه پچ، له سهروو باخه کانی بوگه نه وه کاتیک ویستیان له یهک جیا بیڼه وه و که تان و نازدار بهر وه گه په کی جووله کان و ته وانی تریش بق چوارباخ بریڼ، مام نه مین له دووره وه بانگی لی کردن، نازدار و که تان پیش ژنه کانی تر گه یشتنه لای و دوا ی ته وه ی سلوویان له یه کتری کرد، هر یه که یان شه ش په نجایی مافی کاری ته و حفته یی و هر گرت.

پاشان که تان و نازدار وه کو پیشه ی هه موو پوژیکیان، دوا ی ته و او بوون له کاری باخه وانی، چهند خره بهر دیکیان له دهوړوبه ری باخه کان کو کرده وه و به ریگاوه بهر ده کانیان له ناو له پی ده ستیان توند ده کرد، وه کو باوه پیان به ههستی بهر که و تنیان نه بیت، یان دوو دل بن له وه ی ناخو بهر ده کان هیشتا له ناو ده ستیاندا ماون و لیتیان نه که و تقوه، زوو زوو له ناو له پی دهستی خویان ده پوانی، له باخه کانی بوگه نه وه و به گردی مام هه باسدا و به ته نیشت باخی گه ورده تیده په رین، تاوه کو ده گه یشته وه سهر چه می جووله کان

و خۆیان دهکرد به کولانهکانی گهړهکدا، ههردووکیان زوو زوو دهوهستان و به چواردهوری خۆیاندا دهیانپوانی و تاوتاویش پریان دهکرد، بهترسهوه و زوو زوو چاویان بۆ مندالانی گهړهکی چوارباخ دهگیرا، شهو مندالانهی پۆژانه لهسهه پێگایاندا دهوهستان و بهردبارانیان دهکردن، کهتان و نازدار بهردیان نهدهگرتهوه مندالهکان، هههچهنده زوو زوو دهستیان لی بهرز دهکردنهوه، بهلام بهردهکانیان لهناو دهستیاندا دههیشتهوه، جارێکیان کهتان لهبهرخۆیهوه به نازداری وتبوو، 'نا نا، تیتیان مهگره، نهکهی مالخراب، دهی تهگهه یهکیکیان پیکرا، ها، ها، دهی تهوسا چی یکهین و قوپی کوئی بکهین به سههماندا!'

ههههه جارێک ناچار بوون له دهستیان پابههه و خیرا خۆیان بکهیهننهوه ناو کولانهکانی گهړهکی جوولهکان.

دوانیوه پړۍ پړۍ پینځه ممه، ږیکه وتی ۳۰ ی ۱۰ سالی
 ۱۹۵۸ بوو، سالار قاتیک جلی ږانکو چوغه ی له بهر کړد بوو، مشکیه کی
 به راست و چه پدا له سهریه وه پتچابوو، له بری نه و کلاوه ی که تانی
 دایکی بوی چنیبوو، کیپا کونه که ی باوکی به دزیی دایکیه وه دهر
 هینا و له سهری کړد و مشکیه که ی به سهر دا به ست، نه و کیپایه ی
 یه عقووبی باوکی نه ستیره یه کی داودی به ده زوی شین له سهر
 چنیبوو، کاتیک دایکی پی و ت، 'نه یه پړ سالار نه و کلاوه ت بوچی
 له سهر کړد وه، ده ی ناترسیت خه لک بتیینیت؟'

سالار له و کاته دا به مووکی شیک تالی مووه کانی بهینی برۍ کانی
 دهر ده هینا، بی نه وه ی ناوړ له دایکی بداته وه، 'نا، نا، دایکه خه مت
 نه بیت، خه لکی نه م شاره توانای بیرکړدنه وه یان که م بر ده کات و
 زور زوو شتیان له بیر ده چیته وه!'

'نه ری کوږه گیان، نه وه خو پینج بو شش سال پیش نیستا
 بوو، خو نه و خه لکه که رویشک نین تاوه کو نه وه نده زوو شتیان
 له بیر بچیته وه.'

'نه وه بو سالیکیش ده چیت یه کیکم نه بینیه له م شاره دا تنها
 که لیمه یه ک چیه له و باره وه بلیت، یان نوو سهریک له پړژنامه یه ک
 یان گوفاریکا بچوو کترین ناماژه ی پی بدات، هر وه کو هیچ پووی
 نه دابیت، ئیر نه مانه نه گهر له توخمی که رویشک نه بن ده بیت چی
 بن، کابرا تو له شاره که تدا له کوی حوت که ږه ک که ږه کیچ چول

کرا، سەدان کەس لە دانیشتوانی یەکیک لە گەرەکه کانت سەلت و
پووت بەزۆر شار بەدەر کران، بەبێ ئەوەی کە سێک لەم شارەدا
پێی دلگران بووبێت یان بە ئاشکرا ناپەزایی خۆی دەر بپێیت!
'کۆرە چۆن پۆلە گیان، بە خوا خەلکی ئەو چوارباخ و سەر شەقامە
بەدوایاندا گریابوون.'

'ئێ بزانە لەو کاتەدا تەنھا جینگای بەزەیی بوون، باپیرە خایم
بۆی گێڕامەو، کە کاتێک لەم گەرەکه دا جووهرەکان ڕاگۆزێران و
سواری لۆری کران، ئەو پۆژە پۆژنامەی ژین لە لاپەرەیی یەکه میدا
شیعریکی عەبدوللا گۆرانی بلالو کردبوو، شیعەرەکه باسی گول و
دل و شیر و تیری کردبوو، لاپەرەیی دووهم ئەحمەد هەردی و ئیتر
فلان و قیسار نووسەر لەسەر عەشق و ئەوین نووسیویان، خوا
نەکات ئەو ڕووداوانە کاریگەری لە یەکیک لەو نووسەرەکانە کردبێت،
ئیتر بڕوانە، ئەوەیە مالتۆیرانی و کازەسات، ئەگەر ئەوانە چاوساغ و
پێپەری میلهتی کورد بکەن!'

'توخا سالار گیان واز لەو بەیت و بالۆرانە بهێتە، با تووشی
سەرئێشە نەبین!'

'چۆن دایکە گیان ئەوانە راستین و پێویستە بوترین، ئەگەر
کە سێکی وەکو ئەو شاعیرە نیشتمانپەرورەکانە هەست بە ئازاری
میلهتەکهی خۆی نەکات، ئیتر خۆ ئێمەیی جوو بەتەمای مەلاکانیش
نین لە وتاریکی هەیناندا ئاماژە بەو زولمە بکەن.'

'جا سالار گیان شاعیرەکانیش هەموویان مەلا نین؟'

'نا، نا، چۆن؟ هەندیکیان میزەرەکانیان فری داو و ئیستا چاکەت و
پانتۆل لەبەر دەکەن!'

'کۆری خۆم، ئەوان موسلمانن، چیان یاو بەسەر ئێمەو، بگرە
لەوانە یە پێشیان ناخۆش بێت، بەلام دەسلاتیان نەبێت و نەوێرن!'

‘دایه گیان تو ږاست دهکیت، ټپ دهچیت هر ټوهش هوکار بیت!’
 کاتیک ټمان له گرمی دمه ته قیدا بوون، باپیره خایم له گهل
 سارا و مہمودی کورہ زایدا به قالد رمه کاندہا تیبوونہ سہرہوہ،
 ټپ ټوہی سالار و دایکی ټاگیان ټنی بیت، باپیره خایم دہرگای
 ژوورہکے کردهوہ و له سالاری پوانی و له بهر خوہوہ وتی،
 ‘کورټ گیان، ټامادہیت برټین؟’

که تان له خایمی برای پوانی، ‘کاکه، ټا بزانه سالار چچی له
 ژیر ټو مشکیهوہ له سہر کردوہ؟ دهستم به دمانت با تووشی
 دہر دیسہ ریمان نه کات!’

باپیره خایم دهستی خسته سہر شانی سالار و له کلاوہکے
 پوانی، له کاتیکدا سالار نه زاتانه مشکیهکے به سہردا به ستبوو،
 دهستی برد و مشکي و کلاوہکے له سہری سالار کردهوہ، ‘ټہری
 برا مشکي چټن وا ده به ستریت؟’

چوہ به ردهمی سالار و وهستا، دوی ټوہی تاویک به بیدہنگي
 له کلاوہکے پوانی، له و کاته دا حکیم و ساراش هاتیبوونہ شانی
 باپیره خایمہوہ و سہرنجیان له کلاوہکه دہدا، ټپ ټوہی هیچ
 بلت کلاوہکے کردهوہ سہری سالار و مشکیهکے بټ به ست،
 پاشان دهستی هیتا به یه خے چوغه کیدا و قوچہی چوغهکے
 بټ داخست.

کاتیک مہمود و باپیره خایم له پیش سالار و ساراوہ له
 دہرگای حوشه که چوونہ دہرہوہ، سارا دهستی هیتا به پشتیدا و
 له ژیر لیوہوہ به سالاری وت، ‘سالار گیان زورت لی جوانه.’

باپیره خایم بټ ټو ږوژہ جیټیکی به کرټ گرتبوو، بټ
 پیشوازیکردنی موسته فا بارزانی، به نیاز بوون بټ سہر چہمی

قلیاسان و دەروازەى شار، کە بېیار وا بوو ئەو پۆژە سەردانى
سلیمانى بکات.

کاتیک فەرەج هەورامى سایەق لە گەپەکی جوولەکانەو
بۆ سەرشەقام و بۆ بەردەمی باخی گشتى شار جێبەکەى
لێدەخوړى، ئەمبەر و ئەوبەر جادەکان پېر بوون لە منداڵ و گەنج
و پیر و زۆربەیان جلی کوردی نوێیان پۆشیبوو، فەرەج هەورامى
لەبەرخۆیەو دەستى کرد بە شانامەوتن بەسەر مستەفا بارزانیدا و
جارجار شیعریکی قانعی شاعیری دەخوێندەو، بێجگە لەو مندالان
پۆل پۆل دەپۆشیشتن و بەکۆرس سروودیان دەخوێند.

کاتیک گەیشتنە دووریانەکەى بەکرەجۆ، زۆربەى خەلکی شار
لەوێ بوون، مندالانى قوتابخانەکان بە پیز ئەمبەر و ئەوبەرى
جادەکەیان گرتبوو، ئیتر هەر گروپە و لە ئاوازیکی دەخوێند، کاتیک
لە جێبەکە دابەزین، سارا لەبەرخۆیەو و تى، 'ئەو چییە دەلێی
نەورۆزە!'

خەلکەکە دەیانوت، موستەفا بارزانى گەیشتۆتە چەمچەمال.
پیش خۆرئاوایبوون، کاتیک زۆربەى مندالەکان ماندوو بووبوون
و هەندیک لە خەلکەکە لەو دەشتودەرە دانیشتبوون، لە دوورەو
بوو بە ھۆپینلێدان، کاتیک بەرایى سەیارەکان گەیشتنە لای ئەمان،
خەلکەکە پێگەیان لە سەیارەکان گرت، هەزاران کەس و سەدان
سەیارە لەوێدا تیکەل بە یەکتى بوون، کاتیک پۆلیسەکان بلاویان
بە خەلکەکە کرد و سەیارەکان بە بەردەمی ئەماندا تێپەڕین، سالار
لە باپیرە خامی پرسى، 'باپیرە، کامیان موستەفا بارزانى بوو؟'
'من بینیم!' کاتیک باپیرە خام ئەمەى وت، بێدەنگ بۆ لای
جێبەکەى فەرەج هەورامى بەپێو بوون.

فەرەج هەورامى بەدوای کاروانى سەیارەکانى موستەفا بارزانیدا

جیټه‌که‌ی لیخوړې، خه‌لکه‌کش به پښ له بهینی سه‌یاره‌کانه‌وه به‌ړیوه بوون و گه‌وره و بچووک به‌ته‌نیا و به‌کومه‌ل هاواریان ده‌کرد و سروودیان ده‌خویند، فره‌ج هه‌ورامی بالی له په‌نجه‌ره‌ی جیټه‌که‌یه‌وه دهر هیتابوو، هیتاش به‌دوای نه‌و خه‌لکه‌دا بۆ ناو شار لینی ده‌خوړې، کاتیک گه‌یشته‌وه به‌رده‌می قه‌سره‌که‌ی توفیق قه‌زان، دابه‌زین و باپیړه‌ خایم پو‌بعینکی کرده ده‌ستی فره‌ج هه‌ورامیه‌وه و سوپاسی کرد، له‌به‌رخویه‌وه وتی، 'ده‌لټن چی بچین نانوکه‌بابیټک بخوین؟'

پیش نه‌وه‌ی لا بدن بۆ به‌ر به‌له‌دیبه‌که، تیکلاری کومه‌لیک مندالی ته‌من هه‌شت بۆ نو سالان بوون و نه‌وانیش له شانی منداله‌کانه‌وه ده‌پو‌یشتن، منداله‌کان به‌کورس سروودی نه‌ی په‌قیبیاں ده‌خویند، هه‌کیم و باپیړه‌ خایم لایان دایه‌ سهر شو‌شته‌که و سالار و سارا ده‌ستی به‌کیان گرت و به‌ ده‌نگی به‌رز له‌گه‌ل منداله‌کاندا چه‌ند دپړیکیان وتنه‌وه:

"نیمه‌ پو‌له‌ی په‌نگی سوور و شو‌پشین

سه‌یریکه‌ خو‌یناوییه‌ پرا‌بردوومان

نیمه‌ پو‌له‌ی میدیا و که‌ی خوسره‌وین

دینمان ناینمانه‌ نیشتمان"

کاتیک مه‌حمود و باپیړه‌ خایم ناو‌ریان لی دانه‌وه، سالار و سارا ده‌ستیان لیک به‌ر دا و منداله‌کانیان به‌جی هیشته‌، پاشان لایان دا بۆ به‌ر به‌له‌دیبه‌که و له‌ویوه به‌ره‌و گوزه‌ری قه‌سابه‌کان چوون، کاتیک خویان کرد به‌ که‌بابخانه‌که‌ی نیزامه‌ شه‌لدا و چوون له‌سهر می‌زیټک دانیشتن، باپیړه‌ خایم هه‌لسا و چوو بۆ لای وه‌ستا نیزام و داوای لی کرد چوار نه‌فر که‌بابیان بۆ دروست بکات، وه‌ستا

نیزام به دهم لیدانی شیشه که بابه کانه وه پرسیی، 'ئه ری وه کو بزانی
موسته فا بارزانی گه یشت؟'

پیش ئه وهی باپیره خایم وه لامی بداته وه، گهنجیک هاته ناو
که بابخانه که، دیار بوو سهرنجی باپیره خایمی پراکشابوو، چونکه
به سهرنجه وه له گهنجه کهی دهروانی و پاشان به ره و پیری چوو،
له به رخویه وه وه لامی نیزامی که بابچی دایه وه، 'به لئ گه یشتووه!'
باپیره خایم دواي ئه وهی چونی و چاکی له گهل گهنجه که دا کرد،
پنکه وه هاتن و له تهنیشتی میزه کهی سالار و سارا و مهحموده وه
وهستان و له به رخویه وه وتی، 'کوړگهل گیان، سارا پوښه، ئه مه
میرزا هه سهنه.'

'ئه وه سه به ب چیه ئاوا خوتان گوړپوه، به ته مای چین؟'
کاتیک میرزا هه سهن قهره داغی ئه مهی وت، کورسیه کی له ولا
میزه کهی ئه وانه وه هیتا و پنکه وه دانیشتن، سالار له وه لامدا وتی،
'قوربان، له پیشوازیی موسته فا بارزانی بووین.'

'نه یشمان بینی!' سارا له ژیر لیوه وه ئه مهی وت، باپیره خایم
دهستی خسته سهر شانی میرزا هه سهن و پووی کرده نیزامی
که بابچی، 'وهستا نیزام، بزانه میرزا چی دهخوات.'

'که باب، که باب، هه یاتم، جا قابیله لای نیزام له که باب زیاتر
چیمان دهست ده که ویت؟'

'ئه ری میرزا گیان، وه کو بزانیته مه لا موسته فا چهند پوژ لیږه
ده میتیته وه؟'

'ئه وهندهی من زانیاریم هه بیت، سی پوژ لیږه ده بیت، ئیستا
به پیزی له مالی شیخ له تیف دابه زیوه.'

'خۆزگه ده مان بینی.'

'جا کاک سلیمان، دواي ئه وهی که بابه که مان خوارد ده چین بۆ

مالی شیخ له تیف.

مه محمود له و کاته دا به سه رسامیه وه له باپیره خایمی پوانی و
له بهر خویه وه وتی، 'کاک سلیمان؟'

تاوئیک به بیده نگی سالار و ساراش له باپیره یان پوانی و ئه ویش
چاوئیکی لی داگرتن و دهستی خسته سهر دهستی مه محمود و
له بهر خویه وه وتی، 'دهلیم میرزا ئه گهر بچین بۆ مالی شیخ له تیف،
چاومان به موسته فا بارزانی ده که ویت!'

'کوره به خوا کاک سلیمان ئه وهی پنی هه بیت و بتوانیت بروات
ئیتستا له وینه، ئیتستا خۆم له وئ بووم، تف هه لده ناکه ویته سهر
ئهر، جا ئیتیر پیاو نه چیت باشته، جا برا ئه و زاته سبهی و دوو
سبهیش لیڤهیه، ئیتستا له بهر شیخ و ئاڤاکان بهر ئیمه ی مسکین
ناکه ویت، ههر پڤگاشمان نابیت بچینه ژووره وه.'

تاوئیک بیده نگی دایگرتبوون، سهر میزه که یان دوو قاپی پر
له که وهر و قاپیک ته ماته ی قازکراو دانرابوو، بیجگه له و پینچ
قاپه ی هه ریه که و چوار شیش که بابی له سهر بوو. که بابخانه که
دوو میزی تری هاوشیوهی ئه و میزه ی ئه وانی تیدا بوو، له
سووچیکه وه دهستشۆریک و وینه یه کی عه بدولکه ریم قاسم به سهر
دهستشۆره که وه به خواری هه لواسرابوو، کوپئیکی مندالکاری
سوورکار له نه نیستی وه ستا که یه وه له سهر میزیک خه ریکی پیا زجنین
بوو، وه ستا نیزامی که بابچی کابرایه کی کورته بالای په قه له ی سهر
پووتاه و سمیل په ش بوو، دوو سال بوو له که رکوکوه هاتبووه
سلیمانی و ئه و که بابخانه یه ی دانابوو، خه لکی ئه و گوزهره پیتان
دهوت که بابخانه ی حه یاتم، دوا ی ئه وه ی نانیا ن خوارد و بۆ ماله وه
که پانه وه، سارا له باپیره خایمی پرسیی، 'باپیره، له لای خه لکی
بینگانه ناوت سلیمانه؟'

باپیره خایم وهکو گوئی له پرسیارهکهی سارا نهبوو بیت، قوئی
له قوئی سالاری خوشکهزای هه لپیکابوو، بیدهنگ دهپویش و له
دووری دهپوانی.

سه ره به یانی پوژی دوی نهو پوژه باپیره خایم له ناو مزگه و تی
که وردها و له بهردهم ده رگای قهبری شیخ مهحموددا کاتزمیریکی
دهبوو وهستا بوو، نهوانه ی لهو پیزدها بق پیشوازیی موسته فا
بارزانی وهستا بوون، بیجگه له باپیره خایم، هه موویان مه لای
مزگه وتهکانی ناو شاری سلیمانی بوون، به جوړیک له خه یالی
خویدا نو قم بوو بوو، نهی ده توانی به ئاسانی گوئیستی قسه و باسی
مه لاکانی چواردهوری بیت، له خه یالی خویدا له خوئاماده کردندا
بوو، بیرری له وه ده کرده وه، نه گهر لیره بوی پیک نه کهوت قسه ی
له گه لدا بکات، نهوا باشتره له به غداد سهردانی بکات، یان نه گهر
له ویدا ده رفه تی بق پیک کهوت چی پی بلیت، سهری داخستبوو و
له بهر پی خوی ده پوانی و بیئاگا بوو له وهی له چواردهوری چی
پوو ده دات، کاتیک چواردهوری تهواو قه ره بالغ بوو بوو، مه لاکه ی
لای شانی چه پی دهستی ته و قه ی بق که سیک دریژ کرد، باپیره خایم
کاتیک سهری هه لبری، بینیی کابرایه ک چاکه ت و پانتولی له بهردایه
و له بهرام بهری وه ستاره و سهری هه لپویه و لئی ده پوانیت،
شله ژا و خیرا دهستی برد و ته و قه ی له گه لدا کرد و وتی، 'قوربان.'
قسه که ی بری و له لای راست و چه پی خوی پوانی و خوی
لی نزیک کرده وه و به هیواشی پی وت، 'نه زبه نی، من خایم
شه له موم، کاتیک به پیزت له سلیمانی بوویت، ته شریف هیتایه
مالمان. جووهکانی نه م شاره لیمان قه و ماوه و زور به مان ده ره به ده ر
و ئاواره ی ولاتان بووین، نیسه تیکی که ممان له کوردستان ماوین
و ئیتیر...'

له و کاته دا قسه که ی پښ بری و دهستی باپیره خایمی توند
پاوه شاند، کاتیک دهستی له دهستی بهر دا لټی پوانی و پټی وت،
'مه علوماتم هه یه!'

حه مه جان سه ليم ده مانچه كه ي به پاره ي خايمي هاوپي كړيږو،
 ئيواراني پوڅي پينجشمه مه له نايي ئه زمړ له گه ل هاوپيكانيدا
 له سهر ميڅي خوار دنه وه داده نيشته و زوو زوو ده يوت، 'من به
 سهر و مال له گه ل شوږش و پارتيدام!'

پاشان شهو درهنگانك له گه ل هاوپيكانيدا له نايي ئه زمړه وه
 بهر وه گهړه كي چوارباخ به پي ده گهړانه وه، به دم پيگاوه هر
 پيواريكيان توش ده بو، بانگيان ده كرد و گالته يان پي ده كرد.

دواي ئه وه ي ئو شه وه هاوپيكان يه ك يه ك بؤ مالي خو يان
 به پي كرد، به سه رخوشي بهر وه گهړه كي جووله كان كه و ته پي.
 سالانك بوو له دواي ئو پوڅه وه ي هاوپيكان ي له و گهړه كه
 پوڅتيوون پيگاي نه كه وتيووه ئو ي.

كاتزميړيك ده بوو له سهر شيوه كه و له تنيشت ديواي
 حه وشه كه ي مالي سه عاده تدا راوه ستا بو، بهر ده وام و له دووره وه
 گو ي له ده نكي چند كه سيك بوو له وديو مالي سه عاده ته وه له گه ل
 يه كتريندا ده دوان، له گهړاجي بهر ده مي كنيسه ته كه دا بوون، گهړاجي
 ئو پاس و جيبانه ي بؤ شاره زوور و گرميان سه رنشينيان
 ده گواسته وه، ديواي مالي سه عاده ت هيشتا بؤني چيمه نتو ته په كه ي
 لي ده هات، خانووه كه له مانكي چواي سالي ۱۹۵۲ وه چؤل كرابو،
 له و پوڅه وه ي خيڙاني سه عاده ت ناچار بوون بهر وه سنووري ئيران
 و له ويوه به سه لتي بؤ تاران كوچ بكن، خانووه كه وه كو كنيسه ته كه

و دووکانی جووهکان بوون به مولکی ئهوقاف، دواى ئهوهى له نىوان دوو کارمهन्दى ئهوقافدا کيشهئى لهسهر دروست بوو، بهچۆلى مایهوه، خانووهکه يهکيک بوو له ماله گهورهکانى گهپهکى جوولهکان و به چواردهوریدا باخیکى بهرفراوان ههبوو، سالى ١٩٥٢ له فهزمانگهى ئهوقاف وتبوویان خانووهکه به موسولمانیک فرۆشراوه، مهلا خهليلی فهيلی يهکيک بوو لهو کارمهندانى ئهوقاف و بازرگانى به مالى جووهکانهوه دهکرد و بهنياز بوو خانووهکهى سهعادهت بۆ خۆى ههلگرێتهوه، کهسى دوهم على مارف چوارتایی بوو، که بهنهينى بۆ پينج سال دهچوو خانووهکهى سهعادهتى فرۆشتبوو به خزمیکى خۆى و پارهکهيشى لى وهر گرتبوو، له بهلگهنامهيهکى وهزارهتى ئهوقافدا نووسرابوو، مال و مولکی جووهکان بۆ فهلهستينيه ههلاتووهکان دهبيت، يان وهکو پاداشت به کاربهدهستانى ميرى بدرين، سالى ١٩٥٢ خانووهکهى سهعادهت له وهزارهتى ئهوقافهوه به سلیمان عهربهتیی مجهورى مزگهوتى مهحوى فرۆشرابوو.

بيستى مانگی ههشتى سالى ١٩٥٢ بوو، بهيانى زوو پيش خۆرکهوتن، له گهپهکى سههرشهقام، دوو کهسى نهاسراو سلیمان عهربهتیی مجهورىيان به چهقو کوشت، دواى کوشتنى ئهوه، خانووهکهى سهعادهت بهچۆلى مایهوه، سلیمان عهربهتیی مجهور ١٢ دينارى به کاربهدهستى خهزينهئى وهزارهتى ئهوقاف داوو، له کاتيکدا سلیمانى مجهور لای دراوسێکانى باسى لهوه کردبوو، که به بېرى ٧٠ دينار ئهوه خانووهى کړپوه و تاپۆکهى لهسهر خۆيهتى، مانگی پينجى سالى ١٩٥٢ سيمانهى کړپى سهعادهت، پيش ئهوهى بهرهو ئيران ههلبیت، ويستبووى خانووهکهى بفروشت، بهلام له تاپۆى سلیمانى داواى پهزنامهئى فهزمانگهى ئهوقافيان لى کردبوو، کاتيک لهگهلا کړپارى خانووهکهدا سهردانى ئهوقافيان کردبوو، على مارف چوارتایی پتى

وتیوو، 'ئەو بەرپارە، ئیو بۆتان نییە لەم شارەدا خۆتان بە خاوەنی چلیک پووش بزانن!'

سیمانە لە وەلامدا پێی دەلیت، 'بەئاسانی دەستبەرداری مولک و مالی خۆمان نابین!'

'ئێتر ئەو بەرپاریکە و لە بەغدادەو دراو و ئیمە هیچ دەسلاتیکیان نییە، بەخوا برا ئیو ش هیچتان پێ ناکریت!'

دوای ئەوێ لەسەر کوشتنی سلیمانی مەجور، عەلی مەرف چوارتایی دەستگیر کرا، پاشان مەلا خەلیلی فەیلی لە چەمچەمالەو بە سلیمانی گۆزایەو و چوو ناو خانووەکە سەعادت و ئاوەدانی کردەو.

ئەو پۆژە کاتیک حەمەجان سەلیم بەبێ ئەوێ لە دەرگا بدات، چوو ناو حەوشەکە، مەلا خەلیلی فەیلی لە بەردەم تەنکیەکی ئاودا خەریکی دەستشۆردن بوو، بەبێ ئەوێ ئاگاداری بکاتەو لۆلەو دەمانچەکە لەسەر سەری پاگرت و پیش ئەوێ بەرپاری تەقاندنی بدات لەبەر خۆیەو پێی و، 'هەئە شیعوی بیفەر!'

مەلا خەلیلی فەیلی پیش ئەوێ ئاوە بداتەو، حەمەجان سەلیم پەنجە لەسەر پەلەپیتکە دەمانچەکە داگرت و خۆینی مەلا خەلیلی فەیلی تیکەل بە ئاوی بەر بەلۆوعە تەنکیەکە کرد.

سابات، له سەر قەنەفە یەکی درێژکۆلە ی سینە فەری له هۆلە کەدا
 دانیشتبوو، سەری بە سەر قولاپ و شلیله کە ی دەستیدا شوپ
 کردبۆوه و چەندین گۆلە شلیله ی پەنگا و پەنگیش لە سەر کۆش
 و له چوار دەور بوو، سارا بە رانبەر ساباتی دایکی له سووچیکێ
 هەمان قەنەفە بە چوار مشقی دانیشتبوو، دەرگەریکی دەستووسی
 لە ناو دەست بوو بۆ ساباتی دایکی دەخویندەوه، بەردەوام هێواش
 و پسته بە پسته و اتاکانی بۆ دایکی شی دەکردهوه، جار جار
 هەلوێستە ی دەکرد و له دایکی دەپوانی و دیسان ناوی شوین و
 پوو داوه کانی بۆ باس دەکرد.

سارا ئەو دەرگەری بە دزییه وه له سندوقە کە ی باپیرە خایمدا
 دەر هێنا بوو، دەستووسی پۆمانیکی هاو پێتەکی باپیرە خایم بوو،
 کە چەندین سال بوو نووسیوی و هێشتا بە چاپی نەگە یاندبوو،
 دابووی بە خایم تا کو بۆی بخوینیتە وه و هەلە چنی بۆ بکات، ئەو
 دەم سارا له پۆلی چواری ئاماده یی بوو، سارا کچیکێ باریکە لە ی
 قەلەمی دەموچاوی پێک و قژی پەش و لوول بوو، چاوی بایەمی
 و پەنگی پەش و قاوه یی تیکەل و تارماییه کی پەساسییش بە سەر
 بیلبلە کانی چاویدا پڕابوو، دەنگیکێ ناسک و بەردەوام پێکە نینیکێ
 شەرمانە لە سەر لیوی بوو، خوینی گەرمی لاویتی بە دەمارە کانی دا
 شە پۆلیان دەدا و گورجو گۆلیه کیان بە جەستە ی بە خشیبوو.
 'دەلێم، سارا گیان، دەرسم له ئەنجامدا تەنها دلشکاویت بۆ

بمېنېته وه و نه گه یت به مەرامی خۆت؟'

سابات کاتیک ئەمە ی له بهر خۆیه وه وت، سارا له گەرمە ی خویندنه وه دا بوو، هەلوێستەکی کرد و بەسەر سامییە وه له دایکی پوانی، 'وام زانی تۆ باوه پێکی یەقینت به خۆشه ویستییه که ی من و سالار هەیه و هەردەم پشتگیریمان دەکەیت!'

سابات، بێ ئەوه ی له سارا پڕوانیت، هەناسە یەکی قوولی هەلکێشا و له بهر خۆیه وه وتی، 'بریا من هەموو شتیکم بە دەست بووایه، له گەل ئەوه شدا منیش بیروباهه پێ سالارم لا قبول نییه، به ینی خۆمان بیت و لای کەس له دەمت دەر نه چیت، باوکت دەیه ویت به هەر شتیه یەک بووه لێره پڕوات و بۆ ئیسرائیل بگه پێینه وه!'

'چی؟ بۆ کوێ بگه پێینه وه؟ به پراسته دایه؟ وه کو دوتنی و به غه ربیی پێگامان که وتبیته ئەم شاره، ئیمه سه د پشتمان له م ولاته دا ژیاوه، ئایا ئیوه ئەوه ده زانن؟ ئەوه بۆ سی هه زار سال ده چیت ئیمه له م ولاته داین، بۆ زانیاریت من زیاتر خۆم به کورد ده زانم وه ک له زایۆنیستیک!'

'هه مووی خۆه له خه تاندنه، ئیمه له م ولاته دا هه چ ئازادییه کمان نییه، تاکه ی خۆمان به شارینه وه و له سه ر ته سه که ره کانه مان ناو و ناو نیشانی هه له نووسرا بیت، یان نووسرا بیت که ئیمه ئیسلامین.' 'من تینا گه م مه به سستی ئیوه له و قسانه چیه، بیروباهه پێ چی و شتی چی؟'

'خۆتم لی گیل مه که، یان با پیره ت و سالار می شکی تۆشیا ن تیک داوه، ده ی نازانیت له سه ر چی سالار دا یم نا کو که و له گەل باوکت و مه محمودی براتدا شه پیه تی؟'

'ناخ دایه خۆزگه ئیوه تۆزیک به سه ر بیر کردنه وه ی خۆتاندا ده چونه وه!'

‘به‌خوا جوانه دهی ئه‌وه بیته‌قلی نییه بۆ سالار پشتی له دینی
خۆی کردووه و بووه به کومه‌نیست؟’

‘دایه، سالار هۆشیاره و ئیتر ناتوانیت کوێرانه ئه‌و بیروباهه‌په‌ی
باووباپیرانی قبول بیت، باوه‌ر ناکه‌م ئه‌و حاشا له شه‌جه‌ره و
باووباپیرانی خۆی بکات، به‌لام ئه‌و ده‌لیت ئیمه پێش ئه‌وه‌ی هه‌لگری
هه‌ر دیانه‌ت یان په‌رنه‌سپیک بین کوردستانین.’

‘جا ئیمه‌ که‌ی کوردین؟ کورپه‌ به‌خوا ئیوه، باوه‌رتان هه‌بیته
یان نه‌بیته، خۆشیتان بیت و تالیتان بیت هه‌ر جووله‌که‌ن، ئیتر ئه‌و
که‌ریتیتان له‌ چیه‌؟’

‘تۆ راست ده‌که‌یت، ئیمه‌ له‌ دایک و باوکیکی جووله‌که‌مه‌زه‌ب
له‌ دایک بووین، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه ئیختیاری خۆمان نه‌بووه، به‌لام
ئێستا ئیمه‌ ئازادین، که‌ په‌خنه‌مان له‌و دینه‌ هه‌بیته یان نه‌گه‌ر
ته‌واو په‌فزیشی بکه‌ین، تۆ نه‌گه‌ر ئه‌و کتێبه‌ی لای باپیره‌ خایمه‌،
بیخوینیته‌وه، باش تی ده‌گه‌یت!’

‘کام کتێب؟’

‘زانی‌نست، کتێبیکی سه‌وزی بچووکه.’

‘ئێ، جا ئه‌و کتێبه‌ چیه‌تی، له‌ بیرم دیت، کاتی خۆی باوکم چه‌ند
جاریک بۆی خویندینه‌وه.’

‘ئاخر ئه‌وه‌ بوو، که‌ وای له‌و خه‌لکه‌ کرد، که‌ ولات و مال و حالی
خۆیان به‌جێ بێلن و بچن بۆ ئیسرائیل، ده‌زانی پێش سالی ١٩٤٠
زیاتر له‌ په‌نجا هه‌زار خێزان له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستاندا هه‌بوون،
ئێستا ئیمه‌ و چه‌ند مالیکی تر ماوینه‌ته‌وه.’

‘تۆ پێت وایه‌ هه‌موویان به‌ خواستی خۆیان کوچیان کرد، کورپه‌
به‌خوا عه‌ره‌بی شۆفێنست ئه‌قلی کورده‌که‌شیان تیک دا‌بوو، خۆ
ناتوانین ئینکاری له‌وه‌ بکه‌ین، که‌ زۆرینه‌ی کورد هه‌لگری هه‌مان

بیر و باوه‌پی ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ن.

'که‌واته‌ سالار پاست ده‌کات، پێویسته‌ میله‌تی کورد ئه‌و به‌رگه‌ کۆنه‌په‌رستییه‌ له‌به‌ری خۆی دامالێت و بیرى سۆشیالستی و یه‌کسانی بکات به‌ به‌ری خۆیدا، ئا ئه‌وه‌یه‌، که‌ سالار خه‌باتی بۆ ده‌کات.'

'تکات لێ ده‌که‌م سارا، واز له‌و قسه‌ ییماناiane بێته‌ با خوا ئه‌وه‌نده‌ی تر غه‌زه‌بمان لێ نه‌گریت، کوا که‌یشتیه‌ کوێ؟ بزانه‌م جوامیر چی لێ به‌سه‌ر هات؟'

سارا، هه‌شتا به‌یزاریه‌وه‌ له‌ دایکی ده‌پوانی، به‌دوودلییه‌که‌وه‌ سه‌ری به‌سه‌ر ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ستیدا شۆپ کرده‌وه‌،

"جوامیر دواى کپیوونه‌وه‌ی ئه‌وان، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بزپکاوی تفته‌وه‌ وتی: داخه‌م ناچی! زۆر ده‌ترسم به‌شى زۆری میژووش ئاوا نووسرا بێته‌وه‌؟ باوه‌رم پێ بکه‌ن چه‌ند ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمپریالیزم به‌ ناوی گه‌وره‌ و نوێنه‌ری ئه‌م ولات و گه‌له‌وه‌ هه‌تاوینییه‌ کایه‌وه‌ و به‌پاستی گه‌وره‌ی ئه‌م ولات و گه‌له‌ن و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌لیاندا هه‌یه‌، منیش ئه‌وه‌نده‌ سه‌رکرده‌ی ئه‌و خۆپیشاندا نه‌ خوینی نه‌ بووم و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لیاندا بووه‌."

'ناوی چیه‌ ئه‌و حقایه‌ته‌؟'

له‌ کاتێکدا سابات ئه‌مه‌ی پرسى، سارا له‌ گه‌رمه‌ی خوێندنه‌وه‌دا بوو، هه‌لوێسته‌یه‌کی کرد و له‌ دایکی پوانی، 'حقایه‌تی چی دایکه‌، پۆمانه‌ پۆمان، ناوێشانه‌که‌ی... ژانی گه‌ل'

'پۆمان چیه‌؟ ئه‌م، وت چی؟ ژانی چی؟'

'ژانی گه‌ل!'

'کام گه‌ل؟'

'ده‌ردی باپیره‌م هه‌موو جارێک ده‌یلت، ژانی کورده‌ موالیه‌کان!'

‘کئ نووسیویه تی؟’

‘ئیراهیم ئه حمده’

‘ئئ، دهی ئه مجا؟’

سارا په نجه یه کی له نیتوان لاپه ره کانی ده ستنوسه که دا پاکرتبوو، تاویک بوو له بهرگه که ی ده پوانی، پاش خویندنه وهی ناو نیشانه که ی و ناوی نووسه ره که ی، که له سه بهرگه که ی به خه تیکی توخ نووسرا بوون، ده ستنوسه که ی والا کرده وه و بهرده وام بوو،

“گوږگره کانی وه کو باوه پ به گوئی خویان نه کهن، به سه رسامییه وه ته ماشای یه کترین ده کرد. جوامیریش له سه رسه گپړانه وهی خوی پوښت: راستییه که ی ئه مه یه که کاتی من بریندار کرام، لای کتبخانه ی گشتییه وه بووم، نه ک لای قوله ی پولیسی... وه وه کو بلاو کرایه وه، به لام ئه وه راسته که من له پتیش خوپیشانده ره کانه وه بووم ئه ویش ته نیا هر له بهر ئه وه بوو که له دوا ی همموانه وه بووم. به دبختی و چاره پرسی وای سازاند که من له و کاته دا کاریکی زور په له و گرنم همب و ناچار بم له مال بیمه ده ری...”

له کاتیکدا سارا له خویندنه وه وه ستابوو، بیده نگ له دایکی ده پوانی، لیره کانی هیتابونه وه یه ک و ده ستیکی به ره و پووی دایکی پان کرده وه و ویستی دیسان باسی سالار بکات، له و کاته دا سابات له بهر خوییه وه وتی، ‘ژانی گهل، ژانی گهل... ئئ ئئ بهرده وام به.’ سارا سه ریکی له دایکی پراوه شانده و سه ری به سه ره په په ی ده ستنوسه که دا داهیتشت،

“وه که له مال هاتمه ده ری، مردووی گردی سه یوان چه ند خوپیشانده ی پارتیی له بیر بووه، منیش ئه وه نده! بق ئه وه ی به په له بگه مه ئه و شوینه ی بزی ده چووم، پتویست بوو به بهرده رکی سه رادا تپه پم، که نزیکترین ریگا بوو. که دیم مله مای لی پراوه، مه لی لی ده ر

ناچیت، بهراکردن گه پامه وه تا وه کو له لایه کی که وه خۆم بگه یه نمه شوینه که. بۆ بیوله تی من له و کاته دا له سهربانی سهراوه مهیدانه که درایه بهر دهستپێژی شهستیر، خه لکه که به ناچاری کشانه وه ناو کۆلانه کان و کهوتنه هه لاتن."

'ئێستا ده زانم بۆچی باوکم و مهحموده فهنی پقیان له سالار هه لگرتوه، به لام تیناگه م تق بۆ؟'

'توخا سارا واز له و مهسه له یه بیته و ئه وهنده پچر پچر ئه و حقایه ته م بۆ مه خوینه ره وه!'

سارا چاوی پڕ بوو بوون له فرمیسک و له وه دا بوون بپژینه سه ر پومه ته کانی، تۆنی دهنگی گۆرپا بوو، به بیزاریه که وه له خوینده وه بهرده وام بوو،

"ئینجا جه نامم که له گه لیان نه بووم و له دوا ی هه مووانیشه وه بووم، که و تمه پیش هه مووانه وه و به م جۆره ئاوه ژووه بووم به پیش پره وی خویشاندانه که و یه کێ له سه رکرده ناو داره کانی بزوتنه وه! وه هه ر له بهر ئه م سه رکردایه تییه درۆینه ش بوو که پاش چهند هه فته یه ک به برینداری و شه له شه ل، له گه ل ٤١ که سی ترا بردیانم بۆ بهرده می عورفی و ژهندرمه پیاو کوژه کان هاتن بۆ شایه تی..."

سارا، له کاتی که دا سه ری به سه ر ده ستنوسه که دا شۆر کرد بۆ وه، شیوازی دانیشه که ی گۆپی و به بیئارامیه که وه چهند جار یک هه ستایه سه ر پین، دیسان له جینگای خۆی دانیشه وه، هه ناسه ی توند بوو بوو، ئازاریکی کوتوپر سه رسنگی داگرت، دیسان له نا کاو راپه پی و خۆی که میک پاس ت کرده وه، له خوینده وه وه ستا و ده فته ره که ی داخست و هیواش له سه ر کۆشی دای نا و هه ردوو ده ستی به سنگیه وه گرت، سه ری به سه ر سنگیدا شۆر کرد بۆ وه و ماسو لکه کانی ده مو چاوی گرژ بوو بوون، له کاتی که دا له عه زه تدا پانه کانی کۆ کردنه وه و هه لی کیشان

بەرەو سەر لیواری قەنەفەكە، دەستتووسی پۆمانی ژانی گەل كەوتە سەر زەوی، برۆكانی هیتانەوە یەك و چاوی توند نووقاند، دیار بوو ساباتی دایكى بە دەم شلیله چنینهوە لەناو خەيالی خۆیدا بە دیار دیمەنی پرووداوەكانی پۆمانی (ژانی گەل) هەوە نوقم بووبوو، هەر بۆیە لەو كاتەدا ئاگای لای سارا نەمابوو، تا ئەو كاتەی سارا لەتاو ئازار خۆی لەسەر قەنەفەكە پین را نەگیراو لەناكاو بەر بۆووە و كەوتە سەر ئەرزی هۆلەكە، وەك گیاندارێكى پێكراو هەردوو دەستی توند بە سنگیهوە گرتبوون و لەپەسا تەپاوتلی دەكرد.

سابات لە عەزەرتدا لە جیگای خۆی پاپەڕی و شیش و گلولەى شلیلهكانى بە چواردەورى سارادا پژاند و بە دەنگیكى بەرز، 'سارا، سارا گیان مألویران خۆم، مەحمود، پۆلە مەحمود.'

لە كاتێكدا سابات بەرەو دەرگای هۆلەكە چوو، لەناو دەرگاكهووە بەو قالدەرمەنەدا هەلى پروانی، كە بەرانبەر دەرگای هۆلەكە بوون و بەرەو قاتی سەرەووە دەكشا، قاتی سەرەووەى مالهەكەیان تەنها دالانێك و دوو ژووری بۆ سارا و مەحمود لى بوو، دیسان چەند جارێك بانگی لە مەحمود كرد، گەپایەووە لای سارا و دانەوییەووە بەسەریدا و لە تەنیشتیەووە دانیشت و باوەشى پێدا كرد، پاش ئەوێ خستییە سەر پێشت، هەردوو دەستی لە بنبالەكانی توند كرد و بۆ سەر پانی خۆی راپكێشا، پاشان دەستێكى بە پروومەتى ساردیەووە گرت و دەستەكەى تریشى لەپەسا و هێواش لەسەر بۆ خوار بە سەر سنگ و نیوان مەمكە قوتەكانییدا دەهێتان و لە پوخساری تێكچووی سارای دەپروانی، بە دەم گریان و هەنسكدانەووە، 'مەحمود، پۆلە مەحمود فریا كەو، سارا گیان، خوايە چى بكەم.'

لەو دەمەدا مەحمود هێواش هێواش بە قالدەرمەكاندا هاتە خوار، قاتوبیجامەى خەتخەتى لەبەردا بوو، وەكو تازە لە خەو رابووپییت،

له به رخویه وه و به بیزاریه که وه وتی، 'چییه، دیسان به زمه که یه!'
مه محمود له قوتابخانه ی ئاماده یی سلیمانی، قوتایی پۆلی
شه شه می و یژه یی بوو، بۆ مه بهستی خویندن و خویندنه وه بهرده وام له
ژووره که ی خۆی بوو، هر له سه ره تا وه گوئی له هاوار و بانگی دایکی
بوو، به لام سارا و سابات پۆژانه ئه وهنده یان گێچه ل به مه محمود
ده کرد ته واو لێیان بیزار بوو بوو، بیجگه له وه ی پۆژی چه ندین جار
ده یان نارد بۆ گوله به پۆژه و قه زوان و بنیشت کرین.

سڀ پڙڙ ٻو سارا له نهخوشخانه ۾ ڄميو، پرهن ۾ هاتيو به بهردا و ماسوولڪه و دهماري پومه تي خويندان تي زابوونهوه، دهيتواني لهسهر جيگاڪهي هه لسيت و نازاري سهرسنگي و تنگه نه فسيه ڪهي نه مابوو.

دواي نيوه پڙي ٿو پڙهه سالار ٻي يه ڪه مين چار سهرداني ڪرد، سارا له ژوورينڪا له گهل چوار ٿافره تي نهخوشي تردابوو، له و کاته دا لهسهر جيگاڪهي وهڪ پيشه ۾ دايمي چوارمشتقي قنچ دانيشتبوو، قڙهه پڙهه و لووله ڪهي بهسهر شانيدا بهر دابووهوه، به جوريڪ بووبووه چوارچيوهيه ڪ ٻي پوخساري، ٿو پرهن ڪه سبيهي جل و جيگاڪهي ڪاريڪيان ڪردبوو وهڪو ٿوهي سارا ٻي ڪيشاني پڙتريتيڪ خوي نمايش ڪرديت، سالار چه پڪيڪ گولي ٿورخه واني ٻي بوو، به هردوو دهستي چه پڪه گوله ڪهي له پيش خويهوه و بهسهر سنگيهوه ڪرتبوو، ٻي ٿوهي له چواردهوري پروانتي، هر له هاتنه ژورهه ويدا له دوروهه چاوي له سارا ٻي و بهرهوه لاي جيگاڪهي چوو، سارا کاتيڪ سالاري بيني، به پهلهه پرووزڪي زياتر خوي راست ڪردهوه و دهستيڪي به سهروڙيدا هيتا و به شهرميڪهوه له ژير ليوهوه وتي، 'سالار گيان، ٿوهه چون بوو؟' له کاتيڪا سارا ٿوهي وت، سالار گهيشتبووه بهردهمي و گوله ڪهي بهرانبهري پاگرت و پتي وت، 'سارا گيان بمبوروه درهنڪ

هاتم، فرموو.

‘ئەرخەوان؟’

‘بەلێ ئەرخەوان، بەتایبەتی چووم بۆ گردی سەیان، تا...’

‘هەتیو، ئەرخەوانی چی و سەیان چی، خۆ من بەتەمای مردن

نیم لەم تەمەنەیا! کەچی تو لە قەبرسانەوه گولت بۆ هێناوم.’

‘نا، نا، وتم با بە دەستی بەتال نەیم، جاریکیش گویم لیت بوو
چەند بەسۆزەوه باسی جوانیی ئەرخەوانەکانی گردی سەیان
دەکرد.’

‘دەستت خۆش بێت، بەس بۆ وا درەنگ هاتیت، هەتیو دواى سێ
پۆژ، دەزانیت چەند چاوه‌پوانت بووم؟’

‘دەبێت بمبورویت، باوەڕ بکە لەو پۆژەوهی تو لێرەیت، من ئاگام
لە دنیا نەماوه، ئەوه سێ پۆژە بۆ بەردەمی ئەم نەخۆشخانەیه دێم،
بەلام دووێل دەبووم لە هاتنەژۆرەوهم، هەروەها ئەو دوو جارەى
دایکم سەردانی کردیت ویستم لەگەڵی بێم، بەلام خۆت دەزانیت،
نەمدەویست دیسان تووشم ببێت بە تووشی باوکت و مەحموودی
براته‌وه، خۆ ئەوان ئەم ماوه‌یه چاویان بە من هەلنایت!’

‘دەى ئێستا چی دەکەیت ئەفەنى، ئەوه دوانیوه‌پۆیه، هاكا ئەوان
هاتن!’

‘نا، نایەن.’

‘چوزانیت نایەن؟’

سالار سەریکی داخست و بە دەستیکی لاملی خوراند، لای قاچی
ساراهە لەسەر جیگاگەى دانیشت و بە دەنگیکی نزم، وەکو ئەوهی لەگەل
خۆیدا بدویت، ‘وتم، ئەوان...’

قەسەکەى تەواو نەکرد و لەو کاتەدا سەری هەلبێری و زیاتر لە
سارا نێزیک بوویه‌وه و بەردەوام بوو وتی، ‘سارا، ئەوان ئەمەق نایەن،

چونکه...

'بۆ نایه؟ ئهوه من ئیزن دراوم و له بهیانییهوه سێ جار زهنگیان بۆ مالهوه لێ داوه، وتیان پێ دهچیت ئه ژماره تهلهفونه ههیه که ی بچرا بیت، چهند جار یکیش ته ئکیدم له ژماره که کردهوه، خۆ ئهوهنده گران نییه، دهی ژماره تهلهفونه که مان ۸۴ نییه؟'

'تۆ ئهوهنده خۆت ناپههت مهکه.'

'نێناگه، دهی دایکم و ئهوان له کوین؟'

'چوون بۆ کۆیه، چوون مالتاوا یی له مالی پووره سهلما و خانی بکهن.'

'دهی بۆچی به نیازی کوین؟ خۆ ناگوین نهوه؟'

'تهخیر، به لێ، به لێ دهگوین نهوه، به لام بهیه کجاری بۆ دهره وهی ولات.'

'به راسته سالار، یانی تریفه و گوله باخی هاریم جار یکی تر ناییم نهوه؟' سالار له و کاته دا زیاتر له سارا هاته پیش و دهستیکی خسته سه ر دهستی سارا و به چه پێی وت، 'ده پۆن بۆ ئیسرا ئیل.' 'وهی خواجه ئه وه چیه، ئه و خه لکه شیت بوون، ده لیت له و ی ههنگوین پڑاوه.'

'ئه وه مه سه له یه کی تره و ئیستا کاتی نییه!'

'یانی ئه مرق نایه نه وه؟ دهی من چی بکه م لێره؟ خۆ کللی ماله وه شم پێ نییه!'

'ته گه ر به من پازی بیت ئه و، نازانم، ده لیم به سه یاره که م ده ته مه وه مالی خۆمان.'

سارا به هه ردوو دهستی توند دهستیکی سالاری گرت و له چاوی پوانی و به نازیکه وه وتی، 'من هه زده م به تۆ پازی بووم ئازیزه که م، سالار گیان، ئه به د له خۆ شه ویستیم بۆ تۆ دوودل نه بووم، به لام هه تیو،

ئاڭات لە دەمت بىت، جارىكا ئىمە لەكويمانە، مالى خۆتانى چى و شتى
چى!

‘بۆ نا سارا گيان، خۆ دنيا كاول نايىت!’

‘نا، نەخىر سالار گيان، با لەوە زياتر پەيوەندىي نىوان تۆ و باوكم و
مەحمود تىك نەچىت و خۆشەيىستىيەكەى ئىمەش بە دەردى ئەوەى لەيل
و مەجنوونى لى نەيەت، تا ئىوارە چاوەپوانيان دەكەم، ئەو سىستەرەى
سەرپەرشتىي ئەم بەشە دەكات پىي و تەم، كە حەتمەن دەرم ناكەنە سەر
جاده.’

‘تەكايە سارا، ئىنكارىم لەگەلدا مەكە و با بېرىنەوە بۆ مالى خۆمان، تۆ
تا ئىستاش پىت نەناوەتە ناو جىبەكەمەو، دەزانىت?’

لە كاتىكدا سارا ويىستى وەلامى سالار بداتەو، سالار ەستا بەرەو
دەرگاي ھۆلەكە بېرات، بەدەم پىگاوە ئاوپىكى لە سارا دايەو و پىي
وت، ‘تۆ خۆت ئامادە بكە.’

زۆرى پىن نەچوو سالار لەگەل سىستەرىكى كورتهبالاي قۆكورتي
گەنمەنگدا گەپايەو، كاتىك پىكەو لەگەل سالاردا گەيشتنە بەردەمى
جىگاكەى سارا، سىستەرەكە پووى لە سارا كرد و پىي وت، ‘سارا خان،
دەپۆيت?’

‘بەلى پووناك خان، سوپاس بۆ ئەو ھەموو خەزمەت و دلسۆزىيەت.’

درهنگانی ئیوارەى ئەو پۆژە، سابات و حەکیم لەگەڵ باپیرە خایم و مەحمووددا، لە شارى کۆیە گەرانەو، بێزاری و هیلایى پێگا بە پرویانەو دەبینرا، سابات لە بەرخۆیەو بەردەوام دۆعا و نزای دەکرد، حەکیم لە پێگا و تەبووی، 'تاوێکو سەرۆمالمان تیا نەچوو، باشتەر وایە فریای خۆمان بکەوین و بۆ ئیسرائیل بگەڕێنەو.'

باپیرە خایم لە وەلامدا بە حەکیمی کۆری و تەبو، 'تۆ پێویستە ئەو خەیاڵە لە میتشکی خۆت دەر بکەیت، ئێمە هەتاوێکو بەو خەیاڵەو بەژین و بە درێژایی ژانمان خەون بە ئیسرائیلەو ببینین، ئێتر نەو لە دواى نەو لێرە خۆمان بە غەریب دەزانین و لەبیرمان دەچیتەو کە ئێمە کوردستانین، بەو جۆرە هیچ سەوز ناکەین لە ژانماندا.' لەدواى ئەمەو ئێتر بە درێژایی ئەو پێگایە یەکتریان نەدواند و هەرچواریان لە خەیاڵی خۆیاندا نوقم بووبوون.

کاتێک گەیشتبوونەو مالهو و دواى نانخواردن و چاخواردنی ئیوارە، باپیرە خایم داواى ئەوەى لە مەحموود کردبوو، بۆ خۆتندن بێر لە چوونی بۆ بەغداد نەکاتەو، چونکە تا ئەو دەمەش مەحموود دەیویست دواى دەرچوونی لە ئامادەیی بچیت بۆ ئەکادیمیای هونەر لە بەغداد و لەوێ هونەری شێوێکاری بخوینیت، ئەو شێواز و فۆرمى هونەرەى مەحموود تێیدا بەهرەمەند بوو، هەرەها لە پێنج سالیەو پۆژانە سەرقالی بوو، بەردەوام سەکێچی دەکرد و نیگاری دەکێشا، لەو کاتەدا باپیرە خایم بەو خەیاڵەى مەحموود پازى

نه‌بوو، به‌رده‌وام هه‌ولی له‌گه‌ل مه‌حموود ده‌دا، که‌ رای‌ بگوریت و بیټ به‌ پزیشک یان ماموستا باشتړه، ئه‌وه‌شی به‌ مه‌حموود ده‌وت، به‌غداد و شاره‌کانی تری عیراق بۆ کوردیکی جووله‌که‌ گونجاو نین، نه‌ک ته‌ن‌ها بۆ خویندن و مانه‌وه‌ تیناندا، به‌لکو بۆ سهر‌دانی‌ش پ‌یگات تینان نه‌که‌و‌یت باشتړه، هه‌رو‌ها با‌پیره‌ خایم به‌ مه‌حموودی ده‌وت، 'هه‌ولی ئه‌وه‌ بده‌ بیټه‌ مه‌لم، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌و‌یت پاشه‌پو‌ژ خزمه‌ت‌یک به‌ میله‌ته‌که‌ت بکه‌یت!'

حه‌کیم به‌رده‌وام به‌ته‌وسی‌که‌وه‌ له‌ خایمی باوکی ده‌روانی و سه‌ری لئ با ده‌دا و له‌ژیر لی‌وه‌وه‌ ده‌یوت، 'کوره‌ باوکه‌ پ‌جات لئ ده‌که‌م، خویندنی چی و پاشه‌پو‌ژی چی، واز له‌و کوره‌ بیته‌!'

سابات ئه‌و پو‌ژه‌ گوزه‌رانی باش نه‌بوو، له‌ ده‌ سالی رابردودا خه‌م و په‌ژاره‌ی له‌ده‌ستدان و داب‌رانی که‌سانی ن‌یزیکی ته‌واو کاریان ت‌ی کردبوو، ئه‌وه‌ ئه‌مه‌رۆ دیسان له‌ سه‌لما و خانی می‌ردی و مناله‌کانیان مال‌ئاوایی کرد، بۆ سابات ئه‌وان له‌ جیگای که‌سوکاری بوون، مال‌ئاوایی‌یک بۆ ئه‌به‌د هیوایه‌کی تیدا به‌دی نه‌کریت جاریکی تر چاویان به‌یه‌ک بکه‌ویت‌ه‌وه‌، بی‌جگه‌ له‌ ماندویتی پ‌یگا، نه‌یده‌توانی له‌سه‌ر پ‌یکانی بۆستیت و به‌رده‌وام سه‌ری گ‌یژی ده‌خوارد، له‌ هۆله‌که‌ له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتبوو سه‌ری به‌پشتدا خستبوو، ده‌سته‌س‌ر‌یکی سپیی قه‌دکراوی ته‌پی له‌سه‌ر ناوچه‌وانی دانابوو، ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر سنگیدا له‌یه‌ک هه‌ل‌پ‌یکابوون و بی‌ده‌نگ چاوه‌کانی ل‌یک نابوو، چه‌ندین شه‌و بوو له‌ ترسی دی‌وه‌زمه‌ی نی‌و خه‌ونه‌کانی نه‌ی ده‌و‌پ‌را به‌چ‌ته‌ ناو جیگاوه‌، به‌تایبه‌تی ئه‌و خه‌ونه‌ی به‌رده‌وام دووباره‌ ده‌بوویه‌وه‌، هه‌نووک له‌و خه‌ونه‌یدا خۆی به‌ ده‌ستی خۆی کف‌ن‌یکی له‌ جاوی سپی بۆ منداله‌کانی ده‌دووری، سابات له‌لای که‌س ئه‌و خه‌ونه‌ی باس نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ هه‌موو شه‌ویک یان

سەرلەبەیانیان حەکیم لێی دەپرسی، 'ئەڕێ ژنەکه موشکیلەت چییە؟
 بۆ ئارامت لا هەلگیراوه و شەو تا بەیانی ئیشک دەگریت؟'
 سابات بەیانیان بەلووعەى ئاوهکەى بەر دەدایەوه و بەدیاریەوه
 چەند نزایەکی دەخویند، بەو نیازەى خەونەکەى نەیه تە دى و
 کاریگەریی خراپى لەسەر منداڵەکانى نەبێت.

لە سالى ۱۹۵۱ وه و لەو پوژەوهى دایک و باوک و دوو
 خوشکەکەى مال و حالیان لە شارى پێنجوین بەجێ هێشت و
 بەرەو ولاتى ئیسرائیل سەفەریان کرد، ئەودەم مەحمود سى
 سالان و سارا تەنها تەمەنى سالیك دەبوو، ئیستا مەحمود و
 سارا هەرزەکارن و شتیواز و پوخسارى کەسوکاری نەنکیان لەبەر
 نەماوه، تەنانەت ئەگەر ئیستا یەکتى ببینن تەواو بە یەك غەریب
 کەوتوون، سابات بەرەوام ژيانى سەردەمى لاویتیى بۆ منداڵەکانى
 دەگیرایەوه، زوو زوو لەبەرخۆیەوه دەیوت، 'ئای لەوسای شارى
 پێنجوین، چەند دلگیر و خۆش بوو!'

باوکى سابات نەك تەنها لە شارى پێنجوین، بەلكو تا شارى
 مەریوان و تەنانەت لە ناوچەى شارباژێریش زۆر بەناوبانگ بوو،
 ئەو پامى باوکى بە ئەورامە جوو ناسرابوو، سابات پەشیمان نەبوو
 لەگەل کەسوکاریدا بۆ ئیسرائیل نەچووبوو، هەولێ دەدا حەکیمی
 مێردى خۆش بویت و سارا و مەحمود هەموو ئەو بۆشاییەیان لە
 دلى ئەودا پڕ کردبووه، ئەوهى پوژانە زیاتر ساباتی بێزار دەکرد و
 بەرەوام بیرى لى دەکردەوه پاشەپوژى منداڵەکانى بوو، هەرچەندە
 باپیرە خایم و حەکیم پێنج سالیك لەوهوبەر بە بەرتیل و هاوکاری
 دۆستانیان ناو و دیانەتەکەیان لەسەر ناسنامەکانیان گۆرپیوو،
 هەروەها لە گەڕەکی جوولەکانەوه بۆ گەڕەکی سابوونکەرەن
 گۆیزابووینەوه، ئەو چەند مانگەى دواییش لە خەيالى ئەودا بوون

دوكانه‌كه‌يان له قه‌يسه‌ريی نه‌قيب بفرۆشن و له كووچه و بازارپيكي تردا سه‌ره‌له‌نوئ ده‌ست پي بكه‌نه‌وه، له فرۆشتني دوكانه‌كه‌ياندا باپيره خايم پيگر بوو، ئه‌و شه‌وه‌ی حه‌كيم بۆ جاري يه‌كه‌م باسي فرۆشتني دوكانه‌كه‌ی له‌گه‌ل باوكيدا كرد، باپيره خايم به حه‌كمي كورپی وت، 'ده‌زانيت حه‌كيم سالی ۱۹۰۰ باوكم يه‌كه‌م كه‌س بووه، له‌گه‌ل دروستكردني ئه‌و قه‌يسه‌ريی نه‌قيبهدا دوكاني تيدا به كړئ گرت، ئه‌وه به تۆوه سي نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و كولانه گورگه ژياوه.'

باپيره خايم ترسي شه‌وه‌ی هه‌بوو حه‌كمي كورپی چاو له خزمانيان بكات و له خه‌يالی شه‌وه‌دا بيت پيشه‌وخت سه‌روه‌ت و مالی بفرۆشيت و پاشان بۆ ئيسرائيل سه‌فه‌ر بكات، ئينجا باپيره خايم شه‌وه‌ی به حه‌كيم وت، 'سليمانی شاری ئيمه‌يه، ولاتی كوردستان جيگای باوباپيرانمانه نه‌ك ئيسرائيل، ئيمه پيش دروستبوونی شاری سليمانيش له قه‌لاچوالان بووين و به په‌نجی شانی خۆمان ژياوين، ئه‌وه بۆ زیاتر له سيشه‌د سال ده‌چيت ئيمه په‌نج ده‌ده‌ين و شينخ و ده‌ره‌به‌گ به چاوی كه‌م و سووكايه‌تيپيكرده‌وه سه‌يري ئيمه ده‌كه‌ن و سه‌ره‌انه‌مان لئ ده‌سه‌نن، باپيره گه‌وره‌م خۆی له قه‌لاچوالان له‌دايك بووه و له دروستكردنی شاری سليمانيدا راويژكار بووه، خۆی يه‌كه‌م به‌ردی بناغه‌ی گه‌ره‌کی جووله‌كاني داناهه، به پاره و بيري ئه‌و بازار و ئابووری شار دروست كراوه و بووژاوه‌ته‌وه، ئيستا شه‌وان ئيمه به ده‌ره‌کی و غه‌ريب له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن و به‌ره‌و ئيسرائيل يه‌ك يه‌ك و به كۆمه‌ل ده‌رمان ده‌په‌رينن، شه‌وسا كاتيک فرۆكه‌كاني ئينگليز شاريان بۆردومان كرد، كرديانه ويرانه و دار و به‌ردی شه‌م شاری سليمانيه خوينی لئ ده‌چۆرا، له كاتی بۆردومانه‌كه‌دا من له به‌غداد بووم، به‌لام دواي شه‌وه‌ی بۆ سليمانی گه‌رامه‌وه، له شه‌نجامی بيده‌سه‌لاتی و بيزاريمدا، ويستم

خۆم بگه‌یه‌نمه لای شیخ مه‌حمودی حه‌قید و پتی بلیم، جه‌نابی شیخ ده‌ستم به دامانت و ده‌سته‌کانت ماچ ده‌کم، خه‌یالت لای میله‌ته‌که‌ت بیت و واز له غه‌زاکردن بیته و له‌به‌ر خاتری ده‌سته‌به‌رکردنی به‌هه‌شت بۆ شه‌خسی خۆت، مالی کوردان له‌وه زیاتر وێران مه‌که. نازانم بۆ ئه‌و ده‌مه ئه‌وه‌نده ترس‌تۆک بووم و بۆ لای جه‌نابی شیخ نه‌چووم.

له کاتیکدا باپیره خایم ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد، حه‌کیم و مه‌حمود به‌سه‌رسامیه‌وه لییان ده‌پوانی و به‌سه‌رنجه‌وه گوێبێستی بوون، سابات خۆی خستبووه سه‌ر لا و چاوه‌کانی پڕ بووبوون له‌ فرمێسک. له‌و ده‌مه‌دا له‌ ده‌رگای حه‌وشه‌ درا، مه‌حمود هه‌ستایه سه‌ر بێ و چوو سووچیکی په‌رده‌که‌ی لا دا، ئه‌و په‌ردانه‌ی شه‌و و ڕۆژ دادرابوونه‌وه، ئه‌وه بۆ چوار سال ده‌چوو خۆر ئه‌وه‌نده له‌ دیوی ده‌ره‌وه‌ی په‌رده‌کانی دا‌بوو ده‌می بوو په‌نگیان په‌ریبوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌ستووری په‌رده‌کان به‌ دیوی هۆله‌که‌دا هه‌شتا په‌نگیکی سه‌وزی تۆخیان ده‌نواند.

‘سالاره.’

مه‌حمود کاتیک ئه‌مه‌ی وت، په‌رده‌که‌ی دادایه‌وه و له‌ ده‌رگای هۆله‌که‌وه به‌ره‌و ده‌رگای حه‌وشه‌که چوو، سابات به‌نا‌له‌نال پراست بوویه‌وه و تۆزیک خۆی قنچ کرده‌وه، باپیره خایم و حه‌کیم بێده‌نگ له‌ ده‌رگای هۆله‌که‌یان ده‌پوانی، کاتیک مه‌حمود ده‌رگای حه‌وشه‌ی له‌ سالار کرده‌وه، به‌ سالاردا هه‌لیروانی و بێ ئه‌وه‌ی هه‌ج بلێت و ته‌نانه‌ت فه‌رموویشی لی بکات پشته‌ی تی کرد و پێش ئه‌و چووه‌وه ژووری، سالار له‌ژێر لیوه‌وه وتی، ‘که‌رپیاو.’

سالار کاتیک گه‌یشته هۆلی دانێشته‌که، باپیره خایم له‌ ناوه‌پراستی هۆله‌که‌دا راوه‌سابوو، به‌ ڕوویه‌کی خۆشه‌وه سه‌یری

سالاری خوشکه زای کرد و دهستی به رهو پرووی دریژ کرد، 'سالار گیان، کوپی خۆم، به خێر بیت، ئه وه خێر بوو، دهی خوشکم چۆنه خۆ شوکور ناساخ نییه؟'

'دایکم باشه باپیره گیان، ئه وه له قه زازه کان بووم، وتم نیزیکم و با بچم به سه ره پیتی سهردانیکیان بکه م.'

تا ئه و کاته ی سالار وه لامی باپیره خایمی دایه وه، دهستیان هه له ناو دهستی یه کدا بوو، ئینجا باپیره خایم سالاری به رهو لای خۆی پاکیشا و له ته نیشت خۆیه وه دای نا، له و کاته دا هه کیم به لالووتیکه وه بێ ئه وه ی له سالار بهروانیت، 'به خێر بیت.'

سابات به دهنگی تیکشکاوه وه، پرووی له سالار کرد، 'سالار گیان، بمبووره به ساقه، دوور بیت له گیانی تو و ئازیزانت زۆر ناساخم، یاخوا به خێر بیت، دهی دایه که تان چۆنه؟'

'خوا چاکت بۆ بکات سابات خان، دایکم باشه، ته نها ئه وه نه بیت که به دهست ئازاری په نه کهانی دهستییه وه هیلکه، ئه ویش هه موومان ده زانین هۆکاره که ی ئه وه یه سالانیکه سه وزه ی بێ پنیون و زۆر ماندووی کردوون.'

مهحموود له ولای سالاره وه خۆی ترنجاند بووه سووچی قه نه فه که و له په سا هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا.

'دهی له گه ل خویندنه که تدا چۆنیت؟'

'باشم، زۆر باشم باپیره گیان، ئیدی سالی داها توو دوا باین سالمه، ئه گه ر به خت یارم بیت شه هاده ی موعلیمی وه ره ده گرم.'

'پیشه یه کی چه ند بیتۆنه یه کوپی خۆم. سالار گیان، یانی ده بیته موعلیم و ده رسوده ور به مندالان ده لیته وه؟'

'به لێ، وانه ی زمانی کوردییان بێ ده لیمه وه!'

'سالار، ئیتر تو په کت ناکه ویت.'

سالار بیئارامیهک به پروویه دیار بوو، زوو زوو پرووی
له باپیره خایم وەر دهگیرا و له ساباتی دهروانی، پاش ئهوهی
خوی کۆ کردهوه، به دهنگیکی گر و به شهرمیکهوه وهکو ئهوهی
له بهرخویهوه بدویت، 'دهلیم سابات خان، ئهوه سارا له خهستهخانه
دهر چووه و له مالی ئیمهیه!'

'چۆن، بهراسته سالار، دوختوره ناسک به خومی وت پتویسته
هفتهیهک بمینیتتهوه، یانی چی ئاوا زوو ئیزنیان داوه؟'
'بهلن، ئهم به یانییه ئیزنیان دابوو، ئهمرق له خهستهخانهوه چهند
جاریک تهلهفونیان بۆ ئیره کردبوو، به ساریان وتبوو گویا هیلای
تهلهفونتان بچراوه، ئایا وایه سابات خان؟'

'نازانم سالار گیان، خو من له ئیوارهوه چاوهپوانی تهلهفونی
سهلما و خانیم، بریار وا بوو که ی گهیشته بهغداد ئاگادارمان
بکه نهوه، تق بلیت وا بیت؟'

سالار ههردوو دهستی له بهینی پانهکانیدا توند لیک گیر کردبوون
و له پهسا لیک ههلهدهسوین، چهند دلوپه عارهقیک به لاجانهکانیدا
هاتنه خوار، کراسه سپیه ئوتووکراوهکهی سی قۆپچهی سه رهوهی
لی ترازاندبوو، گهندهمووی سه رسنگی له ئارهقهدا به پیستیهوه
نوسابوون، دوو هیلای کهوانهیی سه رهوژوور، ئاسهواری ئارهقهی
وشکهوهبوو به کراس و بنبالهکانیهوه دیار بوو.

لهو دهمهدا مهحمود ههستا و چوو بۆ هۆلهکه، تهلهفۆنهکهیان
له هۆلهکه لهسهه تهپلهکیکی دار دانرابوو، پاش ئهوهی ههلی گرت
و چهند ههناسهیهک نای به گوئییهوه، داینایهوه و له گهپانهوهیدا
لهناو دهرگای هۆلهکهدا ههلویتستهیهکی کرد و وتی، 'نووژهی لیوه
نایهت، دهی خوا بیبریت، ئهوه دوو مانگه پامان کیشاوه، پوژیک
نهبوو به تهواوی خهتمان ههیت!'

باپیره خایم له مهحمودی پوانی و پتی وت، 'ئې پۆله گیان
ئیدی میرییه، به کهیفی خوی یاری بهو خه لکه دهکات، ئیتر کئ
دهسلاتی ههیه!'

'وهی بهداخه وه، ده بیت سه لما و خانئ چهند ته له فونیان کرد بیت!'
'دهی دهسلاتمان نییه ژنه که، ئیتر خه تمان نییه و برپاه وه،
ئادهی پۆله مهحمود، بزانه له یه کیک لهو ماله دراوسنیانه وه...
بزانه کامیان خه تی ته له فونیان ههیه، ته له فونیک بۆ ته کسی بکه و
بچۆ بهدوای ئه و خوشکه تا.'

'کوره به خوا باوکه وای بزانم له هه موو ئه م گه پره کی سابوونکه رانه دا
دوو کهس ته له فونیان نییه.'

باپیره خایم پووی کرده هه کیمی کوپی و دهستی پان کردنه وه
و پتی وت، 'ئه ری کوپی خۆم ته کسی چی و شتی چی، خۆ سارا
له مالی غهیره نییه، ههروه ها شوکور سالار سه یاره ی خوی پتییه،
ئه گه ر ئیوه بهو پازی بن، ئه وه ئیستا ده چین به دوایدا و دهیه تینه وه.'
'من له خزمه تتاندام.'

'تۆ بلئی سارا سییه کانی نه خۆش بن و پتویستی به چاره سه ری
زیاتر هه بیت، ئه گه ر وای بیت باشته ر ئه م هاوینه سه ردانیکی سه ر
دوختوری شاری به غدای پین بکه یین!'

سالار به هه له شیییه که وه پووی له باپیره خایم کرد و وتی، 'دهی
بۆ لیتره ئه و ده وایه ده ست ناکه ویت؟'
'نا، نا کوپی خۆم به غداد باشته ر.'

پاش تاویک بیدهنگی و لیکروانین، باپیره خایم بهردهوام بوو و
وتی، 'دهلیم پۆله، سالار، بۆ ئه م هاوینه به جیبه که ی تۆ نه چین بۆ
به غداد و سارا بۆ لای دوختور نه به یین؟'

'بۆ نا، به سه ر چاو باپیره گیان، من له خزمه تتاندام.'

له و کاته دا مه محمود وهک ورچ به هۆله که دا بېنارام له راسته وه
ده چوو بۆ چهپ، له بهرخۆيه وه وتی، 'کوپه ئه و خه په که شکاوه،
به خوا تا که رکوکيشتان ناگه يه نيت!'

'ئه ری باوه، به غدای چی و سهر دوختوری چی، به و قرچه قرچی
که رمایه ئه و که چه پوچ دهر نابات و له و پیگایه ش ده خنکیت.'

له ناکاو سابات به دهنگی بهرز و تیکشکاوه وه، برۆکانی
هینابونه وه یهک و دهستیکی ههوا دا و فرمیسک له چاویدا په نگیان
خواردبۆوه و له وه دا بوون برژینه سهر پومه تی، پووی له هه کیمی
میزدی کرد و وتی، 'به ههر کلۆجیک بووه ده بیت بیگه یه نینه لای
دوختوریکی باش، جا ئیتر بۆ تا هاوین بۆستین، خیرا و زۆر خیرا
ده بیت چاره یه کی بۆ بدۆزینه وه، به خوا جوانه، ئه وه ئه و که ده
سال زیاتره به و دهرده وه ده نالیتیت، خۆش باوک و برا، به خیر
نه یه نه وه یاخوا، ئیوه ده بووايه ده میک له مه و پیش چاره یه کتان بۆ
ئه و که به سته زمانه بدۆزیا یه ته وه.'

سابات پاش ئه وه ی ئه و قسانه ی کرد، لئوی توند لیک هه لپیکان و
ماسوولکه کانی ده موچاوی گرژ کرد، وه کو بیه ویت زیاتر بدویت یان
چاوه پوانی وه لامیک بکات، بیده نگ چاوی داچریبون و له هه کیمی
میزدی ده پوانی، له پهر خۆی پین رانه گیرا و دایه پرمه ی گریان و
سهری به سهر کۆشیدا شۆر کرده وه، سابات زۆر به که ساسیه وه
ده گریا و به ته وای دهنگی گریان ی لئ هه لپری.

هه موو به بیده نگ له ساباتیان ده پوانی، بیده نگیه که هۆله که ی
داگرت، پاش ئه وه ی سابات گریانه که ی هتواش کرده وه، ته نها گویت
له لووشکه لووشکی بوو، ئینجا خۆی له سهر کورسیه که ی گرمۆله
کرد و ته وای بیده نگ بوو، ههر وه کو له هۆش خۆی چوو بیت.
پاشان سالار ئه و بیده نگیه ی شکاند و له ناکاویکدا هه ستایه سهر

پن و وتی، 'خاله گیان، من ده بیت برۆم، جا نازانم هیچ ئەمریک یان
کارنکتان به من ههیه؟'

'باشه کوپی خۆم، ده لیم سەیاره کهت له م نیزیکانه پارگرتوه؟'
'له گه پاجی سەعید ته ها کوی.'

'وتم، خۆم له گەلت بهاتمایه و سەریکیشم له کهتان دها و
له ویشهوه سارام له گەل خۆمدا دههینایهوه.'

'زۆر باشه، من ده چم جیبه کهم دینم و پتویست ناکات تو لێزهوه به
پن بۆ ئەسحابه سپی بجیت.'

'باشه کوپی خۆم، دهی دهستوبردی لی بکه با درهنگ نه کهوین، تا
سهگ و گورگهکانی میری به جاده و کۆلانهکاندا بلاو نه بوونه تهوه، با
تووشمان نه بیت به تووشیانهوه و تووشی گنچه لیکمان نه کهن.'

سالار، چەند ههنگاوێکی نا و چوووه ناو ده رگای هۆله که و
ههلوێستهیهکی کرد و ئاوێکی دایهوه،

'دهی جاریکا به خواتان ده سپێرم، دانیشن به خیر.'

حهکیم و مهحمود سەریان داخستبوو، هەر وهک گوێیان له سالار
نه بوو بیت و نووزهیان لێوه نه هات، سابات پارچه لهکی و وهک تازه
له خهونیکی قوول پارچه پیت، به ههلهشییه کهوه خوی کۆ کردهوه و
سهیریکی سالاری کرد و هیچی نهوت، با پیره خایم له شانی سالارهوه
پیی کرد و له ناو ده رگای ههوشه کهدا دهستیکی خسته سەر شانی
سالار و به چپهیه کهوه پئی وت، 'کوپی خۆم، خۆت دلگران مه که و تو
هیچ زه مبیکت نییه، تا کو ههکیمه فەنی و خوله کهر دهنگت لی دابپن،
تو و سارا جاحیلن و پتگه یشتوون و ههقی خۆتان، ههکیم ئهوه
نازانیت ئهگەر کهچه کهی دلی نه چووايه ته سەر تو، ههتەن چاوپرکی
و دلداریی له گەل کوپیکی تر دا ده کرد، جا ئه و دلخوازه ی سارا هەر
تو بیت باشتر.'

سالار سه‌ری داخستبوو، له په‌سا ده‌ستی له يک هه‌لده‌گلوفين و
 نه‌ژنوی ده‌له‌رزين و له به‌رپي خوی ده‌پوانی، باپيره خايم به‌رده‌وام
 بوو و وتی، 'دهی به غاردانیک بزړ و گورچ وه‌گه‌پي، نه‌وه من
 چاوه‌پوانتم.'

سالار هيچی نه‌وت، به يک هه‌نگاو سي پتليکانه‌کي به‌رده‌می
 ده‌رگاکی بری و بي نه‌وهی ناوړ له دواوه بډاته‌وه، خيرا به‌پاکردن
 خوی گه‌يانده نه‌وسه‌ری کولانه‌که و له سووچی هه‌مامی موفتيدا له
 چاو ون بوو، باپيره خايم هيشتا له‌ناو ده‌رگاکه‌دا وه‌ستابوو، پاش
 نه‌وهی سالار له چاو ون بوو، تاويک بوو ده‌ستی ليک هه‌لپيکابوون
 و چه‌ند جاريک به‌راست و چه‌پی کولانه‌که‌دا پوانی، پانیی کولانه‌که
 حه‌وت مه‌تريک ده‌بوو، له و کاته‌دا شار بيته‌نگ و کولان ده‌نگی
 که‌سی ليوه نه‌ده‌هات، هه‌وريکی بۆر و ليخن له‌دوای نيوه‌پړوی نه‌و
 پړژه‌وه بيچووله به‌ئاسمانی شاره‌وه نووسابوو، به‌دریژایی نه‌و
 کولانه يک گلوی زه‌رده‌له ده‌گړا، نه‌ويش به‌پيش ده‌رگای هه‌مامی
 موفتييه‌وه بوو، زياتر نه‌و کولانه به‌پووناکي دارگلوپه بلنده‌کانی
 سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کي سابوونکه‌ران پووناک ده‌بۆوه.

سالار تاوه‌کو گه‌يشته سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کي سابوونکه‌رانيش،
 هه‌ر پای ده‌کرد، جه‌سته‌ی نيشتبووه سه‌ر ئاره‌قه‌يه‌کی گه‌رم و
 هه‌ناسی لي برابوو، کاتيک له پيش ده‌پابه‌ی دوکانيکی داخراودا
 هه‌لوپسته‌يه‌کی کرد، وه‌کو ده‌يان کيلومه‌تری به‌پاکرن برپييت،
 خوی له‌سه‌ر پتیه‌کانی بۆ پاکير نه‌ده‌کړا و له‌سه‌ر سه‌کوی به‌رده‌می
 دوکانيکه‌دا دانيشت، کزه‌بايه‌کی سارد له شاخی گویژه‌وه ده‌هات و
 ئاره‌قه‌ی گه‌رمی جه‌سته‌ی وشک ده‌کرده‌وه، هه‌ستی ده‌کرد دلی له
 قه‌فه‌زه‌ی سنگيدا وه‌خته‌بوو بفريت و به‌رده‌وام خوینيکی گه‌رم له
 دليه‌وه به‌ره‌و کوی نه‌ندامه‌کانی له‌شی شه‌پولی ده‌دا، هه‌موو ئازای

گیانی دهلرزی و دانه‌کانی ته‌ق ته‌ق ده‌یانداه‌یه‌کدا، به‌ده‌نگیکی له‌رزوک و گپ، له‌به‌رخ‌ویه‌وه‌وتی، 'چی بکه‌م، ئیستا من چی بکه‌م، سارا گیان وتم با پٚتیان نه‌لٚتین و جاریکا که‌س پٚتمان نه‌زانیت، با که‌س... ئیتر که‌س نه‌زانیت دل‌خوازی به‌کین.'

سالار له‌قوولایی خه‌یالیدا نو‌قم بووبوو، ئه‌و زیاتر خه‌می دلی پاپیره‌خایمی بوو، حه‌کیم و سابات له‌ژیانی ئه‌ودا له‌جینگای دایک و باوکی دووهم بوون، هه‌روه‌ها مه‌حموود هاوته‌مه‌ن و هاو‌پٚتی ژیا‌نی بوو، سالار هه‌رده‌م ئه‌وانه‌ی له‌پٚتش چاو بوو، به‌لام ئه‌و له‌نیوان خۆشه‌ویستی بۆ سارا و پا‌گرتنی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ل ئه‌واندا هه‌یبوو، گیری خواردبوو، هه‌رچه‌نده‌ تاکو ئه‌وده‌م خۆی به‌کلایی نه‌کردبۆوه، ئایا به‌نیازی چیه‌ و داواکاری ئه‌و له‌ژیان چیه‌، له‌خۆشه‌ویستی بۆ سارا یی‌گومان بوو، به‌لکو بوونی به‌ئendam و به‌شداریکردنی له‌چالاکیه‌کانی قوتاییان و لاواندا ته‌واو پٚپه‌وی خه‌یاله‌کانی ئه‌ویان گۆپیوو، کاتیک سالار له‌م خه‌یالانه‌دا بوو، سه‌یاره‌یه‌ک له‌خواری شه‌قامی سابوونکه‌رانه‌وه‌په‌یدا بوو، به‌به‌رده‌میدا تٚپه‌پی و خیرا بۆ کولانی حه‌مامی مو‌فتی لای دا، سالار هه‌ستا و ده‌ستیکی به‌سه‌رو‌قژیدا هه‌تا و چرچی پانتۆله‌ته‌سکه‌شارستۆنییه‌که‌ی راست کرده‌وه، هه‌ر وه‌ک چۆن با‌پیره‌خایم داوای لٚ کردبوو، دیسان گۆپی دایه‌ به‌ر خۆی و به‌جاده‌ی سابوونکه‌رانداه‌پا‌کردن به‌ره‌و خوار دا‌گه‌را، کاتیک خۆی کرد به‌کولانی قه‌زازه‌کاندا، دوو گه‌نج له‌سه‌رسو‌وچی ئه‌و کولانه‌و سه‌ر سه‌کۆی به‌رده‌می دو‌کانی خوم‌چیه‌که‌دا وه‌ستا‌بوون، به‌ده‌نگیکی به‌رز و به‌کۆرس قاویان کرد، 'ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌تا، خۆیه‌تی، خۆیه‌تی، بی‌گرن با‌رانه‌کات.'

سالار بٚن ئه‌وه‌ی گو‌تیان پٚن بدات و ته‌نانه‌ت ئاو‌پیشیان لٚ

بداته وه، ههنگاهه کانی خیراتر کردن و لنین دور کهوته وه، گوئی
 لی بوو له دوايه وه دوو کهسه که قاقایان لی ددها و پیده که نین.
 کاتیک گه یشته ناو گه پاجی سه عید ته ها گوئی، جیبه کورته که ی
 ئو ته نیا سه یاره بوو که له و گه پاجه وه ستابوو، کاتیک سالار
 له ده رگای گه پاجه که هاته ده ر، دوو پیای کوله بال له شان له
 به رده می جیبه که یدا پیدا بوون، ئه وه نده له نه دیوی و کوتوپر
 هاته پش جیبه که ی سالار فریای ئیستوپکردن نه که وت و دهستی
 شکانده وه و چوه سهر سه کزی به رده می دوکانیک، هه ردوو
 دهستی توند به سوکانه که وه گرتبوو، له ترساندا گیانی ده له رزی
 و هه ناسه ی له سهر سنگیدا پهنگی خواردبوو، دوو کابرا کوله بال
 له به رکه هاتبوونه لای راست و چه پی جیبه که، هه ردووکیان به
 کوله مست به ربوونه لیدانی جامی لای راست چه پ و هاواریان له
 سالار ده کرد، 'هه لمان گره، پیای خاس به برا، بق خاتر خوا هه لمان
 گره.'

له و کاته دا ژن و پیای تیکش له به رده می ئوتیل مه حوییه وه
 به پاکردن به ره و لای جیبه که ی سالار ده هاتن، پیایکی که له گه تی
 به ژن زه راف و ژنکی کورته بالای گرگنه بوون، هه ردووکیان به ده م
 پاکردنه وه بانگیان ده کرد، پاشان هاته سهر شوسته ی نیزیکی
 جیبه که ی سالار وه ستان، سالار بی ئه وه ی گوئیان پی بدات و
 ته نانته لیشیان پروانیت، به توو په ییه وه گپری گوپی و پاشه و پاش
 گه پرایه دواوه، جیبه که ی له سهر سه کۆکه داگرت و له ناو ده رگای
 گه پاجه که دا وه ستا، کاتیک گپری گوپی و ویستی به روات، دوو
 کابرا کوله بال له شان که و ژن و پیاه که له سهر شه قامه که به ریز
 وه ستان و له بهر پرووناکیی لایتی جیبه که دا هه رچواریان ده ستیان
 له هه وادا و بانگیان له سالار ده کرد، سالار دهستی له سهر هه رن

دانا و پټی له بهنزين داگرت و بهرهو پرويان جيبهكې ليڅورې، هرچوريان له تاوان لهبيريان چووهوه پاكه نه سهر سهكړی پاست و چه پي شه قامه كه و ناچار بوون به سهر شه قامی ته سحابه سپيدا له پيش جيبهكې سالارهوه پاكه ن، كاتيك ئهوان بهرهو شه قامی سالم له پيش جيبهكې سالارهوه رايان دهكرد، ناوبه ناو ئاوپيان دهادپه وه و بانگيان له سالار دهكرد، 'كوړه بڼ خاخر خوا هلمان گر ه... كوړه مالخراو هلمان گر ه.'

سالار فرسه تي هيتا و پټچيكي به جيبهكې دا و گه راپه وه، پاشان بهرهو پرووی بهردهركی سهرالتي خوړی و خوی لهدهستي ان پزگار كړد، سالار له بهردهم ئوتيلي شه عبه وه و له بهردهركی سهراره به شه قامی سابوونكه راندا هه لگه راپا، بيجگه له وهی له بهردهركای سهرادا دوو پؤليس له شانی يه كه وه وه ستابوون و له گهل يه ك ددهوان، ئه و شه وه كه ست به پرووی ئه و شه قام و كولانانه وه نه ده بينی، كاتيك سالار گه يشته سهر كولانی حه مامی موفتی و دهستی شكانده وه و جيبهكې بڼ ناو كولانه كه ليڅورې، له و كاته دا بارانيكي به ليزمه دهباری، فلچهی جامی پيشی جيبهكې سالار فريای مالينی ئه و هه موو ئاوی بارانه له سهر پرووی جامه كه نه ده كه وت، گرمه و ناله نالی هه ور و دادانی هه وره برووسكه به جوريك بوو، له ترساندا دهستی له سوكانهكې بهر دا و له ناو كولانه كه دا تاويك وه ستا، پاشان دهستی توند به گوښه وه گرت، به ملاولای خويدا پروانی و له بهر خويه وه وتی، 'ئهری ئه و توفانه چيه؟'

هيتاش به بهردهمی دهركای حه مامی موفتيدا لتي خوړی و له بهردهمی مالی سارای دلخوازيدا جيبهكې راپه ستاند، لايتی جيبهكې تاكو ئه وسهری كولانهكې پرووناك كړد بڼوه، كاتيك

له به رده می دهرگا که دا وهستا و دهرگای جیبه که ی کرده وه،
 ره شه با که ی نه وهنده به هیز بوو له دوور و نژیک دهنکی چینکو و
 دار ده هات، له و کاته دا کاره بای گه پرک خاموش بوو بوو، له کوتایی
 کولانه که چرایه کی زهره له په نجره ی بالاخانه به که وه به به رزیبه وه
 ده گرا، سالار به دهم له رزین و ترسه وه له جیبه که ی دابه زی و
 چند جاریک له پی دهستی به رووی دهرگا ته خته که دا کیشا، پاشان
 گه رایه وه ته نیشتی جیبه که ی و تاو یک به ماله که دا له سر بو خوار
 هلی روانی، په نجره کان پرووناکیان تیدا به دی نه ده گرا، په رده ی
 هو لی دانیشته که دادرابوویه وه و تاریک دیار بوو، پاشان به نوو کی
 پی چند جاریک له دهرگا که ی هله دا، له بهر بارانه که دا وه ستابوو،
 بیرری له وه ده کرده وه، که پی ده چیت به زوری حکیم و محمود
 بو مالی نه وان به دوا ی سارادا چووبن.

پاشان چوو له ناو جیبه که یدا بیده نگ دانیشته، ره شه با که
 به و کولانه دا بارانی به لیزمه ی له گه ل خویدا دهیتا و به رووی
 شوو شه ی جیبه که دا ده پرشت، پانتول و کراسه که ی ته پ بوون و
 به رده وام جهسته ی له سر مادا ده له رزی، بیزاری و جه نالایی ناو
 خه یاله کانی نه وهنده یان ماندوو کردبوو، ههستی به جهسته ی ته پ
 و ته زیوی نه ده کرد.

له خه یالی خویدا له خو ئاماده کردندا بوو، تا کو بگه پرته وه ماله وه
 و بجیته به رده می حکیم و محمود و پیان بلیت، 'به لی من سارام
 خوش دهویت و په شیمانم له وه ی دهستم خسته نیو دهستی ئیوه و
 گفتم پی دان ئیرت توخنی مالی ئیوه و سارا نه که وم.'

هه رچه نده هه ولی دا، نه ی توانی له خه یالی خویدا بریاری نه وه
 بدات، تا وه کو بتوانیت به ره و رووی حکیم و محمود بیته وه، یان
 نهیده ویست له پیشچاوی بایره خایمدا نه وه به حکیم و محمود

بلیت، سالار ئەوئەندەى پۈز و خۆشەوئستى بۇ باپىرە خايم ھەبوو، نەيدەوئست لە پىشچاوى ئەودا بەو جۆرە رەقى بنوئىت، چونكە لە سالانى رابردودا باپىرە خايم جىگای باوکی بۇ ئەو پۈ کردبوو، سالار لە زمانى سارا و مەحمودەوئە خايمي بە باپىرە بانگ دەکرد، لەو کاتەوئەى يەعقوبى باوکی کە ئاموزای باپىرە خايم بوو، لە بەينى بازيان و دىليژەدا جەردە ھاتبوونە سەر پىگای و کوشتبويان و پاشان کەلوپەل و پارەکەيان بردبوو، جوتيارەکانى گوندی دىليژە خویان بە دەستى خویان يەعقوبيان داگرتبوو، کاتىک بەسەرپراوى و بەسەرخوارى بە پەلى دارىکدا ھەليان واسىبوو، يەکىک لە جوتيارەکان بە باپىرە خايمي وتبوو، 'لاشەى ئەوئەندە ساردوسر بوو، ھەرچى خوين لە ئازای گيانيدا بوو داچۆرابوو.'

پاشان جوتيارەکان يەعقوبيان بردبوو مەزگەوتەکەى دىليژە و لەوئ لە مەيتخانەکە دايان نابوو، ئەو پۆژە پىکەوتى مانگى تەممووزى کردبوو، مەلای مەزگەوتەکە و خەلکى دىي دىليژە لەبەر بۆگەنى لاشەکەى ھەر ئەو پۆژە دواى شۆرىن و کفنکردن، لەگۆريان نابوو.. دواى سى مانگ گەران و سۆراغکردن، باپىرە خايم دەچىتە گوندی دىليژە، کاتىک لەگەل مەيتشۆرەکەدا دەدوئت، دەزانىت ئەوئە يەعقوبى ئاموزا و زاوايەتى، کاتىک باپىرە خايم لەگەل مەلای دىي دىليژەدا بۇ سەر گۆپى يەعقوب دەچىت، ئەمەى بە خەيالدا دىت و بە خۆى دەلەيت، 'ئىستە من تەرمى ياقوب بۇ کۆئ بەرمەوئە، دواى ئەوئەى قەبرسانى جوولەکەکانى شارى سلیمانى بەر شالاولى ھەلدانەوئە و تىکدان کەوتووئە، باوئە ناگەم گۆر نەبىت بە دەستى کفندزەکانى شار چەند جارىک ھەلنەدرايىتەوئە!'

باپىرە خايم بېريار دەدات دەستکاری قەبرەکەى يەعقوب نەکات، پازى دەبىت بەوئەى يەعقوبىکى جوولەکەمەزھەب لە گۆرستانى

موسولماناندا بنیژریت، له لای خه لکی دئی دیلژهش باسی هیچ ناکات، پش نه وهی له و گونده بپرات، مجه وری مزگه و ته که بانگ دهکات و دیناریکی لولکراوی دهخاته دهست و داوی لی دهکات، که دوو تاشه به ردی بهرز بق کیلی گۆپی نه و پیاوه کوژراوه دابنیت.

یه عقوب له تمه نی حه قده سالییه وه له گه ل که تانی خوشکی باپیره خایمدا هاوسه رگرییان کردبوو، پاشان داوی زیاتر له بیست سال، یه عقوب و که تان کوپنکیان ده بیت و باپیره خایم خوی ناوی سالاری لی ده نیت.

به دریایی نه و شه وه په شه با و باران و توفان به رده وام بوو، کاتیک سالار له گه په کی سابوونکه رانه وه به ره و به رده رکی سه را ده پرات، کۆلان و شه قامه کان پر بوو بوون له ناوی باران، سالار به نه ستم راسته شه قامه کانی له شوسته کانی راست و چه پ بق جیا ده کرایه وه، بیزاری و ماندویتی به په نگییه وه دیار بوو، کاتیک گه یشته وه گه په کی جووله کان، له دهنگی لافاوی چه مه که ی پش مالیاندا به نه ستم گوئی له دهنگی مه کینه ی جیبه که ی بوو، له و کاته دا له گه په کی جووله کانیش کاره با برابوو، هیشتا باران به خوږ ده باری و په شه با سه مای به دار و دره خته کان ده کرد، گرمه ی هور و زریکه ی هوره تریشقه به سه ر شاردا هاواریان ده کرد.

سالار له جیبه که ی دابه زی و به را کردن خوی گه یانده نیو حه وشه ی مالی نه مینی مریه م، نه و خانووه بیجگه له مالی سالار، سه مالی تری تیدا بوو، خانووه به ریه کی دووقات و له خشتی سوور دروست کرابوو، هر وهک سه رجه م خانووه کانی تری گه په کی جووله کان، په نجه ره ی سه ر و خواری بالاخانه که به چرا و لوکز پووناک کرابوونه وه، سالار له گه ل که تانی دایکیدا له ژور و هیوانیکی قاتی سه ره وه دا ده ژیان، کاتیک سالار به قالدومه کاندا ویستی بق قاتی سه ره وه بچیت، په شه با

چهند جارێک به راست و چهپدا خستی و وهختهبوو بۆ ناو حهوشه که بهر بېتهوه، کاتێک گهیشته بهر هه‌یوان و نێو ده‌رگای ژووره‌که‌یان، له‌به‌ر پووناکیی چرای هه‌یوانه‌که‌دا له‌ جله ته‌په‌کانی پوانی، پاشان ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه و بێنی سارا و که‌تانی دایکی سالار به‌ شانی یه‌که‌وه به‌رامبه‌ر ده‌رگا‌که دانیشتبوون، که‌تان ده‌ستی له‌سه‌ر کۆش و له‌ناو ده‌ستی سارا دانابوو، دیار بوو چاوه‌روانی سالاریان ده‌کرد، هه‌ردووکیان له‌گه‌ل گرمه‌ی هه‌وره‌تریشه‌کاندا زیاتر خۆیان کۆ ده‌کرده‌وه، سارا له‌ تاواندا ده‌له‌رزى و که‌تانیش له‌به‌رخۆیه‌وه به‌رده‌وام نزی ده‌کرد، سالار له‌ناو ده‌رگا‌که‌وه لێی پوانین و پێی وتن، 'وام زانی میوانمان هه‌یه، ده‌ی باپیره‌ خایم و ئه‌وان نه‌هاتن؟'

دایکی دواى ئه‌وه‌ی ده‌ستی له‌ناو ده‌ستی سارا ده‌ر هێنا، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و به‌رانبه‌ر سالار وه‌ستا، هه‌ردوو ده‌ستی لێ پان کرده‌وه و به‌بێزاریه‌که‌وه، 'خایمی چی و ئه‌وانی چی، که‌ی ئه‌مشه‌و کاتی دینی و چوونه‌ سه‌ر مالانه، ئه‌ری پۆله‌ تو به‌م تۆفانه‌ له‌کوێ بوویت، ده‌زانیت تو له‌ که‌یه‌وه پۆیشتوویت، مالم به‌ قور گرت.'

سارا زه‌رده‌یه‌کی هه‌تایه‌ سه‌ر لێوی و به‌نازیکه‌وه، 'دایکم و ئه‌وانت بێنی، ده‌ی سالار گیان، پێت وتن من لێزهم؟'

'چۆن؟ به‌لێ... ئا، ئا پێم وتن.'

ههفتهیهک دوای شهوی توفانهکه، سالار و سارا پیکهوه بۆ کهنیهی مریهه له گهپهکی گاوران چوون، ئهوههه قهشه یوسف پهری لهوئ بوو، سالار کاتیک قهشه یوسف پهیری بینی، پرووی گهشایهوه و بهدهم پیکهینهوه بهرهو پرووی چوو، باوهشیان به یهکتریدا کرد، کاتیک سالار دهستی له شان و ملی قهشه یوسف کردهوه، ئاوپی له سارا دایهوه و وتی، 'سارا، ئهوه قهشه یوسفه، هاوپی و خۆشهویستی باپیره خایمه.'

'تهنها هاوپی، خایم ههردهم له جیکای برایهکم بووه.'

دوای ئهوهی قهشه یوسف ئهوهی وت، پاشان تاویک بیدهنگی لی کرد و لهژیر لیوهوه دهستی کرد به نزاخویندن.

قهشه یوسف، پیاویکی بالابهرز و بهژنباریک بوو، تهههه سی سالتیک دههوه، ریش و سمیلتیکی قهلهمی رهش و قژیکی کورت، چاوهکانی رهشی قهترانی و گهش، سهرتاپا کۆستۆمیک قهشهی کلدانی رهشی پۆشیبوو، دوای ئهوهی قهشه یوسف ئههه وت، بالی بهرهو پرووی سارا پان کردنهوه، 'سارا خان، کچی ههکیمی بازرگان، دلم زیاتر دهکریتهوه ئهگهه بلیم، سارا کۆپهزای خایمی برا و هاودهنگم.'

سارا بهرانبههه قهشه یوسف وهستاوو، چاوی داچپییوو و بهسههسامیههه لی دههوانی، کاتیک ناوی باوکی و باپهههه برد، زیاتر بهسهههههه له چاوه رههههههه قهشه یوسفی ههوانی،

وهكو قسه‌كاني ئه‌و هيوايه‌كيان به‌ دلي سارا به‌خشيبييت، پاشان سارا به‌ره‌و پرووي چوو، ده‌ستي راستي قه‌شه‌ يوسفی گرت و توند گوشي و ماچيكي پشتي ده‌ستي كرد، قه‌شه‌ يوسف ده‌ستي له ده‌ستي سارا دهر هيتا و هه‌ردوو ده‌ستي خسته‌ سهر شانه‌كاني و له‌ خوي نيزيک کرده‌و و ماچيكي سه‌ري کرد و پيئي وت، 'کچی خۆم، هه‌ست به‌ ئازاري ئه‌و دله‌ شکاوهر ده‌که‌م، هه‌ر وه‌ک چۆن به‌رده‌وام من له‌گه‌ل ئازاره‌كاني ئه‌وه‌دا ژياوم و ده‌ژيم، خوا ئاگاداري هه‌موو شتيکه‌، خوا ئاگاداري پاکی و ناپاکی به‌نده‌كاني خزيه‌تي، داواکارم له‌ خوا به‌ که‌سوکاره‌ شادته‌وه‌.'

سارا، بيته‌نگ به‌رانبه‌ر قه‌شه‌ يوسف وه‌ستابوو، چاوي پېر بوون له‌ فرميسک و به‌رده‌وام ئازاي گياني ده‌له‌رزي، له‌و کاته‌دا سالار به‌ماته‌مينيه‌که‌وه‌ له‌ ساراي ده‌پواني، قه‌شه‌ يوسف داواي لي کردن بچنه‌ ژووري دانيشيني خوي و له‌وي پيکه‌وه‌ چا بخۆنه‌وه‌ و دريژه به‌ قسه‌كانيان به‌دن.

پاش ئه‌وه‌ي به‌ پاره‌وي که‌نيسه‌که‌دا به‌ريوه‌ بوون، سارا به‌رده‌وام به‌ملاولايدا له‌ ژوور و باخي که‌نيسه‌که‌ي ده‌پواني، به‌لام سالار له‌ مندالييه‌وه‌ چه‌ندين جار هاتبووه‌ ئه‌و که‌نيسه‌يه‌ و ديمه‌نه‌کان به‌لايه‌وه‌ غه‌ريب نه‌بوون، دواچار له‌گه‌ل باپيره‌ خايمدا بۆ لاي قه‌شه‌ يوسف په‌ري هاتبوو، که‌ پيکه‌وه‌ باسي پويشتن يان مانه‌وه‌يان کردبوو، له‌ کاتيکه‌دا ئه‌وان تاکه‌ خيژاني جوو بوون له‌ناو شاري سليمانيدا مابوونه‌وه‌، ئه‌و پوژه‌ قه‌شه‌ يوسف په‌ري پيتماييي باپيره‌ خايمي کردبوو، که‌ به‌لکو بگويژنه‌وه‌ و له‌ جووله‌کانه‌وه‌ بيته‌ که‌په‌کی گاواران بژين.

کاتيک سالار له‌گه‌ل قه‌شه‌ يوسفدا له‌ باس و يادکردنه‌وه‌ي باپيره‌ خايمدا بوون، که‌يشته‌بوونه‌ ژووريکی ته‌خته‌پيژکراو و به‌

چوارده‌وریدا کتبخانه بوو، دواى ئه‌وه‌ی هه‌ردووکیان له شانی
 یه‌که‌وه و له‌سه‌ر دوو کورسی دانیشتن، قه‌شه یوسف په‌ری ،
 له‌سه‌ر میژه‌که‌ی خۆی له سوراحیه‌ک دوو په‌رداخ ئاوی بۆ
 تیکردن، پاشان کورسییه‌کی هه‌لگرت و هیتای به‌رانبه‌ریان دای نا و
 له‌سه‌ری دانیشت، ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یادگارییه‌کانی خۆی
 له‌گه‌ل باپیره‌ خایمدا، 'خایم، هه‌رده‌م یه‌کێکه له پیاوچاکه‌کانی ئه‌م
 شاره و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نیشتمانپه‌روه‌ریکی بۆینه‌یه، په‌یوه‌ندی
 من و خایم ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌و کاتانه‌ی له سیمینێر سه‌رقالی
 خویندن بووم، کاتیک له‌م ژوورده‌دا، قه‌شه عمانوئیل حداد خایمی
 به‌ من ناساند، تازه بۆ سه‌ردان و پشوو له سیمینێری موسله‌وه
 گه‌رپابوومه‌وه، بێجگه له‌وه له باوکم و که‌ریمی عه‌له‌که‌ی په‌حمه‌تی و
 چه‌ندین ژن و پیاوی تری مه‌سیحیم بیستوه، که خایم له سالانی
 سه‌رده‌می شیخ مه‌حمووددا و پاشان سالانی سه‌رده‌می داگیرکه‌رانی
 ئینگلیزیشدا به‌رده‌وام په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌رجه‌م مه‌سیحیه‌کانی
 سلیمانیدا هه‌بووه، له خۆشی و ناخۆشیدا هاوخه‌م و پشتوپه‌نای
 یه‌کتری بوون. ئه‌وسا من لاویکی ته‌مه‌ن دوازه‌ده سالان بووم، ئه‌و
 پۆژانه‌م باش له‌بیره، کاتیک له سه‌راتسه‌ری عێراقدا جووله‌که‌کانیان
 قه‌ده‌کرد، به‌تایبه‌تی ساڵی ۱۹۴۱ و ئه‌و پۆژانه‌ی مال و مولکی
 جووه‌کانیان قه‌رهوود کرد، له به‌غداد زیاتر له هه‌زار که‌سیان لی
 قه‌تلوعام کردن، به‌بیرم دیت له‌و پۆژانه‌دا چوار مالی جووله‌که
 به‌نهیانی له‌م که‌نیه‌یه ده‌ژیان، وا بزانه‌م له شاری که‌رکووه‌که‌وه
 رایان کردبوو، خایم هیتابوونی بۆ ئێره و قه‌شه عمانوئیل حداد
 جینگای کردبوونه‌وه و په‌نای دابوون، ئه‌و لیقه‌وماوانه دوو کوپی
 هاوته‌مه‌نی منیان هه‌بوو، له راستیدا نازانه‌م ئه‌وان چه‌ند لیزه‌مانه‌وه
 و پاشان چییان لی به‌سه‌ر هات، ئیستاش ناوه‌کانیانم له‌بیر ماوه،

دانیاڵ و ئادهمیان ناو بوو، ئەو ماوهیه له گەڵ ئەو دوو کۆڕەدا ته‌واو هاو‌پ‌چ و هاو‌ده‌نگی یه‌کتری بووین، جا سالار، کچی خۆم سارا خان، ئەوه نموونه‌یه‌کی بچووکە له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌ی ئێمه پێکه‌وه له‌م شارهدا به‌سه‌رمان بردووه، ئیتر هه‌لگری هه‌ر دیانه‌تیک بووبیتین، دایم ئێمه له‌م شارهدا وه‌کو دۆست و هاو‌پ‌چ پشت‌په‌نای یه‌کتری بووین.

ئەو سالانه‌ی من له‌ شاری موسڵ بووم، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک سه‌ردانی ئەم که‌نیه‌یه‌ی ده‌کرد و له‌گەڵ قه‌شه جبرائیل ماریدا باسی گوزه‌رانی جووله‌که و مه‌سیحیه‌کانیان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده خایمی باپیره‌تان به‌ ته‌مه‌ن زۆر له‌ من گه‌وره‌تره، به‌لام هه‌رده‌م هاو‌پ‌چ و هاو‌ده‌نگی یه‌کتری بووین، بی‌جگه له‌وه‌ی ئەو پیاوه زۆرینه‌ی گه‌نجی ئەم شاره‌ی فێری نیشتمانپه‌روه‌ری کردووه، لیتان ناشارمه‌وه به‌نده‌ش یه‌کێک بووم له‌ قوتاییانی ئەو، سالار مه‌به‌ستم له‌ شو‌پ‌شی پارتييه و با پ‌یازه‌ کۆمۆنیستییه‌که‌ی باپیره‌ت و تۆی لێ به‌دوور بیت.

سالار، له‌ جیگای خۆیه‌وه، 'به‌لێ قوربان، زۆر باش له‌ مه‌به‌ستی جه‌نابت تی ده‌گه‌م.'

قه‌شه یوسف له‌ قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو و وتی، 'هه‌لبه‌ته هه‌ر پارت و گروو‌پ‌یک به‌ر‌د‌یک بنیته سه‌ر ئەو وشکه‌که‌که‌ی ئێمه پێکه‌وه کوردستانی پێ بونیاد ده‌نێین، من ئاماده‌م پ‌ی‌زی لێ بگرم و پشتیوانی بم و شانازییشی پێوه بکه‌م، چونکه من دل‌نیام له‌وه‌ی جووله‌که بیت یان مه‌سیحی یان هه‌لگری هه‌ر دین و دیانه‌تیکێ تریش بیت، بێ نیشتمان و بێ سه‌ربه‌ستی نه‌ته‌وه‌ییمان جیگامان لێژه و ژێر‌پ‌یمان قو‌ و چ‌ل‌پ‌اوه، ئەوه چه‌ندین ساله به‌ سیاسه‌تی عه‌ره‌بی شو‌ف‌ینستی راوی کوردانی جووله‌که ده‌که‌ن و هه‌موویان

بۆ ولاتی غەریبی دەر بەدەر کردن، بۆ ئەم ولاتە نیشتمانی باووباپیرانی ئەوان نەبوو؟ من دلنایام ئەوە پلانە و پۆژیکیش دیت ئیمەى مەسیحییەش بە هەمان دەردى جووھکان دەبەن، جا لەبەر ئەوە، سالار کوپى خۆم، گرنگە ئیمە هەردەم دژی فیکرى عەرەبە شۆڤینستەکان بۆستینەو، کە خۆیان لە بەرگی ئیسلامدا گۆپیو و بە ناوی دین و پەرەپێدانی ئەو دینەووە خەریکی بلاوکردنەوێ عەقل و زمانی عەرەبی و بەرفراوانکردنی نیشتمانی عەرەبین، لە راستیدا ئەوان دینیکی ئیلاهییان داگیر کردووە و بەکاری دەهێتن لە پیتاوی بەرژەوهندیی نەتەووەپەرستیی خۆیاندا، خوا خۆی گەرە و سەرۆرە و ئاگاداری هەموو شتیکە، سالار، سارا کچی خۆم... ئێوە بەرەو هەر جیگایەک بپۆن و لە هەر جیگایەک بگیرسینەووە ئەوەتان لەبەر نەچیت، کە ئێوە خەلکی ئەم شارەن و کوردستان نیشتمانی ئێوەیە، سبەینى ئێوە لە بەرامبەر گوزەرانی نەوێ داهاوتوتاندا بەرپرسیارن، منیش هەردەم دوعای بەخێرتان بۆ دەکەم، بێجگە لەوێ ئیمە دۆست و ناسراوی یەکتەرین، ئێوە عەبدی خودان و زولمتان لى کراو!

چەند هەناسەیهک بوو قەشە یوسف بێدەنگ بووبوو، چەند جارێک لە ژێر لێووە لەگەڵ خۆیدا دەدوا و بە دەستی راستی بەرەو ناوچەوانی و پاشان شانی چەپ و راستی برد و دەستی لێک هەلپێکان، خۆی بەسەر سنگیدا نووشتاندەووە و چاوی توند نووقاند، سالار خۆی لى بردبوووە پێش و بێدەنگ لە قەشە یوسفی دەپوانی، وەک ئەوێ بیهوێت شتێک بلیت و بەلام نەى دەویست قەشە یوسف لەو چوونەخەلووەتەى دابیرپیت، سارا پالی دابووێووە و چاوی زرت و تەپ فرمێسکیان لى دەچۆرا و لە کتێبخانەکەى قەشە یوسفی دەپوانی، سالار تاوێک لە سارای پوانی و لەبەر خۆیووە

وتى، 'قوربان ويستم ئەوۋەت عەرز بىكەم، ئەگەر بىتوانىت ھاۋكارىمان
بىكەيت و سۆراغىڭىكى كەسۈكارى سارامان بۇ بىكەيت.'
'سالار، ئىۋە بېچنەۋە مالى خۇتان و ئاگادارى خۇتان بن، من
دۆست و ھاۋپىڭىم ئاگادار دىكەمەۋە، نەك تەنھا لە سلىمانى، بەلكو
ھەۋال بۇ شارەكانى تى عىراقىش دىنىرم، بەلكو بە زووترىن كات
مەلۇوماتمان دىست بىكەۋىت.'

له حهوسه له مده نه ماوه و هه رچۆنیک بووه سه ری خۆم
هه لده گرم و له م کاو لبووه ده پۆم!

سارا ئه و قسه یه ی باوکی بهرده وام له خه یالیدا دووباره
ده بوویه وه، ههروه ها دوودل بوو له وه ی دایک و باوکی به و جۆره
و به یی مالتاوا یی کردن ئه ویان به ته نیا له پاش خۆیان جی هیشته بیت!
دوای ئه و پۆژه ی سالار و سارا سهردانی که نیسه ی مریه می
عه زرایان کرد و قه شه یوسف په رییان له و پووداوه ئاگادار
کرده وه، سالار له گه ل حه مه جان سه لیمدا بۆ که رکوک چوون،
ناو نیشانی دۆست و ناسراوی حه کیمی باوکی سارا و باپیره خایمی
له ده فته ریکدا نوسیبوو، پۆژیک پێش ئه وه ی به پێ بکه ون، سالار
به حه مه جان سه لیمی وتبوو، 'ئیتیر ئه گه ر مانگی کیشمان پێ چووه
ناگه پێینه وه تاوه کو ته واوی ئه و دۆست و ناسراوانه نه بینین و
سۆراغێکیان نه که یین.'

ههروه ها سالار به سارای وتبوو، 'سارا گیان به لێن بیت، تاوه کو
هه والیکیان نه زانم ناگه پێمه وه!'

دوای دوو حه فته، سالار و حه مه جان سه لیم بیهیوا گه رانه وه،
له سه فه ره که یاندا سالار هه ستی به وه کردبوو پۆیشته نی باپیره
خایم چه نده کاریگه ری له سه ر حه مه جان سه لیم هه بوو، به جۆریک
هه ستی به ته نیایی و دلشکان ده کرد، دوو پۆژ دوای گه رانه وه یان

حه مه جانی سه لیم حاجی پینجویتی له نیوهی شهودا و له ناو جینگای
خهودا جهلدهی دهماخ لئی ده دات و سه ره به یانیی ئه و پوژه ساشای
ژنی به مردوویی له ناو جینگاکهیدا پیکهوتی دهکات.

له دواي دیارنه مانی باپیره خایمه وه، حه مه جان بهردهوام ئه وهی
به ساشای ژنی وتیوو، 'ئیتتر ده بیت ژیان به بی خایم بق من چ
مانایه کی هه بیت، هه چهنده بیر ده که مه وه و سه رنجی لی دهیم
ترووسکایی تیدا به دی ناکه م!'

دواي ئه وهی حه مه جانیان له گردی سه یوان ناشت، سن پوژ له
مزگهوتی حاجی حان پرسه یان بق دانا.

دواي پرسه ی حه مه جان، که تان، سالار و عه به ی کورپی ئه مینی
مریه می خاوه ن مالی پاسبارد، تاوه کو سه ردانی پۆلیسخانه کانی
ناوشار و ده زگای ئاسایش بکه ن، که ئه ویش ته نها له بهر پازیکردنی
دلی سارا بوو.

مانگیك به سه ر دیارنه مانی دایک و باوکی سارادا تیتیه پیبوو،
له دواي ئه و پووداوه وه سالار نهیده ویست سارا به ته نیا له ماله وه
جی بهیلت، ناچار بوو بق هه ر جینگایه ک ده چوو له گهل خۆیدا
دهیبرد، هه روه ها ئیواران سه ردانی هاوپیکانی نه ده کرد و له ماله وه
لای سارا ده مایه وه.

ئه وهی لای سالار جینگای گومان بوو، دوو مانگ دواي ئه و
پووداوه، خانووه که ی مالی باوکی سارا له گه په کی سابوونکه ران،
خیزانیکێ کوردی فیلپی تیتدا ده ژیا، خاوه ن مالی نوچ به سالاری
وتیوو، گویا ئه و له به غدا ده وه ها تووه و خانووه که ی له حه کیم
ناویک کرپوه، پاشان حه کیم خایم به مال و منداله وه بق ئیسرا ئیل
که راوه ته وه، سالار ئه م هه واله ی له سارا شارده وه و بۆی باس

نه کړد، به لامل له گڼل سامی فەرهي هاوړتيدا به نه پتې خبريکي
ناشکر اکر دنی ئو مه ته له بوون.

کات تېږه پي و سارا هه واليکي که سوکاري ده ست نه که وت،
بيزاري و تېته گه يشتن له پوډاوه کان خه ياليان شيواندبوو، بڼ
دوو مانگ ده چوو به ناږه حه تي ده خه وت و خوار دنی که م ده خوارد،
شه و پوژ بېدهنگ له سهر به پړه يک له بهر په نجره که دا دانېشتبوو،
قسه ي له گڼل که سدا نه ده کړد، به رده وام ته ور اته که ي که تاني
به نو زه نو ز ده خو ښه وه و له بهر خو يه وه و نزي ده کړد.

سارا زوو زوو له سالاري ده پواني و له ژير ليوه وه پني ده وت،
'بو؟ بڼ راستيه کانم پي ناليت؟'

دواي ئه وه ي سالار به ناچاري به ساري وتبوو، 'ئو شه وه
سهر دانم کړد، به لامل، کاتيک چووم جېته که م بېتم و له گڼل باپيره
خايم بېتم به دواي تودا، ئيتر کاتيک که پامه وه! نازانم بڼ چي ئه وان
بيسه رو شو پي بوون و ماله که چول بوو.'

سارا له وه لاملدا به سالاري وتبوو، 'ئيتر تو ناته ويته راستيه کانم
پي بلېت! هه ست ده که م دروت له گڼل کړدووم، کاتيک منت به زور
له خه سته خانه هېتايه وه مالي خوتان، نازانم تو ئو په له په له ت له
چي بوو، هه ست ده که م پېشو هخت تو شتيکت زانييت، ئيتر تو
قه زارم بيت!'

سارا، کاتيک ئه مه ي به دهم گريان و کوپو وزانه وه وه به سالار
وت، سالار به رانېهر سارا دانېشتبوو، چاوي داچرېبوو و بېدهنگ
و سهر سام له ساري ده پواني، دواي ئه وه ي سارا سهر ي به سهر
کو شيدا شو پ کړد بو وه و به کول ده گريا، پاشان سالار ده ستيکي
خسته سهر شاني سارا و پي وت، 'تکات لي ده که م سارا گيان

وا بیر مه که ره وه! دلتیا به منیش دلگرانم و به قهه تو ئاگاداری
پووداوه کانم.

سارا له ناکاو له سالار پاپه پی و چاوه سووره له گه پراوه
ته په کانی داچپین و به دهستی راستی ئاماژه ی به ره و پووی کرد
و پتی وت، 'تو هۆکاری دابرانم بوویت له که سوکارم، من ئیستا
ته مه نئای ئه وه ده کرد بۆ مردنیش بووایه له گه له ئه واندایه بوومایه،
نه که له گه له تۆدا، من جاریکا کاتی ئه وه نه بوو له گه له تۆدا بژیم و
هاوسه رگیری بکه، نه که بپاری ئه وه شم نه دابوو، به لکو بیریشم
لئ نه کرد بۆوه، جا باش بزانه هیوادارم زوو پتیان شاد بیمه وه،
ئه گین خۆم ده زانم له نیتوان تو و مردندا کامتان هه لده بژیرم.'

دوای ئه وه ی سالار ئه وه ی له سارا بیست، به رده وام به دهوری
سارادا ده خولایه وه و زوو زوو به دهستی لاملی هه لده کړاند، پاشان
به ماله که دا ده گه پرا و له پریکدا ده وه ستا و له سارای ده پوانی، وه کو
بیهویت وه لاملی بداته وه، دهستی لیک هه لده گلوفین و ماسوولکه کانی
ده موچاوی گرژ ده کردن و لئوی له یه که هه لده سوین، له سارای
پوانی و پاشان له به رخویه وه و به هیتواشی به سارای وت، 'نامه ویت
دلت بشکینم، ئیتر تکات لئ ده کهم به و جۆره بیر مه که ره وه.'

له وه زیاتر نه یده زانی چ وشه یه که گونجاوه و شیاوی ئه وه هه موو
تو په بوون و دلشکاوییه ی سارایه تاوه کو پتی بلیت، بیرى له وه
ده کرده وه چۆن بتوانیت دلنه وایی بکات.

له و کاته دا سارا له سه ر یه کینک له و دوو به په لاکیشه په نگاله یه ی
که تان، که له پارچه جلی کۆنه چنیبوونی، دانیشتبوو، به په کان
نیوه ی ژووره که یان پر نه ده کرده وه، دۆلاییکی لاکیشه ی سیتاکی، که
مه تریک به رزییه که ی بوو، له سه رووی ژووره که یاندا چه ند دۆشه ک
و لیقه یه کی قه ده کراوی له سه ر که له که کرابوو، به رز و نزم به

دیواره‌کانی چوارده‌وردا ده‌یان بزمار و میخ داکوترابوون و زهرفی نایلون و جل و تووره‌که‌ی په‌نگاله‌ی به‌نیان پیدا هه‌لواسرابوو، له‌گه‌ل دوو مه‌نجه‌ل و چوار قاپ و که‌وچکیکی فافون و ته‌باخیکی نه‌وتدا، که له سووچیکی ژووره‌که‌وه دانرابوون، له ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا چوار پیاله و ژیرپیاله له‌سه‌ر سینییه‌کی فافون دانرابوون، نه‌وه سه‌روه‌ت و سامانی سالار و که‌تانی دایکی بوو، بیجگه له جیبه‌که‌ی سالار، که باپی‌ره خایم به‌دیاری بۆی کرپیوو، تاکو پنی بچیت بۆ شاری هه‌ولیر و له‌وی له خانه‌ی پیگه‌یاندنی مامۆستایان بخوینیت.

چوار مانگ به‌سه‌ر نه‌و پووداوانه‌دا تته‌پری، که‌تان به‌یانیان زوو پیتش خۆرکه‌وتن به‌که‌ناری چه‌می جووله‌کاندا بۆ ناو باخه‌کانی بۆگه‌نه ده‌چووه خوار، تاوه‌کو دوانیوه‌پۆ دره‌نگ که‌وه‌ر و ته‌په‌تیزه‌ی ده‌پنی، کاتیک ده‌مه‌و ئیواره بۆ ماله‌وه ده‌گه‌پایه‌وه، ته‌باخه نه‌وتیه‌که‌ی گر ده‌دا و خواردنی بۆ سێ که‌س دروست ده‌کرد، ژهمی خواردنه‌کان ته‌ماته‌ی سوورۆکراو یان په‌تاته‌ی کولاو بوو، ئیوارانی پۆژی هه‌ینییش برنجیکی بۆری لێ ده‌نا و نه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه بۆ پۆژی شه‌مه‌ه‌لی ده‌گرت. چونکه پۆژی شه‌ممان که‌تان ناگری نه‌ده‌کرده‌وه، پۆژانه که‌تان و سارا بیجگه له نووزه‌نوو و نزا و پارانه‌وه له خوا، هیچی ترت لێ نه‌ده‌بیستن و قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌ده‌کرد.

سارا شه‌وان خه‌ریکی خوینده‌وه‌ی ته‌وراته‌که‌ی که‌تان بوو، به‌پۆژیشدا کتیه‌کانی سالاری ده‌خوینده‌وه، یان له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌دا داده‌نیشت و پشتی ده‌کرده‌ سالار و که‌تان و بیده‌نگ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌پوانی. سالار به‌رده‌وام به‌دیار ساراوه بوو، ئیوارانیش پیتلاوی فوتبالی و تیشیرت و گۆره‌وی و تراکسودیکی

دهكرده زهرښكې بڼر و به پښ بڼر ياريگای ئيداره مهحالی دهچوو، لهگل هاوړيكانيدا له تپي ناري راهيتاني فوتبوليتي دهكرد، زوو زووش پوژي هيني دهپوښت و دهپوت، 'نهمړو گرنكه، چونكه تپاوتيمان هيه.'

شهش مانگ بهسهر شو و پووداوهدا تپهپړي، دهمه و ئيتوارهيهكي درهنگ، كاتي نانخواردني ئيتواره، سامي فرهج و جهمال علي له مالي سالار ميوان بوون، سهر سفرهكهيان پازاندېوه به ناني گهرم و لهسهر چوار قاپي فافون كهباب دانرابوو، دوو قاپي نايلوني شين سهوزه و تهماته قاشكراوي لهسهر بوو، دوو سوراخي پر له ماستاو لهگل چند پهرداخيكدا لهسهر سينيبهكي فافون دانرابوو، بينجكه له سفره و قاپ و سوراخي و پهرداخهكان، خواردن و خواردنهوهكان جهمال و سامي فرهج لهگل خوياندا له بازارپوه هيتابوويان، لهو كاتهده عهبي ئهمني مريهم، لهگل يهكيكدا بهدم قسهكرندهوه به قالدومهكهدا بڼر قاتي سهرهوهي بالاخانهكه سهر دهكوتن، ناوبهناو گوښت لي دهبوو عهبه به زماني عهرهبي لهگل يهكيكدا دهوا، كهتان لهبهر پهنجرهكهدا وهستاوو، له دهرهوهي دهرواني، بي ئهوهي ئاوړ بداتهوه، لهبهرخويهوه وتي، 'ئادهي پوله سالار، بچو بهپير شو ميوانانهتهوه.'

سالار بڼر ئهوهي هيچ بليت، هستا و چوو لهناو دالاني بهر ژوورهكهياندا پاوهستا، عهبه كاتيك گهيشته بهردهمي سالار، پني وت، 'سالار، وا بزانم ئه كوپه غهريبه له شاري بهغدادوه تهشرifi هيتاوه و بڼر مالي ئتوه هاتوه، به پيكهوت بينيم، بهو كولاو و سهرچههيا دهخولايهوه و له كهوره و بچووك ههوالي مالي ئتوهي دهپرسی.'

له و کاته دا که تان و سارا، هاتبوون له شانی سالاره وه وه ستابوون و گوینقولاخ گوینیان له عه به ده گرت، سالار به سه رسامیه که وه له کوپه که ی پوانی، گهنجیکی باریکه له ی په شتاله ی چاوپه شی قژلول بوو، سالار ته و قه ی له گه ل کرد و پاشان ده ستیکی به ره و ژووره که یان دریژ کرد و وتی، 'فهرموون، فهرموون، ده ی جار ی وهرنه ژووری.'

سالار کوپه غه ریه که ی پیش خوی دا و چوونه ژووری و له سه ر سفره که دانیشتن، له کاتی ناخواردندا، که تان چهنه جار یک دهستی خسته سه ر شانی سالار و له ژیر لیوه به سالاری وت، 'تا پوله، پرسیار یک له و غه ریه بکه بزانه بچی له و ولاته دووره وه هاتوه.'

سالار خوی به سه ر سفره که دا لار کرده وه و به زمانی عه ره یی به کوپه غه ریه که ی وت، 'برای به ریز، خیره له به غدا ده وه به تاییه تی ته شریفت بق مالی ئیمه هیتاوه؟'

کوپه ی غه ریب به ترس و شه رمیکه وه چاویکی به هه موویاندا گیرا و وتی، 'ئه وه ی راستی بیت من له شاری عوممانی پایته ختی ئه رده نه وه هاتووم، راسپارده یه کم پینه بۆ...'

کوپه غه ریه که به خیرایی هه ستایه سه ر پین و زه رفیکی کاغه زی زه ردباوی له گیرفانی دهر هینا، به جۆریک دهستی ده له رزی، ده وت زه رفه که ی ناو دهستی گهرمه و سه ری په نجه کانی ده سووتینیت، سالار له و کاته دا هه ستابووه سه ر پین و به رامبه ر کوپه غه ریه که وه ستابوو، جار یک دهستی به ره و پرووی سالار دریژ کرد و پاشان دهستی گیرایه وه و له پشتی زه رفه که ی پوانی، 'ئه م نامه یه م هیتاوه بۆ، که تان شلومق یان سالار یه عقوب.'

سالار دهستی به ره و پرووی دریژ کرد و له به رخزیه وه پیتی وت،

‘به‌لئ، به‌لئ، من سالار یه‌عقوبیم.’

نامه‌که‌ی له ده‌ستی وەر گرت و پاشان سوپاسی کوپه
غهریبه‌که‌ی کرد، فهرمووی لئ کرد تاكو دانیشتیت و له نانخواردن
به‌رده‌وام بیت، کاتیک سالار له‌سه‌ر سفره‌که دانیشته‌وه، هاتبوو
سه‌ر چۆک و به‌دوودلئ و په‌شۆکاوییه‌که‌وه خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی
نامه‌که بوو، که‌تان له شانیه‌وه سه‌ری هیتابوو سه‌ر شانی سالار
و چاوه‌پوان بوو، سارا له جیگای خۆی هه‌ستابوو، هاتبوو له
پشتی سالاره‌وه به‌پێوه ده‌ستی خستبووه سه‌ر ئه‌ژنۆکانی و به‌سه‌ر
سالاردا خۆی چه‌ماندبووه.

میوانه‌کان هه‌موو بێده‌نگ له سالاریان ده‌پوانی، هه‌موو
پاره‌ه‌کانیان له ده‌میاندا راگرتبوون و دانیان توند لئ گیر کردبوو،
سالار له زه‌رفه زه‌رده‌له‌که‌دا پارچه‌یه‌ک کاغه‌زی سپیی لاکیشه‌ی
ده‌ر هیتا، کاغه‌زه پێچراوه‌که‌ی کرده‌وه و به‌بێده‌نگی چاویکی پێدا
خشاندا، پێش ئه‌وه‌ی سالار هیچ بلیت، سارا له‌پشتیه‌وه دایه پرهمی
گریان و خۆی به‌سه‌ر شانی سالاردا دا، بۆ شه‌ش مانگ ده‌چوو
سارا نه‌ک هه‌ر له سالاری نه‌پوانیبوو، به‌لکو یه‌که‌مین جاریش بوو
به‌ر یه‌کتري بکه‌ون، چه‌مال عه‌لی له شوێنی خۆیه‌وه هه‌لی دایه و
وتی،

‘سالار، چیه‌ خێره؟’

‘به‌لئ به‌لئ، هاو‌پێم، به‌راستی نازانم بلیم چی، به‌لام گرنگ
ئه‌وه‌یه ئیستا ده‌زانین ئه‌وان له‌کوین.’

عه‌به‌ی ئه‌مینی مریه‌م که هیتشتا له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوو،
بزه‌یه‌کی خسته سه‌ر لیوه‌کانی و چاوی به‌ هه‌موواندا گێرا، ‘ده‌ی
که‌واته خێری پێوه بیت، هه‌موو دانیشتن به‌خێرا’
دوای ئه‌وه‌ی له ده‌رگا‌که چوو ده‌ره‌وه، ‘ئاده‌ی پۆله گیان

بۆمان بخوینەرەو، کئ و چی لەکوین... کوپی خۆم!

کاتیک کەتانی دایکی سالار ئەمە ی وت، سالار سەری هەلپری و پاش ئەوێ هەناسە یەکی قوولی هەلکیشا چاوی بە هەموواندا گێرا، دەستی کرد بە خویندەنەوێ نامەکە:

"پاش سەلام و پیز و حورمەتم بۆ کەتان گیان، سارا و سالاری خوشە یست، پاش سەلامم بۆ هاوپی و دۆستانم لە ولات.

سالار گیان ئەو شەوێ لە گەرەکی سابوونکەران تو سەردانت کردین، من تاکو بەردەرگا تووم بەپی کرد و بپیار بوو تو بگەریتەو، تاوێکو پیکەو بە جینەکەت بچین بۆ مالی ئێو و من لەوێو سارا لەگەل خۆم بیتەو، هەمووی چەند دەقیقە یەک دوای ئەوێ تو پزیتیت، هیزیکی تایبەتی میری جلوبەرگی مەدەنیان لەبەردا بوو، ئەوێندە ی لامان ئاشکرا بوو یەکیکیان کورد بوو، سەلت و قوت پێچایانینەو و هەر ئەو شەو و بۆ دەمو بەیانی گەیانینانە بەغداد، پوژی دوای ئەو شەو لە فرۆکەخانە ی بەغداد سواری فرۆکیان کردین و راستە و راست لە فرۆکەخانە ی یورشەلیم دابەزین، لە فرۆکەکەدا سەلما و خانئ و منالەکانیانمان لەگەلدا بوو، سەرچەم سەرنشینانی ناو فرۆکەکە کە چل کەسێک دەبووین، زۆربەمان کورد بووین، لێرە ئێمە گوزەرانمان باشە و جیکایان بۆ دابین کردوین، ئێستا لە کەمپین، بەلام پێ دەچیت لە داهاتوویەکی نێزیکدا لە شار یان لە گوندەکانی ئیسرائیل نیشته جێمان بکەن.

کەتان گیان، ئاگات لە سارا بیت، خزمەتی بکە و پیزی لێ بگر، دەربارە ی دواپوژی سارا و سالاریش ئەو لە داهاتوودا نامە ی دایک و باوکیان پێ دەگات و چاوێوان بێ.

سالار گیان، بۆ مەسەلە ی ئەو ملک و مالە ی بە ناوی من و

حه کیمه وهیه، بزانه به هاوکاری حه مه جانی حاجی سه لیم ساخیان
بکه ره وه، له گهل حه مه جان حه ق و حیسابمان له نیتواندایه و من
پتویست ناکات لیره دا هیچ نرخیکیان بده من، سهردانی بکه و خوی
ده زانیت. سارا گیان عازیزم گوله باخه که ی باپیره ت و هیزی گیانم،
دایکت و باوکت و مه موودیش سه لامت لی ده که ن و زور خه می
تو ده خون، خوازیارن پیت شاد بئه وه.
سه لاممان بگه یه نه هه موو خزم و هاوپی و دوستیکمان.

دلسۆرتان خایم شلومۆ

‘تەنھا مانگىڭىم ماو، مانگى سى مىندالەكەم دەيىت و لەو بارە
گرانە پزگارم دەيىت.’

لە كاتىڭدا سارا ئەمەي بە خەيالدا ھات، پۇژىكى خۆرەتاۋى
مانگى دوو بوو، غەزىيەكى سىيى كەتانى تاكو سەر ئەۋنۇي لەبەردا
بوو، قۇلى تاكو سەر شانەكانى لى پرووت كىردىبوو، لەسەر شۆستەي
جادەي سەر شەقام وەستابوو، بەلای شانى دەستى چەپىدا تاۋىك
يىدەنگ لە ھەمامى چوارباخى پروانى، پاشان ھەنگاۋىك چوۋە
سەر جادە قىرەكە و دىسان وەكو ئەۋەي شىتىكى بىر كەۋتەيىتەۋە
پاشەۋپاش بۇ سەر شۆستەكە گەرايەۋە، دانەۋىيەۋە و لەيى دەستى
خستە سەر شۆستە كۆنكرىتەكە و لەبەرخۆيەۋە وتى، ‘ئاكام لىتەنە
و ھەست بە پۇچىنەتەي ئىۋە دەكەم، دەزانم گۆرەكانى ئىۋە و
ئىسكوپرووسكتان لەۋىر ئەم شۆستە كۆنكرىت و جادە قىرەدايە،
پۇچىنەتەي ئىۋە لەم شارە دور ناكەۋنەۋە و بەردەۋام لە پىش
چاو و لەناۋ دلى مىندان، دەتان بىنم، ئا ئا مىن بەردەۋام ھەموتان
دەيىنم!’

چەند دلوپىك فرمىسك بەسەر پرومەتيدا گل بوۋنەۋە و كەۋتە
سەر پروي شۆستەكە و تىكەل بە تەپوتۆزەكە بوۋن، سى گەنجى
رەشتالەي بارىكەلەي لاۋاز لەملاۋلاي ساراۋە وەستابوۋن و
بەسەرنجەۋە لىيان دەپروانى، يەككىك لە كۆپە گەنجەكان لىي پىرسى،
‘دادە گيان، ئەۋە چىت لى ون بوۋە؟’

سارا به بیزاریه که وه چاوی پیتا گیران و بئ ئه وهی وه لامیان بداته وه، له نیتوان شانی دووانیان وه خۆی دهر باز کرد و ههنگاوی نایه سهر جاده قیره که، خیرا په پیه وه ئه و بهر جاده که و خۆی کرد به کولانیکدا، تا کو که یشته بهردهم گومر که سووتا وه که پای کرد، له ویتوه په پیه وه و به جادهی کاوه دا به ره و سهر پویشته، هیشتا ترس و په له پهلای پتوه دیار بوو، ههنگاوهکانی خیرا به دواوی یه کدا هه لده هیتا، که لیک له دوکانداره کان له سهر شوسته ی بهردهمی دوکانهکانیاندا به کرمه ل وه ستابوون، ئه و شه قامه به ئه سته م ئافرهت پیتا تیده په پری، دوکاندار و هه مال و دهستگیره کان ساریان ناچار ده کرد، به درێژایی ئه و شه قامه له سهر جاده قیره که وه بپوات و خه لکی له مبه ر و ئه و بهری شه قامه که وه بهردهوام لێیان ده پوانی، سارا، قژه ره شه که ی به سهر شانیدا بهر دابوو وه و مه مکهکانی قوت، که به ئاستی ورگی دهر په پیبوون، سه رنجی ئه و خه لکه ی پاکیشابوو، ورگی به جوریک هه لئاوسابوو، عه زیه که ی له به ریدا ته سک کردبووه و دوو گزی سمتی له دواوه دهر په پیبوو.

کاتیک که یشته ناو دهر گای خواره وهی قه یسه ری نه قیب، سه ریکی هه لپری و له جهنجالی ناو قه یسه رییه که ی پوانی، هه ردوو دهستی به ورگیه وه گرت و خۆی دایه دهم شه پۆلی ئه و عه شاماتی خه لکه، سارا ههستی کرد که نجیک له دوایه وه خۆی لێ توند کردبوو، که نهجه که به وه وه نه وه ستا و به هه ردوو دهستی ناو قه دی سارای توند گرت و خۆی پتوه نووساند، ئاره قه یه کی سارد ته واوی جهسته ی خوساندبوو، کاتیک که یشته بهردهمی دوکانه که ی باوکی، خۆی ئاماده کرد و ویستی ئاو پر بداته وه و خۆی له که نهجه که تووپه بکات، کاتیک سارا خۆی لێ راپسکاند و ئاو پری لێ دایه وه، نیتوکهکانی توند له پیستی دهستی گیر کرد و له

ناوقەد و سەر سمتى كۆردىنە، بىننى گەنجىكى چاۋرەشى زەردەلەي
مىنالىكار بو، سارا لە چاۋى پوانى و كۆرەكە پاشەوپاش گەرايەو
دواو و پىشتى كۆردە سارا و خۆي لەناو قەرەبالغىيەكەدا ون كۆرد،
ساراش بىدەنگ تاۋىك بە چاۋرەدەورى خۆيدا پوانى و لەنىۋان دوو
پىز سىندوقى دارەو بە ناو دوكانەكەي باۋكى چو، كابرايەكى
بەتەمەنى سەرۋېش سېيى لى بو، مىشكىيەكى لە سەردا و قاتىك
پانكۆچۇغەي نۆيى لەبەردا بو، ھاتە بەردەمى سارا و پىرسى،
'فەرمو، خوشكى خۆم.'

'باۋكم لىزەيە؟'

'باۋكت، باۋكى تۆ كىتە؟'

'ھەكىم.'

'نەخىر خوشكى خۆم، ھەكىم، ھەكىم، ھەكىم كىتە و چكارەيە؟'
'دەي مەحمود؟ كۆرە خالە گيان چۆن، ئەگەر باۋكم لە دوكان
نەبىت ئەوا... باپىرە خايم يان مەحمودى دەبىت لى بن، تۆ بلىي
دوكانيان بەسەر غەيرەيەكى ۋەكو تۆدا بەجى ھىشتىبىت!'
'ۋەلا، خوشكى گيان مەن لىزە غەيرە نىم و ئەو چەند سالىكە ئەم
دوكانە تەنھا خۆم خاۋەنىم!'

'دەلىم تۆ پەقىقى باپىرە خايمىت؟ يان...'

'باپىرە كى؟'

'ئەرى چۆن، مامە گيان، خۆ مەن شىت نەبووم، مەن پەفە و
سىندوقە دارەكان دەناسمەو، كە بە دەستى باپىرەم دروست كراون،
ھەر ھەمان كەرەستە و ھەمان مېز، ئىستاپىم بلى باۋكم و ئەوان
خۇيان بۆ كۆي چوون ۋا تۆيەكى غەيرەيان لەسەر دوكان داناۋە؟'
'كۆرە بۆ خاترى خوا، خوشكم تۆ باسى چى دەكەيت، باۋكى
چى و باپىرەتى چى؟'

کابرای دوکاندار، پاش نهوهی تاویک بیده‌نگ له رهنګ و
پوخساری سارای پوانی، 'خو ناشیت پرسپاری هکیم و خایمه
جووم لی بکهیت؟'

'دهی مامه‌گیان گهر ده‌زانت پرسپاری کیت لی ده‌کم بق پاست
و په‌وان وه‌لام ناده‌ته‌وه؟'

'خو بلیم چی! خوانه‌خوaste درویشم له‌گه‌ل نه‌کردوویت، هکیم
و خایمی باوکی تو، عیامیکه له‌م شاره‌دا نه‌ماون و بق ئیسرائیل
که‌پاونه‌ته‌وه.'

'که‌پاونه‌ته‌وه، که‌پاونه‌ته‌وه، نه‌وه تو ده‌لی چی، که‌پانه‌وهی چی
و ئیسرائیلی چی!'

کابرا ده‌ستی خسته سهر که‌مهری و به‌ملاولای خویدا پوانی،
'دهی خوای که‌وره نه‌م به‌لایه چیه پووی تی کردووم، دانیشه،
دانیشه داده‌گیان تو دانیشه و پشوویه‌ک بده، تاکو من و تو باش
حالی ببین له‌یه‌کتری با نه‌و درواسی دوکانه‌م بانگ بکه‌م.'

کابرای دوکاندار تاوه‌کو پشتینه‌ی به‌سهر میزی دوکانه‌که‌یدا
دریژ کرد و به‌لای ده‌ستی راستیدا پوانی و بانگی کرد، 'حاجی
همه‌سالح، کوپه‌ همه‌سالح مالت به‌قور گیریت ئا تاوه‌کو ئیره
وه‌ره!'

کابرایه‌کی به‌سالاجووی هاوته‌مهنی کابرای دوکاندار هاته‌ ناو
پاپه‌وی دوکانه‌که و له‌ سارای پوانی و له‌ کابرای درواسیدوکانی
پرسی، 'شیخ قادر، بلی، نه‌وه خیره؟'

شیخ قادر ده‌ستی له‌ حاجی همه‌سالحی درواسیدوکانی
پاته‌کاند، 'نهری بزانه نه‌م خوشکه پرسپاری کیم لی ده‌کات.'

کاتیک حاجی همه‌سالح هاته‌ ناو دوکانه‌که‌وه و شیخ قادر باس
و به‌سهره‌ته‌که‌ی بق گیرایه‌وه، حاجی همه‌سالح چاوی داچریوو،

پاشان له سارای پخوانی و به دهستیکی و به لچکی مشکیه‌که‌ی
 ثاره‌قه‌ی نیوچه‌وانی سپری، کاتیک دهستی خسته سهر شانی سارا،
 هه‌موو نازای گیانی ده‌له‌رزی، شیخ قادر دایه قاقای پیکه‌نین و به
 دهنگی به‌رز وتی، 'وا بزائم ئه‌م به‌رخه له پان جی ماوه.'
 له‌و کاته‌دا سارا بیته‌نگ سهرنجی له پره‌فه‌کان ده‌دا، لای
 شانی راستیه‌وه دهستیکی هه‌لب‌ری و په‌نجه‌کانی به پووی زبری
 ته‌خته‌کونه‌کاندا هیتا، له‌خه‌یالیدا باپیره‌ خایم له‌و جینگایه‌ی ئه‌ودا
 دانیشتبوو، سهرده‌می مندالیی خوی هاته‌وه پیتشچاو، کاتیک له‌سهر
 میزی دوکانه‌که به‌رامبه‌ر باپیره‌ی داده‌نیشت، به‌تایبه‌تی دیمه‌نی
 ئه‌و پوژده‌ی تازه چووبوه‌و قوتابخانه و سالی یه‌که‌می خویندنی
 بوو، عه‌زییه‌کی هاوشیوه‌ی ئیستای له‌به‌ردا بوو، قاچه پووته‌کانی
 دهر خستبوون و له‌به‌رخویه‌وه گورانیی ده‌چ‌ری، زوو زوو حاجی
 هه‌مه‌سالح و شیخ قادر له‌و خه‌یاله‌ی دایان ده‌ب‌ری، له‌و کاته‌دا
 هه‌کیمی باوکی بینی، خوی کرد به ژووردا و هاته‌ ناو دوکانه‌که،
 کاتیک باوکی گه‌یشت باپیره‌ خایم ده‌ستی سارای گرت و له دوکانه‌که
 چوونه دهره‌وه، حاجی هه‌مه‌سالح و شیخ قادر هیتشتا به‌ره‌و پووی
 یه‌ک وه‌ستابوون و له‌گه‌رمه‌ی قسه‌کردندا بوون، سارا بیته‌نگ
 هه‌ستایه سهر پی و به لایاندا له دوکانه‌که چووه دهره‌وه و به‌ده‌م
 پویشتنه‌وه زوو زوو ده‌هاته سهر نووکی پیکانی و به‌سهر ئه‌و
 خه‌لکه‌دا له‌ دور و له‌ناو قه‌یسه‌رییه‌که‌ی ده‌پوانی، له‌ دوره‌وه
 چاوی له‌ باپیره‌ خایم بوو، ئه‌وه‌نده بالای به‌رز بوو، ته‌واوی ئه‌و
 خه‌لکه‌ی ناو قه‌یسه‌رییه‌که به‌ئاسته‌م سهریان ده‌گه‌یشته به‌رزی
 شانی ئه‌و، بیجگه له‌وه سارا دایم مشکیه‌که‌ی باپیره‌ی ده‌ناسیه‌وه،
 له‌ قه‌یسه‌رییه‌که چووه دهر و به لای قه‌یسه‌ریی وه‌سمان پاشادا
 تیپه‌ری و به دهستی چه‌پیدا بۆ به‌رده‌م گوزهری ئاسنگه‌ره‌کان لای

دا، خیرا ده‌پویشټ و زوو زوو ده‌نګی لیدانی چه‌کوشی ئاسنګه‌ریک
 به ئاسنیکي تردا، ماسوولکه‌کانی ده‌وری چاویان پښ ګرژ ده‌کرد و
 چاوی به‌ته‌سته‌م لیک ده‌نا، به‌رده‌وام له دوور و پېش خوی ده‌پوانی،
 چه‌ندین جار شانی به‌ر شانی پېیواران ده‌که‌وت و بڼ نه‌وه‌ی ئاور
 له که‌س بداته‌وه و لټیان پروانیت، کاتیک گه‌یشته‌ مه‌یدانی ماسه‌که،
 بڼ دوودلی و بیرلیک‌ورده‌وه خوی کرد به‌که‌بابخانه‌ی قاله‌ مه‌پیدا،
 له‌و کاته‌دا که‌بابخانه‌که، تاقوته‌را مشته‌ری لڼ بوو، سارا له‌سه‌ر
 میزیکي چوارنه‌فهری جیګای ګرت، بیتاګا بوو له‌وه‌ی وه‌ستا و
 شاګرد و مشته‌ریه‌کان چه‌ند به‌سه‌رنجه‌وه لټیان ده‌پوانی، کاتیک
 یه‌کټک له‌ شاګرده‌کان به‌شه‌رمیکه‌وه لټی نزیګ بوویه‌وه و لټی
 پرسې، 'فهرموو خوشکم، نه‌مرکه.'
 'دوو نه‌فهر که‌بابمان بڼ بیتنه.'
 .

ئىتوارەى پۇژى نەورۇزى سالى ۱۹۷۵ بوو، لە ناوشاردا
 ئاھەنگگىرپان و ئاگرکردنەوہ لەلايەن ميرىيەوہ ياساغ كرابوو،
 دەسەلاتداران چەند پۇژىك پىش نەورۇز بە بەياننامە و بانگەواز
 ياساگرىدى چوونەدەرەوہ و ئاگرکردنەوہيان بلاو كردهوہ، بەلام
 لە چەندىن گەپەكى شاردا، بى گويدانە ئەو ھەولانەى ميرى،
 ئاگر كرايەوہ، ئەوہى سەرنجى خەلكى ئەوساى شارى سلىمانى
 پاكىشا، ئەو ئاگرە گەورەيە بوو كە لە گردى مامەيارە كرايەوہ،
 گرپى ئاگرەكە ئەوہندە بلند بوو لە تەواوى گەپەكەكانى شارەوہ
 دەبينرا، خەلكى شار پۇل پۇل چووبوونە سەربانەكان و لىيان
 دەپوانى، پاش كاتزمىرىك ئاگرەكە لەلايەن كاربەدەستانى ميرىيەوہ
 خامۇش كرا، پۇژانى دواى نەورۇز، دەنگوباسى ئەوہ بلاو بوو
 گوايا چەند كاربەدەستىكى ميرى خويان ئەو ئاگرەيان كرديتەوہ،
 تاوہكو پۇليس و ئاسايش لە گەپەكەكانى ئەزمەر و سەيوان و
 قەرەجاوا بيكەنە بيانوو بۇ دەستگىركردنى ھاوولائىيان، تاوہكو چەند
 پۇژىكىش دواى نەورۇز، ھىزەكانى ئاسايش و پۇليس لە زۇربەى
 شەقام و كۆلانەكانى شاردا بلاو بووبوونەوہ، لەو پۇژانەدا چەندىن
 مال بەر شالاوى پشكنين كەوتن و دەيان گەنج دەستگىر كران.
 پىنج پۇژ دواى پۇژى نەورۇز و بەسەرچوونى ئەو پووداوانە
 لە خانوويەكى قوپىنەى گەپەكى جوولەكاندا سارا بەرەژان گرتى،
 نەنە كەتان و نازدار و پوورە ئامىنى بەديارەوہ بوو، بە ھەرسىكيان

ئەملاولايان لە سارا گرتیبوو، لە کاتێکدا سارا لەسەر جیگایەکی تەختە ڕاکشابوو، زریکەى دەگەیشته کۆلان و نەنە کەتان لەپەسا پێى دەوت، 'پۆلە گیان، پۆلە گیان، هیز بدەرە بەر خۆت و تۆزیک غیرەتت بیت.'

پۆژ تێپەڕى و شەو داھات و سارا بەدەم ژان و ئازارەو دەى نالاند، پاشان لە کاتژمێر دەى شەودا کوپیکى بوو، لە کاتێکدا کەتان و پوورە ئامین بە شتن و قوماتەکردنى کۆرپەکەو سەرقال بوون، نازدار لەگەل سەپى ئارەقەى دەموچاوى سارادا باسى ئەوێ بوو دەکرد، کە چۆن ئامینی کچی پێنج کچی لەسەر یەک بوو، نازدار لەو کاتەدا هەناسەى کى قوولێ هەلکێشا، 'ئو خواىە نوخسەش بیت لە ئامین و تاقە کوپیکى بیت.'

زوو زوو سارا پێلوی چاوى دادەخست، وەکو ئەوێ بلیى لە هۆش خۆى دەچیت، پاشان چاوى هەل دەبەرى و لە دەرگای ژوورەکە و جارجارکێش سەرى وەلاو دەنا و لە ژێر بالی پوورە ئامینەو لە کۆرپەکەى دەپوانى، کۆرپەکەى لە کەرویشکێک دەچوو، کە بەدەم تانجی پراوچییەو بیت.

لەو کاتەدا سارا بینی خواجە خینۆى باپیرە گەورەى، لەگەل سارای خێزانیدا ھاتنە ژوورەو، شولومۆى باوکی باپیرە خایمیان لەگەلدا بوو، ھاتن و لە تەنیشت جیگاکی ساراو دانیشتن، باپیرە خواجە دەستى بە قژیدا دەھێنا و باپیرە ساراش دەستى توند گرتبوو، سارای دایە گەورە بەردەوام پێى دەوت، 'شەلوم ئازیزم، شەلوم.'

سارا کەنەفت و پەرزەلێپراو، پەنگزەرد و بێوزە لەسەر پشت ڕاکشابوو، کۆرپەکەیان قوماتە کرد و لە تەنیشتیەو دایان نا، پاشان

باپیره خواجه خینق ته وراته لولکراوه که ی دهستی دهخوینده وه و بهردوام بهدوری سارا و کورپه کهیدا دهسووراپیه وه، لهو کاته دا سارا سهرنجی دا ژووره که پر بووبوو له ژن و پیاوی دانیشتوانی گه په کی جووله کان، سهرجه م پرچدریژ و جلی په نگاوپه نگیان له بهر دا بوو، به دریژایی ئه و شه وه باپیره خواجه خینق ته وراتی دهخویند و ئه وانیش به کورس به دوایدا دهیانوته وه.

دهمی به یانی تاریکوپوون، ئه و ده مه ی گلویی سهر سه کوی شه قامه کان هیتشتا تاکوته را دهگران، سارا به دریژایی ئه و شه وه له په نجه ری ژووره که وه له دهره وه ی دهروانی، په نجه ره ی بالاخانه که به سهر حه وشه ی ماله که و چه می جووله کان و له ویشه وه گه پاجی پاسه کان و قوتابخانه ی جمهوری لیوه دیار بوو، پاشان له گه پاجی پاسه کانه وه ناوبه ناو بانگی دهستگیریک یان دهنگی شوفیری پاسه کان ده هات، گه پاجه که تاکو ده هات زیاتر خه لک پرووی تی ده کرد، لهو گه پاجه وه پاس و جیبه کان بۆ شار و گوند و دیکانی ناوچه ی شاره زوور و گه رمیان ده چوون، له وه دا بوو خور هه لیت و پووناکی پۆح بکاته وه به بهر شاردا و شاده ماره کانی خوینیان پیتا بگه پئ، سارا به دریژایی ئه و شه وه به لاشه ی ماندوو پر له ئازاریه وه چاوه پروان بوو، بی خواستی خوی به ره وام چاوی فرمیسیکیان لی ده چوپرا، نهیده توانی شیوازی دایک و باوک و مه محمودی برای و باپیره خایم له خه یال و پیتشچاویدا بسپرتیه وه، سارا رازی نه بوو به وه ی ئه و وه کو دایکیک له خاکیکدا مندالی بیت، که تاکو ئه و پۆژه ییش بۆ ئه وان دۆزه خیک بوو.

لهو کاته دا سارا بییری له وه ده کرده وه چون دهست بنیته سهر دهمی کورپه که ی و ژیا نی لی بسینیتیه وه، پاشان بروات و خوی

بدات به دهم ئاوی شیوه که وه، که گوئی لئ بوو دهنگی به خوپی دههات و قوپاو و لیتاوی له گهل خۆیدا دهبرد، به لام خۆشه ویستی بۆ سالار په شیمانی ده کرده وه و وزه ی پچ ده دا تاوه کو خۆی و کورپه که ی له ژياندا به یلئته وه، زوو زوو بیرئ له و قسه یه ی سالار ده کرده وه، که مانگیک پیئش ئه و پۆژه به سارای وتبوو، 'ئه گهر مندالیکمان بیئت، ئه وه خۆشترین و گرنگترین کاته له ژيانمدا، سارا گیان ئازیزم، مه پرسه له خۆشیدا چی ده که م.'

ههشت پۆژ بوو سارا مندالی بووبوو، هیشتا په نگزه رد و بیوزه له ناو جینگادا که وتبوو، دوانیوه پۆی ئه و پۆژه که تان کورپه که ی پیچایه وه، کاتیک ویستی بروات و له گهل خۆیدا بییات سارا لئی پرسى، 'بۆ کوئی ده به ییت؟'

که تان له وه لامدا وتی، 'بۆ لای مۆهیل، ئه وه ته مهنی ههشت پۆژه و ده بیئت خه ته نه بکریئت و ناو بنریئت، ده بیهم بۆ لای مهردان، جا کئ ده لیئت سالاره فه نی به م زووانه دیته وه!'

مهردان پافائیل، ته نها جووله که بوو، که ئه وده م له گه ره کی جووله کاندایه مابویه وه، ته مهنی خۆی ده دا له نه وه د سالیکی و خۆی به ته نیا له خانویه کی گلینه ی سه ر چه می جووله کاندایه ده ژیا، ته نها که س که هاتوچۆی ده کرد، که تان و سالار بوون، هه ر ئه وانیش بازاپیان بۆ ده کرد و پیدایهستی و خواردنیان بۆ ده هیتا، مهردان پافائیل به درێژایی ته مهنی موهیلى سه رجه م جووله که کانی شارى سلیمانیه کردبوو و بگه ره له شارۆچکه و دیتا ته کانی شه وه جووه کان سهردانیان ده کرد، بیجگه له خه ته نه کردن، ناوی مندالانیشى ده نا، پاش ئه وه ی که تان کورپه که ی له سه ر باوه شی دانا، مهردان پافائیل په رداخیک شه رابی سووری تیکرد و په نجه یه کی ژه ند به په رداخه

شهرابه‌که‌دا و لئوی کورپه‌که‌ی پێ ته‌پ کرد، پاشان په‌رداخه‌که‌ی
دایه ده‌ستی که‌تان، له کاتی‌که‌دا که‌تان قومی له شهرابه‌که ده‌دا،
مه‌ردان پافائیل زیری‌که‌ی له کورپه‌که هه‌ستاند و خه‌ته‌نه‌ی کرد،
پاشان پرسپاری له که‌تان کرد ئاخو‌چ ناویک له کوپه‌زا‌که‌ی ده‌نیت،
که‌تان خیرا وتی، 'ئارۆن'

'نازدارى دايكم، دواى مردنى خوله پيرانى ميژدى، له دښى
قوڅه ماموى كوردستانى ئيرانه وه به سى منداله وه له دهست
كه سوكارى هه لدښت، له گه ل من و عه لى برام و ناميندا دښته هم
دښى ئاروزه ره، ئيتړ بزانه ژنيكى قوربه سر به سى منداله وه، وه كو
دايكم باسى لټوه نه كړد، نه وسا من ته مه نم ده ساليك بووه، ئيتړ
ليړه دايكم مه جبوور ده بښت بمكات به شوان.'

'به بښم دښت به مندالى له بگړه كى جووله كان به دايكتيان دهوت
ژنه ئيرانښه كه!'

'ده زانم، ئاى به وه قه لس ده بووم، وام ده زانى جنښوم پښ ده يه ن.'
'جا تو نه وسا به چى قه لس نه ده بوويت؟ مردووت مږيت له وه ته ي
ده تناسم هر بيحه وسه له بوويت!'

'ئى جا سالاره فنى نه گه ر توښ سهرده مى منداليت وه كو من
به هه ژارى به سر بردايه، نه وا نه وه كو تووړه...!'
سالار قسه كه ي پښ بږى، 'بو له تو وايه من كوړى حه مه قه دق
بووم!'

'ئيتړ من نه وه نازانم، ناپياو به لكو شښت و شبر ده بوويت!'
'ئيتړ به س نښه باوكى تو به دهردى خوا مردووه و وه كو باوكى
من جهرده و پياوخراپ سهرىان نه بږيوه، نه رى تو گله يى چى له
به ختى خوت ده كه يت؟'

دواى نه وه ي ماموستا په سول نه مه ي به سالار وت، جگړه كه ي

به جگه ره که ی دهستی سالار داگیرساند، به ددانه شاش و گه وره کانی پیتسه وهی توند فیلته ری جگه ره که ی گرتبوو، زوو زوو نه فسه سی له جگه ره که ددها و دوو که له که ی له لووتیه وه ده کرد به هه وادا، پیکه وه له سهر وشکه که له کیک له سهر پینگای بهینی دئی ئاروزهر و بایانه دانیشتبوون، له دووره وه له کومه لیک چه کداریان ده پروانی، بیده نگ له سهر پینگای دئی بایانه وه به ره و لای ئه وان ده هاتن و ژماره یان بیست که سیک ده بوو، کاتیک گه یشتن، بۆ پشودان لایان دایه لای ئه و که له که ی سالار و ماموستا په سولی له سهر دانیشتبوو، دوا ی ئه وه ی به خیره اتیان له چه کداره کان کرد، هه موو بیده نگ له سهر پینگاکه و تهنیشت که له که که دانیشتن، به کیک له چه کداره کان دوا ی ئه وه ی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، له به رخویه وه وتی، 'کوپه برا لیووردنی گشتی چی و خوته سلیم کردنه وه ی چی! تاوه کو دوینی ئیمه له به کترینمان ده کوشت، تو بلیی ئیستا هه ر ئاوا به ئاسانی لیمان خوش بن، به خوا من قهت باوه پ به و دوژمنانه ناکه م.'

هه موو بیده نگ بوون و کهس وه لای ئه و قسه که ره ی نه دایه وه، تهنانهت کهس لیئیشی نه پروانی، سالار هه ستا و به سهر چه کداره کاندایه که پرا و جگه ره ی به سهر دا دابهش کردن، هه موو جگه ره یان له سالار وه ر گرت و کهس په تی نه کرده وه، به کیک له چه کداره کان له ژیر لیوه وه و وه کو له گه ل خویدا بدویتی وتی، 'ئینجا ئیمه ی کورد که ی باوه پمان به داگیر که ره هه بووه؟ به لام ئیمه ئه مپو ناچارین!'

چه ند که سیکیان داویان له سالار کرد تاوه کو جگه ره کانیان بۆ داگیر سیئیت، دوا ی ئه وه گه پرایه وه و ویستی له سهر که له که که دانیشیت، ماموستا په سول له سالاری پروانی و وتی، 'پووی ناچاری رهش بیت! جا باشه ئیمه که ی ناچار نه بووین!'

سالار کاتیک پشتی له چه کداره کان بوو، سهرنجی چووه سهر

ماکهریک، که له و کاته دا له و دیو نه و که له که ی نه وان له سهری دانیشتبوون به چکه ی ده بوو، دوو قاچی به چکه ی که ره که له ژیر کلکیه وه دیار بوو، کاتیک که ره که له تاو ئازار دهستی کرد به زه پین و هاوارکردن، سهرنجی همووانی پاکیشا و چه کداره کان هاتبوون به پیز له پشتی نه وانه وه له که ره که یان ده پوانی، ماکهریکی دیز و سمی لای راستی په پیبوو، زه پهی به و دله دا دهنگی ده دایه وه، دوی نه وه ی چند جاریک له سهر لا که وت و به گران هه لساپه وه، سالار به سهر که له که دا بازی دا و چوو بق لای ماکهره که، کاتیک لاملی گرت و چند جاریک دهستی به سهرشانیدا هیئا، پاشان چوو له پشتی ماکهره که وه وهستا و دهستی کرد به پاکیشانی هه ردوو سمی جاشه که ره که، ماموستا ره سول خوی گه یانده لای سالار و له ته نیشته که ره که وه وهستا و باوهشی کرد به لاملیدا، له سالاری پروانی و وتی، 'ناده ی ساله گیان با نه و قوربه سهره له و به لایه پزگار که یین، پایکیشه، ده ی پایکیشه!'

سالار قاچی له زهوی گیر کردبوو، زوو زوو خوی به پشتدا دهخست و سمی جاشه که ره که ی راده کیشا، هه ردوو مه چه کی سالار خوینیان لی ده چورا، ماکهره که له ژیر بالی ماموستا ره سوله وه به دهنگیکی تیکشکاوه وه ده ی زه پراند، چه کداره کان یه ک یه ک و به کورس هاواریان لی ده کردن، 'مرد، ته واو مرد.'

کاتیک جاشه که ره که به دهست سالاره وه له جهسته ی که ره بوویه وه، به پشتدا که وت و جاشولکه که به خوین و لیتاوه وه که وته باوهش و سهرسنگی، چه کداره کان هه موو دهستیان کرد به چه پله لیدان، که ره که له و کاته دا چوکی دادایه سهر زهوی و له سهر بالی ماموستا ره سول پالکه وت، چند جاریک نالاندی و پاشان چاوی لیک نا و گیانی دهر چوو، کاتیک سالار راست بوویه وه و

جاشوولکه که ی له سهر زهوی دانا، چه کداره کان هه موو هاتبوون و چوارده وریان لی دابوون، یه کیکیان پشتینه که ی له قه دی کرده وه و دایه دهستی سالار، ئه ویش به هیواشی خوینی سهر جهسته ی خوی و جاشوولکه که ی پین سپی.

کاتیک سالار و چند پیاویک جاشوولکه که یان پاک کرده وه، به چاوه گه وره و گه شهکانی له هه مووانی پروانی، پاشان له ژیر دهستیاندا خوی راپسکان و هه لسیاه سهر پین، چند جاریک که وت و دیسان هه لسیاه وه، وه کو کلویه کی به فر له سهر بوری و رهشیی ئه و خاکه سووتاوه دهستی کرد به غاردان.

هه موو بیدهنگ له شانی یه که وه وه ستابوون و لئیان ده پروانی، سالار له به رخویه وه وتی، 'سارای هاوسهرم له وانیه ئیستا مندالی بووبیت، ته مه تنه ده که م لای خوا سه لامهت بیت، ئه وه تا سرووشت کاره ساته کان زوو تیده په رینیت، به لام ئازار و ئاسه واریان له یاده وه ری ئیمه ی مرؤفدا هیلانه دهکات.'

دوو حهفته به سهر له دایکبوونی ئاروند تیپه پیبوو، له دهه و ئیواره به کی درهنگدا سالار له گهل سى هاوپییدا به پیکابیک خویان کرد به گه په کی جووله کاند، پشتی پیکابه که دوو سندوقی دار و چوار تووره که ی پهنک بۆری تیدا بوو، دواى ئه وهى به په له پهل دایانگرتن و به قالدرمه کاند، بق قاتی سهره وهى بالاخانه که بردنیان، هاوپیکانی له به ره یوانی بالاخانه که دا ته و قه یان له گهل سالار کرد و به قالدرمه کاند، چوونه خوار، سالار کاتیک چوه ژووره وه، پیش ئه وهى سللو له سارا و دایکی بکات، تاوئیک به سهر کوپه کهیدا نووشتایه وه و چهند جاریک ماچی کرد، دهستی دایه و ویستی له باوهشی بگریت، که تانی دایکی دهستی گرت، 'نا، نا پۆله گیان وازی لی بیته با توژیک بخهویت، له به یانییه وه ده زریکینیت!'

کاتیک هه لسا به سهر پین، به رامبه ری سارا وهستا و هه ردوو باله کانی به سهر شانه کانییدا شوپ کردنه وه، هه ولی ده دا له چاوی سارا به وانیت، به لام ئه وه کاته دا سهری داخستبوو و له به رپنی خوی و سالاری میژدی ده پوانی، 'ده لیم سارا گیان شوکور هه موو شتیک باشه، سوپاس که منت کرد به باوک!'

'به لی، دیاره زۆر شانازیی پتوه ده کهیت!'

'زۆر زۆر، دهی چون سارا گیان، دلنیا به به قه ده ر هه موو دنیا م

پین خوشه.'

'ئێ باشه خوشی له خوت!'

پاشان له سارا و دایکی پوانی و پتی وتن، 'پاش که میکی تر
چند هاو پتیه کم دهگه نه نیره و کوبونه وهیه کی زور گرنگمان
هیه، نیتتر باشتره ئیوه بق دوو کاتزمیریک بق مالی نه نه ئامین بچنه
قاتی خواره وه!'

که تانی دایکی له بهر خویه وه ده بیولاند، سارا سالاری میزدی
نه دواند و خیرا کورپه که ی له باوهش گرت و به چاوی ته په وه
که تانی خه سووی پیش خوی دا و به قالد رمه کاند چوونه خوار،
که تان و سارا تا کو نیوه شه و لای پوره ئامین مان وه، چونکه
میوانه کانی سالار تا وه کو درهنگانی شه و مان وه.

پوژی دوی ئه و پوژه، که تان له سالاری پرسى، 'ئه وه تو بق
دوو حهفته یه خوت لی ون کردوین؟'

سالار له وه لامدا وتبووی، 'دوو حهفته له گهل جهماله پهش و
سامی فهرج و جهمال علیدا له ناوچه ی شارباژیر بووم، چونکه
کونفرانسمان هه بوو، پاشان له وئوه بق شاری پینجوین چووین، لای
دوستیکمان که لوپه لمان بق چاپخانه و رادیو که مان دهست که وت.'

دوانیوه پوژی ئه و پوژه، زیاتر له کاتزمیریک ده بوو سالار
کورپه که ی له باوهش گرتبوو، ساراش بیدهنگ بهرانبه ری دانیشتبوو،
کاتیک ئه وان پیکه وه بیدهنگ له کورپه که یان ده پوانی، نه نه که تان
له بهر خویه وه وتی، 'سالار، ناوم ناوه ئارون!'

سالار دوی ئه وه ی به سه رنجیکه وه له سارای پوانی، 'ئارون،
چون؟ ئارون! دایه بق ئارون، په له تان له ناوانی ئه و منداله چی
بوو!'

'ده ی پوله گیان، ده زانیت تو له که یه وه پویش تو ویت!'
سالار له سارای پوانی، 'سارا گیان تو ناوی ئارونت به لاوه
چونه؟'

سارا شانی هه‌له‌ه‌کاند، له کاتیکدا له چاوی سالاری ده‌پروانی، ماسوولکه‌کانی ده‌موچاوی گرژ کرد و فرمی‌سک به چاویدا هاته خوار، 'به‌لاته‌وه‌ گرنگه‌ هه‌ر ناویکی لێ نرابیت؟ که تو هاوپرێکانت و سیاسه‌ت له‌ پیش دایک و ژن و مندا‌له‌وه‌ن، تا‌کو یه‌کیتی قوتابیان بوو تو هه‌موو ژیا‌نت بۆ ته‌رخان کردبوو، ئه‌وه‌ ئیستا وه‌کو خۆت ده‌لێیت ئیمه‌ که‌مه‌له‌ین، من نازانم دایک ناوی ناوه‌، به‌ من بووايه‌، ناوم لێ ده‌نا، به‌ده‌خت!'

'ئا، ئا، سارا گیان، ئه‌وه‌نده‌ ب‌لێ خۆت ته‌نگ مه‌که‌ و گرنگ ئه‌وه‌یه‌ تو به‌سه‌لامه‌تی مناله‌که‌ت بووه‌ و خۆت و که‌رپه‌که‌ت بیوه‌ین! ده‌ی خۆ من به‌ جه‌مالدا هه‌والم بۆ ناردبوون، باوه‌ر بکه‌ به‌رده‌وام دلم لات بوو، خۆت پیت نه‌وتم، مانگی چوار مناله‌که‌مان ده‌بیت، ئی خۆ چوو‌زانم ئه‌م پیاوه‌ بچکۆلانه‌یه‌ په‌له‌یه‌تی و پیش وه‌ختی خۆی له‌دایک ده‌بیت!'

'ئا، ئا، په‌له‌یه‌تی، ئه‌گه‌ر که‌رپه‌که‌ت له‌ پاشه‌پوژدا بزانی‌ت، له‌ کوێ و له‌ چ دایک و باوکی‌ک ها‌تۆته‌ دونیا، ده‌ترسم له‌م ولاته‌دا جی‌گای نه‌بیته‌وه‌ و پاشان تف و نه‌عه‌تمان لێ بکات!'

'وا مه‌لێ سارا گیان، ئه‌وه‌نده‌ ره‌ش‌بین مه‌به‌ و تو‌زیک به‌هیاوه‌ له‌ پاشه‌پوژی خۆمان و که‌رپه‌که‌مان به‌روانه‌.'

'کام پاشه‌پوژ؟'

له‌ کاتیکدا سارا ئه‌مه‌ی وت، ها‌تبوه‌ سه‌ر چۆک و له‌ سالار نزیک بووبوو‌یه‌وه‌ و پر به‌ قو‌پگی هاواری به‌سه‌ردا کرد، دیسان دووباره‌ی کردوه‌، 'کام پاشه‌پوژ، پیم ب‌لێ، تو کام پاشه‌پوژت مه‌به‌سته‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و پاشه‌پوژته‌ مه‌به‌سته‌ که‌ له‌ کتییی پیرۆزی ته‌وراتدا ناو براوه‌، ئه‌وه‌ من به‌ی که‌سوکارم له‌ خوا‌یش پازی نابم له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا زیندووم بکاته‌وه‌.'

که تان هات و له نیتوان سالار و سارادا وهستا و دهستی خسته
سه ر شانی سارا، 'کچی خۆم ئیتر ئه وهنده بهسه، با خوا له وه زیاتر
مالویران و بیبه ختمان نه کات!'

سالار له ژیر بالی دایکیه وه له سارای پوانی، 'ئێ خۆ دونیا کاول
نه بووه و ئه وه تا ئیستا من و تو له گهل کۆر په که ماندا پتکه وهین،
بۆ ئیستا ئه وهنده مان بهسه، ئیتر وه کو تر من قوپی کوئ بکه م به
سه ر مد؟'

سارا دهستی به دهستی که تانی خه سوویه وه گرت و هه ستایه
سه ر پێ، چوو بۆ بهر په نجه ره که و دواى ئه وه ی چه ند هه ناسه یه ک
له ده ره وه ی پوانی، پاشان چوو له ته نیشت سالاره وه دانیش
و خۆی له سالار نزیک کرده وه، ده ستیکی خسته سه ر قوماته ی
کو ره که ی و به ده سته که ی تریشی ده ستی سالاری گرت و سه ری
نایه سه ر شانی سالار، به جوړیک به کول ده گریا، سالاری له گهل
خویدا پاده وه شانده، به ده م گریان وه و به ده نگیکی تیکشکا وه وه،
'نازانم سالار گیان، دلم زۆر ته نگه، هیه شه ویک خه نایه ته چاوم
و وا هه ست ده که م له هه موو ئان و ساتیکدا پۆحم له لاشه م ده ر
ده چیته، له و پۆژه وه ی ئه و کو ره م بووه، هه مووی دوو جار له
ده موچاویم نه پروانیوه، نازانم بۆچی!'

'سارا گیان، ئه وه زیاتر له ده ساله با پیره خایم و دایکت و ئه وان،
لیتمان دوو خراونه ته وه، ئازیزم، ئیستا تو دلناییت، که گوزه رانیان
باشه و هه روه ها ئه وان له کوئ ده ژین، پتویسته ئه و پووداوانه
له بیه ر خۆت به ریته وه، ئه گه ر له بهر خاتری خۆت و خۆیشم نه بیته
له بهر خاتری مندا له که ت.'

'ده زانم، ئه وه چه ندین ساله له هه ولدام له گهل خۆمدا، به تایبه تی
ئهم چه ند پۆژه ی پابردوو، ئه وه م به خۆم و تو وه، هه ر وه کو چۆن

تو ده‌یلتیت، به‌لام هه‌ست ده‌که‌م ئیتر کیشه‌ی ده‌روونی من ته‌نها
داب‌رانی که‌سوکارم نییه، سالار له‌ناو پو‌چی مندا شتیک تیک شکاوه،
تو نازانیت سالار گیان، خۆم نازانم بو‌چی چاوم به‌ زیندوو‌ه‌کان
هه‌ل‌نایه‌ت و به‌رده‌وام له‌گه‌ل پو‌حیانه‌تی مردوو‌ه‌کاندام و ده‌یان‌بینم
و ته‌نانه‌ت ده‌توانم بیان‌دو‌ینم.

دوای نانخواردنی ئیواره و ئاوابوونی خۆر، سالار به بی ئه وهی له گه له کاتهانی دایکی و سارای خیزانیدا بدویت، پیلاره کانی له پین کردن و خوی بۆ پویشتن ئاماده کرد، کاتیک ویستی به روات، دایکی لێی پرسى، 'ئه رێ پۆله به م درهنگانه بۆ کوێ ده چیت؟' سالار له وه لامدا وتی، 'ده چم بۆ مه له به که.'

که تان له و کاته دا ئارۆنی کورده زای له ته شتیکدا ده شۆرد، دوای ئه وهی جلی له بهر کرد و له سه ر جیگا که ی راپیکشا، چوو بۆ لای سارا و پیتی وت، 'ئه رێ پۆله گیان بوچی جامیک ئاو ناکه یت به خۆتدا؟ خۆ ئه وه مانگیک ده بیست خۆت نه شۆردوه!'

سارا بیدهنگ له خه سووی ده پوانی و وه لامی نه دایه وه، پاشان که تان له چیشتهخانه که جله کانی له بهر سارا دا دا که ند و ته نها ژیرکراسیکی سه یی له بهر دا مابوو، له سه ر سێپایه کی ته خته داینیشاندا و جامیک ئاوی کرد به سه ریدا، که تان له بهر خۆیه وه وتی. 'توخوا به روانه چون ئیسقانی ئه و سه رشانانه ی ده ر که وتون، ئه رێ پۆله گیان توژیک هۆش بینه ره وه بهر خۆت و به دل تیکه یه ک نان بخو و توژیک خزمه تی خۆت بکه. له بهر خاتری ئه و تولفه، به لکو بتوانیت قومیک شیری پین بده یت!'

سارا سه ری به سه ر کوشیدا شۆر کرد بو وه و بیدهنگ له بهر پیتی خۆی ده پوانی، له و کاته دا ئارۆن له ژووری دانیشتنه که ده ستی کرد به گریان، کاتیک که تان سارای به جی هیشت و بۆ لای

ئارۇن چوو، سارا وەكو شتىكى بىر كەوتىتەو، ھەستايە سەر پى
 و لە چىشتخانەكە دەر چوو بە قالدەرمەكاندا چوو، ھەستايە سەر پى
 تەپ و بە تەنھا ژىركراسىكەو لە دەرگاي ھەوشەو چوو بۇ كۆلان.
 كەتان لە پۇيشتى سارا بىئاگا بوو، كاتىك سارا كەيشتە
 سەر شىو، كە، تاويك بە پاست و چەپى خۇيدا پوانى و چەند
 جاريك دەستى توند لە يەك ھەلگۇفەين، پاشان لەناكاو وەكو
 شتىكى بىر كەوتىتەو تاوى دايە بەر خۇى و بەپاكردن بەرەو
 كەپەكى سەر شەقام كەوتە پى، بەدەم پاكردنەو ھەناسەى قوولى
 ھەلدەكىشا و بەردەوام دەگريا، كەيشتە سەر ئەو تەپۆلكە خۆل و
 بەردانەى كە شۆفل و كرىكارەكانى پىگابان ھەليان دابوويەو،
 لەو پراوہستا و ئەژتۆى دادايە سەر تەپۆلكە خۆلەكە و دەستى
 كرد بە چنگەكەرى و كۆكردنەو، ئەو ئىسقانە سپىيانەى بەو ناوہدا
 پرژابوون، ئىسقانى مردووەكان لەبەر پووناكى مانگەكەدا سپى
 دەچوونەو، سارا بە دەستىكى قەپاغى ژىركراسەكەى گرتبوو،
 بە دەستەكەى تری بەردەوام ئىسقانەكانى كۆ دەكردەو و لە
 كۆشى دەنان، زوو زوو لەبەر خۆيەو دەيوت، 'دەى خىر لە خۆتان
 نەبين، دەى خوايە زىندووتان مالىوران بىت و ئىسكوپرووسكى
 مردوويشتان بە خواردنى سەگ و گورگەكان بىت!'

ئەو ھەندە ژىركراسە سپىيەكەى ھەلكردبوو، سمت و بەرورگى
 سپىي وەكو پەنگى ژىركراسەكە لەبەر پووناكى مانگەكەدا
 دەدرەوشايەو، دواى ئەو كۆشى لە وردەئىسقان پىر كرد، بەناو
 گۆرستانە تىكدراوہكەدا دەستى كرد بە گەپان، دەمى شۆفلەكان
 كىلە بەردەكانيان تىك شكابوو، ئەو كىلانەى لە بەردى مەلگەندى
 داتاشرابوون، پاشان تاشەبەردە بۆرە وردەكان تىكەل بە ئىسقانى
 مردووەكان بووبوون.

پوڙانی پيشوو، بيڄگه له ڪريڪاره ڪاني پڙگاوڀان، خه لکي
 زورينه ي شاريش به خاکه ناز و پاچه وهه هاتبوون بڙ هاوڪاري ڪردني
 ڪريڪاره ڪان، له گهل ليداني ده مي شوڦله كه له گڙپه جووه ڪان،
 خه لکه كه به ڪومه ل پايان ده ڪرد و له ناو خول و به رد و ئيسقانه
 ورده ڪاندا له زيږ و زيو ده گه پان، نهو پڙڙهيه يي بيست ساليڪ
 پيش نهو پڙڙه له به غداد پلاني بڙ دانرابوو، پاشان لهو سالانه دا كه
 زعيم سديق پاريزگار و لٽيرسراوي شاري سلٽماني بوو، كه و تنه
 جيٽيه جيڪردني، به پلان چهند ساليڪ پڙڙهه ڪه راگيرا، ڪاربه ده ستاني
 ميرى ده يانو يست خه لکي شار خويان به ده ستي خويان ئاسه واري
 جووه ڪان له سهر نه خشه ي شاره ڪانيان بسپنه وه، دواي نه وه ي له
 سهرتاسه ري عيراقدا پڙوپاگه نده ي نه وه يان بلاو ڪرده وه، كه هه موو
 گڙپيكي جووله كه زيږ و زيوي تيدايه، پوڙنامه ڪاني ميرى پوڙانه
 هه والي نه وه يان بلاو ده ڪرده وه، كه كه سيڪ له فلان شار يان
 گونديك، به هه لدانه وه ي گڙپي جوويه ك زهنگين بووه، زورينه ي
 خه لکي سلٽماني وهكو شار و گونده ڪاني تري عيراق، شهوان
 درهنگ به پاچ و خاکه نازه وه ده هاتن و يهك يهك گڙپه ڪانيان هه ل
 ده دايه وه، گڙپي وا هه بوو زياتر له ده جار ڙيڙوڙور ڪرابوو،
 ميرى به فيل نهو تاوانه ي به خه لکي شار نه نجام دا و پاشان
 برياري جيٽيه جيڪردني پڙڙهه ڪه درا.

نهو پڙڙهيه يي سالي ۱۹۵۲ له به غداد دهر ڪرابوو، برياريك كه
 ئاسه واري جووه ڪان له سهر نه خشه ي شاري سلٽماني بسپڙي ته وه.
 نهو شه وه سارا تيڪه لي ڪومه ليڪ منڊال بوو بوو، هه موويان
 تووره ڪه ي سپيان راست و چهپ له ملدا بوو، وهكو سارا
 ئيسقانه ڪانيان ڪو ده ڪرده وه، منڊاله ڪان هه موويان سهرتاشراو و
 ڪلاوي ره شيان له سهردا بوو، قڙي قه نافس و دهوري گوييان

لوول کرابوو، هه موو پانکوچوغه ی پەشیان لە بەردا و پشتینی سپیان بەستبوو، کاتێک سارا لە گەل منداڵەکاندا لە ئیسکوپرووسکی پیشینانیان دەگەپا، سارای داپیره ی لە گەل خواجه خینۆی باپیره گەورەیدا دەستیان دایە بالی و بردیان لە کەناری گۆرستانە کەوێه رایان وەستاند، لەو کاتەدا سارا بینیی سەدان ژن و پیاو لە دانیشتوانی گەپەکی جوولەکان بە توورە کە ی سپیەوێه ئیسقانی مردووێه کانیان کۆ دەکردهوێه، خواجه خینۆی باپیره گەورە لە بەرخۆیهوێه وتی، 'هه موو گوئیان لە نزا کانت بوو و بە دەنگی تووێه هاتوون، دووبارە ئیسکوپرووسکی مردووێه کانیان لە پۆژەلاتی شار و لە گردی کەپەر لە گۆر دەنێنێهوێه، تاوێه کۆ پۆحیانه تی ئیمە لەسەر ئەم خاک و ئاوێه ئۆقرە بگریت.'

سارای داپیره وتی، 'ئیتەر ئیمە لیژەین!' خواجه خینۆی باپیره، دووبارە لە گەل سارای خیزانیدا بە کۆرس وتیان، 'ئیتەر ئیمە لیژەین.'

منداڵەکان و خەلکە کە چواردەوریان لێ دابوون و لە سارایان دەپوانی و هه موو پێکەوێه و بە کۆرس، 'ئیمە لیژەین.'

لەو کاتەدا سالار گەیشتبووێه لای سارا و هه ردووێه شانی گرتبوو پای دەوێه شاند، سارا لە بەرخۆیهوێه و بە دەم گریانێه دەبوو، 'ئێوێه لەم شارە ناپۆن، پۆحیانه تی ئێوێه لیژە ناپوات!'

سالار ناچار بوو سارا لە باوێهش بگریت و خیزا خیزا هه نگاوه کانی هه ل دەهیتایهوێه و بەرەو گەپەکی جوولەکان و مالهوێه پای دەکرد، سارا لە باوێهشی سالاردا و بە دەم پێگاوه توند هه ردووێه دەستی بە قهراغی ژێر کراسه کیهوێه گرتبوو، سالار لە ژێر لیژەوێه و وێه کۆ لە گەل خۆیدا بدوێت بە سارای وت، 'مه گەر تویش وێه کۆ پۆحیانه تی ئەو مردووێه هۆگری ئەم شارە نه بییت!'

که تان کاتیک ساری له خه وهلساند، هیشتا پووناکی مانگ له په نجره که وه تاوه کو ناوه پاستی ژووره که کشابوو، به شپره زییه وه نارونی کورپه زای خسته باوه شی سارا و له بهر خویه وه پتی وت، 'ئا پوله گیان لیم بگره، به خوا له ئیواره وه هیچمان چاومان لیک نه ناوه، با بچم به لای ئیشه که مه وه.'

سارا دوی ئه وهی له سهر جیگا که ی دانیش و ههردوو دهستی به پوخساریدا هینا، نارونی کورپی له دهستی خه سووی وه گرت، نارون وه کو تووته له ی سهگ زور به هیتاشی له بهر خویه وه دهی نووزاند. که تان به سهر جله کوردیه کانیدا شهروالیک پیوانه ی له پی کرد، پاشان تووره که یه کی بوری پاست و چهپ کرده شانی، پیتش ئه وهی بروت به ساری وت، 'چ کات خور که وت، سالار به خه بهر بیتنه و پیکه وه ئه و کورپه بهرن بق سهر دوختوریک، ئه و تولفه نه خوشه، زور نه خوشه، ئه گهر موشووریک نه خوین پوچ دهر نابات!'

که تان له دهرگای ژووره که چووه دهره وه و به قالدرمه کاندا بق ناو حهوشه ی بالاخانه که چووه خوار، کاتیک گه یشته کولان و سهر شیوه که، تاویک به بیده نگی له قاتی سهره وهی بالاخانه که ی پروانی و به فهقیانه ی کراسه جهلسه که ی چاوه تهره کانی سپی، پاشان به که ناری شیوه که دا به ره و خوار داگه را.

له ناو بیده نگی ژووره که دا، سارا له پوخساری کورپه که ی ده پروانی، پاشان له تهنیش خویه وه و له نزیک سالاری میردیه وه پرایکیشا،

ههستايه سهر پي و تاويك به ژوورهكه دا گهړا، چوو ئه ژنزي دادايه
سهر قهراغي جيگاكي سالار و دهستي برد پشتيهكي خوي
به دهسته وه گرت، به سهر ئاروني كوپيدا نووشتايه وه و توند پشتيهكي
له سهر ده موچاوي كوپهكي دانا و ههردوو دهستي توند له سهرې
راگرت، چهند هه ناسهيك ئاروني بيدهنگ كرد، وهكو ئه وهى شتيكي
بير كه وتيسته وه، ههستايه سهر پي و تهوراتهكي كه تاني له تنيست
جيگاكيه وه هه لگرت، ژوورهكي به جي هيشت و به پي پهي و به
ژيركراسيكه وه چوو بق كولان، له بهرامبر دهركاي حه وشه كي ياندا
به سهر پرده گلينه كه دا پرييه وه و به رهو كولاني كنيسه ت كه وته پي،
دهركاي كنيسه ته كه له سهر پشت بوو، چهند جاريك دهستي به پروي
دهرگا داره كه دا هيتا، كاتيک سارا گه يشته ناو كنيسه ته، زياتر له ده
پياويك له دواي مه لا حه سبي شاره زورييه وه پيزيان به ستيوو، هه موو
لهو ديواره يان دهرواني كه به دهستي باپيره ي سارا خسته سووره كاني
هه لچنرابوو، سارا به بهرده مي نويزخوينه كاندا تيپه پي و چوو شاني
مه لا حه سبي گرت و چهند جاريك پاي وه شاند، پاشان له بهرخويه وه
وتي، 'مه لا، ئه ري تو پروت له كام قبيله كردوه؟ نازانيت ئه م تاقه بق
ئو مه به سته ي تو دروست نه كراوه؟'

دواي ئه وهى دهنگه دهنگ كه وته ناو نويزخوينه كانه وه و پيزه كي يان
تيك دا، سارا لي پوانين و پي وتن، 'ئيوه له م تاقه وه دهنگتان به
خوا ناگات، نويز و نزاكتان ديواريك نابريت كه به دهستي جوويه ك
دروست كراييت!'

مه لا حه سيب دهنگي هه لپي و هاواري به سهر سارادا كرد، 'ئهم
به لاي خوايه له كوئيه پيدا بوو!'

يه كيك له نويزخوينه كان وتي، 'قوربان وا بزانم ئهم نامه حه رمه
دراوسني مالي ئيمه يه و ژني سالاره شيوعيه، ئه وانيش وهكو من

کرچین و له مالی ئەمینی مریه‌مدان.

مە‌لا‌ حە‌سیب ديسان دەنگی هە‌لپری، 'ئادە‌ی موسولمانینە ئە‌و نامە‌حرە‌مه‌ لیژە‌ دەر بکە‌ن، با مە‌حرە‌می پیرۆزی خوا گ‌لاو نە‌بی‌ت.'

کاتیک مە‌لا‌ حە‌سیب ئە‌مە‌ی و‌ت، س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال خیرا پ‌الت‌او‌ه‌کە‌ی لە‌بەر خ‌ۆ‌ی دا‌کە‌ند و د‌ای بە‌ سەر ش‌انە‌ پ‌و‌وتە‌کانی س‌ارادا و ب‌ۆ دەرە‌و‌ە‌ی ک‌ن‌ت‌سە‌ت پ‌یش خ‌ۆ‌ی دا، س‌ارا ئ‌او‌پ‌ی د‌ایە‌و‌ە‌ و بانگی کرد، 'مە‌لا، مە‌لا، دە‌ست‌و‌برد بکە‌ لە‌ نو‌ۆ‌ژە‌ک‌انت، چونکە‌ ح‌اخ‌ام و پ‌یا‌وانی گە‌رە‌ک ب‌ۆ ئ‌یژە‌ بە‌‌پ‌ی‌و‌ە‌ن!'

س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال ت‌وند ق‌ۆ‌لی پ‌و‌وتی س‌ارای گ‌رت‌بو‌و، کاتیک گە‌یش‌ت‌نە‌ ناو ح‌وشە‌ی ک‌ن‌ت‌سە‌ت، س‌ارا ب‌ینی ح‌اخ‌ام پ‌یش پ‌یا‌وانی گە‌رە‌ک کە‌وت‌بو‌و بە‌رە‌و ناو ک‌ن‌ت‌سە‌ت دە‌چ‌و‌ون.

ب‌یدە‌نگ بە‌ ل‌ای‌اند‌ا ت‌یپە‌رین و س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال س‌ارای گە‌ی‌اندە‌و‌ە‌ م‌الە‌و‌ە‌، لە‌گە‌ل س‌ارادا چ‌و‌و‌ە‌ هە‌ی‌وانی ق‌اتی سەرە‌و‌ە‌ی ب‌الاخ‌انە‌کە‌، کاتیک لە‌ دەرگ‌ای دا، س‌ال‌ار ه‌یش‌تا لە‌ پ‌رخە‌ی خە‌وند‌ا بو‌و، بە‌ چ‌اوی خە‌و‌ال‌و‌و‌ە‌ دەرگ‌ای کردە‌و‌ە‌، س‌ارای ب‌ینی لە‌ناو پ‌الت‌او‌ه‌کە‌ی س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال‌دا تە‌ن‌ها سە‌ری د‌یار بو‌و، ب‌ێ ئە‌و‌ە‌ی لە‌ س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال ب‌‌پ‌رو‌ان‌یت، خ‌یرا دە‌ستی س‌ارای گ‌رت و بە‌ د‌و‌ای خ‌ۆ‌یدا ب‌رد‌ییە‌ ژو‌ورە‌و‌ە‌، پ‌الت‌او‌ه‌کە‌ی لە‌ جە‌ستە‌ی س‌ارا کردە‌و‌ە‌، س‌ارای لە‌ ژو‌ورە‌و‌ە‌ بە‌ج‌ئ ه‌یش‌ت و دەرگ‌ای ژو‌ورە‌کە‌ی بە‌د‌و‌ای خ‌ۆ‌یدا داخ‌ست، س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال وی‌ستی س‌لا‌و لە‌ س‌ال‌ار ب‌ک‌ات، س‌ال‌ار پ‌الت‌او‌ه‌کە‌ی بە‌رە‌و پ‌و‌وی پ‌اگ‌رت و بە‌ دە‌نگی بە‌رز ها‌و‌اری بە‌سە‌رد‌ا کرد، 'س‌الە‌ گە‌ر باش گ‌و‌یم ل‌ئ ب‌گرە‌، هە‌رچ‌ییە‌ک بو‌و و نە‌بو‌و‌ە‌، س‌ارای ژ‌ن‌مت لە‌ هەر ج‌یگ‌ایە‌ک‌و‌ە‌ ه‌ی‌تا‌و‌ە‌ت‌و‌ە‌ ب‌ۆ م‌الە‌و‌ە‌، ل‌ای کە‌س با‌سی نا‌کە‌یت و نامە‌و‌یت کە‌س پ‌ێ‌ی ب‌زان‌یت، ت‌یگە‌یش‌ت‌یت؟'

س‌ال‌ح‌ی پە‌شە‌ی حە‌مال پ‌الت‌او‌ه‌کە‌ی لە‌ دە‌ستی س‌ال‌ار وەر گ‌رت، 'نا،

نا، چۆن، بۆ خاترى خوا مامۇستا گيان!'
 'ئىتر سالە گەر لەبەر خاترى خوا بىت يان ھەر مەشاھەتتىكى تر،
 بىيىستەمە ھە كە لای كەسىك باست كوردىت سەرت دەبىرم!'
 'كۆرە بە خوا مامۇستا گيان، سارا خان بە ژىركراسىكە ھە ھاتىبوو بۆ
 ناو مزگەوت، زۆربەى پىاوانى گەرەك و مەلای مزگەوت بىنيان، جا
 ئىتر من قورى كۆى بگەم بە سەرى خۇمدا و من دەمى ئەو خەلكەم
 چۆن پى دەگىرەت!'
 كاتىك سالى پەشەى ھەمال ئەمەى وت، سالار بە دەستى چەبى
 پشتى مى خوراند و بىدەنگ دەستى خستە سەر شانى و ھىواش
 لەبەر خۆيە ھە وتى، 'تىگەيشتم، مالت ئاوا بىت.'
 سالار پشتى كرده سالى پەشەى ھەمال و چو ھە ژوورە ھە و
 دەرگاگەى بە دواى خۆيدا داخست، سالى پەشەى ھەمال لە خەيالیدا
 ئەو پرسىارەى ئامادە كوردىبوو، وىستى لە سالار بېرسىت، 'ئەرى
 مامۇستا گيان خۆ خوانە خواستە ئۆھ جوولەكە نىن؟'
 سالى پەشەى ھەمال دەستى بە پووى دەرگاگەدا ھەلپرى و
 وىستى دىسان لە دەرگا بدات، لەو كاتەدا كۆنى لە دەنگى گىيانى ئارۆن
 بوو، پاشان دەستى داگرتە ھە و پالتا ھەكەى لەبەر كورد و بىدەنگ بە
 قالدەرمەى بالاخانەكەدا چو ھە خوار و پىگای مزگەوتەكەى كرتە بەر.

چەند مانگىك بوو گويژابوويانەوہ گەپەكى چوارباخ، عەلىي نەنەوای كوپى نازدارى ھارپىي كەتان، لە مالى شىنخ حسىندا ژوورىكى بۆ بە كرى گرتبوون، دوو سال پيش ئەوہى ئەوان بچنە ئەو ماله، كە بەوانەوہ چوار مالى ترى تىدا بوو، شىنخ حسىنى مىردى ئايشە خان بە نەخۆشىيەكى كوتوپ مردبوو، ئايشە خانى خاوەنمال بە كرىي كرىچىيەكانى بژيويى سى كوپەكەى دابىن دەكرد.

يەكەم پوژى ھەينى مانگى چوار، جادە و كۆلانەكانى شار چۆل بوون، لە گەپەكى چوارباخ بىدەنگىيەكى ترسناك كۆلان و سەكو و ديوارەكانى داگرتبوو، پوژانى ئاسايى مندا لانى گەپەك لە بەيانى زووەوہ تاوہكو ئىوارە و بگرە شەو درەنگانىك لە كۆلان دەبوون، زۆربەى كات بە تۆپىكى چەرمى بۆر يارىي تۆپتۆپىيان دەكرد، سەرلەبەيانى ئەو پوژە مندا لەكان زوو زوو لە دەرگاكانەوہ سەرەتاتكىيان لەگەل ھىزەكانى ئاسايش و پۆلىس دەكرد، كە بەردەوام بە كۆلانەكاندا دەگەپان، جىيىكى سەوزىش بە درىژايى ئەو پوژە لە بەردەرگاي يەكەمى مزگەوتى عەبدوللا لوتفیدا وەستابوو، چوار كەسى مەدەنىي عەينەكلەچاوى تىدا بوو، شەوى پيش ئەو پوژە ھىزىكى تايبەتتى سەر بە ئاسايش چەند مالىكيان لە گەپەك پشكەنبوو، سامى فەرەج دوو پوژ پيش ئەو پوژە سالار و ساراي ئاگادار كەردبووہ و لە گەپەكى عەقارى بردبوونىە مالى

خویان، ئەو لاوانەیی لە بەرهی بەرگری لە نیشتماندا بوون، که
سالار لیپرسراویان بوو، لە شار دەر چوون یان لە گەپەکهانی
تری شاردا خویان حەشار دا.

ئیوارەیی ئەو پۆژە لە گەپەکی عەقاری، جەمال عەلی بە زەرفیتی
بۆرەوێ خۆی کرد بە مالی سامی فەرەجدا، سالار لە پێوێ لە جەمال
عەلیی پرسی، 'دەمانچەکەت بۆ هێناوم؟'

'کەباب، بە ترش و پیازەوێ.'

'ئەم ئیوارەیی یاریمان هەبوو؟'

'شانستان هەبوو ئەگینا دەمانکردن بە پەنگ.'

'سالە گیان، بە چی دەتان کردین بە پەنگ، بە توپین یان بە غەش
و فاولکردن.'

'جەمال خوات بیت، تیپی کەمال سەلیم فاولکردن یان تیپی ئاری.'

'ئاری چی، هاوڕێم وا بزانم تیپی ئاری خۆمان خۆش!'

سالار و جەمال عەلی دەمن بوو لە باسوخواستی وەرزشدا
بوون و هیشتا لەناو دالانەکەدا بەرانبەر یەکتای وەستابوون، سامی
فەرەج بانگی کرد، 'دەیی وەرن مالتان بە قورنەگیریت، تیپی ئاری
چی و تەرەماشیی چی، با کەبابەکە سارد نەبیتەوێ.'

کاتیکی هاتە ژوورەوێ، سالار پالێکی نا بە شانی سامی فەرەجەوێ
و پێکەنی، 'ئەرێ هەتیو بۆ نالیت، کەمال سەلیمی چی و تەرەماشیی
چی، بۆ ئاری، هەیی بەقەد گەپەکی چوارباخ و تیپی ئاری لە بەربینت
خپ بیت.'

لە کاتی نانخواردندا جەمال عەلی دەستیکی خستە سەر شانی
سالار و پێی وت، 'ئەمڕۆ هەوالم پێ گەیشت کە شەش لە برادەرەم

له و حمله ی گرته دهر باز بوون، بیتجگه له حه مه قه موور و ناراس
و سهلاح، ئه و سئ براده رهش له وه ناچیت دهستگیر کرابن، ئیتر
ئهنده ی من زانیاریم هه بیت.

‘ده ی هیمن؟’

‘هیمن، کام هیمن؟’

‘هیمنی عزه شهل’

‘ئه وه به هیمنه وه بوون به چوار مه فقودا’

سارا و سازگاری خیزانی سامی فرهج پیکه وه چووبوونه قاتی
سهروهه، سامی فرهج بۆ کپینی شووشه یه ک عارهق و کیلویه ک
لیمۆ له مال دهر چوو، سالار و جهمال به خه یالی خویان سهرقالی
سهرله نوچ دارشته نه وه ی تیپی ئاری بوون، جهمال عه لی زوو
باسه که ی دهگۆپی و له بهرخویه وه دهیوت، ‘پتوستان به شۆرشی
چه کدارییه!’

سالار له وه لامدا ئاوی به جهمال عه لی وتبوو، که هیشتا سئ
به شی میلیه تی کورد له ژیر میحنهت و ئازاری نسکوی شۆرشینکی
گهرده دا ده نالین و له په پره و پتیبازی پارتکه ی ئه وان بیتاگان،
بگره هه ر تیناگه ن، جهمال عه لی له وه لامدا وتبووی، ‘سالار، هه ر
له دوو جیگا، ئیتر له گه رمیان بیت یان له کوستان، دوو زهبری
کاریگر له دوژمن بوه شینین، شۆرشه که خوی بۆ خوی کلپه
دهستین.’

‘ئه ری ئه و یارییه ی بهینی ئه لمانیا و هۆله ندا که ی دهکریت، وتم
به لکو له ئیزگه ی دهنگی کوهیت گوتمان لئ بگرتایه.’

‘سبه ی ئیواره، وا بزانه سهعات شهش دهست پچ دهکات.’

له م قساندها بوون، سامی فرهج خوی کرد به ژووردا،
شووشه یه ک عارهقی به دهسته وه و به دهسته که ی تریشی زهرفیکی

کاغەزى بۆرى گرتىپ، ھېشتا لەناو دالانەكەدا بوو، بە دەنگىكى
بەرز و گپ:

"بە مانگەى وا بە ھەواوھ

سەد ئەستىرە دەورىان داوھ

يارى خۆمە و لىم تۇرپاوه"

لەو كاتەدا سامى فەرەج گەيشتە ناو دەرگای ھۆلى دانىشتەكە،
ھەردوو دەستى لە ھەواو و لەسەر نووكى پىكانى بەدەورى
خۆيدا دەخولايەوھ و سەماى دەكرد، ئىنجا سالار و جەمال لەبەرى
ھەستان و پىكەوھ بەكۆرس:

"ھەى ئاغا و ئاغا و ئاغا

بۆم تىكە لەو قۇنياغە."

جەمال ەلى، گۆرانىيەكەى پى بېرىن و سەبرى سامى فەرەجى
كرد و بەدەنگى بەرز، 'ھەتىو مردوو مەرىت، دەزانىت تۆ بە ناخىرى
گيانت لە كەيەوھ پۆشتوويت، بۆ قومىك عارەق و دوو لىمۆ، ئا...
ئەوھتا دوو ھەنگاوه، يان چوويت لە ئەبونەواز عارەقەكەت كپى!'
سامى فەرەج پىكەنى و زەرف و شووشەى عارەقەكەى لەسەر
مىزەكەى بەردەمى جەمال و سالار دانا، 'ھەتىو خۆ من ئىوھ نىم،
عەيامىكە بەدواى تۆپا رادەكەن و بوون بە تانجى.'

كاتىك سامى فەرەج بەدەم گۆرانىوتنەوھ خەرىكى پەرداخەتەن
و پازاندنەوھى مىزەكەى بەردەمى سالار و جەمال بوو، لە دەرگا
درا، جەمال و سالار پاپەرىن و بە پەشوكاويەكەوھ ھەلسان و
خۆيان خستە بەر پايەى ئەملاولای پەنجەرەى ژوورەكە، كە بەسەر
دەرگای ھەوشەى مەلەكەدا دەپروانى، جەمال لەبەر پشتىنەكەيدا
دەمانچەيەكى دەر ھىتا و لەناو دەستى راستى كرتى، سالار

به سهرسامییه که وه له جه مالی پروانی، سامی فەرەج خێرا گەیشته ناو دەرگای دالانەکه، کاتێک کردییه وه، له ناو حەوشە که وه و به دەنگی بەرز بانگی له سالار و جه مال کرد، 'دوکتۆر بهختیار و حسین مه‌ولودن'.

کاتێک دوکتۆر بهختیار خالد و حسین مه‌ولود گەیشته ناو دەرگای هۆلەکه، به‌جوت دەستیان کرد به چه‌قە نه‌لێدان و گۆرانپوتن، جه مال له جینگای خۆی دانیشتبۆوه و ده‌مانچه‌که‌ی نابوو یه وه ژێر پشتوینه‌که‌ی، له جینگای خۆیه وه، 'سه‌یری ئەم دوو داله‌ که‌رخۆریه‌ ناکه‌یت، به‌س سه‌یری بن‌بالیان که‌ن ده‌زانن له‌کۆی که‌لاک که‌وتوه'.

'به‌خێر نه‌یه‌ن، ئەرێ ئێوه له‌کۆپوه په‌یدا بوون؟'
کاتێک سالار ئەمه‌ی وت، بهختیار خالد هاتبووه ژووره وه و له جه مال و سالاری پروانی و وتی، 'ئەرێ بۆچی تۆ و جه مال له خۆتان نا‌پرسن چی ده‌که‌ن له گه‌ره‌کی عه‌قاری، کۆپه‌ خوات بیته سالار، له‌و په‌نجه‌ریه وه باخ و دەرگای حەوشه‌که‌مان دیاره'.

'مالتان به‌ قور نه‌گیریت، تا زووه با دوو پێک بخۆینه وه، تا ئەو عاره‌قه‌ حه‌یا ته‌ سارد نه‌بۆته وه'.

'جا حسین گیان، سێ چاره‌ک عاره‌ق کێ بیخوات و کێ به‌مه‌ستی گۆرانیه‌ که‌مان بۆ بلیت، یان شیعه‌ری که‌مان بۆ بخۆینته وه؟'
'من کاکه سالار، باوه‌ر ناکه‌ی چه‌ند به‌ کلپه‌ی ئەم شو‌پشه‌ نوێیه سه‌رمه‌ستم، بێ عاره‌ق به‌یانی تا ئێواره له‌ خوشیاندا له‌سه‌ر نووکی پێکانم سه‌ما ده‌که‌م'.

'دوختۆره‌ فه‌نی، به‌ ناخێری گیانت مه‌یکه به‌ باسی سیاسه‌ت و دانیشه‌نه‌که‌مان له‌ تێک مه‌یه'.

سالار سه‌یریکی جه‌مالی کرد و ده‌ستیکی لی با دا، 'حه‌ی حه‌ی،
دل‌مان خوشه‌ کو‌رمان بۆ‌گه‌وره‌ بووه‌ و شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر قورساییی
مه‌ینه‌تییه‌کانی ئەم میلله‌ته‌ قوربه‌سه‌ره‌!
جه‌مال به‌ لاچاوێک سه‌یریکی سالاری کرد، 'جا، هه‌ر شان ساله
گیان؟'

دوايین پوڅی شه‌ممهی مانگی چوار بوو، سالار و سارا له‌گه‌ل
 څارون و که‌تاندا دوامالئاوايييان له دوست و هاوپځانيان کرد،
 پاشنيوه‌پوڅی ئه‌و پوڅه له گه‌ره‌کی چوارباخه‌وه به ته‌کسيه‌ک بڼ
 مالي سامی فهره‌ج چوون، سارا و که‌تان ماته‌مينی و بي‌زاري به
 پرويانه‌وه ديار بوو، کاتيک به‌پڼوه بوون، سارا به‌رده‌وام ئه‌وه‌ی
 به سالار ده‌وت، 'تکات لی ده‌که‌م سالار، با لي‌ره نه‌پوڼ، تو نازانيت
 من پوځم چهند هۆگري ئه‌م شاره‌يه!'

سالار له وه‌لامدا به سارای وتبوو، 'دلنيا به ئه‌وه‌نده نامي‌ننه‌وه،
 به‌لکو بڼ شوي‌نونی و سه‌لامه‌تی گيانی خو‌مان ته‌نها چهند مانگيک
 له هه‌ولير ده‌بين.'

سارا ديسان خه‌يال ده‌يبرده‌وه و پاشان وه‌کو له خه‌و ږاپه‌ږييت،
 ده‌ستی به‌ره‌و پروی سالار دريژ ده‌کرد و به ده‌نگيکی چپه، وه‌کو
 بيه‌ويت له‌گه‌ل خویدا قسه‌ بکات، 'لي‌ره نا‌پوڼ!'

که‌تانی خه‌سووی لی ده‌هاته پيشه‌وه و زوو زوو ده‌يبرسي،
 'سارا ده‌لی چی، کی نا‌ږوات؟'

کاتيک که‌شته‌ کولانه‌که، بينيان جينيکی کورتي لاندروفر
 له به‌رده‌می ماله‌که‌دا وه‌ستاوه، شوفي‌ريکی گه‌نجی نه‌ناس و مه‌لا
 په‌حمانی هه‌وليري تي‌دا دانيشتبوون، مه‌لا په‌حمان کابرايه‌کی
 به‌ته‌مهی سه‌روپيشسپي بالا‌به‌رزی په‌قه‌له‌ بوو، مي‌زه‌ريکی سپي
 له سه‌ردا و جبه‌يه‌کی دريژي په‌ساسی له‌به‌ردا بوو، ئه‌وده‌م ده

سالیك ده‌بوو له گه‌ره‌كي ته‌یراواي شاري هه‌ولێر مه‌لای مزگه‌وتي
شیخ مه‌لا په‌شید بوو.

مه‌لا په‌حمان، كه خۆی ناوی یوسف حمۆ بوو، پېش ئه‌وه‌ی
ببیت به مه‌لا، له قوتابخانه‌ی حامورایی بنه‌په‌تی گه‌ره‌كي كه‌پاده
له شاري به‌غداد ماموستای زمانی عه‌ره‌بی بووبوو، سالی ١٩٤٨
له پوژانی فه‌ره‌ووده‌كه‌ی ئه‌و ساله‌دا ماله‌كه‌ی له‌لایه‌ن گرووپه
عه‌ره‌به‌ دژه‌زایونیسته‌كانه‌وه‌ تالان ده‌گریت و ده‌سووتینریت، ئه‌و
پوژه یوسف حمۆ خۆی له مال نابیت، عه‌ره‌به‌ توندپه‌وه‌كان سه‌ری
سوهام هه‌مدانی ژنی ده‌تاشن و مه‌مکی ده‌بړن و به دره‌ختی
حه‌وشه‌كه‌یاندا هه‌لی ده‌واسن، ئه‌وده‌م یوسف حمۆ شه‌ش مانگ بوو
هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل سوهام هه‌مداندا کړدبوو، دواي ئه‌و پووداوه،
ناچار یوسف حمۆ به‌ته‌نیا بۆ شاري سلیمانی هه‌لدیت، ناوی خۆی
به په‌حمان عه‌بدوللا قادر ده‌گۆریت، هه‌ر هه‌مان سال له مزگه‌وتي
خانه‌قای شاري سلیمای ده‌چیته‌ حوجره و دواي پانزه سال خویندن
پروانامه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌ر ده‌گریت.

ئه‌و پوژه، کاتیک سالار مه‌لا په‌حمانی بیڤی پووی گه‌شایه‌وه و
ده‌م به پیکه‌نینه‌وه به‌ره‌و پووی چوو، چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک باوه‌شیان
کرد به یه‌کتريدا، پاشان سالار ده‌ستی له شان و ملی مه‌لا په‌حمان
کړدنه‌وه و ئاوړی له سارا دایه‌وه و وتی، 'سارا، ئه‌وه مه‌لا په‌حمانه،
یان باشته‌ر بلیم یوسف حمۆ، هاوړتی باپی‌ره‌ خایم.'
'هاوړتی؟ خایم پشتوپه‌نای من بوو.'

سارا به‌رانبه‌ری مه‌لا په‌حمان وشک وه‌ستابوو، چاوی
داچپیبوون و به‌سه‌رسامیه‌وه لیتی ده‌پوانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیڤینی
مه‌لا په‌حمان هیوايه‌کی پښ به‌خشین، یان گومانی له‌وه هه‌بووبیت
چون مه‌لایه‌ک خۆی به‌ هاوړتی نزیکي باپی‌ره‌ خایم بزانیت، مه‌لا

په‌حمان ده‌ستی به‌رهو پووی سارا دريژ کرد و وتی، 'ئه‌گه‌ر به
هه‌له‌دا نه‌چووبم، تو سارای کچی هه‌کیمیت!'

سارا، به‌دوودلییه‌که‌وه ده‌ستی دريژ کرد و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل مه‌لا
په‌حماندا کرد، پاشان به‌هیتواشی و به‌شه‌رمیکه‌وه له‌مه‌لا په‌حمانی
پوانی و وتی، 'به‌لی، خویه‌تی.'

'نای کچی خۆم، به‌خوا خایم و دایک و باوکت چاک خۆیان
نه‌جات دا، دلنایم ئه‌وان گوزه‌رانیان گه‌له‌ک له‌ئیمه‌ باشتره.'

سارا سه‌ریکی بۆ مه‌لا په‌حمان پاره‌شاند و له‌ژیر لیوه‌وه وتی،
'پێ ده‌چیت وا بیت!'

که‌تان دواي ئه‌وان له‌ته‌کسییه‌که‌ دابه‌زی، تاویک بوو له‌گه‌ل
شوفیری ته‌کسییه‌که‌دا له‌سه‌ر کریکه‌ی له‌لیتواندا بوو، پاشان بۆ
چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک باوه‌شی کرد به‌ملی مه‌لا په‌حماندا و له‌به‌رخویه‌وه
و به‌قوڤکی پڕ له‌گریانه‌وه، 'یوسف گیان.'

سالار ده‌ستی دایکی گرت و ده‌سته‌که‌ی تری خسته‌ سه‌ر شانی
مه‌لا په‌حمان و پیتی وت، 'بچینه ژووره‌وه تاویک دانیشین، یان...
برۆین!'

'ئه‌گه‌ر ئاماده‌ن باشتره به‌پڕی بکه‌وین.'

'به‌لی ئاماده‌ین.'

سالار ئه‌مه‌ی وت و ویستی به‌رهو ژووره‌وه به‌روات، له‌ناو
ده‌رگاکه‌دا پووی بوو به‌پووی سامی فه‌ره‌جه‌وه، کاتیک له‌گه‌ل سالار
ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک کرد، سامی فه‌ره‌ج سلای له‌مه‌لا په‌حمان
و شوفیره‌که‌ کرد، تاوه‌کو ئه‌و کاته شوفیره‌که‌ هه‌یشتا له‌جێبه‌که
دانه‌به‌زیبوو، پاشان سازگاری خیزانی سامی فه‌ره‌ج هات و له‌شانی
سارا و که‌تانه‌وه وه‌ستا، پێش ئه‌وه‌ی برۆن، سامی فه‌ره‌ج و سازگاری
خیزانی یه‌ک یه‌ک ئارۆنیان له‌باوه‌ش گرت و ماچیان کرد، پاشان

دوای مالٹاواایکردن سواری جیټه که بوون، سامی فرهج و سازگار
به ردهوام دهستان له حوادا بوو، شوفیره که له چند هه ناسه یه کدا
له وسهری کلانه که ی مالی سامی فرهج له چاو ون بوو، له شار دهر
چوو بوون کاتیک مه لا په حمان دهستی بۆ لای شوفیری جیټه که دريژ
کرد و له بهر خویه وه وتی، 'ئه م پیاوه حیکمه تی کوپمه!'

که تان وتی، 'ته مه دريژ و ته ندروست بیت.'

حیکمه تی کوپی مه لا په حمان، وه لامي نه دایه وه، مه لا په حمان ئاوپي
له که تان دایه وه و وتی، 'له گهل عه ولادی تودا.'

پاشان مه لا په حمان خۆی خسته سهر لا و له سالار و سارای پروانی
و وتی، 'هه رچنده من له به غداد له دایک بووم، به لام ئه وم له باوکمه وه
بۆ به جی ماوه، که ئیمه خه لکی شاری سلیمانین، ئیتر به و جزره دلم
به ردهوام غه ربیی ئه و شاره ی کردیبه.'

'ده ی چۆن مه گه ر کوپی باو و باپیرانت له سلیمانی نه بیت؟'

سالار له دایکی پروانی و له ژیر لیوه وه پئی وت، 'کام کوپی که سوکار؟
مه گه ر کیل و ئیسقانیان ته فروتونا نه بوو بیت؟'

مه لا په حمان وتی، 'ئیتتر چ بکهین! ئه وه قیسمه تی ئه وان بووه.'

سارا وه کو بیه ویت دلنه واییان بداته وه، چاوی به هه موواندا گتپا
و به دهنگی بهرز وتی، 'پۆحیانه تی ئه وان هه ردهم له و شاره ناپوات،
چونکه یادی ئه وان هه ردهم له دلی ئیمه ی جوودا زیندوه.'

دوای ئه وه ی سارا ئه مه ی وت، هه موو بیدهنگ بوون، دیار بوو
هه ر یه که یان و له خه یالی خۆیدا بیري له قسه که ی سارا ده کرده وه،
پیش ئه وه ی بگه نه شاری کویه و له سه ر پیگای دوو پیانی پانیه
و به دهستی چه پیشدا به ره و کویه برۆن، سارا پالی دابویه وه و
چاوی زرت و ته پ به دريژایی ئه و پیگایه فرمیسیکیان لی ده چۆرا
و زوو زوو له مه لا په حمانی ده پروانی، کاتیک به ناو شاری کویه دا

تیپه‌رین، مه‌لا په‌حمان له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'حاجی قادری کۆیی، ئه‌و
پیاوه زور بلیمه‌ت بوو، ئاستی پ‌وشن‌بیری و دنیا‌بینی له‌سه‌رجه‌م
شاعیر و نووسه‌ره به‌ه‌شت‌چیه‌کانی تری سه‌رده‌می خۆی بالاتر
بوو!'

له‌و کاته‌دا سالار له‌دوکان و خه‌لکی سه‌ر جاده‌کانی ده‌پوانی،
له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'بینگومان.'

'ئه‌م شاره‌ تاكو پ‌یش سالی ۱۹۵۲ بیست خ‌یزانی کوردی
جووله‌که‌ی تیدا بوو، دوا‌بین خ‌یزان که‌ ک‌وچیان کرد و ک‌ویه‌یان
به‌جی ه‌یشت مالی پ‌ووره سه‌لمام بوو.'

مه‌لا په‌حمان، ب‌ی ئه‌وه‌ی له‌سارا ب‌پروانیت، له‌وه‌لامدا وتی، 'ن‌یت‌ر
ئه‌وه‌ش ق‌یسمه‌ت و ن‌سیب ک‌چی خ‌وم!'

سارا له‌ژ‌یر ل‌ی‌وه‌وه، 'ق‌یسمه‌ت و ن‌سیب، به‌ل‌ی مام‌وستا فه‌رمایش‌تی
جه‌ناب‌ته!'

پ‌ینگاکه‌ تاوه‌کو ده‌گه‌یشه‌ ن‌یزیک د‌ینگه‌له، بیست کیلومه‌تریک
ده‌بوو، ئه‌و پ‌ینگایه سه‌ره‌تا به‌جاده‌یه‌کی تازه‌ی ق‌یرتاوک‌راو ده‌ستی
ب‌ی کرد و دوا‌بین پ‌ینچ کیلومه‌تری زیخ و گل‌یکی ت‌یکه‌ل بوو، ب‌ی
ده‌چوو ه‌یل‌ی ک‌یش‌راوی ئه‌ندازیاره‌که‌ی ب‌زر کرد‌ب‌یت، پ‌ی‌چاوپ‌ینچ و
چال‌و‌چۆل به‌و پ‌یده‌شته‌دا ک‌شابوو، ح‌یکمه‌تی شو‌ف‌یر چه‌ند جاریک
له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'ئه‌وه‌ی چه‌ند سالی‌که‌ خ‌ه‌ریک‌ین!'

ح‌یکمه‌تی کو‌پی مه‌لا په‌حمان به‌در‌ی‌زاییی ئه‌و پ‌ینگایه له‌وه
زیات‌ر ه‌یچی ت‌ری نه‌وت، سارا له‌پ‌شتی شو‌ف‌یره‌که‌وه ک‌زۆله‌ی
کرد‌بوو، به‌رده‌وام له‌مه‌لا په‌حمانی ده‌پوانی، وه‌کو چاوه‌پ‌وان ب‌یت
ئاخ‌و که‌ی مه‌لا په‌حمان یاد‌گارییه‌کانی خۆی له‌گه‌ل با‌پیره‌ خایمدا
ده‌گ‌یر‌پ‌ته‌وه، ئار‌ۆن له‌باوه‌شی که‌تاندا، پ‌یکه‌وه پ‌یش ئه‌وه‌ی ب‌گه‌نه
ناو شاری ک‌ویه‌ خه‌ویان ل‌ی که‌وت‌بوو.

به چواردهوردا هه تا چاو بر بکات دهشتیکی پان و بهرین،
 زهویی پارچه پارچه کراوی رهنگاو پرهنگ، ناوبه ناو له بهینی سنووری
 نهو زهوییانه دا درک و چاوبازهی کیتی بو نهو باخچهی گولانه
 بووبونه چوارچێوهیهک، پانه مه پ و بزنی پهش و بوور به پووی
 نهو دهشته دا پرژابوون، ئاسمانیکی بینگهرد و شین و له دووره وه
 ترۆپکی شاخه کان سپیان ده کرده وه، زوو زوو کزه بایه کی
 فیتک له درز و که له بهری نهو جێبه کۆنه وه ئاره قه ی جهسته ی
 سه رنشینه کانی وشک ده کرده وه.

دهمه و ئیواره‌ی پۆزی شه‌مه‌ گه‌یشتنه‌ شاری هه‌ولێز و له‌ مالی مه‌لا په‌حمان دابه‌زین، له‌ناو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌دا وه‌ستابوون، کاتێک مه‌لا په‌حمان باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردن، که مانگیك پێش ئه‌و پۆزه کافه‌ی ژنی به‌ نه‌خۆشییه‌کی کوتوپڕ مردووه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوونه‌ ژووره‌وه‌، مه‌لا په‌حمان له‌ که‌تان و سارای پوانی و پتی وتن، 'ئێتر مالی بێکه‌ییانوو ساردوسپه‌، من و حیکمه‌تی کوپم بیکافه‌ییمان پێوه‌ دیاره‌ و له‌ مالداریدا هه‌ردووکه‌مان زۆر ده‌سته‌پاچه‌ین، بۆمان ده‌ر که‌وتوووه‌ ئێمه‌ دوو پیاوی ته‌مبه‌رین، ئه‌وه‌تا کافه‌مان کردۆته‌ بیانوو بۆ ئه‌وه‌ی کار نه‌که‌ین، ئێتر چاوه‌پوانی ئێوه‌ بووین تاوه‌کو بێن و قوڵی لی هه‌لمالن و ده‌ستیک به‌م ماله‌دا بێتن.'

'ده‌ی به‌سه‌رچاو، یوسف گیان یاخوا یادێ کافه‌ له‌لای ئێوه‌ دایم زیندوو بێت.'

'له‌گه‌ل مردووانی تۆدا که‌تان خان.'

مه‌لا په‌حمان له‌ چێشته‌خانه‌که‌یان ئاماژه‌ی به‌ مه‌جه‌لێکی فاقو‌نی که‌وره‌ کرد و به‌ که‌تانی وت، 'ئه‌وه‌ دوینێ شۆربای نیسکیتمان لی نابوو، زۆره‌ و به‌شی هه‌موومان ده‌کات، گوتم با ئه‌م‌ڕۆ شه‌مه‌یه‌ و ئاگر نه‌که‌ینه‌وه‌، دوا‌یی له‌گه‌ل نانی تیری حازری بکه‌ن و له‌و دۆرا‌به‌ ئاسنه‌یشدا شه‌رابی تێدا‌یه‌، به‌لام شه‌را‌به‌که‌ له‌ مه‌سینه‌دا‌یه‌، وتم ئێ نه‌وه‌کی ناحالیه‌ک پێگای بکه‌وێته‌ مالم.'

که‌تان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی مه‌لا په‌حمان و پتی وت، 'ده‌لیم

یوسف گیان، خۆ تۆ عادهت و تهقالیدی خۆمانت ون نه کردوو؟
'نا، نا چون که تان خان حه یفت نه کرد.'
سالار مه سینه که ی به دهسته وه بوو، بۆنی شه رابه که ی کرد و
له به رخویه وه پرسی، 'بۆنه که ی تایبه ته، ئه وه شه رابی کوینه؟'
'شه رابی ماتانه و له که رکوک دروست کراوه!'
'ماتان؟'

'نه خیر سالار گیان ئه وه خۆم دروستم کردوو، بۆیه ناوی
ماتانم هینا بۆ ئه وه ی ناوی بیتمه ناو ناوان، ماتان هاو پێی نیزیکم
بوو، وه کی خایم... ئای یادت به خیر خایم گیان، خۆزگه ته مه ن
بواری پێ ده داین تا وه کو بۆ ته نها جارێک یه کترینمان ده بینیه وه.'
سارا له مه لا په حمانی پوانی و سه ری بۆ له قانده، 'ئای ده ی مادام
شه رابیکی تایبه ته با پێکه وه تامی بکه ین، مه به ستم به یادی ماتان
و با پیره خایمه وه.'
که تان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، 'نیتر چی بکه ین؟ ئه وه یش
قه ده ری ئیمه یه!'

کاتیک حیکمه تی مه لا په حمان پینچ پیا له ی له سه ر میزی
نانخواردنه که دانا، سالار پری کردن له شه راب، دوا ی ئه وه ی پیا له ی
شه رابه که یان هه لپری، هه موو به کۆرس، 'لا خایم.'
بۆ ما وه ی سالیک له هه ولیتر مانه وه، سارا و خه سووی له مالی
مه لا په حمان نه هاتنه ده ره وه، سالار دوو جار له گه ل حیکمه تی
کو پری مه لا په حماندا بۆ سلیمانی گه رایه وه، دوا جار سامی فه ره ج
به سالاری وتبوو، ئه گه ر به زووترین کات هه ردووکیان هه ل نه یه ن
و نه چنه شاخ، ئه وا ده سته گیر ده کرین، چونکه زۆربه ی هاو پیکانیان
له لایه ن پژی می به عسه وه ده سته گیر کراون.
سامی فه ره ج نامه یه کی جه مال عه لیی بۆ سالار خوینده بووه، پاش

ئەحوالپرسىن، داۋاي لى كىرەبىۋىن، كە زۆر بە پىۋىستى دەزانىت
 ھەردوۋىكىان لە ماۋەى ھەفتەيەكدا بگەنە دۆلى زەلى.
 ئەو پۇژە لە مالى سامى ھەرەج، سالار بېياري ئەۋەى دابو، كە لە
 ماۋەى چەند پۇژىكدا دايكى بۆ سىلمانى بەرىتەۋە و پاشان لەگەل سارا
 و كۆرەكەياندا لە ھەوليزەۋە بۆ زەلى بېرات.

ئەو پۇژەى ھىكمەتى كۆپى مەلا پەھمان لەناو كەمبى ئاۋارەكانى
 دۆلى زەلىدا جىيەكەى ۋەستاند، ئەوان لەنتوان خۇياندا بېياري ئەۋەيان
 دابو، سارا و سالار لەو كەمبە بمىتنەۋە و كەتانىش لەگەل ھىكمەتى
 مەلا پەھماندا بۆ سىلمانى بگەرىتەۋە، سامى ھەرەج و سازگارى ژنى
 لەسەر پىڭاكەيان ۋەستابوون و چاۋەروانىيان دەكرىن، سالار، كاتىك
 جىيەكە ۋەستا، بە دايكى وت، 'دایە لە گەرەكى چوارباخ دەچىتەۋە مالى
 ئايشە خانى ژنى شىخ حىسنى پەھمەتى و دىسان ھەمان ژوروم لەۋى
 بۆ بە كرى گىرتوۋىتەۋە، دەبىتەۋە بە درواسى نازدارى ھاۋرىت.

كەتان ۋەلامى سالارى نەدایەۋە، لەو كاتەدا ئارقۇنى كۆپەزى لە
 باۋەشدا بوو، چەند جارىك توند بە خۇيەۋە نووساندى و پاشان ئارقۇنى
 دایە دەستى سارا، پىش ئەۋەى سارا لە جىيەكە دابەزىت، باۋەشى كرىد
 بە مىلى خەسۋىدا و چەند جارىك ئەملاۋى ماچ كرىد، كەتان نەيتۋانى
 ھىچ بلىت و تەنھا بە لەچكى ھەقىانەى كراسەكەى فرمىسكەكانى دەسپى.
 داۋاي ئەۋەى لەلای سامى ھەرەج و سازگار لە جىيەكە دابەزىن،
 مائاۋاىيان لە كەتان و ھىكمەتى مەلا پەھمان كرىد و جىيەكە بە ھەمان
 ئەو پىڭايدە گەرايەۋە كە پىندا بۆ ناو كەمبى زەلى ھاتبوو.

پۇژىك پىش ئەو پۇژەى سالار و سارا بگەن، سامى ھەرەج خىمەى
 بۆ خۇيان و سالار و ساراش ھەلدابو، پاشان ئىۋارەى ئەو پۇژەيان
 بە گەران و يەكترناسىن لەگەل دانىشتۋى كەمبەكەدا بىردە سەر.

سەرلەبەیاننې پوژى دوايى، سارا تاھكى گەرمى لى ھاتبوو، سەرھەپاي ئەو دەردەي، خوشى سەرمای بووبوو، لەچاو پوژانى پېشوو دا گۆرانکاری بەسەردا نەھاتبوو، ئەو دەرمانانەي دکتور لە شارى ھەولێر بە سارای دابوو، چارەسەرى ئەو دەرد و ئازارەي ساریان نەکرد، دواي نیوھپۆي ئەو پوژە، سازگاری ژنى سامى فەرەج چووبوو بەداوای دکتور نزار خالیدیدا، کە دکتورى کۆمەلەي پوژەلەت بوو، بە سەردان بۆ دېھانەکانی دۆلي زەلئ ھاتبوو، دکتور نزار بە سارای وتبوو، ھېچ نییە و تەنھا سەرمات بوو.

سالار چەند پوژیک بوو لەگەل سامى فەرەج بە سەردان بۆ سەرگەلوو چووبوو، بێخەم سارا و ئارۆنى لە لای سازگاری ژنى سامى فەرەج جئ ھێشتبوو، لەو پوژانەدا دوو ژن لە شارى سنەو ھەلھاتبوون و لەوئ میوان بوون، سارا زۆر دلی پێیان دەکرایەو ھەستی دەکرد پەيوەندیکردن لەگەلیاندا کەمیک ئازارەکانی لەبیر دەباتەو، دانیشتوانی کەمپەکە ناویان لئ نابوون گولەکانی شۆپشگێران، دوو ئافرەتی قەشەنگ و بەژن و بالا پێک و پووخواش بوون، ھاوتەمەنی یەک بوون و تازە لە زانکۆی تاران خوێندنیان تەواو کردبوو، تەمەنیان خۆی لە بیستوچار سال دەدا، بە ھەلسوکەوتیان وزەیان بە دانیشتوانی کەمپەکە دەبەخشی، شەو و پوژ گۆرانی و قاقای پێکەنینیان وەک دەنگی باز بەو دۆلەدا دەنگی دەدایەو، ئەو دوو گولەي شۆپشگێران ناویان تەلا و تابان بوو، کە لەو پوژانەدا ئاسودەییان بە پوچی ماندووی سارا دەبەخشی.

سالار کاتیک لە سەرگەلوو گەرایەو ھەو و سارای بەو زەللییە بېنی، لەبەرخوايەو بە سازگاری وتبوو، 'نازانم من ئەو کەرتییەم بۆ کرد و سامام بۆ چی بەو زەللییە مەجبوور کرد بۆ شاخ لەگەلم بیت.'

باری تەندروستی سارا پوژ بە پوژ بەرەو خراپی دەچوو، پەنگی

زهره و لاواز بووبوو، شهو تاكو به يانی به دهم گريانه وه گورانی تهوت و پڅی ماندووی خوی ده لاوانده وه، سالار ناچار بوو شهوانه به دیاریه وه دانیشیت و نه نویت، چونکه سارا شهو درهنگ دره دهچووه دهره وه و به ناو تهو دارستانانه دا دهگه را و به دهم گريانه وه بانگی له دایک و باوک و مه محمودی برای و باپیره خایم دهکرد.

سارا به سالاری وتبوو، 'ته ری سالار، ته گه ر نیمه له سلیمانی بماینايه ته وه له لایهن حکومه ته وه دهستگیر دهکراین؟ یان ته وه ته نها بریاری خوت بوو بق ته وه ی له هاوړیکانت نیزیک بیت و به زمی شهوانه و عاره قخواردنه وت به ردهوام بیت؟'

بیجگه له وه ی ترسی به جیهیشتن و لیکدابران خه یال و پڅی ساریان ویران کردبوو، هه روه ها به لایه وه گران بوو شاری سلیمانی جی هیشتبوو، له و پوژانه دا سارا زوو زوو به لاچاو له ئاروونی کوپی ده پروانی، کاتیک ئارون دهگرایا، سارا هه ردوو گوئییه کانی خوی به توندی دهگرت، یان جیی ده هیشت و لئی دور ده که وته وه.

سالار به لینی ته وه ی به سارا دابوو که سیک پهیدا بکات و له گهل ئارون بق شاری سلیمانی بگه پینه وه.

سالار ته وه ی ده زانی گوزهرانی که تانی دایکی باش نییه و له ژووریکي بچووکدا ده ژی، له مالی ئایشه خانی ژنی شیخ حسین له گه په کی چوارباخ ژووریکي به کرئ گرتبوو، وه کو جاران دهستی کردبوویه وه به پیشه کونه که ی، که تان له ته منی چوارده سالییه وه تاكو تهو ته منه ی له باخه کانی بؤگه نه ی خوار شار که وهر و ته په تیزه ی ده پنی.

هه روه ها له و پوژه وه ی خایمی تاقه که س و برا گه وره ی که تان له شهو و پوژیکدا بیسه روشوین کرا، به ردهوام ماته می و بیزاریه ک به پروی که تانه وه دیار بوو، زور که م ده دوا و به ردهوام له به رخویه وه

نزای دهکرد. سالار دایم بیرى له گوزهرانى کهتانی دایکی و سارای
خیزانی دهکردهوه، ههردهم ئه هیوایهیی له قوولایی دلی خویدا
هه لگرتبوو، که پوژیک بیت سارا و کهتان به دیداری که سوکاریان،
به تاییهتی باپیره خایم، شاد بینهوه.

کاتیک سالار بیرى لى دهکردهوه و دهیویست بریاری ئه وه بدات
کوردستان جى بیلیت و سارا و کهتانی دایکی بۆ ولاتی ئیسرائیل به ریت،
له و کاتانه دا ئازاریک سهرسنگی داده گرت و هه ناسه ی له بهر ده بره،
پاشان سالار باوه پى وا بوو سارای ژنی هه مان هه سته هه یه و پوچى
به جوریک پابهنده به و شوینه وه، که ناتوانیت لئی دابهریت.

کاتزمیتر دهی شهو، پوژی پینجشممه‌ی مانگی یانزه‌ی سالی ۱۹۷۷ بوو، سارا له‌سەر بالی سالار گیانی دهر چوو، سالار بی‌دهنگ و به‌نازه‌وه، دهمی نابووه بناگوئی سارا و به‌رده‌وام بانگی ده‌کرد، 'سارا، سارا گیان، گویت لیمه!'

نهی‌ده‌ویست باوه‌پ به‌وه بیتیت که سارا گیانی تیدا نه‌ماوه و مردووه، دوودل بوو له مردنی و ته‌مه‌نای ئه‌وه‌ی ده‌کرد ته‌نها کیشی‌ه‌ی هه‌ناسه‌دانی هه‌بیت، له‌په‌سا ده‌ستی به‌سنگیدا ده‌هیتا، ئه‌و شه‌وه تاکو به‌یانی پوژ بوویه‌وه به‌هه‌مان شیوه و هه‌مان پیتی ده‌نگ به‌رده‌وام بانگی لی ده‌کرد، سازگاری خیزانی سامی فره‌جی کاتیک خۆی کرد به‌چادره‌که‌دا، تاویک بوو له دهره‌وه‌ی چادره‌که وه‌ستابوو، بانگی ده‌کردن، 'کاکه سالار، سارا خان'

سازگار هاتبوو تاکو بزانیته‌ی بۆچی به‌و به‌یانیه‌ی ئارون له ناو که‌مه‌که‌دا به‌ته‌نیا و به‌پتی په‌تی ده‌که‌پا، کاتیک سازگار هاته ژووری، ده‌ستی ئارونی گرتبوو، بینیی سالار له‌سەر ئه‌ژنۆکانی و له‌سەر ئه‌رزنی ناو چادره‌که‌بوو، ساراش له‌سەر پانی سالار پاکشابوو، به‌هه‌یمینیه‌که‌وه به‌سەر سالاردا دانه‌وییه‌وه و ده‌ستیکی خسته‌سەر شانی سالار و وتی، 'ئه‌وه چییه‌ کاکه سالار، دیسان له هۆش خۆی چۆته‌وه؟'

سالار به‌رده‌وام له‌به‌رخۆیه‌وه بانگی ده‌کرد، 'سارا، سارا' ده‌نگی به‌ئه‌سته‌م دهر ده‌هات و زیاتر له‌نووژه‌نووزیک ده‌چوو.

سالار ئەو شەۋە نەگريا، بەلام بەردەوام بە خەيال دەگەپايەۋە بۇ
 پابردوۋى، ھەروەھا بىرى لەو گىفتانە دەكردەۋە كە لەو پۇژانەى
 دوايىدا بە ساراي دابوون، كە گوايا دەگەپىنەۋە بۇ شارى سليمانى
 يان دەچنە تاران و لەۋيۋە بۇ يەككىك لە ولاتەكانى ئەۋروپا دەپۇن.
 سازگار لە تەنىشتى سالارەۋە ھاتبۈۋە سەر چۆك و خۇى
 بەسەر لاشەى ساردوسپى سارادا چەماندەۋە و سەرى خستە
 سەر مەمكى لاي چەپى و تاۋىك بىدەنگ گۈيى لە دلى گرت، پاش
 ئەۋەى راست بوۋيەۋە و بەسەرسوۋپمانىكەۋە لە سالارى پوانى،
 پرى كرد بە مەچەكى چەپى سارادا و تاۋىك سەرى دوو پەنجەى
 لەسەر مەچەكى بارىك و ساردى سارا دانا، پاش چەند ھەناسەيەك
 سازگار بەپەشۇكاۋىيەۋە ھەستايە سەر پى و بى ئەۋەى ھىچ بلىت،
 بەھەلەداۋان لە چادرەكە چوۋە دەرەۋە، زۆرى پى نەچوۋ لەگەل
 سۇرانى مزەمىددا گەپايەۋە، ھەر لە ھاتتەژۋورەۋەياندا سۇران
 پرسىي، 'لە كەيەۋە ۋاى لى ھاتوۋە؟

'نازانم، بەلام ۋا بزەنم دلىشى لى نادات!'

لە كاتىكدا سازگار ئەمەى وت، گەشىتبۈۋە لاي سارا و ديسان
 لە تەنىشتىەۋە ھاتە سەر چۆك و دەستىكى ساراي گرت، سۇران و
 سازگار سارايان لە ژىر دەستى سالار دەر ھىتا و لەسەر دۇشەككىك
 لە سوۋچىكى چادرەكە پايان كىتسا، سۇرانى مزەمىد بە ھەردوۋ
 لەپى دەستى ھىزى لە سىنگى دەكرد و لىۋە گەرمەكانى دەنان بە
 لىۋە تەنك و سارد و بىخۋىنەكانى ساراۋە و زوۋ زوۋ فوۋى بە
 قورگىدا دەكرد، سالار لە جىگاي خۇى نەچوۋلا و پشتى لە سۇران
 و سازگار كردبوۋ، بەردەوام دەنگى لىۋە دەرەت و لەبەرخۋىيەۋە
 نوۋزەنوۋزى بوۋ، لەو كاتەدا ناۋ چادرەكە سارد بوۋ، بەلام
 سۇران ھەموۋ ئازاي گيانى تەر بوۋ، ئارەقەى ناۋچەۋانى تەك تەك

بۆ سەر سنگ و پرووی سارا دهنكان، سۆران دهیزانی سارا گیانی
 تیدا نه ماوه، به لام سۆران مانگیك بوو له شارهوه هاتبووه شاخ
 و ته مهنی تهنها نۆزده سال بوو، دلگه رمیی خۆی و جوانیی سارا
 کاریکی وایان له سۆران کردبوو، نهی دهتوانی دهستبهرداری بێت
 و دهیویست وهك پیغه مبهریك یان جادووگه ریک پۆج به بهری
 سارادا بکاتهوه، پاشان سۆران، ناچار بوو، بیهیوا دهستی ههلبهری
 و دهستی کرد به پارانهوه.

سازگار ههستا و له چادرهكه دهر چوو، کاتیک له گهل سامی
 فهرهجا گه پرایهوه، دیار بوو زۆربهی دانیشتوانی که مپهکیان
 ئاگادار کردبووه، سالار له بهرپیتی ئهوه لکهدا ئهژنۆی دادابووه
 سهر زهوی، سهری داخستبوو زوو زوو له ناو ئهوه غهلبه غهلبه دا
 نوو زهیهکی لێوه دههات، چاوی له سهر کۆشی بریبوو، لهو جیگایه
 چاوهکانی سارا بۆ دواين جار لێیان روانی، دوو گهنجی ته مهن
 بیست ساله دهستیان دایه بنبالی سالار و له چادرهكه بردیانه
 دهرهوه، پاشان ژنان پیاوهکانیان له چادرهكه کرده دهرهوه، دیار
 بوو ههموو له مردنی سارا دلنیا بوون.

پیاوان له بهردهمی چادرهکهدا له دهوری سالار کۆ بوونهوه، که
 تاکو ئهوه ده مەیش لهو یادا کۆله له سهر کۆتەر داریک دانیشتبوو،
 دوو کۆره گهنجهکه هیشتا له راست و چهپی سالارهوه وهستا بوون،
 ژنان له دهرهوهی چادرهکه مهجنهلی ئاویان خسته سهر سیتیا و
 ئاگریان له ژێردا کردهوه.

کاتیک سازگاری خیزانی سامی فهرهجا به سهتلیک خهریکی
 شیهله تێکردنی ئاوهکه بوو، سالار پاپهپی و له ناو پیاوهکانهوه
 بهههله داوان چوو پێگای پێ گرت و بهپه شوکاوییهکهوه به دهنگی
 بهرز پیتی وت، 'تکات لێ دهکه م سازگار خان به دهستووری دیانهتی

ئىسلام مەيشۇن و كفى مەكەن، با لەوہ زياتر ئازارى پۇحى
نەدەين!

لە كاتىكدا سالار ئەمەى وت، پياوہكان ھەموو گويقولاخ و
بەسەرسامىيەوہ لە سالاريان پوانى، سازگار بە سالارى وت، 'نا،
نا، كاكە سالار، دەى مردوو نابىت بشۆرىت و كفن و دفن بكرىت؟'
سالار چاوى پپ بوو لە فرمىسك و لەپەسا لىوہكانى لىك
ھەلدەگلۆفەين، وەك بىھويت شتىك بلىت، بەرانبەر سازگار وشك
وہستابوو، لەو كاتەدا سامى فەرەج لە بەينياندا قوت بوويەوہ و
دەستىكى خستە سەر شانى سالار و پووى لە سازگارى خىزىانى
كرد و وتى، 'سازگار گيان، با بە دەستوورى ديانەتى خويان
بشۆرىت و كفن و دفن بكرىت.'

'جا، دەستوورى ديانەتى خويان چۆنە، ئىستا ئىمە چى بكەين
باشە؟'

سالار، بە چواردەورىدا پوانى و بەبىزاريەكەوہ چوو بۆ بەردەم
چادرەكە و ديسان گەرايەوہ، پاشان پووى لە سازگار كرد، 'بە
"تەھارا" بەلى وەكو تر نا، سارا خۆى وای دەويست، تكات لى
دەكەم، سازگار خان، ھەموويان بكەرە دەرەوہ و ھەر خۆت...
بەلى، ھەر خۆت بەتەنيا، چىت پپ دەلیم ئەوہم بۆ بكە، دەى خىرا
تاكو پروتيان نەكردۆتەوہ، با ھەر جەلەكانى خۆى لەبەردا بىت و
لەسەر جەلەكانىوہ چەند سەتلىك ئاوى شىلەتینی پىدا بكە، پاشان
گۆرەوييەكانى لە پپ بكەرەوہ و جوان بەتانيەكەى خۆى تىوہ
پىنچە، لەوہ زياتر نا، ھىواش بە دەستىكت چاوہكانىشىم بۆ دابخە،
دەى تكات لى دەكەم دەستوبرد بكە تاكو ئەو ھەموو ژنە چاو
نەبڕنە لاشەى بىگيانى سارا، با لەوہ زياتر ئازارى پۇحى نەدەين و
بىرپىزى پپ نەكەين.'

سازگار بیدەنگ لە سالاری پوانی و چوو ژووری، ئەوەندە ی نەچوو، ژنەکان بە بۆلەبۆل بەدوای یەکدا لە چادرەکە هاتنە دەر و بە شانی سالاردا پۆشتن، هەموو تووپە و بیزار دیار بوون، ژنەکان لە بەردەم چادرەکەدا تیکەلی پیاوان بوون، یەکیک لە ژنەکان، ئافەرەتیکێ بالابەرزی شەست سالاە بوو، پرووی لە سالار کرد و دەستی لی پان کردەووە و وتی، 'ئەرێ پۆلە گیان چۆن وا دەبیت، بۆ بیژیزی بەو مردوووە دەکەیت، کە کەسیک مرد واجبە جوان بشۆریت و کفن و دفن بکەیت، وەکو چۆن خوا و پیغەمبەر پازیبیان لەسەرە!'

سالار سەیریکی کرد و هیچی نەوت، ئەوانە ی لەویدا بوون هیچیان لە مەبەستی ئەو پوانینە ی سالار تینەگەشتن، پێیان وا بوو، ئەو کردەووە یە ی سالار لە بیر ی کۆمۆنیستی یەو سەر چاوە ی کرتوو، بیجگە لە سامی فەرەجی هاوپی، کەس لە مەبەستی سالار تینەگەشت، سالار بیدەنگ و کزۆلە لە بەردەمی دەرگای چادرەکەدا وەستابوو، سامی فەرەج پرووی لە خەلکەکە کرد و پێی وتی، 'دە ی هاوپیان، خوشکان، بلاوہ ی لی بکەن و هەركات پتو یستیمان پیتان بوو بانگتان دەکەین.'

سالار و سامی فەرەج بەتەنیا مابوونەووە، سازگار دوو جار هاتە دەر بە سەتل ئاوی گەرمی برد، بۆ دوا یین جار گەرا یەو لای سالار و وتی، 'کاک سالار بەتانی یەکە ی چۆن تێو ئالینم... یانی...؟'

سالار قسەکانی بە سازگار بری و پێی وت، 'هەر وەک چۆن منالی مەلۆتکە قوماتە دەکەیت، دەموچاویشی داپۆشە، با هیچ جینگایەکی بەدەرەووە نەبیت، ئەووە من و سامی دەچین چالیک ی بۆ هەلدەکەنین و تو ئاگات لە سارا بیت، تکایە قبوولی مەکە کەس ی بنیتە ناو ئەو چادرەووە، مەبەستم کەس بۆ ی نی یە ئەو مردوووە

ببینیت، ئیتەر به هیچ بیانوو و مه به سستیک بیت.

سازگار سه ریکی بق سالار پاره شانده و وتی، 'به سه رچاو، هیچ خه مت نه بیت.'

سازگار که پاره وه ناو چادره که و سالار و سامی فره ج له وه دا بوون برۆن، ئارۆن له ولا چادره که وه به پراکردن و به پنی پیتی به ره و لایان هات و ویستی به ره و ده رگای چادره که بروات، سالار به هه له شیبیه که وه په لاماری دا و له باوهشی گرت، له و کاته دا ئارۆن خۆی له باوهشی باوکیدا پارسکانه و وتی، 'ده چم بق لای دایکم، ده چم بق لای دایکم.'

سالار به دهنگیکی نووساو و به ده م گریانده وه، که به رده وام پرووی له ئارۆنی کوپی وه ده گپرا و به مه به سستی ئه وهی هه سستی پین نه کات که باوکی ده گری، به ئارۆنی وت، 'دوایی، دوایی.'

کاتیک ده ستیان کرد به پرۆشتن، سامی فره ج ئارۆنی له سالار وه رگرت و ده سستی کرد به قسه و پرسیار لیکردنی، سالار نه یویست کهس یارمه تیان بدات، له گه ل سامی فره ج پاچ و خا که نازیان هه لگرت و چوون له به رزایییه کی به رانبه ر که مپه که به نۆره ده ستیان کرد به گۆرپه لکهندن، ئارۆنیش تاوینک بوو دایکی له بیر چوو بووه و به ده وری ئه و دوو گۆرپه لکه نه دا به ردی له سه ر یه ک هه لده چنی، چه ندین ژن و پیاوی ناو که مپه که له به رده می چادره کانه وه به رده وام له دووره وه لیتان ده روانین، دوو پیاو خویان هاتن بق لای سالار و سامی فره ج و قۆلیان لی هه لمالی و گۆرپه که یان له گه لدا هه لکهندن، دوای ئه وهی گۆرپه لکه نه کان بق به رده می چادره که که پانه وه، سالار ده سستیکی خسته سه ر شانی سامی فره ج و چاوی به خه لکه که دا گپرا و پیتی وتن، 'سو پاسی ئاماده بوون و دلسۆزیتان ده که م، ئه گه ر پرو خسه تم پین بدن ده مه ویت خۆم به ته نیا ته رمی

سارا بشارمه وه، پاشان هه موو لایهک به خیر بێن.^۱
خه لکه که به نابه دلییه که وه سهریان بۆ سالار له قاند و سامی
فه رهج دهستی ئارۆنی گرت و له گه له خۆیدا بردی.

کاتیک سالار خۆی کرد به چادره که دا، سازگار له سووچیک
چادره که وه له سه ر کۆت رهیه ک دانیشتبوو، دیار بوو ئه وه نه ده
گریابوو چاوی سوور هه لکه پابوون و پوومه ته کانی هیشتا ته پ
بوون، سازگار کاتیک سالاری بیینی، هه ستایه سه ر پێ و به ره و
پووی چوو، دهستی بۆ لای ته رمه که ی سارا درێژ کرد و به ده م
گریانه وه وتی، 'کاک سالار ئاوا مه به ستت بوو، یان نازانم چۆن!'

سالار دهستی سازگاری گرت و چاوی له چاوی بپی و پیتی وت،
'ده ستت خۆش بیت، زۆر مه منوونت، له وه باشتر نابیت، مه به ستم
ئه وه بوو که به دلی سارا خۆی له گه لدا بکه ی، ئیتر جی بیله بۆ
خۆم و تو برۆ ئیسه راحه ت بکه.'

کاتیک سازگار ویستی بپوات، سالار بانگی کرد، 'ئا، سازگار
خان ئه گه ر چاوئیکت له ئارۆن بیت... تاوه کو من سارا به خاک
ده سپیتم.'

سازگار سه ریکی بۆ سالار راوه شانده و بی ئه وه ی بتوانیت هیچ
بلیت، له په سا ده گریا و هه موو گیانی ده له رزی، پاشان پشتی کرده
سالار و له چادره که ده ر چوو.

سارا ئه وه ده م ئه وه نه ده لاواز بوو بوو کیشی له چل کیلویه ک
تیته ده په پی، سالار سارای له باوه ش گرت و خیرا له چادره که چوه
ده ره وه، هه نگاوی خیرا خیرای ده نا و گه یشته سه ر ئه و گۆپه ی
بۆ ساریان هه لکه ندبوو، گۆپه که ی سارا له سه ر گردۆلکه یه ک و
به سه ر که مه که دا ده پیروانی، پاش ئه وه ی تاویک چۆکی دادابووه
سه ر لیواری گۆپه که، سارای نا به سنگیه وه و به ده م گریانه وه

له به رخویه وه وتی، 'بمبووره نازیزه کهم، ئیتر تاوه کو ئیره له که لم
بوویت، به لام به پوچ له یهک دانابرتین، چونکه تا له زیاندا مابم
یادی تو له خه یالی مندا زیندووه.'

حهفتهیهک دواى مردنى سارا، بهردهوام له پیتشچاو و خه یالی سالاردا دهگه پایه وه ژیان، له وه دهچوو ئه و مردنه ی هیتشتا قبول نه کردیت، زوو زوو پرسیارى له خوى ئه کرد، 'بئ سارا من چ ئه رکیکم له ژياندا ماوه؟'

تهواوى دانیشتوانى كه مپه كه ههستیان به بیزارى و ماته مینى سالار ده کرد و له پوخسار و پهوشتی پۆژانهیدا پهنگی دابوو یه وه، مردنى سارا جیگای خوى له لای تهواوى دانیشتوانى كه مپه كه گرت، به لام سالار ئازارى له دهستدانى سارا له سه رهسته ی وهك جیگا گازى ماریك وا بوو، پۆژ له دواى پۆژ ئازاره كه ی بۆ سه ره ماسوولكه ی دیواره كانى دلی پۆ دهچوو، زوو زوو وهك شیت به دهستیكى گیانى هه لده کراند و به دهسته كه ی تریشى توند سه ره دلی بئ دهگوشی، ئاسه واری خورانی برینه کانیش له سه ره له شى وهك جیده می میتشو له یهك به جی مابوون.

سه ره جم هاوپی و دۆستانی سالار و تهواوى دانیشتوانى كه مپه كه، ئه و پۆژه کوو و ماته م دیار بوون، ئه و ههفته یه ئه وهنده بیدهنگ به دیار یه كه وه دانیشتبوون، له ته ماشا کردنى یهك بیزار بوو بوون، له ماوه ی چهند پۆژیکدا شه کر و چا له كه مپه كه دا نه ما، ده مه و ئیواره ی ئه و پۆژه، سامی فره ج، سالارى له گه ل خوى بۆ چیتخانه ی كه مپه كه برد، به و مه بهسته ی به لكو له چادره كه ی ده ره چیت و له ویش نانیک بخوات، کاتیک خویان کرد به چیتخانه كه دا،

پیشمه‌رگه‌کانی هه‌ریمی چوار له‌وێ بوون، دیار بوو دواى
 دهرچوونیکى سیحه‌فته‌یى بۆ ناوچه‌ی قه‌رده‌داخ تازه‌گه‌رابوونه‌وه،
 بۆنى پاته‌ی لاسیک و گۆره‌وییان تیکه‌لی بۆن و بوخاری برنجی
 چیشته‌خانه‌که‌ بووبوو، سامی فه‌ره‌ج خێرا له‌ پێگاوه‌ هه‌والی جه‌مالی
 لێ پرسین، یه‌کیک له‌ پیشمه‌رگه‌کان وتی، 'له‌ شینیه‌ و ها‌کا په‌یدا
 بوو.'

سالار ئاسه‌واری خه‌میکى گران به‌ پوویه‌وه‌ دیار بوو، چاوی
 ئاوساو و سوور هه‌لگه‌رابوو، بێره‌نگ و لاواز ئیسقانی سه‌ر
 پوومه‌ته‌کانی دهر په‌ریبوون، هه‌ر له‌ یه‌که‌م پۆژی مردنی ساراوه
 جامانه‌که‌ی نه‌کردبووه‌ سه‌ری و قژی شیواو بوو، پیشمه‌رگه‌کان
 یه‌ک یه‌ک به‌ره‌و پووی سالار هاتن و سه‌ره‌خۆشییان لێ کرد.

کاتیک جه‌ماله‌لی خۆی کرد به‌ ژێر که‌پری چیشته‌خانه‌که‌دا، سالار
 و سامی فه‌ره‌ج سه‌رقالی نانخواردن بوون، جه‌ماله‌لی کلاویکی
 سه‌وزی له‌سه‌ردا بوو، بلووزیکى په‌ش و شه‌روالیکى خاکی له‌پێدا
 بوو، کاتیک سالاری بینی خێرا به‌ره‌و پووی چوو و وتی، 'ساله‌ گیان
 زۆر به‌داخه‌وه‌م، ده‌ی باوکه‌ گیان له‌و خه‌مه‌ گه‌وره‌یه‌، زۆر زۆر به‌و
 هه‌واله‌ دلگران بووم و هاوبه‌شی خه‌متم!'

سالار کاتیک به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و پووی جه‌مال چوو، بێ ئه‌وه‌ی
 هیچ بلیت، ده‌ستیکى خسته‌ سه‌ر شانی جه‌مال و سه‌ری خسته
 سه‌ر سنگی و به‌کۆل ده‌ستی کرد به‌ گریان، ده‌نگی هاوار و بانگی
 گریانى سالار له‌ دهره‌وه‌ی که‌په‌رکه‌ ده‌بیسترا، له‌و کاته‌دا بیجگه‌ له‌
 هاوێژ نزیکه‌کانی خۆی، ئه‌و پیاوانه‌ی له‌وێ ئاماده‌ بوون له‌ ناسۆری
 فرمێسکه‌کانی سالار تینه‌گه‌یشتن.

سالار هه‌ستی ده‌کرد بارگرانی پووداوه‌کانی پابردوویان، که‌
 چه‌ندین سال بوو له‌ خه‌یالی ئه‌واندا په‌نگیان خواردبووه‌ بووبوونه‌ هۆی

ئەو ەى سارا نەخۇش بگەوېت، چۈنكە لە سەرەتاو ە دەيزانى ساراي ھاوژىنى خاوەنى پۇچىكى ھەستيارە، پۇچىك بەردەوام ھەستى بە ئازار و بارگرانىي جووھكان دەکرد، كە بەبى خواستى خۇي يەككىك بوو لەوان، بەردەوام پۇحيانەتى باووباپىرانى دەبىنى، بىجگە لە پۇحى ئو كۆپ و كچە جوانەمەرگانەي لەسەر سەرەتايىترىن بەشيان لە ژيان بىبەرى كرابوون.

جاريك جەمال ەلى لە ساراي پرسىبوو، 'خەز دەكەيت بچيت بۇ لاي كەسوكارت لە ئيسرائيل؟'

سارا لە وەلامدا وتبووى، 'نەخىز كاك جەمال، ئەگەر مەبەستت لە بىننەو ەى كەسوكارمە، ئەو ەخەرىكم لە ەزەرتدا بەرەو لايان دەفەرم، بەلام وەكو چوونم بۇ ئيسرائيل ئەو ەيان باو ە ناكەم دلم بەرايى بىتتت ولاتەكەى خۆم جى بىلم، ئيتەر ەست دەكەم ئيسرائيل ەموو شتىكى پىروژى لە من سەندەو ە و ژيانى لە من تال كرد، ەەر لەبەر ئەو ەوكارەيە ئەو پىروژىيەى جارانى لە لاي من نەماو، ئىمە ھاوشىو ەى نەمامىكىن پەگمان لەسەر ئەم خاكە داكوتاو، لىزە برۆين بىپرەگ دەبين و باو ە ناكەم جاريكى تر لە ەيچ جىگايەك سەوز بىنەو ە. من وەكو خۆم تەمەننام ئەو ەيە ئەم نىشتىمانە بىتتە دوانزەرگەم.'

'سارا خان، ئىمە لەپىناوى ئەو خەو ەى تودا پىشمەرگەين.'

'خۇ سالاريش زوو زوو وام بى دەلەت، بەلام نازانم بۇچى دلم ئارام ناگرەت!'

به‌شی سینهم

یادداشت‌ه‌کانی سارا

دلىيام رۇحىيەتلى سارا لە سنوورى نىشتىمانەكەى خۇى دەر
نەچوۋە، ۋەكو خۇى چۆن بەردەوام تەمەنناى ئەۋەى كىرەبوۋ، كە
بە مردوۋىيىش نايەۋىت لە زىدى باۋوباپىرانى دوور بگەۋىتەۋە،
ئەۋ خۇشەۋىستى سالار ۋ باپىرە خايم بوۋ، ئەۋان ھەردەم دەيان
ۋىست بۇ لاي ئەۋ بگەپىتەۋە، بۇ نىشتىمانەكەى سارا.
سارا... ۋەكو چۆن باپىرە خايم ۋتەۋى، 'ئەگەر سارا ئەۋەندە
لە دلى مىندا شىرىن بىت ئەۋا ئەۋ جىگايەى ئەۋى لىتە نىشتىمانە ۋ
تەمەننا دەكەم دوانزىرگەى مىش بىت.'

ئەمىر دايىم گىچەلى ئەوھى بە باۋىك دەكرد و پىنى دەوت، "باشترە
لە گەرەكى جۈولەكان بگۈزىنەوھ و بچىن لە گەرەكىكى تىكەلدا بژىن."
باۋىك لە وەلامدا، "ژيانى من بەستراوھتەوھ بە كنىسەتەكە و بەم
مال و گەرەكەوھ، ئىمە ئەگەر لەم گەرەكە بېرىن ئەسلى خۇمان ون
دەكەين و تەننەت ناتوانىن پەپرەوى دىن و ئوسۈلى خۇشمان
بكەين."

ئىتر خۇ ئەم بەزم و بالۇرەيە نابىرئەوھ، ھەموو ئىتوارەيەك لەسەر
سفرەى نانخواردنەكەوھ دەست پىن دەكات، خەون دەمانباتەوھ و
دەچىنە ناو جىگاۋە، تاكو نىوھى شەو گويم لىيانە و بىتۈچان دەنگ و
لىدوانىيانە.

وا بزانم باۋىك زىاتر خەمى ئىمەيەتى، من و مەحمۇدى برام
لە خويندن و لە كنىسەتەكە دانەبىرىن، باۋىك گەلىك جار بە پروى
دايىمدا ھەل دەشاخىت و پىنى دەلىت، "ئىمەى جوو بە دىژايىيى مېژوو
ھەر وا ژياوين و خۋاى گەرە ھەر ئەوھندەمان پىن پەوا دەبىنىت،
ئىمە زىاتر لە ھەزار سالە لەلەين كوردە موسولمانەكانەوھ وەكو
قەومىكى زەلىل و دالەدراو حسابمان بۇ دەكرىت."

باپىرە خايم ھەموو جارىك بە باۋىك دەلىت، "ئىستا وەكو جارار
نىيە و لەم نىكانەدا ھەموو شتىك لە سلىمانىدا دەگۆرپىت و فەرق و
جىاوازى لەنتوان جوويەك و مەسىحىيەك و موسولمانىكدا نامىنىت،
ئەوھى ئىستا لەگۆرپىيە، ئەوھ ەرەبە شۇفىئىستەكان و زاپۇنستەكان
بەرپايان كىردبوو، كۆتايى دىت، كۆپى خۇم كۆتايى دىت، ئىتر ئىمە
دەبىت سەبرمان بىت."

ئەو دەو پۇژە گويزاومانەتەو و لە گەپەکی جوولەکان
 پۆشتووین، کێ دراوسیمانە و مالەکهمان دەکەوێتە کوینی شار،
 جارێکا باش نازانم، ئەوەندە دەزانم ئیستا لە گەپەکیکی تیکەلین و
 ناوی گەپەکه که سابوونکەرانه، ئیستا دەرگای هۆلەکه م کردۆتەو و
 نازانم چەند دەبێت لێردا بەرامبەری دەرگای حەوشەکه وەستایم،
 دەرگای حەوشەکه شەم خستۆتە سەر پشت، دایکم تۆزیک پیش
 ئیستا هات بۆ لام و پێی وتم، 'وریا بە ساری من دلت نەفێت؟'
 ئەمڕۆ دوو شت تەواوی خەیاڵیان داگیر کردووم و لە دوینیو
 بیتاگام لەوێ لەم مالهەدا چی دەگوزەریت.
 یەکهەم، ئەمڕۆ چاوەروانی سالارم و پەر بە دلم خوازیاری بینیم،
 دلم وەختە لە سنگم بەرەو گەپەکی جوولەکان بۆ لای دەفێت.
 دووم، سبەینی دای پشووی هاوینیکی گەرم و بێزارکەر،
 قوتابخانە دەست پێ دەکاتەو، ئەوێ زۆر دلم پێی خۆشە، دەچم
 بۆ ناوەندی و لە قوتابخانە ی گۆژە ی کچان دەخوینم.
 چوونم بۆ قوتابخانە، ئەو سبەینی و ئیستا و لە کاتی نووسینی
 ئەم یادداشتەدا، چاوەروانی دلخوازەکهەم دەکەم و حەز دەکەم
 بە پێ تاکو سەر، یان تاکو بەردەرگای مالی خۆیان لە گەپەکی
 جوولەکان بە پیریەو بەچم، ئیتر ئیستا چاوەروانم.

بەردەوام ھەمان خەون دەبینم، لەو خەونەمدا تەمەنم شەش
 بۆ ھەوت سالانە و ونبووم و پرسىارى باپىرە خایم لە ھەمووان
 دەکەم. لە دەستپێکی ئەو خەونەمدا بەتەنیا بەرپۆم، گەرەک بە
 گەرەکی شارى سلیمانی بە پێی پەتی و بە ھەلەداوان کۆلان بە
 کۆلانی دەگەریم، لە دەرگای ھەموو مالهەکان دەدەم، کەس وەلامم
 ناداتەو، یان وەلامیکی دروستم پێ نالیت، خەلکی پرووی خویانم
 لێ وەر دەگێرن، زۆربەى مالهەکانى شار دەرگاكانیان قوفل داوہ و
 ژەنگ کونی کێلونی قوفلەکانی گرتووە، دیوار و سەربانی زۆرینەى
 مالهەکان داپووخواون، شار بۆتە وێرانە و پەردەى پەشى ئەستور
 بە پرووی پەنجەرەى مالهەکاندا گیراوە، دیوارى ھەوشەکان چەندین
 مەتر بۆ ھاوا ھەلکشاون، ھەر کەسێک دەبینم جلی پەشى قەترانیی
 پۆشیوہ، سلیمانی وەکو ئەو سەردەمە وەھایە، کە باپىرە خایم بۆى
 دەگێرپاینەوہ، ئەو پوژانەى گرانیی گەرە جەستەى ئەم شارەى
 داپزاندبوو.

بەردەوام ئەم خەونە نەگرسە دەبینم، کاتیک لەو خەونەم
 ڕادەپەرم، ھێشتا چاوم پەرن لە فرمێسک و دلم پەرە لە ئازار، ھەموو
 ئازای گیانم نیشتۆتە سەر ئارەقە و زۆر بێزار و ماندووم و دلم
 پەرە لە ترس، پاشان ناویژم لەناو جیگاکی خۆمدا بمێنمەوہ، ھەموو
 جارێک لە ترساندا ھەلدیم و دەچم بۆ ژوورەکەى دایکم و باوکم و
 بێدەنگ خۆم دەخەمە ناو باوہشى دایکمەوہ.

کاتیک دایکم لێم دەپرسیت، 'ئەوہ چییە سارا؟'

زۆر بەئەسپایی و لەژێر لێوہوہ، 'ھیچ، ھیچ نییە دایکە.'

ئەمىر پۇرۇزى نەورۇزە، تاۋىك پىش ئىستا لە سەيران گەپانەو،
 لەگەل سالار و مەحمودى برامدا چووبووين بۇ پىرمەنسور،
 زۆربەى خەلکى شارى لى بوون، ھاوپىکانى قوتابخانەم و
 زۆربەرى گەنجانى شار ھاىوون، کچانى قوتابخانەکانى تىرش
 تەمسىلى ھەپسەخانى نەقىب و مەستورەى ئەردەلانىيان پىشکەش
 کرد، نەجاتى مەھوى دەورى مەستورەى دەبىنى، ئەوھى زۆر
 بەلامەوھە جوان بوو، تەمسىلى کاوھى ئاستىگەر و زوھاک بوو،
 دواى ئەوھە لەگەل سالار و ھاوپىکانىدا ئەوھەندە ھەلپەپىن ھەموو
 گىانمان کەوتىووە سەر ئارەقە، سالار و مەحمود ھىلاک نەدەبوون
 و بە درىژايى ئەو دوانىوھەپىيە بەردەوام ھەلپەپىن، مەن زوو زوو
 ھەناسەم توند دەبوو، ناچار دەستم بەر دەدا و دەچووم لە لای
 شەمسەى شىخ مستەفا و ئەرەخەوانى ھەسەن موفتییەوھە دادەنىشتم،
 ئەرەخەوان بەردەوام چاوى لەسەر مەحمودى برام بوو، کاتىک
 ئەو دەشتەى پىرمەنسور خەرىک بوو چۆل دەبوو، ئىمەيش لە
 گەپانەوھەدا بووین، ئەرەخەوان نامەيەکی وەکو نوشتە پىچابووەوھە
 و خستىە ناو دەستم، ئەوھەتا ئىستاش لەناو لچکى فەقیانەکەمدایە
 و نەمداوھە بە مەحمود، بەتەمام نەیدەمى تاکو خۆم نەخوینمەوھە.

دوینن له نیوهی شهودا بوو، له دهنگی لیدانی شووشه ی په نجره ی ژووره کهم به خه بهر هاتم، له سه ره تاوه ویستم له ترساندا له ژووره کهم هه لیبم و بۆ ژووره که ی دایکم و باو کم برۆم، نازانم چ هه ستیکم بوو نه و توانایان خسته بهرم، تاکو سووچیک ی په رده که لا بدهم و لینه وه له دهره وه بروانم، کاتیک بینیم سالار ده موچاوی نابوو به شووشه ی په نجره که وه و هه ولی ده دا له ژووره وه بروانیت، به هه ردوو دهستی توند ئاسنی قه راغی په نجره که ی گرتوو، ئیتر چۆن توانیبوو ی بیته نه و جیگایه، له کاتیکدا پشیله کان به نه سته م ده یانتوانی به قه راغی نه و گو یسه بانه باریکه دا برۆن، له ترساندا دلم داخو رپا و خه ریک بوو له هۆش خۆم بچم، شه ویکی مانگه شه و بوو، کاتیک په نجره م لئ کرده وه، لئی توو په بووم و پیم وت، 'تو زۆر چاوقایمیت، نه وه بۆچی هاتوویت؟'

ویستم زیاتر خۆمی لئ توو په بکه م، یان هه رچۆنیک بووه پازیی بکه م بروات، سالار هیچی نه وت، به لام به هیواشی ده ستیکی له شیشی ته یمانی په نجره که بهر دا و خستیه سه ر دهستم، له نه نجامی کاریگه ریی نه و به ریه که که وتنه دا خیرا گه رم دا هاتم و برووسکه یه ک به گیانمدا هات، بیجگه له وه ی بیده نگ له چاویم ده پروانی، نه متوانی هیچی تری پین بلیم.

سالار پنی وتم، "نه گه ر بچمه خو ار، ده رگای هۆله که م بۆ ده که یته وه؟"

دایکم و باوکم، مهحمود و باپیره خایم نه یان ویست شاری سلیمانی جی بهیلن، بهلام بهین خواستی خویان نهو بریاره یان پی درا و بق ههتا ههتایه لهم شاره یان دوور خستنه وه، نهو شارهی تیتدا له دایک بوون و تیتدا گه وره بوو بوون، ئیستا ئهم شاره بق من بی نهوان بۆته شاری غه رییان و چاوم به کووچه و کولانه کانی هه لئایهت، ههست ده کهم ئیستا ئیمه لیتره له سهر زیدی باووباپیرانی خو مان زیاتر ههست به غه رییی و ته نیایی ده کهین، چونکه نهوان له ولاتی ئیسرا ئیل پیکه وهن، کوچی نهوان بوشاییه کی خستوته ژیا نی ئیمه وه، که به هیچ شتیک جیگایان پر نایسته وه، له بیرم دیت، باپیره خایم هه موو جاریک سه فهری ده کرد و پوژیک یان زیاتر لهم شاره دوور ده که و ته وه، کاتیک ده که رایه وه، چهند جاریک له به رخویه وه ده یوت، "ناخ شاره کهم هیچ جیگا و شوینیک نییه لهم دونیا یه دا به قه د تو دلگیر و خوش بیت."

ئیستا نهو لهم شاره دووره و به جوړیک مه جبوور کرا لئی دوور که و یته وه، نازانم ده بیت نهو ئیستا دوور لهم شاره چهند دلشکاو و بیزار بیت! ده بیت نهو بی سلیمانی چون ژیا نی به سه ر به ریت؟

ئەمىرۇ پۇۋى چوارشەممە بوو، لەگەل كەتانی خەسوومدا
لە گەرەكى سەرشەقام چووم بۇ حەمامى تازە، شەمسەى شىنخ
مستەقام بىنى، ھاوپى كۆنەكەى خۆم و دلخوازە كۆنەكەى
سالار و مەحمودى برام، كە بە قسەى سالار خۆى يىت، بەس
دووراودور چاوپرەكتيان لەگەل يەكتردا كردبوو.

شەمسە چۆنىوچاكى لەگەلدا نەكردم، لەگەل ئەوەشدا دوو
سال لە ئاوەندى گۆيژەى كچان لەسەر پەحەيەك و لە تەنىشتى
يەكترەو دادەنىشتىن، بەلام بەردەوام لە يەكترىنمان دەپوانى،
بە پىكەوت لەلاى يەكەو ھەريەكە و گونجىكمان گرت، ئەوەى
ويستم لىژەدا لەم لاپەرە نۆيەى يادداشتنامەكەمدا يادداشتى
بكەم، باسوخواست نەبوون لەسەر كاتى ھاوپىيەتيمان، بەلكو
ئەوەى قابىلى نووسىنەو، ئەو شەرە بوو، كە ئەمىرۇ بەقۇنەى
شەمسەو تووشمان بوو، كاتىك كەتان داواى لى كردم لەگەلى
بچم، بىرم لەو دەكردەو، لە داوى ئەوەى كەسوكارم بەجىيان
هيشتم، ئەو بە سى سالىك دەچىت بۇ حەمامى دەرەو
نەچووبووم.

وا بزانم من خەرىكى شۆردنى پىشتى خەسووم بووم، لەپر لە
پىشتم و سەرسمتدا ھەستم بە گەرمىيەكى ئازاروى كرد، بە جۆرىك
پر بە حەمامەكە زرىكاندم، خەسووم لەژىر دەستدا پاپەرى، دواى
زانىم، كە ئەویش بەشىك لە ئاوە گەرمەكەى بەر كەوتبوو، كاتىك
ئاوېم دايەو شەمسە جامىكى بەتالى بەدەستەو بوو بەرانبەرم
پاوەستابوو، لە عەزەرتى گيانى خۆم و بى ئەوەى خۆم ئەو

بویت سابوونه ره قبییه که ی دهستم توند گرته ده موچاوی، دوا ی
ئه وه ی ئه ویش زریکه یه کی کرد، پی و تم، 'خوا به زیادی خیری نه کا،
خو پریشکی چلکاو و پیسییه که تان بهر ئیمه ده که ویت!'

به دم قسه کردنه وه به توور پهیییه وه، جامیک ئاوی کولای تری
پر کرد و ویستی به ره و پوومان بیپرژینیت، خیرا په لاماریم دا
و ئاوی جامه که م پڑانده بهر پیمان، ئاوه که ئه وهنده گهرم بوو
هه ردووکمانی لیک جیا کرده وه، خه سووم پر به قورکی هاواری
کرد، خه جی، خه جی، بانگی له ناتری هه مامه که ده کرد، له و کاته دا
من به توور پهیی و بیده نگ له شه مسه م ده پوانی، له راستیدا تا کو
ئینستایش وه کو گالته یه یک دیته بهر چاوم، وه کو ئه و گالته و که پانه ی،
که له سه رده می ته له بایه تیماندا پیکه وه ده مان کرد، کاتیک ئاوه
گهرمه که م بهر که وت و ئاو پر لئ دایه وه، زانیم شه مسه یه، ویستم
پنی بلیم، ئاخو بینه قل ئه وه که ی سوعبه ته، ئاوه که زور گهرم بوو،
کاتیک شه مسه جامه فافونه که ی دهستی تیگرتم و پنی و تم، 'هه ی
جووله که ی پیس، له وساو پریشکی ئاوه که تان بهر ئیمه ده که ویت،
کی ئه وه قبول ده کات، ها، ها؟'

ئه وسه تیگه یستم، هه مامه که زور قهره بالغ بوو، بیجگه له وانه ی
له ته نیشتی گونجه کانه وه دانیشتبوون، چه ندین ئافره ت و کچ و
مندالی تر به پیوه وه ستابوون، دوا ی ئه وه ی شه مسه ئه مه ی وت،
بیده نگ یه که هه مامه که ی داگرت، ته نانه ت گویت له دهنگی ئاو و جامه
فافونه کانیش نه ده بوو، هه موو له ئیمه یان ده پوانی، باشتره بلیم
هه موو له منیان ده پوانی، منیش به شه رمیکه وه چاوم به هه موواندا
گیرا، ته مومژی ناو هو لی هه مامه که تا کو ده هات زیاتر بق بنمیچه که
هه لده کشا و منیش باشتر له چاوی هه مووانه وه دیار ده بووم، له
خه یالی خزمدا له گه راندا بووم بق وه لامیک، وه کو جارن، کاتیک

دهکه و تمه بهر هیترشی لهو جزره، دایم به دهنگی خومه وه دههاتم
و بۆ ئه وه که سانه وه لامیکی گونجاوم پئ بوو، به لام ههستم دهکرد
له کاتی پویشتنی دایک و باوکمه وه، به تایبهتی باپیره خایم، له م
شاره دا به جزریک ههست به ته نیایی دهکه م، که وه کو مندالیک
بیدایکوباوک که وتبیت، پوژانه ئه وهنده هیز له جهسته مدایه تاکو
بتوانم هه ناسه بدهم و له سهر پیکانم بوهستم.

لهو کاته دا دهستم توند له یه کتری هه لده گلوفین و پیلووی چاوم
ده له رزین، نازانم دلۆپهی ته پی و شتی ناو حه مامه که بوو یان
فرمیسه که کانم بوون به خوړ به سهر پوومه ته کانمدا دههاتنه خوار و
تکانه سهر گوی مه که کانم، له کاتی که دا شه مسه زور له وه زیاتری
وت و به دهنگی بهرز هاواری به ره و پوومان دهکرد.

ناگام لئی نه ما و گوێکانم کپ بوون، باپیره خواجه خینق و
سارای دایه که وره م بیني، هه رچه نده ئه وان له سه رده می مندا
نه ژیا بوون و من ده رباره ی ئه وانم ته نها له حیکایه ته کانی باپیره
خایمه وه بیستبوو، له ناو ئه وه خه لکه دا بالیان گرتم، 'وه ره پۆله گیان
له پیشچاوی ئه وه عه شامه به زه لیلی مه وه سته، تاکو دلت نه بووه به
خوین و پوخت له عه زه رته دا له جه سته ت بیزار نه بووه.'

ئه وان ئیمه یان هینایه وه بۆ ماله وه، به لام توژیک پیش ئیستا، به
خه سووم وت، 'باش بوو، باپیره خواجه خینق و سارای دایه که وره
فریامان که وتن.'

خه سووم له وه لامدا وتی، 'کوړه تازه ئه وان سه د ساله مردوون
چ کارێکیان به سهر ئیمه وه هه یه، به خوا خه جتی ناتر نه بوایه
شه مسه و دایکی قزیان به سه ره وه نه ده هیشتین.'

دوو هاوړېي سالار گيراون، ده لټن په کټکيان فەلاحه، که له تپي
ناري پټکه وه له گهل سالار ياري ده کرد، نه وی تریشیان پي ده چیت
ماموستا ياسين بیت، ياسين چەند پوژیک له مه وپیش له مالی ټیمه
پویش، دواي نه وهی سی حفته به نهیي له لای ټیمه بو، شیوازیم
له پیشچاو ون نابیت، قسه خوشه کانی له بهر گویمدا دهرنگینه وه،
له م چەند پوژهدا چەندین جار به دل بوی پارامه وه و نزام لای خوی
نه وهی ئیسرائیل بۆ کرد، که نه و پیاوه تووشی هیچ نارپه حه تییه ک
نه بیت و جاريکی تر به دیداری شاد ببینه وه، نه و چەندین پوژه
بیسه روشوین کراون و که س هه والیان نازانیت، سالار به ته وای
باری دهر وونی تیک چووه، دوینتی جه مالی هاوړېي هه والی بۆ
سالار ناردبوو، گویا ناوی نه وانیش له ده زگای ئاسایش هیه و
پتوسته خویان بشارنه وه یان به زووترین کات له شار هه لټین،
سالار پتی وتم، "سارا، نه گهر بریاری نه وه م دا هه لټیم و له شار
دهر بچم، نه وه بڼ تو له م شاره نارپم."

خه سووم وهک من نیگه رانه و بریاری داوه له گهلماندا بیت،
سالار پتی وایه، که نه وکات دهر بازبونمان زور نه ستم ده بیت.
چونکه سه رجهم پڼگان کراون و ناتوانین به ئوتومبیل دهر بچین،
به پیش بپوین تووشی دهر دیسه ری ده بین، به هوی نه و به فره
زۆرهی له دهر وهی شار باریوه.

نه مړی چەند جاريک خه سووم له باوه شی گرتم و تیر به سه ر
یه کتریدا گریاین، به دیزایی نه م دوانیوه پویه بیده نگیه کی ترسناک

كەوتىۋە ئىۋانمان، كاتتىك لە يەكتىرمان دەپۋانى، تەنھا بە فرمىسك
ۋەلامى يەكتىرمان دەدايەۋە.

ئەۋە ئىستا خەسووم زۇپا زەيتىيەكەى داگىرساند و مالەكە
تۆزىك گەرم داھاتوۋە، شۆرباى نىسكىتى لى نابوو، ھەرسىكمان
بىدەنگ لەسەر سفرەى نانخواردنەكە دانىشتىن، بىجگە لە دەنگى
بەريەككەوتنى قاپ و كەۋچكەكان، ھىچى تىرت نەدەبىست، ديار بوو
سالار ھەۋالىكى بىستىبوو، بەلام ھىچكام لە من و خەسووم نەمان
دەۋىرا پىرسىارى ئەۋەى لى بگەين، ئىتر من دلىيا بووم لەۋەى، كە
ئەۋ دوو ھاۋپىيەى سالار لە ژياندا نەماون، چونكە ئەبەد سالار
بەۋ جۆرە پىرسەى ماتەمىنى بۇ ھاۋپى شۆپشگىرەكانى نەدەگرت.

به ردهوام بیر له وه ده که مه وه، ئاخۆ ئه و جووله کانه ی له کوردستان یان عێراق وه کو ئیمه ماونه ته وه و نه پۆیشتوون، کئ بن و ئاخۆ چۆن ژیا نیان ده گوزه ریتن، له کاتیکدا کئێسه ته کان تیک دراوون یان کراوون به مزگه وت، قه برسانی جووه کان ئاسه واریان نه ماوه و ته نانه ت ناو و ناو نیشان و میژوویشمان له کتێبه کاندایه سپاونه ته وه.

هاو پێکانی سالار، ده رکردنی جووه کان به پیلان و دوژمنکاری ده زانن، ده لێن تاوانیکه و به رانه بر به گه لی کورد کراوه، نازانم من ئه و قسانه ی ئه وان هه یچ سوکنا ییبه ک به دلم ناگه یه نیت، به لکو زیاتر برینه کانم قوولتر و نوێ ده که نه وه، له کاتیکدا گویم له وان ده بیت هاو خه می خۆیان به رانه برمان ده ر ده برن، به تاییه تی کاتیک گویم لێیان ده بیت، "ئیمه ی کورد هه رده م هاو خه می ئیوه ی جووله که یه ن!" باوکم پاستی ده کرد، "ئهم موسو لمانانه وا ده زانن کورد بوون به رگیکه و ته نها به بالای ئه واندایه برپاوه."

له و دانیشتنانه دا زوو بیزار ده بم و هه موو گیانم ده که ویته سه ر ئاره قه و پڕ ده بم له بیزاری و توو پرهبوون، جاری وا هه یه ده مه ویت به سه ریاندا هاوار بکه م، به لام له به ر خاتری سالار دان به خۆمدا ده گرم و له تاواندا قه قیانه ی کراسه که م له ناو ده مم ده نیم و به قه هره وه ده ست ده که م به جوینی.

پاشان خه یالم ده پوات بۆ ئه و پۆزانه ی مندا ل بووم و له گه ل دایکم پێکه وه له گه پره کی سه رشه قامه وه بۆ گه پره کی جووله کان ده که پراینه وه، له بیرم دیت، هه موو جارێک له لایه ن مندا لانی ئه و

گه په که وه به ردباران دهکراین، بۆ پاراستنی من له بهردهکان، دایکم
 له باوهشی دهگرتم و دهینام به سنگیه وه، له بیرم نایه ت من به ردیکم
 بهر که وتبیت، ئهوسا دایکم له منی دهشارده وه و پتی نه دهوتم
 له چهند لاهه سهری شکابوو یان جیگای بهردهکان کوئیان شین
 و مؤر کردبو وه، بهلام کاتیک دهگه یشتنه ماله وه، داده نیشته و
 بیدهنگ و کز له بهرخویه وه دهگریا و نژای لی دهکردن.
 دواى ئه و ږووداوانه، له دایکم دهپرسی، 'دایکه، بۆچی ئه و
 مندالانه دواى ئیمه دهکهن و به ردبارانمان دهکهن؟'
 ئه و له وهلامدا دهیوت، "ئهوانه مندالی هه رچی و په رچین و هه ر
 ږیواریک له ویتوه ږړوات یه خه ی پښ دهگرن و به ردبارانی دهکهن."

پۇۋانە لەگەل كەتانی خەسوومدا، بیدەنگ، بى ئەۋەى يەكتىرى
 بدوینىن، بەلای يەكتىرىدا دىین و دەچىن، ئەو بىنچگە لەۋەى پۇۋى
 چەند جارىك لەۋىر لىۋەۋە بانگى مىردەكەى، يەعقوب، دەكات
 و لەبەرخۋىۋە دەیدوینىت و باسى ئىستای سالارى كوپيانى بۇ
 دەگىرپىتەۋە. دواى ئەۋە تاۋىك بیدەنگى دای دەگرىت، لەناكاۋ دەداتە
 پرمەى گریان، دواى ئەۋەى تەۋاۋ ماندوۋ دەپىت، دەست دەكات بە
 نزاكردن و خۇلاۋاندنەۋە.

لە دەمەۋ ئىۋارەشىدا بەبى ئەۋەى لىم بېروانىت لىم دەپرسىت،
 'ئەرى سالار بۇ نەھاتەۋە.'

بەو جۆرە پۇۋەكان بەسەر دەبەين، من لە خەيالى خۇمدا
 نوقم دەبىم و ئەۋىش لە ناۋەپراستى ژوورەكەدا دادەنىشىت،
 پۇۋانە چەند تالەموۋىەك لەۋىر چەناكەى و سەر پومەتى دەر
 دەھىتىت، بى ئەۋەى لە ئاۋىتەكەدا لە خۇى بېروانىت، بە ھەستى
 سەرى پەنجەكانى بەسەر پىستى دەموچاۋىدا دەگەپىت، موۋەكان
 بەپقەۋە بە موۋكىشەكە دەگرىت، بەلام چۆن گرتنىك، ھەر زۆر
 توند دەيانگرىت، ۋەكو مىلى دوژمنىكى گرتىت، ھىز دەداتە بەر خۇى
 و بەحەژمەتىك لە پەگەۋە دەریان دەھىتىت، بە ھىزىك كە ھەموۋ
 ماسۋولكەكانى لەشى گرژ دەبن.

پابه‌دنده‌بوونی سالار به کولتوور و باوه‌ری جووله‌که‌وه، ته‌واو
 بیزارم ده‌کات، به‌لام به هیچ جوریک ناتوانم لئی دوودل بم یان
 ته‌نھا بۆ ساتیکیش چیه ده‌نگی لئ دابیرم، یان به ده‌مدا بیت ته‌وه‌ی
 بئ بلیم، که له دلم‌دایه، بپیارم داوه ئازار و ناسۆره‌کانم ته‌نھا بۆ
 خۆم هه‌لبگرم و تاوه‌کو بتوانم به‌شی ته‌وی لئ نه‌ده‌م. هه‌رچه‌نده
 هه‌موو پۆژیک خۆم بۆ ته‌وه‌ ئاماده ده‌که‌م و ده‌مه‌ویت له‌و باره‌وه
 له‌گه‌لیدا بدویم، به‌لام کاتیک ده‌یی‌نم و گویم له‌ ده‌نگی ده‌بیت،
 هه‌موویم له‌بیر ده‌چیت‌وه، چونکه‌ ته‌و ئیستا زۆر دلی به‌ هه‌وله‌کانی
 خۆی خوشه و به‌ جوریک هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌کات، که باوه‌ر
 ناکه‌م جاریکی تر ته‌و له‌ژێر سیته‌ر و له‌ناو کولتوور و ئایینی
 باووباپیرانیدا ته‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ویت و هه‌ستی بئ بکات، کاتیک
 ده‌یی‌نم له‌و باره‌وه ده‌دویت، ته‌واو هه‌ستی بئ ده‌که‌م، که ته‌و وه‌ک
 مه‌لیکه و پۆژانه به‌بئ ته‌وه‌ی زۆردار و داگیرکه‌ره‌کان ببینیت به
 سه‌ربه‌ستی به‌سه‌ر شاردا ده‌فریت. ته‌و ئیستا ئیماندار نییه و ته‌نھا
 خه‌می خۆی بیت تا‌کو له‌دوای مردن به‌ ژیانیکی ته‌به‌دی پاداشت
 بدریت‌وه، نه‌خیر، وه‌کو خۆی ده‌لێت، ته‌و هه‌لگری خه‌می میله‌تیک
 زولم‌لیکراوه، دلخۆشم زۆر دلخۆشم، که ته‌و ئیستا ته‌وه‌نده هه‌ست
 به‌ ئاسوده‌یی ده‌کات، هه‌ر له‌به‌ر ته‌وه‌شه‌ نامه‌ویت بۆ هیچ شتیک،
 بیگومان نه‌ بۆ دین و نه‌ بۆ کولتووری خو‌شمان، نامه‌ویت ته‌نھا بۆ
 ساتیکیش چیه لئی بشیوینم، چونکه‌ ده‌زانم ته‌و چه‌ند به‌ باوه‌ره‌وه
 خه‌ریکه، ئیتر من وای ده‌بینم، که سالار له‌ناو پۆچی خۆیدا نیشتمان
 و باوه‌ریکی نوئی بۆ خۆی خولقاندبیت.

په یوه نندیه کان سنووردان و له دیواری حوشه ی ماله که مان
 تیتناپه پڼ، بهرده وام له همووان ده پوانم و له په یوه نندی نوږ
 ده که پڼم، سهره تاي هموو دوستایه تی و هاوړتیه تیه کم له منه وه
 ده ست پڼ ده کات، له یه که م دیدار و پاشان تاوه کو ده گاته نه وه ی
 ناوړم راستنی نه وه یان پڼ بلیم، به لام باپیړه خایم شاوی فیر
 کردووم، که شه جهره ی خوځم له بیر نه که م و هرده م جیگای شانازیم
 بیت، ئیتر خه لکی چوڼ بیر ده که نه وه که یفی خوځانه و کیشی من
 نییه، هموو نه وانه ی له ته مه نمدا ناسیومن، کاتیک هاتوته سهر
 نه وه ی وتوومه من جووله که م، خیرا په نگی شتوواز و تامی ده میان
 گوړاوه، وه کو بللی ئیمه ی جوو له هه ساره یه کی تره وه هاتبین،
 بهرده وام ویستوومه نه وه یان پڼ بلیم، که باوه په که ی من و تو
 هه له یتنجرای هه مان بیرن، په یام به ره که ی ئیوه ده لیت، 'جامه که نیوه
 پره، نه وی ئیمه پڼی وایه، هه مان جام نیوه ی به تاله!'

ئیترا نازانم بلیم راستی لای کامیانه، ناوا و بهو جوړه، نه و به زم
 و بالوره یه هه زار ساله بهرده وامه و ئیمه ی مروځ ناتوانین لیتی
 قوتار بین، نه وه تا ببینه چوڼ هم نه ته وه یه ی لیک داپریوه.

به‌شی چواره‌م

دابِران

خۆزگه له كۆنیکهوه چاوم له هاوپیگانی سهردهمی مندالیم ده‌بوو، ناتوانم له یادمیان دهر بکهم و له چ ته‌مه‌نیکدا بووبیتم و له ههر جیگایه‌ک ژیا‌بم، کورد واته‌نی دلم به‌رده‌وام لایان بووه، ههرده‌م به‌دوای ته‌دره‌سی ته‌واندا گه‌راوم و ویستوومه بزانه‌م له‌کوئ ده‌ژین، به‌بێ ته‌وه‌ی ته‌نها بۆ جارێکیش چیه‌ نامه‌یه‌کیان بۆ بنێرم، به‌بیرم نایه‌ت له‌وانیشه‌وه نامه‌م پێ گه‌یشته‌یت، دیاره ته‌نها بوونیان له‌ ژیا‌نی مندا بۆخۆی له‌ دووره‌وه ئاسووده‌ییم پێ ده‌به‌خشیت، یان واتایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، سهرده‌می مندالیم له‌ گه‌ره‌ک و قوتابخانه زۆر که‌سم ناسی، به‌لام چه‌ند که‌سی‌ک له‌ مندالیمه‌وه تاوه‌کو ئیستام به‌رده‌وام دلم لایان بووه و په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لیاندا نه‌چه‌راوه، ده‌توانم بلێم ته‌وان به‌رده‌وام هه‌وینی ژیا‌ن و پاله‌وانی ناو چیروکه‌کانم بوون.

یه‌کێک له‌و هاوپیانه‌م مامۆستا په‌سول بوو، په‌سولی خوله‌ پیران ناوی سیانیی ته‌و هاوپییه‌مه، که‌ به‌س من ده‌مزانی ته‌و پیاوه‌ خوینه‌واری نییه‌ و به‌ ته‌مه‌نی پۆژیک نه‌چووبووه قوتابخانه، به‌لام خه‌لکی وایان ده‌زانی مامۆستایه‌.

هه‌روه‌ها جه‌مال عه‌لی و سامی فه‌ره‌ج هاوپی‌م بوون، ته‌و هاوپیانه‌م پۆژانه‌ و له‌ دووره‌وه هه‌یز ده‌ده‌نه به‌ر ته‌ژنۆکانم، دوای مردنی سارا، هاوپییه‌تی ته‌وان و بوونی ته‌و پیاوانه‌ منیا‌ن له‌ ژیا‌ندا هه‌یشه‌وه، ئیتر به‌رده‌وام ئاوا بیرم ده‌کرده‌وه، که‌ ته‌و هاوپیانه‌م

ھەرچەندە لىم دور بىن، جۆرىك لە مافىيان بەسەر مەنەو ھەيە، يان
 لەوانەيە بوونى منىش بۆ ئەوان بە ھەمان شىو ھەمانىكى تاييەتى
 خۆى ھەيىت، بەيىرم دىت مامۇستا پەسول زوو زوو پىي دەوتم،
 'سالار، ئەگەر پۆزىك لە پۆزان فەت بوويت، ئەوا گىسكىكى گەپت
 بۆ دەكەم بە خىر و برادەران دەعوەت دەكەم، ئەوسا بىلىك عارەقى
 لى دەكەين و لەسەر گۆرەكەت دەست دەكەين بە گۆشتىرژاندن و
 عارەقخواردنەو.

دوای مردنى من، ھەردەم ئەو پۆز و دانىشتنەم بە ھاوپىكانم
 بە پەوا دەيىنى، بەلام دەترسام ئەو ھى مامۇستا پەسول دەيلىت لە
 پاستىدا وا نەيىت و مردنى من بۆ ئەوان ئازار بەخشىت، لەبەر
 ئەو ھەيالى خۆكۆشتن و پۆيشتەم بەدوای سارادا دوا خست،
 ئىتر با بوونى ئارۆنى كۆپم و ھەمى دابىرانم لە نىشتەمان لەولاو ھە
 بۆستىت.

مشکيه کی کونی پهنگ بۆری شتواوی به سهریه وه ئالاندبوو،
پیشاله کانی به ملاولای شانەکانیدا شوپ بوو بونه وه، پالتویه کی
په ساسیی له بهردا بوو، له سهر گیرفانی لای راستی پالتۆکه ی به
پهنگی سوور شتوازی پۆرتیتیک دیار بوو، یان راستره بلیم
هیلکارییه کی شتواوی پهنگ سوور دیار بوو، که له دووری دوو
مهتریک به ولوه نه ده بینرا ئایا ئه و پهنگه سووره چی ده گه یه نیت؟
ئاخۆ مارکه ی پالتۆکه یه یان ده بیته چ فیکوریک بیته، له ژیریدا به
خه تیکی کاله وه بووی پهش به پیتی لاتینی نووسرابوو، ئارام.

بهری چاوی راستی به ئەندازه ی ههلماتیک ئاوساو و سوور
هه لگه پابوو، که لیت ده پوانی، له پیش سهرجه م ئەندامه کانی تری
ده موچاویدا ئه و بلقه سوورته ده هاته پیشچاو، چاوی چه پیشی
به رده وام زهرداوی لێ ده چۆرا و زوو زوو به سهرقولی پالتۆکه ی
وشکی ده کرده وه.

دوا ی ئه وه ی مامۆستا په سولی هاو پیتی، سالاری له و جینگایه جی
هیشته، دوو کاتژمیر زیاتر ده بوو له و تاریکیه دا وه ستابوو، به ره و
ئو جینگایه ی ده پوانی که مامۆستا په سولی له چاو ون بوو بوو، له
خه یالیدا ئه و په سیاره ی له خۆی ده کرد، 'تق بلی جاریکی تر ئه و
هاو پیتیه م بینمه وه؟'

پاشان کو په که ی له باوهش گرت و توند نووساندی به خۆیه وه،
له دینی زه لێوه تا وه کو گه یشتبووه سهر سنوور، پینگایه کی دووری

بریبوو، هستی به نازاری پتیهکانی دهکرد، لهو تاریکییه دا لهسەر
 تاشه بهردیک دانیشته و زوو زوو پرووناکیی لایتهکهی له دهموچاوی
 ئارۆن ددها، که چهند پۆژیک بوو تایهکی گهرمی لئ هاتبوو، دواى
 ئهوهی ماچیکى سهر پروومه ته سارد و زهرده لگه پاره کهی کرد،
 پاشان دهستی دهکرد به گیرفانییدا و چنگیک میوژی دهرهینا، دهنگ
 دهنگ دهیخسته دهمی کورپه کهی، ئارۆن له پهسا هیلنجی ددها و
 دواى ئهوهی میوژه کهی دهجوى، تفی دهکردهوه، بهردهوام دهکۆکی
 و پاشان سهری خستهوه سهر بالی باوکی، سالار کۆلی نه دا و
 دهستی کرد به گیرفانیکی تریدا و کاکله گویزی بۆ دهرهینا، داواى
 لئ دهکرد چهند دهنگیکیان لئ بخوات، ئارۆن به نهسته م دهنگی دهر
 دههات و به بئ ئهوهی بتوانیت سهری لهسهر بالی باوکی بهرز
 بکاتهوه شانهکانی هه لده ته کاند.

سالار ئه و شهوه لهسهر سنوور چاوه پوانی عهلی قوتیبی دهکرد،
 دوو پۆژ پیتش ئه و شهوه کاتیک یه کترین بینی، عهلی قوتیبی به لینی
 ئهوهی به سالار دابوو، که پتیهری بۆ بکات و له گه ل ئارۆندا بۆ
 شارى تارانیا ن به ریت.

کاتژمیر دهی شهو، عهلی قوتیبی له گه ل گهنجیکی باریکه لهی
 ره شپۆشدا گه یشتنه لای سالار، پیتش ئهوهی چۆنی و چاکی له گه ل
 سالار بکات، له رتیه به سالاری وت، 'ئه م پیاوه رتیه ریت دهکات و
 بۆ تارانت دهبات.'

عهلی قوتیبی چهند هه ناسه یه ک لای سالار مایه وه، دوو جار
 له به رخویه وه و به بئ ئهوهی له سالار بپوانیت وتی، 'ئه م کورپه
 نمونه ی پۆله ی کورده و جینگای باوه رپه!'
 پاشان له تاریکیی ئه و شهوه دا چۆن له پهر پهیدا بوو، ئاواش
 خۆی له سالار ون کرد.

سالار به ترس و نابه‌دلییه‌وه به‌ناو ئه‌و کیتو و دارستانه‌دا دواى
 گه‌نجه نه‌ناسه‌که که‌وت، ماموستا ره‌سولى هاوړپى به سالارى
 وتبوو، 'عه‌لى قوتبى باوه‌پيکراوى خويانه و جيگای متمان‌يه!'
 به‌لام ئه‌و شه‌وه عه‌لى قوتبى شه‌وه‌ندى په‌له بوو، ته‌نانه‌ت
 پيپه‌ره‌که‌ى به سالاريش نه‌ناساند، دواى شه‌وه‌ى له ريگا سالار
 له‌گه‌ل گه‌نجه‌که‌دا ده‌ستى کرد به ليدوان، پيپه‌ره‌که‌ى به سالارى
 وت، 'قوربان، به‌نده‌ت تايه‌ر عه‌زیز و خه‌لکى شارى بانه‌م.'
 تايه‌ر عه‌زیز به سالارى وت، 'به‌راستى من خاله‌ ره‌سول ته‌کلifi
 لى کردم، تاوه‌کو بتگه‌يه‌نمه شارى تاران و له‌ويى بته‌مه ئوتيلنک.'
 سالار ده‌ستى خسته سهر شانى تايه‌ر عه‌زیز و لنى چوه
 پيشه‌وه و لنى پرسى، 'بو تو خوشکه‌زای ماموستا ره‌سوليت؟'
 'ئه‌رى وه‌لا ئه‌و زاته خالومه.'

ئه‌و شه‌وه، دواى پينچ کاتژمير به پى رږشتن، گه‌يشته ديبه‌ک،
 ديبه‌که ته‌نھا چوار چرای تيدا ده‌گړا، به‌بى شه‌وه‌ى پشوو بده‌ن، يان
 بچنه هېچام له ماله‌کان، له به‌رده‌م ئاواييه‌که‌دا سوارى پيکاپنک
 بوون و به‌ره‌و شارى بانه به‌رږى که‌وتن، پيش شه‌وه‌ى بچنه ناو
 شار، گه‌يشته بازگه‌يه‌ک، کاتنک پيکابه‌که وه‌ستا، دوو پاسدار له‌لاى
 راست و چه‌پيانه‌وه پرووى تفه‌نگه‌کانيان تينکردن، پاشان له‌ژير
 پروناکيى گل‌وپنکدا دايان گرتن، پيکابه‌که‌يان پشکنى و پاشان يه‌کنيک
 له پاسداره‌کان له سالار هاته پيشه‌وه و له به‌تانييه پيچراوه‌که‌ى
 باوه‌شى پوانى، ئه‌و به‌تانييه‌ى سالار له ئاروڼيه‌وه ئالانديبوو، به
 فارسى پنى وت، 'تو چکاره‌يت'

سالار له تايه‌ر عه‌زیزی پوانى و هېچى نه‌وت، پاسداره‌که
 ده‌ستى دايه‌ قولى سالار و له‌گه‌ل خویدا بو لای پاسداره‌که‌ى تری
 برد، گه‌نجيکى کورته‌بالای چاوزه‌ق به جلى کوردیيه‌وه په‌يدا بوو،

له به رخزیه وه بانگی له پاسداره که کرد، 'عیرا قیه؟'

تایه عهزیز و شوفیزی پیکابه که به فارسی که وتنه پارانه وه و پینگایان له پاسداره که گرت، پاسداره که یش زوو زوو لووله ی تفهنگه که ی تی ده کردن و به توور په یییه وه داوای لی ده کردن پینگاکه ی بق چۆل بکه، کابرای کورد هات و سالاری له دهست پاسداره که وهر گرت و بردی له بن دیواری بازگه که دا رای گرت، له سالار هاته پیشه وه و به چه پئی وت، 'هیچ خه مه خو و برای خۆت ده بیته فریاده ست!'

سالار له دووره وه له و دیمه نانه ی ده پوانی، که پاسداره کان زوو زوو میلیان ده هیتایه وه و لووله ی تفهنگه کانیان له تایه عهزیز و شوفیره که ده کرد، کابرای کورد چهند جاریک ده که وته نیتوانیان و پاسداره کانی لی دوور ده خستنه وه، پاشان ده که رایه وه بق لای تایه عهزیز و شوفیره که و قسه ی له که لدا ده کردن، کابرای کورد هات بق لای سالار و لیتی پرسی، 'پوولت هه س؟'

سالار وه لایمی کابرای نه دایه وه و بیده نگ له دووره وه له تایه عهزیزی پوانی، کابرای کورده به بی وه لام بق لای پاسداره که گه رایه وه، دوا ی نه وه ی به گویتیدا چپاندی، پاسداره که به ره و لای سالار هات و لووله ی تفهنگه که ی خسته سه سه ری، نه ویش سه ری داخست و چاوی له ده موچاوی ئارۆن بری، که له و کاته دا له دوو توئی به تانییه که وه لیوه ی دیار بوو، له خه یالی خویدا وتی، 'سارا، به پوچی پاکت فریامان بکه وه!'

پاشان توند کوپه که ی نووساند به خویه وه و پر به سنگی بۆنی پیوه کرد، سه ری هه لبری و له چاوی پاسداره که ی پوانی، پاسداره که دهستی داگرت و بیده نگ تفهنگه که ی کرده وه شانی و بانگی له کابرای کورده کرد، دوا ی نه وه ی پاسداره که به زمانی

فارسی تاویک له گهل شوفیره که دا دوا، شوفیره که هات و له گهل
سالار چون له ناو پیکابه که دا دانیشن، به دواي ئه واندا تایه ر عزیز
هات و که وتنه پئی، تایه ر عزیز له به رخویه وه وتی، 'خوفروش!'
گه یشینه ناو شاری بانه و له کولانیک، له به رده می مالیکدا
پیکابه که وهستا و دابه زین، تایه ر عزیز به سالاری وت، 'کاکه
سالار، ئیره گه ره کی سه رایه و ئه مه مالی خومانه.'

دوانیوه پړۍ پړۍ چوارشه ممه ی مانگی یه ک، سالار و نارون
 گه یشته شاری تاران، له میوانخانه ی پهرین له جاده ی لاله زار
 دابه زین، کاتیک تایه ر عه زیز مالئاوایی کرد و ویستی بروات، سالار
 له بهر پشستینه که یدا پارچه یه ک په پړۍ دهر هیتا و ویستی پاره به
 رینه ره که ی بدات، تایه ر عه زیز به سالاری وت، 'نه خیر، نه خیر کاک
 سالار خوايشت ده که م، حه تمن من ئو کاره م بق پوول نه کردووه،
 ئیتر با بق خاله ره سول و عه لی قوتبی بیت، من خاتری ئه وانم زور
 لایه، به خوا چاکه و پیاوه تیی ئه وانم زور زور به سه ره وه یه.'
 تایه ر عه زیز سالاری له ژووریکي دوو نه فهری ئوتیله که دا جی
 هیشت، ئه وه شی به سالار وت، که خاوه نی ئوتیله که خانمیکی کورده
 و ده توانیت متمانہ ی پین بکه یت.

لاواز و په نگزه رد به رامبه ری یه کترین دانیشتبون، پاشان نارون
 چوو خوی دا به سه ر په فہی په نجه ره که دا و له دهره وه ی ده پوانی،
 په نجه ره ی ژووره که یان که وتبوو به سه ر جاده یه کی جه نجالدا و
 به رده وام سه یاره ی پيدا تیپه ر ده بوو، سالار له سه ر جیگا که له سه ر
 پشت پال که وتبوو و له بنمیچه که ی ده پوانی، هه ردووکیان ماندووی
 ریگا بوون و تایه کی گه رمیان لی هاتبوو.

ئیواره ی ئه و پړۍ، سالار چوو بق لای خاوه نی ئوتیله که، که
 ئافره تیکی به سالاجووی خه لکی شاری سنه بوو، بیست سالیک پیش
 ئه و پړۍ هاتبوونه تاران و ئه و ئوتیله یان کریبوو، ژنه که به سالاری

وت، که میزده‌کە‌ی چوار سالنیک پیش ئەو پوژە بە نه‌خۆشییه‌کی
 کوتوپر مردوو، کاتیک سالار پیتی وت، پیتستیان بە یارمه‌تییه و
 خۆی و کۆپه‌کە‌ی نه‌خۆشن و زۆریان برسییه، پاشان ئافره‌ته‌که‌ به
 ته‌لا سولتانی خۆی به سالار ناساند و ده‌ستی خسته سه‌ر شانی
 سالار و پیتی وت، 'ئاغا گیان به‌چاوان، تو بچۆ، ده‌ی بچۆ، وا من
 برنج و شیتوتان بۆ ساز ده‌که‌م.'

سالار له‌گه‌ل ئارۆن له‌ به‌زده‌می په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستابوون و له
 ده‌ره‌وه‌یان ده‌پوانی و چاوه‌پوان بوون، ئارۆن له‌ سالاری پرسى،
 'باوکه ئیتره شارى سه‌یاره‌یه؟'

سالار ویستی وه‌لامی بداته‌وه و باسی شارى تارانى بۆ بکات،
 پاشان پاپله‌کی و به‌سه‌رنجه‌وه لێی پوانی، ئارۆنی له‌ ئامیز گرتوو
 به‌سه‌ریدا نووشتایه‌وه، تاویک بیتده‌نگ له‌ پوخساری کۆپه‌کە‌ی
 پوانی و هه‌ولی دا وه‌لامی بداته‌وه، خۆی پێ پانه‌گیرا و به‌ده‌م
 قسه‌کردنه‌وه فرمیتسک به‌ چاویدا هاتنه‌ خوار. سالار به‌و قسه‌یه‌ی
 ئارۆن سه‌رسام بوو، چونکه ئارۆن له‌دوای مردنی سارای دایکییه‌وه،
 هیچ قسه‌ی نه‌کردبوو، بیتده‌نگ له‌ ئارۆنی کۆپی ده‌پوانی و پاشان
 ماسوولکه‌کانی ده‌موچاوی گرژ کردن، له‌ کاتیکدا پوخساری سارای
 له‌ پووی ئارۆندا ده‌بینی، شانی هه‌لده‌بپین و به‌ ده‌ستی راستی
 توند له‌سه‌ر جله‌کانیه‌وه سه‌ردلی گوشتی، له‌تاو ئازار تاویک چاوی
 نووقاند و پێ به‌ سییه‌کانی هه‌ناسه‌کی قوولی هه‌لمژی.

ئاسه‌واری به‌فریکی بۆری چلکن هیتشتا له‌سه‌ر سه‌کۆی جاده‌که
 بوو، ژووره‌که‌یان تا سفر و خوار سفری پله‌ی سه‌دی ساردبوو،
 هه‌ردووکیان تايه‌کی ئەوه‌نده گه‌رمیان لێ هاتبوو، هه‌موو ئازای
 له‌شیان له‌ ئاره‌قه‌دا خوسابوو، به‌رده‌وام ده‌کۆکین و به‌نۆره‌ چلم و
 ته‌پیی لووتیان هه‌ل ده‌لووشتی، کاتیک له‌ ده‌رگا درا، پیش ئەوه‌ی

دوای دوو پوژ مانه وه یان له ئوتیلی پەروین، سالار داوای له
 ته لا سولتانی کرد، ناویشانی دوو دوستی بو بدوزیته وه، که سالار
 پتی وا بوو له شاری تاران ده ژیان، به ناوی خه سره و فرهادی
 میرزایی بازرگان، که دوکانیان له بازاپی جیهان هه یه.
 ته لا له وه لامدا به سالاری وتبوو، 'ناسیاون'.

ئه وه پوژه کزه پایه کی سارد کلویی به فری به کووچه و
 جاده کانی تاراندای پتیج دها و دره ختی سه ره شه قامه کانی هینا بووه
 هه له که سه ما، ته لا پیش سالار کهوت و هه ره له سه ره هه مان جاده و
 سه ره مه تریک له ئوتیله که ی ته لا سولتانی دوو ره کهوته وه، کاتیک
 گه یشتنه به رده می بازاپی جیهان، سالار به رده وام ئه وه ی له
 خه یالدا بوو، که خه سره و کاتی خۆی به سالاری وتبوو له بازاپی
 جیهان به هه ره دوکانداریک بلیت کۆگای میرزایی یه که سه ره بو لای
 ئیمهت ده هین.

له به رده می قه یسه ری جیهاندا ته لا سولتانی گه پایه وه و سالار
 له ویدا له یه که م دوکانداری پرسى، دوکانداره که جل و که لوپه لی
 مندالانی به بنمیچی سه ربانی قه یسه رییه که دا هه لواسیبوو، وه کو
 ده یان مندالی ته مه ن یه که تا کو ده سال به دیواری قه یسه رییه که دا
 هه لزنابن، کابرای دوکاندار، گه نجیکی باریکه له ی پیکپۆشی
 سه روپیشه اتوو بوو، ته مه نی نزیکى بیست سالیک ده بوو، به بی
 ئه وه ی هیچ وه لامیکی سالار بداته وه، خیرا دوکانه که ی خۆی جی
 هینشت و پیش سالار کهوت، چوار دوکانیکی به ی و خۆی کرد
 به دوکانیکی گه وره ی شووشه به ندی پووناکدا، کاتیک سالار و
 ئارۆن چوونه نیو دوکانه که، په نگ و پووناکی ناو دوکانه که
 سه رنجی پاکیشان و بی ده نگ به چواره وری خۆیاندا ده یان
 پوانی، پووناکی گلوپه کان له په نگه توخ و گه رمه کاندای دوباره

دهبوونهوه، ئارۆن دهستی سالاری توند گرتیوو، بئ ئهوهی له کهس بپوانن یان له خهیاڵیاندا بیت بۆچی هاتوونهته ئهو جیگایه، سهرسالام تاویک بهدهوری خۆیاندا خولانهوه، دوکانیکی گهوره بوو، به چواردهووریدا به قوماشی پهنگاوپهنگ داپۆشراپوو، لهو کاتهدا کهسیک سالاری لهو سهرنجدان و خهیاڵهی دابری و فهرمووی لئ کرد، سالار سهرنجی له کابرا دا و به دهنگیکی تیکشکاو و قوڤگی پر له گریانهوه، 'کاکه خهسرهوا'!

کابرایهکی سهروپیشسپیی بالابهزن بوو، چاکهت و پانتۆلیک و کراسیکی سپیی لهبهردا بوو، کاتیک سالار باوهشی کرد به ملیدا، ئهو سهرسالام له جیگای خۆی وشک وهستاوو، دیار بوو ئهو سالاری نهدهناسیهوه، سالار هیشتا قۆلی له ملی کابراوه ئالاندبوون و توند خۆی پتوه نوساندبوو، بهدهم گریانهوه وتی، 'من سالاری کوڤی یهعقوبیم، خوشکهزای خایم شولومۆم'.

خهسرهو میرزا، کاتیک ئهمهی له سالار بیست، ههردوو قۆلی له ملی سالارهوه ئالاند و بئ ئهوهی هیچ بلیت، تاویک بیدهنگ یهکتریان توند بهخۆوه گوشتی، ئارۆن سهرسالام به باوکی و خهسرهودا ههلی دهپوانی، کاتیک خهسرهو قۆلی له ملی سالار کردوه، دهستیکی خسته سهر شانی سالار و ئاماژهی بهرهو پرووی کوڤه گهنجهکه کرد و وتی، 'ئهوه کامهرانی برازامة، کوڤی فهرهادی پهحمهتیه!' له کاتیکدا سالار بهسهرسامیهوه له کامهرانی دهپوانی، خهسرهو دانهوییهوه و ئارۆنی گرته باوهش و وتی، 'دهی ئهم پیاوه بچکولانهیه کتیه؟'

سالار هیشتا له خهیاڵی خۆیدا خهریکی بیرکردنهوه و لیکدانهوه بوو، دواي ئهوهی چهند جاریک له خهیاڵیدا قسهکهی ئهوی دووباره کردهوه، 'کامهرانی کوڤی فهرهادی پهحمهتی!'

پاشان له بهرځويه وه وتی، 'ټارون، کوږمه، کاکه خه سره و!' سالار ئه مه ی وت و بهر و ږووی کامه ران چوو، ئه ملاولای یه کیان ماچ کرد، له و کاته دا سالار ویستی هه والی فهرهاد بیرسیت، به لام خه سره و ږواری پښ نه دا و له گهل ټاروندا دهستی کرد به قسه کردن، فهرمووی له سالار کرد تاوه کو دانیشیت، پاشان ږووی کرده کامه ران و پښی وت، 'بزانه چی دهځونه وه و ئه گهر برسپیشپانه خواردنیان بڼ بیتنه.'

کاتیک کامه ران پرسپاری له سالار کرد، له وه لامدا وتی، 'کاکه گیان چا، چایه کی خهست، بڼ ئه م پیاوهش شهربه تیک یان په رداخیک ټاو.'

کامه ران له دهرگای دوکانه که چووه دهره وه، له و کاته دا سالار فرسه تی هیتا و له خه سره وی پرسپ، 'ئهری کاکه خه سره و پښ بلن، کاک فهرهاد که ی کوچی دواپی کرد؟'

له و کاته دا خه سره و میرزا ټارونی له سهر کڅش بو و به رانبر سالار دانیشتبوو، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و پښ نه وه ی له سالار ږوانیت، بیده نگ دهستی ټارونی له ناو دهستیدا ږاگرت، هیواش سهری په نجه کانی به پشتی دهسته بچکوله و په نجه باریکه کانی ټاروندا دهیتا، له بهرځويه وه وتی، 'به خوا برام نازانم چیت پښ بلیم، څوزگه به دهردی خوا ږروشتایه!'

'ده ی چون و چی ږووی دا؟'

'سالار گیان، باوکم کاتی ځوی له دهست زولم و زور له شاری سلیمانیه وه هه لاهات، له جیاتپی نه وه ی وه کو ئه و عالمه بڼ ئیسرائیل بچیت، بهرهمهت بیت ږووی کرده شاری سنه، ځوی واته نی هه موو چاریک دهیوت من نامه ویت کوردستان بڼ موسولمانه هه وه سبازه کان به جڼ بلیم، بیست سالیک له مه و بهر

باوكم كۆچى دوايى كرد، من و فەرھاد و گولەباخى خوشكم
 ھاتىنە تاران، ئەو گولەباخ ھەر زوو بە نەخۇشى مائىلئاوايى
 لى كردىن و ھەشت مانگىكىش پىش ئەمپۇ فەرھاد لەلايەن
 ئىتلاعاتەو بە تۆمەتى پشتگىرىكردنى كۆمۇنىستەكان تۆمەتبار
 كرا، ئا لەو خىيابانى جمھوورىيە لەگەل چوار كەسى تر بە پىش
 چاوى ئىمە و عەشاماتىكى زۆرەوە مليان بە پەتدا كردن، بەخوا
 سالار گيان، ئەخىرەن ناچارىن ھەموومان ھەلبىتىن، بچىن بۇ
 ولاتىك لە ولاتەكانى ئەوروپا يان بەرەو ئەمريكا بېرىن، ئىتر
 خۆمان نەخەلەتتىن و ئەو ھەمان قىبۇل بىت كە ئىدى ئىمەى جوو
 لەم ولاتانەدا جىگامان نايىتەو، دەى پىم بلى دەنگوباسى ئىو؟
 كاك خايم و دايكت و ئەوان چۆن؟

سالار ھىشتا بەسەرسامىيەو لە خەسرەوى دەروانى، ويستى
 وەلامى خەسرەو بداتەو، بەلام نەيدەزانى لەكوئو دەست پى بكات،
 لەو كاتەدا كامەران بە سىنىيەكەو گەپايەو، لەژىر ئەو مېزەى
 سالار و خەسرەو لە تەنىشتىو دانىشتىبون، تەپلەكىكى دەر ھىتا،
 سىنىيەكەى دەستى پەرداخىك شەربەتى پرتەقال و دوو پىالە چاى
 لەسەر بوو، سىنىيەكەى خستە سەر تەپلەكەكە و چوو بەردەمى
 ئارۇن و دانەوييەو، بى ئەو ھىچ بلىت لە گىرفانى پانتولەكەى
 جىپىكى بچووكى باغەى دەر ھىتا و بەرەو ھووى ئارۇن گرتى و
 وتى، 'ئەو ھىچ بۇ تۇ.'

كامەران وەكو ئەو ھىچ بىو پىت يارى لەگەل ئارۇندا بكات، دەستى
 كرد بە گىرفانەكەى ترىدا و چنگىك نوقلى پەنگاوپەنگى دەر ھىتا و
 ھەردوو دەستى بەرەو ھووى ئارۇن پاگرت.

سالار سەپىرىكى خەسرەوى كرد و وتى، 'پووداو و چىرۆكەكانى
 لای من بۇ دوايى.'

خەسرەو سەرى بۆ سالار پراوەشاند و بە دەم قسەکردنەو
لە گەل ئاروندایەکی دەنکیک لە نوقلەکانی ناو دەستی کامەرانیان
هەلگرت و دواى ئەوێ لە یەکتەریانیان پراوی، نوقلەکیان خستە ناو
دەمیان و دەستیان کرد بە پیکەنین.

ئەو پۆژانەى سالار لە تاران مایەو، سەردانی مالی خەسرەو
نەکرد، چونکە خەسرەو ئەوێ بە سالار وتبوو، کە دانیایە مال و
دوکانەکی لە لایەن پۆلیس و ئیتلاعاتەو چاودێری دەکەیت، سالار
ناچار بوو زۆریەکی کات لە ئوتیل پەروین بمینیتەو و چاوەپوان
بیت، خەسرەو کامەرانی پۆژانە سەردانی ئوتیل پەروینیان دەکرد،
دواى سێ مانگ، خەسرەو لە کووچەى عەرەبە پاسپورتیکی کەری و
کامەرانی ناو و وینەى سالار و ئارۆنى خستە سەر، خەسرەو فیزیای
هۆلەندای بۆ سالار و ئارۆن کەپیوو، بەلام مانەو و چاوەپوانکردنی
سالار زیاتر بۆ ئەو بوو تاوەکو بتوانیت بۆ ئەمریکا بڕوات، پاشان
خەسرەو ئەوێ بە سالار وت، کە ئەو لە هۆلەنداوە دەتوانیت خۆی
ئەو پێک بخات و لەوێوە بۆ ئەمریکا بچیت.

مانگی چواری سالی ۱۹۸۰ سالار گەیشته ولاتی ھۆلەندا، دوو پۆژ دەستبەسەر کرا و لە ئاپارتمانیکى داخراودا ھىشتیانەو، ئەو ئاپارتمانە شوینى پىشوازیلیکردنى پەنابەرەن بوو، پاش ئەو ھى دوو جار بۆ ماو ھى زیاتر لە دوو کاتژمىر لىپرسىنەو و لىدوانیان لەگەلدا کرد، لە خوارووی ھۆلەندا نارديانە کەمپى چاو ھەروانى.

پاریزەرەکەى سالار پیاویکی بەسالاچووی سوورکار بوو، لە پۆژى یەکەمى بینینیدا بە سالارى وتبوو، چاو ھەروان بە و لە ماو ھى چوار ھەفتەدا وەلام دەدرییتەو، ھەروەھا داواى ئەو ھى لە سالار کردبوو، بەلگەنامەیک لە عىراقەو ھىتیت، کە بیسەلمىتیت ئەو عىراقیەیان بە پەچەلەک یەکیکە لە جووھکانى ئەو ولاتەى لىو ھى ھاتو، ئەوکات بە زووترىن کات مافى پەنابەرى پى دەدریت، بەلام بە پىچەوانەو سالار بەردەوام نکۆلى لەو ھەکرد و دەپوت، 'من عىراقى نیم و تەنھا جوو یەکی کوردم.'

پۆژى گەیشتنى بۆ فرۆکەخانەى ئەمستردام، ئەو شوناسنامە عىراقیەى سالانىک بوو لەگەل خۆیدا ھەلى گرتبوو، لەسەرى نووسرا بوو سالار یەعقوب و سالی ۱۹۵۲ بۆ تەواوکردنى ناوى سیانى عەلییان پتو ھەروەھا نووساندبوو، ھەروەھا ئەو ھى لەسەر نووسرا بوو کە ئەو بە دیانەت موسولمانە، پىش ئەو ھى لە فرۆکەخانەى ئەمستردام دابەزیت لوولى کرد و کردى بە کونى

ته والیتی فرۆکه که دا، ئەو شوناسنامە عێراقییەى سالانیک ئەوى له
گرتن و پاوه دوونان پاراستبوو.

له یه کهم لیڤوانیدا وتبووى، ناوم سالار یه عقوب سلیمانە و
به په گەز کوردیکی جووله که یه و سالی ١٩٥٢ ناچار بوون ناو و
ناونیشان و دیانه تیان بگۆڕن. سالار زوو زوو به موته رجیمه که ی
وتبوو، 'پیشان بلێ، که به سه رهاتى من هاوشیوه ی جووه کانی
ئه وروپایه، که چۆن له کاتی جهنگی جیهانیی دووه مدا ناو و
ناونیشانیان ئەگۆڕی بۆ ئەوه ی نازییه کان نه یانگرن!'

دواى ئەوه ی قسه کانی سالار هه مووی له لایه ن نووسه ریکه وه
تۆمار کران، داوایان له سالار کرد بۆ پشتراستکردنه وه ی ئەو
به سه رهاتانه ی باسی لیوه کردبوون، پتیوستان به دۆکۆمینت هیه،
سالار له وه لامدا وتبووی، 'نه ئیستا و نه له داهاتوودا ناتوانم
به لگه نامه له عێراقه وه بیتم!'

دواى ئەو لیڤرسینه وانه، موته رجیمه کورده که به سالاری وتبوو،
'ئه رێ مالت به قوڕ گیریت، ئەگەر تۆ راست ده کهیت و جووله کهیت،
بۆ ناچیته وه بۆ ئیسرائیل و چیت داوه لیڤره؟'

'ئه رێ بڕام تۆ چ پتیویست ده کات ناماقوولی واکهیت، کاری
ته رجومه ی خۆت بکه و حه قت به سه ر منیکی هه ژاره وه چیه،
چکاره م و له کوێه هاتووم و ده مه ویت له کوێ بژیم!'

کابرای وه رگێڤ به توو په ییه وه له سالاری پوانی و پاشان به بی
ئه وه ی هه یج بلێت پشتی تیکرد و پویشیت.

که مه ی شازاده له ناو دارستانیکی چڕ و تاریک و دوور له
ئاوه دانیدا بوو، ئەلمانەکان له کاتی داگیرکردنی ولاتی هۆله ندادا
سالی ١٩٤٢ بۆ مه به ستی کوکاردنه وه ی جووله که هۆله ندیه کان
دروستیان کردبوو، پاشان به شه مه نده فەر به ناو ئەلمانیا دا بۆ

پۆلۇنيا و لەوێوہ بۆ کەمپی بەناوبانگی ئاوسویچ دەبران، ھیتستا ئاسەواری ھیلی ئاسنی ئەو شەمەندەفەرە مابوو، کە زیاتر لە بیست ھەزار منداڵ و ژن و پیاوی جوولەکە ی پێن پاگوێزرابوو، دوو ھیلی ئاسنی تەریبی ژەنگرتوو، بەناو دارستانەکەدا تاکو ناو کەمپەکە و بەردەم ئەو ئاپارتمانە ی سالاری تیدا بوو، کشابوو. ئاپارتمانەکە دوو قات بوو و لە دە ژوور پێک ھاتبوو، ھەر ژوورە و خێزانێک یان زیاتر لە کەسیکی تیدا بوو، دانیشتوانی ئەو کەمپە لە دەیان ولاتی جیاوازەو ھاتبوون.

حەفتە یە کەم سالار دوو جار لە گەل ئارۆندا سەردانی پزیشکی کەمپەکەیان کرد، ئافەرەتێکی تەمەن سی سالی قژزەردی بالا بەرزی چاوشین بوو، بەردەوام بە ئینگلیزییەکی خێرا لە گەل سالاردا دەدا، سالار بێ ئەوہی لە مەبەست و قسەکانی تیگات، بەردەوام سەری بۆ دەلەقاند و بەلێی بۆ دەکرد، دوای ئەوہی پزیشکەکە پشکنینی بۆ ئارۆن کرد، مەلحەمێک و شووشەیەکی شرووبی بە سالار دا، تاکو بە مەلحەمەکە پۆژیی جارێک سنگ و پشتی کوپەکە ی پێ بشیلت و پۆژیی یەکی جار کەوچکەچایەکی لە شرووبەکە دەرخواردی ئارۆن بدات، جیاواز لەوہی پزیشکەکە چی بە سالار وتبوو، لە پۆژیکدا چوار جار تەواوی جەستە ی ئارۆنی بە مەلحەمەکە دەشیلا و پۆژانە زیاتر لە سی جار بە کەوچکیکی چیشتخواردن شرووبەکە ی دەکرد بە قورگی ئارۆندا، پۆژانی دوای ئەو پۆژە باری تەندروستی ئارۆن بەرەو خراپتر دەچوو، خواردنی نە دەخوارد و بەردەوام تايەکی گەرمی لێ ھاتبوو، بیجگە لەوہی زوو زوو دەپشایەوہ و سکی دەچوو.

ئێوارەیکە سالار ئارۆنی لە بەتانییەکی سەوزەوہ ئالاند و بەھەلەداوان گەیانیدیە ئەو ئاپارتمانە ی ئەکەوتە سەر دەرگای

دەر وهی که مپه که، هروه ها شوینی پیشوازیکردن بوو، دواي د هوام و به تاییه تی شهوان، چند پولیسیکی لی بوو، سالار به شپزه بییه وه که یشته ناو هولی پیشوازیکردنه که، که بیجگه له دهرگای هاتنه ژووره وه، دهرگای تری له سر نه بوو، لای راست و چپ چندین کورسی به دیواره کانه وه لکینرابوون، هوله که په نجره یه کی شووشه بهندی ده که وته سر و له و کاته دا په نجره که داخرابوو، به لام چند کونیکي بۆ لیدوان تیدا بوو، له و کونانه وه سر نشینانی که مپه که ده بوایه قسه یان له گه ل کار به ده ست یان پولیسه کانی که مپه که دا بکرایه، شووشه ی په نجره که به قه دهر له پی ده ستیک نه ستور بوو، بۆ ئه و مه به سته ی پولیس و کار به ده ستانی که مپه که له رق و توو په یی ئاواره کانی ناو که مپه که بپاریزیت، پینچ سانتیمه تریک بۆشایی بۆ نامه و گۆرینه وهی شوناس له ژیر شووشه ی په نجره که دا بوو.

سالار کاتیک گه یشته به رده می په نجره که، هه ناسه ی له بهر برابوو، له و کاته دا چوار پولیس له ژووره وه بوون، سیانیان پشتیان له سالار بوو و ته ماشای ته له فزیونیان ده کرد، که له و کاته دا به ریکه وت یاریی توپین بوو، یه کیک له پولیسه کانی له پشتی په نجره شووشه به نده که وه دانیشتبوو، کابرایه کی قه له وی سوورکار بوو.

سالار جووتیک نه علی دپای له پیدا بوو، هه رچه نده له دهر وهی ئاپارتمان که کزه بایه کی ساردی ده هات و شه وانه ناو ئه و دارستانه به رده وام ته پ و شیدار بوو، سالار تیشیرتیکی قۆلکورتی سپی و ده رپیکورتیکی تاکو سر نه ژنۆی له پیدا بوو، قژی درێژ و دوو مانگ ده بوو ریشی نه تاشیبوو، وه کو مندالیکی ساوا ئارۆنی قوماته کردبوو، له باوه شیدا به ته نها ده موچاوی به دهر وه بوو، زوو زوو چاوه کال و قاوه بییه کانی هه لده بری و به ترسه وه له پوخساری

باوکی دەپروانی، پۆلیسەکە لە سالاری پروانی و بەھێمنییەکەو وەتی،
'فەرموو، دەتوانم یارمەتیت بدەم؟'

سالار لە پۆلیسەکەى پروانی و بەدیقەتەو و چاوی بە پۆلیسەکانى
تردا گێرا، بێدەنگ لە تەلەفزیۆنەکەى پروانی و ھەناسەییەکی قوولى
ھەلکێشا، سەرى داخست و لە ئارۆنى پروانی و دیسان لە پۆلیسەکەى
پروانییەو، وەکو بییەوێت بە ئاماژە شتیک بە پۆلیسەکە بلیت، دیار
بوو لە خەیاڵیدا بە زمانى ئینگلیزى پستەییەکی گونجاوى بۆ پێک
نەدەخرا، چەند جارێک بەشەرمیکەو و لەژێر لیوێو وەکو لەگەل
خۆیدا بدوویت وەتی، 'ئەم منالە، ئەم منالە!'

سالار بەرامبەر پۆلیسەکە دەمى کردبۆو و چاوی داچربیوو،
پۆلیسەکە لێى پرسى، 'چی ئەو منالە، ئەو منالە چییەتی، نەخۆشە؟'
'بەلێ، بەلێ زۆر زۆر نەخۆشە!'

پۆلیسەکە چەند جارێک سەرى بۆ سالار لەقاند و پێى وەتی،
'بەلێ، بەلێ، بڕۆ لەویدا دانیشە! یان بچۆرەو ئاپارتمانەکەى خۆت،
ئەو من تەلەفۆن بۆ پزیشک دەکەم.'

سالار وەکو لە پۆلیسەکە تێتەگەیشتیبت، دیسان بە سەرى
ئاماژەى بە ئارۆن کرد بە باوەشیەو و دیسان وەتی، 'نەخۆشە،
زۆر زۆر نەخۆشە!'

'دەزانم بەرپز، ژمارەى ئاپارتمان و ژوورەکەت چەند بوو؟'
پۆلیسەکانى تر پرویان وەر گێراو و ھەرسێکیان لە سالاریان
دەپروانى، پۆلیسى بەر پەنجەرەکە دەستى دایە تەلەفۆنى سەر
میزەکەى بەردەمى و ژمارەییەکی لێدا، لێدوانەکەى چەند ھەناسەییەکی
خایاند، پاشان پۆلیسەکە ئاماژەى بە کورسییەکانى پشتەوێى سالار
کرد و وەتی، 'بەرپز چاوەپروان بە، پاش پێنج خولەکی دیکە پزیشکەکە
دەگات!'

سالار به تو و پره یییه وه چاوی به سهر پۆلیسه کاندایا گیترا، پشتی تیگردن و به هۆله که دا دهستی کرد به گهرا، زوو زوو ده وهستا و له ئارۆنی دهروانی، ئازاریکی قوول له دلیه وه به ره وه سهر سنگی کشا، له تاو ئازار خۆی کوو کرد و به پیوه به سهر ئارۆندا خۆی نووشتانده وه، خۆی له سهر پیکانی بۆ راگیر نه دهکرا و چوو له سهر کورسییه که دانیشته، خه می ئارۆن و جهنجالی ناو خه یالی و ئازاری دلی باری دهروونی ئهویان ئالۆز کردبوو، به بی خواستی خۆی چهند دلوپیک فرمیسک که وتنه سهر ئه وه به تانییه ی له ئارۆنه وه ئالاندبوو.

پزیشکه که کابرایه کی قژزه ردی کورته بالای لاو بوو، قه مسه له یه کی رهشی ئه ستووری دریژی تا سهر ئه ژنۆکانی له بهردا بوو، جانتایه کی چه رمی به دهسته وه بوو، کاتیک گه یشت، چوو له بهرده می په نجه ره که دا وهستا، پۆلیسه که ئاماژه ی بۆ لای سالار کرد، سالار وهکو له هۆش خۆی چوو بیت، بیده نگ چه مابوه و سهری به سهر ئارۆندا داهیشتبوو، کاتیک پزیشکه که چوو له ته نیشتیه وه وهستا و دهستیکی خسته سهر شانی، سالار وهک له خه ونیکی قوول پا په پییت، شله ژا و خۆی راست کرده وه و له ده موچاوی پزیشکه که ی رهوانی، پزیشکه که دهستی به ره وه رهوی سالار دریژ کرد، پێش ئه وه ی سالار ته وقه ی له گه لدا بکات، وتی، 'من دکتور یانسنم.'

دوکتور یانسن دهستی دایه بنبالی سالار و هه ستایه سهر پێ، پاشان پیکه وه بۆ ژووره که ی خۆی گهرا نه وه، له وی ئارۆنی له باوهشی سالار ده ره هیتا و پشکنینی بۆ کرد، دوا ی ئه وه ی له سهر کاغه زیک چهند دیرپکی نووسی و له سهر میزی ژووره که دای نا، پاشان ویستی ئه وه بۆ سالار رهوون بکاته وه، که هیچ مه ترسییه ک

له سەر ژيانى منداله كەى نىيه، سالار بێدهنگ له پزىشكه كەى ده پوانى، به بى ئه وهى له قسه كانى دوكتور يانسن تىيگات، كاتىك يانسن ويستى جىيان به يلىت، سالار خۆى توورپه كرد و به زمانى نيوه كوردى و ئىنگلىزى هاوارى به سەر پزىشكه كەدا كرد، 'ئهو كورپه نه خۆشه زۆر نه خۆشه و گيان دەر نابات!'

تاوه كو ناو ده رگای دهره وهى ئاپارتمانكه كه دواى دوكتور يانسن كه وتبوو. يانسن چه ند جارىك ده ستى سالارى گرت و به سالارى وت، 'ترست نه بيت، نه خۆشى كورپه كه ت كوشنده نىيه.'

پۆژى دواى سالار چوو له دهرمانخانهى كه مپه كه شووشه يه ك شرووبى بۆ وه رگرت، دوو پۆژى به سهردا تىپه پى و ته ندروستى ئارۆن زياتر به ره و خراپى ده چوو، له زمان كه وتبوو، به ئه ستم ده يتوانى چاوى هه لىيت.

دوانىوه پۆى ئه و پۆژه سالار سه ردانى دوكتور يانسنى كرد، يانسن به سالارى وتبوو، 'ئهو مناله به هۆى جىگژپكى و هه واگژپكىوه نه خۆش كه تووه و ته نها پىويستى به پشوو.'

ئىوارهى هه مان پۆژ سالار به شىوهى جارى پيشوو، ئارۆنى له باوهش گرت و بۆ ئاپارتمانى پيشوازى لىكردنه كه بردى، پۆلىسه كان داوايان لى كرد هىواش بيت و ئه وان ته له فۆن بۆ پزىشكى كه مپه كه ده كن، به لام بىزارى و توورپه يى سالار به به لىن و له سه رخۆى پۆلىسه كان هىواش نه ده بووه، ئه و دوو شووشه شرووبه يى به ده ستىوه بوو توند دانى به پووى په نجه ره كهى نىوان خۆى و پۆلىسه كاندا، شرووبه كان به جۆرىك به شووشه ئه سستوره كهى په نجه ره كه دا بلاو بوو بوونه وه به ئه ستم سالار پۆلىسه كانى لىوه ديار بوو، له و كاته دا ئارۆنى له ناو به تانىيه كدا له سەر دوو كورسى پال خستبوو، خۆشى به و هۆله دا وه كو ئازله لىكى برىندار

دەخولايەو ۋە بەردەوام لە بەرخۆيەو ۋە قسەي دەکرد و جنتوي دەدا،
زۆري نەخاياند پينچ پۆليسي تايبەت بە جلي پەشەو ۋە خويان کرد
بە ھۆلي پيشوازيکردنەکا و پەلاماري سالاريان دا، دواي ئەو ھي
قۆلبەستيان کرد، ھەليان گرت و برديان و خستيانە پشتي پاسيكي
پەشي داخراو ھە، يەكيك لە پۆليسەكان ئارۆني لە باو ھش گرت و
چوو لە پيشەو ھي پاسەکا دا دانيشت، دواي ئەو ھي پاسەکا بەر ھو
پۆليسخانەي شاري بریدا و نزیک کەمپەکا کەوتە پي، پۆليسەكاني
کەمپەکا کەوتنە پاککردنەو ۋە سړيني ئەو پەنجەرەيەي ئەواني لەو
توورەبوونەي سالار پاراستبوو.

ئەو سەرچەفەى درابوو بەسەر جىگاگەدا، ھىشتا نەشتوئىنرابوو،
 دوو خاۋلىى بەقەدراۋى لەسەر دانرابوو، تەوالىتىك و مەغسەلىكى
 دەستشۆردن و تەلەقزىۋىنىك بەرامبەرى جىگاگە بە دىۋارەكەوہ
 ھەلۋاسرابوو، پىش سى پۇژ، دوو پۇلىس سالارىان ھىتايە ئەو
 ژوورە، كاتىك ھىتايان، لە سووچىكەوہ و لەسەر ئەرزەكە لىنى
 دانىشت، پالى بە دىۋارەكەوہ بابوو، ھەردوو دەستى لەبەر ئەنۆى
 ھەلپىكابوون، چەند جارىك لە بىتھىزىدا بە لادا ھات و زوو زوو
 چاۋى دادەخست و خەۋى لى دەكەوت، بەو جۆرە سى پۇژى
 لەو بەندىخانەيە بەسەر برد، ئەو خواردنانەى بۆى دەھات، بەبى
 ئەوہى لىيان بېوانىت، بە نووكى پىنى لە خۆى دوور دەخستەوہ،
 دوانىۋەپۇى پۇژى سىتھەم، كابرايەكى قەلەۋى پەشتالەى سەرسىپى
 ھاتە بەردەمى دەرگای ژوورەكەى سالار و بە زمانى كوردى بانگى
 لە سالار كرد، 'كاك سالار، من مۆتەرچىم، دەتوانم چەند قسەيەكت
 لەگەلدا بكەم.'

لەو كاتەدا سالار لەسەر زەۋىى ژوورەكە لەسەر لای چەپى
 خۆى گىرمۇلە كردبوو، چاۋى لىك نابوون و نووزەى لە خۆى
 بېرىبوو، يەككە لەو دوو پۇلىسەى لە شانى راست و چەپى
 كابراۋە ۋەستابوون دەرگای ژوورەكەيان كىردەوہ، كاتىك كابرا
 چوۋە ژوورەوہ، پۇلىسەكان چوون لەملاۋلاى جىگاگەى سالارەوہ
 ۋەستان، دوو پۇلىسى تىرىش بەدۋاى ئەۋاندا ھاتنە ژوورەوہ، كابرا

چوو له تەنیشت سالارهوه دانیشت و بههتواشی دهستیکی خسته
سه‌ر شانی، کاتیک سالار چاوی هه‌لبێ و ویستی خۆی راست
بکاتهوه، پۆلیسه‌کان له سالار نێزیک بوونه‌وه و خۆیان ئاماده‌ کرد
بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی، کابرا ده‌ستی به‌ره‌و پووی سالار درێژ کرد و
وتی، 'من وشیار بابانم و موته‌رجیم.'

سالار خۆی راست کرده‌وه و پشستی نا به‌ دیواره‌که‌وه، پاش
ئەوه‌ی به‌بێزاریه‌که‌وه له‌ وشیار بابانی پوانی، له‌ژێر لیوه‌وه‌ وتی،
'پووی بابی تۆ و ئەوانیش زه‌ش بیت، ئەوه‌ نه‌بیت تۆش له‌وان
شه‌ریفت بیت!'

وشیار بابان، بێ ئەوه‌ خۆی تیک بدات و ده‌ستی بگێڕێته‌وه،
به‌پێکه‌نینه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ئەژتۆی سالار و وتی، 'هه‌رچییه‌ک
ده‌لێیت قه‌بوولمه‌ و له‌سه‌ر سه‌رم، تۆ ریزت هه‌یه‌، من له‌به‌ر خاتری
تۆ هاتووم بۆ ئێره‌، نه‌ک به‌ ئەمری ئەوان.'
'کو‌په‌ خۆ ئەمانه‌ له‌ به‌عس پیسترن!'

'خه‌مت نه‌بیت، من هه‌یج له‌و قسه‌ نابه‌جێانه‌ی تۆیان بۆ ته‌رجومه‌
ناکه‌م!'

'ده‌ی، منه‌تت به‌ قۆنه‌ره‌کانم، ناپیاو، پێیان بلێ، ئەو چوار سه‌گه‌ی
به‌پێوه‌ وه‌ستاون، له‌ دهنده‌ به‌عسییه‌کان بێهه‌شت و زالمترن.'
'نه‌خێر کاکه‌ گیان من بۆ ئەوه‌ نه‌هاتووم، تاوه‌کو‌ کێشه‌ی زیاتر
بۆ دروست بکه‌م، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، من هاتووم یارمه‌تیت بده‌م.'
'یارمه‌تی چی و ته‌په‌ماش‌ی چی؟ ئا له‌و سه‌گانه‌م بۆ به‌رسه‌، کوا
کو‌په‌که‌م؟ کو‌په‌که‌میان بۆ کو‌ی بردووه‌ و ئیستا لای کێه‌؟'

'کو‌په‌که‌ت، ئارۆن، ئەم به‌یانییه‌ خۆم له‌لای بووم و پێکه‌وه
قسه‌مان کرد و گوزه‌رانیش‌ی زۆر باشه‌، ئیستا له‌ نه‌خۆشخانه‌یه‌که‌
ده‌ ده‌قه‌یه‌ک لی‌ره‌وه‌ دووره‌، له‌لایه‌ن که‌مه‌په‌که‌وه‌ دایه‌نیان بۆ گرتووه‌

و بهردهوام له لایه تی و خزمه تی دهکات.

سالار به سهرنجه وه گوئی له وشیار بابان گرتبوو، پاشان سهری داخست و تاویک به بندهنگی له بهینی پانه کانیه وه له بهر پیتی خوی پوانی، وشیار بابان بهردهوام بوو و وتی، 'ئه گهر پیت باشه ئه وه ئیستا من و تو بۆ لای ئارۆنی کوپت دهچین، پاشان ههر خوشم بۆ که مپه کهت ده به مه وه!'

'دهی ئه م سه گانه؟'

سالار له کاتیکدا ئه مهی وت، که به ته و سیکه وه به پۆلیسه کاندا ههلی پوانی، 'تو تاوانیکی ئه وهنده گه ورهت نه کردووه تاکو له وه زیاتر له سهری به ند بکرییت.'

'مادام کوپه کهم له نه خوشخانهیه و له ژیر چاودیری دایه ئیتر...'

سالار قسه کهی بۆ ته و او نه کرا و سهری به سهر کۆشیدا شوپ کرده وه و دایه پرمه ی گریان، وشیار بابان خوی لی نزیک کرده وه و دهستیکی خسته سهر شانی و وتی، 'نا برا، خۆت دلته نگ مه که و ههسته با برۆین.'

له کاتیکدا وشیار بابان سالاری پیش خوی دا و له پۆلیسه خانه که دهه چوون، سالار سهری داخستبوو و هیچی به پۆلیسه کان نه وت، وشیار بابان سوپاسی پۆلیسه کانی کرد، به سه یاره کهی وشیار به ره و نه خوشخانهی یولیا نا که و تنه ری.

له ریگا وشیار بابان پرسپاری ئه وهی له سالار ده کرد، ئایا له سلیمانی کئ ده ناسیت و دانیشتووی چ گه په کیک بووه، سالار له وه لامدا وتی، 'چوارباخ،' پاش چه ند هه ناسه یه که بهردهوام بوو وتی، 'نه خیر، نه خیر، جووله کان، باوو باپیری شم ههر له و گه په که دا له دایک بوون.'

'به راست، چون؟ خو ئیوه جووله که نین؟'

‘به لئ’

‘هر به راست يان...!’

‘قابيله ليرهش له ترسی گیانی خۆم و بۆ پازیکردنی دلی جه نابت،
بلیم موسولمانم!’

‘نا، من وام زانی که... جا که واته خه مت چیه، ئیوه له هۆله ندا
وه زعتان باشه و به خوا هر بلیت جووله کهم خیرا ئیقامه وهر
ده گریته.’

‘وه زعمان باشه! جا قیمة تی چیه، ولاتیکی بیگانه پیزت لی بگریته
یان نه یگریته، خۆزگه له ولاته که ی خۆمان پیزمان لی ده گیرا و
جیگامان پی لیژ نه ده کرا.’

‘ولاتی خۆتان؟ کوره برا ئیوه کولفیکولن، وه لا ئیوه هر به
نیره که ری فه له ستینتان داگیر کرد و ئیسرا ئیلتان بۆ خۆتان دروست
کرد، ئه وه تانی، ئیستا دنیا پشتیوانتانه!’
‘چی... کوئ؟’

‘ئیسرا ئیل، قور به سه ر ئیمه ی کورد، بزانه که سیک ئاو پیکمان
لی ده داته وه!’

‘به داخه وه، له وانه یه په یوه ندیی به هه له و نه زانیی خۆتانه وه
هه بیته’

‘جا چ قه ومیک به ئه ندازه ی کورد قوربانیی داوه و قاره مانه?’
‘قاره مان، قاره مان، ئیتر ئه م به زم و بالۆر ه یه نه براه وه!’
‘ده ی چۆن برا، ئازایه تی پۆله ی کورد له دنیا دا بیوی نه یه!’
‘نا ئه وه یه نه زانی، مه گه ر ته نها ئازایه تی بۆ به ده سته ی تانی
ما فه کانت به س بیته!’

‘دوای ئه وه ی سالار ئه مه ی له ژیر لیوه وه وت، وشیار بابان له
سالاری پرسی، ’وتت چی؟ بمبووره باش گویم لیت نه بو!’

سالار هیچ وهلامیکی نه دایه وه، له و کاته دا له پهنجه ره ی لای راستی سه یاره که وه له و دارانه ی ده پوانی، که له قه پاغی جاده که دا پوابوون، وه کو ئه وه ی هه ول بدات بیان ژمیریت، به لام بیخه وی و بیخوړاکی پوژانی پابردوو بیته زیان کړدبوو، تاوینک بوو هه ردو وکیان بیده نگ بوو بوون، کاتیک گه یشته به رده می خهسته خانه که، وشیار بابان دهستی بق لای سالار دريژ کړد، کاتیک سالار دهستی خسته ناو دهستی وشیار بابانه وه، پی و ت، 'کاک سالار، ئیتر من ده بیت برؤم و ئیره نه خوځخانه ی یولیانایه و ئارؤنی کوپت لیږه یه، پرسیار بکه و به ئاسانی ژووری کوپه که ت ده دؤزیته وه، هیوادرم ئیتر شه پ و ئاژاوه نه نیته وه و سه ری خوت کز بگریت!'

سالار به سه رسامیه وه له وشیار بابانی پوانی، ویستی سوپاسی بکات و داوای لیټووردنی لی بکات، سالار ویستی پی بلیت، 'هیوادرم به قسه کانم دلگران نه بوو بیت! به لام پرووی لی وهر گیرا و خیرا دهستی له ناو دهستی وهر هیتا، کاتیک له سه یاره که دابه زی، له ژیر لیږه وه وتی،

'باشه، سوپاست ده کم ماندووم کړدیت.'

'نه خیر، چو ن؟ به پیچه وانه وه، خوات له گه ل.'

سالار له وه زیاتر هیچی نه وت، کاتیک له سه یاره که دابه زی، وهر گای سه یاره که ی دانه خست و چو له سه ر سه کزی شه قامه که پالی دا به دارگلویکه وه، پرووی له وشیار بابان وهر گیرا و له بالاخانه ی نه خوځخانه که ی ده پوانی، پاشان وشیار بابان خوی لار کړده وه و وهر گای سه یاره که ی داخست، دوا ی ئه وه ی وشیار بابان پوښت، سالار چو له سه ر کورسیبه ک له به رده م وهر گای نه خوځخانه که دا دانیشت، ئه نیشکه کانی له سه ر پانه کانی دانابوون

و سەرى بەسەر ئەژنۇكانىدا شۆپ كىرىپ بولۇپ، ئەو كاشىيەنى
 پەنگىزى بەرپى خۇ ئەپوانى، زىاتىر لە نىو كاتىمىز بىدەنگ
 لەويادا دانىشتى، ئەو كەپەرىكى ناۋازە و بىگىن لە بەردەم
 ئەو نەخۇشخانەنى مەنلەندە بو، لە خەيالى خۇيدا گەپانىكى خىرا
 و پەپەپەپە كىر بەسەر يادە وەرىيەكانى پەپەپەپە، بى ئەو
 بچىتە ناۋ قوۋلايى ھىچ يەكەن لە و يادە وەرىيەكانى، ئەو بىدەنگى
 و سەپەپەپە بە ھەناسە ھەلگىشەنك كۆتەپەپە ھىتا و ھەستا و
 لە دەرگەپەكى بەكەرىيە وە بۇ ناۋ ھۆلى پەپەپەپە نەخۇشخانەكە
 چو.

كاتىك لە پەسگەكە پەپەپەپە، بە سالارىن وت، ئەو نەخۇشە
 لە نەۋمى يەكەم و ژوورى ژمارە چوارە كەوتتە، ئەو ژوورى
 ئارۋىنى لى بو، ژوورىكى دوۋنەفەرىي فراۋان بو، سالار چوۋە
 ژوورە و بىنىي ژنىكى قەزەردى بارىكەلەي پەپەپەپە، لەسەر
 قەراغى جىگەكە ئارۋن دانىشتى، كىتەپكى بەداخراۋى لەسەر
 كۆش بو، پەپەپە لە سالار و لە پەنچەرىي ژوورەكە وە بىدەنگ
 لە دەرەۋەي دەپوانى، لەو كاتەدا ئارۋن لەسەر پەپەپە پەپەپە،
 چاۋەكانى لىك نەپەپە و خەۋى لى كەوتتە، كەپەپەپە لە بالى
 پەپەپە بو، سۆندەپەكى سەپەپە بارىكى بەسەر شانىدا لىۋە تەپەپە
 دەپەپە، بە پەپەپە سەپەپە دوۋ كەپەپە ئاۋى دۆپەپە ھەلەسەپەپە.
 سالار بىدەنگ لە ئارۋى دەپوانى، كاتىك گەپەپە نەپەپە جىگەكە،
 بۇ ئاگادەپەپە ئەو ئاۋەپەپە بەپەپە ئارۋى كەپەپە بو،
 لەبەپەپە دوۋ چار نەپەپەپە كەپەپە، كاتىك ئەنەكە ئاۋەپە
 لە سالار داپەپە، پەپەپە و لە جىگەپە خۇ ھەستا بەپەپە و
 بەرەپەپە سالار ھەستا، خىرا دەپەپە بۇ لای سالار دەرەپەپە و وتى،
 'مەن، خىرا سەپەپە'

سالار، بهیښه وهی له خیردا پروانیت، دهستی خسته ناو دهستی
و پټی وت، 'سالار یه عقوب.'
'باوکی نارون؟'
'به لن ده زانم.'

به‌شی پینجه‌م

گه‌رانه‌وه

ئەگەر بەيانی لە خەون ھەلسايت، ئەو ھەرزە چام بۆ لێناوێت و لە لاتەو ھەلسايتووم، نانی گەرم و جامیک ھەنگوین لەسەر مێزی نانخواردنەکە، تاوێک لە ناوچاوی یەکتە دەروانین و ھەموو دوو دلییک دەپەوێننەو، پاشان داوات لێ دەکەم خەیاڵت لای پەردووت نەبێت، ئێستاش بە من بسپێرە، چاوت لێک بێ و بیر لە یەک شت بکەرەو، تەنھا ئەوێ تو لە پێناویدا ژیاوێت.

کاتێک وێستمان بڕۆین و من ناوی نیشتمانم لەلا ھێنايت، وەکو جارێ مەشلەژێ و پێلاوھەکانت لەپێ مەکە و ديسان بەدوای پانکۆچو ھە کۆنەکەتا مەگەرێ، ئەمجارەیان خۆم دەتگۆرم و پێبەریت بۆ دەکەم و پێکەو دووبارە سنوورەکان دەبەزێننەو، دەزانم پێکاگان سەختن و تۆش ماندوویت، دەزانم ناوێشانی مەلەکان گۆراون و دەرگای مەلە کۆنەتان لە گریژنەو دەر ھێنراو. لە خۆم بێست ھاوڕێکانت ھێچیان لە ژياندا نەماون، جەمال ھەلی، کورد و تەنی براکانی خۆیان کوشتیان، مامۆستا پەسول لە پۆزانی براکوژیدا کەوتە داوی دووبەرەکییەو و وەکو پارتي لە زیندانی یەکییدا دلی شکا و بەناسۆرەو وەک خیانەتکارێک مرد، سامی و سازگاری ژنی لە ولاتی ئەمریکا دەژین.

ئێتر تو ئەوان لە نیشتمان نابینیتەو، بەلام ئێمە ھەر دەپۆین، لە گەرانەو دوو دلی مەبە و من ناوێشانی مەلەکانی ئەوانم لەلایە،

يان دهچينه مالى نه وهى حه مه جان و ساشا، له نيشتمان په کمان
ناکه ویت، ئیتر توش کاتیک بهرې که وتین مه شله ژې و به دواى
که وش و جله کوردییه کانتا مه کهرې، د دنیا به له دل و خه یالمد
هه لت ده گرم و له گه ل خومدا بۆ نیشتمانی سارات ده به مه وه.

'هشت سال بیرکردنه وه و ئاخه لکیشان به دوی پیاوئکا که له
ژياندا نه ماوه، پیاوئیک ته نها له رابردومدا و به خه یال بوونی ههیه،
ئه وه بۆ ئافره تیک له م ته مه نه ی مندا گرانه، هه ست ده که م پیویستیم
به که سیکه جیگای ئه و پر بکاته وه.'

'که س ناتوانیت جیگای ئه و له دلی تۆدا بگریت، ده ی مندا له کانت،
ناتوانن تۆزیک سه بووری به دلت بدهن؟'

'وا بزانه له مه به ستم تینه گه یشتیت!'
'چۆن؟ خۆ تۆ به ته نها نیت و که سانیک هه ن سه بووری به دلت
بدهن؟'

'وه کو کیت مه به سته؟ ده لیم سالار، که ی هه ردوو کمان ته واو
مه ست بووین تیت ده گه یه نم، که مه به ستم له و ته نیاییه چییه!'
'ده لیم خیردا منیش!'

'چی تۆیش؟'
'ئیت منیش ئازیزم، منیش کاتیک ئارون یه ت بۆ لای تۆ، یان
ده چیت بۆ قوتابخانه، زۆر هه ست به و ته نیاییه ده که م.'
'سالار، تۆ پیویسته هه ول بدهیت باشتر فیری زمانی هۆله ندی
بییت!'

'ئه گه ر پیویست بکات خۆم فیر ده که م!'
'له به ر خاتری من، یانی تۆ خاتری من به پیویست نازانیت!'
'باش تینه گه یشتیم له مه به ستم!'

خیردا دواى ئه‌وه‌ى هه‌ناسه‌یه‌کى قوولى هه‌لکیشا، له‌ سالارى
پروانى و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتى، 'ده‌لیم پێکىکى تر شه‌رابت بۆ تێکهم؟'
'به‌لى، شه‌رابه‌که‌ى زۆر باشه‌.'

خیردا کاتیک وىستى پرسىاره‌که‌ى دووباره‌ بکاته‌وه‌، ئارۆن
له‌گه‌ل ئێلینى هاوڕێیدا هاتنه‌ ژووره‌وه‌، ئارۆن دواى ئه‌وه‌ى باوکى
و خیرداى ماچ کرد، له‌ لای خیرداوه‌ دانیشت و وتى، 'ئه‌گه‌ر به‌شمان
نه‌خورايیت، ئیمه‌ش بۆ شه‌رابخواردنه‌وه‌ هاتووین.'

سالار هه‌لسا و چوو ده‌ستى ئێلینى گرت، لێى پروانى و پێى وت،
'دیتت یارمه‌تیم بده‌یت، تۆ ته‌نها دوو په‌رداخ بۆ خۆت و دلخواه‌که‌ت
بیتنه‌ و منیش ده‌چم له‌ گه‌راجه‌که‌ دوو شووشه‌ شه‌راب ده‌هێنم.'

ئێلین ته‌نها سه‌رى بۆ له‌قاند و دواى سالار که‌وت، کاتیک
پێکه‌وه‌ گه‌یشته‌ چیشته‌خانه‌که‌، سالار شانى ئێلینى گرت، لێى پروانى
و به‌پێکه‌نینه‌وه‌ پێى وت، 'ئه‌رێ ئێوه‌ له‌کوێوه‌ په‌یدا بوون، بۆچى بۆ
جیگایه‌ک یان یانه‌یه‌کى شه‌وانه‌ ناچن؟'

ئێلین به‌شه‌رمێکه‌وه‌ له‌ سالارى پروانى و هه‌یچى نه‌وت، پاشان
به‌ ده‌ستى به‌تال بۆ ژوورى دانیشته‌که‌ گه‌راپه‌وه‌ و چوو له‌لای
ئارۆنه‌وه‌ دانیشت، له‌و کاته‌دا ئارۆن و خیردا په‌یکه‌ریکی داریان به‌
ده‌سته‌وه‌ بوو لێیان ده‌پروانى.

سالار گه‌راپه‌وه‌ و له‌ لای خیرداوه‌ دانیشت و له‌ ئێلینى پروانى،
ئه‌ویش ده‌ستى خسته‌ سه‌ر شانى ئارۆن و به‌نازیکه‌وه‌ پێى وت، 'با
برۆین، دایکم چاوه‌پوانى ئیمه‌یه‌!'

ئارۆن په‌یکه‌ره‌که‌ى ده‌ستى له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا و ئاوێرى له‌ ئێلین
دایه‌وه‌ و پێى وت، 'چۆن؟ پرۆیشته‌نى چی، ده‌ی ئیمه‌ به‌نیازی چی
بووین؟'

'بمبووره‌ ئارۆن له‌بیرم چوو پێتى بلیم، گه‌تم به‌ دایکم دابوو

ئەمشەو بۆلەي ئۇ بېچىن.

كاتىك ئېلىن بە لاچاويك لە سالارى پوانى، سالار لەبەر خويەو
وتى، 'ئارۇن بېدلىي ئېلىن مەكە.'

ئارۇن ماسوولكەي ناوچاوانى گرژ كرد و لە سالارى پوانى،
'دەي ئەگەر نەپۇين دانىشتەكە تان لى تىك دەدەين؟'
سالار لە ئارۇنى پوانى و چاويكى لى داگرت، پاشان ئارۇن لە
جىگاي خوي ھەلسايە سەر پى و دەستى بۆلەي ئېلىن درىژ كرد و
لىي پىرسى، 'ئازىز، بېپۇين؟'

گەيشتبوونە ناو دەرگاي ژوورى دانىشتەكە، ئارۇن گەپايەو
و پەيكەرەكەي لەسەر مېزەكە ھەلگرت و دايە دەستى باوكى،
'ئەو ئەو پەيكەرەيە كە زىپاىر لە ھەشتا سال لەمەوپىش باپىرە
خايم لە كوردستان لە دارى بەپروو بە دەستى خوي تاشيويەتى،
پىشانى گەلىك ھونەرمەند و كەسانى شارەزام داوہ و ھەموويان
زور سەرسام بوون بە تواناي ئەو ھونەرمەندەي ئەو پەيكەرەي
تاشيويە، كارىكى ئەبستراكى لەو شىوہيە و لەو سەردەمەدا و لە
پوژھەلاتى ناوہ راستدا، ئىتر بزانە كى دەلىت منىش لە سرووشتەو
ئەو بەھرەيەم تىدا نىيە، بەلام تو مەجبوورم دەكەيت بە خويندن و
پىشەيەكى تر.'

'ئاخر...'

سالار ويستى وەلامى بداتەوہ، ئارۇن قسەكەي بە سالار بېي
و بە دەنگى بەرز چاوي بەسەر خىردا و سالاردا گىپرا، 'ئەگەر
گەرەكان تەنھا خەيالىان لاي خواست و ئارەزووى خويان بىت،
ئەوا بچكولەكان ئەبەد تىگەيشتيان بۆ زيان نايىت.'

كاتىك ئارۇن ئەمەي بە دەنگىكى گر و دلى پەرەو وى، خىردا
گەيشتبوونە بەردەمى ئارۇن و دەستى خستە سەر شانى و پىي

وت، 'پتویست ناکات دلی خۆت تەنگ بکهیت، ههروهها من پازی نابم لیت هه موو هۆکاری خه مه کانی خۆت بخه یته ئه ستهوی من و باوکت، ئیستا، یان وهره له گه لمان دانیشه تاوه کو باسی خه مه کانی تو بکهین، یان له گه ل ئیلین برۆ، ئیتر به سه ره پینیه وه گلهیی له کهس مه که.'

دوای ئه وهی خیردا ئه مهی وت، ئارۆن و ئیلین له ده رگای ماله که چوونه ده ره وه و خیرداش چهند هه ناسه یه ک بوو گه رابۆوه و له لای سالاره وه دانیشبوو، ئه و بیده نگیهی ئارۆن و ئیلین له دوای خۆیا نه وه به جێیان هیتشت، درێژهی کیشا، خیردا ده سته دایه په یکه ری که متیاره دوو گیانه که، ئه و بیده نگیهی شکاند و له سالاری پرسى، 'ئارۆن وتی با پیره خایم ئه م په یکه ره ی وه کو پۆرت ریتی خۆی ناساندوه، له کاتیکدا جه سته یه کی تیکه له، سه ر و ده مو چاوی ئاژه ل و شتوازی وه ستانه که ی و شان و ده ست و پیکانی مروڤن، چهند که سیک به ئارۆنیان وتوه ستایله که ی کو بیسه، منیش وای ده بینم.'

سالار خۆی له خیردا نزیک کرده وه و په یکه ره که ی له ده سته وهر گرت،

'با پیره خایم په یکه ری زۆری تاشیوه، له ئیسرا ئیل کاتیک چوومه ماله که ی، پر بوو له و جۆره کارانه، ههروهها به بیرم دیت کاتیک مندا ل بووم، به رده وام خه ریکی په یکه رتاشین بوو، ئارۆن پاست ده کات، من وام ده زانی خویندنی یاسا ئه و به خته وهر ده کات، به لام...'

'به لام چی؟ ئیتر ئیمه ی مروڤ هه موومان به رده وام به خه میک دوو گیانین، هاو شتیه ی ئه و په یکه ره.'

'ئیمه هه موومان به خه میک دوو گیانین، ئه وه من قهیناکا، به لام ئارۆن بۆچی؟'

'سالار ئەو كۆپە گەنجە و خەرىكى خۆدۆزىنەو و گەرانە
بەدوای خۆی و پەچەلەكى خۆیدا، پىيوستى بە كاتە و پاشان
هەموو شتىك باش دەيىت.'

'خێردا، تۆ باشتەر لە و كۆپە تىدەگەيت.'

'پىيوستە تۆ ئارۆن ئازاد بگەيت و ئيتەر با بۆ خۆی بېريار لەسەر
ژيانى خۆی بدات، هەروەها ئەو كۆپە كاريگەرى پابردووی زۆر
بەسەرەوێه، زۆر جار هەست دەكەم هەلسوكەوت لەگەڵ پياويكى
پيرى بەتەمەندا دەكەم، هەرچەندە تاوێكو چوار سالى تەمەنى ئەو
نەهامەتییانەى كوردستانی بينیوه، بەلام ئەوێ من هەستم پى
كردیيت لە ناخەو وەكو تۆ ویرانە.'

'پیت وایه؟'

'بیگومان.'

'بەداخەوهم!'

'جا ئيتەر تۆ زەمبەت چيیه، خۆ تۆ سەرپشك نەبوويت لە شوین و
جیگای لەدايكبوونت، تاوێكو چارەنووسی ئەویش بگۆرييت.'

'زوو وا نەبوو، بەلام لەم سالانەى دوايیدا هەستم پى كردووه،
كە ئەویش هەلگري هەمان ئەو خەمانەى منە.'

'من لە منداڵییەو هەستم بەو كردووه، كە ئارۆن بەردەوام
خەمىكى هەیه و لە شتىك دەگەرييت.'

'مردنى سارای دايكەتێ.'

'هەر دەيىت ئەو دەيىت.'

لەدوای ئەم وەلامەى خێرداوه، سالار پەرداخەكانى پەر كردەووه
لە شەراب، پەرداخەكانیان بە دەستەو گرت و هەستانە سەر پى،
سالار لە خێردای ڕوانى و لى پرسی، 'پیت چۆنە دوای ئەم پێكە
پياسەيەك بکەين؟'

کاتیک ههردووکیان گه‌یشتبوونه ده‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌یان و به‌لای ده‌ستی راستی ماله‌که‌ی سالاردا به‌پڕ که‌وتن، خێردا له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئێستا هه‌ست به‌ کاریگه‌ریی ئه‌و شه‌رابه‌ خراپه‌ی تو ده‌که‌م.'
'گرنگ ئه‌وه‌یه‌ مه‌ستی کردبین.'

ئاخر کێشه‌ی شه‌رابی خراپ له‌وه‌دایه‌، ته‌نها مه‌ستت ناکات، به‌لکو سه‌رت ئێتشی و به‌دمه‌ستت ده‌کات.'
'خێردا، زۆر له‌سه‌ری مه‌پۆ، ئه‌گینا ده‌که‌ویتته‌ زه‌مه‌کردنی خاوه‌نه‌که‌یشی.'

'خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌و پیاوه‌... ئه‌وه‌ من زیاتر له‌ پانزه‌ ساله‌ شه‌رابی له‌گه‌لدا ده‌خۆمه‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی بتوانیت ته‌نها جاریک چیه‌ دلم پازی بکات!'

خێردا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد قۆلی له‌ قۆلی سالار هه‌لپیکا و خۆی پێوه‌ نووساند، بۆ چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک بێده‌نگ پێکه‌وه ده‌پۆیشن، له‌ مالی سالاره‌وه‌ راسته‌شه‌قامیک به‌ درێژایی پینچ کیلومه‌تر ده‌یگه‌یانده‌ ناو باخیک، خێردا به‌رده‌وام سه‌ری په‌نجه‌کانی به‌سه‌ر پێستی ده‌ستی سالاردا ده‌هیتا، سالار هیچی به‌ خێردا نه‌وت، بێجگه‌ له‌وه‌ی جاریک ده‌موچاوی خسته‌ ناو قژه‌ ئالوزکاوه‌ زه‌رده‌که‌ی خێردا و پڕ به‌ سییه‌کانی بۆنی پێوه‌ کرد، پاشان وه‌کو ئه‌وه‌ی شه‌رم له‌و کرده‌وه‌یه‌ی خۆی بکات، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌ویت له‌ ده‌ستی پابکات، زوو زوو هه‌نگاوه‌کانی خێرا ده‌کرد، له‌ کاتیکدا ده‌ستی توند گرتبوو، خێرداش ده‌ستی توند ده‌گوشی و له‌ژێر لیوه‌وه‌ پنی ده‌وت، 'هێواش ئه‌و پا‌که‌پا‌که‌یه‌ت له‌ چیه‌!'

سالار و خیردا له‌نیتوان خویاندا مانگانه پیداوستی ژیانی
 ئارونیان دابین ده‌کرد.

کاتیک له‌گه‌ل ئیلین له‌شاری ئەمستردام ده‌یان خویند و پیکه‌وه
 ده‌ژیان، هه‌ردووکیان له‌دواسالی خویندندا بوون، ئەوه‌ی ئارونی
 له‌شاری ئەمستردام هه‌شتبۆوه‌ خویندنه‌که‌ی نه‌بوو، به‌لکو یانه‌ی
 ئەجاکس بوو، که‌هه‌فتانه‌ له‌گه‌ل ئیلین پیکه‌وه‌ ده‌چوون سه‌یری
 یارییان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ ئیلین هه‌یج خۆشی له‌سه‌یرکردنی توپین
 نه‌ده‌هات، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد ئارۆن به‌بێ ئەو له‌چوونه‌ ده‌ره‌وه
 و خواردنه‌وه‌دا به‌رده‌وام سنوور ده‌به‌زینیت و هه‌یج به‌زه‌یی به
 خۆیدا نایه‌ته‌وه، خیردا و سالار به‌رده‌وام په‌یوه‌ندیان پتوه‌ ده‌کرد
 و داویان لی ده‌کرد ئاگاداری ئارۆن بیت.

'باشه‌ بۆچی خویندنی یاسات هه‌لبژارد، خۆ که‌س زۆری
 له‌سه‌رت نه‌بوو؟'

'ئه‌گه‌ر به‌پای خۆم بووایه‌ هه‌رگیز ئەم بژاردیه‌م نه‌ده‌کرد،
 چونکه‌ ئەوکات نه‌متوانی دلی باوکم بشکێتم.'

'ده‌ی ئەگه‌ر خویندنی یاسای نیوده‌وله‌تیت هه‌لنه‌بژاردایه، ئیستا
 سه‌رقالی چی بوویت؟ یان بۆچی ده‌تخویند؟'

'له‌وانه‌یه‌ له‌ئه‌کادیمیای هونه‌ری شتۆه‌کاری بوومایه‌!'

'چۆن؟ بۆ له‌و بواره‌دا له‌خۆت دانیایت؟'

داینا، له ئارۆنی پوانی، 'پینگام پین بده تاوه کو هاوکاریت بکه م!'
 ئارۆن بپ ئه وهی لیتی پروانیت، دهستی برد و له سهر سینیه که
 کووپیگ قاوهی هینایه بهرده می خۆی، دوو کلۆ شه کر له سهر
 لیواری ژیر کووپه که دا بوو، خستیه ناو قاوه که و دهستی کرد به
 شیواندن، پاشان توماس بهرده وام بوو و له ئارۆنی پرسى، 'ئایا
 که سوکارت ئاگادارن؟'
 'نه خیر.'

'دهی پیت وا نییه مافیان به سه رته وه ههیه تاوه کو کیشه کانت
 بزائن.'
 'نه خیر.'

'جا ئه گهر تو لیدوانه کانمان بگهیه نیته بنههست، ئهوا من
 مهجبورم په یوهندی به باوک و دایکت یان که سیکی نیزی که ته وه
 بکه م.'
 'پتویست ناکات!'

'ئاخر منیش لپرسراوم ههیه و ههر ئاوا به ئاسانی ناتوانم
 پینگات پین بدهم تو له بیزاریته وه کوتایی به خویندنه که ت بینیت،
 پاشان منیش تووشی لپرسینه وه ده بم.'
 'ئه گهر من ئیمزام کرد، ئیتر تو بۆچی بهرپرسیاریت، خو من
 ده می کهیه هه ژده سالیم تیپه راندووه، پیم وتیت خو م بهرپرسیارم له
 ژیا نی خو م.'

ئارۆن دواى ئه وهی ئه مه ی وت، به تو وره بییه وه هه لسا یه
 سهر پین و به هه ردوو دهستی قه راغی میزه که ی گرت و که میک
 نووشتایه وه و له چاوی توماسی پوانی و پتی وت، 'ئیتر من تاقه تی
 ئه و چه له حانتیه م نییه، مالت ئاوا بیت بۆ دلسۆزیت و پتویستیم پتی
 نییه!'

هه‌شتا قومی له قاوه‌که‌ی نه‌دابوو، خیرا هه‌ستایه سه‌ر پێ و بێ
ئه‌وه‌ی هیچ بلیت، پشته‌ی کرده‌ تۆماس و له‌ کافتریاکه‌ چوو‌ه ده‌ره‌وه‌.

له باخی پشته‌وهی نه‌خۆشخانه‌ی ده‌روونی حەیف، لەسەر کورسییەک دانیشتوو، کللی ئاپارتمانە‌که‌ی توند لە‌ناو دەستی‌بوو، قاز و مراوی ناو گوماوی باخی نه‌خۆشخانه‌که وه‌کو له به‌رزیی دارسنه‌وبه‌ره‌كانه‌وه بازیان دییت، قیقه‌قیریان سهرنجی نه‌خۆش و میوانانی باخه‌کیان بۆ لای خۆیان پاکیشابوو، له چوارده‌وری ئه‌و کورسییه‌ی ئه‌وی له‌سەر دانیشتوو، چهند ده‌روون نه‌خۆشیک به‌ته‌نیا یان له‌گه‌ڵ چاودیری که‌ره‌کانیاندا بوون، له‌و کاته‌دا خایم لێی ده‌روانین و له‌خه‌یالیدا خۆی بۆ ئه‌وه ئاماده‌ ده‌کرد، که چۆن هه‌والی مردنی حه‌کیم به‌مه‌حموودی کوپه‌زای بلیت، له‌کاتی‌کدا مه‌حموود خۆی نه‌خۆشیی ده‌روونی هه‌یه و بی‌جگه‌ له‌وه‌ی چه‌ندین ساڵه‌ به‌ماده‌ی هۆشبه‌ره‌وه گیرۆده‌یه.

وتنى جۆرى پوودانى مردنه‌كى حەكىم بەلاى خايم خۆيه‌وه زۆر گران بوو، ده‌بويست خاترى مه‌حمودى كوپه‌زاي بگريّت و پىنى نه‌ليّت، كه شه‌ش مانگ پيش ئىستا باوكت له بالاخانه‌يه‌كى پىنج قاته‌وه خۆى فېچ داوه‌ته خواره‌وه، هه‌روه‌ها ساباتي داىكيشت بۆ كوردستان گه‌راوه‌ته‌وه، خايم له‌م خه‌يالانه‌دا بوو، كاتىك له‌ ده‌رگاي پشته‌وه‌ى نه‌خۆشخانه‌كه‌وه كارمه‌نديك مه‌حمودى له‌سه‌ر عاره‌بانه‌يه‌ك به‌ره‌و لاى ئه‌و پال پېوه ئه‌نا، له‌ دووره‌وه مه‌حمودى كوپه‌زاي ناسىيه‌وه، چونكه ئه‌و ساله‌ى مه‌حمود له‌وه نه‌خۆشخانه‌يه‌وه، خايم تاكه كه‌س بوو دوو هه‌فته چاريك

سهردانی دهکرد، کاتیک بینی، دلی پر بوو له قولپه‌ی گریان و فرمیټسکه‌کانی به‌سهر پوومه‌ته چرچ و تووکنه‌کانیدا هاتنه‌ خوار، له‌ خه‌یالیدا به‌ خوی ئه‌وت، 'ته‌مندرېژی ئه‌وه‌ی ناخوشه، که‌ شایه‌تحالی مهرگ و زه‌للیلی هه‌مووان ده‌بیت!'

کاتیک کارمه‌ندی نه‌خوشخانه‌که‌ مه‌حمودی بۆ به‌رده‌م خایم هیتا، تاویک بیده‌نگ له‌ یه‌کترینیان پوانی، مه‌حمود له‌ پیاویکی به‌سالاچووی په‌ککه‌وته‌ ده‌چوو، پیستی ده‌موچاوی به‌ ئیسقانی پوومه‌ته‌کانیه‌وه‌ نووسابوون، په‌نگی پیستی زه‌رد و چاوی ته‌پر بوو، دواي ئه‌وه‌ی خایم سوپاسی کارمه‌نده‌که‌ی کرد، ده‌ستی خسته‌ سهر ده‌ستی مه‌حمود و به‌بې ئه‌وه‌ی لینی بېروانیت له‌به‌رخویه‌وه‌ وتی، 'کوړئ گیان هاتووم ده‌نگوباسی دایک و باوکت پې راښکته‌م.'

مه‌حمود، کاتیک له‌ قاز و مراوییه‌کانی ده‌پوانی، له‌به‌رخویه‌وه‌ وتی، 'ده‌ربایس نیم!'

'نه‌زانم تو ده‌ربایسی هیچ نیت، به‌لام به‌ ئه‌رکی سهر شانم زانی بېم بۆ لات و پیتی راښکته‌م.'

'نېتر سه‌گوه‌ره‌کان کوتایییان پې نایه‌ت و مرؤف تاوه‌کو ئه‌توپیت له‌ چه‌له‌حانی ناکه‌ویت، باپی‌ره‌ من‌ ئازادم له‌وه‌ی به‌ویت گویت لی نه‌گرم!'

'ده‌زانم، مه‌حمود گیان ئه‌وه‌تانی به‌ پوخسار و گوزه‌رانتا ده‌بیینم، که‌ تو ده‌ربایسی بیستنی ئه‌وه‌ه‌والانه‌ نیت، به‌لام...'

'ده‌ی ده‌ی بلې، دایم هه‌مان بالۆره‌یه‌ لای تو، بۆ که‌س هه‌یه‌ بتوانیت له‌ ده‌ست قوتار بیت!'

'باوکت مردووه‌.'

دواي ئه‌وه‌ی خایم ئه‌مه‌ی به‌ مه‌حمود وت، تاویک بوو بیده‌نگ

هەردووکیان لە پیاویکی نەخۆشیان دەپوانی، کە بە دوو کارمەند
بۆیان پام نەدەکرا و بەردەوام دەستی لێ بەرز دەکردنەوه و تفی
لێ دەکردن.

خایم دەستی مەحمودی توند گوشتی و پێی وت، 'ساباتی
دایکیش بۆ کوردستان گەراوەتەوه!'

'باوکم مردوووه و دایکیشم سەری خۆی هەل گرتوووه، هەردوو
هەوالەکه بێ زیاد و کەم لە جینگای خۆیایەتی، ئەوه تەمەنیکە ئەو
دوو نەگبەتە هەپەشەیی ئەوه لە یەکتەین دەکەن!'

'ئێتر ئەوه هەوال و بەسەرھاتەکان بوون.'

'کەواتە هیوای هەردووکیان ھاتە دی، بە بیرم دیت کانتیک
شەپیان دەبوو، باوکم دەبی وت، دەبیت لە داخی تو خۆم بکوژم،
دایکم لە وهلامدا بە باوکمی دەوت، جا کوا تو ئەوەندە ئازا بوویتایە
و پزگاکم بووایە لە دەستت، ئەوسا پۆژیک لێی نەدەوهستام و
دەچوومەوه بۆ ئەو جینگایەیی لێی لەدایک بووم.'

'کوڕی گیان، ئەوه قەدەری ئەوان بوو!'

'قەدەر، قەدەری چی و تەپەماشێ چی، ئەرێ باپیرە تو وا
قەرنیک ژیاویت، ئیستاش باوەپت بە قەزا و قەدەر هەیه!'

'باوەپ، نازانم، ئەوهی ئیستا باوەپم پێتەتی ئەم ساتەیه کە
لەگەڵ تۆدام، هەرچەندە ئەم پۆژە و گوزەرانی ئیستا من و تۆی
تێداین بە خواستی خۆمان نەبووه، کەواتە قەدەر و بەختمان ئیمەیی
بەمەرقمان گەیاندوووه.'

'ناحەقت ناگرم، ئێتر تەمەنت زۆره و ھەست دەکەم خەلەفاییت!'
'تو راست دەکەیت، پێ دەچیت من خەلەفایم، بەلام ئەوه بۆ
سی سال دەچیت من و تو چون ژیاوین، من وەکو قەلەپەشیکی
تەنیا لە کولانەیهکی بەرز و لە بالاخانەیهکدا بەبێ هیچ پەیوەندی و

هاوده نگیك ژيام، بهرده وام په كهرم تاشیوه و شه رايم خواردو ته وه
و به خيال له جاده و كولانه كانی سلیمانی بووم، توش له وه ته ی
له لایتیته وه هاتو ویته هم ولاته له نیکار کیشان و عاره خواردنه وه
زیاتر هیچی تر ت نه کړدوه، که واته من و تو هه مان کیشه ی
دهروونییمان هیه، که واته خومان داپژهری هم ژیان و پاشه پوژه
نه بووین. ههروه ها نه و جوړه ژیا نه مانای نه وه ده گه یه نیت من و
تو بهم ژیا نه مان نارازی بووین، به لام خوی له راستیدا من و تو
مه حکوم کراوین به ژیا نیک که نه به د پیی رازی نه بووین، جا له بهر
نه وه هیچی تری تیدا نه ماوه ته وه له وه زیاتر، که بلیم نه وه قه ده ری
نیمه یه، چونکه خه ریکه هه موو خه ون و خه یالیک کوتاییی دیت.
'خوزگه کوتایییان ده هات!'

'هه موو شتیک کوتاییی دیت، هیچ شتیک له سه ر هم گزی زه وییه
دروست نه بووه، تاوه کو نه به د بمینیته وه.'

'به راسته، نه وه هه والیکي خوشه و من نه وه م نه زانیوو!'
دوای نه وه ی مه محمود نه مه ی وت، پاشان دایه قاقای پیکه نین
و له بهر خوی وه وتی، 'نیتر با به دلی تو بیت، له بهر خاتری نه وه ی
توش به قهزا و قه ده ر با پیره میت، نه وه منیش ده لیم نه وه قه ده ری
نیمه یه.'

'من و تو و حه کیمی باوکت به و قه ده ره رازی بووین، هه ر بویه
گوشه گیر و جوړیک له مردنمان هه لېژارد، به لام ساباتی دایکت له
هه موومان عاقلتر بوو، نه وه تا به و پیرییه ی دوای خه ونه کانی که وت
و هینایه دی، به درېژایی ته مه نی نه وان حه کیم ده یو یست نه و
هیوایه له دلی ساباتدا بکوژیت، به لام نه ی توانی.'

پاش نه وه ی هه ناسه یه کی قوولی هه لکېشا، هه ستایه سه ر پی
و پشستی کړده مه محمود و له قاز و مراوییه کانی ناو گز مه که ی

ده پروانی، وهکو نه وهی له گهل خویدا بدویت، له بهر خوځیه وه وتی،
'ئیمه ی مړوف هه موو شتیک له لای نه وانی تر نادرکیتین و دایم
نهیتیه ک بۆ خۆمان پاشه کهوت ده کهین.'

کاتیک خایم نه مه ی وت، مه حموود بیتدنگ گوئی له باپیره ی
گرتبوو، دهستی له سه ر کوشی له یه ک هه لده سوین و به سه رنجه وه
له بالای باپیره ی پروانی، پاشان له بهر خوځیه وه پرسیی، 'ئێ نه وه
باس و خواستی هه کیم و سابات، ده ی ئیستا ئیمه چی بکهین؟'

'کوئ له دلما ن ده گیرن.'

'جا دلما ن به به ریه وه ماوه؟'

'ده ی نه وه نییه له ژيانداين!'

'باپیره، تو به نیاز ی چیت؟'

'ده که پیمه وه!'

'ده که پیتته وه! تینا گه م، بۆ کوئ ده که پیتته وه؟'

'بۆ نیشتمان، بۆ لای سارا!'

‘ئارۇن، ئارۇن، وەرە، باپیرە خایم دەیه ویت قسەت لە گەل بکات.’
 سالار لە ناو دالانە کەدا دەستابوو و لە قاتی سەرەوێ دەپوانی،
 ‘ئەرئ چیت کرد، باپیرە چاوە پێتە!’

ئارۇن، بە قالدەرمە کاندایا هاتە خوار و ئیڵینی هاو پێی لە گەلدا بوو،
 سالار لێی پوانین، ‘ئاوا، وام زانی بە تەنیایت!’
 ‘باپیرە خایمە؟’

‘بەلێ، دەلیت ئەمشەو کاتژمێر شەشی ئێوارە لە فڕۆکەخانەی
 ئەمستەردام دەبیست، ئەو هەتا خۆت قسەیی لە گەلدا بکە.’

ئارۇن لە سالاری پوانی و تەلەفۆنە کەیی لە دەست وەر گرت،
 باپیرە خایم ئەوێ لە گەل ئارۆنیشدا دووبارە کردەو، کە دواي
 دوو کاتژمێر لە فڕۆکەخانەی یورشەلیمەو بەرەو ھۆلەندا بە پێ
 دەکەوێت، ئارۇن زۆر بە کورتی پێی وت، ئیمە لە کاتی خۆیدا لەوێ
 دەبین و چاوە پوانت دەکەین.

کاتیک ئارۇن قسەیی لە گەل باپیرە خایمدا دەکرد، سالار تەو قەیی
 لە گەل ئیڵین کرد، پایکیشا بۆ لای خۆی و بێ ئەوێ هیچی بێ
 بلیت سەری ماچ کرد، قۆلەکانی لە ملیەو ئەلاند و توند بە خۆیەو
 نووساندی.

شەوی پابردوو ئارۇن لە گەل ئیڵین تاکو نیوێ شەو لە
 کافتریایەک بوون و کاتژمێر سێی شەو کاتیک کافتریایەک داخرابوو،
 پێکەو بە پیاسە بەرەو مالهەو گەرابوونەو، ئیڵین چەند جارێک

بیده‌نگ دهستی ئارۆنی گرتبوو، کاتیک گه‌یشتبوونه به‌رده‌می مالی ئیلین، به ئارۆنی وتبوو، له دواسالی قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تاییه‌وه هه‌ستیکی زۆر تایبه‌تم بۆ تو هه‌بووه، به‌جۆریک، که له ده‌ساله‌ی ڤا‌بردودا به‌رده‌وام هه‌زم کردووه بته‌بینم و په‌یوه‌ندیت پێوه‌ بکه‌م، کاتیک ئارۆن به‌سه‌رنجه‌وه‌ گویی لێ گرتبوو، ئیلین باوه‌شی کردبوو به ئارۆندا و به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ پێی وتبوو، 'ئێتر ناتوانم له‌وه‌ زیاتر چاوه‌پوانی تو بکه‌م و ئه‌وه‌ی له‌ دڵمدا به‌رامبه‌رت بېشارمه‌وه،' ئارۆن له‌ وه‌لامدا به‌ ئیلینی وتبوو، 'من تاكو ئێستا هه‌ستم به‌وه‌ نه‌کردووه و ته‌نها وه‌كو هاو‌پێهه‌ك ته‌ماشام کردوویت.'

ئیلین ده‌نگی هه‌لبه‌پیوو، به‌تو‌په‌ییه‌وه، 'جا تو قه‌ت بواری ئه‌وه‌ت به‌ من داوه‌ باسی دلی خۆمت بۆ بکه‌م، زۆر جار ویستومه‌ ئه‌و باسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌مه‌وه، به‌لام تو دايم باسیکت هه‌تاوه‌ته‌ پێشه‌وه‌ و منیش توانای ده‌رپه‌نینم نه‌ماوه‌، نازانم تو ئاگاداری ئه‌وه‌یت، که‌ زۆرینه‌ی کات تو قسه‌ ده‌که‌یت و منیش گویت لێ ده‌گرم، به‌لام ئێستا کاتی ئه‌وه‌یه‌ من ڤای دلی خۆم بلێم.'

له‌سه‌ر شۆسته‌ی به‌رده‌رگای مالی ئیلیندا به‌رامبه‌ری یه‌کتری وه‌ستابوون و تاویک بوو بیده‌نگ له‌ یه‌کترینیان ده‌پوانی، گلۆپیک به‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌وه‌ زه‌رد ده‌گه‌را، ته‌نها ئه‌وه‌ندی ڤووناکیی پێ ده‌به‌خشین تاكو ڤوخساری یه‌کتری ببینن، ئیلین چاوی ڤه‌ بوو له‌ فرمێسک و سه‌ر ڤوومه‌ته‌کانی ته‌ڤ‌دیار بوون، هه‌شتا توند به‌ هه‌ردوو ده‌ستی قه‌راغی چا‌که‌ته‌که‌ی ئارۆنی گرتبوو، ئارۆن به‌سه‌رنجه‌وه‌ گویی گرتبوو، بیده‌نگ لینی ده‌پوانی و ته‌واوی جه‌سته‌ی که‌وتبووه‌ سه‌ر ئاره‌قه‌یه‌کی سارد و زوو زوو مووچرکه‌یه‌ک جه‌سته‌ی ئه‌هه‌ژاند، به‌ترسه‌وه‌ ده‌ستی برد و ئه‌و چهند تاله‌ قژه‌ی له‌سه‌ر ڤوومه‌ته‌کانی ئیلین لا دا، که‌ ته‌ڤ‌یی فرمێسکه‌کانی به‌ ڤوومه‌تی‌ه‌وه‌

نووساندبوونی، له کاتیکدا ئیلین به چاوه شین و تهرهکانی بڼ
 شهوی بیانترووکینیت لئی پروانی، نارون له خه یالی خویدا گه پاپه وه
 بۆ پابردووی و به خیرایی به سهر دیمه نی شه کاتانه دا چوویه وه، که
 لیدوان یان هرچ په یوه نندییه کی له و جوړه ی له گهل شه دا هه بووبو،
 بۆ ته نها ئاماژه یه که ده گه پاپ، به خه یال گه پاپه وه بۆ شه و پوژه ی
 بۆ په که مین جار چوو بۆ قوتابخانه و به پیکه وت لای ئیلینه وه
 دانیش، شه و پوژانه ی پیکه وه به پاسکیل ده چوون بۆ قوتابخانه و
 پیکه وه بۆ ماله وه ده گه رانه وه، که لیک جاریش دوا ی قوتابخانه له
 مالی په کتیکان تا کو درهنگانیک یارییان ده کرد.

به لام شه وسا شه وان مندا ل بوون و هه موو شتیک ته نها دهر باره ی
 پلانی یارییه مندا لانه کانی شه وان بوو، نارون شهوی بیرکه وته وه، که
 شه وان که لیک جار له کاتی یاریدا خو یان به ژنومیرد له قه له م داوه،
 ته نانه ت یاریی ماله باجینه کانیا ن ده گه یشته شهوی پیکه وه مندا لیا ن
 له نیواندا هه بوو، زور جار ده گه یشته شهوی ته مسیلی سهر دهمی
 پیرییشیان ده کرد، ئیلین دوا ی شهوی چوار سال له زانکوی
 شه مستردام خویندی، له ناخه وه له خویندنه که ی پازی نه بوو، ته نها
 له بهر شهوی له دلخوازه که ی نیزیک بیت شاری شه مستردامی جی
 نه هیتشت، چوار سال شه و ته نها کاری شه وه بوو چاودیری نارون
 بکات، کاتیک نارون بۆ سالیک خویندن له یاسای نیوده وله تیدا بۆ
 له ندهن چوو، به هوی پووداویکه وه خویندنه که ی به شه نجام نه گه یاند
 و بۆ هوله ندا گه پاپه وه، که به ته واوه تی نزیکه ی هه شت مانگ له
 له ندهن ژیا، به دريژایی شه و هه شت مانگه ئیلین له گه لیدا ده ژیا
 و له کافترياپه ک کاری ده کرد، کاتیک نارون درهنگانی شه و له و
 کافترياپه ی ئیلین کاری لی ده کرد بۆ ماله وه ده گه پاپه وه، له لایه ن
 چه ند گهنجی ئینگلیزه وه په لامار دهریت، به جوړیک لئی ددهن،

ئەو شەۋە تاكو بەيانىيەكەى پېش خۆركەۋتن لەناو خويناوى خۇيدا جىي دەھىلن، كاتىك ئېلن لە نەخۇشخانە سەردانى دەكات، ئارۇن ئەو ناناسىتەۋە.

دوای دوو پۇژ سالار و خىردا ئەو ھەۋالە دەزانن، دەچن بۇ لەندەن و دوای دوو ھەفتە ئارۇن لەگەل خۇياندا دېئەنەۋە، ئەو پۇژانەى ئارۇن لەناو جىگادا كەۋتبوو، ئېلن بەردەۋام بەدىارىيەۋە بوو، ئارۇن ۋاى ئەبىنى كە ئېلن ئەو چەندىن سالە ۋەكو ھاۋپىيەكى دلسۆز ھاۋدەنگ و پىشتىۋانى ئەو بوو، ھەرچەندە كاتىك پىكەۋە مەست دەبوون سنوورى ئەو ھاۋپىيەتتەيان دەشكاند و بە دلى خۇيان تىكەلى يەكترىن دەبوون، دوای ئەۋەى ھۇشيان دەھاتەۋە بە بەر خۇياندا، خۇيان لى يىدەنگ دەکرد و باسيان لىۋە نەدەکرد، پاگرتنى ئەو پەيوەندىيە زياتر بە خواستى ئېلن بوو.

ئەو شەۋە لە بەردەم دەرگای مالى خۇياندا ئېلن توند ئارۇن رادەۋەشىنىت و لە خەيالەكەى دای دەپرىت پىي دەلىت، 'دەى، شىتىكم پى بلى'!

'نازانم بەو كوتوپرىيە چىت پى بلىم'!

'ئىستا، ئىستا چىت لە دلدايە، ئەۋە، تەنھا ئەۋەم پى بلى'.

'سەبىنى، سەبىنى قسەى لە بارەۋە دەكەين'.

ئېلن سەرى بە لای راستدا دەخات و لە چاۋى ئارۇن دەگەپچى تاكو لىي بېروانىت، ئەۋىش لە دەرگای مالەكەى ئەۋانى دەپۋانى، ۋەكو بىەۋىت بە ئېلن بلىت، لە دەرگا بدە و بچۆرە ژوورەۋە و ئىستا ھىچ ۋەلامىكم بۇ تو پى نىيە، دوای چاۋەپۋانىيەكى زۆر و لىكروانىنى يىدەنگ، ئېلن ناچار بوو پۋوى لە دەرگاكة بكات و دەستەكانى بخاتە گىرفانى چاكەتەكەى و دەست بكات بە گريان، ئارۇن دەستىكى خىستبۋە سەر شانى و پاشان بەھىۋاشى شانى

گوشیپوو، پاشان له بهر خویه وه پښی وتیوو، 'سبهینن ده تینمه وه،'
 پاشان پشستی تی دهکات و به سهر شوسته ی بهر ماله که ی نه واند
 ده پوات، له ویوه بق سهر جاده که و به دهستی چه پیدا، بی نه وه ی
 ناوړی لی بداته وه نیلین به جی ده هیلت.

چی بوو، بق نه وه نده دلړه ق بوو؟ بق له گه لیدا که مدوو بوو؟ ده بیت
 له که یه وه نهو خه یاله رچی بخوات؟ تو بلای نهو هه سته ی نهو له
 یه که م رچی یه کتر ناسینیانه وه بو بیت؟ یان دواتر لهو رچه وه ی
 که... به لام کام رچی؟ بچی نهو هه سته ی پنه نه کردبوو، یان نهو
 له رابردوودا نهو نده به باس و خواسته کانی خوی و باوکی و
 که سوکار و رابردووی خویه وه خه ریک بوو بوو، پنه ده بیت هه سته ی
 مرقانه ی خوی له ده ست دابیت، نارون نهو نده به قولی رچی
 چو بووه ناو نهو خه یالانه یه وه، لهو تاریکی به دا ناره قه یه کی سارد
 رچا بووه سهر پیستی و زوو زوو موو چرک کیک له ته پلی سهر یه وه
 تا کو به ری پښی ده کشا.

کاتیک ویستبووی له سهرماندا زنجیری چاکه ته که ی دابخات
 ده سته ی له رزیپوو، زوو زوو له ژیر پرووناکی دارگلوه کان نزیک
 ده بووه وه، به لام خوی لی ده پاراستن و سنووری نیوان پرووناکی
 گلوه کان و تاریکی ژیر داره کانی نه ده به زاند. به رده وام به ده سته ی
 چه بی له ناو گیرفانی چاکه ته که یدا پیستی سهر دلی ده گوشه ی،
 به رده وام هه ناسه ی قولی هه لده کیشا، کاتیک نهو دوو سه د مه تره ی
 نیوان مالی نیلین و خویانی بری و گه یشته به رده می مالی خویان،
 نهو به ته منی نهو بق یه که مین جار بوو گلوه ی هول و ژووری
 دانیشته که کوژاوه بن، دیار بوو سالار له چاوه پروانی کردنی نارون
 کولی دابیت، چونکه سالار به دریا یی ته منی کاتیک نارون له مال
 دهر ده چوو، تا کو ده که رایه وه چاوه پروانی ده کرد، یان به دزیه وه

دهچوو بق ئه و جیگایه ی ئارۆنی لی بوو، ههر وهکو چۆن دهیان جار ئارۆن له ناو حهوشه ی زانکۆ یان له ناو هۆلهکاندا پێکهوتی باوکی کردبوو، ئارۆن له دلهوه بیزار بوو بهو خووه ی باوکی، زوو زوو داوای لی دهکرد دووباره ی نهکاتهوه، ئهوسا سالار به ئارۆنی دهوت، 'له دهسهلاتی مندا نییه، من مه لائیکه تم و به فرمانی خوا و سارا به دواته وهم.'

ئارۆن گه یشتبووه بهردهمی دهراکاهی مالی خویان، کاتیک له پهنجهرهکهوه له ژووری دانیشتهکه ی پوانیبوو، بینیبوو ی باوکی له سهرقهغهکه خوی لی کهوتبوو، دهستی ههلبړیبوو و ویستبوو له پهنجهرهکه بدات، پاشان دهستی بههیتوایشی به پرووی شووشه ی پهنجهرهکه دا هیتابوو، پاشا تاویک بیرکردنهوه به هه مان پێگادا بهپهله بهرهو مالی ئێلین که پابوو یهوه، دهستی له گیرفانی ده رهیتا بوو کردبوو ی به راکردن، کاتیک گه یشتبووه بهردهمی مالی ئێلین و شۆسته ی ناو باخهکه یانی بۆ بهردهمی دهراکاهه بړیبوو، بینیبوو ی هیتشتا ئێلین له سهر شۆسته ی بهردهمی دهراکاهه دانیشتبوو، له بهرپیتی خۆی دهپوانی و جگهره یهکی له ناو دهست بوو، زوو زوو مژی له جگهرهکه ی دابوو، ئارۆن چووبوو له لایهوه دانیشتبوو، پاشان له بهرخۆیهوه پیتی وتبوو، 'له کهیهوه جگهره دهکشیت؟'

'له و کاتهوه ی له تق بیهیا بووم!' ئێلین له کاتیکدا ئه مه ی پێ وتبوو، جگهرهکه ی فڕی دابوو بهر پیتی و توند نوکی پێلاوهکه ی نابوو سهری، پاشان ههستابوو سهر پێ و پاش ئه وه ی خۆی پێک کردبووه و دهستیکی به سهرو قژیدا هیتابوو، دوو جار له جهرهسی دهراکاهه یانی دابوو، ئارۆن له پشتهوه دهستهکانی به سهر شانیدا شۆڕ کردبوونهوه و به ناو قژیدا چپاندبوو، 'ئه وه له جهرهست دا، ده ی با وهکو جار ان را که یین!'

ئېلېن لە كۆدى قسەكانى ئارۋن تىگە يىشتىبوو، كاتىك خىرا ئاۋرى
لى دەداتەو، ئارۋن بەردەوام دەيىت و پىي دەليت، 'خىراكە دەي،
تا نەيانكردۆتەو، كەي پام كرد وەكو جاران دوام كەو، ئېلېن بى
دوودلى دوام كەو!'

دەستى ئارۋن دەگريت و لىي دەپوانىت و پىي دەليت، 'دەي بۆ
وەستاۋىت؟'

ئارۋن بەدۋاي خۇيدا ئېلېنى پاكىشاپو، پاشان بەپاكردن و
بەدەم پىكەننەو، گەيشتىبونە سەر جادەكە و خۇيان لە تاريكىي
نىوان كۆمەلىك سەنەوبەردا ون كىردبوو، گۇييان لى بووبوو دەرگاكة
كرابوۋەو، كاتىك بەئەستەم لە بەينى دارەكانەو، پوانىبوويان،
باوكى ئېلېن تاۋىك بە لاي پاست و چەپدا پوانىبووى و پاشان
بىدەنگ دەرگاكةي داخستىبوو، ئېلېن لە كاتىكدا ھىشتا دەستى لەناو
دەستى ئارۋندا بوو، توند دەستى دەگوشىت و پىي دەليت، 'دەي
ئىستا؟'

'ھىچ، يەك جار بەسە، باوكت گوناحە.'

'مەبەستم ئەو نەبوو!'

'ئىتر، پىويست ناكات ھىچ بلىين.'

'وەكو ئەو دە سالەي پابردووت مەبەستە؟'

'ئەمشەو چ شەۋىكە؟'

'بۆ، كاتەكەي ناۋەختە؟'

كاتىك ئېلېن بەتەۋسىكەو، ئەمە دەليت، ئارۋن توند دەستى
دەگوشىت، 'ھەر ناۋەخت!'

'شتىك ھەيە من نەيزانم؟'

'بۆ تو ۋا ھەست دەكەيت ھەموو شتىكى من دەزانىت؟'

'ناكو ئىستا دلم ۋاي پىن وتووم.'

‘باوه پتیه تی.’

‘هه رده م، مه گه ر تو...’

ئارۆن ده چیته به رده می و لیتی ده پوانیت و په نجه یه ک ده خاته
سه ر لیتی ئیلین و خۆی لی نزیك ده کاته وه و به هیتواشی پتی
ده لیت، ‘ده مت داخه.’

دوای ئه وه ی ماچیکی لیتی کردبوو و باوه شی پتیا ده کات،
ئارۆن هه ست ده کات ناتوانیت ئه و به ره به سته بشکیتیت، که زیاتر له
۱۵ سال هاوپتیه تی له نیوانیاندا دروستی کردبوو، دهستی خستبووه
ناو پرچه زه رده که ی و ده مولووتی به گه رده یه وه نووساندبوو،
ههستی به لیدانی خیرای دلی ئیلین کردبوو، به جوریک، که هه موو
نازای گیانی له رزیبوو، بی ئه وه ی هه چی پی بلیت، دهستی ده گریت
و به دوای خۆیدا پای ده کیشیت، پاشان به پراکردن به ره و مالی
ئارۆن ده پۆن.

کاتزمیر شه شی ئیواره ی پۆزی دوای ئه و شه وه، ئارۆن له گه ل
باوکی و ئیلیندا له فڕۆکه خانه ی ئه مستردام له هۆلیکی جه نجالدا له
شانی په کترییه وه وه ستابوون و چاوه پوانی باپیره خایمیان ده کرد،
ئیلین قۆلی له قۆلی ئارۆن هه لپیکابوو، زوو زوو لیتی ده پوانی و
زیاتر خۆی لی نزیك ده کرده وه و سه ری له سه ر شانی دانابوو،
سالار له پانتایی چه ند مه تریکدا به رده وام ده هات و ده چوو،
ده سته کانی لیک هه لده گلوفین و هه ناسه ی قوولی هه ل ده کیشا و
له ده رگای هاتنه ده ره وه ی گه شتیاره کانی ده پوانی، چه ند جاریک
له به رخۆیه وه وتی، ‘چۆته ته مه نه وه و ئه و گورجوگۆلییه ی جارانی
نه ماوه.’

بۆ ۳۲ سال ده چوو سالار باپیره خایمی نه دیبوو، له خه یالیدا

دیمه نه کانی پابردووی به تیکه لی دووباره ده بوونه وه، نه وه ی نه وی بیزار کردبوو، دیمه نی سارا بو، که به رده وام له گهل ناوه یثانی باپیره خایمدا به خه یالیدا گوزه ری ده کرد، له دوی مردنی ساراوه، دوو جار به ته له فون قسه ی له گهل دایک و باوک و مهحمودی برای سارادا کردبوو، به لام به رده وام په یوه ندیی له گهل باپیره خایمدا هه بووبوو، چند جاریک باپیره خایم داوای لی کردبوو تا کو له گهل ئاروند پیکه وه سهردانی ئیسرائیل بکن، چندین جار سالار گفتمی نه وه ی پی دابوون، به لام به بی سارا نهیده توانی جاریکی تر چاوی به وان بکه ویته وه، چند جاریک له گهل باپیره خایمدا باسی نه وه ی کردبوو، خایم له وه دلنیای کردبووه وه، که نه وان به هیچ شتیه یه ک تومه تی نه وه ناخه نه پال نه و، که داپرانی سارا له وان هوکاره کی سالار بوو بیت، چونکه نه وه قه ده ری نه وان بووه و ده بووایه پرووی بدایه.

باپیره خایم کاتیک له ده رگای هاتنی گه شتیارانه وه ده ر که وت، جانتایه کی بچوکی به دوی خویدا پاده کیشا، پیریکی سه رو پیشسی و بالادریژ، له دووره وه به سه ر نه و خه لکه دا له وانی ده پروانی، له گهل سالاردا خیرا یه کرینیان ناسییه وه و به ره و پروی یه کتری چوون، تاویک به گهرمی باوه شیان به یه کتردا کرد و هه ردوکیان به خو پ فرمی سکیان له چاوان ده رشت، ئارون و ئیلین به دیاریانه وه وه ستابوون و لییان ده پروانین، نه وان نه وه ند توند یه کتریان له باوه ش گرتبوو و قول به سه ر یه کتریدا ده گریان، دیار بوو ئاگیان له چوارده وری خویان نه مابوو، سالار بیده نگ بوو، باپیره خایم چند جاریک له به رخویه وه وتی، 'ئیت نه وه قه ده رمانه برا گهل!'

کاتیک ئارون له وانی ده پروانی، بیده نگ فرمی سکه کانی به سه ر

پومه تیدا گل بوونه وه، ئیلین دهستی برد و له ژیر چاکه ته که یه وه
هتواش هینای به پشتیدا، ههستی به وه کردبوو، که ئارۆن زۆر
گهرم داماتووه و ئازای جهستی ئاره قه ی کردبوو.
سالار خۆی له باپیره خایم جیا کرده وه و دهستی گرت، پاشان
به دهسته که ی تری ئاماژه ی به ره و پووی ئارۆن کرد، 'ئه وه ئارۆنه.'
'ده زانم.'

سڀ پڙ به سهر هاتنى باپيره خايمدا ٽيپه پي، قسه وباسه ڪانى
نيوان سالار و خايم ڪوتايييان نه ده هات.

ئو چهند شهو و پڙه به رده وام سهر يان نابوو به يه ڪه وه و
قسه يان ده ڪرد، زور به ي قسه ڪانى ئوان بڻ ٿارون ٿالوز بوون،
به لام هر ڪاتيك ناوى سارايان ده هيتا، ٿارون به سهرنجه وه لئي
ده پوانين، زور به ي ڪات گوئي لئ ده ڪرتن و زور به ي باسه ڪانى
ئوان پيگايان به نه ده دا پرسيار يان به شداريان له ڪه لدا بڪات،
ڪاتيك باپيره خايم له سالارى پرسى، 'تو بلنى ڪوپره ڪه ي سارا
ئاسه وارى ماييت؟'

'سابات مانگيك پيش ئه مڙو چووبوو، ده لئ ئو شوين و
ديها تانه ي جاران ئاسه واريان نه ماوه، به لام ئه ڪه ر به وردى بگه پريت،
له وانه يه جيگاي قه بره ڪه ي سارا بدوزيته وه.'

'چي بڪه ين ئه ڪه ر نه شمان دوزيه وه! ئيتر قه ده رى ساراش
وه ڪو ئوانى تر.'

ٿارون به پيزاريه ڪه وه له باوڪى پوانى، 'بڻ نازانيت له ڪوئ
ناشتو ته؟'

'چون نازانم! به هوئى ئه وهئى ئو ناوچه يه ده يان سال ٿاوه دانئى
تيدا نه بووه، پي ده چيت ڪڙوگيا دايوشيبيت. نا، نا چون، هر
ده يدوزمه وه.'

باپيره خايم ده ستي خسته سهر ده ستي سالار، 'ده ليم، ته له فونيك

بۆ سابات بکهین، تاكو ئاگاداری بکهینهوه و لای خۆی جیگا و
پیکامان بۆ دابین بکات.

‘دهزانیت و چاوه پیمانە.’

ئارۆن به پەشوکاوییه کهوه ههستایه سەر پین، پشتی کرده ئەوان
و چوو تاویک بێدەنگ له بەردەمی وینهکەى دایکیدا وهستا و توند
دهستهکانی لێک هه لگۆفین، گه پرایهوه بۆ لای باوکی و باپیره خایم و
دهستی خسته سەر شانی باوکی، دواى ئەوهی توند به پرقهوه شانی
گوشی، ئەو شتانهی ئیوه چەند پوژیکه باسیان لیوه دهکن، من هیچ
له باره یانهوه نازانم!

‘چۆن کوپى گیان، دهتویت چی بزانیته؟’ باپیره خایم کاتیک
ئەمەى وت، دهستی ئارۆنی له سەر شانی سالار گرت و بۆ لای
خۆی پرایکیشا و بۆنیکى پشتەدهستی ئارۆنی کرد و ماچی کرد،
سەری ههلبەری و لێی روانی، ‘دیاره باوکت ویستویتی تو له وهه موو
دهردیسه ریه به دوور بگریته!’

‘به لێ ئەوه زۆر راسته.’

‘له وهتهی بیرم کردۆتهوه بهردهوام خهونی ناخۆش دهبینم،
ناسۆری دهیان برین له سەر پۆحم ههست پین دهکەم، به بی ئەوهی
بزانی هۆکاریان چیه، تو قهت بیرت له وه نه کردۆتهوه، که تو به
ئاگایی و بی ئاگایی له هه موو خه مهکانی خۆت به شی منت داوه؟’

سالار ههستایه سەر پین و هات له تەنیشته ئارۆنهوه پراوهستا
و دهستی خسته سەر شانی، ‘ئیتەر، تاكو ئیستا شتهکان چۆن هاتبن
ئەوه تازه پابورد، به ئەقلی خۆم وام به باش زانیوه و بلیم لێان
په شیمانم... نازانم بلیم چی! ئایا هیچ له مه سه له کان ده گزیرته؟’

قۆلی له ملی ئارۆنهوه ئالاند و توند نووساندی به خۆیهوه و
بهردهوام بوو و وتی، ‘تو نازانیت بۆ من چەند گران بووه، هه ردهم

زۆر بە ئاگاڤىيە ۋە ھەلسوڭە ۋەتم لە گەل تۆدا کردوۋە، بە ۋە ھىۋايەى
ئاخۇ چۆن سارا تەمەنئەى کردىت!

دۋاى ئەۋەى سالار ئەمەى ۋە، دەستى لە ئارۋن بەر دا و
چوۋ لە بەردەمى پەنجەرەكەدا پاوەستا و بىدەنگ لە دەرەۋەى
دەپوانى، باپىرە خايم دەستى ئارۋنى لەناو دەستەكانى پاكرتىبوو،
سەرى پەنجەكانى بە پوۋى پىستىدا دەھىتا، ئارۋن قوۋل چوۋبوۋە
ناو بىرەۋەرىيەكانىيە تايەكى گەرمى لى ھاتىبوو، ئەو چەند پۆژە
ئەۋەندە بەدىار باۋكى و باپىرە خايمەۋە دانىشتىبوو، گوئى لە
چىرۆكەكانى ئەۋان گرتىبوو، بىتھىز و پەنگزەرد ديار بوو، بىتجگە
لەۋەى ھەستى بە خوينىكى گەرم دەکرد لە دليەۋە بەردەوام
شەپۇلى بەرەۋە ديارەكانى جەستەى دەدا، بەردەوام لەناو خۇيدا لە
شەپىكى سەختدا بوو، چىرۆكى رابردوۋى باۋك و دايكى تەۋاۋى
خەيالى ئەۋيان داگىر كردىبوو، لەو كاتەدا بىدەنگىيەكەى نىۋانىيان
درىژەى كىشا و ھەرسىكىيان لەناو خەيالى خۇياندا نوقم بوۋبوون،
خىردا ۋەكو پىشەى دايمىي خۆى، لە دەرگەى ھەۋشەى پىشەۋە
و ناو باخەكەۋە ھاتىبوو لە بەردەمى پەنجەرەكەدا پاوەستابوو، لە
پەنجەرەكەۋە بەرامبەر سالار ۋەستابوو لىنى دەپوانى، سالار لەو
كاتەدا دەستى لىك ھەلپىكاۋون و چاۋى نوۋقاندىبوو، كاتىك خىردا
ھىۋاش لە پوۋى پەنجەرەكەى كوتا، سالار چاۋى ھەلپىرى و لىنى
پوانى، خىردا بە پوۋىيەكى خۆشەۋە ھاتە ژوۋرەۋە و بەخىرھاتنى
باپىرە خايمى كرد و ئەو بىدەنگىيەى نىۋانىيانى شكاند، زۆرى پىن
نەچۋە لەگەل ئارۋندا چوۋن تاۋەكو كەرەستە بىكړن و ئەو ئىۋارەيە
پىكەۋە خوارىدن دروست بىكەن، خىردا چەند جارىك پىرسىارى
ئەۋەى لە ئارۋن كرد، گوايا بۆچى ئەۋەندە بىزار و بىدەنگ ديارە،
لە رىڭكا باسى پەيۋەندىي نىۋان خۆى و ئىلپىنى بۆ كرد، خىردا لە

وہلامدا پتی وت، 'دہزانم.'

'چی دہزانیت؟'

'ئو دہمیگہ بہ نیاز بوو ئوہت پین بلیت!'

'بۆ پیشتر لای تو ئوہی باس کردبوو؟'

'دہی چۆن، چہند جاریک ویستم لہ گہلتا باسی بکەم، بہ لام...'

'بہ لام چی؟'

'نازانم، وا بزانم کاتیک ویستم ئوہت پین بلیم، تو باسی

پہیوہندی خۆت و ئو کچہی ترت بۆ کردم!'

'کام کچ؟'

'کچہ ئلمانییہ کەئ لہ ئەمستردام لہ گہلتا دہیخویند، ناوی چی

بوو؟'

'ئەنیتا، نا نا، لہ گەل ئو دا ہیچی وا لہ نیتوانماندا نہ بوو!'

'ئەری ئارۆن بہ یارمەتیت، خۆ نەتدەتوانی تەنھا بۆ شەویک چییە

دەستبەرداری بیت!'

'بۆ سینکس!'

'ئێ ئێ، پیسوچەپەل، بہ لام کاتی خۆی، تو بہ جۆریکی تر بۆ

مەنت باس کرد.'

'ئیلین بہوہی زانیبوو؟'

'دہی چۆن.'

'تو بۆت باس کرد، یان خۆی...'

'نەخیر، بەلکو ئو بۆ منی باس کرد، تو واز لہوہ بیتنە، دہی

ئیتستا بہ تەمای چیت؟'

'ہەست ئەکەم ئوہ چہند رۆژہ پەپوولەیک بەردەوام بہ ناو

قەفەزەئ سەنگمدا دہفریت، بہ لام...'

'بہ لام چی؟'

'هاتنی باپیره خایم و زوو زوو ناوهیتانی سارا و باسکردنی
 پووداوهکانی پابردوویان، بهتاییهتی ئەم گەشتە ی بۆ کوردستان
 دهیکەین، نازانم، تیا ماوم خێردا، خۆت دەزانیت چەندین سالە لە
 شەپدام لەگەڵ قبوولکردنی ئەو پابردووهدا، چوونم بۆ کوردستان
 بۆتە هەنگاوێکی زۆر گەوره و هەست دەکەم قاچەکانم توانای
 داھێنانەوہی ئەو هەنگاوه زلەیان نییە، بێجگە لەوہی لەناو خۆمدا
 چەندین شتی ئاشکرا و شاراوہ گوشار دەخەنە سەر پۆحم و
 وزەیان لێ بپیوم، با ئیلمینیش لەولاوہ بۆستیت، هەست دەکەم لە
 کاتیکی ناوہختدا یەخە ی گرتووم.'

'نازیم، خۆشەویستی وەکو گرتنی پەتا وایە و کات و ناکاتی بۆ
 نییە، ھەروەھا ئیمە دەمیکە باس لەو گەڕانەوہیەتی تۆ دەکەین، ئیتەر
 گرانە، دەزانم تۆ لە چی دەترسیت، بۆ کردنەوہی ئەو گرێکۆیرەہی
 گرنگە تۆ ئەو بپیارە بەدەیت، سارا و سالار و کوردستان، ئیتەر،
 نیشتمانی ئەبەدیی ناو پۆحی تۆن و ناتوانیت لەبیری خۆتیان
 بەریتەوہ، بپۆ خێرا بپۆ و لەناو دل و لەژیانتا جێگایان بەدەرئ،
 زۆر شت لای تۆ تەنھا خەیاڵن، یان خەیاڵی ئەوانی ترن و تۆ بە ھی
 خۆت کردوون، ئەوہ چەندیین جار باسماں لێوہ کردووە!'

پێکەوہ لە بەردەمی پەفەہیەکی بەرز ی مارکیتەکەدا وەستابوون،
 خێردا دوا ی ئەوہی ئەمە ی بە ئارۆن وت، لێی پوانی و باوہشی پیا
 کرد و پوومەتی ماچ کرد، 'حەز ناکەم شتەکان ئەوہندە بەقورسی
 بگریت.'

'ئیتەر، خۆیان زۆر قورسن!'

ئارۆن و خێردا بەنیازی دروستکردنی یاپراخ بوون، سالار و
 باپیرە خایمیش لەگەڵیاندا لەسەر میزی نانخواردنەکە دانیشتبوون و
 باسیان لە سالانی پەنجاکانی شاری سلیمانی دەکرد، ئارۆن لەگەڵ

ئەو ەيشدا، كە لە گەل خێردادا بە زمانى ھۆلەندى دەدوا و خەرىكى
پێچانە ەى ياپراخە كە بوو، گوێى لە قسەكانى ئەوان پارگرتبوو، زوو
زوو پرسىاريكى ئاراستە دەكردن، ھەر جاريك ئارۆن بە كوردى
قسەى بكردايە، باپىرە خايم لە بەرخۆيە ە دەيوت، 'ئافەرم سالار، بۆ
ئەو كوردىيەى فێرت كردو ە!'

كاتيك مەنجه لە كەيان نايە سەر ئاگر و چا ە پوانى كولانى
ياپراخە كە بوون، سالار بە ئارۆنى وت، 'تە لە فۆن بۆ دەسگىرانه كەت
بە بایيت نانمان لە گەلدا بخوات.'

'كام دەسگىران؟'

'حەبى!'

باپىرە خايم دەستى خستە سەر دەستى ئارۆن، 'بۆ كورپى گيان،
دلخوازە كەت كورده؟'

'نا نا باپىرە، باوكم مەبەستى لە ئێلىنە!'

شەوی پێش ئەو پۆژەى بگەپێنەووە بۆ کوردستان، باپیرە خایم
دوو دەفتەرى کۆنى لە جانتاکەى دەر هێنا و دایە دەستى ئارۆن،
بەرگەکانیان لە چەندین لاوە پینە کرابوو، پەنگى پەپەکانیان زەرد
هەلگەرابوو، لە بەردەمى خۆیدا داینان و لەو کاتەدا سالار هات
بەسەر سەریەووە پاوەستا، 'چیيان تێدا نووسراوە؟'

'یادەوهرى و دەرديسەرى ژيانى خۆم!'
بەرگەکانیان هیچیان لەسەر نەنووسرابوو، کاتێک ئارۆن بەرگى
یەكەم دەفتەرى هەڵدایەووە، شیعرێک لەسەر لاپەرەى دواى بەرگەكەى
نووسرابوو، سالار دانەویبەووە و دەستى کرد بە خوێندنەوهرى:

"زۆرىنە مەعموورى جەهل و خەرابى
جەخارمە لەجەم خودا ئەوان حیسابى
شیخ و مەلا و واعیز، ئەهلى هەوەس
بێقىمەت وەتەن لەکن هزنى ئەوان"

کاتێک سالار لە خوێندنەوهرى شیعرەكە تەواو بوو، 'ئەو پۆژى
شەشى ئەیلوولى سالى ١٩٣٠ لەسەر نووسراوە.'
ئارۆن بەسەرنجەووە لە باپیرەى پوانى، 'باپیرە، ئەوسا تەمەنت
چەندبوو؟'

'سالى ١٩٠٠ لەدایک بووم، يانى ئەو پۆژانە ٣٠ سال بووم.'
'بەراستە باپیرە؟ يانى تو ئیستا تەمەنت ٩٦ سالە؟'
'دەزانم کۆپى گيان!'

باپیره خایم هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و دهستی برد و دهفته ره کانی له ژێر دهستی ئارۆن دهر هینان و وتی، 'ئهوه بۆ زیاتر له بیست سال ده چیت، نه م خویندوونه ته وه و هیچم تیا نه نووسیوون، به مه بهستی ئه وه ی بتوانم تاوێک خه یالم له و پابردووه ی ئه وسای کوردستانم دا بپریم، به لام دیاره ئه وه کاریکی زۆر ئه سته مه. له و ۲۲ ساله ی پابردوودا به رده وام به خه یال گه پاره مه ته وه بۆ ئه وێ و غه ربییی ماله کۆنه که مان و گه ره ک و شار و هاو پرێکانم کردووه، تا کو ئه م ته مه نه شم له نه یینی شوینی له دایکبوون و گه وره بوون تێته گه شتووم، پۆحم زۆر پابه نه ده پێوه ی، باوه رم پێ بکه ن، له ۲۰ سالی پابردوودا دوو جار دوختۆر پنی وتووم، که ئه و په ری چه ند مانگیکم له ژياندا ماوه، ئه و سه ره تانه نه گریسه هه موو ئازای گیانی ته نیوه و به قه دهر داره له و ژه یه کی به ردار لوو به گیانه وه یه، به لام هه ست ده که م له لایه ن که سیکی دلپاکه وه نزام لێ کراوه و له لای خوداش گیرا بووه، ئه ویش به دیه اتنی ئه و خه و نه مه، که ته نها بۆ یه ک جار بۆ زیدی باوو باپیرام بکه پێمه وه، به رده وام به ترس و له رزه وه بۆ خه و تن چوومه ته ناو جیگاوه، هه رده م ترسی ئه و هم هه بووه بمرم و ئه و ئاواته م نه یه ته دی. به تایبه تی که ده مبینی ئه وانه ی له گه ل مندا له کوردستانه وه بۆ ئیسرا ئیل ها تیوون، هه موو بلاوه یان لێ کرد، هه کیمی کو پریم...'

باپیره خایم له ئارۆنی پوانی و به رده وام بوو و وتی، 'که باوکی دایکی تۆ بوو، چه ند مانگیک پێش ئه م پۆ به بی ماله ئاوا یی کۆتایی به ژيان ی خۆی هینا، دوا ی مردنی هه کیم، ساباتی ش بۆ کوردستان گه پاره وه، مه محموودیش له گه نه جیتییه وه جی هیش تین و چو بۆ ئور شه لیم و له وێ ئالوده بوو، پاشان تووشی نه خۆشیی ده روونی بووه و ئیستا له نه خۆشخانه یه، دوختۆره کان پێیان وتم،

که تهنه چهنه مانگیکی له ژياندا ماوه، چونکه نژرگانه کانی جه سته ی داوه شاون و چاره سر ناکریت، ئیتر ناوا، نهو که سانه ی جیگام له ناو دلمدا بق گرتن، وهکو ریواریک تیپه رین و له پیش چاوم ون بوون، به لام جیگا کانیان به به تالی له ناو دلی مندا هر ماوه، هه موو پوژیک یادی یه کبه یه کیان ده که مه وه، له سهره تاوه ته مه نئای نه وه م ده کرد، تووشی نه خوشیی له بیر چوونه وه بیم، حه زم ده کرد ئیتر نهو رابردوه و یادی که سوکارم له بیر بچته وه، به لام به پیچه وانه وه... له ئیستادا که ته مه نم ۹۶ ساله، ده توانم ناوی هاوړیکانی سهرده می مندالیمتان یه ک به یه ک پین بلیم.

کاتیک له کنیسه ته که ی گه ره کی جووله کانی شاری سلیمانی ده مانخویند، دهرس و دهوری سهره تایی و پاشان به دوانزه سالی چومه یه شیفا. وانه کانمان هه مووی به زمانی عهره بی و ته رجوم بوون، من تاکو ته مه نم بوو به ۱۵ سال و له یه شیفا یش دهر چووم، زمانی کوردم زور که م ده زانی، دوی نه وه ی بووم به هاوړی حه مه جانی حاجی سلیم و خه سره وی حاجی ناغا و فوادی صالح قهفتان و گه لیکي تر، پاشان پیکه وه له لای عه بدوللا نه فهندي و دوی چهنه جاریک له لای حاجی توفیق وانه ی زمانی کوردمان خویند. بیجگه له وانه، به بیرم دیت کاتیک له سالانی گرانی و جهنگدا چهندين جار سهرانه له دوکانداره کانی قه یسه ریی نه قیب سه ندرا، ده یانوت نه وه پیتاکه و بق غه زا له دژی پووس و ئینگلیزه کان خه رج ده کریت، به دیژایی سالانی گرانییه گه وره که ده رگای زوربه ی دوکانه کانی قه یسه ریی نه قیب داخرا بوون، بیجگه له دوکانی جووه کان، که نه وانیش به تال بوون و نه گه ر مشته ریبه ک به اتایه نه وا ده چوون له مه خزن یان له ماله وه شتمان بق ده هیتا، پوژانه سهریازه تورکه کان به ناو بازار و کولانه کانی شاردا

دهگه پان و سه رانه يان له خه لکی ده سه ند. باش به بیرم دیت، نه و
 پوژده ی له شکر به ره و که رکوک به پئ کوه ت، له گهل خامی له سه ر
 چه می قلیاسان بووین، کاتیک سوار و پیاده کان به لاماندا تپه پین،
 هه موو تفه نگله شان و فیشه کدانیان له خو یان به سستوو، ژماره یان
 چوار سه د که سیک ده بوو، بیجگه له سواره کورده کان، سه ربازه
 تورکانه ی له پیش و پاشیان به بوو، پوژیک پیش نه و پوژه،
 زوربه ی پیاو و گهنجانی شار له به گزاده و ناغا و مزگینه کان
 له به رده می مالی شیخ مه موودا کق بوو بوونه وه، مه لاکان له
 مزگه وته کان و له ناوبازارپدا خه لکیان هان ده دا تاکو بچن بق شه پ،
 ده یانوت، غه زا له دژی ئینگیزی خاچه رست!

باپی ره خایم تاویک بیده نگ بوو بوو، له به رگی ده فته ره که ی
 ده پروانی و دهستی پيدا ده هیتا، پاشان به رده وام بوو وتی، 'خامی
 موشتی عه تاری هاوړیم، له حه یفا، گهنجیکی عه ره بی موسولمان
 له ناو دوکانه که ی خویدا به چه قق کوشتی، کاتیک ناشتیشیان، من
 نه چووم، چاو م به راییی نه دا!'

'ده لیم باپیره خایم، تو له دوینن ئیواره وه قروقه پت لئ کردووه،
دوای ئه وهی ته له فونت بق ئیسرا ئیل کرد، وا بزائم پیت وتم قسه ت
له گهل سیمانه ی هاو پیت کردبوو، پیم بلئ سیمانه کتیه و باسی
چیتان کرد؟ ئه وا...'

'کوړئ گیان، هه والی مردنی مه محمودی برای دایکتیم بیست،
ئه وه زور دلته نگي کردووم و که میک هه ست به بهر پرسیا ریته
ده که م، چونکه گفتم به مه محمود دابوو هه رچونیک بووه جاریک
بق سلیمانی به رمه وه، ئیتر بۆمان پیک نه که وت و ئه وه تا ئه و به و
داخه وه سه ری نایه وه!'

'به راست، که ی مردووه؟'

'دوینن، له نه خۆشخانه ی دهروونی حه یفا تووشی جه لده ی
ده ماخ بووه، مه محمود گوزه رانی زور خراپ بوو!'
'ئه ری باپیره، ده ی له رابردوودا که سیک نه بوو بیگریته خۆی و
ده ستگیرویی بکات؟'

ده ی چون سالار گیان، من دوو جار بق ماوه ی چوار-پینج
سال هتاومه ته لای خۆم و لای من ژیاوه، به و مه به سته ی بتوانم
کاریگه ریم له سه ری هه بیت، به لام بیسوود بووه، دایک و باوکی
ده میک بوو ده ستیان لئ شۆردبوو، له راستیدا ئه و ره شبینییه ی
له ده روون و قوولایی ناخی مه محموددا هه بوو، وا بزائم ساراش
هه مان کیشه ی هه بوو، پیم وا بیت ئه وه په یوه ندیی به جوړی ژیان و

بېهيوايي ئيمه‌ي جووه‌وه هه‌بېت، مه‌حموود له‌وه‌ته‌ي له ئيسرائيله له
عاره‌قخواردنه‌وه و ويته‌كيشان زياتر هيچي تري نه‌كردوه، هه‌ست
ده‌كه‌م كاتي خوي و له سه‌رده‌مي منداليدا شتيك له ناخي نه‌و
و ساراي خوشكيدا شكاوه، چونكه هه‌ردووكيان هه‌مان كيشه‌ي
ده‌روونييان هه‌بووا!

‘چون؟ بوي دايكيشم هه‌مان كيشه‌ي هه‌بووه؟’

له كاتيكدا ئارون نه‌مه‌ي له باپيره خايم پرسى، سالار ده‌ستي
خسته سه‌ر شاني ئارون و لتي پواني و پتي وت، ‘بيگومان ساراش
هه‌مان كيشه‌ي هه‌بووا!’

ئارون ده‌ستي باوكي له‌سه‌ر شاني لا برد و به‌ي نه‌وه‌ي لتي
بروانيت له‌به‌رخويه‌وه وتى، ‘ده‌بېت ئيمه شتيك... ئيتر مه‌به‌ستم له
هيوايه‌كه تاوه‌كو له پيتاويدا بژين، نه‌گينا هه‌موومان وه‌كو سارا و
مه‌حموود به‌رامبه‌ر به ژيان په‌شبين نه‌بين.’

دواي نه‌وه‌ي ئارون نه‌مه‌ي وت، بېده‌نگي كه‌وته نيوانيان و هه‌موو
له خه‌يالي خوياندا خه‌ريكي ليكدانه‌وه و هوكاري نه‌و په‌شبينيه‌ي
ناخي خويان بوون، پاشان ئارون له باپيره خايمي پرسى، ‘بو خاله
مه‌حموودت له‌گه‌ل خوت نه‌هيتا؟’

‘وه‌كو بوم باس كرديت، باري ته‌ندروستى نه‌وه‌نده ئالوز
بوو، به‌كه‌لكي سه‌فه‌ر نه‌ده‌هات، بيجگه له‌وه‌ي ده‌بووايه بو نه‌ويش
پاسپورتمان به ناويكي تره‌وه درووست بكردايه، ئيتر له پاستيدا
ئارون گيان خوشم زور له گه‌رانه‌وه‌م دلنيا نه‌بووم، ئيستاش كي
ده‌ليت ريگامان پي ده‌درېت بو كوردستان بگه‌رېينه‌وه!’

‘باپيره خايم تر هيچ خه‌مي نه‌وه‌ت نه‌بېت، سبه‌يني ده‌چين بو
ده‌نهاخ و له سه‌فاره‌تي عيراق و به ناوي تره‌وه پاسپورت بو وه‌ر
ده‌گرين.’

مانگی شه‌شی سالی ۱۹۹۶ له فرۆکه‌خانه‌ی به‌غداد دابه‌زین،
سالار به‌ ئارۆنی وت، 'ئەرئ تو په‌یوه‌ندیت به‌و هاوڕێیه‌ته‌وه‌ کرد،
تو بلی له‌ کاتی خۆیدا بیت به‌دواماندا؟'
'به‌لێ.'

'ده‌ی پیت وت ئیمه‌ سی که‌سین؟'
'ده‌ی چون.'

باپی‌ره‌ خایم سه‌ری لار کرده‌وه‌ و له‌ ئارۆنی پرسى، 'كوپى گيان
ئو هاوڕێیه‌ت کێیه‌؟ ئایا جیگای باوه‌ره‌؟'
'که‌سى خۆمانه‌!'

'چون؟ بۆ که‌سى خۆمان له‌ کوردستان ماوه‌؟'
'سالار ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی باپی‌ره‌ خایم و پێی وت، 'زه‌کی
كوپى هه‌مه‌جان و ساشا.'

كوپه‌ سالار گيان ئاوا نه‌ئیت، من له‌ غه‌ریبی هه‌والی مردنی
هه‌مه‌جانم بیست، ئیتر له‌ ساشا و منداله‌کانی بێخه‌به‌رم.
'ساشا له‌ ژياندا نه‌ماوه‌، به‌لام زه‌کی و وه‌نه‌وشه‌ له‌ سلیمانی
ده‌ژین.'

سالار کاتیک ئه‌مه‌ی وت، قۆلی له‌ قۆلی باپی‌ره‌ خایم هه‌لپیکابوو،
دواى تاویک بیده‌نگی، باپی‌ره‌ خایم به‌ چوارده‌وری خۆیدا پوانی و
له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'زه‌کی و وه‌نه‌وشه‌.'

دواى ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌وانی هێنا، له‌ سالاری پوانی، 'خۆشترین
کاتی ته‌مه‌نم له‌م شارى به‌غداده‌ له‌گه‌ل هه‌مه‌جانی هاوڕێمدا به‌سه‌ر
بردوه‌، بێجگه‌ له‌وه‌ی گوپی کانیشای هاوسه‌رم له‌ گوپستانی
که‌په‌کی ته‌وراته‌، ئەرئ کوپه‌گه‌ل گيان، ده‌لیم ده‌توانین چه‌ند پوژیک
لی‌ره‌ به‌مێننه‌وه‌؟'

سالار شله‌ژا و خێرا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی باپی‌ره‌ خایم و

پئی وت، 'باپیره خایم مانه وهی چی! تازه کاتی ئه وه مان نییه و زهکی له به یانی زووه وه له سلیمانیه وه به پچ که وتووه، پین ده چیت ئیستا له گه پاجی فرۆکه خانه بیت، له بیرت نه چیت له م شارهدا زالمترین پژیم حاکمه و سهگ و گورگیان زۆره، ده بیت زۆر ئاگامان له خۆمان بیت!'

پوژیک دواى ئه وهی گه یشتبوونه وه سلیمانی، له سه ره شیوه که ی جووله کان پاوه ستابوو، قۆلی له قۆلی ئارۆن هه لپیکابوو، ده یزانی به بی هیز و هاوکاری ئه پیکانی هیزیان تیدا نییه هه نگاو هه لبیننه وه، به دهسته که ی تری گوچانیکی داری چه ماوه ی به دهسته وه بوو، تووره که یه کی په نگ بووری له شان کردبوو، زیاتر له نیو کاتژمیر له ویدا به بیده نگ له ئاو و لیتاوی شیوه که ی ده پوانی، له و کاته دا ئارۆن دهستیکی گرت به بهری لووتیه وه و له به رخۆیه وه، 'ئه وه ئه و بۆنه ناخۆشه چیه؟'

باپیره خایم به بی ئه وهی له ئارۆن بروانیت، 'بۆن، بۆنی چی؟'
'بۆنی ئه و میز و گوواوه!'

'کام میز و گوواو؟ بۆ کوپئ گیان پینی قه لسیه؟'

له و کاته دا به بی ئه وهی چاوه پوانی وه لامی ئارۆن بکات، پووی وه ر گپرا و گوچانه که ی به رز کرده وه، 'ده لیم بچین بۆ کنیسه ته که؟'
کاتیک گه یشتنه کولانی کنیسه ته که، باپیره خایم له نووسینی سه ره ده رگای کنیسه ته ی پوانی و له به رخۆیه وه له ئارۆنی پرسى، 'ئه ری کام شیخ عه باس، ئه و عه باسه کتیه و چ کاره یه، تاوه کو له م شاره شویتنیکى ئاوا پیروزی به ناوه وه ناو بنین؟'

له به رده می ده رگا که دا وه ستا و ده ستی کرد به ناو تووره که که ی شانیدا و به ردیکى پر به مشتی لی ده ر هیتا و وتی، 'کوپئ گیان من چاوم به رایى ناهیتیت بیمه ژووره وه، با له وه زیاتر پوچم ئازار

نه چيژيت، برۆ ئو بهردهم بۆ بهره و له حهوشهكهدا له سووچيکهوه
بۆم دابني.

زهکی به پيکاييکی سپيهوه له بهردهمی مزگهوتی شينخ عهباسدا
وهستا، کاتيک دابهزی، پيش ئهوهی بگاته لای باپيره خایم،
له بهرخۆيهوه وتی، 'له گهړان تهواو بوون.'

باپيره خایم به ته نیا شانی نابوو به ده رگای مزگهوته کهوه، له
زهکی پوانی، 'ئا، ئا، تهواو ئهوهی ويستان ببينين، ئاسه واری
نه ماوه!'

به دريژایی ئو پۆژه دهگهيشته هر جيگايهک تاويک بيدهنگ
دهوهستا و چاوی دادهخست، له بهرخۆيهوه دهیوت، 'ئيمهش ليزه
بووين، ئيمه ليزه بووين کاتيک هه مووشتيک ليزه پووی دهدا.'

ناوی ئو شوینانهی به ئارۆن نووسیپوو که دهیويست بۆيان
بچيت، بهردهوام دهکۆکی و سهري به لای شانی راست و چهپیدا
دهکهوت، ئارهقه له دهموچاوی دهچۆرا، ئارۆن زوو زوو به باپيره
خایمی دهوت، ئيتر تو و سالاری باوکم ئاووهوای کوردستانان پي
ناکهويت. باپيره خایم به پي ئهوهی له ئارۆن پوانيت له بهرخۆيهوه
دهیوت، 'نامهويت باوه پ بهو قسهيهت بکهم!'

کاتيک گهيشتهوه مالی زهکی، وهنهوشه و سالار له بهردهرگا کهدا
چاوه پوانيان بوون، باپيره خایم ئهوهنده ماندوو بوو، نهیتوانی له
سهياره که دابهزيت، له سالاری پوانی و به دهنگيکی گر و بهدهم
کۆکينهوه وتی، 'ويستم بۆ سهرا و قهيسهري نه قيبيش بجم، بهلام
وا بزانم کاتم نيه، مردن خهريکه زه فهرم پي دهبات، ئيتر هه رچۆنيک
بووه بمبهن بۆ ئو جيگايهی ئهوسا گۆپی مردووانی باوو باپيرانی
لێ بوو، پازيم ئهگەر بهويتيش پابگه!'

هه موویان پيکهوه گهيشتيوونه سه ر ئو راسته شه قامه ی چل

سالیک پیش نهو پوژه به ناو گزپستانی جووه کانی شاری سلیمانیدا
تیپه ریپوو، باپیره خایم، کاتیک سالار و ئارون چوونه ژیر بالی و
له سه یاره که دایان به زاند، له بیتهزیدا له سهر سه کوی شه قامه که
دانیش و دیسان دهستی کرد به تووره که که ی شانیدا و به ردیکی
دهر هینا و له سهر چیمه نتوی سه کوکه دای نا، چاوی داخستبوو
کاتیک له به رخویه وتی، له رهقی و ته مهنی نه به دیته خوتا یادی
ئیمه هه لبره و به نه وهی داهاتووی ئهم شاره بلی که ئیمه ش لیره
بووین.

ئیتیر نه وه دوا وتهی باپیره خایم بوو، پاشان ته نها دوو پوژ له
سلیمانی ژیا، ئیواره ی پوژی دووهم، له مالی زه کی به بی مالئاوایی
و له چهند هه ناسه یه کدا چاوی لیک ناو گیانی دهر چوو.
پوژیک دوا ی مردنی، له گزپستانی سه یوان له ته نیش
حه مه جانی هاوړتیه وه ناشتیان. نهو پوژه سالار دوا ی زیاتر له
سی سال ساباتی دایکی سارای بینیه وه، دوا ی نه وهی تاو یک
به سهر یه کترینا گریان، زیاتر هیچیان به یه کترین نهوت و نه ناوی
سارایان هینا و نه گه رانه وه بق پابردوویان. سابات کاتیک دهستی
کرده ملی ئارون، بونی پیوه کرد و له به رخویه وتی، ئیتیر به م
به شه م پازیم.

حه فته یه که بوو باپیره خایم مردبوو، به لام قسه و کرده وه کانی
نهو خه یالی هه مووانی داگیر کردبوو، پاشان زه کی له گه ل سالار
و ئاروندا چوون بق دولی زه لی، تاوه کو له ئاسه واری گۆره که ی
سارا بگه پین، دئ به دیی دولی زه لی گه ران، به بی نه وهی سالار
بتوانیت نهو جیگایه بدوژیته وه که پیش زیاتر له پانزه سال سارای
لی ناشتبوو.

دە سال بەسەر مردنی باپیره خایمدا تیپه پیبوو، پوژی
پینجشمه مهی مانگی دهی سالی دوو ههزار و شهش بوو، ئیواره
درهنگ، کاتیک ئارۆن له زانکو گه پرایه وه، سالار به بی ئه وهی گوی
به نانخواردنی ئیواره یان بدات، خه ریکی شه رابخواردنه وه بوو،
ئارۆن گه یشته ناو هۆلی دانیشتنه که و چۆنی و چاکیی له گه لدا
کرد، له و کاته دا سالار خه ریکی هه لچرینی بتلیک شه راب بوو، دوا
ئه وهی چه ند جاریک هه ولی هه لچرینی شووشه شه رابه که ی دا،
پاشان پووی کرده ئارۆن و به کوردی لئی پرسی، 'ئاده ی مام پیاو
بۆم هه لچره.'

ئارۆن لئی پوانی و له به رخۆیه وه به زمانی هۆله ندی پئی وت،
'لێت تیناگه م؟'

'ئه گه ر به دل گویت لێ بگرتمایه ئه وا ده میکه بوو فیزی ئه و
زمانه بوو بوویت!'

'هه لبه ته پتو یستیم پئی نه بووه بۆیه به دل گویم پێ نه داویت!'

'باوه ر ناکه م ئه و قسه یه ت له دله وه بیته؟'

'خۆ درۆت له گه ل ناکه م.'

'ئه به د نه مو یستوه قوتابیم به زۆری شه ق و لیدان فیزی
خویندن بکه م، به لام دیاره له گه ل تۆدا سوودی نییه، په شیمانم
له وهی له کاتی ده رسخویندندا چوار شه قی باشم تی هه لئه داویت!'
'تۆ به رده وام لیم ده پارایته وه و ماستاوت بۆ ده کردم تاوه کو بێم

و له پوله كېتدا وهكو قوتابيت دانېشم، جا نه گەر زۆردار بوويتايه
نهوا منيش تۆم وهكو مامۆستام قبول نه بوو.

‘ئى چى بكم مه جبوور بووم!’

‘مه جبوور... بۆچى?’

‘نازانم بۆچى، له بهر سارا، يان تو ته نه قوتابيم بوويت، له وانه شه
من بهردهوام بېرى پيشه كې خۆم كردبیت و له سه ر وانه وتنه وه
گيرۆده بووبم!’

‘له بېرم نايه ت بۆ جارېكيش چييه به دل وانه م له لات خویندبیت!’

‘ئاخر تو نازانيت به هاى زمانى كوردى چييه?’

‘به بېرم دیت جارن پیت ده وتم، كه كه س به قه ده ر تو قيمه تى
ته خته ره شى قوتابخانه ی له لا نيه!’

‘من ده توانم خۆم به نه وه ی به كه مى مامۆستای زمانى كوردى
دابنيم، ئيتر بزانه ده بیت من چهنده مخۆرى گه ياندنى نه و زمانه
بم.’

‘ده زانم، چاك ده زانم، بۆ له رابردووماندا تو هيتشتوته من
پۆژيک پشوو بدهم!’

‘ئيتر كۆم نه بوويتايه!’

‘به قهزا و قه ده ر!’

‘سو پاس بۆ سارای ره حمه تى كه تۆى به من به خشى.’

سالار پيكيك شه رابى تيكرد و په رداخه كې گرت به ده ستيه وه،
له كاتيكدان ويستى قومى لى بدات له ئارۆنى پوانى و لى پرسی،
‘قومىك شه رابم له گه لدا ناخۆيته وه?’

‘باشه! پيكيكم بۆ تيبكه، هه رچه نده من وهكو تو له ژيان بيزار
نيم!’

‘له ژيان بيزار؟ كى؟ من؟ ئى، نه گەر مردم لاشه كه م بسووتينه،

به لām کاتیک چه ستم بوو به خۆل تکایه نه هیلیت زور له و گوزه یه دا
بمینه مه وه، چونکه خۆت ده زانیت من رقم له جیگای بچووک و
ته نگه به ره، له وه ده چیت به رده وام له ویوه هاوارت لی بکم، مه به ستم
ئه وه یه خیرا ته پوتوزی چه ستم له جیگایه ک بریژه.
'جیگایه ک!'

'خۆت کویت پین گونجاو بوو.'
'خۆلی چه سته ته به دۆلی زه لیتا ده پرژینم، یانی ده تبه مه وه بۆ
لای سارا؟'

'که واته تو به رده وام هه سته به ئازاری دلی باوکت کردوه؟'
'به لی، له و پرژه وه ی دوکتوره که پیتی وتین، که تو نه خوشیی دلت
هه یه!'

'ناوی سارات هیتا، ده لیم ئه گهر سارا له ژياندا بمایه ئایا ئیتستا
ژيانمان چۆن ده بوو؟'
'له وانه یه تو...'

له کاتیکدا ئارۆن ئه مه ی وت، خیردا به په له په ل هاته ناو هۆلی
دانیشه نه که وه، پالتاویکی شینی دریزی له به ردا بوو، پرچه زه رد و
سپییه که ی به تنۆکی باران ته پ بوو بوو، قسه که ی به ئارۆن بپی
و هه ردوو ده سته پان کردنه وه و وتی، 'ئارۆن گیان بمبووره دوا
که وتم.'

'بووراویت، ئیتر منیش ته نیا نه بووم، ئه وه تا به دیار ئه م
سه رخۆشه وه دانیشه تووم و هه ر باس باسی مردنه!'
'مردن، جا ئه گهر ئیمه هه موومان مردنیک قه رزار بین، ئیتر
بۆچی نه ویژین باسی بکه یین؟'

خیردا ئه مه ی وت و چوو به پووی سالاردا نووشتایه وه و
ئه ملاولای ماچ کرد، سالار به ساردییه که وه ده سته سه ر

شانی خیردا و وتی، 'زۆر جار پزگارمان دهکات له مهینهتی ژیان.'
خیردا و ئارۆن بهرامبهری سالار وهستاوون و لییان دهپوانی،
خیردا سهری به لای شانی چهپیدا لار کردهوه و بهنازیکهوه له
سالاری پرسى، 'کام مهینهتی؟'

'خۆشهویستی.'

'ئه به د لیت خۆش نابم!'

کاتیک خیردا ئه مهی وت، بیدهنگی کهوته نێوانیان، پاشان سالار
ئو بیدهنگیهی شکاند، دهستی برد بۆ شوشه ی شهرا به که و به بی
ئوهی له خیردا بروانیت، له بهرخویه وه وتی، 'ده لیم خیردا پتیکم
له گه لدا ناخۆیته وه؟'

کاتیک ههردووکیان پشتیان کرده سالار و ویستیان بپۆن،
خیردا ئاوپی له سالار دایه وه و به دهنگیکی تیکشکا وه وتی، 'پیت
وا نییه زۆر درهنگه، نه خیر سوپاس.'

ئارۆن و خیردا گه یشتبوونه دالانه که، سالار بانگی له ئارۆن کرد
و لیی پرسى، 'ئه ری ئه دره سی سامی فهرج و سازگارت له ئه مریکا
بۆ پهیدا نه کردم؟'

ئارۆن وهلامی باوکی نه دایه وه و پتکه وه له گه ل خیردا پۆیشتن.
دوانیوه پۆی پۆژی دوا یی، کاتیک ئارۆن له مالی خیردا گه پرایه وه،
پتکه وتی سالاری کرد له سه ر زه ویی ژووری دانیشته که له سه ر
ده م له ناو پشانه وه ی خۆیدا که وتبوو، دوا ی ئه وه ی پاکی کرده وه
و جلی پاکی له بهر کرد، له سه ر قه نه قه ی ژووری میوان پای کشاند
و له ته نیشتیه وه دانیش و دهستی سالاری توند گو شی، کاتیک
سالار به خه بهر هاته وه، له بهرخویه وه وتی، 'هاتیه وه، ئارۆن دوی ئی
ویستم ئه وه تان پێ بلیم، که پتویست ناکات تو و خیردا گه لیم لی
بکه ن، چونکه تاکه دلشکاو لیتره دا منم، کاتیک له سالانی پابردو دا

به داواکاری خیردا پازی نه بووم، دلنیا به ئه وه نازاری دلی خۆمم داوه و هیچ مه بهستم له دلشکاندن ئه وه نه بووه، با بزانیته له بهر خاتری تو ئه وه نالیم، به لکو ههردهم ههستم کردووه سارا چاوی لیمه و ئاگاداری هه موو کرده وه کانمه، نهک ته نهها ئه وه، ده لیم ئارۆن، کوربه باش گویم لئ بگره، هه موو ساتیکی ژیانم و هه روه ها له په روه رده کردنی تۆشدا ههستم به بهر پرسپاریتی کردووه، دواي مردنی سارای دایکت، ئیتر من وه کو... بلیم چی، کۆیله یهک ژیاوم، وه کو کۆیله یهکی تو و له بهر خاتری تو و دلی دایکت ژیاوم، ئه گین هه ردهم پۆحم به تاله ده زویه کی باریک بهم ژیا نه وه به ستراره، به جۆریک له دواي مردنی ساراوه، به رده وام مردنم له ژیان پین باشتتر بووه.

‘ده زانم، دایم ههستم پین کردوویت!’

دهستیکی له ناو دهستی ئارۆندا بوو، به دهسته که ی تری له سه ره کراسه که یه وه سه رسنگی گوشی، سه ری بۆ راست نه کرایه وه لیتی بپروانیته، توند دهستی گوشی و چاوی داخست.

رۆمانی نیشتمانی سارا، به واتایه کی تر نیشتمانی دایک ده گه یه نیت، میژووی کوردستان و به تاییه تی شاری سلیمانییه، که پیمان ده لیت؛ دین په گه زنامه نییه.

پیره میژووی به ئەزموونی خوینهار سالی ۱۹۵۲ له کۆرپکدا وتبووی: پاگوێزان یان پویشتی زیاتر له شهست ههزار جوو له م هه ریمه، چ ناسه وارێکی به تال و وێرانیهان له داوی خویان به جیهیشت! له شاری سلیمانی، ده رابه ی دوکانی خومچییه کان بو ئه به د دادارانه وه و رهنگی خومه گیراوه کان له ناو مه نه جه له مه کا ندا له و دیو و ده رابه داخواه کانه وه و شکیبونه وه و بو هه تا هه تایه نوسان به بنی مه نه جه له کانه وه و تیکلای ژهنگی مس و ئاسنه کان بوون. چال و گۆزه کلینه کانی ناو هه وشه ی مالی مۆرده خای له سه ر شیوه که ی جوله کان، له لایه ن درواستیکانیانه وه تیک و پیک شکێزان، سندووقی تری به تال له کان ئیدی سه فه ری رزه کانیان نه کرد و خاوه ن مالی نوێ وردی کردن و کردنی به قورگی زوپا دارینه که یدا، تاوه کو چه ند سالی کش دوا ی پویشتی مالی مۆرده خای، موشته ریه کان تاقوته را ده هاتن و له ده رگیان ده داو له ژیر لیو وه و و زور شه رمنانه ده یانپرسی: ئه ری عه یب نه بیست شه را به مان هه یه؟

Novel
Sara's Homeland
Miran Abraham

۸۰۰۰ دینار